

ឯកសារគម្ពីព្រះត្បែតបិដកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះត្បែតបិដកដប៉ុន។

ឯកសារគម្ពីវព្រះ វែត្រ បិដកនេះ ចាប់ពីភាគ១ ដល់ ភាគ៥០ គឺជាវបស់ ខ្យាសិកា កាំង ល្អិច វ័ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រធីតា, ធ្វើជូនលោកត្រូអគ្គបណ្ឌិត ច៊ុត-សាវង្ស ។ និងទុកក្នុង គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

វែកសម្រួលតាមកុំព្យូទ័វ តម្រូវិនុបកវណ៌អានរអទ្បិត្រូនិច ដោយខ្ញុំព្រះកវុណា ខ្ញុំបាទ ស្រុង-ចាន់ណា ៕

www.5000-years.org

গুলঃ গুল্লুন্ত গুল্লুন্ত গুল্লুন্ত শুল্লুন্ত

្រសមគ្គិថ្ងៃម៉ាតាសម្លែន ១ឧបមិស្តិត បនិទាន ពុគ៌យគាគ ១៣

ខន្ធកិប្បា ឯក្តីវិកៈ ឧបោសថា ខិប្បាវិសដ្ឋនា

អត្តិវសេបករណ: តាថាសង្គ័ណ៌ក:

នឹងអធិត្យណភេទ ដាដើម

បោះពុម្ពលើកទី ៤ ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្ប

ಣ. ರಾ. ೬೮೦೧

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្ងមផ្គង់ស្មារពីស្ងូត្រព្រះធមិនទ្ទិសជូនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនកម្ពីរព្រះត្រៃថិដកនេះ ចៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធមិនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្ងូត្រចេញពីជម្រៅដូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete collection of "TRIPITAKA" to the Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់រវាន ! ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីពោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃចិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃចិដក នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រៃពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ មើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធមិរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធមិខាងផ្នែកបោះពុម្ភរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៍នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគីជាអំណោយពីជម្រៅជួងចិត្ត ជ្ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីថុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងមាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើយោរយៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជ្ជន់ឥម្ពីរព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្ដេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្លៃនក្អត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំន្លួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃថិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ Rev. Muchaku Seikyo

ប្រធានការិយាល័យ Rev. Sinohara Eiichi

អ្នកចាត់ការ Rev. Matunaga Zendo Rev. Arima Jitsujo Rev. Ito Yoshimichi

Rev. Watai Keiichi Rev. Sugiya Yoshizumi Rev. Sigeta Shincyo

Rev. Maeda Risyo Rev. Nakajima Kyoshi Mr. Ei Rokusuke

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集 め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成 されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至 宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻 刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球 上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の 時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離 れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓う しるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

世話人代表 無着 成恭 事務局長 篠原 鋭一

世話人 松永 然道 伊藤 佳通

有馬 実成 渡井 奎一 杉谷 義純 茂田 真澄

前田 利勝 中島 教之

六輔 永

Acknowledgment

My dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community.

It gives me a great pleasure to learn that the translation of the "Pali Tripitaka" into Cambodian by the "Tripitaka Commission" of the Buddhist Institute, Phnom Penh has been successfully achieved. The project to translate the Tripitaka was launched in 1930 and took 39 years to complete the whole work only in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but is also an important milestone in the history of publication in Cambodia.

Revival and prosperity of Buddhism in Cambodia is the ardent desire of the Japanese Buddhist Community. It is with this spirit that we have completed this important project and want to present the complete work to the Cambodian Buddhist community. It is a present not only to the Buddhist community in Cambodia but also to the Cambodian people and all the peace loving people in the world.

Cambodia experienced the greatest tragedies of modern times and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount this grief and anger, and to forgive and start working again for world peace.

This great work is a symbol of Japanese Buddhist communities resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and a testimony to the friendship between the people.

Join hands in prayer...
July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: Rev. Eiichi Sinohara

Management Team:

Rev. Zendo Matunaga Rev. Jitsujo Arima Rev. Yoshimichi Ito Rev. Keiichi Watai Rev. Yoshizumi Sugiya Rev. Shincyo Sigeta Rev. Risyo Maeda Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei វិនយខ៌៩គា បរិវារៈ

នុត៌យភាក

റ ന

ខេត្តកម្ពុជា ឯកត្តាកែះ ឧមេសសធ៌បុប្តាសៃដ្ឋភា

អត្តាសេ បការណៈ តាថាសង្គ័ណិកា:

តំនំ អ**ជ**ការណភេខ ជាដើម

ಣ. ಕು. ೬೮೦೧

១ត្វកបុប្ផា

(೧) ឧបសម្បន់ បុច្ចិស**្តំ ស**និនាន់ សនិទ្ចេស់ សមុត្តដួបនាន់ គាតិ អាចត្តិយោ ។

ឧបសម្បន់ វិស្បត្តិស^{*} សនិនាន់ សនិច្ចេស់ សមុត្តដូចនាន់ ខ្វេ អាចត្តិយោ ។

(២) ឧទោសថំ បុច្ចិស្សិ សនិនាន់ សនិច្ចេស់ សមុក្កដូចនាន់ កាត់ អាចត្តិយោ ។

ន្តោស៩ វិស្បៈស្លឺស្បំ សនិនានំ សនិច្ចេស់ សមុត្តាដូចនានំតិស្បា អាចត្តិយោ ។

(m) វស្សូបនាយិក បុច្ចិស្ស សនិធានំ សនិទ្ទេស សមុត្តដួបនានំ កតិ អាបត្តិយោ ។

ស្ស្រាយ កែ ស្រ្សា ស្រ្តិស្បា សនិទាន់ សនិខ្លេស់ សមុត្តដូចឧរនំ ឯកា អាចគ្និ ។

១ត្តកបុប្ផា

(១) ខ្ញុំគឺឥសូរទបសម្បាត១ន្ទក: ដែលប្រកបដោយនិទាន (ហេតុ ដែល(១ឪបញ្ញាត្តសិក្ខាបទ)ប្រកបដោយនិទ្ទេស (សំដែនអំពីបុគ្គលជាដើម) អាបត្តិរបស់បទទុក្រិដ្ឋ^(១) មានប៉ឺញូន ។

ខ្ញុំនឹងធ្វើយទបសម្បាញ១ន្ទក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកប ដោយនិទ្ទេស អាបត្តិបេសបទទក្រដ្ឋ មាន ၆ 🤊

(២) ខ្ញុំនឹងស្បូទបោសថត្តន្នក់: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកប ដោយនិទ្ទេស អាបត្តិបេសបទទុក្ខដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។

រុំនឹងធ្វើយទល្មេសថត្តន្នក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស តាបត្តិបែលបទទុក្សដ្ឋ មាន៣ ។

(៣) ខ្ញុំនឹងសូរវស្សបនាយិកក្នុន្នក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយនិទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រិដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។

ទំនឹងធ្វើយវស្សបនាយិតក្ខន្ធក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកប ដោយនិទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រិដ្ឋ មាន ១ ។

[្]ត បទដែលព្រះអង្គទ្រង់ហាមមិនឲ្យកិច្ចុឲ្យ ឧបសម្បទា ដល់បុគ្គលមានអាយុមិនត្រប់ ៤០ ឆ្នាំ ជាដើម ។

វិនយប់ិងពេ បរិវាពេ

(៤) បក្រណ៍ បុខ្ចិស្ សំ សនិធានំ សនិធ្លេសំ ស-មុត្តដួបធានំ គាត់ អាបត្តិយោ ។

(៥) ខម្មសញ្ញត្តំ បុច្ចិស្ស សន៌នាជំ សន៌ខ្ទេសំ សមុក្សដូចនានំ កាតិ អាចត្តិយោ ។

ខេត្តសញ្ជូនស្នាំស្ស្រួស្ស សនិធាន់ សនិធ្លេស ស-មុក្កដួចនាន់ តិសេក្រ អាច**ត្តិយោ** ។

(៦) គេសជ្ជំ ថ្មីស្ប៊ុំ សនិធានំ សនិខ្លេសំ ស-មុត្តដួបធានំ គាត់ អាបត្តិយោ ។

គេសជ្ជំវិស្ស្ជិស្ស សនិនាន់ សនិខ្ទេសំ សមុត្ត-ដួយនាន់ តិសេក្រ អាយុត្តិយោ ។

(៧) កាហិនកាំ បុច្ចិស្សំ សនិនានំ សនិច្ចេស់ ស-មុត្តដួបនានំ កាត់ អាបត្តិយោ ។

តាមិនគាំ វិស្សជ្ជិស្ស សេធិនាន់ សេធិន្ទេស់ ស-មុត្តដូចនាន់ នគ្គិតគ្គ អាចគ្គិ ។

វិនយប់ិង។ បរិវារ

- (៤) ខ្ញុំនឹងស្ទេបឋារណាខន្ធត: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកប ដោយនិទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។
- ខ្ញុំនឹង គ្លើយប†រណា១ន្នក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស អាបត្តិបេសប្ទ€ក្រដ្ឋ មាន ៣ ។
- (៤) ខ្ញុំនឹងសួរចម្មសញ្ញាត្ត (ចម្មក្ខន្ធក:) ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រភបដោយនិទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រដ្ឋ មានប៉ុញ្ជាន ។
- រុំនឹងធ្វើយបម្មសញ្ញាត្ត ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រិដ្ឋ មាន៣ ។
- (៦) ខ្ញុំនឹងស្បូរកសដ្ដក្ខន្ធក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកប ដោយនិទ្ចេស អាបគ្គិរបស់បទទុក្រិដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។
- ខ្ញុំនឹង គ្លើយកេសដ្ឋក្នុន្នក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស គាបត្តិបេសបទទុក្រិដ្ឋ មាន ៣ ។
- (៧) ខ្ញុំនឹងស្បុរកឋិនក្ខុន្ធក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។
- ខ្ញុំនឹងធ្វើយកឋិនក្ខុន្ធត: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស ឯអាបត្តិរបស់បទទុក្រិដ្ឋ មិនមានក្នុងកឋិនក្ខុន្ធត:នោះទេ ។

១នូពបុប្ផាបីវេសញ្ចុត្តាទិ បុប្ផាសៃដួតា

(៨) ទីវសេញត្តិ មុខ្មិស្សំ សនិធានំ សនិធ្លេស់ សមុគ្គដូខេធានំ គាត់ អាខត្តិយោ ។

ទីវេសញ្ញត្តិវិស្បីជ្ជិស្បី សធិនាធំ សនិធ្ងេសំ ស-មុត្តដូចនាធំ តិសេប្រ អបត្តិយោ ។

(៩) ចម្បេយ្យក់ បុច្ចិស្ស សនិនាន់ សនិន្ទេសំ សមុក្កដូចនាន់ កត់ អាចត្តិយោ ។

ខេ ខេស្សា កំសា្ស្រ្ជិស្សំ សនិនាន់ សនិធ្លេស់ ស-មុត្តដូចនាន់ ឯកា អាចត្តិ ។

(೧၀) កោសម្ពិក បុខ្ចិស្ប៍ សនិទាន់ សនិទ្ទេស់ សមុគ្គដូខនាន់ កាតិ អាខត្តិយោ ។

តោសម្តីគំរិស្បជ្ឈិស្ស៊ី សនិធានំ សនិខ្ចេស់ ស-មុត្តដូចនានំរាំកា អាចត្តិ ។

(១០) កម្មកូន្កេ បុខ្ចិស្បំ សនិនាន់ សនិន្តេសំ សមុក្តដូចនាន់ កាតិ អាចទិល្រា ។

តម្មត្តន្ត់ វិស្សជួស្ស សនិនាន់ សនិន្ទេសំ ស-មុត្តដូចនាន់ ឯកា អាចត្តិ ។

ះនូកបុក្ផា បុក្ខាសៃផ្លួនាអំពី១វែសញ្ចូត្តជាដើម

(៨) ខ្ញុំនឹងសួរចីវសេញក្ដ (ចីវរត្ត្នក:) ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយនិទ្ទេស នាបត្តិប្រសិប្ទុទ្ធក្ដៃ មានប៉ុន្មាន ។

ខ្ញុំនឹងធ្វើយញីវសេញក្ត ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទ**ុក្**ដ្ឋ មាន៣ ។

- (៧) ខ្ញុំនឹងស្បូរចម្បើយ្យត្ដន្នតៈ ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកប ដោយនិទ្ទេស អាបត្ដិរបស់បទទុត្រិដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។
- ខ្ញុំនឹងធ្វើយថាម្យាយ្យក្នុន្នក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស តាបត្តិបេសបទទុក្រដ្ឋ មាន ១ ។
- (១០) ខ្ញុំនឹងស្លាកោសម្ពិកក្នុន្ធកៈ ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកប ដោយនិទ្ទេស តាបត្តិរបស់បទទុក្រដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។
- ខ្ញុំនឹងធ្វើយកោសម្ពិតតូន្ទតៈ ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រិដ្ឋ មាន ១ ។
- (១១) ខ្ញុំនិងស្បួរកម្មកូន្ទកៈដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។
- ទំនឹង ធ្វើយកម្មក្នុន្ធក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយនិទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រិដ្ឋ មាន ១ ។

នៃយប់ដីកេ បរិវាភេ

(១៤) ទេវាសិគ៌ មុខ្មិស្សំ សធិនានំ សធិន្ត្រសំ សមុគ្គដូខនាន់ គានិ អាខត្តិយោ ។

ទៅវាសិត វិស្ស្តិស្សិ សធិលជំ សធិខ្ទេស់ ស₋ មុត្តដូចណជំ សតា អាបត្តិ ។

(១๓) សមុខ្លាំ បុខ្ចិស្ស សនិនានំ សនិខេ្ចសំ សមុត្តដូចនានំ គត់ ភាពត្តិយោ ។

សមុច្ច សៃរុជ្ជិស្ប សធិនាធំ សធិន្ទេស ស_ មុត្តដូចនាធំ សភា អាចត្តិ ។

(១៤) សម**ខំ ឬច្ចិស្បំ** សធិនាធំ ស**ធិ**ធ្ចេសំ ស មុក្តាដួបនាធំ គាត់ អាបត្តិយោ ។

សមថវិស្បា្ជិ្ជស្នំ សនិធាន់ សនិធ្លេស់ សមុត្ត-ដួបនាន់ ខ្វេ អាបត្តិបោ ។

្រប់) ខុច្ចកាវត្ត បច្ចិស្សំ សធិនាធំ សធិច្ចេសំ សមុត្តដូចនាធំ កាត់ អាចត្លាយា ។

ទុស្តកាវត្តកា វិស្សជ្ជិស្ស សនិនានំ សនិច្ចេសំ ស មុត្តដូចនានំ គិស្សា អាចត្តិយោ ។

វិនយបិងព បរិវារ

- (១៤) ខ្ញុំនឹងស្បូបរិពសិកក្នុន្នកៈ ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកប ដោយនិទ្ទេស អាបត្តិបេសបទទុក្រិដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។
- ១ និង គ្លើយបរិវាសិកក្ខន្ធកៈ ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រដ្ឋ មាន ១ ។
- (១៣) ខ្ញុំនឹងសុប្រមុច្យយក្ខន្ធក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកប ដោយនិទ្ទេស អាបត្តិបេសបទទុក្រដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។
- ខ្ញុំនឹង ធ្វើយសមុច្យក្ខន្ធក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រដ្ឋ មាន ១ ។
- (១៤) ខ្ញុំនឹងស្បូសមឋត្តន្នក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកប ដោយន់ទ្វេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។
- ទុំនឹងធ្វើយសមថត្តន្ទត: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ នំទ្វេស អាបត្តរបស់បទខុត្រដ្ឋ មាន ៤ ។
- (១៥) ខ្ញុំនឹងសូរខុទ្ធការត្តក្នុន្ធត: ដែលប្រកបដោយនិពន ប្រកប ដោយន់ទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទខុត្រដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។
- ខ្ញុំនឹង ធ្វើយុទ្ធទុកវត្តត្នូត: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ ខ្ញុំស អាបត្តរបស់បទខុត្រដ្ឋ មាន ៣ ។

ទន្ទកបុក្ខា សេនាសនាទិបុក្ខាវិសង្ណិនា

្រែ៦) សេយសន់ បុច្ចិស**្នំ** សនិយន់ សនិខ្ទេសំ សមុត្តដួយខាន់ កាត់ អាបត្តិយោ ។

សេញសន់ វិស្ស្ជិស្សំ សនិញនំ សនិច្ចេស់ សមុត្តដួយនាន់ និស្សោ អាបត្តិយោ ។

(೧៧) សង្ឃគេធំ បុច្ចិស្សំ សនិលានំ សធិច្ចេសំ សមុត្តដួបខោនំ គេគិ អាចត្តិយោ ។

សង្ឃគន់ វិស្បាដ្ឋិស្សំ សនិនាន់ ស**ន**ិន្ទេសំ សង្កាស្ត្តបនាន់ ខ្វេ អាបត្តិយោ ។

(១៨) សមាទារ បុច្ចិស្ស សនិពាន់ សនិធ្វេសំ សមុគ្គាដូខនាន់ គាត់ អាខត្តិយោ ។

សមាទារំ វិស្បូ<mark>ជ្ជិស្បំ ស</mark>ខិនានំ **សខិ**ខ្ចេ<mark>ស ស</mark> មុក្តដូបនាន់ ឯកា អាបត្តិ ។

(೧៩) ឋមនំ មុខ្ជិស្សំ សនិនានំ សនិន្ទេសំ សមុក្តាដូបនាន់ កាត់ អាបត្តិយោ ។

ឋ៩៩ វិស្សដ្ចិស្សំ សនិនា៩ សនិខ្លេ<mark>សំ សម</mark>ុត្ត-ឌួមនា៩ ឯកា អមត្តិ ។

ទន្ធកបុក្ខា បុក្ខាសៃផ្លួនាអំពីសេនាសនក្ខន្ធកៈ ជាដើម

- (១**៦) ខ្ញុំ**នឹងស្លួរសេខាសនក្ខុន្ធកៈ ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកប ដោយនិទ្ទេស អាបត្តិបេស់ប[្]ត្រិដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ^{ក្}
- ខ្ញុំនឹងធ្វើយសេនាសនត្តន្ទក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទខុក្រិដ្ឋ មាន ៣ ។
- (១៧) ខ្ញុំនឹងស្លួសង្ឃកេខត្តន្ទក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកប ដោយនិទ្ទេស អាបត្តិបេសបទទុក្រិដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។
- ខ្ញុំនឹងធ្វើយសង្ឃកេទក្ខុន្នកៈ ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រិដ្ឋ មាន ៤ ។
- (១៨) ខ្ញុំនឹងសួរសមាហារ (វត្តកូន្ទក:) ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយនិទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្សដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។
- ខ្ញុំនឹងធ្វើយសមាហារ ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស អាបត្តិបេសបទទុក្រដ្ឋ មាន ១ ។
- (១៩) ខ្ញុំនឹងស្បូះបាត់មោត្តដ្ឋបនត្តន្នតៈ ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយនិទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុត្រិដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។
- ខ្ញុំនឹង គ្លើយ បាត់មោត្ដដូបនត្ដូន្តកៈ ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកប ដោយនិទ្វេស អាបត្ដិរបស់បទទុក្ខដ្ឋ មាន ១ ។

វិនយ**ប់ដកេ ប**រិវាភេ

(២០) គិត្តិខិត្សិត ប៉ុន្តិសារ៉ូ សនិនាន់ សនិធ្វេក សំ សមុត្តិដូចនាន់ គាត់ អាចត្តិយោ ។

ភិក្ខុជីខណ្ឌ វិស្បូជ្ជិស្**រំ** សធិនាធំ សធិខ្លេសំ សមុក្កដួបនាធំ ខ្លេ អាបត្តិយោ ។

(២០) បញ្ជស់តិកាំ បុច្ចិស្ សៃធិលាធំ សធិ គ្នេ សំ សមុក្តដូបលាធំ កាត់ អាបត្តិយោ ។

បញ្ចូសត់កាំ វិស្ស្រ្ជិស្សំ សធិនានំ សធិន្ត្រសំ សមុត្តដូបនានំ នគ្គិ នគ្គ^(១) អបត្តិ ។

(២៤) សត្តសត៌កាំ បុច្ចិស្សំ សធិនាធំ សធិន្ទ្រ សំ សមុគ្គដូបនាធំ គាត់ អាបត្តិយោ ។

សត្តសត់កែ រ៉**ស្បូជួំស**្បំ សធិនានំ សធិខ្លេសំ សមុក្កដួយនានំ ឧត្ថិ ឥត្^(៤) អាបត្តិតំ ។ «នូកេហ្ហួ^(៣) ន់ជួំ៣ ៧២។

> ុសា នៃស ឧប្រហា (ឧ) (១) និត្យងាន់ខោមខ្_(៣)
> ឧស្សាន់

១– ๒ ន. ម. ៩ កត្ស ។ ๓ ន. ១នូកហ្កាវារំ ។ ៤ ន. ម. ឧបសម្បទ្ធ-បោសថៅ ។ ៩ ន. ម. ស្បែ្បនាយិកបវារណា ។

នៃយប់ដក បរិការ

(២០) ខ្ញុំខ្ទឹងស្លូវកិត្ត្ទី១ន្ទុកៈ ដែលប្រកបដោយ ិទាន ប្រកប ដោយនិទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រិដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។

១៩៩ ធ្វើយក់ក្នុនី១ន្នកៈ ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រដ្ឋ មាន ៤ ។

(៤១) ខ្ញុំនឹងសួរបញ្ចូសតិតត្នូន្នកៈ ដែលប្រឹកបដោយនិទាន ប្រឹកបដោយនិទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុត្រិដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។

ខ្ញុំនឹងធ្វើយបញ្ចូសតិតក្នុន្ធតៈ ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស អាបត្តិរបស់បទទុក្រដ្ឋ មិនមានកង្សពាសតិតក្នុន្ធកៈនោះទេ ។

(៤৮) ខ្ញុំនឹងសូរសត្តសតិតតូន្វតៈ ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយនិទ្ទេស អាចគ្គិរបស់បទទុក្រដ្ឋ មានប៉ុន្មាន ។

ខ្ញុំនងីច្រើយសត្តសតិតក្ខុន្ធក: ដែលប្រកបដោយនិទាន ប្រកបដោយ និទ្ទេស អាបត្តិរបស់ប**េ**ទក្រដ្ឋ មិនមានក្នុងសត្តសតិតក្ខុន្ធក:នោះទេ ។

១៥ ១នូកបុក្ខា ទី ១ ។

ទទួន គឺ បញ្ជីរឿង នៃពាក្យសួរអំពី១ទូក:នោះ [២៣] (១៩ក: ៤៤ គឺ) ខបសម្បទា១៩ក: ១ ខបោ-សបត្តន្វក: ១ វស្សបនាយកក្នុះក: ១ បក់រណា១៩ក: ១

ទន្ធពបុប្ផា ឧទ្ទានភាជា

ខេត្តកេសជួកហ៊ុនា ខឺរាំ ខេត្តែយូក្រេន ខ កោសទិត្តិទូនេះ កម្មំ ទៅវាស់សមុខ្យោ សមវា ខុន្តា សេនា សច់ព្រឧសមាខរា ។ ឋយៈ ភិក្សាជីឧញ្ ខេញ្សេត្សសភេន ទាន់ ។

១ ៖ ម សង្ឃភេទ សមាបារោ ។

ះខ្សាបញ្ជា នទ្ធាខធាជា

ឯកុត្តរិកំ

(៤៤) អាបត្តិភាព ជម្មា ជាធិត្យ ។ អភាបត្តិ-ការ ខេតា ជាចូនណិ ។ មានខ្ញុំ ជាចូនណិ ។ មេខានខ្ញុំ ជានិតញា ។ លហុតា អាមត្តិ ជានិតញា ។ កុកោ អាចត្តិ ជាជិតញ ។ សាវសេសា អាចត្តិ ជាជិតញ ។ អនុវសេសា អាចត្តិ ជានិត្យា ។ ឧុដ្ឋហ្វា អាចត្តិ ជា-ក្ខេយិ ឯ ង៩គីលា មានឱ្យ ធានួឌយិ ឯ មានិឌ្ អាចឡី ជាខឌ្ឌិល ។ អព្យដ្ឋអាម្ចា អាចឡី ជាចិឌ្យា ។ ឧសេញតាមិន អាបត្ត ជានិត្យា ។ អនុសេញតាមិន អាចត្តិ ជាជិតញា ។ អន្ត្រាយ៌កា អាចត្តិ ជាជិតញា ។

ឯ**កុ**ត្តវិក:

១ អង្គិកថា ថា សមុង្ហាននៃអាបត្តិ ៦ ហៅថា ធមិធ្វើឲ្យមានអាបត្តិ ព្រោះភិក្ខុដែលត្រូវ អាបត្តិតោះ ដោយសមុង្ហាន ៦ នេះឯង ។ ៤ សមចិះទាំង ថា ហៅថា ធមិធ្វើមិនឲ្យមាន អាបត្តិ ។ ៣ គឺត្រូវស្គាលអាបត្តិដែលមានក្នុងសិក្ខាបទនោះ១ នឹងក្នុងវិភង្គ ។ ៤ គឺត្រូវស្គាល់អនា-បត្តិដោយន័យថា បើភិក្ខុមិនត្រេកអរក៌មិនមានអាបត្តិ ដូច្នេះជាដើម ។ ៥ អាបត្តិណាដែល ភិក្ខុក្ខែងកន្លងហើយ តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់ឋានស្ងួគិនឹងព្រះនិច្ចាន អាបត្តិនោះឈ្មោះ ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ។

ď

អនន្តួរាយ៍កា អាមត្ត ជាជិតញ្វា ។ សាវជួម្បីញូត្ត អា_

ឧស្ត ព្យាទ្ធ ឯង មនុស្តិ នាង មាន មាន ខ្មែន ជា ខ្មែន ជា ខ្មែន ជា ៤

ការិយ តោ សមុដ្ឋិតា អាចត្ត ជាជិតត្វា ។ អការិយ តោ

សមុដ្ឋិតា អាចត្ត ជាជិត្យា ។ ការិយាការិយ តោ ស_

មុដ្ឋិតា អាចត្តិ ជានិត្យា ។ ចុញ្ចត្តិ ជានិត្យា ។

អចរាបត្តិ ជាចិត្តា ។ បុត្យបត្តិច អគ្គបច្តិ ជាចិ-

ត់ព្វា, ។ អប់រាប់ត្តី ជំ អន្តរាប់ត្ត ជានិត្យា ។ ខេស់តា

តណៈឧុបតា អាបត្តិ ជាជិតញា ។ ខេស់តា ជ គណ-

កក្ខុត្រវស្គាល់អាបត្ត ដែលមិនធ្វើនូវសេចក្តីអន្តរាយ ។ កក្ខុត្រវស្គាល់ អាបត្ត ដែលជាសាវដ្ឋប្បញាត្^(២) ។ ភិក្ខុត្រវស្គាល់អាបត្តដែលជាអន-វដ្តប្រក្តាត្ត ។ កត្តត្រវស្គាល់អាបត្តិ ដែលតាំង ឡើងអំពីការធ្វើ (ដូច យ៉ាន៍ ទុរាជិតាបត្តិ) ។ ភិក្ខុត្រវស្គាល់អាបត្តិ ដែលតាំង ទៀនអំពីការមិន ធ្វើ (ដូចជាក់ក្តីត្រាវអាបត្តព្រោះមិនអធិដ្ឋានចីវែ) ។ ក់ក្តីត្រាវស្គាល់អាបត្ត ដែលតាំង ទ្បើងអំពីការធ្វើនឹងការមិនធ្វើ (ដូចក្នុងកុជិការសិត្តាបទ) ។ កត្តត្រាស្ត្រាល់អាបត្តិខាងដើម គឺអាបត្តដែលកត្តត្រាមុខ ។ កក្កត្រា ស្គាល់អាបត្តិខាងចុង គឺអាបត្តដែលត្រវបន្ទាប់គ្នាមក ។ ភិក្ខុត្រវស្គាល់ អាបត្តជាចន្លោះនៃអាបត្តខាន៍ដើម (៤) ។ កិត្តត្រវស្គាល់អាបត្តជាចន្លោះ នៃអាបត្តិវាង៍ចុង៍ ។ ភិត្តត្រវស្គាល់អាបត្តិដែលខ្លួនសំដែងលើយ ជា អាបត្តគួរដល់ករិយារាប់ គឺដាក់ធុរៈ ចេញធាន ។ ក់ក្នុត្រវិស្គាល់អាបត្តិ

វិនយប់ដែក បរិវាភេ

ខុបតា អាបត្តិ ជាខិតញា ។ បញ្ចត្តិ ជាខិតញា ។ អ_ សព្ទប្បញាញ់ ជាជំនញា ។ ប ខេសប្បញាញ់ ជាជំនញា។ សាលារសាប្បញ្ញន្តិ ជាជិតញា ។ អសាលារសាប្បញ្ញន្តិ ជានិត្យា ។ ឯកតោមញ៉ូត្តិ ជានិត្យា ។ នុកតោ-មញ្ញត្តិ ជាជិតញា ។ ដុល្វវជ្ជា អាមត្តិ ជាជិតញា ។ អត់ហិរុយ៉ា មាននឹ យុទ្ធសា ១ ខុស្និត្រុមមាន មានខ្ញុំ ឃុំខ្លួស ៤ ខ្លួស ស្ថិត្ត ស្ត្រី មាន។ ត់ ។ ខ្លួយតា អាបត្តិ ជាខិត់ព្យា ។ អនិយតា អា-មត្តិ ជាជិតញា ។ អានិការេ បុក្កលោ ជាជិតញោ ។ អនានិការេ បុក្កលោ ជានិក្សា ។ អនិទ្វាបត្តិកោ បុគ្គលោ ជាជំគម្រោ។ អភិណ្ឌាបត្តាកោ បុគ្គលោ ជា... និត្ត ។ ទោន គោ មុត្តលោ ជានិត្ត ព្រោ ។ **ចុ**និត្ត គោ បុត្តលោ ជាជំនញ្ចេក អងម្មចោនកោ បុត្តលោ ជា-ចិន ញោ ។ អនម្មចុខិន ភោ បុគ្គ ហេ ជាចិន ញោ ។

នៃយប់ជា បរិវារៈ

ដែល ខ្លួនសំដែង ហើយ តែមិនគួរដល់កិរិយាកប(ដាក់ធុរ:ចេញ បាន) ។ កិត្ត ត្រូវស្គាល់បញ្ជាត្តិ ។ កិត្តត្រូវស្គាល់អនុប្បញ្ជាត្តិ ។ កិត្តត្រូវស្គាល់អនុប្ប_ ន្ទប្បញ្ជាតិ ។ កិត្តត្រវស្គាល់សពុត្តប្បញ្ជាតិ ។ កិត្តត្រវស្គាល់បទេសប្បញ្ជា ត្តិ។ កិត្តត្រវស្គាល់សាធារណប្បញ្ញាត្តិ។ កិត្តត្រវស្គាល់អសាធារណប្ប-ញត្ត ។ កត្តត្រវស្គាល់ឯកគោបញ្ជាត្ត ។ កត្តត្រវស្គាល់ មកគោបញ្ជាត្ត ។ កិត្តត្រវស្គាល់អា**បត្តិមាន**េខាសធ្ងន់ ។ កិត្តត្រវស្គាល់អាបត្តិមិនមានទោស ធ្ងន់ ។ កិត្តត្រូវស្គាល់អាបត្តដែលបដ់សំយុត្តដោយគ្រហស្ត ។ កិត្តត្រូវ ស្គាល់អាបត្តិដែលមិនបដិស័យុត្តដោយគ្រហស្ត ។ កិត្តត្រូវស្គាល់អាបត្តិ ដែលទៀជ គឺអនន្តវិយកម្ម ៤ ។ ភិក្ខុត្រវិស្គាល់អាបត្តដែលមិនទៀជ គឺ ក្រៅអំពីអនន្តវិយកម្ម ។ ភិត្តត្រវិស្គាល់បុគ្គល ដែលធ្វើទុសទាជដើម បញ្ជាត្តិ (អាធិតម្មិតបុគ្គល) ។ ភិត្តត្រូវស្គាលបុគ្គលដែលមិនធ្វើខុស វាងដើមបញ្ជាត់ (អនុប្បញ្ជាត់ការតបុគ្គល) ។ ភិត្តត្រូវស្គាលបុគ្គលអ្នក គ្រាម្រាបត្តមិនបានជានិច្ច (ត្រាម្រាបត្តម្តង ។) ។ ភក្តុត្រូវស្គាលបុគ្គលអ្នក ត្រាវអាបត្តរឿយ ។ (ត្រាវជានិច្ច) ។ ភិក្ខុត្រាវស្គាល់បុគ្គលអ្នកចោទ ។ កិត្តត្រូវស្គាល់បុគ្គលដែលគេចោទ ។ កិត្តត្រូវស្គាល់បុគ្គលអ្នកចោទមិន ត្រវតាមធម៌។ កិត្តត្រវស្គាល់បុគ្គលដែលគេចោខមិនត្រវតាមធម៌ ។

ឯកតវិកំ ឧទ្ទានគាយ៉ា

ដដ្ឋាយឧកោ បុក្កលោ ដាន់តញ្ចោ ។ ដង្មចំនិតកោ

បុក្កលោ ជាន់តញ្ចោ ។ និយាតា បុក្កលោ ជាន់តញ្ចោ ។

អនិយាតា បុក្កលោ ជាន់តញ្ចោ ។ កញ្ចាបត្តិកោ បុក្កលោ

ជាន់តញ្ចោ ។ អភាពបត្តិកោ បុក្កលោ ជាន់តញ្ចោ ។

បុក្កលោ ជាន់តញ្ចោ ។ ជាន់តញ្ចោ ។ អនុក្ខាំត្តកោ

បុក្កលោ ជាន់តញ្ចោ ។ ជាសំតកោ បុក្កលោ ជាន់ក្រោ

នានាសំអបាតា បុក្កលោ ជាន់តញ្ចោ ។ ជាន់តញ្ចា ។ ស
មានសំអបាតា បុក្កលោ ជាន់តញ្ចោ ។ ប្រជាជាង់ក
មានសំអបាតា បុក្កលោ ជាន់តញ្ចោ ។ ប្រជាជាង់ក
សានាសំអបាតា បុក្កលោ ជាន់តញ្ចោ ។ ប្រជាជាង់ក
សានាសំអបាតា បុក្កលោ ជាន់តញ្ចោ ។ បុប្ចន់ ជាន់តព្ធន្តិ ។

ឯពកំ និង្គិតំ ។

តស្សគ្គា ជំ

ឧត្តម្ភិព្ធ ខេស្ស ឧ ស្សុស្ស ខ ឧុក្ខស្វា ខេស្ស ឧស្សុស្ស

ឯកុត្តវិកៈ ឧទ្ទានជាថា

កិត្តត្រវស្គាល់បុគ្គលអ្នកលេខត្រូវតាធម៌ ។ កិត្តត្រវស្គាល់បុគ្គលដែលគេ

ហេខត្រូវតាមធម៌ ។ កិត្តត្រវស្គាល់និយកបុគ្គល (ដែលប្រកបដោយមិច្ចត្ត្នុ
និយកធម៌ ឬសម្បត្តនិយកធម៌) ។ កិត្តត្រូវស្គាល់អនិយតបុគ្គល ។ កិត្តត្រូវ
ស្គាល់បុគ្គលដែលគួរដល់អាបត្ត គឺពួកសាវិក ។ កិត្តត្រូវស្គាល់បុគ្គលដែល
មិនគួរដល់អាបត្ត គឺព្រះពុទ្ធនឹងព្រះបច្ចេកពុទ្ធ ។ កិត្តត្រូវស្គាល់បុគ្គល
ដែលសង្ឃធើនក្រេចនិយកម្ម ។ ភិក្ខុត្រវស្គាល់បុគ្គលដែលសង្ឃមិនបានធ្វើ
«ក្រេបនិយកម្ម ។ កិត្តត្រូវស្គាល់បុគ្គលដែលសង្ឃមិនបានធ្វើ
«ក្រេបនិយកម្ម ។ កិត្តត្រូវស្គាល់បុគ្គលដែលសង្ឃទ្រាស់ស្គាល់បុគ្គល
បុគ្គលមានសំវាសស្មើត្នា ។ កិត្តត្រូវស្គាល់បុគ្គលមានសំវាសផ្សេង) គា ។
កិត្តត្រូវស្គាល់បុគ្គលមានសំវាសផ្សេង) ភិក្សត្រូវស្គាល់បុគ្គលមានសំវាសផ្សេង) គា ។
កិត្តត្រូវស្គាល់បុគ្គលមានសំវាសផ្សេង) ភិក្សត្រូវស្គាល់បុគ្គលមានសំវាសផ្សេង) គា ។
កិត្តត្រូវស្គាល់បំពុតមេត្ត ។

០០ ឯកកៈ (ពួកមួយ១) ។

ទទ្ធាន គឺបញ្ញីរឿង នៃឯកភ: (ពួកមួយ ។) នោះដូច្នេះ [២៥] ហេតុដែលធ្វើឲ្យមានអាបត្តិ ១ លហុកាបត្តិ ១ សា-វេសសាបត្តិ ១ ខុដ្តហ្វាបត្តិ ១ អាបត្តិដែលគួរសំដែន៍ចេញ បាន ១ អាបត្តិដែលជា ទេសនាគាមិនី ១ អាបត្តិដែលធ្វើ

វិនយប់និពេ បរិវាភេ

មនិត្តិ ។ មនិត្តិ មសនិតិពិត្តមសិ ។ មនិត្តិ ។ មនិតិ ។ មនិត្តិ ។ មន

ຈ ຈີ. ម. អន្តរាដ្ឋកិរិយំ ។ ៤ ຈີ. កិរិយាកិរិយបុព្វា ។ ម. កិរិយាកិរិយំ បុព្វា ។ ທ ຈີ. បញ្ញត្តិ អភានុហ្សូស្នា ។ ៤ ຈີ. ម. ឯកកេ ។

នៃយប់ឯក បរិវារៈ

សេចក្តីអន្ត្រាយ ១ ខាបត្តដែលជាសាវដ្តប្បញ្ជាត់ ១ ខាបត្ត ដែលតាំងឡើងអំពីការធ្វើ១ អាបត្តិដែលតាំងឡើងអំពីការធ្វើ នឹងការមិនធ្វើទ អាបត្តិវាងដើម ទ អាបត្តជាច នោះ ទ អាបត្ត គរ្ដល់កំរិយារាប់ ១ បញ្ចត្ត ១ អនុប្បញ្ជាត្ត១ អនុប្បន្ន_ ប្បញាតិ ទ សពុត្តប្បញាតិ ១ សាធារណប្បញ្ជាតិ ១ អសាធារ_ ណប្បញ្ជាតិ ១ ៤ ភាពេញ ភិ ១ ខុងល្អបត្ត ១ អាបត្តដែល បដ់សំយុត្តដោយគ្រហស្គ១ អាបត្តិទៀន ១ អាទិកម្មិក-បុគ្គល ១ បុគ្គលអ្នកត្រូវអាបត្តមិនជានិច្ច ១ បុគ្គលអ្នក ចោទ ១ បុគ្គលអ្នក ហេ «មិនតាមធម៌ ១ ហេ «តាមធម៌ ១ និយតបុគ្គល បុគ្គលមិនគួរដល់អាបត្ត ១ បុគ្គលដែលសង្ឃធ្វើទក្ខេច_ ន័យក**ម្**១ បុគ្គលដែល**សង្ឃឲ្យវិស**ស១ បុគ្គលមានសំវាស ស្មើត្ថា ១ ដែបញារួបបាត់មោត្ត ១ នេះជា ខ្យានក្នុងពួកមួយ ១ ៗ (6 ៦) អាបត្តិជាសញ្ញារិមោត្ (សចិត្តក:) ក៏មាន អាបត្តិជា នោសញ្ហាវិមោត្ត (អចិត្តកៈ) ក៏មាន ។ អាបត្តិត្រូវដល់កិត្តដែលបានសមា... បត្តិក៏មាន អាបត្តិត្រូវដល់ភិត្តដែលមិនបានសមាបត្តិក៏មាន ។ អាបត្តិ ដែលប្រកបន្ទឹងព្រះស**្ទ**ម្មក៌មាន អាបត្តដែលប្រកបន្ទឹងអស**្ទម្មក៏មា**ន

ឯកគ្គវិកំ ។កំ សមវិក្ខារប្បតិសញ្ចត្តាទីកា

អត្ថាបត្តិ សព្វស្វារព្យដ្ឋសញ្ជុត្តា អត្ថាបត្តិ មរ**ម**វិក្សារព្យ_ ដែសញាត្តា ។ អត្ថាបត្តិ ស**បុ**ក្កលប**្រដែស**ញាត្តា អត្ថាបត្តិ មរបុត្តល**ប្បដិស**ញ្ញត្តា ។ អត្តិ **សច្ចុំ** ភណៈទ្តោ កុក្ក អាចត្តី អាចជួត អត្ត មុសា ភណៈន្តោ លហុក អា-បត្ត អបជ្លិត ។ អត្ថ មុសា ភណៈ ភោ កុះគាំ អាបត្តិ អាមជ្លត់ អត្**សច្**ុំ ភណៈ(ន្លា លហុគាំ អាមត្តិ អា<u></u> បជួន៌ ។ អត្ថាបត្តិ ភូមិកតោ អាប្ជជួន៌ នោ ឋេហាសក-តោ អត្ថាបត្តិ វេហាសភា អាចជួត៌ ណេ ភូមិតតោ ។ អត្ថាបត្ត ខិត្តាមន្តោ អាចផ្លិត នោ មាំសន្តោ អត្ថាបត្តិ ប្រុស្សេ អាចដូត លោ ធិត្តមន្តោ ។ អត្តាចត្ត អា-ឧិយៈទ្តោ អាមជ្លត់ អត្តាប**ត្តំ** អភាធិយៈទ្តោ អាមជ្ល**ត់ ។** អត្ថាបត្តិ សមាធិយ ត្តោ អាបដ្លត់ អត្ថាបត្តិ ន សមា-ច្ចិយ ត្តោ អាមជ្ជិត ។ អគ្គាមត្តិ ភាពេស្តោ អាមជ្ជិតិ អត្ថាបត្តិ ជ ការពេញ អាបដ្ឋិត ។ អត្ថាបត្តិ ឌេន្តោ អាចជូត អត្ថាចត្ត ជ ខេត្តោ អាចជូត ។ អត្ថាចត្ត បដ្ដស្តា ទៅ មាបជ្ជិត អត្ថាបត្តិ ជ បដ្ដស្នា តោ អាចជួត ។ អត្ថាបត្ត ចរំ ភោគេធ អាចជួត អត្ថាបត្ត

ឯកុត្តវិកៈ ៖កៈ (ពួកព័រ) អាបត្តិដែលប្រកបនិងគ្រឿងបរិក្ខារជាដើម

ភាបត្តដែលប្រកបនឹងគ្រឿងបរិត្តាអបស់ខ្លួនក៏មាន គាបត្តដែលប្រកបនឹង គ្រឿនបរិត្តារបស់បុគ្គលដទៃតមាន ។ អាបត្តដែលប្រកបនឹងបុគ្គល គឺខ្លួនឯងត**័**មាន ។ អាបត្តដែលប្រកបនឹងបុគ្គល គឺអ្នកដ**ៃក៏**មាន ។ ក់ក្នុនិយាយពាក្យសច្ចៈត្រូវគរុកាបគ្គិក៌មាន ក់ក្នុនិយាយពាក្យមុសត្រូវ លហុតាបត្តិក៏មាន ។ ភិក្ខុនិយាយពាក្យមុសត្រវគុរតាបត្តិក៏មាន ។ ក់ក្នុនិយាយពាក្យសច្ច:ត្រូវលហុកាបត្តិក៏មាន ។ ក់ក្នុនៅលើផែនដីត្រូវ អាបត្តក៏មាន នៅលើអាកាសមិនត្រូវអាបត្តក៏មាន នៅលើអាកាសត្រវ អាបត្តិ នៅលើផែនដីមិនត្រវិអាបត្តិក៏មាន ។ ភិក្ខុដើរចេញទៅត្រវ អាបត្តិ ដើរចូលមកមិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន ដើរចូលមកត្រវអាបត្តិ ដើរចេញ ពៅមិនត្រវិអាបត្តិក៏មាន ។ កិត្តកានយកត្រវិអាបត្តិក៏មាន មិនកានយកត្រវ អាបត្តិក៏មាន វិភិក្សមាទាន (វត្ត) ត្រូវអាបត្តិក៏មាន មិនសមាទាន(វត្ត) ត្រាវមាបត្តិតិមាន ។ ភិក្ខុធ្វើត្រូវមាបត្តិតិមាន មិនធ្វើត្រូវមាបត្តិតិមាន ។ ភិក្ខុ ឲ្យត្រវអាបត្តិក៏មាន មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិក៏មាន ។ ភិក្ខុខទួលត្រូវអាបត្តិក៏មាន មិនទ**ូ**លត្រវអាបត្តិក៏មាន ។ ភិក្ខុត្រវអាបត្តព្រោះបរិកោគក៏មាន ត្រវ

នៃយប់នកេ បរិវាភេ

ឧ ស្មាននៅ មានជីខ្មាំ ។ អមានខ្ញុំ មាយ បើខ្មាំ មេ នៅ ម្តេច មានជីខ្មាំ ។ អមានជីខ្មាំ ខេយ្យ មេ បើខ្ញុំ មេ មេសា ខ្ញុំ មេ មេ បើខ្ញុំ ក្នុង មេ មេ បើខ្ញុំ មេ បើខ្ញុំ មេ ប្រេះ មេ ប្រេះ មេ មេ ប្រេ មេ ប្រេះ មេ ប្រេ ប្រេះ មេ ប្រះ មេ ប្រេះ មេ

ខ្លួយយត់ការ នេះកោ ញន្ទ័០ន់និយត់ការ នេះកោ ។ យត់ការ នេះកោ ឯ អតរត្តេ នើ យត់នោក ញន្ទឹង-នៅនោក អតហោយខយត់ការ នេះកោ ញន្ទឹង-ន់ខ្លាយតំការ នៃ ញន្ទ័០ន់និយត់ការ នេះកោ ញន្ទឹ-នង់ខ័យតំ ឯ នើ យត់ន្ទេ អតហោយខយត់ការ មុខ ១ នៃ យត់ន្ទេ អតហោយខយត់ការ មុខ ១ នៃ យត់នេះ អតហោយខយត់ការ មុខ ១ នៃ យត់នេះ អតហោយខេយត់ការ មុខ ១ នៃ យត់នេះ អតហោយខេយត់ការ មុខ ១ នៃ នៃ មេត់នេះ អតហោយខេយត់ ញន្ទំ-ក្រុង ខេត្ត នៃ នេះការ នេះ ខេត្ត នេះ បាននិះ មុខ ១ នេះ ខែ មេត់នេះ អតហោយខេយត់ ញន្ទំ-ពេល ខេត្ត ខេត្ត នេះ អតហោយខេត្ត នេះ បាននិះ មុខ ១ នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មាន បាន ខេត្ត ខេត្ត

o បាតុខ្ទស់យោ ច បណ្ណរសិយោ បាតិ កត្តចិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

នៃយប់ងក បរិវារៈ

អាបត្តិត្រៅមេនបរិកោតក៏ខាន ។ កិត្តិត្រៅអាបត្តិតែក្នុងបេលយប់ មិនត្រូវ អាបត្តិត្នដែលប្រកិច្ចន ត្រូវអាបត្តិតែក្នុងបេលថ្ងៃ មិនត្រូវក្នុងបេលយប់ ក៏មាន កិត្តិត្រូវអាបត្តិក្នុងពេលអរុណរះក៏មាន ត្រូវអាបត្តិក្នុងពេលអរុណ មិនទាន់រះក៏មាន ។ ភិក្ខុកាត់ត្រូវអាបត្តិក៏មាន មិនកាត់ត្រូវអាបត្តិក៏មាន ។ ភិក្ខុបិទជាំងត្រូវអាបត្តិក៏មាន មិនបិទជាំងត្រូវអាបត្តិក៏មាន ។ ភិក្ខុប្រទង់ ត្រូវអាបត្តិក៏មាន មិនច្រទ្រង់ត្រូវអាបត្តិក៏មាន ។

(២៧) ឧបោសថមាន ២ យ៉ាង៍ គឺ បាតុខ្ពស់ឧបោសថ១ បណ្ណារស់ ឧបោសថ១ ។ បឋារណាមាន ២ យ៉ាង៍ គឺ បាតុខ្ពស់បឋារណា ១ បណ្ណា រស់បឋារណា ១ ។ កម្មមាន ២ យ៉ាង៍ គឺ អបលោកនកម្ម ១ ញាត្តិកម្ម ១ ។ កម្មមាន ២ យ៉ាង៍ គឺ អបលោកនកម្ម ១ ញាត្តិបតុគ្គកម្ម ១ ។ គឺ កើតនៃកម្មមាន ២ យ៉ាង៍ គឺ ទីកើតនៃអបលោកនកម្ម ១ ទីកើតនៃញាត្តិក្រុម ១ មី កើតនៃកម្មមាន ២ យ៉ាង៍ គឺ ទីកើតនៃអបលោកនកម្ម ១ ទីកើតនៃញាត្តិក្រុម ១ ទីកើតនៃញាត្តិបតុគ្គកម្ម ១ ។ ទោសបេសកម្មមាន ២ យ៉ាង៍ គឺ ទោសនៃ អបលោកនកម្ម ១ ស៉ាង៍ គឺ ទៅស់និញាត្តិកុំ មិលកម្ម ១ មីកើតនៃញាត្តិបតុគ្គកម្ម ១ ។ ទោសបេសកម្មមាន ២ យ៉ាង៍ គឺ ទោសនៃ អបលោកនកម្ម ១ ពោសនៃញាត្តិកម្ម១ ។ ពោសបេសកម្មមាន ២ យ៉ាង៍ អបលោកនកម្ម ១ ពោសនៃញាត្តិកម្ម១ ។ ពោសបេសកម្មមាន ២ យ៉ាង៍ អបលោកនកម្ម ១ ពោសនៃញាត្តិកុំ ទី ពាស់នៃញាត្តិកុំ មាន់ មាន់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់ មានសំពង់ មាន់សំពង់ មានសំពង់ មាន់សំពង់ មានសំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់ មានសំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពី មាន់សំពង់ មាន់សំពង់សំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់សំពីសំពង់ មាន់សំពង់ មាន់សំពង់សំពង់សំពង់ មាន់សំពង់សំពង់សំពង់ មាន់សំពីសំពង់សំពង់សំពង់សំពង់សំពង់សំពង់សំពីសំពង់សំពង់សំពីសំពង់សំពង់សំពង់ស

ឯកគរិក ទក់ ទេ្ធបារាជិកាទិកា

(២៨) ន្ទេ ទារជិតា ភិក្ខុជញ្ជា ភិក្ខុជ័នញ្។ ន្ទេសន័យ ន្ទេ ទានិ-នេសន័យ ន្ទេ ឧក្កាដា ន្ទេ ឧក្ខាសិតា ភិក្ខុនញ្ចុ ភិក្ខុ-នៃញ សត្ត អាចត្តិយោ សត្ត អាចត្តិក្ខុខ្លា។ ខ្ញុំហាកា-បែល សន្ញោ ភិជ្ជិតិ កម្មេជ វា សលាកក្តា បោជវា។ ឯកុត្តវិពៈ ខុពៈ នឹងអាបត្តិបារាជិកទាំងពីរចំណែកជាដើម

សម្បត្តិបេស់កម្មមាន ៤ យ៉ាន៍ គឺ សម្បត្តិនៃអប់លោកនកម្ម ១ សម្បត្តិ
នៃញាត្តិកម្ម ១ ។ សម្បត្តិបេស់កម្មមាន ៤ យ៉ាន៍ដទៃ ខេត្រ គឺ សម្បត្តិនៃ
ញាត្តិទុតិយកម្ម ១ សម្បត្តិនៃញាត្តិបតុគ្គកម្ម ១ ។ ភូមិនៃកិត្តមានសំវាស់
ផ្សេន៍ ។ គ្នាមាន ៤ យ៉ាន៍ គឺ កិត្តធ្វើខ្លួនឲ្យមានសំវាស់ផ្សេន៍គ្នា ដោយខ្លួន
ឯង១ សង្ឃព្រមព្រៀន៍គ្នាលើកវត្តកិត្តនោះ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្តី ព្រោះ
មិនសំដៃង៍អាបត្តិក្តី ព្រោះមិនលះបង់ (ខិដ្ឋិអាក្រក់) ក្តី ១ ។ ភូមិនៃកិត្តមាន
សំវាស់ស្កើតាមាន ៤ យ៉ាន៍ គឺ កិត្តធ្វើខ្លួនឲ្យមានសំវាស់ស្កើត្តា ដោយខ្លួន
ឯង ១ សង្ឃព្រមព្រៀន៍គ្នាសូត្រទុសារណ៍កម្ម បំពោះកិត្តដែលសង្ឃ
លើកវត្តហើយនោះ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិក្តី ព្រោះមិនសំដៃង៍អាបត្តិក្តី
ព្រោះមិនលះបង់ (ខិដ្ឋិអាក្រក់) ក្តី ១ ។

(២៤) ហ្វាជិកមាន ២ យ៉ាង់គឺ ហ្វាជិកបេស់ពួកកិត្ត ហ្វាជិក បេស់ពួកកិត្តន៍១ ។ សង្ឃានិសេសមាន ២ ថុល្ចយ៍មាន ២ ហុចិត្តិយៈ មាន ២ ហុជិខេសន័យ:មាន ២ ខុក្ដមាន ២ ខុញ្ចាសិតមាន ២ គឺបេស់ ភិត្ត ១ បេស់ភិក្ខុនី ១ រួមជាអាបត្តិ ៧ គឺ រង់ ខែអាបត្តិទាំង ៧ ។ សង្ឃ បែកញ្ហាយ ដោយអាការ ២ គឺ ដោយកម្ម១ ដោយការយប់ស្កាក ១ ។

វិនយប់ិងពេ បរិវារោ

(၉५) ខេត្តមហ ខ ៩ឧភភពិខេឌយ៉ អឌិខេត្ត ទេ អង្គ័ស្ពា ។ អមមេ ខ្វេ បុគ្គលា ន ឧបសម្បាធេត្តត្វា វត្តវិបញ្ញា ការណនុត្តដកោ ។ អបរេចិន្ត្រ បុគ្គលា ជ និតមាស្សា ខេឌ្ណា អណ្តុំលេ ឧភ្នំលេ (0) យេ ឧ **លេខឌ ។** ធ្វីធ្នុំ មុក្ត្តលាន់ និស្សាយ នវត្តត្វំ អល់ខ្លឹស្ស ខ ៣-លស្ស ខ ។ ធ្វី ខ្មុំ ឬគ្គលាន់ ឧ និស្ស យោ នាគញោ () អ. លជ្ជិស្បិតលជ្ជិនោចន យោចតិ។ ខ្យុំខ្ញុំ បុគ្គលានំ និស្បៈ ေလာေ အခႏဏ္ ကလည္းျပ လည္ဆိည္ျပာ လာမာခဲ့ ၅ နွေ បុគ្គលា អកញ្ចា អាចគ្លឹ អាចជ្ឈឹត ពុន្ធា ច ចច្ចេកត្នា ច។ ធ្វេត្តលា ភញ្ជា អាមត្តិ អាមជ្ជិត ភិក្ខា ច ភិក្ខាជិ-យោ ច ។ ខ្វេ បុគ្គលា អកញ្ជា សញ្ជាំថ្ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្ ក់ក្លា ខក់ក្នុង យោ ខ អវិយបុត្តលា ។ នេ្ធ បុត្តលា កញ្ចុ សញ្ជុំច្ អាមត្តិ អាមជ្ជិតុំ ភិក្ខុ ខ ភិក្ខុនិយោ ខ **បុដុជ្ជនា ។ ខ្យុ បុគ្គលា អភញ្ជា សញ្ចុំចុ សាត៌សា**រំវត្ត អជ្ឈចាំតុំ ភិក្ខា ច ភិក្ខានិយោ ច អវិយចុត្តហា ។ ខ្វេ ជុខ្មហ អណិជ្ជ សាខ្មហ្ស រុខ្ញុំ អជ្ឈាចវិទ្យុំ អិក្គា ខ ភិក្ខុខិយោ ខ ខុ៩៩៣ ។

១ ឱ. ម សមរិហ្វូរោ ។ 🐚 ឱ. ម. និស្សយោ ន ភាតក្លោ ។

វិនយប់ិង៣ បរិវារៈ

(៤๙) បុគ្គលដែលកិត្តមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទាមាន ៤ ពួក គឺ បុគ្គល សាបសូន្យបាក់កាល ១ បុគ្គលសាបសូន្យបាក់អរិយវៈ ១ ។ បុគ្គលដែល ក់កុមិនត្រូវឲ្យទបសម្បទា មាន ៤ ពួកដទៃទៀត គឺ បុគ្គលជាវត្តវិបត្តិ ១ បុគ្គលគ្នាប់ធ្វើអំពើអាក្រត់ ១ ។ បុគ្គលដែលភិត្តមិនត្រូវឲ្យទបសម្បូល មាន ៤ ពួកដ ែរ ទៀត គឺ បុគ្គលមាន(បរិត្តារ)មិនគ្រប់គ្រាន់ ១ បុគ្គលមាន (បរិត្តារ)គ្រប់គ្រាន់ហើយ តែមិនសូម(ឧបសម្បូល) ១ ។ កិត្តមិនត្រវ់នៅ អាស្រ័យនឹងបុគ្គល ៤ ពួក គឺ បុគ្គលជាអលដ្តី១ បុគ្គលពាល ១ ។ ភិត្តុមិន **ត្រាទ្យន់ស្ស័យដល់បុគ្គល ៤ ពួកគឺ បុគ្គល**ជាអលដ្តី ១ បុគ្គលជាលដ្តី តែមិន **បានសូម ១ ។ ភិក្សាវឲ្យនិស្យ័យដល់បុគ្គល ៤ ពួក គឺ បុគ្គលល្**ន៍ ១ បុគ្គលជាលដ្ឋហើយបានសូម ១ ។ បុគ្គលដែលមិនគួរគ្រាវអាបគ្គិមាន ៤ គ ព្រះពុទ្ធ ១ ព្រះបច្ចេកពុទ្ធ ១ ។ បុគ្គលដែលគួរនឹងគ្រវអាបត្តិមាន ៤ គ ភិក្ខុ ១ ភិក្ខុនី ១ ។ បុគ្គលមិនគួរនឹង[គួវអាបត្តិ ព្រោះក្សឹងមាន ៤ គឺ ភិក្ខុ ១ ភិក្ខុនី ១ ដែលជាអរិយបុគ្គល ។ បុគ្គលដែលគា្ជនិងត្រូវអាបត្តិ ព្រោះក្រុង មាន ៤ គឺ ភិក្ខុ ១ ភិក្ខុនី ១ ដែលជាបុថុជ្ជន ។ បុគ្គលមិនគួរនឹងប្រព្រឹត្តកន្ទងវិត្ ដែលប្រកបដោយទោសយ៉ាងដំ ព្រោះក្រុងមាន ៤ គឺ ភិក្ខុ ១ ភិក្ខុនិ១ ដែល ជាព្រះអរិយបុគ្គល ។ បុគ្គលគ្លូវនឹងប្រព្រឹត្តឥន្ទង់នូវវត្ត ដែលប្រកបដោយ ពេលយ៉ាងធំ ព្រោះក្រុងមាន ៤ គឺ ភក្ខុ ១ ភក្ខុនី ១ ដែលជាបុថុជ្ឈន ។

ឯកុត្តរិកំ ទុក់ ទ្វេ បងិក្តោសទាទយោ

(mo) ခွေဗေဒီးက္ကေလးက ကေးလာဒေ**ာ ဗ**ဒီးက္ကေလးခ်ာ វាទាយ វា មដិក្តោសទ៌ ។ ខ្វេនិស្សារណា អគ្គិមុត្ត-លោ អច្បត្តោ និស្សារណ៍ នពោ្ សង្ខោ្យ និស្សារេនិ រាយ សំខ្មាញ ខ្មាញ ខ្ នុំសារណា អគ្គិ បុគ្គលោ អប្បត្តោ នុំសារណ៍ នញ្ចោ សញ្ញៀ និសារគេ វាគេច្នោះសេសាវិតោ វាគេច្នោះនោ-សារីតោ ។ ខ្លេ បជិញ្ញា កាយេន វា បដិជានាតិ វាទាយ វា មឌិជានាត៌ ។ ខ្ទេមជំនួញា គាល់យេធវា បដិត្តណាត៌ កាយប្បដិតផ្ទេស វា បដិត្តណាត៌ ។ ធ្វេ បដ់ក្តេច ការយៈជេង បដ់ក្តិបត់ វាឲាយវា បដ់ក្នុំ🗕 បត ។ ខ្យេងបឃាត់កា សំក្នុមឃាត់កា ខ ភោក្ មេឃាត៌កា ខ ។ ខ្វេចាន៣ កាយេធវា ចោ នេត៌ វាទាយ វា ទោខេត្ត។

ឯកុត្តវិកៈ ទុកៈ ការហាមឃាត់មានពីរយ៉ាងជាដើម

(៣០) ការហាមឃាត់មាន ៤ **ឃាំ**ងី គឺ ហាមឃាត់ដោយកាយ ១ ហាមឃាត់ដោយវា**ហា១។ ការសូត្រនិស្សារណាកម្មមាន ៤** យ៉ាង៍ គឺបុគ្គល មនដល់និស្សាណោកម្មនៅឡើយ តែបើសង្ឃសូត្រនិស្សាណោកម្មចំពោះ បុគ្គលនោះ បុគ្គលពួកទុះឈ្មោះថាសង្ឃសូត្រនិស្សារណាកម្មហើយដោយ ល្អ ១ បុគ្គលពួកខ្លះ ឈ្មោះថាសង្ឃសូត្រនិស្សៈណោកថ្មដោយអាក្រក ១ ។ ការសូត្រឱ្សារណាកម្មមាន ៤ យ៉ាង គឺ បុគ្គលមិនពន់ដល់ឱ្សារណាកម្ម នៅឡើយ តែបើសង្ឃសូត្រឱ្*សារណាត*ម្ម ចំពោះបុគ្គលនោះ បុគ្គលពួក រុះឈ្មោះថាសង្ឃសូត្រឱ្សារណាក់ថ្មហើយដោយល្អ ១ បុគ្គលរុះឈ្មោះ ឋាសង្ឃសូត្រឱ្*សារណាត់*ម្មហើយដោយអាក្រក់ ១ ។ ការប្ដេញ់មាន ២ យ៉ាង គឺ ប្តេញដោយកាយ ១ ប្តេញដោយវាលា ១ ។ ការទទួលមាន ៤ យ៉ាង គឺ ទទួល ដោយកាយ ១ ទទួល ដោយវត្ដដែលជាប់នឹងកាយ ១ **។** ការ**ហាត់មាន ៤ ហា**ង៍ គឺ ហាត់ **ដោយ**កាយ ១ ហាត់ ដោយវា**ហ** ១ ៗ ကားပြေနားပြုန္ဆမာန္အမွ ဟာန္အ ခု လြန္မာပြန္သည့္မွာစ္ လြန္မာပြန္းမြူနီ បរិកោត (ជាប្រសស់ង្យ ឬបុគ្គល) ១ ។ ការរហៈ៖មាន ២ យ៉ាង៍ គឺ ហេ៖ ដោយតាយ១ បោទដោយវាចា

វិនយប់និកេ បរិវាភេ

(၈၈) ဒွေ ေက်ာင္းလံုး မလဲးကသော អាវាសេមលំ-ពោ ភេ ទីវីវមល៌ ពោ ភេ ១ ។ ខ្វេ ភេមិនស**្** អ្នលពោយ អាវាសាធលាពោយ ខេត្តប្រធិបាយ ខ ។ ន្ទេ ទីវេជៈ គេសបត់គេញ បំសុគ្ឈិកញ្ ។ ន្ទេ បត្តា អ យោប ត្តោ **ខ ម**ត្តិកា ប ត្តោ ខ ។ ខ្វេ មណ្ឌូលា**..** ជំ ភិប្មយញ្ សំសមយញ្^(a) ។ ទ្វេបត្តសុ**្** អ**ជ្ជា**_ កាលេខ វា អភិឌ្នេត វាចាយ វា អភិឌ្នេត ។ ខ្យុំ តំរៃស_{្ត្រី} អត់ដ្ឋានា កាយេ៤ វា អត់ដ្ឋេត៌ វាទាយ ម ងត្ដដើញ ៤ ខើ រួយពិយ មាគីសរួយពិយ ឧ ឧញ្ ។ ខ្លេ វេឌ**ឃំ**កា បញ្ជូត្តព្ទ បញ្ជូត្តាខ្លួលមេញ ។ ខ្វេក្សា មភាព្ទិល មេខ្មែក ក្សេយ មត្តការិតា ។

(៣៤) ធ្វីហាការេហ៍ អាចគ្លី អាច៨ូត៌ កា:យន វា អាច៨ូត៌ វាចាយ វា អាច៨ូត៌ ។ ធ្វីហាការេហ៍

១ ឡ. ម. តិបុមយំ សីសមយំ ។

វិនយប់ឧក បរិបៈ

[ភាទ] បល់ពោធនៃកឋិនមាន ৳ យ៉ាង៍ គឺ អាវាសបល់ពោធ 🧿 ចីវរបល់ពោធ 🤊 ។ ការមិនមានបល់ពោធនៃក**ប់**នមាន 🖢 យ៉ាង៍ 🧸 មិន មានបល់ពោធន៍ដ៍អាវាស ១ មិនមានបល់ពោធន៍ដ៍បវែវ ១ ។ បវែវមាន 👃 យ៉ាងគឺ គហបត់ចារទេ បំណុត្លចាវទេ ។ យុត្រមាន ៤ យ៉ាងគឺ ហុត្រ ដែក ១ ហុត្រដី ១ ។ មណ្ឌលគឺ ដើនហុត្រមាន ៤ យ៉ាន៍ គឺ ដើនហុត្រដែល គេធ្វេដោយសំណេញ៉ូហាំង ១ ធ្វេដោយសំណកត់ ១ ។ ការអធិដ្ឋាន ជា**ត្រមា**ន ៤ យ["]ង៍ គឺ អធិដ្ឋាន ដោយកាយ ១ អធិដ្ឋាន ដោយវាហ ១ **។** ការអធិដ្ឋានចុះ ទោន ៤ យាង៍ គឺ អធិដ្ឋានដោយកាយ ១ អធិដ្ឋានដោយ វាយ ១ ។ ការវិកហ្មមាន ៤ យ៉ាង គឺវិកហ្សុក្នុងទី០ ពោះមុខ ១ វិកហ្សុក្នុងទី តំ**កំ**ង់**មុខ ១ ។ វ៉ៃ**ន័យមាន ៤ យ៉ាង៍ គឺ វ៉ៃន័យបេសពួកកិត្ត ១ បេសពួក កក្នេខ១ ។ អគ្គប្រសុវិន័យមាន៤ យ៉ាង៍ គឺបញ្ជាត្ន ១ បញ្ជា**តុល្រេម** ព្រះ (គឺមហាប ទេស៤)១ ។ សេចក្តីផ្លូវផង់នៃវិនយមាន៤ យ៉ាង៍ គឺ សម្គាប់ នូវបច្ច័យក្នុងអកប្បិយវត្ថុ ១ ការធ្វើនូវប្រមាណក្នុងកប្បិយវត្ថុ ១ ។ (១៤) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តដោយអាការ ៤ យ៉ាង គឺ ត្រូវដោយកាយ ១

ត្រូវដោយវេល ១ ។ ក់ក្ចុចេញថាកអាបត្តដោយអាការ ៤ យ៉ាង៍ គឺចេញ

ឯកុត្តរំក់ ទុក់ ទេ អនាទរិយាទ័ត់

នេះ ដែល សុប្រមានការី ន សាខនិស្សៈមករី ន ឯ ខ្លាំ នេះ ស្រុមមា ឧត្តជិតិសុប្រមា ឧ អេជាត្តិចិតិស្ អមោ ឧ ឯ អេតសេត្ត ខេំ សុប្រមា អាចសេត្ត ខេំ សេខ២ អមោ ឧ ឯ អេតសេត្ត ខេំ សុប្រមា អាចសេត្ត ខេំ សេខ២ ខេំខំ សំ ស្តេច នេះ ស្តេច អាច និង ស្តេច ខេំ សេខ២ ខេំខំ សំ ស្តេច នេះ ស្តេច អាច និង ស្តេច អាច និង ស្តេច មេ ខេំខំ សំ ស្តេច មេខាតិស្វា អាចសេត្ត ទេំង សេច មេខាតិស្វា អាចនិត្ត ស្វាម្មមាន មេខាតិស្វា អាចនិត្ត ស្វាម្មមាន មេខាតិស្វា អាចសេត្ត ស្វាម្មមាន ឯកស្វាម្មមាន ឯកស្វាម ស្វាម្មមាន ឯកស្វាម្មមាន ឯកស្វាម ឯកស្វាម្មមាន ឯកស្វាមមាន ឯកស្វាម្មមាន ឯកស្វាម ឯកស្វាម្មមាន ឯកស្វាម ឯកស្វាម្មមាន ឯកស្វាម្មមាន ឯកស្វាម្មមាន ឯកស្វាម្មមាន ឯកស្វាម្មមាន ឯកស្វាម្មមាន ឯកស្វាម្មមាន

^{🤊 🧣.} ម. បងិច្ចុស្មានត្ត អប្បដិច្ចុស្សត្តិ ។ ៤ 🧣 . ២. ការិមេយញ្ ។

លក់ដោយកាយ១ ចេញលាក់ដោយក់ថា ១ ។ ប៉ះសេសមាន ៤ យ៉ាន៍ គឺ បដ់ចូន្ទបរិសេស ១ ។ បរិសេសមាន ៤ យ៉ាន៍ដទៃ ទៀត គឺ សុទ្ធនូបរិសេស ១ សមោយនបរិសេស ១ ។ មានត្តមាន ៤ យ៉ាន៍ គឺ បដ់ចូន្ទមានត្ត ១ សមោយនបរិសេស ១ ។ មានត្តមាន ៤ យ៉ាន៍ គឺ បដ់ចូន្ទមានត្ត ១ អប្បដ់ចូន្ទមានត្ត ១ ។ មានត្តមាន ៤ យ៉ាន៍ដទៃ ទៀត គឺ បត្តមានត្ត ១ សមោយនមានត្ត ១ ។ ការដាច់ក្រើបស់បុគ្គល ៤ លួក គឺ ភិត្តកំពុង ទៅបរិសេស ១ ភិក្ខុកំពុង ប្រព្រឹត្តមានត្ត ១ ។

(៣៣) ការមិន កើត្រមាន ២ យ៉ាង គឺ មិន កើត្រើនឹងបុគ្គល ១ មិន កើត្រើនឹងធម៌ ១ ។ អំបិលមាន ២ ថែប គឺ អំបិលកើតឯង ១ អំបិលកើត អំពីជាតិដីថ្ងៃ ១ ។ អំបិលមាន ២ យ៉ាងដទៃ ទៀត គឺបំបិលកើតពីទឹក សមុទ្រ ១ អំបិលទាំង ២ យ៉ាងដទៃ ទៀត គឺអំបិលសិន្ធវៈ (អំបិលមានសម្បាសដុះ លើភ្នំ) ១ អំបិល ១ភិត្ត គឺ អំបិល ឈ្មោះ ពេចគក ។ ឡើងតីផែនដី) ១ ។ អំបិល ២ យ៉ាងដទៃ ទៀត គឺ អំបិល ឈ្មោះ ពេមគៈ (អំបិលកើតគុង ពេមជនបទ) ១ អំបិល ឈ្មោះ បត្តលូក: (អំបិលកើតគុង ពេមជនបទ) ១ អំបិល ឈ្មោះ បត្តលូក: (អំបិលកើតគីពីទឹក ក្បុងដែលធ្វើអំពីស្រូវដំណើប) ១ ។ បរិភោគមាន ២ គឺ អព្វន្តរបរិភោគ

វិនយប់នកេ បរិវាភេ

ញារំបរំភោយ ខ ។ ខ្លេ អញ្ញោសា ហ៍នោ ខ អក្ដោសា ខុត្តដ្ឋោ ខ អក្ដោសា ។ ខ្លុំហាតាបេហ៌ បេសុញ្ញាំ ហោតិ បិយកម្សាស្សា ។ ភេពជំប្បាយស្ប វ ។ ខ្លុំហាតាបេហ៍ កណភោជនំ បស់វតិ ធំមន្ត្ន-តោ វ វិញត្តិតោ វ ។ ខ្លេវស្សីបនាយ៍កា បុរិមិកា ខ បច្ចំគិកា ខ ។ ខ្លេ អយ្មិកាធិ ទាត់មោក្សដូច បនាធិ ។ ខ្លេងក្ដាស់ ទាត់មោក្សដូចនាធំ ។

(៣៤) ខ្វេ បុគ្គលា តាលា យោ ច អភាគនំ ភារៈ
វហនិ យោ ច អនាគំ ភារំ ន វហនិ ។ ខ្វេ បុគ្គលា
បណ្ឌិតា យោ ច អភាគនំ ភារំ ន វហនិ យោ ច អាគនំ ភារំ វហនិ ។ អបបចិ ខ្វេ បុគ្គលា តាលា យោ
ច អភាប្រិយ ភាប្រិយសញ្ញិ យោ ច ភាប្រិយ អភាប្រិយ អភាប្រិយសញ្ញិ យោ ច ភាប្រិយ អភាប្រិយ អភាប្រិយសញ្ញិ យោ ច ភាប្រិយ ភាប្រិយសញ្ញិ ។ អបបចិ ខ្វេ បុគ្គលា តាលា យោ ច អភាប្រិយ អភាប្រិយសញ្ញិ យោ ច ភាប្រិយ ភាប្រិយសញ្ញិ ។ អបបចិ ខ្វេ បុគ្គលា តាលា យោ ច

[េ]ទ ទេ បាត់មោក្ខដ្ឋបនានិ អធម្មិកានិ បាត់មោក្ខដ្ឋបនានិ ធម្មិកានិ បាត់មោក្ខដ្ឋបនានីតិ កត្ថបិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

នៃយប់ដក បរិវារៈ

(បរិកោតលេបចូលទៅ) ១ ភាហិរបរិកោត (ប្រើប្រុស្ស វាងក្រៅ) ១ ។
ការដោមខេ ៤ យ៉ាង៍ គឺ ដោយ៉ាងថោកទាប ១ ដោយ៉ាង៍ទុក្រដ្ឋ ១ ។
ការញុះញង់កើតដោយអាការ ៤ យ៉ាង៍ គឺ ប៉ង់ដើម្បីឲ្យគេស្រឡាញ់ ១ ១ ប៉ង់ដើម្បីចំបែកគ្នា ១ ។ កិត្តខណ្ឌគណកោជនធានដោយអាការ ៤ យ៉ាង៍ គឺ ប៉េងកើម្បីចំបែកគ្នា ១ ។ កិត្តខណ្ឌគណកោជនធានដោយអាការ ៤ យ៉ាង៍ គឺ ដោយគេនិមន្ត ១ ដោយការសូមគេ ១ ។ ការចូលវេស្សាមាន ៤ យ៉ាង៍ គឺ ប៉ុម៉េកាវៃស្សា ១ បច្ចុំមិកាវិស្សា ១ ។ ការយាត់ហាមធាតិមោត្ត ដែល មិនប្រកបដោយធម៌មាន ៤ យ៉ាង៍ ។ ការយាត់ហាមធាតិមេាត្តដែលប្រកប ដោយធម៌មាន ៤ យ៉ាង៍ ។

(៣៤) បុគ្គលពាលមាន ៤ ពួក គឺបុគ្គលដែលនាំការ: (កិច្ចមាន
អារាធនាធម៌ជាដើម) មិនទាន់មានមក ១ បុគ្គលដែលមិននាំការ:ដែលមាន
មកហើយ ១ ។ បុគ្គលជាបណ្ឌិតមាន ៤ ពួក គឺ បុគ្គលដែលមិននាំការ:មិន
ទាន់មកដល់ ១ បុគ្គលជាបណ្ឌិតមាន ៤ ពួក គឺ បុគ្គលដែលមិននាំការ:មិន
ទាន់មកដល់ ១ បុគ្គលជាបណ្ឌិតមាន ៤ ពួក គឺ បុគ្គលពាលមាន
៤ ពួកដៅខ ខេត្ត គឺ បុគ្គលមាន សេចក្តីសំគាល់ក្នុងអក្សិយវត្ត ថាជាអក្សិយកប្បិយវត្ត ១ បុគ្គលមាន សេចក្តីសំគាល់ក្នុងកប្បិយវត្ត ថាជាអក្សិយវត្ត ១ ។ បុគ្គលជាបណ្ឌិតមាន ៤ ពួក គឺ បុគ្គលមាន សេចក្តីសំគាល់ ក្នុង
អកប្បិយវត្ត ថាជាអកប្រិយវត្ត ១ បុគ្គលមាន សេចក្តីសំគាល់ ក្នុង
អកប្បិយវត្ត ថាជាអកប្រិយវត្ត ១ បុគ្គលមាន ៤ ពួក គឺ បុគ្គលមាន សេចក្តីសំគាល់ ក្នុង
អកប្បិយវត្ត ថាជាអកប្រិយវត្ត ១ បុគ្គលមាន ៤ ពួកដែ្ធ ខេស្តិត គឺ បុគ្គល

ឯកុត្តរំកំ ទក់ ទ្វេ បុគ្គលាទយោ

មខា**ខ**្លុំយោ មាខទ្ត**សញ្ញា យោ ខ អាខទ្តិយា** មខា-បន្តិសញ្ញី ។ ខ្យុ បុក្ខណៈ បណ្ឌិតា យោ ច អាបន្តិយា អ្នក្សា លោ ខ អភាពទិលា អភាពទិស្សា ។ អចហេច ខ្យេត្តសា តាលា យោ ច អជម្មេ ជម្មសញ្ញាំ យោ ខ ៈ ម្មេ អងម្មសញ្ញាំ ។ ខ្វេ បុគ្គលា បណ្ឌិតា យោ ខ មឌ គើ ម**ឌ គី ហ** ឃុំ លោ ខ ឌ គើ ឌ គី ហ ឃុំ ឯ អមកេត្ត ខេត្ត សម្គាល ខេត្ត សញ្ញី យោ ខ វិនយេ អវិនយសញ្ញី ។ ខ្វេត្តសា ខណ្ឌិតា យោ ខ អវិនយេ អវិនយសញ្ជាំ យោ ខ វិល លេខស្នា ។

(က) ဦးနို့ ဗုန္ဂလာဒိ မာလာ ကို ရွာန္တို ဟော ေဒ ကို ကို ရွာနို့ ဗုန္ဂလာဒိ မာလာ ကို ရွာန္တို မန္ဂလာဒိ မာလာ ေန အက္ကေရာက္ခ်ာတဲ့ ကို ကို ရွာနို့ ဗုန္ဂလာဒိ မာလာ ေန ဟာ ေန ကို ရွာန္တို မိန္ဂလာဒိ မာလာ ေန

ឯកុត្តវិកៈ ទុកៈ បុគ្គល**ពីរពួកជាងើម**

មានសេចក្តីសភាល់ក្នុងអនាបត្ត ថាជាអាបត្តិ ១ បុគ្គលមានសេចក្តីសំ តាល់ក្នុងតាបត្តិ ថាជាអនាបត្តិ ១ ។ បុគ្គលជាបណ្ឌិតមាន ៤ ពួក គឺបុគ្គល មានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងតែបត្តិ ថាជាអាបត្តិ១ បុគ្គលមានសេចក្តីសំគាល់ ក្នុងអនាបត្ត ថាជាអនាបត្ត ១។ បុគ្គលពាលមាន ៤ ពួកដទៃទៀត គឺបុគ្គល មានសេចក្តីសំគាល់ ក្នុង៍សភាវៈមិនមែនធម៌ ថាជាធម៌ ១ មានសេចក្តី សំគាល់ ក្នុងសភាវ:ជាជម៌ ថាមិនមែនជម៌ ១ ។ បុគ្គលជាបណ្ឌិតមាន 🦶 ព្យុកគឺបុគ្គលមានសេចក្ដីសំគាល់ក្នុងសភាវ:មិនមែនជមិ ថាមិនមែនជាធម៌ ១ បុគ្គលមាន សេចក្តីសំគល់ក្នុងសភាវៈជាធម៌ ថាជាធម៌ 🤊 ។ បុគ្គលពាល មាន ៤ ពួកដខែទៀត គឺ បុគ្គលមានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងសភាវៈមិនមែន វិន័យថាជាវិន័យ ១ បុគ្គលមាន សេចក្ដីសំគាល់ក្នុង៍សភាវៈជាវិន័យ ថាមិន មែនវិន័យ ១ ។ បុគ្គលជាបណ៌តមាន ២ ពួក គឺ បុគ្គលមាន េបក្ដីសំគាល់ ក្នុងសភាវ:មិនមែនជាវិន័យ ថាមិនមែនជាវិន័យ ១ បុគ្គលមានសេចក្ដី សំគាល់ ក្នុង៍សភាវ:ជាវិន័យ ថាជាវិន័យ ១ ។

(៣៥) អាសវៈទាំងឡាយតែងចំរើនដល់បុគ្គល ២ ពួក គឺ បុគ្គល ដែលសង្ស័យចំពោះហេតុដែលមិនគួរសង្ស័យ ១ បុគ្គលដែលមិនសង្ស័យ ចំពោះហេតុដែលគួរសង្ស័យ១ ។ អាសវៈទាំងឡាយរមែងមិនចំរើនដល់ បុគ្គល ២ ពួកគឺ បុគ្គលដែលមិនសង្ស័យចំពោះហេតុដែលមិនគួរសង្ស័យ ១

វិនយប់ដីកេ បរិវាភេ

តុត្តា្យិន ្នំ កុត្តា្យិស ។ អមបសម្បី ធ្វុំ បុគ្គលាន់ អាសវា វឌ្ឍន្ទំ យោ ខ អគ១រ៉ូយេ គាខ្វឹ-យសញ្ញា យោ ខ ភាឌ្យាយៃ អភាឌ្យាយសញ្ញាំ ។ ធ្វិជ្ ចុត្តសាន់ អាសវា នវឌ្ឍន្តិ យោ ខ អភាព្យិយ អភាព្រឹ យសញ្ជា យោ ច ភេទ្បីយេ ភេទ្បីយសញ្ជា ។ អមក្រ សម្បិន្ទិន្ទំ ឬក្តលានំ អាសវា វឌ្ឍន្តិ យោ ខ អនាបត្តិ-យា មានខ្លឹសណ្ណី <mark>យោ ខ មានខ្លីលា មខានខ្លឹស</mark>ណ្ណឹ ។ ធ្វំធំ្ម ឬត្តហាធំ អាសាវា ធ វឌ្ឍន្ត្ំ យោ ខ អភាបត្តិយា អភាបត្តិសញ្ញុំ ហោ ខ អា**ប**ត្តិយោ អា**បត្តិសញ្ញុំ** ។ អប-រសេម្បី ធ្វីជំ បុគ្គលាជំអាសវា វគ្គាត្តិ យោ ច អជ្ឈ ឧត្តសញ្ញុំ លោ ខ ខ គ្នេ អឌុទ្ធសញ្ញុំ ។ ខ្វុំខ្ញុំ បុគ្គសាន អស់វា ឧវឌ្ឍន៍ យោ ខ អឌុម្មេ អ**ឌុម្មសញ្ញុំ យោ** ខ ខ មេ ខេត្តសញ្ញុំ ឯ ម្នាស្សា ខ្ញុំ ខ្លុំ ជន្តហាច អាស្ត្រ ដ្ឋាធិ្ធ យោ ខ អវិទ្ធ យោ វិទ្ធ សាសា ប្រា ខ វិនយេ អវិនយសញ្ញា ។ ខ្វិន្ទំ បុគ្គលាន់ អាសវា ន

នៃយប់ិងក បរិបារៈ

សន្ស័យចំពោះហេតុដែលគួរសង្ស័យ ១។ វាសេវៈទាំងទ្យាយ!តង់ចំពើនដ**ល់** បុគ្គល ៤ ពួកដទៃទៀត គឺបុគ្គលមានសេចក្ដីសំគាល់ក្នុងអកប្ប័យវត្ថុ ថាជា កប្បិយវត្ថ ១ បុគ្គលមានសេចក្ដីសំគាលក្នុងកប្បិយវត្ថុថាជាអកប្បិយវត្ថុ ១ ។ អាសវ:ពាំងទ្បាយរមែងមិនចំរើនដល់បុគ្គល ២ ពួក គឺ បុគ្គលមានសេចក្ដី សំគាល់ក្នុងអតប្បិយវត្ថុ ថាជាអតប្បិយវត្ថុ ១ បុគ្គលមានសេចក្តីសំគាល់ក្នុង កហ្វិយវត្ថុ ថាជាកហ្វិយវត្ថុ ១។ អាសវៈទាំងទ្បាយរមែងចំរើនដល់បុគ្គល ៤ *ពួកដទៃទៀត គឺ បុគ្គ*លមានសេចក្ដីសំគាល់ក្នុងអនាបត្តិ ត្ត ១ បុគ្គលមានសេចក្តុសគ្គលក្នុងអាបត្តថាជាអនាបត្ត ១ ។ អាសវៈពាន៍ ទ្បាយរមែងមិនចរែនដល់បុគ្គល b ពួក គឺ បុគ្គលមានសេចក្ដីសំគាល់ក្នុង អនាបត្តិថាជាអនាបត្ត ១ បុគ្គលមាន សេចក្តីសំគាល់ក្នុង៍គាបគ្គិ ថាជាអាប-ត្តិ ១។ អាសវ: ទាំង ឡាយវេមង៍ចំរើនដល់បុគ្គល ៤ ពួកដទៃទៀត គឺ បុគ្គល មានសេចក្តីសំគាល់ក្នុង៍សភាវៈមិនមែនធម៌ ថាជាធម៌ ១ បុគ្គលមានសេចក្តី សំគាល់ក្នុងសភាវ:ជាធម៌ ថាមិនមែនជាធម៌ ១។ ភាសវ:ទាំងទ្យាយវមែង មិនចំរើនដល់បុគ្គល ၆ ពួក គឺ បុគ្គលមានសេចក្តី សំគាល់ក្នុងសភាវ:មិនមែន ធម៌ ឋាមិនមែនជាធម៌១ បុគ្គលមានសេចក្តីសំគល់ក្នុងសភាវៈជាធម៌ ឋា ជាធម៌ ១ ។ អាសវៈទាំងទ្បាយវមេងចំរើនដល់បុគ្គល ၆ ពួកដុទៃ ទៀត គឺ ឋគ្គលមានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងសកាវ:មិនមែនវិន័យ ថាជាវិន័យ ១ បុគ្គល

ងកុត្តវិកំ ទក់ ឧ**ភា**៩ជាថា

វឌ្ឍន្តិ យោ ខ អានិយេ អាវិនយសញ្ជី យោ **ខ**វិនយេ វិនយសញ្ជី ។

९n बेर्ह्वे हैं (०) प

តស្បន្ទាន់

១ ឱ. ម. ទុកា នំផ្លុំកា ។

ឯកុត្តវិក: ទុក: ឧទ្ទានជាបា

មានសេចក្តីសំគាល់ក្នុងសភាវៈជាវិន័យ ថាមិនមែនជាវិន័យ១។ ភាសវៈ ទាំងឡាយ រ៉េមង៍មិនចំរើនដល់បុគ្គលពីរពួក គឺ បុគ្គលមានសេចក្តីសំគាល់ ក្នុងសភាវៈមិនមែនវិន័យ ថាមិនមែនវិន័យ១ បុគ្គលមានសេចក្តីសំគាល់ ក្នុងសភាវៈជាវិន័យ ថាជាវិន័យ១។

ចថ ខុកៈ (ពួកពីរ ២) ។

ទុទ្ធនគបញ្ជីរឿងនៃទុក: (ពួកពីរ ។) នោះ ដូច្នេះ
(៣៦) អាបត្តិជាសញ្ញារិមោត្ត១ អាបត្តិនៃកិត្ត ដល់បានសមាបត្តិ ១ អាបត្តិប្រកបដោយ បរិត្តា១ អាបត្តិប្រកបដោយ បរិត្តា១ អាបត្តិប្រកបដោយ បរិត្តា១ អាបត្តិប្រកបដោយ បរិត្តា១ អាបត្តិប្រកបដោយ បុគ្គល១ កិត្តនិយាយពាក្យសច្ច:
គ្រាវអាបត្ត១ កិត្តនៅលើ ផនដីត្រូវអាបត្ត ១ កិត្តចេញទៅត្រូវ អាបត្ត១ កិត្តកាន់យកត្រវអាបត្ត ១ កិត្តសមាទានត្រាអាបត្តិ១ កិត្តកាល់ខេត្តសមាបត្តិ១ កិត្តកាល់ខេត្តសមាហិ ១ កិត្តកាល់ខេត្តសមាហិ ១ កិត្តកាល់ខេត្តសមាហិ ១ កិត្តកាល់ ខេត្តសមាហិ ១ កិត្តកាល់ ស្វាស់ ស្វាស

នៃយប់និពេ បរិវារា

វត្តអយៈព នោសា ច អបក ខ្លេ ច សម្បត្ត នានា សមានមៅ အောင်း လည်းကျင်းကွင့်^(၈) ខាច់ត្ថ ខាជ់ខេសជំ ឧុគ្គដា ភាស់គព្រោះ^(២) សត្ត អបត្តក្ខេតា ^(៣) ភិជ្ជិតិ ឧុបសម្បូនា अद्भि सदार है। ឧវត្ត្រៃ ភាគពុំ អភញ្ជាក់ មេវ ខ សញ្ចុំ សេត៌សាជ ខ ជន្ត្រោស ខ្ទុសប្រណោ ងិសារណា មឌិញ្ញា **ខ** មដុស្តី ខេត្ត ខេត្ត ឧ្ទឃាត់ ថោឧណ្ ខ

១ ឱ ប៉ុល្បា្យ ។ 🗠 ឱ ទុញ្ញាស់ិកា បាវ ។ ៣ ឱ. ម. សត្ អាបត្តីក្នុភ្ ប ។

វិនយ**ប់**គិក បរិវារៈ

វត្តនៃកម្ម ១ វត្តនៃកម្មជាទៃទៀត ១ ទោសនៃកម្ម ១ ទោស នៃកម្មដែលទៀត១ សម្បត្តនៃកម្ម យ៉ាង ១ ភូមិនៃកក្ខុមាន សំវាស ផ្សេងៗគ្នា១ ភូមិ នៃកិត្តមានសំវាស ស្មើគ្នា ១ ជារា-ជិត១ សង្ឃទិសេស ១ ថុល្ច្យ ១ ជាចិត្តិយៈ ១ ជា។-ទេសន័យ:១ ទុក្ខដ១ ទុក្ខាសិត១ រួមជាកងនៃអាបត្តិ៧ សង្ឃ បែកគ្នា១ កិត្តមិនគ្រវិទ្យិទបសម្បី៣១ មិនត្រវិទ្យិទបសម្បី៣ ចំពោះបុគ្គលពីរពួកដទៃទៀត១ កិត្តមិនត្រូវមាស្រ័យនៅ ១ មនត្រវិទ្យិនិស្ស័យ១ បុគ្គលមិនគួរនឹងត្រវិអាបត្ត១ បុគ្គលគូរ ត្រូវអាបត្តិព្រោះក្វែង១ បុគ្គលគួរនឹងត្រូវអាបត្តិព្រោះប្រព្រឹត្ត ក្នុងវត្តដែលប្រកបដោយទោសយាងជំ១ ការហាមឃោត់១ ការស្យុត្រនិស្សាណោកម្ម ១ ការសូត្រឱ្សារ**ណា**កម្ម ១ ការ ស្ដេញ១ ការខទួល១ ការឃាត់១ ការបៀតបៀន១ ការចោទ១

ឯកុត្តវិកំ ទុក់ ឧទ្ធានភាជា

តែមិល ខ ផ្យ ត្ឋា ខ្មែរ **ខន្ត**មណ្ឌលា អញ្ជាញ សព្វ ខ្មៅ វិតាហ្វនា ខ វិនយា ឋេខយ៍កា សហ្វេក្គកា (b) មាតជីខ្លួន ឧ ដែ្សាខ្លួ ចរាំងសាមរេ ឧ៍រេ (m) ន្ទេ មានត្តា អចកេ**ច** វត្តខ្មែនោ អនានរំ នេ្ត លោណា **នយោ** អមក ខ្លែកាតា អ<u>េ</u>ត្តាសភា^(៤) ខេស្តាំ ឧឧឃា ស្រុំ ឋយ្ណ ភាគេឡិយា អភាបត្តិ អគ មេ ^(៦) ខ វិនយេ អាស់វេ ត្រាត់ ។

ទ ន. ម. គថៅ ទ្វេ។ ៤ ន. មេនយិកា ច ស ល្ខេខា ។ ៣ ន. ម. អបបេ ទ្វេ។ ៤ ន. ម. បរិភោគក្ដៅលេន ច ។ ៩ ន.ម. ស្បែកម. បេសុក្ដោ ច គណា ស្បែក្រង់ ន.ម. អធម្មធម្មា ។

ឯកុត្តវិក: ទុក: ឧទ្ធានគាយា

បល់ពោធនៃកឋិន ៤ យ៉ាង៍១ មិនមានបល់ពោធនៃកឋិន ៤ យាំងដូចគ្នា១ ចាំវេ១ ជាត្រនឹងដើនឲ្យក្រទេ ការអធិដ្ឋាន ជាគ្រ ៤ យ៉ាង៍១ *ការអធិដ្ឋានចីវ ៤ យ*៉ាងដូចគ្នា១ ការ វិកហ្វ ១ វិន័យ ១ អត្តនៃវិន័យ ១ សេចក្តីផ្លូវផង់ (នៃ វិន័យ)១ កក្តុត្រូវអាបត្តិ (ដោយអាការ ៤ យ៉ាង)១ បេញ យកអបត្តិ (ដោយអាតារ ៤ យ៉ឺន៍)១ បរិវាស ៤ យ៉ឺន៍ ១ បរវាស ៤ យ៉ាងដទៃទៀត១ មានត្ត ៤ យ៉ាង១ មានត្ត ៤ យាំងដទៃទៀត១ ការដាច់កត្រី១ សេចក្តីមិនអើចេ អំបិល ៤ យ៉ាន៍មាន *ញ ក្*កស្រៅ ទៀត១ ការបរិកោត ១ **ការ**ដេវ១ បេស្សា្តាវាទ១ ការទទួលគណៈកោដន១ ការចូល វស្សា១ ការបញ្ជាប់ខ្លួវបុរគ៌មេាក្ខ១ បុគ្គលពាលនាំការៈ១ កប្បិយវត្ថុទ អនាបត្តិទ អធម្មកម្មទ វិនយកម្មទ អាសវៈ ទាំង*ឡាយ* ១ ។

វិនយប់ជីពេ បរិវារោ

(ភាតា) អត្ថាបត្តិ តិដួខ្លេ កក់វិតិ អាបដ្លីត នោ ចរិច្ឆិត្ត អត្តាចត្តិ ចរិច្ឆិត្រ កក់វត្តិ អាចផ្លូតិ នោ ត់ដូន្តេ អត្ថាបត្តិ ត់ដ្ឋខ្ពេច កកវត់ អាបដូត បរិនិត្យុតេ-ិ ។ អត្ថាបត្ត កាលេ អប<u>្</u>ជីត យៅកាលេ អត្ថា**-**បត្តិវិកាលេ អាបដ្ឋិតិ នោ កាលេ អគ្គបត្តិ កាលេ ចេះ អា**ប**ជួត កៃកាលេខ ។ អត្ថាប**ត្ត** ក្តុំ អាប**ជួត** យោ **និ**ឋា អត្ថាបត្តិ និ**វា** អាបជ្ជិត យោ ក្តើ អត្ថាបត្តិ រ^{ទ្ឋា} យៅ, អាជ**ជីខ្មុ** ច្បុក ឧ ឯ មេ ឯឧ ឧ ម មេ បន្ទឹ ឧ ទេ មេ ទើ អាជជីឌ យោ «៤ឧសារមោរិ អមាជឌី «៤៤មារមេរិ សព្ទុឌ្ឌ យោ ខម្សេក្សា មេសាពឌ្ឌ ខម្សុមស្សិ ជេះ មាត្រីខ្លួ ២៥៥ភាទ្រាំ តាង ឯង មេសាត្រី ត្រាំម្រើ មាត្រីឌ្ យោ «ខេត្ស់ម្រាបិ មេខិត្ឌ «ខេត្ស់ម្រាបិ សេជម៉ឺន្ទ នេះ ឧយារទៅវា អមិរជន្ទំ ឧយារទៅវិ ខេះ មានម៉ូន ២៦១ឃុំក្រៅ ១ ៤ ម៉ាន់នៃ ម៉ូមហេត្ ខែ អាចជូត នោ អគុសលច់ត្តោ អត្តបត្តិ អគុសល-

វិនយថិងក បរិវារៈ

(៣៧) កិត្តត្រាវមាបត្តិតែក្នុងកាលដែលព្រះមានព្រះកាគគង់នៅ កាលដែលព្រះអង្គបរិនិញ្ជានហើយមិនត្រូវតមាន ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិតែត្នុងកាល ដែលព្រះមានព្រះភាគបរិនិព្វានហើយ កាលដែលព្រះអង្គគន់នៅឡើយ មិនត្រូវក៏មាន កិត្តត្រូវមាបត្តិទាំងក្នុងកាលដែលព្រះអង្គគង់នៅ ទាំងក្នុង កាលដែលព្រះអង្គបរិនិព្វានលើយក៌មាន ។ កក្តីត្រូវអាបត្តិតែក្នុងកាល មនត្រវត្តវិកាលក៏មាន ភិក្សាវអាបត្តិតែក្នុងវិកាល មិនត្រវត្តវិកាល ក៏មាន កក្តុត្រូវមាបត្តិទាំងក្នុងកាល ទាំងក្នុងវិកាលក៏មាន ។ ភក្តុត្រូវ អាបត្តិតែក្នុងវេលាយប់ មិនត្រូវក្នុងវេលាថ្ងៃក៏មាន ត្រូវអាបត្តិតែក្នុងវេលា ថ្ងៃ មិនត្រូវក្នុងវេលាយប់ក៏មាន ត្រូវអាបត្តិទាំងវេលាយប់ ទាំងវេលថ្ងៃ កមាន ។ កក្នុមានវស្ស ១០ ត្រូវអាបត្ត មានវស្ស ១១ មិនត្រូវ អបត្តក៏មាន កក្មានស្បា 🤋 ពី ១០ ត្រាំអាបត្តិ មានស្បា ១០ មិន ត្រូវអាបត្តិក៏មាន ទាំងកិត្តមានវស្សា ១០ ទាំងកិត្តមានវស្សា ១០ ត្រូវអាបត្តិក៏មាន ។ កិត្តមានវស្សា ៤ ត្រូវអាបត្ត មានវស្សា ១ ពី ៤ មិនត្រូវមាបត្តិក៏មាន កិត្តមានស្បា ខ្លាំ ៥ ត្រូវមាបត្តិ មានស្បា គ្រប់៩ មិនត្រាវអាបត្តិតមាន ពាំងក់ក្ខុមានវស្ស ៩ ពាំងក់ក្ខុមានវស្សៗ: ពី ៤ ត្រូវមាបត្តិតិមាន ។ កិត្តមានចិត្តជាកុសលុទ្រវមាបត្តិ មានចិត្តជា

ឯក្រារិកំ គឺកំ គឺណិ បាទតាវត្តអាទីនិ

ចំត្តោ អាចជួន បោ កុសលច់ត្តោ អត្តាបត្តិ អព្យាភាន-ចំត្តោ អាចជួន ។ អត្តាបត្តិ សុខវេធនាសមខ្លី អាចជួ-និ អត្តាបត្តិ ឧុក្ខវេធនាសមខ្លី អាចជួន អត្តាបត្តិ អឧុក្ខមសុខវេធនាសមខ្លី អាចជួន ។

(៣៨) តំណាំ ចោឧជាវត្តន៍ និឌ្គេន សុតេន មាំ-សត្តយ។ ៩ យោ សលាគត្តាយា កូឡូកោ វ៉ាដកោ សភណ្ណដ់ច្បាកោ ។ នយោ ចដ់ក្ដេច មហិច្តា អសន្តដ្ឋា អស់ល្វេខតា ។ នយោ អនុញ្ញាតា អច្បី-ចូតា សន្ដដ្ឋា ស ស្ត្រេតា ។ អម រេច្នៃ យោ មដ្ឋាភ្នេះ ទា មហិចួតា អសន្ដ្តា អមត្តាតា ។ ត **យោ** អនុញាតា អប្បីចូតា សន្ត្ដតា មត្តាតា ។ តំសេ្បា ឧឃឹខ្មែរ ឧឃឹខ្មុំ អថ់តាំង អថ់តាំចិត្ត ឯ អបរាប់ ន់សេត្ត បញ្ជូន្តិយោ សព្ទប្បញ្ជាំ ខ្នះនុ-សព្យញ្ញន្ត សាធារណព្យញ្ញន្ត្នំ ។ អព្យធ្វ និស្សោ បញ្ជូត្តិយោ អសាជារណប្បញ្ញត្តិ ឯកគោបញ្ជូតិ ខុក-តោបញ្ជាតិ ។

ឯកត្តវិក: តិក: វត្ថុជាគ្រឿងបោទមាន ៣ យ៉ាងដាំដើម

អកុសលមិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន កិត្តមានបិត្តជាអកុសល់ ត្រូវហបត្តិ មានបិត្តជា
កុសល់ មិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន កិត្តមានបិត្តជាអព្យាក្រឹតត្រូវអាបត្តិក៏មាន ។
កិត្តមានបិត្តប្រកបដោយសុខវេទនាត្រូវអាបត្តិក៏មាន មានបិត្តប្រកបដោយ
ុគ្គវេទនាត្រូវអាបត្តិក៏មាន មានបិត្តប្រកបដោយអពុត្តមសុខវេទនា ត្រូវ
អាបត្តិក៏មាន ។

(៣៤) យេទសវត្ (វត្តាក្រឿងលេខ) មាន៣យ៉ាង គឺ ដោយ ឃើញ ១ ឮ ១ រដ្កៀស ១ ។ ការយប់ស្ងាកមាន១ា យ៉ាង៍ គឺ គូឡុក: (ស្វាតថិទ)១ វ៉ៃដ្តក: (ស្វាកចើត)១ សកណ្ដដប្បក: (ការៗប ជិតត្រចៀកជាស្វាក)» ។ បំរាមមាន៣ យ៉ាង គឺ សេបក្តីប្រាថ្នាធំ ១ សេចក្តីមិនសន្តោស ១ សេចក្តីមិនផ្លូវផងិចិត្ត ១ ។ អនុញាតមាន ១ យាង គឺ សេចក្តីប្រាជ្ញាតិច១ សេចក្តីសន្តោស១ សេចក្តីផ្លូវផងចិត្ត១ ។ បំរាមមាន ៣ **យា**ងដែលទៀត គឺសេចក្តីប្រាថ្នាធំ១ សេចក្តីមិនសន្តោស ១ សេចក្តីមិនដឹងប្រមាណ១ ។ អនុញាតមាន៣ យ៉ាង គឺ សេចក្តីប្រុថ្នា តិច១ សេចក្តីសត្តោស១ សេចក្តីដ៏ន៍ប្រមាណ១ [។] បញ្ចុំត្និទ្ធ លា យ៉ាន៍ គឺ បញ្ចត្តិ១ អនុហ្វញ្ជត្តិ១ អនុហ្វន្ទហ្វញ្ជត្តិ១ [។] បញ្ចត្តិមាន ៣ យ៉ង់ ដទៃ ទៀត គឺ សពុត្តហ្វញាត្តិ១ ប ទេសហ្វញាត្តិ១ សាធារណប្បញ្ជាត្តិ១ ។ បញ្ជាត្តមាន ៣ យាងដោយទៃក្រទៀត គឺ អសាធារណប្បញ្ចាត្ត១ ឯក-

វិន្សាប់ដីកេ បរិភិភេ

(១៩) អគ្គាបត្តិ តាលោ អាបដ្ឋិតិ ដោ បណ្ឌិតោ អគ្គាបទ្តិ **បណ្តុំ**តោ **អាប**្ជទំ នោ ៣ហោ អគ្គាបទ្តិ តា លោ ចេវ អាចដូត ចណ្ឌិ តោ ច ។ អគ្គាចត្តិ កា នេស្រ អាចជូត នោ ជុណ្ណេ អត្ថាបត្តិ ជុណ្ណេ អាចជួត នោ ភាខ្យេ អត្ថ**ទ**ត្តិ ភាខ្យេ ទេវៈ អេចជូតិ ជុណ្ណេ **ច ។** អឌ្គិកាខ្យុ កញ្ជត់ ဘေ ៩ ស្ងោ អឌ្គិ ៩ ស្ងោ កញ្ជត់ ေဘး ကားရွေ မန္နီ ကားရွေ ဗေးကဗျွန်း ရွိလ္ကေ **ဗ ។** អត្ថាបត្តិ បោមខ្លួ អាបដ្លឹក នោ ច កម្ដេ នោ ច វស្បេ ឥត្ថាបត្តិ គិ៍ឡេ អាបដ្លឹតិ នោ ២ ហេមនេ្ត នោ ខ វស្សេ អត្ថខត្តិ វស្សេ អាបដូតិ នោ ខ កម្តេ នោ ច យេម ស្តេខត្តាខត្តិ ស ឡោ អាចដូតែ នោក សេហ នេះ ឬគ្គលោ អគ្គាបទ្តិ គណោ អាបដ្ឋិតិ នោ សង្បៀ នោ បុគ្គលោ អត្ថាបត្តិ បុគ្គលោ អាបដ្ឋតិ នោ សង្ឃោ នោ ៩លោ ។ អគ្គិ សឡូស្សូ គេប្បតិ ឧ ៩លស្សូ ឧ បុក្កលស**ុ** អត្ត កណ្**សុ ្រ ស**្ប័ង្**្រ** a ပုန္လလည္ အႏွို့ ပုန္လလည**္ အ**ပာျခဲဳ ႊ လမံ့ျပ**္** ಐ ದಾಯನು∫ ಶ

នៃយុបិងក បរិវារៈ

(១៩) **ភិក្**ពាលត្រូវអាបត្តិ ភិក្ខុជាប**ណ្**តមិនត្រូវអាបត្តិកមាន ក់ក្នុជាបណ្ឌិតត្រូវមាបត្តិ កិត្តពាល**ថ**ិនត្រូវមាបត្តិក៏មាន កិត្តពាលក្តីជា បណ្ឌិតក្តី ត្រូវអាបត្តិក៏មាន ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិក្នុងកាឡប័ត្ត (រនោប) មិន ត្រវត្តដ៍ដុល្លាប់ត្ន (ខ្មើត) ក៏មាន ភិត្តគ្រាវមាបត្តិក្នុងដុល្លាប់ត្ន មិនត្រវត្តដ តាឲ្យបត្តិតិមាន ភិក្ខុត្រូវមាបត្តិទាំងក្នុងតាឲ្យបត្តិ ទាំងក្នុងដុណ្ណបត្តិតិមាន[។] សេចត្តអនុញាគ្នាត្រក្នុងកាឡបត្ត មិនគួរក្នុងដុល្លាបត្តក៏មាន គួរតែក្នុង ដុល្លាប់ក្នុ មនគួរក្នុងកាឡប់ក្នុកមាន គួរទាំងក្នុងកាឡប់ក្នុ ទាំងដុល្លាប់ក្នុ ក៏មាន ។ កិត្តត្រវមាបត្តិតែក្នុងលេមខ្ពុជ្យ ិនគ្រូវក្នុងគិច្ចជ្រៅមានិមិនត្រូវ អាបត្តក្នុងវេហ្សាខរដូវក៏មាន គ្រាអាបត្តក្នុងគិទ្ធរដូវ មិនគ្រាហបត្តិ ក្នុង ហេមន្តវេជ្ជវ មិនត្រូវអាបត្តិក្នុងវស្សានរដ្ឋវិធន៍ក៏មាន ត្រាវអាបត្តិក្នុងវស្សាន-រដូវ មិនត្រូវអាបត្តិក្នុងគិទ្ធាដូវ៨ង មិនត្រូវអាបត្តិកុងហេមន្តរដូវ៨ងឹក មាន ។ សង្ឃត្រូវអាបត្តិ គណៈមិនត្រូវអាបត្តិ បុគ្គលមិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន គណៈត្រូវអាបត្តិ សង្ឃមិនត្រូវអាបត្តិ បុគ្គលមិនត្រូវពាបគ្គិតមាន បុគ្គល ត្រាមាបត្តិ សង្ឃមិនត្រូវមាបត្តិ គណៈមិនត្រូវមាបត្តិក៏មាន ។ សេចក្តី អនុញាតគរូដល់សង្ឃ មិនគរូដល់គ**ណៈ មិ**នគរូដល់បុគ្គលក៏មាន គរូដល់ គណៈ មិនគួរដល់សង្ឃ មិនគួរដល់បុគ្គល់ក៏មាន គួរដល់បុគ្គល មិនគួរដល់ សង្ឃ មិនគូរដល់គណៈកំមាន ។

ឯកត្តរំកំ តំកំ តិស្សា តាទនាទយោ

(៤០) ភិសេត្ត ជាននា វត្ត ជានេត៌ នោ អាចត្ អាចត្តី ជា ខេត់ នោវត្តិត្តាហ្វេរ ជា ខេត់ អាចត្តិញ្ចុ ។ ត់សេ្ឋា ខត្តិចំណែ ជន្លាយប្បើតិច្បាធិ ឧគកប្បតិច្បាធិ វត្តប្បឌិញ្ឌិត ។ គឺណិ មឌិច្ឆភាធិ វហន្តិ នោ វិដោធិ မာရုရှားမော ဗင်းဦးက္ဆော ဗက္ကန္ ေအာ အေၾက မေ មត្ត ខត្តិច្នា វហត្ត ពោ វ៉ៃដា មិទ្ធានិឌ្ឋិ ខត្តិច្នា វេសត៌ នោ វ៉ាដោ ។ គឺណាំ វ៉ាដោធិ វិពេ**ច**ឆ្នំ នោ စာဆိုဋ္ဌာခဲ စန္ဒမယ္နွာလံ ဂ်ိန္ဆံ ဂ်ဲဂဂ**စ**ခ်ာ ကေ စဆို**စ္**နွာ សុវិយមណ្ឌលំ វ៉ាដ់ វិពេខតិ នោ បដិច្ចុជ្ញុំ គថាគតប្ប-ឋេឌិតោ ឌម្មាំឧយោ វៃដោ វិហេខតិ នោ ខឌិច្ចឆ្នោ ។ តយោ សេខាសឧត្តាហា បុរិម គោ **ប**្តិម គោ អ**្ន**-រាមុត្ត កោ

(៤០) អត្តា**ខ**ត្តិ កិលានោ អា**ខ**ដ្ឋតិ នោ អភិលា-នោ អត្តាខត្តិ អភិលានោ អាខដ្ឋតិ នោ កិលានោ-អត្តាខត្តិ កិលានោ **ខេវ** អា**ខ**ដ្ឋតិ អភិលានោ **ខ ។** ឯកុត្តវិក: តិកៈ ការបិទជាំងមាន ៣ យ៉ាងជាដើម

[៤០] ការប**ុ**ជាដ៍មាន ៣ យាងគឺ កក្លប់ខហុងគ្រែ មិនបំ**ខ**ហុំង អាបត្តិ១ បិទប៉ាងអាបត្តិ មិនបិទប៉ាងវត្ថុ១ បិទប៉ាងទាំងវត្ថុ ទាំងអាបត្តិ១ ។ គ្រឿងបិទហុំងមាន៣ យ៉ាងគឺ គ្រឿងបិទហុំងគឺផ្ទះជាទីរក្សាកាយ ១ គ្រឿង បិទ្ធ ជុំនគឺទឹក១ គ្រឿងបិទ្ធ ជុំងគឺសម្ងត់ ១ ។ វត្ត ៣ យ៉ាងដែលបិទ្ធជុំង ទុកទើបប្រព្រឹត្តទៅស្រួល តែបើកឡើងប្រព្រឹត្តទៅមិនស្រួល គឺ មាតុ-គ្រាមមានវត្តបិទហុំងទើបប្រព្រឹត្តទៅស្រួល តែមិនមានវត្តបិទហុំងប្រព្រឹត្ត ទៅមិនស្រួល ១ មន្តវបស់ពួកព្រាហ្មណ៍បិទពុំងទុកទើបប្រព័ត្តទៅស្រួល ប៉េកឡើងប្រព្រឹត្តទៅមិនស្រួល ១ មិញ ទិដ្ឋិបិទយ៉ុងទុកទើបប្រព្រឹត្តទៅ ស្រួល តែបើកឡើងប្រព្រឹត្តទៅមិនស្រួល១ ។ វត្ថុ៣ **យា**ងបើកចេញទើប រុនភឿន បិទទុកមិនរុងភឿនឡើយ គឺ មណ្ឌលព្រះចន្ទបើកទៀនទើបរុងភឿន តែចិទ្ធជាឥទុកមិនរុងភឿង១ មណ្ឌ លព្រះអាទិត្យចើកឡើងទើបរុងភឿង តែ บิง ตุ๊ ส จุ ห ษ ន រុ ส រៀ ส ១ ជ ម្មាំ ន យ ដែល គ ថា គ គ ស ដៃ ដ ហើយ បើក ទៀ ន ទើបផ្តេរឿង បិទចាំងទុកមិនផ្តែរឿង ១ ។ ការកាន់យកសេនាសន:មាន ញ យ៉ាង៍គឺ បុរិមក:១ បច្ចុមក:១ អន្តវាមុគ្គក:១ ។

(៤១) កិត្តឈើតវេអាបត្តិ កិត្តឥតឈើមិនត្រវេអាបត្តិក៏មាន កិត្តមិន ឈើតវេអាបត្តិ កិត្តឈឺមិនត្រវេអាបត្តិក៏មាន ទាំងកិត្តឈឺ ទាំងកិត្តមិនឈឺ ស្រីវាមាបត្តិក៏មាន ។

វិនយប់ដីពេ បរិវារោ

(៤៤) នីណ៍ អនុម្មិកាន់ ចាន់មោត្ដដូចនាន់ ។ នីណ៍ ឧម្មិកាន់ ចាន់មោត្ដដូចនាន់ ។ នយោ ចរិវាសា ចដិច្ចនួចរិវាសោ អប្បនិច្ចនួចរិវាសោ សុឌ្ធនួចរិវាសោ ។ នយោ មានន្ដា ចដិច្ចនួមានន្ដំ អប្បនិច្ចនូមានន្ដំ ចក្ដុ-មានន្ដំ ។ នយោ ចារិវាសិក្សា គឺគ្នានោ វត្ដិច្ចនា សុខាវាសោ វិប្បវាសោ អនាពេចនា ។

(៤៣) អត្ថាបត្តិ អញ្តេ អាចជូតិ នោ ពហិ អត្ថា-បត្តិ ពហិ អាចជូតិ នោ អញ្តេ អត្ថាបត្តិ អញ្តេ ចេះ អាចជូតិ ពហិ ច ។ អត្ថាបត្តិ អញ្តេសីមាយ អាចជូតិ នោ ពហិសីមាយ អត្ថាបត្តិ ពហិសីមាយ អោចជូតិ នោ អន្តោសីមាយ អត្ថាបត្តិ អន្តោសីមាយ ចេះ អា-បជ្ញិតិ ពហិសីមាយ ច ។

(៤៤) នួសាយរេស អាជន្នំ អាជជីខ្ម យានេះ អាជជីខ្ម រាយការេស អាជន្នំ អាជជីខ្ម អាជជីខ្ម រា អាជជ្ជខ្ម រាយការេស អាជន្នំ អាជជីខ្ម អាជជីខ្ម រា អាជជ្ជខ្ម រាយការេស អាជន្នំ អាជជីខ្ម អាជជីខ្ម រា អាជជាជីជ្ជក់ អាជ្ជខ្ម អាជជីខ្ម អាជជីខ្ម អាជជីខ្ម រា ពេល ដោយ មេពេល ដោយ ដោយ មេពេល ប្រាក់ មេល ប្រាក់ មេពេល ប្រាក់ មេល ប្រាក់ មេច ប្រាក់ មេពេល ប្រាក់ ប្រាក់ មេលា ប្រាក់ មេពេល ប្រាក់ មេពេល ប្រាក់ មេពេល ប្រាក់ មេលាប

វិនយប់ិងក បរិវារៈ

- (៤៤) ការបញ្ឈប់ធាតិ មេត្តមិនប្រកបដោយធម៌ មាន ៣ យ៉ាន៍ ។
 ការបញ្ឈប់ធាតិ មេត្តប្រកបដោយធម៌មាន ៣ យ៉ាន៍ ។ បរិកាសមាន ៣
 យ៉ាន៍ គឺ បដិច្ចន្ទបរ់វាស ១ អប្បដិច្ចន្ទបរិវាស ១ សុខ្លួនបរិកាស ១ ។
 មានត្តមាន៣យ៉ាន៍គឺ បដិចនួមានត្ត១ អប្បដិច្ចនួមានត្ត១ បត្តមានត្ត ១។
 ការដាច់កាត្របែស់កិត្តដែល ទៅបរិកាសមាន ៣ យ៉ាន៍ គឺ ការ ទៅរួម១ ការ
 មិន ទៅរួម ១ ការមិនបានប្រាប់ ១ ។
- (៤៣) កិត្តទៅវាងក្នុងត្រូវអាបត្តិ នៅវាងក្រៅមិនត្រូវក៏មាន នៅវាងក្រៅត្រូវអាបត្តិ នៅវាងក្នុងមិនត្រូវក៏មាន ត្រូវអាបត្តិទាំងវាង ក្នុងទាំងវាងក្រៅក៏មាន ។ កិត្តនៅវាងក្នុងសំមាត្រូវអាបត្តិ នៅវាងក្រៅ សំមាមិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន នៅវាងក្រៅសំមាត្រូវអាបត្តិ នៅវាងក្នុង សំមា មិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន ត្រូវអាបត្តិ ទាំងវាងក្នុងសំមាទាំងវាងក្រៅ សំមាក់មាន ។
- (८८) កិត្តត្រូវអាបត្តដោយអាការ ៣ យ៉ាន៍ គឺ ត្រូវដោយកាយទ ត្រូវដោយវាហ ១ ត្រូវដោយកាយខ្លឹងវាហ ១ ។ កិត្តត្រូវអាបត្តិដោយ អាការ ៣ យ៉ានីដ ទៃទៀត គឺត្រូវក្នុងកណ្ដាលសង្ឃ ១ ត្រូវក្នុងកណ្ដាល គណៈ១ ត្រូវក្នុងសំណាក់ ខែបុគ្គល១ ។ កិត្តចេញ ហកអាបត្តិ ដោយអាការ ៣ យ៉ាន៍ គឺ ចេញហកដោយកាយ១ ចេញហកដោយវាហ ១ ចេញហក

ឯកុត្តវិកំ តិកំ តង្ហិន័យកម្មាទិករណ៍

ស្លាយ ដ្រាត់ ។ អបមេលិខិ តំហាតាមេលិ អាចត្តិយា ដ្រាត់ សង្ឃមដ្ឃើ តណមដ្ឃើ បុត្តលស្ប សន្តិគោ ។ តំណាំ អង់ខ្លិតានិ អងុខ្សានៃយស្ប នានានិ ។ តំណាំ ដម្លិតានិ អងុខ្សានៃយស្ប នានានិ ។ តំណាំ

(៤៥) គីហន្តេ៍ហ៍ សមញ្ញាត់តស្បី ភិក្ខាយោ អា-តាផ្ទុំមានោសផ្សេតជួនីយកាម្មុំ ការេយ្យកណ្ឌ្ជការ… តោ យោត៌ គល់មាតារតោ វិវានភារភោ ភស្បូកា-ក្រោ សង្ឃើ អធិតាសេតាក្រោ ៣លេ ហេតុ អព្យត្តោ អាចត្តិពហុលោ អន្តេធានោ តំហិសំសន្លោ វិហវត៌ អនុឧលោទិកេស គឺសំសំសក្តេសិ។ គឺសង្គេសិ សមញ្ញកតស្ប កិត្តុយោ អាកាផ្ទុំមាយោ សង្បៀ ច្លែស្ស្រាញ់ ការយោត្រណ្ឌនការកោ ហោតិ ។ បេ។ ស ឡេ អធិតាណេតារ តោ ៣ លោ ហោត់ អព្យត្តោ អាចត្តិតហុលោ អនុខធានោ គឺហិសំសង្គោ វិហវត៌ អននុ លោខ គេហ៍ តំហស់សក្ដេហ៍ ។ តំហស្ដេហ៍ ស_ មញ្ញត្តស្បា ភិក្ខុ នោ អាគាន្ធ័មា នោ **ស**ំឡែ បញ្ជាជិនិ<u>-</u> យកាម្មំ ការប្រព្រះក្នុងការកោរ ហេតិ។បេ។ សង្ហែ ឯកុត្តវិក តិកៈ ការធ្វើកម្មមានគន្លន័យកម្មជាដើម

ដោយកាយនឹងវាហា១ ។ កិត្តបេញហាកអាបគ្គិដោយអាការ លាំង ដែលទៀត គឺ ចេញថាតក្ខុជិតណ្ដាលសង្ឃ ១ ក្ខុជិតណ្ដាលគណ:១ ក្នុងសំណាក់នៃបុគ្គល ១ ។ ការឲ្យអមុខ្យុវិន័យ មិនប្រកបដោយធម៌ មាន ៣ យ៉ាង៍ ។ ការឱ្យអមូលឡុវិន័យប្រកបេដោយធម៌ មាន ៣ យ៉ាង៍ ។ (៤៥) តាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតផ្លូនីយកម្មដល់កិត្តដែលប្រកប ដោយអង្គី ៣ គឺ កិត្តជាអ្នកបង្គលេតុ បង្គីដំណេះ បង្គីវិវាទ បង្គីគិរិហ្គនក-ថា បង្ក័មធិតរណ៍ក្នុងសង្ឃ១ ជាមនុស្សល្មន៍មិនឈ្វាស់វៃ ច្រើនដោយអា -បត្តិមិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ជាបុគ្គលនៅច្រឡុតច្រឡ ដោយគ្រហស្ត ដោយការច្រឡុកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ។ កាលបើសង្ឃាញថ្នា គប្បីធ្វើ និយស្សកម្មដល់កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កិត្តអ្នកបង្គលេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាមនុស្សល្អង់មិនឈ្វាស់វៃ ច្រើនដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ជាអ្នកនៅច្រឡុកច្រឡំដោយគ្របាស្ត ដោយ ការច្រឡុកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ។ កាលបើសង្ឃប្រាញ់ គប្បីធ្វើបញ្ជាជន យកម្មដល់កិត្តដែលប្រកបដោយអន្ត ៣ គឺ កិត្តអ្នកបន្តហេតុ ។ បេ ។ ជា

វិនយរាំងពេ បរិវាពេ

អឌិការណ៍ការកោ ៣លោ យោតិអព្យត្តា អាមត្តិព-សុលោ អន្តខ្ពះ ទេ ក្មេលខ្លួស កោ យោធិ៍ ទាប្សមា-ទាព⁽⁰⁾ ។ តំហស្ដេស សមញ្ញាតតសេរ្ ភិក្ខុពោ អាកាផ្ទេពល សផ្សោ បដិសារណ៍យកាឡំ ការេយ្យ កណ្ដនការកោ ហោត៌។ បេ។ សង្ឃេត្តការណភា-យោ តំហ^{* (២)} អក្តោសត៌ បរិកាសត៌ ។ តំហស្តែល ស-មញ្ជាក់តស្ប ភិក្ខុ លោ អាក់ខ្លែមា លេ សង្បែ អាមត្តិយា អនុស្បីខេ ៩ ឃើនពួកធាតិ យក្រសាំ មហិវិទ្ធា ហោតិ។ មេ ។ សង្ខៀ អជ៌ការណភារកោ ៣លោ ហោតិ អពុ†ត្តោ អាបត្តិពហុលោ អន្តជនោ អាបត្តិ អាមជ្ជិត្យ ជ ឥច្ចត់ អាបត្តី បស្បិត្តំ ។ គឺមាផ្ដេមាំ សមញ្ជាក់តស្បាញ់ក្តៅលោ អាកាផ្ទុំមាលោ សង្ខៀ អាចត្តិ-យា អំប្បដ្ឋភាឡេ «ក្រោចជ័យកាឡំ ការយៅ កណ្ដានកា -ក្រោ យោត៌ ។ មេ ។ សង្ខៀ អភិការណភាក្រោ ពេល យោត់ អពុត្រ្តា អាចត្តិពហុលោ អន្មនានោ

នៃយប់ិង៣ បរិវារៈ

អ្នកបង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាមនុស្សល្ងន់មិនឈ្វាស់វៃ ច្រើនដោយ អាបត្ត មិនមានការតំណគឺអាបត្តិ 🤋 ជាអ្នកទ្រុស្ត្រតូល ជាអ្នកមាន មាយោទអាក្រត់ ១ ។ កាលបើសង្ឃព្រាថ្នា គប្បីធ្វើបដិសារណ៍យកម្ម ដល់ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ល គឺ ភិក្ខុជាអ្នកបង្គលេតុ ។ បេ ។ អ្នកបង្គ័អធិក -វណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាមនុស្សល្មង់មិនឈ្វាស់វៃ ច្រើនដោយអាបគ្គិ មិន មានការកំណត់អាបត្តិ ១ ដេរគម្រាមគ្រហស្ត ១ ២ កាលបើសង្ឃីប្រាថ្នា គម្បីធ្វើទក្ខេបនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ព្រោះមិនឃើញ អាបត្តិ គឺភិក្ខុជាអ្នកបង្គីហេតុ ។ បេ។ ជាអ្នកបង្គ័អធិករណ៍ក្នុងសង្ឃឹ ១ ជា មនុស្សល្មន់មិនឈ្វាស់វៃ ច្រើនដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ត្រូវអាបគ្គិលើយមិនប្រាថ្នាដើម្បីឃើញអាបគ្គិ ១ ។ អាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើទក្ខេបនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ព្រោះមិនសដែង អាបត្តិ គឺ ភិត្តជាអ្នកបង្គីហេតុ ។ បេ ។ ជាអ្នកបង្គ័អធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃឹ ១ ជាមនុស្យល្អដ៍មិនឈ្នាស់វៃ ច្រើនដោយអាបត្តិ មិនមានអាវត៌ណត់អាបត្តិ ១

ឯកុត្តវិកេ តិកំ ឧក្ខេបន័យកម្មាទិករណ៍

អាបត្តិ អាបជ្ញិត្យ ជ ឥច្ឆនិ អាបត្តិ បជិការតុំ ។ និហ ខ្ដែល សមញ្ជាក់តស្ស កិក្ខា នោ អាកាផ្ទំមា នោ យកាញ់ ការបៀ ភណ្ឌានការកោ ហោតិ។ មេ។ ស់ខ្លែ អធិការណភារកោ ៣លេ ហេតិ អត្យត្តា អាចត្តិពហុលោ អនបនានោ ន ឥច្ឆន់ ទាច់ក់ និដ្ឋឹ បដ់ជំសុវជ្ឈិតុំ ។ តំហស្ដេហ៍ សមន្ទាត់តស្ប ភិក្ខុនោ អាកាខ្លុំមាយ សឡើ អាតាធ្យួយ ចេតេយ្យ កណ្ឌូ-នការកោ ហោត់ ភលេសការកោ វិ**វ**នការកោ តស្បូការកោ សឡើ អធិការណភារកោ ៣លោ យោត៌ អញ្ត្រោ អាចត្តីពហុលោ អន្ចជានោ គំហ៍ស់-សដ្ឋា វិហវតិ អននុលោមគេលា គិហិសំសគ្គេហិ ។ ត្តិហ ្តេសា សមញ្ញតតស្បា ភិក្ខុ ភា ភេព្វំ ភា ភេព្វ អល់ផ្លឺ ខ យោត តាលោ ខ អបគាត់គ្នោ ខ ។ អបប្រភព្ធ និយុស្ត្រីស្នា ស្នង្គាន្តស្បា គិត្ត្ នោ កម្មឹ កាត់ខ្ញុំ អធិសីលេ សីលវិទន្ថោ ហោតិ អដ្ឋាទាវេ

ឯកុត្តវិក គឺកៈ កាធ្វើកម្មទានឧក្ខេបនីយកម្មដាដើម

ត្រូវអាបត្តហើយ មិនប្រាជ្ញាដើម្បីសំដែងអាបត្តចេញ ១ ។ កាលបើសង្ឃ ដែលប្រកបដោយអង្គី ៣ គឺ ភក្ខុជាអ្នកបង្គី ហេតុ ។ បេ ។ ជាអ្នកបង្គី អធិត្យា ក្នុងស្ស្តី១ ជាមនុស្សល្អន៍មិនឈ្វាស់វៃ ច្រើនដោយអាបត្តិ មិន មានការកំ**ណ**ត់អាបត្តិ១ មិនប្រាថ្នានឹងលះបង់ខិដ្ឋិអាក្រក់បេញ១ ។ កាល ថេសជ្ឈាញ្ គប្រែលេក ដើម្បីសេចក្ដីមាំមួន^(១) ដល់កក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គ ៣ គឺ ភិត្តដាអ្នកបង្គហេតុ បង្គដំលោះ បង្គវិក ១ បង្គតិវិញ ន-កថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាមនុស្សល្ងន់មិនឈ្វាស់វៃ ច្រើនដោយ អាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ជាអ្នកនៅច្រឡុកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡុតច្រឿមិនសមគ្នា ១ ។ សង្ឃគប្បីធ្វើកម្ម ដល់ភិក្ខុដែល ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ ភិក្ខុជាអ្នកឥតមានអ្នាស ១ ភិក្ខុលុន៍ ១ មិនមែនជា បក្សត្ត ១ ។ សង្ឃគប្បីធ្វើកម្ម ដល់កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដ ៃ ទេ និត គឺ ភិត្តដាអ្នកមានសិលវិបត្តក្នុងអធិសិល១ មានអាចារវិបត្តក្នុងអជ្ឈាចារ១

អង្ឋពេយាពន្យល់ថា បើសង្ឃត្រាការកែនប្បីធ្វើឧក្ខេបន័យពម្មបន្ថែមដល់វិកិក្ខុដែសង្ឃ១ាន
 ដាក់ពម្មមានឥដ្ឋន័យពម្មជាដើមហើយ មិនបំពេញត្តៃ (តាមអាជ្ញាសង្ឃ) ។

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

អាចារវិចន្ទោ ហោតិ អតិនិឌ្ឌិយា និឌ្ឋិវិចន្ទោ ហោតិ ។ អបប្រាំបំ តិហ(្គ័ហ៌ សមញ្ជាតតស្ប កិត្តពោ កម្ម ភាន៖ ភាយ់ ភេជ ឧបាជ សមញ្ជាត់ តោ ហោនិ **វេច**-សំគេននឋន សមញ្ជាត់តោ យោធិ តាយ់គេវាខេស៌-កោន នេះវាន សមញ្ញាក់តោ ហោធិ ។ អមរេហិមិ គឺ-ហេ ស្តេច សមញ្ជាក់តស្ប កិត្តាលា កម្ម កាត់ព្ តាយ់ គេន អភទាប់ន សមញ្ជាត់ តោ ហោធំ វេចសិ-កោន អនាទារនេ សមញ្ជាត់ តោ ហោត់ **កា ហ៊ុ**កា**វា**ច-សំកោន អភាទាប់ន សមញ្ញក់គោ ហោត់។ អប់ប-ហិច តិហង្កើហិ សមន្ទាតតស្ប ភិក្ខុនោ កម្ម តាត់ ្គ តាយ់គេជ ឧបឃាត់គេជ សមជ្ជាក់តោ យោតិ វាខេស់កោន ខុមឃាត់កោន សមញ្ញាត់តោ យោត៌ តាយ់គាវាខស់គោន ឧ្ទឃាត់គោន សមុន្មា-ត់តោ ហោតិ ។ អប់ហើច តិហៈខ្ពែល សមញ្ជាក់តស្ស ភិក្ខាលា កម្ម កាតព្ កាយ់កោន មិញជីវេន សមញ្ញ-ក តោ ហោត៌ វាចស់កោនមំឡាជីវេន សមន្ទាក់តោ ហោត៌

វិនយប់ិងក បរិវារៈ

មានទិដ្ឋិវិបត្ត ក្នុងអត់ទិដ្ឋ ១ ។ សង្ឃគប្បីធ្វើកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គី៣ ដោយទៃក្រទៀត គឺ កិត្ត្ជាអ្នកប្រកបទាងហ្វែងដោយកាយ ១ ជាអ្នកប្រកប**ភ**ាជ**ែល្បង ដោយ**ជា**៣ ១ ជាអ្នកប្រកបភាជ**លៃ**ប្រ ដោយ** កាយនឹងវាហា ១ ។ សង្ឃគប្តី គ្លើកម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដោយ ឡែក ទៀត គឺ ភិក្ខុជាអ្នកប្រកបដោយ មាវយា ៤មិនមានសណ្តាប់គ្នាប់ ដោយកាយ១ ជាអ្នកប្រកបដោយមារយា ៖ មិនមានសណ្តាប់គ្នាប់ដោយ វាយ ១ ជាអ្នកប្រកបដោយមារយាទ មិនមានសណ្ដាប់គ្នាប់ដោយកាយ នឹងវាហា ១ ។ សង្ឃគប់ ធ្វេកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបេដោយអង្គ័ល ដោយ ខ្សែក ទៀត គឺ កិត្តជាអ្នកប្រកបដោយការបៀតបៀនដោយកាយ ១ ជាអ្នក ប្រភពដោយការបៀតបៀនដោយវាថា ១ ជាអ្នកប្រភពដោយការបៀត បៀនដោយកាយនឹងវាញ ១ ។ សង្ឃគប្បីធ្វើកម្ម ដ**ល់ក់**ក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គីល ដោយឡែកទៀត គឺ ភិក្ខុជាអ្នកប្រកបដោយមិល្ខដវ:ដោយ តាយ ១ ជាអ្នកប្រកបដោយមិល្ខជវ:រដោយវេល ១ ជាអ្នកប្រកបដោយ

ឯកុត្តវិកេ គឺកំ ឧបសម្បៈទាបតាទីនិ

តាយ់ការខេស់ក្រេខមិឡាជីវេនសមន្ទាក់តោ ហោត៌ ។ អបប្រេច តីហង្កើញ សមញ្ញាត្តស្បុ ភិក្ខុនោ កម្មុំ កាតឲ្ំ អាចគ្នី អាចន្ទោ «ម្មាភាសា ឧបសម្បា-នេតិ និស្សយ៍ នេតិ សាខណេរ ឧបដ្ឋាបេតិ ។ អប ហេ ចំ តំហ ស្តែល សមញ្ញា ក់ត្ ភេត្ត នោ កែញ្ញុំ ភានឲ្យំ ហេយ អបត្តិហេ សឡេខ កញ្ញុំ កែន ហោត់ តំ អាចគ្លី អាចជួត អញ្ជាំ វា តាធិសិក នតោ វា ទាច់ដ្ឋនាំ ។ អមហេច នឹ-សន្ត្រីហ៊ី សមញ្ជាត**តស**្ស ភិទ្ធា ភោ ភេ**ទ្ធំ** ភាគ**តំ** ពុទ្ធស ្រ អាណ្ណំ ភាសត៌ ជម្មស ្រ អាណ្ណំ ភាសត៌ សន់ស្រ្ជ អស្ណុំ ភាសតិ ។ គីហ ខ្លែច សមន្ទា-**ត**តសា ្ត្រក្តាយ សង្ឃមនៀ ខាយស**ដំ** មាចន្តសា្ន អល់ ភិទ្ទា មា ភណ្ឌ្ជ មា ភាលាហំ មា វិត្តហំ មា វិវាឧត្តិ ជុំមច្ចិត្តា សង្ឃេន ឧទោសឋោ ភាគញោ អល់ដ្ឋី ខ មោន ៣លេ ខ អមភិត្តោ ខ ។ តិហន្តេ៍ហិសមញ្ជាត់សុក្រិត្តាយា សន់្បូមជៀប្រាវាណ ឋយន្តស្ប៊ុ អល់ ភិក្ខុ មា ភណ្ឌូន មា ភាលាហំ

ឯកុត្តវិក គិកៈ កិច្ចមានការឲ្យឧបសម្បទាជាដើម

ម៉ិញ្ហដីវៈដោយកាយនឹងវេបា ១ ។ សង្ឃគប្បីធ្វើកម្ម ដល់ភិត្តុដែលប្រកប ដោយអង្គី ៣ ដោយឡែកទៀត គឺ កិត្តត្រវិមាបត្តិហើយ សង្ឃបានធ្វើកម្ម ហើយនៅតែឲ្យឧបសម្បត (ដល់កុលបុត្រ)១ឲ្យនិស្ស័យ (ដល់កុលបុត្រ)១ ឲ្យសាម ណេរបម្រើខ្លួន ១ ។ សង្ឃគប្បីធ្វេកម្ម ដល់កិត្តដែលប្រកបដោយ អង្គី ល ដោយ ឡែកទៀត គឺ កម្មដែលសង្ឃធ្វើ ហើយ ដោយ អាបត្តិណា ក់ត្តត្រូវអាបត្តិដដែលនោះ១ ឬត្រូវអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឋ្ភអាបត្តដែលធ្ងន់ជាងីអាបត្តិនោះ ៧ ទៀត ១ ។ សង្ឃឹតប្បីធ្វើកម្មដល់កិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដោយឡែកទៀត គឺ កិត្តពោលតិះដៀលព្រះ ពុទ្ធ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ។ កាល បើមានភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ ភិក្ខុមិនមានអៀនភាស ១ ភិក្ខុពាល ១ មិនមែនជាបកតត្ត ១ មកបញ្ជបន្ទវ (ពុសថ ក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃូ ១ ត្រូវហាមប្រាមដោយពាក្យថា ម្នាលក់ក្នុ មិនគួរទេ កុំបង្គីហេតុ កុំឈ្មោះ កុំប្រកាន់ផ្សេងគ្នា កុំទាស់ទៃង៍គ្នាដូច្នេះច្នេះហើយសឹមធ្វើទល្វេសថ ។ កាល បើកក្ខុប្រ**កប**ដោយអង្គ ៣ គឺ កក្ខុដែលមិនមានអៀនញ្គូស ១ កក្ខុញាល ១ មិនមែនជាបកតត្ត ១ មកបញ្ជប់ប្រាវណាក្នុងកណ្ដាលជំនុសង្ឃ ។ ត្រូវ ហាមប្រាមដោយពាក្យថា ម្នាលកិត្ត មិននួរទេ អ្នកកុំបង្គីហេតុ កុំឈ្មោះ

វិនយប់ិងកេ បរិវារា

មា វិត្តហ មា វិភឧត្តិ ឱ្មខ្លួត្យ ស ឡេជ មក ភេត្ អល់ថ្លឺ ខ ហោត៌ ៣លោ ខ អមភាគត្តោ ខ ។ គឺ... ហន្តេហ៍ សមញ្ញតតស្ប តិក្ខានោ ន កាចិ សន់ ្បូ-សម្មត់ នាត់ត្វា អល់ដ្ហី ៩ ហោត់ តាលោ ៩ អបភានត្តោ ច ។ និហេ ខ្លែល សមញ្ជាន នេះ ភិក្ខុ က လ $(rac{a}{2})$ ဒေ ကေးကား၏က္ဘ $^{(a)}$ မလ $rac{a}{a}$ ဧ ကောက် ពេលេ **ខ** អខភានត្តោ ខ ។ តំហ ខ្លែហំ ស**ខ**្លា= អល់ដ្លី ខ ហោតិ តាលោ ខ អខភាន់ត្តោ ខ ។ 😽 ស ស្តេីស សមញ្ជាត់តស្ប ភិក្ខុ នោ និស្បាយ ន វគ្គព្វ អល់ដ្លី ២ ហេខិ ៣ ហេ ១ អមភាគ ត្តោ ១ ។ និំ… ហន្តេសា សមន្ទាតនស្ប ភិក្ខុនោ និស្បៈយោ ន នាត់ ទោ អល់ដ្លី ២ មោតិ ៣លោ ២ អមគាត់ត្តោ ច ។ តិហង្គើល សមញ្ជាក់តសុ គិត្ត នោ ជុំកាស់ (៤) តារបេខ្លស់ គ្រាល់ គ្នាសកម្ម កាត់ អល់ដ្លី ខ ហោត៌ ៣ ហេ ខ អខកាត់ គ្នោ ខ ។ តំហែ ខ្លែ 🗕 ហ៍ កម្មស្នកស្ប កិត្ត្ស សម្រិនិយ៍ ស្នាត់ត្វ

e a. ម. សង្ឃេន ហើលគេធំ ។ ៤ ន. ម. នកាសាកម្មំ ។

នៃយចិងក ចរិវារៈ

គ្នា កុំប្រកាន់ផ្សេងគ្នា កុំខាស់ខែងគ្នា ដូច្នេះរួចហើយសឹមបវារណា ។ សង្ឃសម្មត្តិណាមួយ សង្ឃមិនត្រូវឲ្យដល់កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គ ភក្ខុជាអ្នកមិនមានស្គស ១ ភក្ខុល្អ ១ មិនមែ ជាបកគត្ត ១ ។ ភក្ខុប្រកប ដោយអន្តី៣ មិនត្រូវស្តីពោលរកសង្ឃ គឺ កិត្តជាអ្នកមិនមានគ្នាស ១ កិត្ត ល្ងត់ ១ មិនមែនជាបកតត្ត១ ។ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ សង្ឃមិន ត្រូវជំនួលខុតក្នុងតំណែង ៨ន្រ្តីណាមួយ គឺ ភិត្តជាអ្នកមិនមានគ្នុស ១ ក់ក្តុល្ងន់ ១ មិនមែនជាបកគត្ត ១ ។ ក់ក្តុមិនត្រូវមាស្រ័យ នៅខឹងក់ក្នុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ ភិក្ខុជាអ្នកមិនមានស្វាស ១ ភិក្ខុល្ង ់ ១ មិនមែនជាបកតត្ត១ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ ៣គឺ ភិក្ខុជាអ្នកមិនមានអ្នស១ ភិក្ខុល្ង ១ មិនមែនជាបកតត្ត ១ ។ កក្នុមិនត្រូវធ្វើឱកាសកម្មដល់កិត្ត ដែលមកសូមឱកាស ដែលប្រកបដោយ អង្គី៣ គឺ កក្ដុជាអ្នកមិនមានស្គស ១ កក្ដុល្ន ១ មិនមែនជាបក_ គត្ត១ ។ កិត្តមិនត្រូវដឿស្ដាប់ពាក្យរបស់កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

ឯក្សារិកេ តិកំ អល់ខ្លីអាទយោ

អល់ខ្លី ៩ មោតិ តាលោ ៩ អមភាត់ត្តោ ៩។ និយ ខ្ពុំថាំ សមញ្ញ្រក់តុស្ស ភិក្ខុ នោ វិន យោ ន បុច្ចឹ តេញ អល់ផ្លឺ ខ ហោតិ ៣ហេ ខ អមកត្តោ ខ ។ តីហន្តេ័ហ៍ សមញ្ញកតេន ភិក្ខុណ វិលយោ ឧ ឬខ្លួនញោ អល់ខ្លី ខ ហោះ តំ ៣លោ ខ អម-កាត់ត្តោ ខ ។ តំហង្គើល សមញ្ញក់តស្បូ កិក្ខុ នោ វិទ យោ ខ វិស្សង្ហេន អេលជ្ជី ខ ហោតិ គាហោ **ខេ** អខភាត ត្តេ ខ ។ គំហ ខ្ពុែហ៍ សមញ្ជាក់ គេជ ភិទ្ធាលា វិនយោ ន វិស្បី នើសព្វោ អល់ស្ពឺ $oldsymbol{e}$ ហោតិ កាហោ ច អបភាតត្តោ ច ។ គឺហ ខ្លែហំ សមញ្ជាត់តស្ប ក់ក្ខាល អនុយោក ខ នាងញោ អល់ជួំ ខ យោត តាលោ ខ អ**ខកាត់ត្តោ ខ ។ តំ**ហន្តេ<mark>័ហ៍ សម</mark>ញ្ញាក<u>ា</u> នេះ ក់ក្ខា សន្ធឹ វិលយោ ខ សាក់ខ្លួនព្យោ អល់ខ្លឹ ខ យោត៌ ពាលោ ខ អមគត់ត្តោ ខ ។ ទីសង្គើហិ សមញ្ជាត់ នេះ និត្តនា ន ឧបសម្បាធេនត្វ ន និស្ប-យោ ខានញោ ន សាមលោរា ឧបដ្ឋាបេនញោ អល់ថ្លី

ឯក្សាក្រ តិកៈ មានភិក្ខុមិនមានខា្ទសជាដើម

គឺ កក្ពុជាអ្នកមិនមានទាស ១ កក្លូង ១ មិន មិនជាបកភត្ត ១ ។ ភិក្ខុមិនទ្រវស្បារិន័យចំពោះភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ ភិក្ខុជាអ្នកមិន មានភាស១ ភិក្ខុល្ង ១ មិនមែនជាបកតត្ត ១ ។ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គី ៣ មិនត្រូវសូវវិន័យ (នឹងកិត្តណាមួយ) គឺ កិត្តជាអ្នកមិនមានអ្នស ១ កក្តីល្អ ១ មិនមែនជាបកតត្ត ១ ។ កិត្តមិនត្រូវដោះស្រាយវិន័យចំពោះ ភក្ដុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ ភក្ដុដាអ្នកមិនមានៗសេ ១ ភក្ដុល្ង ១ មិនមែនជាបកតត្ត 🤊 😗 ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ មិនត្រូវដោះ ស្រាយវិន័យ ដែកក្តុណាមួយ គឺ កក្តុជាអ្នកមិនមានស្គស ១ កក្តុល្ង ១ មិននមែនជាបកតត្ត ១ ។ ភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យការសាកសួរដល់ភិក្ខុដែលប្រុកប ដោយអង្គី ៣ គឺ កិត្តជាអ្នកមិនមាន១ស្រ ១ កិត្តល្ង់១ មិនមែខជាបក-តត្ត ១ ។ កក្តុមិនត្រូវសាក្ត្រានៃយជាមួយនឹងកិត្ត ដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គ ភិត្តជាអ្នកមិនមានស្គស ១ ភិត្តបង់ ១ មិនមែនជាបក្សត្ត១ ។ ភិត្តុដែល ប្រគបដោយអង្គ ៣ មិនត្រវិទ្យិទបសម្បទា មិនត្រវិទ្យិនិស្ស័យ មិនត្រវិទ្យិ សាម ណេរបម្រើទ្រនគ់ កិត្តជាអ្នកមិនមានគ្នាស ១ កិត្តហុង ១ មិនមែន ជាបក្តេត្

វិនយូបិងពេ ឃុំវាពេ

(៤៦) តយោ ្ទោសថា ទានុខ្ទស់កោ បណ្ណាសិៈ តោ សាមក្តីជទោស់ដោ ។ អមមេទិ គយោ ជទោស់ដា ស់ឡើ ខ្ទេស់ថា គឺសេ ខ្ទេស់ថា ម៉្គលៃ ខ្-ទោស ទៅ ។ អប្រេច ន ហោ ខ្ទោសតា ស្<mark>នុខ</mark>្លែ សោ^(១) ទាវិសុន្ធិឧទោសថោ អ**និ**ដ្ឋានុទោសថោ ។ ត់ស្យេ ខាវណា ខាតុខ្ទស់កា ខណ្ណាសិតា សាមក្នុ មេស្សា ។ អម្មរាច្នាំ សេក្សា មេស្សា មេស្សា មេស្សា ណា ខណេ មក្សាណា មុខ្គលេ មក្សាណា ។ អមក្ម ត់ស្យេ ២វាណា នេវាចិតា ២វាណា ខ្វេវចិតា ខេស្រឈា សមាន់សៀ្តោ ខ**ស**្រឈា។តេ**យោ** អាទាយ់≖ កា នេះយិកា ៩ឧមប្បហយ យោ ខ អ[ព្ហា្មា ၂၅ည္က တဂ်ဴပျွန္လိုက္တာ၊ ေဟာ ေလာက္ခ်္တိ ၂၅ည္ကတာဂ်ဴပျွန္လိုက္တာ၊ လက္ခ်္တိ មេលី ឧរញ (P) ឧរខំ អតិហម្រេខ អ**មេ**លិខរណេខ អនុន្នំសេនិ យោ ចាយំ ឃាំវានី ឃាំនិឌ្ហិ ឧត្តិ កាមេសុ នេះសោត៌ សោ កាមេសុ ភាពព្រំ អាមជ្លត់។ តំណាំ អគុសលទ្ធលានិ លោកោ អគុសលទ្ធល់ នោសោ

s a. ម. សុត្តុទ្ទេសោ ឧបោសយ៉ា ។ » a. ម. អសុទ្ធព្រក្មបារី បរិសុទ្ធព្រហ្មបរិយ៍ ។

នៃយប់ដែក បរិវារៈ

(၂၀) နက္သေတမာဒက ယာနီ ခ်ီ တခုခုလ်ရေးတူလစ္စ တည္တူ_ ស៊_ុ ហ្គេសថ១ សាមគ្គី^ខ ហ្គេសថ១ ។ ។ ហ្គេសថមាន១ា **យ**៉ង់ដុ ទៃ ទៀត តឺ សង៌ ូ្ុ ពោ្សថ១ គ**ណ**្ពុល្សថ១ បុគ្គល•្ពេសថ១។ 🤊 ពោ្− សថមាន៣យាងដទៃទៀត គឺសុគ្គទ្ទេសទបោសថ ១ បារសុទ្ធិទបោសថ១ អធិដ្ឋាខ្ពុជាសថ ១ ។ បក់រណាមាន៣យាង គឺ ៣គុទ្ធសីបក់រណា១ មណ្ណរស់ប្រាវណា ១ សាមគ្គីប្រាវណា ១។ ប្រាវណាមាន៣ យ៉ាងដែរ ទៀត គឺ សង្ឃុប្បាក់ណា ១ គណប្បក់ណោ ១ បុគ្គល**ប្បក់ណោ ១** បវារុណាមាន ៣ យ៉ាង ដោយឡែកទៀត គឺ គេវាបិតាបវារណា ១ ទ្វេកចិត្តសក្សា ១ សមានវស្សិតបក្សាណា ១ ។ បុគ្គលឈមមុខ ទៅកាន់អបាយ ទៅកាន់នរក មាន ៣ ពួក គឺ បុគ្គលមិន**មែន**ជាអ្នក ព្រហ្មត្តលដ៏បរិសុទ្ធ ដែលជាអ្នកប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ ដ៏បរិសុទ្ធ ដោយអត្រហ្មាចលេចមិនមានមូល ១ បុគ្គលណាមួយមានវាទ:យាំងនេះ មាន0ដ្ឋិយាធីនេះថា ទោសក្នុងតាមគុណមិនមានដូច្នេះ ថុគ្គលនោះតែង ដល់នូវការសេពឝបន្តវកាមទាំងឡាយ១ ព្រោះមិនលះលទ្ធិនេះចេញ ។ មួល នៃអកុសលមាន១ា យាង៍ គឺ លោក:ជាមូល នៃអកុសល១ ពេស:

១ អង្នកថា សំដោយកច្រះទីណាស្រព ។

ឯកត្តវិកេ ត់កំ ត់ណិ កសលម្មណទំនិ

អភា្សល់មូល មោយោ អភា្សល់មូល ។ តំណាំ តុសល់មូលាន់ អលោកោ ភុសល់មូល អំពេស តាសល់ទូលំ អមោយោ គាសល់ទូលំ ។ គឺណ៍ ធុច្ច-រតាន់ តាយឧទ្ធរិត វិទីឧទ្ធរិត មានាឧទ្ធរិត ។ តំណាំ សុខាតាធិ តាយសុខាត់ វេទីសុខាត់ មនោសុខាត់ ។ តយោ អត្តាសេ បជិច្ច ភកវតា កាលេស និកាកោជនំ បញ្ជូន នុម្ភន្នំជ បុគ្គលាជំ និគ្គហាយ បេសសាន ក់ក្នុន ដាសុវិហារយ មា ១ខិច្ឆា ខក្ខុ និស្សាយ សង្ឃ កិច្ចេយ្យ កុលានុន្ទយតាយ ខ ។ តំហិ អស់ខ្យួញ អភិក្ខុតោ បរិយាធិត្តចិត្តោ នៅជាត្តោ អាទាយ់កោ នេះឃុំកោត់ប្បដ្ឋា អត់តេ ប្រែ ទាប់ចួ តា ទាបមិត្តតា ជុំមេត្តកេខ វិសេសាធិតមេខ អត្តា វេសាជំ ភាទាធិ ។ តំសេក្រ សម្មត់យោ ឧណ្ឌូសម្មត់ ស់ត្លាសម្មត់ ឧណ្ឌស់ត្លាសម្មត់ ។ តំស្នោ មាឧកា ជុវដ្ឋានិយា អសន្ថមនិយា វច្ចានុគា បស្បាវមានុកា

ឯកុត្តវិកៈ តិកៈ មូលខែកុសល ៣ ជាងើម

ជាមូលនៃអកុសល ១ មោហៈជាមូលនៃអកុសល ១ ។ មូលនៃកុសល មាន ១ យ៉ាង គឺ អរលាកៈដាមូលនៃកុសល១ អរទាសៈដាមូលនៃកុសល១ អរមាហៈជាមូលនៃកុសល ១ ។ ឲុច្ចាិតមាន ៣ យ៉ាង៍ គឺ កាយឲ្ចា្ថិត១ វិចិន្ទ្រិត ១ មនោនុទ្ធាត១ ។ សុទ្ធាតមាន ៣ យ៉ាង គឺ កាយ-សុចរិត ១ វិចិសុចរិត ១ មានាសុចរិត ១ ។ ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់បញ្ជាត្តតិតកោជនសិត្តាបទក្នុងត្រកូលទាំង ឡាយ ព្រោះអាស្រ័យ អំណាចប្រយោជន៍ ១១ យ៉ាង៍ គឺ ដើម្បីផ្តួញផ្ទាល់បុគ្គលឥត្ទាស ១ ដើម្បីនៅសហ្ជាយដល់ក់ក្នុអ្នកមានសីលជាទីស្រែរាញ់ ដោយទ្រង់គ្រិះ រិះថា កិត្ត[ជុាដ្នាលមកទាំងឡាយកុំទំលាយសង្ឃព្រោះអាស្រ័យពួក ១ ដើម្បីអនុគ្រោះដល់ត្រកូល ១ ។ ទៅទត្តត្រូវអសទ្ធម្ម ៣ ប្រការ គ្រប សង្គត់រួបគេចគ្គលើយក៏ទៅកាន់អបាយ ទៅកាន់នគេ តាំងនៅអស់កំល្ប កែខ្លួនលែងបាន (អស**្ទម្ម ១១ ប្រការនោះ គឺ) សេចក្ដីប្រា**ថ្នាលាមក ១ មានមិត្រលាមក ១ ខេវិទត្តនោះ បានសម្រេចគុណវិសេសត្រឹមជាន់ទាប តែដល់នូវសេចក្តីសាបសូន្យក្នុងចន្ទោះវិញ ១ ។ សម្មតិមាន ៣ យ៉ាង គឺ ខណ្ឌសម្មត់ ១ សក្កាសម្មត់ ១ ខណ្ឌសក្កាសម្មត់ ១ ។ ខ្រែនាប់ ដើដដែលសម្រាប់ដឹកល់ខុកជានិច្ច មិនត្រូវធ្វើឲ្យឃ្វាតចាក់កន្លែងមាន ៣ គឺ ទ្រងាប់សម្រាប់បន្ទោបន់វិច្ច: ១ ទ្រងាប់សម្រាប់បង្គោបង់បស្បវៈ ១

វិនយូបិជិព បុរិវាភេ

អាចមន្ទាឧុកា ។ តំសេញ ទាឧឃសនិយោ សក្ក្វា កាដលា សមុខ្លដលោកាត់⁽⁰⁾ ។

តិកំ និត្តិតំ^(lo) ។

ឧសារិស្តិច

(៤៧) និឌ្ឍន្ត ភាពលរត្តិ ច

«ស បញ្ ច ភាសលា (៣)

ឋឧភា បោឧភាវត្ត

សហភា ខ្វេ បដិក្ខិទា

បញ្ជាត្តិ អបប ខ្វេ ច

ពេល ភាលេ ច ភាប្បតិ

បោមខ្លេ ស ឡើ ស ឡូស្បូ

បាននា ច បដិច្ចនិ (៤)

បដិច្ចន្ទា វ៉ាឌ្នា ច

សេនាស ខេតិលាយនា

ទ ន. ម. សមុទ្ធផណ្ណាតិ។ ៤ ន. តិ៣ និង្គិ៣។៣**ន**. ម. ទសបញ្ហ**ុស**-លេខ្។ ៤ ន. ម. បងិញ្ទិ។

នៃយប់ងក ប្រវែរៈ

ទេសប់សម្រាប់ដំរះអាចមន៍ ១ ។ ទេសប់សម្រាប់ជូតដើង មាន ៣ គឺ ទេសប់ថ្ម ១ ទេសប់ត្បឿង ១ ទេសប់អណ្ដាតសមុទ្រ ១ ។

០២់គឺកៈ (គួកម័១) ។

ទទ្ធាន គឺបញ្ជីរឿងនៃតិកៈ (ពួកបី ១) នោះដូច្នេះ (៤៧) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិក្នុងកាលដែលព្រះមានព្រះភាគគន៍ ព្រះជន្មនៅ១ កត្តត្រូវអាបត្តក្នុងកាលគួរ១ ក្នុងកត្រី១ កត្ត មានវស្ស ១០ ត្រូវមាបត្តិ ១ មានវស្ស ៥ ក៏ត្រូវមាបត្តិ ១ មានកុសលចិត្តក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ប្រកបដោយវេទនាត្រូវអាបត្តិ១ *បោទនវត្ត* គារបាប់ស្អាត១ គារយាត់មានពីរលើត១ បញ្ជាត្ត ១ បញ្ជាត្តិពីរលើកដទៃទៀត ១ កិត្តពាលត្រូវមាបត្តិ កមាន១ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិក្នុងកាឡប់ភ្លូ ១ ការចូលវស្សាគ្នា ក្នុងតាឲ្យប័ត្ត ១ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តក្នុងហេមន្តរដូវត៍មាន ១ សង្ឃ ត្រវិមាបត្តិ ១ ។ ជោសថនធិបវាវណាគ្បូរដល់សង្ឃ ១ បិទហុំង ១ គ្រឿងបិទហុំង ១ វត្តដែលបិទហុំងំទុក ១ វត្ថ ដែលបើកឡើង ១ ការកាន់យកសេនាសនៈ ១ ភិក្ខុលើត្រូវ

ឯកុត្តរិកំ តំកំ ឧទ្ធានជាបា

ទាន់ មោយ្ណព្**រុ**ស (១) មានគ្នា ទាវ់វាស់កា អញ្តេ អញ្តេ ខ ស៊ីមាយ អាចដូត ថុនាចម រុឌ្សិស អព្យ នេះ អង់ឱ្យីរួចលា ឪរុរ តដូធិយា ធំយសព្ទ ខ ឧណ្ឌឧឧឌ្ឌមស្នេ_(p) អឧស្បូលបន្ទិក្កម្មេ អនិស្សក្តេច និន្និយា អាតាឡូកញ្ចំស៊ីលេ ឧ**វា**នា**ទា**រឃេត្តកា អជីវាបញ្ញា តាធិសិតាា អវណ្ណ ទោកប្រជន ខ ម្សារណា សម្បត្តិ ច រេ**ង**សារជជំនេះ (w) ឧ ឧវគ្គ្ធ នេទាត្

⁹ ន. ម. បាតិមោញ្ចុំ បរិវាសំ ។ ៤ ន. បញ្ជាជិន័យបដិសារណ៍ ។ ៣ ន. វោហា-របច្ចេជាន ។

ឯកុត្តវិក: គឺក: ឧទ្ទានតាថា

អាបត្ត ១បញ្ជាប់ជាគមោត្ត ១ប៉ះវ៉ាស ១ មានត្ត ១ ភិក្តុក-ពុងនៅបរិវាស១ កិត្តនៅខាន់ក្នុងត្រូវអាបត្តិ១ កិត្តត្រូវអាបត្តិ ទាន់ក្នុងសីមា ១ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តដោយអាការលា ដទៃទៀត ១ ភិត្តចេញថាកអាបត្តិដោយអាការ ៣ ដទៃទៀត១ ការឲ្យ អម្តព្រំន័យ ៤ យ៉ាង៍ ១ សង្ឃធ្វេតដូន័យកម្ម១ ន័យស្សកម្ម១ បញ្ចាជ**ន័យកម្**១ បដ់សារ**ណី**យកម្ម១ សង្សាធ្វើ**ទក្ដេ**បន័យកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ១ ព្រោះមិនសំដែនអាបត្តិ១ ព្រោះមិន លះបង់ខិដ្ឋិភាក្រក់ ១ សង្ឃលៃលកដើម្បីសេចក្ដីមាំមួន ១ សង្ឃគប្បីធ្វើកម្មដល់កក្តុ ១ អធិសីល ១ ល្បែង ១ កក្តុមាន មារយាទមិនមានសណ្ដាប់គ្នាប់១ ការបៀតបៀន១ មិញដីវៈ១ កិត្តត្រូវមាបត្តិហើយ នៅតែឲ្យឧបស**ម្បូ**ទា ១ កិត្តត្រូវមាបត្តិ ប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ១ កិត្ត្ តិះដៀលព្រះវតនត្រយទ ហាម៖ ជោសថ ១ ហាមបវារណា ១ សង្ឃឹសម្មត់ ១ ភិក្ខុ ល្អមិនគប្បីស្តីរកសង្ឃ ១ សង្ឃមិនត្រូវជំកល់ភិត្តល្អ ទុកក្នុងគំ**ណ**ង ដេ្សងណាមួយ ១ មិនក្រុវឲ្យនិស្ស័យ ១

ខែយប់ដីកេ បរិវាភេ

ជុំតាស់ ខេត្យត្តា ន ភាព សុវខន័យ ន ឬខ្ញុំឥត្តកា ឧប នវិស្សដ្ឋេ ឧ្ឋេ ចេវ អនុយោតម្បី នោ ឧខេ សាកាញ ឧ្ទសម្បូនា និស្សាយ ភោពលោវ^(១) ខ ឌ្រេស៩តិកា តំណាំ ម្សាយោត្ត ត្រ អាចាយ់តោ អកុសហា កុសលា ខរិតេន^(b) ខ ត់ការោជនសន្ធម្មេ សម្មត់ ថាខុកោន ច ទាឧឃុំ**សន់**កា ទេវ ន្ទាន់តិកាកោ ឥឧត្តិ ។

១ ឱ. ម. សាមណោត ច ។ ៤ ឧ. ម. ចរិ**តា ។ ។**

វិនយូមិនក បូរិវារៈ

មិនត្រូវបើកឱ្យសិទ្ធិទាន់ មិនត្រូវជឿស្តាប់ពាក្យ១ មិនត្រូវសួរ ริธัพษาธตรเพ็ก จ ษิรุธุรเต็พริธัพษาธตรเพ็ก จ ษิร ត្រូវឲ្យការសាកស្បួ ១ មិនគ្រុវសាកញ្ហាវិន័យ ១ មិនគ្រុវឲ្យ ទបសម្បាញ ១ មិនត្រូវ រិទ្រិស្ស័យ ១ មិនត្រូវ ^ឲ្យសាម **ណ**ា ប ទេខ១ 🗣 ជោសថមាន ៣ យ៉ាង៍ ១ ប់វារ**ណា**មាន ៣ យ៉ាង៍ ១ ដន ៣ ញូត ទៅកាន់អហ្យ ១ អកុសេលមូល ១ ុក្សលមួល ១ ខុច្ចភេនដ៍សុចតេ ១ គិកកោដនសិក្ខាបទ ១ ទេវទត្តត្រវអសន្នម្មានបសង្កត់ ១ សម្មត់ ១ ទ្រនាប់ដើង ១ ទ្រនាប់សម្រាប់ដូតដើង ១ ពាក្យដែលពោលមកនេះ ជា ទទ្ធានក្នុងតិតបទ ។

ឯកុត្តវិកំ ចតុក្តុំ អាបត្តិអាបដ្ជនង្គ្រានាទយោ

(៤៨) អត្ថាបត្ត សគាវាទាយ អាបជួត បក្សេចា_ យ ដ្រាំន អគ្គាបន្តិ បរស្សាយ អាបដ្ហិន សភាវ-ចាយ ដ្រាត់ អត្ថា**ខ**ត្តិ សភាវាចាយ អាបជូត សភា-វាចាយ ដ្ហាត់ អត្ថាបត្តិ បវេវាចាយ អាបដ្លត់ បវេវាចាយ វុឌ្ឍន៍ ។ អត្ថាបត្តិ កាយេខ អាបជ្ឈិតិ វាចាយ វុឌ្ឌាន់ អគ្គាបន្តំ វាថាយ អាបជ្ជិន កាយេធ វុឌ្ឌាន់ អត្ថាបត្ត កាយេធ អាបជ្លិត កាយេធ ដ្រាត់ អត្ថាបត្តិ វាចាយ អាមជ្ឈត់ វាចាយ វុឌ្ឍត់ ។ អត្តាមគ្គ បសុត្តោ អាចជួត ចដ់ពុធ្វោ វុដ្ឋាត់ អត្តាចត្តិ ចដ់-ពុទ្ធោ អាបជ្លិត បស់ត្តោ វូដ្ឋាតិ អត្ថាបត្តិ បស់ត្រោ អាចជូតិ បសុត្តោ វុដ្ឋាតិ អត្តាចត្តិ បដិតុន្ទោ អាចជួតិ បឌិពុធ្វោ វុឌ្ឍាត់ ។ អត្ថាបត្តិ អចិត្តកោ អាបជ្ឈិត់ សចិត្តកោ ដ្ឋាត៌ អត្ថាបត្តិ សចិត្តកោ អាបជ្ជិត៌ អចិត្តកោ ដ្រាត់ អត្ថាបត្ត អចិត្តកោ អាចជួត អចិត្តកោ ដ្ឋាត់ អត្ថាបត្តិ សចិត្តកោ អាចជួត សចិត្តកោ ជ្រាត់ ។ អត្ថាបត្តំ អាបជ្ជីព្រោ នេះសេត នេសយណ្ដោ អាចជួន អត្ថាចន្តិ អាចជួណ្ដា វ៉ូដ្ឋាន

ឯកុត្តវិកៈ ចតុក្កៈ ការត្រូវនឹងការចេញចាកអាបត្តិជាដើម

(៤៨) កិត្តត្រូវអាបត្តដោយវាលារបស់ខ្លួន ចេញលក់ពេបត្តដោយ វាលរបស់អ្នកដទៃតីមាន កិត្តត្រូវអាបត្តិដោយវាលរបស់អ្នកដទៃ ចេញលក តាបត្តដោយវាចារបស់ខ្លួនតមាន ត្រូវតាបត្តដោយវាចារបស់ខ្លួន ចេញ ញកកាបត្តិដោយវាចារបស់ខ្លួនតិមាន ត្រូវកាបត្តិដោយវាចារបស់អ្នកដទៃ ចេញថាតមាបត្តិដោយវាចារបស់អ្នកដទៃតិមាន ។ កិត្តត្រូវមាបត្តីដោយ កាយ ចេញថាកកោបត្តដោយវាលាក៏មាន ត្រូវកាបត្តដោយវាថា ចេញថាក អាបត្តដោយកាយក៏មាន ត្រូវអាបត្តដោយកាយ ចេញហកអាបត្តដោយ តាយតមាន ត្រូវអាបត្តដោយវាថា បេញ**ហ**កអាបត្តដោយវាលាកមាន ។ កិត្តដេតលក់ត្រវិមាបត្តិ ភាក់ឡើងចេញ៣កមាបត្តិក៏មាន ភាក់ទៅ្នីត្រវ អាបត្តិ ដេកលក់ទៅវិញចេញចាតអាបត្តិកមាន ដេកលក់ត្រូវអាបត្តិ ដេក លក់ចេញថាក់អាបត្តិក៏មាន ភ្ញាក់ឡើងត្រូវអាបត្តិ ភ្ញាក់ឡើងចេញថាក អាបត្តិក៏មាន ។ កិត្តមិនមានចិត្តត្រូវអាបត្តិ ប្រកបដោយចិត្តចេញថាក អាបត្តក៏មាន ក់ក្លុប្រកបដោយចិត្តត្រូវអាបត្តិ មិនមានចិត្តចេញថាកអាបត្តិ កមាន ភិក្ខុមិនមានចិត្តត្រូវអាបត្តិ មិនមានចិត្តចេញ**ហក**អាបត្តិក៏មាន ភិក្ខុ ប្រកបដោយបត្តត្រូវអាបត្តិ ប្រកបដោយបត្តបេញបាកអាបត្តិក៏មាន កិត្តត្រូវអាបត្តិហើយសំដែន កំពុនតែសំដែនត្រូវអាបត្តិទៀតក៏មាន កិត្ត ត្រូវអាបត្តហើយចេញចាកអាបត្តិ កំពុងចេញចាកអាបត្តិ ត្រូវអាបត្តិ

ខែយប់ជីពេ បរិវារោ

អស្ថាបត្តិ អភាជ្ជិត អបជ្ជិតិ អភាជ្ជិតិ ភាជជ្ជិតិ អភាជ្ជិត អភិប្រិត្តិ ភាពជ្ជិតិ ភាពជ្ជិតិ ភាពជ្ជិតិ អភិប្បិត្តិ អភាជ្ជិតិ អភាជ្ជិតិ ភាពជ្ជិតិ អភិប្បិត្តិ អភាជ្ជិតិ អភាជ្ជិតិ ភាពជ្ជិតិ អភិប្បិត្តិ អភាជ្ជិតិ អភាជ្ជិតិ ភាពជ្ជិតិ ភាពជ្ជិតិ

(៤៤) ចត្តារោ អន្ទាយរេសាភា អនិដ្ឋេ និដ្ឋកិត្តិតា
អស្ស្រាត សុតកិនិតា អមុត្រ មុតកិនិតា អរិញ្ញាតេ
វិញ្ញាតកិនិតា ។ ចត្តារោ អរិយរេសាភា អនិដ្ឋេ អនិដ្ឋក
និតា អស្សុ តេ អស្សុ តិតា អមុត្រ អមុត្រ អមុតកិនិតា
អរិញ្ញាតេ អរិញ្ញាតកិនិតា ។ អចរេចិ ចត្តារោ អន្ចិយរេសាភា និដ្ឋេ អនិដ្ឋកិនិតា សុ តេ អស្សុ តេសិនិតា មុ តេ
អងុតាភា និតា វិញ្ញាតេ អរិញ្ញាតកិនិតា ។ ចត្តារោ អរិយ្ជា
អងុតកិនិតា វិញ្ញានេ អរិញ្ញាតកិនិតា ។ ចត្តារោ អរិយ្ជា
អងុតកិនិតា វិញ្ញានេ អរិញ្ញាតកិនិតា ។ ចត្តារោ អរិយ្ជា
អងុតកិនិតា វិញ្ញានេ អរិញ្ញាតកិនិតា ។ ចត្តារោ អរិយ្ជា

នៃយប់ដក បរិវារៈ

ទៀតក៏មាន ^ៗ កិត្តត្រូវមាបត្ត ដោយកម្ម ចេញថាកកាបត្ត ដោយមិនមែនកម្ម ក៏មាន ភិក្ខុត្រូវមាបត្ត ដោយមិនមែនកម្ម ចេញថាកអាបត្ត ដោយកម្មក៏មាន ភិក្ខុត្រូវមាបត្ត ដោយកម្ម ចេញថាកអាបត្ត ដោយកម្មក៏មាន ភិក្ខុត្រូវមាបត្តិ ដោយមិនមែនកម្ម ចេញថាកអាបត្ត ដោយមិនមែនកម្មក៏មាន ៗ

(៤៩) អនវិយរវាហារ (ឋោហារមិនប្រសើរ) មាន ៤ គឺ ការពោល ឋាបានឃើញក្នុងហេតុដែលខ្លួនមិនបានឃើញ ១ ការពោលថាបានឲ្យក្នុង ហេតុដែលខ្លួនមិនជាន់ធ្នូ ១ ការពោលថាបានពាល់ត្រូវក្នុងហេតុដែលខ្លួន មិនបានពាល់ត្រវ ១ ការពោលថាដឹងច្បាស់ក្នុងហេតុដែលខ្លួនមិនដឹង ច្បាស់ 🤊 ។ អរិយដៅហាវ (ដេហាវដ៏ប្រសើរ)មាន ៤ គឺ កាវពោលថា មិនបាន ឃើញក្នុង ហេតុដែលខ្លួនមិនបាន ឃើញ ១ ការពោលថាមិនបាន ពុក្ខដែលគ្នុដែលខ្លួនមិនបានឮ ១ ការពោលថាមិនបានពាល់ត្រវក្នុងហេតុ ដែលខ្លួនមិនបានពាល់ត្រូវ ១ ការពោលថាមិនបានដឹងច្បាស់ក្នុងហេតុ ដែលទូនមិនបានជំងឺច្បាស់ ១ ។ អនវ័យវេរហាវមាន ៤ ដទៃ ទៀត គឺ ការពោលថាមិនបានឃើញក្នុងហេតុដែលខ្លួនបានឃើញ ១ ការពោល ឋាមិនបានឮភ្នំហេតុដែលខ្លួនបានឮ ១ ការពោលថាមិនបានពាល់ត្រូវ ក្នុងហេតុដែល ខ្លួនពាល់ត្រូវ ១ ការពោលថាមិនបានជំងឺច្បាស់ក្នុងហេតុ ដែលខ្លួនដឹងច្បាស់១ ។ អវិយវេរហារមាន ៤ គឺ ការពោលថា

ឯកុត្តរិកំ ចតុក្កំ អាបត្តិអាបដ្ជនវង្ហាតាទយោ

តេច្ចិន្ត បានយើ ដ្រឹង មនិតនិ បានយើ មាត់ជីន្ មាត់ជីន តេត់នា ដ្រឹង ឯ មនិតនិ មបានយើ មា-មាត់និង មាត់ជីន មាត់នា ដ្រឹង មួ មនិតនិ តេត់នា មនិតនិ កេត់នា មាត់ជីន្ទ មាត់នា ដ្រឹង មនិតនិ (६०) មនិតនិ មាត់នា មាត់ជីន្ទ តេត់នា ដ្រឹង ឯកុត្តវិកៈ ចតុក្កៈ ការត្រូវនឹងការចេញភាកអាមគឺជាដើម

បានឃើញក្នុងហេតុដែលខ្លួនបានឃើញ ១ ការពោលថាបានពុក្ខុងហេតុ ដែលខ្លួនបានពុទ្ធ ការពោលថាបានពាល់ត្រូវក្នុង ហេតុដែលខ្លួនបានជាល់ ត្រូវ ១ ការពោលថាបានដឹងច្បាស់ក្នុង ហេតុដែលខ្លួនបានដឹងច្បាស់ ១ ។ បារជិតាបត្តិ ទាំង ៤ របស់កិត្ត សាធារណ៍ទៅដល់ពួកកិត្តិនិងឯ ។ បារការដំណបក្តិ ទំនិង ១ បារការដែលកិត្តិនិង ខិនបានសាធារណ៍ទៅដល់ពួកកិត្តិនិង ។ បារការដំណបក្សិតិ មិនបានសាធារណ៍ទៅដល់ពួកកិត្តិនិង ។ បារការ ៤ គឺបរិត្តារដែលកិត្តិ តួរក្សា គួរគ្រប់គ្រង់ គួរប្រកាន់ថាជារបស់ អាធ្លាអញ គួរប្រើប្រាស់ក៏មាន បរិត្តារដែលកិត្តិ តួរប្រកាន់ថាជារបស់ មានគួរប្រ ការការដែលកិត្តិ តួរប្រកាន់ថាជារបស់ កិត្តិ តួរក្សា គួរគ្រប់គ្រង់ មិនគួរប្រកាន់ថាជារបស់អាធ្លាអញ នៃគួរប្រើប្រាស់ក៏មាន បរិត្តារដែល កិត្តិ កូរក្សា គួរគ្រប់គ្រង់ ចែមិនគួរប្រកាន់ថាជារបស់អាធ្លាអញ មិនគួរ ប្រកាន់ថាជារបស់អាធ្លាអញ មិនគួរ ប្រការដែលកិត្តិ ទិនគួរក្សា មិនគួរគ្រប់គ្រង់ មិនគួរ ប្រកាន់ថាជារបស់អាធ្លាអញ មិនគួរ ប្រើប្រកាន់ការបស់ការព្ធអាញ មិនគួរ ប្រកាន់ថាជារបស់អាធ្លាអញ មិនគួរ ប្រកាន់ថាជារបស់អាធ្លាអញ មិនគួរ ប្រើប្រកាន់ការ ទ

(៥០) កិត្តត្រូវអាបត្តិក្នុងទីចំពោះមុខ ចេញថាតអាបត្តិក្នុងទីកំហ៊ុំង៍
មុខក៏មាន ត្រូវអាបត្តិក្នុងទីកំហ៊ុំជមុខ ចេញថាតអាបត្តិក្នុងទីចំពោះមុខក៏
មានត្រូវអាបត្តិក្នុងទីចំពោះមុខ ចេញថាតអាបត្តិក្នុងទីចំពោះមុខក៏មាន ត្រូវ
អាបត្តិក្នុងទីកំហ៊ុំជមុខ ចេញថាតអាបត្តិក្នុងទីកំហ៊ុំជមុខក៏មាន ។ កិត្តកាល
មិនដឹងត្រូវអាបត្តិ កាលដឹងចេញថាតអាបត្តិក៏មាន កាលដឹងត្រូវអាបត្តិ

វិនយូចិនកេ បុរិវាភេ

អយាន ្តោ រ៉ូដ្ឋានិអគ្គាបន្តិ ជាឧ ខ្លោ អាចជួត ជាឧ ខ្លោ រ៉ុដ្យានិ អគ្គាបន្តិ អយាឧ ខ្លោ អាចជួត អជាឧ ខ្លោ វ៉ុដ្យានិ ។

(៥០) ខត្តហាតា ប្រេំ អាចខ្លុំ អាចផ្លូត កាយេធ អាចផ្លត់វាសាយ អោចផ្លត់ កាលេខ វាសាយ អាចផ្លត់ ាម្មាហាយ អាបដូតិ ។ អបហេជំ ខេត្ញាកាមេហិ អាចត្តី អាចដូច សង់ទ្រដៀ កណ្ដង់ ព្យួលស្ប សន្ត់គោល់ខ្លែតុកាប់ន។ ខេត្តហាការេហ៍ អាមត្តិយា វុឌ្ឍន៍ ការយេខវុឌ្ឃន៍វាទាយវុឌ្ឍន៍ ការយេខវា**ទា**… យុវឌ្ឍន៍ ឡេម្នាល វុឌ្ឍន៍ ។ អបមេរិប្ ខេត្តហោ-តាមេល្ មាននិយា ដែ្លាន្ធមឡើងទៅនិងមានឡើតមិ លេស្ស សន្តិគោ លិច្ឆិចាតុភាប់ឧ ។ សេខា ១៩**លេ**កេន បណ្ណត្តិយោ និក្សីត្រ្តិ ។ សហ បឌិលាគេន បច្ចឹម ជយាត់ បុរិមេ បត់ដ្ឋាត់ វិញ្ញាស្ត្រស្តិ បណ្តុទ្ធិយោ ធិរុជ្យឆ្នំ ។ ចនសេក្ ចោធនា ស៊ីលវិបត្តិយា ចោខេត់ អាចារវិបត្តិយា ចោខេត់

១ ធ. ម. ជួហតិ ។

ខែយប់ងក បូរិវារៈ

កាលមិនជំនិយ្យាយាក្យបន្តិក៏មាន កាលជំនិត្រវិមាបត្តិ កាលជំនិយ្យោ យកអាបត្តិក៏មាន កាលមិនជំនិត្រវិមាបត្តិ កាលមិនជំនិយ្យាយាកមាបត្តិ កំមាន ។

(៩១) ក់ក្នុងអាបត្តដោយភាព ៤ យ៉ាង គឺ ត្រៅដោយកាយ ១ ដោយវាហ ១ ដោយកាយនឹងវាហ ១ ដោយកម្មាហ ១ ។ កិត្តត្រវ អាបត្តដោយអាការ ៤ យាងដទៃទៀត គឺ ត្រូវក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃ ១ ក្នុង កណ្ដាលគណ: ១ ក្នុងសំណាក់នៃបុគ្គល ១ ដោយក្លាយកេខ១ ។ ភក្ខុ បេញ្ចេកអបភ្ជម្រោយអការ ៤ យ៉ាង គឺ ចេញចាក់ដោយកាយ ១ បេញ បេញលក់ដោយកាយខឹងវាហ ១ បេញលក់ដោយ **ហក ដោយ**វាហ ១ កម្មវាហា ១ ២ កិត្ត ចេញ ចាក់អាបត្តិដោយ អាការ ៤ យ៉ាងដែរ ទៀត គឺ ចេញ **ហក**អាបត្តក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ ១ ក្នុងកណ្តាលគណ: ១ ក្នុងសំណាក់នៃ បុគ្គល ១ ដោយក្លាយកេខ ១ ។ ភិក្ខុលះបន់បុរិមភេទ (ភេទប្រុស) គ្រម ទាំងការបានចំពោះកេខ (ថ្មី) ឋិតនៅក្នុងបច្ចុមកេខ (កេខស្រី) វិញាត្តិ ទាំងឡាយក៏ស្ពប់ទោប់ទៅ បណ្ឌត្តិទាំងឡាយក៏លេត់បាត់ទៅ ។ កក្នុនិលះ បង្គប់ ច្ចុំមកេទព្រមទាំងការបានចំពោះកេទ (ថ្មី) ឋិតនៅក្នុងបុរិមកេទ វិញ្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិស្ត្រិសិត្តិសិត្ យោទមាន ៤ យ៉ាង៍ គឺ ចោខដោយសីលវិបត្តិ ១ ចោខដោយគាលាវិបត្តិ ១

ឯកុត្តវិកំ ចតុក្តុំ ចតុមរិវាសាទយោ

និឌ្ជិវិបត្តិយា ចោនេតិ អាជីវវិបត្តិយា ចោនេតិ ។ ចត្តាកោ ចក្រេសា បន្តិខ្លួនប្រហសោ អព្យដ្ឋិខ្លួនប្រហសោ សុន្ធន្តិច-រិវាសេ សមោជាឧបរិវាសេ ។ ខេត្តប្រមានត្តា បឌិច្ច-ជ្មានត្ត អប្បដ្ចិច្ចមានត្ត បក្សាមានត្ត សមោជាឧមា-នត្ត។ ចត្តាកេ មានត្តចារិកាស្ប ភិក្ខុនោ វត្តិច្នេញ ចរតិ ។ ខត្តារោសមុត្តសា ។ **ខ**ត្តារោ មដិត្ត**ហិត**-ប៉ុំក្រោត យាវេតាល់ក់ យាមកាល់ក់ សត្តាហភា-លិក យោវជីវិក ។ ខត្តា មហាវិកដាធិ កូដោ មុត្ត ជាកែកា មត្តិកា ។ ចត្តារំ ភាមា្ធំ អបហេតានកាម្មំ ញត្តិកាញ់ ញត្តិខុតិយៈកាញ់ ញត្តិចតុត្តកាញ់ ។ អបរាធិបិ ជំខាំ មេសិទ្ធ មុខគេលា មុខមេសិទ្ធ មេខាលិខ មានម័យ ជាធ្វេត ក្រុកាថ្នំ ជាមន្តែ សមត្តកាថ្នំ ។ ចតសេក្ រិ-បន្តិយោ សីលវិបត្តិ មាថាវេបត្តិ ឧឌ្ឌិបត្តិ មាជីវវិបត្តិ ។ ខេត្តារី អភិការណាធិវិវានាគិការណ៍ អក្សានាគិការណ៍ អបត្តាជិការណ៍ កិច្ចាជិការណ៍ ។ ខត្តារោ បរិសន្-សជា ភិក្ខុ ខុស្ស៊ីលោ ខាខដម្លោ ខរិសន្ទសនោ

ឯកុត្តវិកៈ ០តក្កៈ បរិវាស ៤ ជា ដើម

លោខដោយខិជ្ជិវិបត្តិ១ បោខដោយអាជីវវិបត្តិ 🤊 ។ បរិវាសមាន ៤ យ៉ាន គឺ បដ់ច្នេប្រៅស ១ អប្បដ់ច្នេប្រៅស ១ សុទ្ធនុប្រៅស ១ ស មោធានបរ វាស ១ ២ មានត្តមាន៤យាធី គឺ បង់ច្នុទ្មានត្ត ១ អប្បង់ប្ទុមានត្ត ១ បត្ត្ មានត្ត ១ សមោធានមានត្ត ១ ។ ការដែលដាច់ពត្រ័របស់កិត្តអ្នកប្រព្រឹត្ត មានត្តមាន ៤ យ៉ាងីគឺ ការនៅរួម ១ ការមិននៅរួម ១ ការមិនប្រាប់ ១ ប្រព្រឹត្តវត្តក្នុងទីមិនគ្រប់គណៈសង្ឃ 🤊 🤊 គ្រឿងអាង (មហាបទេស) មាន ៤ ។ គ្រឿងបរិកោតដែលកិត្តទទួលប្រគេនមាន ៤ គឺយាវកាលិក ១ **យាម**តាលិត**១** សត្តាហកាលិត១ យាវជីវិត១ 🤊 ញុំមហាវិត័ដ្**មា**ន៤ គឺគូ**ថ:** ១មូត្រ ៖ ផេះ ១ ដ៏ ១ ។ កម្មាន ៤ គឺ អប**េហក**នកម្ម ១ ញុត្តិកម្ម ១ ញត្តិទុតិយកម្ម ១ ញត្តិចតុត្តកម្ម ១ ។ កម្ម ៤ យាងដែលទៀត គឺ កម្មជាពួក មិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មព្រមព្រេជ្រគ្នាមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មជា ពួក តែប្រកបដោយធម៌ ១ កម្ម ពុមព្រឿនគ្នា ពាំងប្រកបដោយធម៌ ១ ។ បៃត្ត មាន៤គឺ សំលវិបត្ត ១ អាយាវវិបត្ត ១ ខិដ្ឋិបត្ត ១ អាជីវវិបត្ត ១ ។ អធិត្រណ៍មាន៤គឺ វិវាខាធិត្រណ៍ ១ អុខ្សាខាធិត្រណ៍ ១ អាបត្តា ជាតរណ៍ ១ កិច្ចាជាករ**ណ៍** ១ ។ អ្នកញ៉ាំងបរិសទ្វឲ្យជាក្រក់មាន ៤ គឺ កិត្តទ្រុស្តស័លមានធម៌ដំណែមក ៣ត់ជាអ្នកញ៉ាំងបរិសឲ្យឲ្យអាក្រក់ ១

នៃយប់នៃពេ បរិវាពេ

រដ្ឋាយ ឧត្តម្ភាំ ប្រការ ប្បារ ប្រការ ប្រការ

(៤៤) អត្ថាបត្តិ អាកន្ត កោ អាបជ្ជិតិ នោ អាកន្តសំ កោ អត្ថាបត្តិ អាក់សំ កោ អាបជ្ជិតិ នោ អាកន្តកោ អត្ថាបត្តិ អាកន្ត កោ ខៅ អាបជ្ជិតិ អាក់សំ កោ
ខ អត្ថាបត្តិ នៅ អាកន្ត កោ អាបជ្ជិតិ នោ អាក់សំកោ ។ អត្ថាបត្តិ កម៌ កោ អាបជ្ជិតិ នោ អាក់សំ កោ
អត្ថាបត្តិ កាក់សំ កោ អាបជ្ជិតិ នោ កមំ កោ អត្ថាបត្តិ
កម៌ កោ ខេវ អាបជ្ជិតិ អាក់សំ កោ ខ អត្ថាបត្តិ
កម៌ កោ ខេវ អាបជ្ជិតិ អាក់សំ កោ ខ អត្ថាបត្តិ
កម៌ កោ អាបជ្ជិតិ នោ អាក់សំ កោ ខ អត្ថាបត្តិ
កម៌ កោ អាបជ្ជិតិ នោ អាក់សំ កោ ១

នៃយប៌ជា បរិវារ

(៩៤) អាតន្តកកិត្តត្រូវអាបត្តិ អាកសិកកិត្តមិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន

អាកសិកកិត្តត្រូវអាបត្តិ អាតន្តកកិត្តមិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន ទាំងអាតន្តកកិត្ត

ទាំងអាកសិកកិត្តត្រូវអាបត្តិក៏មាន ទាំងអាតន្តកកិត្ត ទាំងអាកសិកកិត្ត

មិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន ។ គមិកកិត្តត្រូវអាបត្តិ អាក់សិកកិត្តមិនត្រូវអាបត្តិ

ក៏មាន អាក់សិកកិត្តត្រូវអាបត្តិក៏មាន ទាំងគមិកកិត្តមិនត្រូវអាបត្តិ

កិច្ចាន មាក់សិកកិត្តត្រូវអាបត្តិក៏មាន ទាំងគមិកកិត្ត ទាំងអាក់សិកកិត្ត

មិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន ។

ឯកុត្តវិកំ ចតុក្តុំ វត្ថុនានត្តភា។យោ

(៧៣) អត្ថិ វត្តខានត្តតា នោ អាចត្តិខានត្តតា
អត្ថាបត្តិខានត្តតា នោ វត្តខានត្តតា អត្ថិ វត្តខានត្តតា
នៅ អាចត្តិខានត្តតា ច អត្ថិ នៅ វត្តខានត្តតា នោ
អាចត្តិខានត្តតា ១ អត្ថិ នៅ វត្តខានត្តតា នោ
អាចត្តិខានត្តតា ១ អត្ថិ វត្តសភាគតា នោ អាចត្តិសភាគតា អត្ថិ អាចត្តិសភាគតា នោ វត្តសភាគតា អត្ថិ វត្តសភាគតា នៅ អាចត្តិសភាគតា ច អត្ថិ នៅ វត្តសភាគតា នោ អាចត្តិសភាគតា ១

(៥៤) អត្តាបត្តិ ឧបជ្ឈាយោ អាបជ្ជិតិ នោ សន្ធិវិហាវិកោ អត្តាបត្តិ សន្ធិវិហាវិកោ អាបជ្ជិតិ នោ ឧបជ្ឈាយោ អត្តាបត្តិ ឧបជ្ឈាយោ បេវ អាបជ្ជិតិ សន្ធិវិហាវិកោ
ច អត្តាបត្តិ នេវ ឧបជ្ឈាយោ អាបជ្ជិតិ នោ សន្ធិវិហាវិកា
កោ ។ អត្តាបត្តិ អាចវិយោ អាបជ្ជិតិ នោ អន្តេវាសិកោ
អត្តាបត្តិ អានវិយោ អាបជ្ជិតិ នោ អាចវិយោ អត្តាបត្តិ អាចវិយោ ចេវ អាបជ្ជិតិ នោ អាចវិយោ អត្តាបត្តិ អាចវិយោ អាបជ្ជិតិ នោ អាចវិយោ ច អត្តាបត្តិ
នេវ អាចវិយោ អាបជ្ជិតិ នោ អន្តេវាសិកោ ។

ឯកុគ្គរិកៈ ចតុក្កៈ សេចក្តីផ្សេងគ្នាដោយក្តេជាដើម

(៥៤) ឧបជ្ឈាយ៍ត្រូវអាបត្តិ សន្ធិវិហារិតមិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន
សន្ធិវិហារិកត្រូវអាបត្តិ ឧបជ្ឈាយ៍មិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន ទាំងឧបជ្ឈាយ៍ទាំង
សន្ធិវិហារិកត្រូវអាបត្តិក៏មាន ទាំងឧបជ្ឈាយ៍ ទាំងសន្ធិវិហារិក មិនត្រូវ
អាបត្តិក៏មាន ។ អាយាវត្រូវអាបត្តិ អាត្តេវាសិកមិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន អន្តេក
វាសិកត្រូវអាបត្តិ អាយាវមិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន ទាំងសាយវ ទាំងអន្តេវក
សិកត្រូវអាបត្តិក៏មាន ទាំងអាយាវ ទាំងអាស្តេកមិន ត្រូវអាបត្តិក៏មាន ។

នៃយប់នពេ បរិវាពេ

(៥ ៥) ខេត្តកេ ខេត្ត ហេ អនាមត្តិស្បៈខ្មេនស្ប ស ស្បែ ក កិច្ចោ ហោតិ ស ស្បែ ក កិច្ចិត្តកាមា ហោស្តិ ជីវិតន្តក ហេ ក ហោតិ ព្រហ្មខ ហេ ន្តក ហេ ក ហោតិ ។ ខេត្តកិរិឌីឌុឌ្ធិតានិ មុសាក់នោ ខិសុណក់ខា ដរុសកំខា ស មួចប្រា ខេត្តកិរិឌីសុខវិតានិ ស ខ្វក់ខា អ ខិសុ-ណក់ខា ស ស្លាក់ខា មត្តកាសា (0) ។

(៥៦) អត្តិ អាជិយ ខ្លោ កក្រាំ អាចគ្នី អាចដ្ឋិតិ

បយោ ខេត្តិ សេ ហុ កាំ អត្តិ អាជិយ ខ្លោ លេ ហុ កាំ អាចគ្នី

អាច ខ្លួតិ បយោ ខេត្តៃ កាត់ អត្តិ អាជិយ ខ្លោប ប យោខេត្ត ខេត្ត អាច ខ្លួតិ អត្តិ អាជិយ ខ្លោប ប ប
ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អាច ខ្លួតិ អត្តិ អាជិយ ខ្លោប ប
ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អាច ខ្លួតិ អត្តិ អាជិយ ខ្លាប់ ប
ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អាច ខ្លួតិ អាច ខ្លួតិ ។ អត្តិ បុក្ក លោ

អភិបាន ខេត្ត ខេត្

១ ឡ.ម.មត្តាភាសា ។

នៃយប់ដក បរិវារ

(៥៦) កំតុកាន់យកទ្រព្យគេដោយខ្លួនឯង ត្រូវគរុកបត្តិ ប្រើគេ ឲ្យកាន់យក ត្រូវលហុកបត្តិក៏មាន កាន់យកទ្រព្យគេដោយខ្លួនឯង ត្រូវ លហុកបត្តិ ប្រើគេឲ្យកាន់យក ត្រូវគរុកបត្តិក៏មាន កាន់យកទ្រព្យគេ ដោយខ្លួនឯងត្តី ប្រើគេឲ្យកាន់យកក្តី ត្រូវគរុកបត្តិក៏មាន កាន់យកទ្រព្យគេ ដោយខ្លួនឯងត្តី ប្រើគេឲ្យកាន់យកក្តី ត្រូវគរុកបត្តិក៏មាន កាន់យក ទ្រព្យគ្រួដល់ការគេដាំវេល មិនគួរដល់ការក្រោតខេត្តលក៏មាន បុគ្គលគួរដល់ការ ក្រោតខេត្តល មិនគួរដល់ការអភិវាលក៏មាន បុគ្គលគួរដល់ការ ក្រោតខេត្តល មិនគួរដល់ការអភិវាលក៏មាន បុគ្គលគួរដល់ការកំបាល មិនគួរដល់ការអភិវាលក៏មាន បុគ្គលគួរដល់ការកំបាល មិនគួរដល់ការអភិវាលក៏មាន បុគ្គលគួរដល់ការកំបាលកំបាន បុគ្គលគួរដល់ការកំបាលកំបាន បុគ្គលគួរដល់ការកំបាលកំបាន បុគ្គលគួរដល់ការអភិវាលការកើរ មិនគួរ ដល់ការក្រោតខេត្តលេចកំបាន បុគ្គលគ្នាដល់ការកភិវាលកំបាន បុគ្គលគ្រួដល់ការកភិវាលការកភិវិវាលការកភិវាលការកភិវាលការកភិវាលការកភិវាលការកភិវិវាលការកភិវិវាលការកភិវិវាលការកភិវិវាលការកភិវាលការកភិវិវាលការកភិវិវាលការកភិវិវិវាលការកភិវិវិវាលការកភិវិវិវិវិវិវ

ឯកត្តរកំ ចតុក្តុំ កាលបង្អូនវិកាលអនាបង្គនាទយោ

អស់នាយោ ទៅ អភិវាឧសយោ ១ អគ្គិ មុគ្គលោ នៅ អស់នាយោ នោ អភិវាឧសយោ ។

[ឋ៩] អត្ថាបត្តិ កាលេ អាចផ្ទុំ នេះ វិកាលេ អត្ថាបត្តិ វិកាលេ អាចជួត នោ កាលេ អត្ថាបត្តិ តាលេ ខេវ អាចដ្ឋតិ វិតាលេ ខ អគ្គាចត្តិ នេះ តាលេ អាបដ្ឋិត យោ វិតាលេ ។ អត្តិ បដិត្តហិតំ តាលេ ១១ នៃ ភាសេ អត្តិ ១៩ភ្នំ កំតាល ភេទ្យុទំ នោ គាលេ អគ្គិ ១៩គ្គប់ទំ គាលេ ទេវ នេះប្បតិវិកាលេខអត្តិបដិត្តហិតំ នៅកាលេ ភ**ប្បតិ** យោ វិកាលេ ។ អគ្គាបត្តិ បច្ចុំមេស ជនបនេសុ អាចផ្លាំ នោ មជ្ឈិមេសុ អត្ថាបត្តិ មជ្ឈិមេសុ ជនចនេះ សុ អាបដ្ឋិត នោ បច្ចុន្តិមេសុ អត្តាបត្តិ បច្ចុន្តិមេសុ ចេវ ៩៤៩៤៥សុ អាម**ជ្ល់ត ម**ជ្ឈិ**មេ**សុ ១ អត្ថាបត្ត នៅ បច្ចេំនៃកា ជនបនេស អាចផ្លុំ នៅ មជ្ឈិមេសា ។ អត្តិ បច្ចុត្តិមេសុ ជនបនេសុ ភេច្បត់ ភេ មជ្ឈិមសេ អត្តិមជ្ឈឹមសុដ្ធបម្រេ<mark>ស ភាប</mark>ត្រិ លោ បច្ចុំម្**រុស** អត្តិ បច្ខំម្រស់ ខេរុ មុខពេធមា ២១៤៦ គេជាគ្រៃមា ខ អង្គិ ឯកុត្តវិក ចតុក្តុះ ការត្រូវអាបត្តិតែក្នុងកាលជាដើម

គ្យូដល់អាសន:៨ង៍ គ្យូដល់ការអភិវាទ៨ងក៏មានបុគ្គលមិនគួរដល់ភាសន: មិនគួរដល់**ការអភិវាទក៏**មាន ។

(៩៧) កិត្តត្រូវអា**ប**ត្តិតែក្នុងកាល មិនត្រូវក្នុងវិកាលក៏មាន ត្រូវ មាបត្តិតែក្នុងវិមាល មិនត្រូវក្នុងកាលក៏មាន ត្រូវអាបត្តិទាំងក្នុងកាល ទាំង ក្នុងវិកាលក៏មាន មិនត្រូវអាបត្តិទាំងក្នុងកាល ទាំងក្នុងវិកាលក៏មាន ។ វត្តដែលកិត្តទទួលប្រាគនហើយ គួរតែក្នុងកាល មិនគួរក្នុងកែលក៏មាន វត្តដែលភិក្ខុខច្ចូលប្រគេនហើយ គួរក្នុងវិកាល មិនគួរក្នុងកាលក៏មាន វត្តដែលភិក្ខុខទួលប្រគេនហើយ គ្យូក្នុងកាលផង គ្យូក្នុងវិកាលផងត៌មាន វត្តដែលភិ**ត្**ទទួលប្រគេនហើយ មិនគ្លូវ**ក្**ង៍កាល មិនគ្លូវក្នុង៍វិកាលក៏មាន ។ ភិត្តត្រាអាហត្តិតែក្នុងបច្ចន្តិមជនបទ មិនត្រូវក្នុងមជ្ឈិមជនបទក៏មាន ត្រូវ អាបត្តតែក្នុងមជ្ឈមជនបទ មិនត្រាក្នុងបច្ចុន្តិមជនបទក៏មាន ត្រាអាបត្ត ទាំងក្នុងបច្ចុន្តិមដនបទ ទាំងក្នុងមដ្ឋិមដនបទក៏មាន មិនត្រូវអាបត្តិទាំង ក្នុងបច្ចុទ្ធមជនប្រ ពុំនិក្ខុងមជ្ឈឹមជនប្រកមាន ។ វគ្គរត្រក្នុងបច្ចុម្មជន-បទ មិនគួរក្នុងមជ្ឈិមជនបទក៏មាន គួរតែក្នុងមជ្ឈិមជនបទ មិនគួរក្នុងបច្ចុ និមជនប**ុក្**មាន គួរ**ទាំងក្**ងបច្ចុន្តិមជនប**្ ទាំងក្ងឹមជ**ន្ទិបខុកមាន

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

នៅ បច្ចុំខ្លុំ មេសុ ៩១០ខេសុ ភាប្បតិ នោ មជ្ឈិមេ**សុ ។** អត្តាបត្តិ អន្តោ អាបដ្លិតិ នោ ពហ៌ អត្តាបត្តិ ពហ៌ អាចជូត យោ អន្តោ អត្តាបត្ត អន្តោ ចេវ អាចជួត តហិ ច អត្ថាបត្តិ ដេវ អន្តោ អាចដូតិ នោ តហិ**។** អត្ថាបត្តិ អន្តោស់មាយ អាបជ្ឈិត នោ ពហ៌ស់មាយ អត្តាបត្តិ ពហ៌សឺមាយ អាបជ្ឈិត នោ អន្តោសឺមាយ អត្ថាបត្តិ អន្តោសីមាយ ចៅ អាបដ្ឋតិ ពហិសីមាយ ខេ អគ្គាបត្តិ នេះ អេត្តោសីមាយ អាបដ្លត់ នោ ពហិសី… មាយ។ អត្ថាបត្តិ តាមេ អាបជ្ឈិត លោ អរញ្ញេ អត្ថាបត្តិ អរញ្ញេ អាចដ្ឋត នោ តាមេ អត្តាបត្តិ តាមេ ចេ**រ** អាចដ្ឋិតិ អរញ្ញេ ច អត្តាបត្តិ នេះ កាមេ អាចដ្ឋិតិ នោ អរព្រោ ។

(៥៨) ចេតសេប្ត ចោននា វត្តសន្ទស្បូនា អាចត្តិ-សន្ទស្បនា សំវាស់ឲ្យជំក្ខេះទោ សាមីចិច្បជិក្ខេះទោ ។ ចេត្តារោ បុត្តកិច្ចា ⁽⁰⁾ ។ ចេត្តារោ បត្តកាល្វា ។ ចេត្តារិ អនញ្ញាទាចិត្តិយានិ ។ ចេតសេប្រ ភិក្ខុសម្មតិយោ ។ ចេត្តារិ អត់តិតមនានិ ជញ្ជាត់គឺ តច្ចតិ នោស់តតិ តច្ចតិ

បុព្វករណាគឺ កត្តបិ បោត្តកេ ទិស្សតំ ។

វិនយូបិនក បរិស្វ

មិនគួរទាំងក្នុងបញ្ជូមជនបទ មិនគរ្ទាំងក្នុងមជ្ឈឹមជនបទតមាន ។ ភក្ នៅខាងក្នុងត្រូវអាបត្តិ នៅខាងក្រៅមិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន នៅខាងក្រៅ ត្រូវអាបត្តិ នៅវាងត្មង៍មិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន នៅវាងត្មង៍ក៏ត្រូវអាបត្តិ នៅ **វា**ងក្រៅក៏ត្រូវអាបត្តិក៏មាន នៅវាងក្នុងក៏មិនត្រូវអាបត្តិ នៅវាងក្រៅក៏ មិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន។ កិត្តនៅខាងក្នុងសីមាត្រូវអាបត្តិ នៅខាក្រៅសីមា មន្ត្រាវអាបត្តិក៏មាន នៅវាងក្រៅសីមាត្រាវអាបត្តិ នៅវាងក្នុងសីមាមិន ត្រូវអាបត្តិក៏មាន នៅវាងត្នុងសីមាក៏ត្រូវអាបត្តិ នៅវាងក្រៅសីមាក់ ត្រាអាបត្តិក៏មាន នៅខានីក្នុន៍សីមាកិមិនត្រាអាបត្តិ នៅខាន៍ក្រៅសីមាក់ មិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន ។ កិត្តនៅក្នុងស្រុកត្រូវអាបត្តិ នៅក្នុងព្រៃមិនត្រូវ អាបត្តិក៏មាន នៅក្នុង ព្រែត្រូវអាបត្តិ នៅក្នុងស្រុកមិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន នៅក្នុងស្រុកក៏ត្រូវអាបត្តិ នៅក្នុងព្រែក៏ត្រូវអាបត្តិក៏មាន នៅក្នុងស្រុក តិមនត្រូវអាបត្តិ នៅក្នុងព្រៃតិមនត្រូវអាបត្តិតិមាន ៗ

(៩៤) ការ ហេលមាន៤ យ៉ាង គឺបង្គួលបំពោះវត្ត ១បង្គួលបំពោះ កាបត្តិ ១ ឃាត់សំវាស ១ ឃាត់សាមីបិកម្មេ ១ ។ បុព្វកិច្ចមាន៤ ។ កម្ម មានកាលដ៏គួរមាន៤ ។ អនញ្ញាហ្ចិត្តិយៈមាន៤ ។ ភិក្ខុសម្មតិមាន៤ ។ ការលុះអគត៌មាន ៤ គឺ លុះ ទៅខាងីគេស្ថាគតិ ១ លុះ ទៅខាង ខោសាគតិ ១

ឯកុត្តវិកំ ចតុក្តុំ ចតុនាគគ៌ធមនាទីនិ

មោស្រាក់តំ កច្ឆេំ កយ្កេត់ កច្ឆេំ ។ ខុត្ត ជាក តិតមភាជិន ជញ្ជាក់តិ ក្ខុតិន ពោសាក់តិ ក្ខុតិន មោយក់តំ **ក**ច្តិ ឧក្សាក់តំ ក**ក្**តិ។ **ក**់ត្សា ផ្តែល សមន្តាក់តោ អល់ផ្លី ភិក្គុ សង្ឃ៍ ភិន្ត្រិ ជន្ថាក់ត ត**ុ**គ្គោ នោសាត**ត កុខ្**ត្តោ មោយាក់ត កុខ្តុ កយាក់តំ កច្ពុន្តា ។ **ខ**ត្ថហន្តេ័ហិ សម*ន្*កាក់តោ មេ**..** សលោ ភិក្ខុ ភិ**ជុំ ស**ន្បំ សមត្ត ការោធិ ន នេះភ្លាក់តំ ណ្តេ ន ភ**ហេ**ក់តំ ក<u>ច</u>្ឆោ ។ ខត្តហស្តេច សមស្នា-ក្នុង ក្នុង ស្នេស ខេត្ត ស្នាក់ តបួត នោសភតិ៍ កបួត មោយកេតិ កបួត កយៈ-ត់តំ ត់ចូត់ ។ **ខ**ត្សា ខ្ពុំហិ សម*្ពាត* គេជ ភិក្សា វិស្សា ន ឬខ្លួនញោ នាទ្ឋាក់នាំ កព្តុំ ភេសក់នាំ កព្តុំ មោយកតី ក<u>ច្</u>តិ ក**រោ**កតី កច្តិ ។ ខេត្តបង្គេប់ សមន្ទាននស្ប ភិក្ខុនោ វិលយោ ន វិស្បៈខ្លួនត្វោ **ន**ភ្នាក់តំ ក**ូ**ត នោសាក់តំ កុខ្លួត មោយាក់តំ កុខ្លួ

ឯកុត្តវិក៦តុក្លៈ ការមិនលុះអគតិទាំង ៤ ជាដើម

លុះទៅ វាងមោហាគត់ ១ លុះទៅ វាងកយាគត់ ១ ។ ការមិនលុះគេតំ មាន ៤ គឺ មន្ល ទៅ វាង៍ គន្លាគតិ ១ មន្ល ទៅ វាង គេសគតិ ១ មនលុះទៅវាងមោយគត ១ មន្លះទៅវាងកយាគត ១ ។ អលជ្លឹកក្ដ ដែលប្រភពដោយអង្គ ៤ គឺ លុះទៅវាង់ខេត្តគិ ១ លុះទៅវាង់នោសា-គតិ ១ លុះ ទៅវាង មេហាគតិ ១ លុះ ទៅវាងភយាគតិ ១ រមែង ខំហែយ ន្ទរសង្ឃ។ កក្ខុមានសំលជាទីស្រឡាញ់ប្រកបដោយអង្គ ៤គឺ មិនលុះទៅ វាងធ្វោគតិ ១ មិនលុះ ទៅវាង ខោសាគតិ ១ មិនលុះ ទៅវាង មោ ហាគត១ មិនលុះ ទៅខាងកយាគត់ ១ វមែង ធ្វើសង្ឃដែលបែកគ្នាហើយ ព្រៀងគ្នាញៃ ។ កក្តុមិនគួរសួរវិនយច់ពោះកក្តុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ គឺ កិត្តហុះ ទៅ វាង៍ ខេត្តគត ១ ហុះ ទៅ វាង៍ ទោសគត ១ ហុះ ទៅ វាង៍ ទោ_ ហាគតិ ១ លុះ ទៅខាងកយាគតិ ១ ។ កិត្ត្ដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ គឺ កក្លុះ ទៅខាងីជន្លាគត ១ លុះ ទៅខាង ទោសាគត ១ លុះ ទៅខាង មោហា _ គតិទ លុះ ទៅខាងកយាគតិ ១ ក៏មិនគួរសួរវិទ័យ ទ្វើយ ។ កិត្តមិនគួរដោះ ស្រាយវិន័យចំពោះកិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ គឺ កិត្តលុះ ទៅ វាង៍ ធន្ទា គ. ត់១ លុះ ទៅ វាធី ទេសាគត់ ១ លុះ ទៅវាធី មេហាគត់ ១ លុះ ទៅវាធី

វិនយប់ដីពេ បរិវាភេ

កយាកត់ កច្ចត់ ។ ខត្យបា ថ្លេហ៍ សមញ្ជាក់ គេ កិត្តា
៣ វិលយោ ឧ វិស្បា ជួន ញោ និញ្ចក់ កិច្ចត់ នោសា
កត់ កច្ចត់ មោយាកត់ កច្ចត់ កយាកត់ កច្ចត់ ។ ច
តូប ផ្តែហ៍ សមញ្ជាក់ សម្បត់ កិត្តាលា អនុយោកោ ឧ

នាត់ ញោ និញ្ចក់ កិច្ចត់ នោសាកត់ កិច្ចត់ មោយា
កត់ កិច្ចត់ កយាកត់ កិច្ចត់ ។ ចំនួប ថ្លែហ៍ សមញ្ជា
កត់ កិច្ចត់ នោសាកត់ កិច្ចត់ មោយាកត់ កិច្ចត់ អោយាកំ

កត់ កិច្ចត់ នោសាកត់ កិច្ចត់ មោយាកត់ កិច្ចត់ អោយាកត់ កិច្ចត់ អាយាកត់ កិច្ចតំ អាយាកត់ កិច្ចត់ អាយាកត់ កិច្ចតំ អាយាកត់ កិច្ចតំ អាយាកាត់ អាយាកា អាយកា អាយាកា អាយកា អាយាកា អាយាកា

(៥៤) អគ្គាបត្តិ កិលនោ អាបដ្ឋតិ នោ កិលនោ
អត្តាបត្តិ កិលនោ បៅ អាបដ្ឋតិ នៅ កិលនោ ច
អត្តាបត្តិ នៃហានោ អាបដ្ឋតិ នៅ កិលនោ ច
អត្តាបត្តិ នៅ កិលនោ អាបដ្ឋតិ នោ អកិលនោ។

(៦០) ខេត្តាវិ អយុម្មិកាធិ ទាត់មោកូដូបនាធិ ។ ខេត្តាវិ ឧម្មិកាធិ ទាត់មោកូដូបនាធិតិ ។

បតុក្តុំ និង្គិតំ ។

វិនយូបិធិក បរិវារ

កយាគត់ ១ ។ កិត្តដែលប្រកបដោយអន្ត ៤ គឺ កិត្តលុះ ទៅ វាង៍ ចន្ទាគត់ ១ លុះ ទៅ វាង៍ ទោកគំ ១ លុះ ទៅ វាង៍ ទោហាគត់ ១ លុះ ទៅ វាង៍ ទោហាគត់ ១ លុះ ទៅ វាង៍ កេញ ដកយា គត់ ១ កុំ ទំនុំ គ្រូវ ដោះ ស្រាយវិន័យ ។ កិត្តមិនគ្រូវ ទៀតារសាតសួរ ចំពោះ កិត្តដែលប្រកបដោយអន្ត ៤ គឺ កិត្តលុះ ទៅ វាង៍ ចន្ទាគត់ ១ លុះ ទៅ វាង៍ ទោ កាត់ ១ លុះ ទៅ វាង៍ មេហាគត់ ១ លុះ ទៅ វាង៍ កេញ វិន័យ ជាមួយនឹងកិត្ត ដែលប្រកបដោយអន្ត ៤ គឺ កិត្តលុះ ទៅ វាង៍ ចន្ទាគត់ ១ លុះ ទៅ វាង៍ ទេហាគត់ ១ លុះ

- (៩៧) កិត្តឈើត្រូវអាបត្តិ មិនឈើមិនត្រូវអាបត្តិ មិនឈើក៏ត្រូវអាបត្តិ មិនឈើក៏ត្រូវអាបត្តិ មិនឈើក៏ត្រូវអាបត្តិ មិនឈើក៏ត្រូវអាបត្តិ មិនឈើមិនត្រូវអាបត្តិ មិនឈើមិនត្រូវអាបត្តិ មិនឈើមិនត្រូវអាបត្តិ មិនឈើមិនត្រូវអាបត្តិ មិនឈើមិនត្រូវអាបត្តិ មិនឈឺមិនត្រូវអាបត្តិ មិនឃើចនេះ ប្រាសិទ្ធិស្វាស់មិនច្រើនស្វាស់មិនក្រុវ មិនស្វាស់មិនក្រុវ មាន ហើត្តិ មិនស្វាស់មិនក្រុវ មាន ស្វាស់មិនក្រុវ មាន ស្វាស់មិនក្រ ស្វាស់មិនក្រុវ មាន ស្វាស់មិនក្រាស់មិនក្រុវ មាន ស្វាស់មិនក្រាសិនក្រាស់មិនក្រាសិនក្រាស់មិនក្រាស អានស្វាស់មិនក្រាស់មិនក្រាសិនក្រាស អាស្រាស ស្វាស់មិនក្រាស់មិនក្រាសិនក្រ
- (៦០) ការបញ្ឈប់នូវជាតិមោត្តមិនប្រកបដោយជមិមាន ៤ យ៉ាង។ ការបញ្ឈប់នូវជាតិមោត្តប្រកបដោយជមិ មាន ៤ យ៉ាង ។

១៥ ១តុក្កៈ (ពួកបួន១) ។

ឯកុត្តវិកំ ១តុក្ខំ ឧទ្ធានតាថា

តសរ្សនា នំ

[b0]

សានាវាយយ គារយនេ បសុត្តោ ខ អចិត្តតោ អាជជួំ នេ្តា **ខ** ក**េត្**ន វេយាភ **ខ**ត្**ភេ** តតា ក់ក្ខុជំ ក់ក្ខុជំជញ្ជូ ត្រួញ ខេ ភ្នំស អជាឧការយេ មជ្ឃេ ច វដ្ឋាត ខ្មែរ (១) ១៩៧ បដ្លាភា (๒) ខ គោឧភា ត្សេសា ឧ ដៃខ្លំ មានត្តូទាវិកា ចាប់ សមុញ្ញ្**ស ប**ឌ្**នុ**យា (๓) មហាវិតាជតាម្នាធិ ជ ខ មតិរួជទីពេល អត្ថភាពណា ខុស្ស៊ីលា ខ

១ ឱ. ម. ទុះឆែ។ ២ឧ. ម. បះជំលាលាន ។ ៣ឧ.ម. បះជិត្តាំ ។

ឯកុត្តវិកៈ ចតុក្កៈ ឧទ្ធាននាយា

•ស្ថាន គឺបញ្ជីរៀងខែចតុក្: (ពួកបួន 🤊) នោះដូច្នេះ (៦១) ភិក្ខុត្រូវមាបត្តិដោយវាហារបស់ទូន១ ដោយកាយ១ ដេកលក់ត្រូវអាបត្តិ ១ មិនមានចិត្តក្នុងស្រុវអាបត្តិ ១ ត្រូវអា_ ឋត្តិកំពុងសំដែងមាបត្តិ ១ ត្រូវមាបត្តិដោយកម្ម ១ អនវ័យរៅ-ហារមាន៤ យ៉ាង៍ ១ អរិយរៅហារមាន៤ យ៉ាង៍ ដូចគ្នា ១ ហ្សាជិត ៤ របស់កិត្ត ខ្លាស់ព័ព្ធភកិត្ត ទាំងពួកកិត្ត^{នី ១} ភិក្ខុ គ្លូវវត្សាបរិត្តាវេទុក 🤊 នៅក្នុងទីចំពោះមុខត្រវិមាបត្តិ 🤊 ភិក្ខុ មិនជំងឺត្រូវអាបត្តិ ១ ត្រូវអាបត្តិដោយកាយ ១ ត្រូវអាបត្តិក្នុង កណ្ដាលដំនុំសង្ឃ ១ ចេញ**ហក**អាបត្តដោយអាការ ៤ យាន៍ មាន ៤ លើក ១ លះបង់បុរ**ម**េកទព្រមទាំងការបានកេទ**ថ្មី** ១ ការ ហេខ ១ បរិវាស ១ ភិក្ខុប្រព្រឹត្តមានត្ត ១ គ្រឿងអាង ១ គ្រឿងបរភោគដែលភិក្ខុទទួលប្រគេន ១ ថ្នាំមហាវិភ័ដ ១ កម្ម ៤ យាងដទៃ ទៀត ១ វិបត្តិ ១ អធិករណ៍ ១ បុគ្គលអ្នកញ៉ាំង

វិនយប់ដីកេ បរិវារោ

សេត្តភាពស្ត្រាន ប តម់កោ វត្ថាឧត្តា សភាកុខផ្លូវយេន^(១) ខ មាស្ត្រលោ ភ្នំពេល ប្ ឧុទ្ធន៍ សុខារិន៍ (la) មាខ្ពុំជាស៊េ ជំងឺហេ ខ B SAIBA MATE តាលេខ ភេឌ្យភិ ខេវ បច្ចុំមេស^(m) ភេពត្រ អន្តោ អន្តោ **ខ ស់**មាយ តាមេខ ខោនសយៈ ខ ပုဂ္ဂဏ်ပ္ ပုရ္ဂဏလှံ អេណ្ណា ខ សម្ម^{គំ(៤)} ម្នាធិត្ត ស្នង មល់ខ្ញុំ ខេសលេខ ខ

១ ឱ. ម. សភាក្បេដ្ឈា យេន ។ ៤ ១, សុចរិត ។ ៣ ឱៈ ម បច្ចុន្និមេ ច ។ ៤ ឱ. ម. អនញ្ញា សម្មតិយា ច ។

វិនយ**ប់ដក បរិ**វារៈ

បរសឲ្យឲ្យពេត្រក់ 🤊 ភិក្ខុញ៉ាំងបរសឲ្យឲ្យល្អ ១ អាគន្តកភិក្ខុ ត្រវមាបត្តិ ១ គមិកភិក្ខុត្រវមាបត្តិ ១ សភាវ: ផ្សេងគ្នាដោយ វត្ ១ សកាវ:ស្មើត្ដដោយវត្ ១ **១០៨**្បាយ់ត្រូវអាបត្តិ ១ អាចារ្យគ្រុវអាបត្តិ ១ ហេតុនៃការដាច់វស្សាតែមិនត្រូវអាប_ ភ្នំ១ ខុប្ចាភ ១ សុបាត ១ ភិក្ខុកានយក ខេព្យគេត្រូវអាបត្តិ ១ បុគ្គលគូរដល់ការអភិវាទ១បុគ្គលគូរដល់អាសន: ១ វត្តដែល ភិក្ខុខទួលប្រគេនគូរួកឥតាល ១ ភិក្ខុត្រវិមាបត្តិតែក្នុជបច្ចុត្តិ មដនបទ ១ វត្តដែលគួរតែក្នុងបច្ចុទ្ធិមដនបទ ១ ត្រូវអាបត្តិ តែក្នុងវាងក្នុង ១ ត្រូវអាបត្តិតែក្នុងសីមា ១ ត្រូវអាបត្តិតែ ក្នុស្កេខ ការ**ហេ**ខ១ បុ**ពុក**ច្ច **កម្មា**នកាលដ៏គួរ១ អនញ្ញា ជាចិត្តិយ: ១ សម្មតិ ១ អគតិ ១ មិនគួរដល់នូវ អគតិ ១ អលដ្លីភិត្ត ១ ភិត្តមានសិលជាទីស្រឡាញ់ ១

(១៤) ឧឃំ មានឱ្យលោ ឯ ឧឃំ មានឱ្យយ៉ឺ ឃិ ឯ បញ្ជាំនៃ៩៩៩៤ ។ បញ្ជាកម្មាធិ អធ្លាក់កាធិ ។ បញ្ជា បុក្កលា និយតា ។ បញ្ជា នេះនេសកា អាបត្តិយោ ។ បញ្ចូលាភាប្រភិ អាចខ្លី អាចខ្លីទិ ។ បញ្ចូបគ្គាំយោ ត់សារ្យដំណែ ឯ ឧយសាឃ្មា មេស្ មុំ ខ វ ជេឌ្ សយ់ វា ៩ម្ម័ន ៩ពេធ បរិវា ជា ឡើសតិ ឆ្លុំ វា ទារីសុខ្លី វា ខ ខេត្ត តាយ់រមាខេ កម្មេ បដុក្តោសត គេ គេវា បឧគ្គ មេ្ម និជ្ជិ ហោត់។ បញ្ចូលា គារបា តាញ់ ខេចតិសយ់ ។ កាញ់ ការេតិ ១ ំ។ អន្លេសតិ នុំវាទាស់ខ្ញុំវា ខេត់ តាយ់មោខេ កម្មេខប្រពិត្តោ. សត់ ភាគេ វា បន ភាម្មេ ជម្មេជ្ញិ ហោត់ ។ បញ្

ឯក្សារិកៈ បញ្ចូកៈ អាបត្តិមាន ៥ យ៉ាងដាងើម

ក់ក្មិនគួរសួរវិន័យចំពោះក់ក្នុ ៤ ពួក ១ មិនគួរដោះស្រយ វិន័យចំពោះកិត្ត ៤ ពួកដូចគ្នា ១ ភិក្ខុមិនត្រវិទ្យិការសាក សួរ ១មិនត្រូវសាក់ច្ចា ១ ភិក្ខុឃើត្រូវអាបត្តិ ១ ការបញ្ឈប់ ហ្វាត់មោ ១ ។

(៦៤) ភាបត្តិសាន៤ យ៉ាង ។ កង់ នៃភាបត្តិសាន៤ យ៉ាង។ វិនីតវត្ថុ (វត្ថុដែលព្រះមានព្រះកាគ់ជានដម្រះហើយ) មាន៤ យ៉ាង ។ អនន្តរិកកម្ម (កម្មដែលឲ្យផល់ក្នុងអត្តភាពជាបន្ទាប់) មាន ៩ យ៉ាង ។ និយត**បុ**គ្គល (បុគ្គលដែលទៀន៍) មាន៤ពួក ។ គេទនកាបត្តិ (អាបត្តិ ដែលមានការកាត់ជាវិនយកម្ម) មាន ៥យាង ។ កក្តុត្រូវអាបត្តិដោយអា_ ការ៥យាធី ។ អាបត្តិ ៥ យាធី មានមុសាវាទជាបច្ច័យ ។ កិត្តមិនគួរ ដល់សង្ឃកម្មដោយអាការ ៥ យ៉ាង៍ គឺមិនធ្វើកម្មដោយ ខ្លួនឯង៍១ មិនអាក្ ធនាភិក្ខុជាទៀត ១ មិនឲ្យធន្ទ: ១ មិនឲ្យជាសុទ្ធិ ១ ហាមឃាត់កម្មដែល សង្ឃឹកពុងធ្វើ ឬមានសេចក្ដីយល់ឃើញថាមិនត្រូវតាមធម៌ក្នុងកម្មដែល សង្ឃូល្នះធ្វើច្រហើយ១ ។ កក្កុគួរួដល់កម្មដោយអាការ ៤ យ៉ាង៍ គឺកក្ខុ ធ្វើកម្មដោយខ្លួនឯង ១ អារាជនាក់ក្នុង ទៀត ១ ឲ្យធន្ទ: ១ ឲ្យជាសុទ្ធ ១ មិនហាមឃាត់កម្មដែលសង្ឃឹកពុងធ្វើ ឬមានសេចក្ដីយល់ឃើញឋាត្រវ តាមធម៌ក្នុងកម្មដែលសង្ឃ្ហានធ្វើច្រហើយ១។ ធម៌ ៩ យ៉ាងតែងសម្រេច

វិនយប់ឹងកេ បរិបិរោ

ចំណ្ឌូទាន់កស្ស ក់ក្ខុ ភេទព្រះ អនាមត្តថាពេ តណៈគោជនំ មរម្យក្រោជនំ អនធិដ្ឋានំ អវិត្យា្យ ។ មញ្ជប ្ដេស សមន្ទាត់តោ ភិក្ខុ ឧស្សុឌ្ណិតមារិសុឌ្ណិតា(°) យោត ទាបភិក្ខុបិ អត្សព្ទុខម្លោប វេសិយាគោចរោ វា တောင်္ချာ ကြောင္းက က ကြောင္း ရက္ေရးက ကြောင္းက က យោត៌ បណ្ឌុកកោចរោ វា យោត៌ ភិក្ខុជិកោចរោ វា យោតិ ។ បញ្ចុ គេលាធំ តំល់ ទេលំ សាសប-វេសានិ អច្បស់ មច្បស់ សុសុគាវស់ ស្ទុគាវស់ ក្សុធភ. វស់ ។ បញ្ តាស្រាន់ ញាតិព្យស់ ភោកព្យស**់** រោកត្បូសនំ ស៊ីលឲ្យូសនំ ឧិឌ្ឌិត្យូសនំ ។ បញ្ចូ សម្បូនា ញាតិសម្បូន គោគសម្បូន អភេតសម្បូន សីល-សម្បនា និឌ្ហិសម្បនា។ ខេញ និស្សយញ្ជនិញស្បន្និយោ វេជ្ជប្រាណាស្តី វេជ្ជប្រាណា ជម្លើសើល ឯ ឈ្មេង វូមីសើ វា តាលគា តោ វា បក្ខុសន៍ នោ វា អាណត្តិយេវៈ បញ្ចី។ បញ្ចុក្កួល ខេ ឧបសម្បានេត្ត អន្ទានហិ<u>-</u>

o សង្កិតបរិសង្កិ**ពោតិ កត្**ចិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

វិនយេបិនិក បរិស្វៈ

ដល់កក្ខុជាអ្នកប្រព្រឹត្តបណ្ឌ បាត់កង្មតន្ត្ គឺត្រាប់ ទៅក្នុងត្រកូលដោយមិន ហ្វេលកក្ដុំផង៍គ្នា ១ ខាន់គណៈគោជនបាន ១ ខាខ់បរម្យៈកោជនបាន ១ មនអធិដ្ឋានចីវកើ្រន ១ មិនកែប្បចិវកើ្រន ១ ។ កិត្ត្តិដែលប្រុកបដោយ អង្គ ៥ ខុកជាកិត្តូបាប ឬជាកិត្តមានធម៌មិនបានកម្រើក ក៏គួរឲ្យគេរង្គៀស សឥ្វ័យ បាន គឺការគ្រាប់ទៅក្នុងលំនៅស្រីផ្ដាមាស ១ ការគ្រាប់ទៅក្នុង លំនៅស្រីមេមាយ ១ ការគ្រាច់ទៅក្នុងលំនៅស្រីក្រមុំបាស់ ១ ការគ្រាច់ ទៅក្នែលំនៅមនុស្ស ខ្លួយ ១ ការគ្រាច់ទៅក្នុងលំនៅក់ក្ខុនី ១ ។ ប្រេង មាន៩ យាធិ៍ គឺប្រេង៍ល្វ ១ ប្រេង៍ស្តែ ១ ប្រេងស្តែងខែ ១ ប្រេងទ្រាញ់ ១ ៦ ទ្ចាញ់មាន៤ យ៉ាងគឺ ទ្ចាញ់ទ្ធាឃ្មុំ ១ ទ្ចាញ់គ្រី ១ ទ្ចាញ់ ត្លាម ១ » ញ ជ្រុក ១ » ញ ល ១ ។ សេចក្តីវិសសមាន ៥ យ ង៍ គឺវិសេសញាតិ ១ វិសេសកោតៈ ១ វិសេសព្រោះរោគ ១ វិសេសលៃ ១ វិសាសព្រោះទិដ្ឋិ ១ ។ សេចក្តីបរិបូណ៌មាន៩ យ៉ាង៍ គឺ បរិបូណ៌ដោយ ញាតិ ១ បរិបូណ៌ដោយកោដ: ១ បរិបូណ៌ដោយសេចក្ដីមិនមានរោគ ១ $vig\hat{m{m}}$ းရာဏလီလ ၅ $vig\hat{m{m}}$ းရာဏနိဳင္တဲ့ ၅ ကၤးမာ့ပဲနဲလ္နီထတ္ကရပ $m{\omega}$ ជ្ឈាយមាន៥**ហាង** គឺ «បេដ្យាយ៍ បៀស ចេញ ទៅ ១ ស៊ិត ចេញ ទៅ ១ ស្វាប់ ទៅ ១ ទៅចូលពួក (ភិប្ណា) ១ ឧបដ្បាយ៍បណ្ដេញបាកនិស្ស័យ ១ ដា 。 . គរប**៩** ។ បុគ្គលដែលមនគ្**រ**ឱ្យ^{ខ្}បស**ម**ទ្រា មាន ៩ ពួកគឺបុគ្គលទ្រាត

ឯកុគ្គរិកំ បញ្ចក់ បញ្ចប់សុក្ខណៈទំនំ

យោ អន្ត័ស្នាយា វត្តវិបញ្ជា ការហានក្លើដកោ អចវិច្ច-ពេ ។ ខញ្ចុ ម៉សុត្ទាលាន សោសានិតាំ អាខណិត្^(១) ខ្សុក្ខាយ់តំ ខ្មែចិត្តក្ដាយ់តំ (๒) អត្តធ្លាំ ។ អប-រាធិបិ បញ្ចូ ប៉ុសុក្ខាលាធិ តោទាយ់តំ អជ់ក្ខាយ៉ាត់ $^{(m)}$ ៩្យ**ច់**វៃ អភិសេខាំខាំ គត់ប្បដ្**យា**គត់ ។ បញ្ចូ អវ-ជឌ្ជីឌាវិយារេ គុំសាវិយារេ ។ ជញ្ជូំ មហេខោរា សន្តោ សំរំផ្លួមនា លោកស្មើ ។ ចញ្ចូ អស្មៃផ្លូ-ជ័យរាធិ ។ មញ្ចុ អឋេត្ត យោធិ ។ មញ្ចាមត្តិយោ កា-យ តោ សមុឌ្ឍន៍ នេវាខ តោ ន ចិត្តតោ ។ ខញ្ញា-បត្តិយោ កាយ តេ ខ វាខ តេ ខ សមុដ្ឋហន្តិ ជ **ខំ**ត្ត តា ។ មញ្ចាម**ត្តិយោ** ខេសភាតាមិនិ<u>-</u> យោ ។ ខញ្ សង្ឃា ។ ខញ្ ភាគមោក្ខុខ្ទេស ។

ខ ឱ. ម. ជាបាលវិក ។ ៤ ម. ឧស្សាល្ហាយ៉ាកំ ឧបចិកញ្ហាយ៉ាកំ ។ ភា ម. **ពោ**ខាយ៉ាក់ អដ្**ហាយ៉ាកំ ។**

ឯកូតវិក: បញ្ចុកៈ សំពត់បំណុក្ខប ៩ យាងជាដើម

កាល (មានឆ្នាំមិនគ្រប់ម្ភៃ) ១ បុគ្គល 🤋 ខាតអាយវ: (បានដាច់ដែរជា ដើម) ១ បុគ្គលជាវត្តវិបត្ត (មានខ្លើយជាដើម) ១ បុគ្គលធ្វើអំពើអាក្រក់ បានដល់អកពបុគ្គល ៤យាធ៍ (មានថេយ្យសំវាស់ជាដើម) ១ បុគ្គលមាន **បាត្រនឹងបីវរម**នគ្រប់ ១ ។ សំពត់បំសុត្លមាន ៥ យ៉ាង៍ គឺសំពត់ដែល ព្រក់ចុះក្នុងព្រៃស្មសាន ១ សំពត់ដែលធ្លាក់ចុះទៀបពនផ្សារ ១ សំពត់ ដែលឥណ្ឌូរកាត់ ១ សំពត់ដែលឥ េណ្ឌ]ក្រោវ ១ សំពត់ដែល ភ្លើង េះ ១ ។ សំពត់បំសុតូលមាន៤ យ៉ាងដ ែ ទៀត គឺសំពត់ដែលគោ ខំពាស៊ី ១ សំ_ ពត់ដែល៧៣ ព័ពាស៊ី ១ សំពត់ដែលគេរ៉ុដំបូកធ្វើពលិកម្ម ១ សំពត់ដែល គេលេលត្រង់តន្លែងអភិសេតស្ដេច ១ សំពត់ដែលគេ៧តេខៅត្រស្មសាន លុះត្រូទ្បប់មកវិញ ហើយ គេដ្ឋាស ហោល ១ ។ ការលួចមាន ៥ យ៉ាង គំលួច ដោយបញ្ចោត ១ លួចដោយកំហែង ១ លួចដោយកំណត់**ទេព្យ**នឹងទី ត់ន្ងៃ ១ លួច ដោយបំបិទ**ប់**ជាំង ១ លួច ដោយ**ផ្ទាស់ប្តូរស្វាត** ១។ មហា<u></u> ហោរ ៤ ពួក រមែងមាននៅក្នុងលោក ។ វត្តដែលកិត្តមិនគួរលះបង់ មាន៤ ពួក ។ វត្ត្ដែលកក្មេខគូរបែកមាន ៤ ពួក។ អាបត្តិ ៤ យ៉ាន៍តាំង៍ ទ្បើងអំពីតាយ មិនបានតាំង ឡើងអំពីវា**ហ**នឹងចិត្ត ។ អាបត្តិ ៤ យ៉ាងតាំង **ឲ្យង៍អំពីកាយន៍ង៍វាហ ម**ិនបានតាំង ឡើនអំពីចិត្ត ។ អាបត្តិ ៥ **កង**ជា ខេស**នា**តាម់និងសង្សាមាន៤ ៣ភា ២ ហ្គាមោក្ខុទេ្សមាន ៤ យ៉ាង**វ**

វិនយប់ដកេ បរិភាព

សព្វបច្ចុំមេសុ ជនបនេស្សិនយធរបញ្ជាមន កាណន ९<mark>೮</mark>សម្បាខេ៩ត្វ ។ **ខ**ញ្ចា<mark>ធិស់សា គាប់</mark>ឧត្ថាប ។ បញ្ ៩ស្ថិ ។ យោវឌ**ន័យ** ទេ ពញ្ អាចន្តិយោ ។ ពញ្-ហេតាប្រាំ អ**ន់**ឆ្នំ អានិយន្តស្បូ អាចត្តិ ភ**ពជិ**កាស**្**។ ចញ្ច្រាកាមេហិ អង់ធ្នំ អាធិយន្តស្បា អាចត្តិ ដុល្បច្ចុ-យុស្ស ។ មញ្ចុលាកាលេខ អនិជ្ជ អាធិយន្តសុស្ស អាមត្តិ ឧុក្ណដស្ប ។ មញ្ចុ អគម្បីឃាធិ ធ មាំភុញ្ជិតព្វាធិ អឌិន្ឌញ យោតិ អវិឌិតញ យោតិ អកម្បិយញ្ យោតិ អប្បដិត្តហិតិញ បេហិតិ អគាតាតិវិត្តិញ បេហិតិ ។ បញ្ច အေးမေါ့လာနဲ့ မားရှည္မွာနေတွာနဲ့ မိန္နက္ခ (မက္ခ ဒိုန်နေတွ ខោត ភេ**ញ្ជីយ**ញ្ច ខេក្ស ខជិត្តមាំតញ្ច ខេក្ស ភេ-តាត់ត្រៃញ ខេហ្គី ។ មញ្ជា នានាធិ អម្ពាធិ មពា-សម្មតាធំ លោកស្ប^(១) មជ្ជនាធំ **សម**ជ្ជនាធំ ឥត្តាធំ នុសភពនំ ចិត្តកម្មាន ។ បញ្ជូ ឧប្បន្ទាំ-នោទិយា ឧទ្យន្ទោ ភាគា ឧទ្យទ់វិនោទិយោ ឧទ្យន្ទោ

១ ម. លេកស្មឹ ។

វិនយប់គេ បរិវារៈ

គណៈសង៌្យមានវិទយធ់ម៉ោគរប់ ៥គួរឲ្យទប់សម្បតិក្នុងបច្ចន្តិមជនបំទេត់ផ ពុធ្យ មានសង្សក្នុងការក្រាលកឋិនមាន៤ យ៉ាង ។កម្មមាន៤ យ៉ាង ។ អាបត្ត៩ យ៉ាងត្រវត្តង៍ ខណៈ ដែលសង្ឃឹស្សត្រសមនុកាសនកម្មជាគំរប ១ ដងចប់ ។ ភិក្ខុកាន់យក**្**ព្យដែលគេមិនបានឲ្យដោយអាការ ៥ **យា**ង៍ ត្រវ អាបត្តិចារាជិត ។ កិក្ខុកាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនមានមិ្យដោយអាការ ៥ យាងត្រវភាបត្តបុល្ច័យ ។ កក្ខុកានយកទ្រព្យដែលគេមិនបានឱ្យដោយ អាការ ៤ យ៉ាង៍ត្រាអែបត្តិទុក្កដ។ បេសដែលជាអកប្បិយៈមាន ៤ យ៉ាង៍កិត្តិ មិនគួរធាន់ គឺរបស់ដែលគេមិនបានឲ្យ ១ របស់ដែលភក្ខុមិនស្គាល់ជាត លាក់ ១ វបស់ដែលមិនគួរ១ របស់ដែលមិនជានទទួលប្រគេន ១ របស់ ដែលភិក្ខុមិនបានធ្វើនៃយកម្ ១ ។ របស់ដែលជាកប្បិយៈមាន ៤ យ៉ាន៍ កិត្តគួរធាន់ គរបស់ដែលគេបានឲ្យ ១ របស់ដែលភិក្ខុស្គាល់ជាក់លាក់ ១ របស់ដែលគា្ន ១ របស់ដែល បាន **ទេល**ប្រគេន ១ របស់ដែលក**ក្**បាន ធ្វើ វិនយកម្ម ។ ទាន ៤ យ៉ាង៍មិនមែនជាបុណ្យ េ តែសត្វលោកសន្មគ ថាជាបុណ្យ គឺឲ្យទឹកស្រវឹង ១ ឲ្យមហោស្រព ១ ឲ្យស្រី (ដល់បុរស) ១ ឲ្យគោរឈ្មាល (ដល់គេរញ់) ១ ឲ្យរូបគំនួរ (ដែលប្រកបដោយមេ<u>-</u> ឋុន) ១ ។ សកាវៈ ៩ យ៉ាងដែលកើតឡើងហើយ មិនងាយនឹងបន្ទោបផ បេញច្រាន គឺ វាគ: កេត្តឡេងហេយ មិនងាយនឹងបន្ទោបង់បេញចុន ១

ឯកុត្តរំកំ បញ្ចក់ វិនយធរស្ស បញ្ចង្គាន់

(៦៣) បញ្ចូលស្ដេញ សមន្ទាក់តោ វិធយដែរ

ពេលស្ដៅ សង្ខំ កញ្ចិត អត្ដនោ ភាសបរិយង្គំ ធ

ឧក្កស្លាតិ បរស្ស ភាសបរិយង្គំ ធ ឧក្កស្លាត់ អត្ដនោ ភាសបរិយង្គំ អង្គក្ដបោត្យ បរស្ស ភាសបរិយង្គំ
អង្គក្ដបោត្យ បរស្ស ភាសបរិយង្គំ ធ ឧក្កស្លាត់ អត្ដនោ ភាសបរិយង្គំ អង្គក្ដបោត្យ បរស្ស ភាសបរិយង្គំ

អង្គក្ដបោត្យ អជម្មេធ ការតើ អប្បដិញ្ញាយ ។ បញ្ចុំបរង្គេប សមន្ទាក់តោ វិធយដេរា បណ្ឌិតោត្យ សង្គំ

១ កម្មុំ ឧបចិតន្ត្តិ កត្ថិ ជាត្តកេ ទិស្សតិ ។

ឯកុត្តរិកៈ បញ្ជា: អង្គ ៥ របស់វិន័យធរ

ទោស:កើតឲ្យើងហើយ មិខងាយទឹងបន្ទោបង់ចេញជាខ១ មោហៈកើត ទ្យើងហើយ មិនងាយនឹងបន្ទោបដ់ចេញបាន១ បដ់កាណ(សេចក្តីឈ្លាស) កើតឡើងហើយមិនងាយនឹងបន្ទោបង់ ចេញ ជាន ១ ចិត្តរបស់បុគ្គលដែល ជ្រុ ថ្នាន់នៃដើរចេញទៅកើតឡើនហើយ មិនងាយនឹងបន្ទោបន៍ចេញបាន១។ មានសង្សការ ហេសមាន ៥ **យា**ង៍ គឺចិត្តរបស់ខ្លួនក៏ដ្រះថ្នា ១ ចិត្តរបស់អ្នក ដទៃក៏ដ្រះថ្ងា ១ ពួកទេវភាតែងពេញចិត្ត ១ អ្នកប្រាសមែងសន្សំឡូវការ ដែលប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីដែះថា ១ លុះដល់បែកព្វយពង៌កាយ វាង៍មុខ หถี่เพอก็ญบ่ คังโฮล็เศเก็ลกุล็พุลล พูล เจ๋เเพล ๑ ๖ អានសង្សការបោសមាន៥ យ៉ាងដទៃទៀត គឺចិត្តបេស់ 🤋 នដ្រះថ្នា ១ ចិត្ត របស់អ្នកដទៃក៏ដ្រះថ្ងា ១ ពួកទៅតាតែឪពេញចិត្ត១ ឈ្មោះថា ធ្វើតាមសា... សនាបេស់ព្រះសាស្តា ១ ប្រជុំជនជាទាងក្រោយ នឹងយកតម្រាប់តាម ១ 🤊 (៦៣) វិន័យគេរដែលច្រក្បដោយអង្គ ៩ ដល់នៅការរាប់ថាជា បុគ្គលពាល គឺមនរៀនទឹកណត់កាសរបស់ខ្លួន ១ មិនរៀនទឹកណត់ កាសារបស់ជាតិដ[១ លុះមិនរៀនទឹកំណត់កាសារបស់ខ្លួនហើយក៏កាត់ សេចក្តីដោយមិនត្រូវតាមធម៌ ១ លុះមិនរៀនទឹកណត់កាសារបស់ជាតិ ដទៃ ហើយ ក៏កាត់សេចក្ដីដោយមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កាត់សេចក្ដីមិនត្រូវ ភាមតាភ្យូបេជ្ជា ១ ។ វិនយធរដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ដល់នៅការរាប់ថា

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

កម្មភាពស្ថាយខ្ញុំ ឧក្តស្ពាធិ មរស្ស ភាស-បរិយៈខ្ញុំ ឧក្តុណ្ណាទ៌ អត្តនោ ភាសបរិយៈខ្ញុំ ឧក្តមោត្ បរស្ស ភាសបរិយន្តំ ឧក្តមោត្តា ជម្មេធ ការេតិ ម-ដំណ្ដាយ ។ អចរេហ៍ថា បញ្ចប**ន្ដេហ៍ សម**ញ្ជាក់ តោ វិន-យដេល សាលោ ត្វេ សង្ខំ គច្ឆិ អាចឆ្នាំ ឧ ជាភាភិ អាចត្តិយោ មូល ន ជានាតិ អាចត្តិសមុខយំ ន ជាទាត់ អាបត្តិធំពេធ ឧ ជាខាត់ អាបត្តិធំពេធតាមិធឺ បដិបន ន ជាភាតិ ។ បញ្ហស្តេសា សមញ្ញាក់ តោ វិនយៈ ពេ បណ្ឌាតែ ត្រៅ សង្ខំ កច្ឆិ អាចត្តី ជាភាតិ អាចត្តិយា មូល ជាភាតិ អាចត្តិសមុខយំ ជាភាតិ អាបត្តិធិរោជ ជាភាតិ អាបត្តិធិរោជតាមិធិ បដិបធំ ជានាត់ ។ អបប្រាំបិ បញ្ហាស្ត្រើលិ សមញ្ជាក់តោ វិនយៈខរោ ៣ លោ ឡេវ សង្ខ៍ ឥឌ្ឌិ អគិការណ៍ ខ ជាភាតិ អចិក្សាសារ មូល ខេ ជាភាគិ អចិក្សាសា-សមុខយ ខ ជាភាតិ អគ្គារណៈខែពេធ ខ ជាភាតិ អធិការណៈខំពេលកាមិធី បនិបន ៩ ជាភាគិ ។ បញ្ចុ ប់ ខ្ដេញ សម្បាន នោះ និយៈ ពេល ខណ្ឌិ នោះ ទ្វេស សំខ្ញុំ

នៃយប់ក បរិវារៈ

ជាបណ្ឌិត គឺរៀខទីកំណត់កាសរបស់ខ្លួន ១ រៀនទីកំណត់ការបរបស់ ជាតិដទៃ ១ លុះរៀនទឹកណត់កាសារបស់ ១៩ហើយ ទេបកាត់សេចក្ដី ដោយត្រូវតាមធម៌ ១ លុះរៀនទឹកណត់កាសារបស់ជាតិដទៃហើយ ទើប កាត់សេចក្តីដោយត្រាតាមធម៌ ១ កាត់សេចក្តីត្រូវតាមពាក្យប្តេជា ១ ។ វិនយធរប្រកបដោយអង្គ ៤ ដ៖៖ទៀត ដល់នៅការរាប់ថាជាបុគ្គល ពាល គឺមិនស្គាល់អាបត្តិ ១ មិនស្គាល់មូលបេសអាបត្តិ ១ មិនស្គាល់ហេតុ ដែលកេតអាបត្តិ ១ មិនស្គាល់សេចក្តីលេតអាបត្តិ ១ មិនស្គាល់បដ្ចិ ប**ាឲ្យដល់**ខ្លុះសេចក្តីលេត់អាបត្តិ១ ។ នៃយធរដែលប្រ**ក**បដោយ**អ**ង្គី ៤ ដល់នូវការរាប់ថាជាបណ្ឌិត គឺស្គាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់មូលរបស់អាបត្តិ១ ស្គាល់ហេតុដែលកេតអាបត្ត១ ស្គាល់សេចក្តីលេតអាបត្ត១ ស្គាល់បដ្ **បទាឲ្យ**ដល់ ខ្លះសេចក្តីរលត់អាបត្តិ ១ ។ វិន័យជរប្រកបដោយអង្គ ៤ ដ ៃ ទៀត ដល់នូវការរាប់ថាជាបុគ្គលពាល គឺមិនស្គាល់អធិករណ៍ ១ មិន ស្គាល់ មូលបេសអធិត្យណ៍ ១ មិនស្គាល់ហេតុដែលកើតអធិត្យណ៍ ១ មិនស្គាល់ សេចក្តីលេតអធិត្តណ៍ ១ មិនស្គាល់បដ់បទា ឲ្យដល់ ទៅសេចក្តីលេតអធិ-ករណ៍ ១ ។ វិន័យជាប្រកប ដោយអង្គ ៥ ដល់ខ្លាការរាប់ថាជាបណ្ឌិត

ឯកត្តរំកំ បញ្ចក់ វិនយធស្សេ បញ្ចង្គាន់

ត់ខ្ទុំ អគ្គប្រ ជាភានិអត្តប្រាស់រុំ មូល ជាភានិ អសិការណសមុខយ៍ ជាលាតិ អសិការណៈបំពេលជាភាតិ អធិការណេធ៌រោជកាម់ជំ បដ្ឋធំជាភាគិ ។ អបប្រេចិ បញ្ចារត្តហ៊ាំ សមញ្ជាក់តោវិនយៈ១រោ ៣ ហេ ត្វៅ សង្ខំ ក្ខេត់ វត្ត ជាលាតិ ធំនាន់ ន ជាលាតិ បញ្ជាំ ន ជាខាត់ អនុប្បញ្ញាត្តិន ជាខាត់ អនុសន្ទិវចនេបថំ ន ជាភាគិ ។ បញ្ចូលផ្ដេញ សម្បាកតោ វិធយៈលោ បណ្ឌាតា ត្វេ សង្ខំ គច្និ វត្ត្ ជា៣តិ និភាជ ជា៣តិ បញ្ចុំ ជាភាគ អនុប្បញ្ចុំ ជាភាគ អនុសន្ទិច-ឧប៩ ជាភាគិ ។ អចក្រេចិ បញ្ហស្តេចាំ សមន្ទាក-តោ វិនយៈ នេហា សហស្ទៅ សន្លំ កញ្ចុំ ញត្តិន ជាភាគិ ញត្តិហោ ការណ៍ ខជាភាគិ ខ បុត្តសលោ ហោ គំ ជ អស្សក្ស**លោ** ស្រាន់ អភាល**ញ ខ សោ**ន់ ។ បញ្ចបង្កើញ សមន្នាក់តោ វិន**យ**ជរោ **ប**ណ្ឌាំតោត្តេវ សន្លុំកក្ខត់ ញត្តិ ជាភាគិ **ញត្តិយា** ការណ៍ ជាភាគិ

ឯកុត្តវិកៈ បញ្ជាកៈ អង្គ ៥ របស់វិន័យធារ

គឺស្នាល់អធិតរណ៍ ១ ស្នាល់**មូ**លរបស់អធិតរ**ណ៍** ១ ស្នាល់ហេតុដែល កើតអធិតរណ៍ ១ ស្គាល់សេចក្តីរលត់អធិតរណ៍ ១ ស្គាល់បដ៌បទាឲ្យ ដល់ខ្លាំសេចក្តីរលត់អធិតាណ៍ ១ ។ វិន័យធារដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃ ស្វេត ដល់នូវការរាបថាជាបុគ្គលពាល គឺមិនស្គាល់វត្ថុ ១ មិនស្គាល់ និទាន ១ មិនស្គាល់បញ្ចាត្ត ១ មិនស្គាល់អនុហ្វញ្ជាតិ ១ មិន ហល់កន្ងិន ន ពា**ត្យ**ដែលតគ្នា ១ ។ វិន័យធរដែលប្រ**ក**បដោយអង្គ ៥ ដល់នូវការរាប់ថា ជាបណ្ឌូត គឺស្គាល់វត្ថុ១ ស្គាល់និទាន១ ស្គាល់បញ្ជាតិ១ ស្គាល់អនុប្ប ពាត្ ១ ស្គាល់គន្ងនៃពាក្យដែលតគ្នា ១ ។ វិន័យធរដែលប្រកប់ដោយ អង្គ ៩ដុ ខែទៀត ដល់នូវការ៧ប់ថាជាបុគ្គលពាលគឺមិនស្គាល់ញត្តិ១ មិន ស្អាលការយាធ្វេញត្តិ១ មិនឈ្វាសក្នុងកិច្ចភាងដើម១ មិនឈ្វាសក្នុងកិច្ច **ភ**ន៍ប្ន ១ មិនស្គាល់ភាលគួរ ១ ។ វិន័យធរដែលប្រកបដោយអង្គី ៥ ដល់ ក្រារពបថាជាបណ្ឌិត គឺស្គាល់ញត្ត ១ ស្គាល់ក់ យោធ្វើញត្ត ១

វិសយប៉ឹងកេ បរឹវារា

មុត្តសលោ យោត អ**ម**រក្សេសលោ យោត ភាលញ ខ ហោតិ ។ អប**រេហ៍ ខំ ខញ្ចូស**ន្តេ័យ ស**ម**ន្នា-តតោ វិនយនរោ ពាលោត្វេះ **សន្តុំ កក្**តិ **អាបត្តា**-សមត្តជសាខាត់ សមា្តតុកុ **អាបត្តជ សភា**តិ សារសេសានាសេស អាបត្តី ខ ជានាតិ ខុឌ្ហូ-ខ្ទុដ្ឋល្វំ អាចខ្លុំ ជ ជានាត់ អាចចេលមក្រ ទោ បន្សុក្ខ សុក្តុហ៍តា ហេត់ ន សុមន្ស័កតា ន សូមជាវិតា ។ មញ្ចូល ខ្លែចាំ សមន្ទាក់តោ វិន-យជពេ បណ្ឌា តេត្តៅ សង្គំ កច្ឆិ អាមត្តានាមគ្គី ជានាត់ លេហុភាកុកក់ អាបត្តី ជានាត់ សាវសេ-សាល់សេស អាចត្តី ជានាតិ ឧុដ្ឋហ្វុឧដ្ឋ អាចត្តិ ជាជាតិ អាចឃើយបម្បើក ទោ បន្តសុុ សុក្តុហ៍តា យោតិ សុមនសិតាតា សូបជាវិតា ។ អបមេហិចិ ស្សាសន្តេស្ត្រ សមត្ថាតគោ វិនយៈពេ ពេលេត្តេវ សន្ត្នំ កច្ចាំ អាចត្បាលបត្តិ ជ ជាល់តំ សហុ-គោត់ក្រុំ អាមត្តី ន ជានាត់ សារសេសនៅសេស អាបត្តី ៤ ជានាត់ ឧុដ្ដហ្វាឧដ្ដ<mark>ល់ អាបត្ត</mark>ិ ៤ ជានាត់

វិនយប់នៃ កង្គប់យុងវិ

ឈ្មាសក្នុងកិច្ចខាង ដើម១ ឈ្មាសក្នុងកិច្ចខាងចុង១ ស្គាល់កាលគាួ១ ។ វិន័យជាដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត ដល់នូវការរាប់ថាជាបុគ្គល ពាល គឺមិនស្គាល់អាបត្តិនឹងអនាបត្ត ១ មិនស្គាល់លហុកាបត្តិនឹងគរុកា... បត្ត១ មនស្គាល់សាវសេសាបត្តន៍ដអនវសេសាបត្ត១ មនស្គាល់ទុដ្ឋ ណុបត្តិនឹងអនុដ្ឋល្អបត្តិ ១ វិន័យជានោះមិនរៀនគំណអា**ចា**ក្ស ហើយ ៖ ងិ មនយកចិត្តឲុកដាត់មិនពិចារណាដោយល្អ ១ ។ វិន័យធរដែលប្រកបដោយ អង្គថ ដល់ទុវការរាប់ថាជាបណ្ឌិត គឺស្គាល់អាបត្តិនឹងអនាបត្តិ ១ ស្គាល់ លហុកាបត្តនិងគរុកាបត្ត ១ ស្គាល់សាវសេសាបត្តនិងអនវសេសាបត្ត ១ ស្គាល់ ខុដ្ឋ ល្ងាបត្តិនឹងអនុដ្ឋ ល្ងាបត្តិ ១ វិន័យជានោះបានរៀនតំណាមាចាវ្រ ហើយនឹងយកចិត្តខុកដាក់ពេលវណាដោយល្អ ១ ។ វិន័យធរដែលប្រកប ដោយអង្គ៩ ដទៃទៀតដល់នូវតាររាប់ថាជាបុគ្គលភាល គឺមិនស្គាល់អាបត្តិ នង៍អនាបត្ត ១ មិនស្គាល់លហុកាបត្តិនិង្ខ័ុះកាបត្ត ១ មិនស្គាល់សាវ សេសាបត្តនិងអន់រសេសាបត្ត១ មន្ទស្គាល់ខុដ្តហ្វាបត្តនិងអ្នកស្គាប់ត្ត ១

ឯកត្តវិកំ បញ្ចក់ វិន**យ**ធរស្ស បញ្ចង្គានិ

នុកយាន់ ទោ ខនុស្ប សត្តមោត្តាន់ វិត្តាវេន ន ស្ថាតតាធ៌^(១) ហោជ្ណ ន សុវិភត្តាធ៌ ឧ សុប្ប**ុះត្ត**ធំ ឧ សុវិធិច្ឆិតាធិ សុត្តសោ អជុព្យញ្ជនសោ ។ បញ្ចូលផ្នេ-មាំ សមញ្ជាត់គោ វិធយ**ពព ប**ណ្ឌាំគោត្យ ស*ខ្ញុំ* កច្ចេ អាចត្លាខាចត្តី សំខាត់ លេយុគាកក្រាំ អាចត្តឹ ជាខាត់ សាវសេសនាសេ<mark>ស អាបត្តី</mark> ជានាត់ ខុដ្ឋ-ហ្វេឌុឌ្ឍុំ អាមត្តី ជានាត**ិ ខុកយា**ធិ ទោ មធ**ស**្ប្តា ត់មោទ្ធាជ វិត្តាវេល ស្វាក់តាជ ហោ**ជ សុវិភ**ត្តាជ សុខ្យាត្តិន សុវិនិទ្ធិតានិ សុត្តសោ អនុឲ្យញ្ជូនសោ ។ អប ហេលិខ បញ្ចេញ ខ្លែល សមាញ្គាត់ នៅ វិធយៈលេខ ៣-លោ ទ្វៅ សន្លុំ គច្ឆត់ អាបត្តានាបត្តិ ជ ជានាគំ ល-ហុកាតុកុត អាមត្តី ជ ជានាតិ សាវសេសនេះសេ**ស** អាបត្តី ៤ ជាខាត់ ឧុដ្ឋហ្វាឧដ្ឋហ្វំ អាបត្តិ ៤ ជានាត់ អឌិការណេ ខឧវិនិ**ឌួយកុស**លោ ហោតិ។ បញ្-ស ខ្លែល សមន្ទាន់ នោះ ប្រធាន ស្នង សេ**-**ខ្ញុំ ៤ឬត៌ អាបត្តានាបត្តឹ ជាខាតិ លេខាុកកក្តាំ អាចត្តី ជាខានិ សាវសេសាធវសេស អាចត្តី ជាខាត់

ខ ៖. ម. ជាតិអេញានិ ន វិញ្ហានេ ស្គ្រាលានិ។

ឯកុត្តវិកៈ បញ្ចូកៈ អង្គ ៥ របស់វិន័យធរ

វិន**័យ**ធរ**នោះមិ**នហ្ន:បេះហំហ្គំមោត្ត ទាំងពីរយ៉ាង **ដោយ**ពិស្តារ បិនបេះ បែកបទកាដនៈដោយប្រពៃ មិនបានចាំស្ងាត់គេមាត់ដោយប្រពៃ មិនចេះ កាត់សេចក្តីដោយប្រពៃតាមសុត្តៈគឺ**១**ន្នកៈនឹងបរិវារៈតាមអនុព្យញ្ជនៈគឺអត្តរៈ នឹងបទ១។ វិន័យដេរដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ដល់នូវការរាប់ថាជាបណ្ឌិត ត្តស្គាល់អាបត្តិនឹងអនាបត្ត ១ ស្គាល់លហុកាបត្តិនឹងគរុកាបត្ត ១ ស្គាល់ សាវាសសាបត្តនិងអន់វសេសាបត្ត ១ ស្គាល់ខុដ្ធលាបត្តនិងអនុដ្ចលាបត្តិ វ៉ាន៍យធរនោះបានបោះហំពុត មោត្ត ទាំងព័រយាងដោយពិសាវ បេះបែក បទភាជន:ដោយប្រពៃ បានចាំស្ងា**គ់រគ់មា**ត់ដោយប្រពៃ ចេះកាត់សេច<mark>ក</mark>្ត ដោយប្រពៃតាមសុត្ត: តាមអនុព្យញ្ជន: ១ ។ វិន័យធរដែលប្រកបដោយ អង្គ ៩ ដទៃទៀត ដល់ខ្លាំការរាប់ថាជាបុគ្គលពាល គីមិនស្គាលអាបត្តិនឹង អនាបត្ត ១ មិនស្គាល់លហុកាបត្តិនឹងគរុកាបត្ត ១ មិនស្គាល់សាវសេសាបត្តិ នឹងអនៅសេសាបត្ត ១ មិនស្គាល់ឲ្យល្បបត្តនឹងអនុដ្ឋល្បត្ត ១ ជាអ្នកមន ឈ្មាសក្នុងការកាត់សេចក្ដីក្នុងអធិតរណ៍១ ។ វិន័យករដែលប្រកបដោយ អង្គី ៥ ដល់ទូវការពេបថាជាបណ្ឌិត គឺ ស្គាល់វាបេត្តិទឹងមែនាបត្តិ ១ ស្គាល់ លហុកាបត្តនិងគរុកាបត្ត ១ ស្លាល់សាវសេសបត្តនិងអនវសេសបត្ត ១

វិនយុបិនពេ បុរិភាព

ខុដ្តហ្វានុដ្តលំ អាចត្តឹ ជានាត់ អធិការណេ ច វិធិច្ចយ-កុសលោ យោត់ ។

(៦៤) បញ្ជូ អារញ្ញុសា មន្ត្តា មោម្វីហត្តា អាវុញ កោ ហោត់ ទាប់ទ្រោ ឥឡាបកាតោ អាវុញ កោ យោត៌ឧុម្មានា ចិត្តក្ដេចា អារញ្ញា កោ យោតិវណ្ណា តោ^(a) ពុទ្ធេហា តុខ្នស់ក្រស់ គឺ អាក្សា កោ ហេតិ អ**បិប** អញ្ជិច្ចញ្ញេះ និស្សាយ សន្តដ្ឋិញ្ញេះ និស្សាយ សស្វេ-១ លោវ ខ្មទាប់ ក នៅខេត្ត នៅ ខ្មទាប់ នៃ ខេត្ត នៃ លោវ និស្សាយ អេក្លេ កោ ហោឌ ។ បញ្ចុំ ស្នា្ ភេឌិកា ។ ជា ត្សម្នាហ្ម ឯ ជា ខ្មែងបរ្ម ឯ ជា សេសធំតា។ បញ្ជ ពេញតាស់តា។ បញ្ជ នេះ ១ ធ .ម. វណ្ណិតំ ។

នៃ យុបិត្តកា បុរិស្សៈ

ស្គាល់ឲុដ្ឋល្អបត្តិនឹងមខុដ្ឋល្អបត្តិ ១ ជាអ្នកឈ្វាសក្នុងការកាត់សេបក្តី ក្នុង អធិការណ៍ ១ ។

(៦៤) ភិក្ខុអ្នក(បព្រឹត្តអារញ្ញាកធុតង្គ (ភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងព្រៃជាវត្ត)មាន ៥ ពួក គឺ ភិក្ខុប្រព័ត្តអារពាកធុតង្គ ដោយសេចក្តីល្ង៍សេចក្តីរង្វេ៍ ១ ភិក្ខុ ប្រព្រឹត្តអារញ្ញាក់ធុតង្គ មានសេចក្តីហ្វ្រាញ់លាមកជ្រល់ជ្រប់ ដោយសេចក្ត ប្រាថ្នា ១ ភិក្ខុប្រព្រឹត្តអាវញ្ញាកធុតង្គ ព្រោះសេចក្តីធ្ងួតនឹងអណ្តែតអណ្តូង ចត្ត ១ កត្ថប្រព្រឹត្តអារញាកធុតុង្គ ដោយគិតថា កិត្តអ្នកប្រព្រឹត្តអាវុញកធុតុង្គ ព្រះពុទ្ធនឹងពុទ្ធសាវិតតែងសរសើរ ១ ម្យ៉ាងទៀត កិត្តប្រព្រឹត្តអាវពាក -ធុតង្គ ព្រោះអាស្រ័យសេចក្ដីប្រាថ្នាតិចផង អាស្រ័យសេចក្ដីសន្ដោសផង អាស្រ័យការដុសទាត់ចត្តផង៍ អ.ស្រ័យសេចក្តីស្វាត់កាយស្វាត់ចត្តផង៍ អា-ស្រ័យសេចក្តីប្រតិបត្តដែលមានប្រយោជន៍ផង ១។ ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តបណ្តូ-ហ្គាត់កង្គង្គ មាន៥ ពួក ។ ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តប[្]សុកូលកង្គង្គី មាន៥ពួក ។ កត្តអត្វប្រព័ត្ត រុក្ខមូលិតធុតុធ្ល មាន៥ ពួក ។ ភិត្តអត្វប្រព័ត្តសោសា និត្ ធុតុឆ្គ មាន៥ ពួក ។ ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តពេញកាស់តធុតុឆ្គ មាន៥ ពួក។ ភិត្តអ្នកប្រព្រឹត្តគេចរិកេធុតង្គ់ មាន៥ពួក ។ ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តសបទា ៩-**ហ**រិតធុតង្គី មាន៥ ពួក ។ ភ**ក្**អ្**ក(**ប្រព្រឹត្តនេសជ្ជិកធុតង្គី មាន ៥ ពុក្

ឯកុត្តរំកំ បញ្ចក់ សនិស្សិតានិស្សិតស្ស បញ្ចុង្កានិ

មុនធន្ទឹយយ៉ារុ ចូហបិក ពនិត្តហ៊្វ័យ យេខ្មុំ ឯ សេខ្មាំ ក្រសិក្សា ប្រសិត្ត ស្និត្តហ៊្វ័យ ស្និទ្ធិ សេ សេខ្មាំ ក្រសិត្ត អត្សិតិយ៉ារុ ចូលប្រមាញ ស្និទ្ធិ សេ សេខ្មាំ ក្រសិត្ត ស្និតិយ៉ារុ ចូលប្រមាញ ស្និទ្ធិ សេ សេខ្មាំ ក្រសិត្ត ស្និតិយ៉ារុ ចូលប្រមាញ ស្និទ្ធិស្វ័យ្យ សេខ្មាំ ក្រសិត្ត សេខ្មាំ សេខ្មាំ សេខ្មាំ សេខ្មាំ សេខ្មាំ សេខ្មាំ សេខ្មាំ សេខ្មាំ ក្រសិត្ត សេខ្មាំ សេខ

(៦៤) បញ្ហាស់ ស្តែល សមញ្ជាត់ នេះ កិច្ចុះ នា នានិស្សិតនេះ ទេះ ទំ នៃទោសថ នេះ នានាធិ នាត់ទោកម្ពុំ នេះ
ជានាត់ ចាត់មោក់ នេះ ជានាត់ ចាត់មោក់ ខ្លេស និង ជានាត់ ចាត់មោក់ ខ្លែស និង ជានាត់ ចាត់មោក់ ខ្លែស សម្បាលស្តីហ៍ សមញ្ជាត់នេះ ភិក្ខុនា អនិស្សិតនេះ វត្តទំ នយោសថ់ ជានាត់ នយោសថកម្មំ ជានាត់ ចាត់មោក់ ជានាត់ ចាតំមោក់ ប្រស់ ជានាត់ បញ្ជាស្សា វា យោក់ អត់ប្រ

ឯកុតរិក: បញ្ចូក: អង្គ ៥ របស់ភិក្ខុមិនត្រូវនៅដោយឥតនិស្ស័យ នឹងគួរនៅដោយឥតនិស្ស័យ ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តយថាសន្ទតិតធុនង្គី មាន៤ ពួក ។ ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តឯកាស-និ**កធុតុ**ឆ្នាំ មាន ៤៣**ភ ។ ភិក្**អុកប្រព្រឹត្ត១លុប**ញ្**ភត្តិកធុត្សី **មា**ន៤ ពួក ។ ភិត្តអ្នកប្រព្រឹត្តបត្តបណ្ឌិតធុតង្គី មាន ៤ ពួក គឺកិត្តុប្រព្រឹត្តបត្តបណ្ឌិតធុតង្គ ដោយសេចក្តីល្អដែលចក្តីវង្វេធ៍ ១ ភិក្ខុប្រព្រឹត្តបត្តបិណ្ឌិកធុតដ៏មានសេចក្តី ព្រាថ្នាលាមតង្រុលដ្របដោយសេចក្តីព្រាថ្នា ១ ភិក្ខុប្រព្រឹត្តបត្តបណ្ឌិតធុ-តង្គ ព្រោះសេចភ្នំគ្គុតសេចភ្នំអណ្តែតអណ្តូងចិត្ត ១ ភិក្ខុប្រព័ត្តបត្តបិណ្ឌិក 🕻 ធុតង្គ ដោយគិតថា កិត្តអ្នកប្រព័ត្តបត្តបណ្ឌិកធុតង្គ ព្រះពុទ្ធនឹងពុទ្ធសាវិក វតង៍សរស៉េរ ១ ម្យ៉ាងទៀត កិត្តប្រព្រឹត្តបត្តបណ្ឌិតផុតង្គ ព្រោះអាស្រ័យ សេចក្តីព្រុញ្ញតិចផង រាស្រ័យសេចក្តីសន្ធោសផង អាស្រ័យការដុស **វាត់**ចិត្តផង៍ អាស្រ័យសេចក្តីស្ងាត់កាយស្ងាត់ចិត្តផង៍ អាស្រ័យសេចក្តី ប្រតិបត្តិដែលមានប្រយោជន៍ផង ១ ។

(៦៩) ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង ៩ មិនត្រូវនៅដោយឥតនិស្ស័យ

ខេត់ កិត្តមិនស្គាល់។ ជោសថ (ថៃ្មពេលថ) ១ មិនស្គាល់។ ជោសថកម្ម ១ មិនបេះបាតិមោត្ត ១ មិនចេះ។ ទេសបេស់បាតិមោត្ត ១ មានវិស្សា
មិនគ្រប់ប្រាំ ១ ។ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គី ៩ ទើបគួរនៅដោយឥត
និស្ស័យបាន គឺភិក្ខុស្គាល់។ ជោសថ ១ ស្គាល់៖ ជោសថកម្ម ១ បេះបាតិមេត្ត ១ បេះ៖ ទេសរបស់បាតិមេត្ត ១ មានវិស្សា ប្រប់បាំ ឬមាន

វិនយប់ដីពេ បរិវាភេ

តែខេញ្វសេ**ត្ វ**ា មខពេលិខិខេញ្**ស ខ្លែក សម**ញ្-ក នេះ នេះ កំក្ខា ស្នាស្នា នេះ វត្ត្ ម្យាស្រ ជ្រាស់ ប្រាស្រ្តា ខ្មាញ ខ សង្គមោឌិ៍ខេីមុ ខ **មាខាង «ខេណៈម្រាប់ ។** បញ្ចាស់ខ្ពស់ សមណ្ឌពតេជេក់ក្នានា អ**ជិស្សិតេជ**វគ្គព្វំ បេស ហេ ជានាត់ បេស ហេតុម្នំ ជានាត់ ទាត់មោត្ត ជាជាតិទាត់មោឡាខ្លែសំជាជាតិបញ្ជាសេញ វា ហោត អត់ក្រេចញុវស្បា វា ។ អចក្រេច ចញ្ចុសស្តេច ស-មញ្ញាត់តែន ភិក្ខុនា នានិស្សិតនេវត្តព្ទំ អាបត្តានាបត្តិន ជាជាតិលេហុភាតុក្រុំ អាបត្តឹ ជជាជាតិ សារសេសាន-ស្រស់ អាបត្តី ឧ ជានាតិ ឧ<mark>ដ្ឋហ្នុដ្</mark>លំ អាបត្តី ឧ ជាខាត់ _៕ឧបញ្វស្សេ ហោត៌ ។ បញ្ចបន្តេហ៍ សមន្ថា-កតេខកិត្តាសម**ិស្សិត**នវត្តាំ អាបត្តាលាបត្តី ជាស តំ លេញគាត់ក្រំ អាបត្តី ជាជាតិ សាវសេសាជាសេស មាត្ឌិ មាខាន ៥៥ហិ៩៩ហិ មាត្ឌិ មាខាន ពណ៌-វស្បា ប្រសេខមន្ទសេខសារម្រើប្រុស្ស

វិនយប់គិក បរិវារៈ

វស្សាលើសអំពីប្រាំឡើងទៅ ១ ។ កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ៩ដទៃទៀត ត៌មិនត្រូវនៅដោយឥតនិស្ស័យដែរ គឺភិក្ខុមិនស្គាល់ប្រាវណា (ថ្ងៃប្រាវ-ណា) ១ មិនស្គាល់បវារណាកម្ម ១ មិនចេះបាត់មោត្ត ១ មិនចេះ ។ ទេស របស់ បាត់ មោត្ត ១ មានវស្សាមិនគ្រប់ ប្រាំ ១ ។ កិត្តដែលប្រកបដោយ អង្គ ៩ ទើបគួរនៅដោយឥតនិស្ស័យបាន គឺកិត្តស្គាល់បវារណា ស្គាល់បក់ណោតម្ន ១ ចេះជាតិមោត្ត ១ ចេះ។ខ្ទេសបេស់ជាតិមោត្ត ១ មានវស្សគ្រប់ប្រាំ ឬមានវស្សលើសអំពីប្រាំ ឡើន ៧ ១ ។ កក្ខុដែល ប្រកបដោយអង្គ ៩ ដទៃទៀត ក៏មិនត្រូវនៅដោយឥតនិស្ស័យដែរ គឺ ភិត្តមិនស្គាល់អាបត្តិនឹង៍អនាបត្តិ ១ មិនស្គាល់លេហុកាបត្តិនឹង៏គរុកាបត្តិ ១ មន្ត្រាល់សាវសេសាបត្ត នង៍អនវសេសាបត្ត ១ មនុស្គាល់ឲុដ្ឋល្អបត្ត នឹងអនុដ្ឋហូបត្តិ ១ មានវ**ស្សម**នគ្រប់ព្រំ ១ ។ ក**ក្**ដែលប្រកបដោយ អង្គ ៥ ទើបគូរនៅដោយឥតនិស្សយធាន គក់ក្នុស្គាល់អាបត្តនិធីអនាបត្ត ១ ស្គាល់លហុកាបត្តនិងគរុកាបត្ត ១ ស្គាល់សាវសេសបត្តិ នឹងអនវសេ-សាបត្តិ ១ ស្គាល់ទុដ្ឋល្អបត្តិនឹងអទុដ្ឋល្អបត្តិ ១ មានវស្សគ្រប់ព្រំ ឬ មានវេស្សាលេសអំពីទ្រាំ ឡេីង ទៅ ១ ។ ភិក្ខុន៍ដែលប្រកបដោយអង្គ ៤

ឯកុត្តរំកំ បញ្ចក់ អនិស្សិតានានិស្សិតាយ បញ្ចង្គានិ

សមញ្ញឥតាយ ភិក្ខាធិយា ១១ខំស្ប៊ូតាយ វត្តាំ ១៤១-សថំ នជាភាគិខាទាសថិកាម៉្នជាភាគិ ទាត់មោក្ ឧ ជានាតា ទាត់មោក្តុខ្លេស ឧ ជានាត់ គាឧបញ្ជាស្បា យោតិ។ បញ្ចប់ខ្លែ<mark>ហ៍ សម</mark>ន្ទាតតាយ ភិក្ខុ<mark>និយា</mark> អ-ជំសា្ស្រាយ វត្តព្វ ខាតាសម៌ ជាជាតិ ខាតាសមកម្ម ជាខាត់ ទាត់មោត់ ជាខាត់ ទាត់មោត់ខ្លែស ជាខាត់ ត្សាម្នេក មុខឈន្ន អន្តឈ្នេកឃុំទ្រាំ មុខ អត្តសេត្ បញ្ចារស្ត្រីហ៊ា សមញ្ជាតតាយក់ក្ខាធិបរោ ជាធិស្សិតាយ វឌ្ឍ បក្សហ ខ ជាជាត់ បក្សហាកាម្ម ឧ ជាជាត ទាត់មោត្ត ឧជាជាតិ ទាត់មោត្តុធ្លេស់ ឧជាជាតិ ាឌឧសារុស្សា យោគិប ឧញ្ទបង្កើញ សមជា្នមាល ក់ស្ពិត្ត លោ អគ្គមន្ត្រីមាល ខ្ពុង ខេត្ត ខែង។ ្រហាកាម្ម៉ា ជាភាគិ ទាគ់មោក្ខា ជាភាគិ ទាគ់មោក្ខា-ខ្ទេស់ ជាខាត់ បញ្ជាស់ព្ ។ ហោត់ អត់ក្រេបញ្វាស់ព្ វា ។ អប់បេហ៍បំ បញ្ហា ខ្ដែញ សមញ្ជាក់តាយ ភិក្ខុ-ធំយា ខាធិស្ស៊ីតាយ វគ្គព្ទំ អាចត្តាខាមគ្គី ធ ជាខាត់ លេខា្គតុក្រ អាចត្តឹនដានាតិ សាវសេសនៅសេស អាបត្តី ខ ជានាត់ ខុដ្ឋហ្វាខុដ្ឋហ្វ អាបត្តី ឧ ជានាត់ ឯកគ្គរិកៈ បញ្ហាក**ៈ អង្គ ៩ របស់ភិក្ខុនដែលឥគនិស្សយ**ៈ នឹងមិនត្រូវនោះដោយឥតន៍ស្សយ

មនត្រូវ នៅដោយឥតនិស្ស័យ ខ គ**កក្**ឌុមខស្លាល « ហោសថ ១ មិ . ហួល ទ បោសថក**ថ**្ន មិនបោះបាត់**មេក្ខ ខ មិនបោះទ ទ្វេសបេស**បាត់**មេា**ក្ខុខ មានវស្សមិនគ្រប់ជ្រាំ ១ ។ កិក្ខុន៍ដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ទើបគូរនៅ ដោយឥតនិស័យ្រាប្នេន គឺ **ភក្**និស្ដាល់**។ ហុសថ** ១ ស្ដាល់។ ហុសថ**ក**ម្ម១ ចេះជាតិមោត្ត ១ ចេះទម្ចេសរបស់ជាតិមោត្ត ១ មានវស្សគ្រប់ប្រុ មានវស្សាលើសអំពីប្រាំឡើងទៅ ១ ។ ក់ក្នុនីដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត តំមិនត្រូវនៅដោយឥតនិស័យ្រដែរ គឺ កិត្តន៍មិនស្គាល់ហារ_ ណា ១ មិនស្គាល់បវាវណាកម្ម ១ មិនបេះជាតិមោត្ត ១ មិនបេះ។ខ្ទេស របស់ធាត់ចោត្ត ១ មានវស្យាមិនគ្រប់ជ្រាំ ១ ។ កិត្តុនីវដែលប្រកបដោយ អង្គ ៩ ទើបគួរ នៅដោយឥតនិស្ស័យបាន គឺភិក្ខុនីស្គាល់បវារ**ណា** ១ ស្គាល់បវារណាកម្ម ១ បេះជាតិមោត្ត ១ បេះ ខ ខ្ទេសបេសជាតិមោក្ខ ១ មានវស្សាគ្រប់ច្រាំ ថ្មមានវស្សាលើសអំពីច្រាំឡើងទៅ ១ ។ កក្ខុនីដែល ប្រកបដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត កំ**មិនត្រ/នៅដោយឥតនិស្ស័**យដែរ គឺ ក់ត្នូនមនស្គាល់តាប់ត្តនឹងអនាបត្ត ១ មិនស្គាល់លហុកាបត្តនឹងគុរកាបត្ត ១ មនស្គាល់សារសេសាបត្តិនឹងអនវសេសាបត្តិ ១ មិនស្គាល់ទុដ្ឋហ្វាបត្តិនឹង

នៃយចិងពេ បរិវាពា

(៦៦) បញ្ចូ អនីឧវ អនុក្ចិច រិញ្ញូ ករហន្តិ ទាបកោ

កត្តិសន្ទោ អត្តក្តុច សម្មន្យោ កាល់ កាត់ កា
យស្ប គេនា បម្មេះណា អភាយំ ខុត្តតំ រិជិទាត់

ជំរយំ ឧបជន អនុក្ចិច រិញ្ញូ បស់សន្តិ កាល់កា

ជំរយំ ឧបជន អនុក្ចិច រិញ្ញូ បស់សន្តិ កាល់កា

ជំរយំ ឧបជន អនុក្ចិច រិញ្ញូ បស់សន្តិ កាល់កា

ដែល ឧបជន អនុក្ចិច រិញ្ញូ បស់សន្តិ កាល់កា

សភាជន ឧបជន អនុក្ចិច រិញ្ញូ បស់សន្តិ កាល់កា

តំកាយស្ប គេនា បម្មេះណា សុកតំ សភ្តំ លោក

តំកាយស្ប គេនា បម្មេះណា សុកតំ សភ្តំ លោក

ឧបជ្ជិតិ ។ អបបចំ បញ្ចូ អាជីឧវា អនាសាធិកោ

នៃយម៌ជក បរិវារៈ

អនុដ្ឋល្លាបត្ត ១ មានសេព្រមិនគ្រប់ប្រាំ ១ ។ កិត្តន៍ដែលប្រកបដោយ
អង្គម ខែបគ្គរៈនៅដោយឥតនិស្ស័យបានគិកិត្តន៍ស្គាល់អាបត្តិនឹងអនាបត្ត ១
ស្គាល់លហុកាបត្តិនឹងគរុកាបត្ត ១ ស្គាល់សាវសេសាបត្តិនឹងអនាវសេសា បត្ត ១ ស្គាល់ខុដ្ឋល្វាបត្តិនឹងអនុដ្ឋហ្វាបត្ត ១ មានវស្សាគ្រប់ប្រាំ ឬមាន
វៃស្សាលើសអំពីប្រាំ ឡើងទៅ ១ ។

(៦៦) អំពើមិនជាទីញ៉ាំងសេចក្តីដ្រះថ្ងាឲ្យកើត រមែងមានទោស
៤ យ៉ាំង គឺខ្លួនឯងគិះដៀលខ្លួនឯង ១ អ្នកប្រាដ្ឋសង្កេតមើលហើយតែង
គឺ ដៅល ១ កិត្តិស័ព្ទមាត្រក់ រមែងផ្យាយទៅ១ បុគ្គលនោះមានសេចក្តី
វង្គើងធ្វើមរណភាល ១ លុះ ហែងកាយ បន្ទាប់អំពីសេចក្តីស្លាប់ទៅ រមែង
ទៅកើតក្នុងកំណើតតិវច្ឆាន ប្រេត អសុរកាយ នគេ ១ ។ អំពើដែលញ៉ាំង
សេចក្តីដ្រះថ្ងាឲ្យកើត រមែងមានមានិសង្ស ៩ គឺខ្លួនឯងគិះដៀលខ្លួនឯងមិន
បាន ១ អ្នកប្រាដ្ឋសង្កេតហើយតែងសរសើរ ១ កិត្តិស័ព្ទល្អ វមែងផ្សាយ
ទៅ ១ បុគ្គលនោះមិនមានសេចក្តីវង្គើងធ្វើមរណភាល ១ លុះ ហែងកាយ
បន្ទាប់អំពីសេចក្តីស្លាប់ ៧ វមែងទៅកើតក្នុងសុគតិ សួតខែវលោក ១ ។
អំពើមិនដាទីញ៉ាំងសេចក្តីដ្រះថ្ងាឲ្យកើត វមែងមានគេស សំ យ៉ាងដៃ ខ

ឯក្រស់កំ បញ្ហាកំ បញ្ជានិសំសា បញ្ជាទីនវា

ಕರೃಹಾನಾ ಜ**ರೈಸಿದ್ದ ರಹ**ವಾಹಿ ಚಿಕಾ**ಳಾಹಿ** ಕಕ್ಷಾರಿಕೈ យោធិ សត្**សស**ន់ អគាត់ យោ**តិ បច្ចិ**មា ជនតា ធិដ្ឋា_{ម្}កត់ អាបជ្ឈិ<mark>ត ចិត្តមស</mark>្សា ឧ**ប្បសិធតិ ។ បញ្ហាធិ-**ស់សា ទាសាឱ គេ អប្បសន្នា បស់ឧង្គិ បសន្នាន់ តិយោត្រវា យោតិសេត្សសជំ ភាត់ យោតិបច្ចិមា ជនតា ឧិឌ្ឍៈគ្គត់អែប**ជូត ចំ**ត្ត**មស្បូបសំឧត៌ ។** បញ្ អាឌីជវា កាលរុបកោ អនាមន្តាចារេ អាចដ្ឋិត រយោធិ-សជ្ហាយ ភេខជ្លត់ ខែដុំចូន្ទេ ភាស េ ភេខជួត់ ទាតុ-តាមស្បី ឧទ្ធរ**ឌ**ពីញាវាស្លា**ល ឌគ្** ខេស ស្ពោ មាជជី្ឌ ភោមសុន្តិៗពេល **លេ ខ** វិហរតិ ។ បញ្ជូ ភាធិនវា ក្សេចកស្ស ភិក្ខុ នោ អតិវេល កុលេស សំសដ្ឋសុ្ន វិហ តេ ទាតុតាម**ស**្ស អភិស្ឋាន**ស**្ជ**ន់ ឧស្សៈ សេត៌** សំសត្តេ សំសត្តេ សតិ ស្បែស្រ ស្បែស សតិ

ឯកុត្តវិពៈ បញ្ចុកៈ អានិសង្ឃ ៥ ប្រការ នឹងទោស ៥ ប្រការ

ទៀត គឺពួកដន់ដែលមិនទាន់ដ្រះថ្នាក់ខានដ្រះថ្នា ១ ជនពួកខ្វះដែលដ្រះ ថ្នាស្រាប់ហើយ ក៏បែរជាបាត់ ដែះថ្នាទៅវិញ ១ ឈ្មោះថាមិនធ្វើតាមពាក្យ ប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ១ ប្រជុំជនជាទានក្រោយ វមែនយកតម្រាប់ តាម ១ ចិត្តរបស់បុគ្គល នោះក៏មិនដ្រះថ្នា ១ ។ អំពើដែលញ៉ាំងសេចក្តី ដ្រះថ្នាឲ្យកើតវមែនមានអានិសង្ស ៥ យ៉ាង គឺពួកជនដែលមិនទាន់ដ្រះថ្នា ក់ដ្រះថ្នាឡេីង ១ ពួកជនដែលដ្រះថ្នាស្រាប់ហើយ ក៏រឹងវិតតែដ្រះថ្នា ទ្បើង ១ ឈ្មោះថាធ្វើតាមពាក្យប្រដៅបេស់ព្រះសាស្តា ១ ប្រជុំជនជា **ភា**ងក្រោយរមែងយកតម្រាប់តាម ១ ចិត្តរបស់បុគ្គល នោះក៏ដ្រះថ្វា ១ ។ ភិក្សុអ្នកទៅកាន់ត្រកូលមែងមានទោស ៥ យាង គឺត្រូវអាបត្តិព្រោះមិន បានប្រាប់កិត្តដែលមាននៅក្នុងអាវាសហើយត្រេចទៅ ១ ត្រូវអាបត្តិព្រោះ អង្គ័យក្នុងទីសាត់ ១ ត្រាំអាបត្តិក្នុងអាសន:ដែលកំពុំង ១ សំដែងធម៌ដល់ មាតុគ្រាមលើសជាឪប្រាំ ប្រាំមួយមាត់ខ្សើនទៅត្រូវអាបត្តិ ១ សេចក្តីត្រិះរិះជាច្រើនក្នុងតាមគុណ១ ។ ភិក្ខុអ្នកចូលទៅកាន់ត្រកូលនៅ ប្រឡុកប្រឡុក្នុងត្រុកូលហួសវេលា វមែងមានទោស៥ យ៉ាង គឺក្រឡេក មើលមាតុគ្រាមរឿយ១១ កាលបើមើលហើយនឹងមានសេចក្ដីជាប់ជំពាក់ ១ កាលបើមានសេចក្តីជាប់ជំពាក់ហើយនឹងកើតសេចក្តីស្និទ្ធស្នាល ១ កាល

វិនយមិតិពេ បរិវារោ

និតារ។ (°) និតិស្លាចិត្តស្បាត់ ភិក្ខានោ ថាជិកាផ្ទំ អន-ភាពោ វា ព្រហ្មចាំយំ ចាំស្បាត់ អញ្ញាត់ វា សំគាំលិជ្ជំ អាចត្តី អាចជួំស្បាត់ សិក្ខាំ វា បច្កា្យាយ ហ៊នា-យាវត្តិស្បាត់ ។

(៦៧) បញ្ច ពី៩៩ តាខិ មូលពីជំ ១ខ្ពើជំ ៩ឧ្យពីជំ អក្កពីជំ ពីជពីជញ្ញៅ បញ្ចំ ។ បញ្ចាំ សមណភាប្បាំ ដល់ បរិក្យា្លិតព្វំ អក្កិបរិចិត់ សត្តបរិចិត់
ឧ១បរិចិត់ អពីជំ និត្តដពីជញ្ញៅ បញ្ចំ ។

(៦៨) បញ្ជាំសុខ្ចិយោ ខំនាន់ ។ខ្ចិសិត្យ អាសេសំ សុ តេន សាឋតព្វំ អយ់ បឋមា សៃខ្ចិ និនានំ ។ខ្ចិសិ-ត្យា បត្តាវិ ភាពជិតានិ ។ខ្ចិសិត្យ អាសេសំ សុ តេន សាឋតព្វំ អយ់ ខុតិយា សៃខ្ចិ និនានំ ។ខ្ចិសិត្យា បត្តា-វិ ភាពជិតានិ ។ខ្ចិសិត្យា តេសេ សខ្យានិសេសេ ។ខ្ចិ-សិត្យា អាសេសំ សុ តេន សាឋតព្វំ អយ់ គតិយា

ទ ឱ**ព**រោតិ ពីលេសានំ អ<u>គ្</u>តោ **ឧតរណត្ថិ អង្គី**ពហិ ។

វិនយប់ិំងក បរិវារៈ

មើមានសេចក្តីស្ថិទ្ធស្គាលហើយ នឹងកើតមានកគ: គ្របសង្កត់ចិត្ត ១
ទោសជាតនេះតែងកើតមាន ចំពោះតែកិត្តដែលមានចិត្ត ត្រូវកគ:គ្រ**ប**សង្កត់ហើយ គឺកិត្តនោះនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយធម៌ទាំងសេចក្តីអង្កត់ ប្តូនឹង
ត្រូវអាបត្តដែលសៅហ្មូនឯណានីមួយ ឬនឹងពោលលាស់ក្តាត្រឲ្យបមកកាន់
កេទគ្រហស្សិញ ១ ។

(៦,೧) ពូដមាន ៤ យ៉ាង គឺពូដបុសឬមើម ១ ពូដដើម ១
ពូដម្នាំង ១ ពូដត្រយឬចុង ១ រួមពូដគ្រាប់ ១ ផង ជាគំរប់ ៤ ។
ផ្លែលើដែលកិត្តគួរធាន់បានដោយសមណាកប្បមាន ៤ យ៉ាង គឺផ្លែលើ
ដែលគេសម្រេចដោយក្ខេង ១ គេសម្រេចដោយសស្ត្រា ១ គេសម្រេច
ដោយក្រចក ១ ផ្លែលេីដែលគ្មានគ្រាប់ ១ ផ្លែលេីដែលគេយកគ្រាប់
ចេញ ១ ជាគំរប់ ៤ ។

(៦៨) វិសុទ្ធិមាន ៩ គឺសំដែននូវនិទានហើយសូត្រនូវ។ខ្ទេស
ដែលសល់អំពីនិទាននោះដោយសុតបទ នេះជាវិសុទ្ធិទី ១ សំដែននូវនិទាន
រួចសំដែននូវបារាជិតទាំន ៤ ហើយសូត្រនូវ។ខ្ទេសដែលសល់អំពីបារាជិត
នោះដោយសុតបទ នេះជាវិសុទ្ធិទី ៤ សំដែននូវនិទានហើយសំដន៍
នូវបារាជិតទាំង ៤ រួចសំដែននូវសន្យាទិសេសទាំង ១៣ ហើយសូត្រនូវ
។ខ្ទេសដែលសល់អំពីសង្ឃាទិសេសនោះដោយសុតបទ នេះជាវិសុទ្ធិទី ៣

ឯកុត្តរំកំ បញ្ចក់ វិនយធរស្ស បញ្ហានិសំសា

(៦៧) បញ្ជានិសំសា នៃយៈ១៤ អត្តពោ សីលៈគ្នាខ្នោ សុក្សត្តា ហោតិ សុក្ស៊ា តោ កក្កេច្ប្បាកាតានំ បដិសរណ៍ ហោតិ វិសាវនោ សង្ឃមជ្ឈ ហេហាតិ បច្ចុំ កោ សហ១ ម្នេន សុនិត្តហ៊ាត់ និត្តហ្វាតិ សន្ធម្មដ្ឋិតិយា
បដិប្បន្នា ហោតិ ។ បញ្ជា អងម្មិការិ ចាត់មោក្សូដ្ឋបនានិ ។ បញ្ជា ឧម្មិការិ ចាត់មោក្សូដូបនានីតំ ។

បញ្ចាំ និង្គិតំ ។

o s ម អធិដ្ឋានបោសប៉ោ បវារណា សាមគ្គីនបោសប៉ោ យេ បញ្ចូមោ ។

ឯកុត្តវិកៈ បញ្ជាកៈ អានិសង្ឃ ៥ ប្រការរបស់វិក្សុអ្នកទ្រទ្រង់វិន័យ

សំដែនខ្លាន់ ទាន់ ហើយសំដែនខ្លាំ មានដឹក ទាំន ៤ សំដែនខ្លាំ សង្គា ខំលេស ទាំន ១៣ រួចសំដែនអនិយ័តទាំន ៤ ហើយសុត្រខ្លាំ ១ ខ្លេសដែលសល់ អំពីអនិយ៍តនោះ ដោយសុតបទ នេះជាវិសុទ្ធិទី ៤ ។ (ការសំដែន) ដោយ ពិស្តារ ចាត់ជាវិសុទ្ធិទី ៥ ។ វិសុទ្ធិ៩ យ៉ាន៍ដទៃទៀត គឺ ១ ចោសថដែល កិត្តិធ្វើដោយសំដែនបាត់ ចោត្ត ១ ១ បោសថដែលកិត្តិធ្វើដោយប្រាប់បាជា វិសុទ្ធិ ១ ១ បាសថដែលកិត្តិធ្វើដោយស្រីដែលកិត្តិធ្វើដោយអធិដ្ឋាន ១ ១ បាសថដែលកិត្តិធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀនគ្នា ១ បឋាវណា ១ ជាគំរប់ ៩ ។

(់៧) កិត្តអ្នកឲ្យមេន៍វិន័យ តែងបានអានិសង្ស ៤ ប្រការ គឺសំលក្ខន្ធរបស់ខ្លួន ឈ្មោះថាក់ត្តនោះបានគ្រប់គ្រង់រក្សាដោយល្អ ១ កិត្តនោះ
តែងជា ទំពឹងនៃពួកក់ត្តដែលមានសេចក្តីសង៌្យយជាប្រក្រតី ១ កិត្តនោះ
ជាអ្នកត្វើវិក្ខានិយាយក្នុងកណ្តាលដំនុំសង្ឃ ១ កិត្តនោះវមែងសង្កត់សង្គិន
ដោយល្អនូវពួកសត្រូវដោយសហធម៌ គឺសិក្ខាប់ខេដែលព្រះមានព្រះកាត់
ខ្ទេចញាត្តខុក ១ កិត្តនោះឈ្មោះថាជាអ្នកប្រតិបត្តដើម្បីញ៉ាំងព្រះសន្ធម្ម
ឲ្យតាំងនៅមាំ ១ ។ ការបញ្ឈប់បាត់មេត្តដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន
៤ ប្រការ ។ ការបញ្ឈប់បាត់មេត្តប្រកបដោយធម៌មាន ៥ ប្រការ។

ចាប់ បញ្ជា: (ពួកដេ១) ។

វិនយប់ដែក បរិវាភេ

ន**ស្បុ**ន្ទា នំ អាបត្ត អាបត្ត ្ ន្ទា (a) o) វិធីតានន្ទីរនេ ខ ជុស្តិលា ដេខខា ខេរុ អាចដូតិ ខ ចច្ចុយា ជ ជ្រេត ជ្រេត ច ភេព្ទដ្ឋស្បត្តិ ភេល ច^(១) វសត្យសនសម្បូនា ^(៤) បសន្ត្រី បុគ្គលេខ ច សោសាធិត្រាទាយ់តេញ ខេតារុំ ខេម្រា ខ វិត្តិ អាស្សដ្ឋិ អឋភន្តិ កាយគោ កាយវច្ខោ នេសភា សញ្ជន្រុសា ^(៣) បច្ចុំ ភាហ៍ នេជ ច កាម្នាធិ យាវត្តិយំ

^{🤊 🕯.} ម. គេលេញ ។ 🍃 🤉 វសំ ព្យស់ សេម្បូទ ។ ម. វសំ ព្យូសេនា សម្បូទ ។ ភ 🕯. ម. សង្ហាំ ឧទ្ទេសំ ។

វិនយប់ជិក បរិវារៈ

ទទ្ធាន គឺបញ្ជីរឿង នៃបញ្ជក: (ពួកប្រាំ ។) នោះដូច្នេះ [៧០] និយាយអំពីអាបត្តិ ១ កង់នៃអាបត្តិ ១ វិនិតវត្ត ១ អានន្តរកកម្ម ១ នយតបុគ្គល ១ អាបត្តមានករយោកភជា វិនយកម្ម ១ ភក្ត្រៅអាបត្ត ១ អាបត្តមានមុសាវា ជោបច្ច័យ ១ កត្តមនគរូដល់កម្ម ១ កត្តដែលគរូដល់កម្ម ១ ជម៌ ៩ យ៉ាង៍ តែងសម្រេចដល់ភក្អ្កក្រប្រព័ត្នបណ្ឌូបាត ១ ភក្គុដែលគរួឲ្យ គេរ ្គេ \int សសន៍ \mathbf{w} ១ ប្រេង ១ ភ្នាញ់ ១ សេចក្តីនៃវស ១ សម្បូល ១ រម្នាប់លក់និស្ស័យ ១ បុគ្គល ១ សំពត់បសុកូល ឈ្មោះរសាសានិក ១ សំពត់បំសុក្សឈ្មោះគោវាយ៍ ១ ការលួច ១ មហា ចោរ ១ វគ្គដែលកិត្តមិនគួរលះបង់ ១ វគ្គ ដែលកិត្តមិនគួរបែក ១ អាបត្តិតាំង ឡើងអំពីកាយ ១ អាបត្តិតាំង ទ្បើន៍អំពីកាយនឹងវាហ ១ អាបត្តជា ខេសនាគាម់នី ១ សង្ឃូ ១ ទទ្ទេសបេ**ស់**បាត់មោត្ត ១ **ឲ្យឧបសម្បភាក្**ង័បបន្តប្រទេស ១ អានិសន៍ត្រឋិន ១ សង៍**ត្រ**ម្ម ១ អាបត្តិជាយាវតតិយកា ១

ឯកុត្តរំកំ បញ្ចក់ ឧទ្ធានគាថា

ទារជិត្តសូរុត្តដំ (೧) អភាព្យីយំ ភាព្យាយញ អពុញ្ញា ខ្លាំនោធិយា (៤) សាតិមីខ្លួន អ្នល ខ ភាស់ អាបត្ថមេវ ច មគ្នះ មេ ខ្លុំ (៣) យិខ្ល័ អាបត្ត នុកយាធិ ខ លហុកដូមកា រ៉ាតេ ត្រូសុត្តា វិជាន៩ ង ឃើ ត្រី ស្វា ខា ឌ ឃឹ ខំសុរុក្ខសុសាធិកា^(ដ) អញ្ចោតាសេ (៦) ខ្លុំវញ្ សខនានោ និសផ្លិតោ សន្នត់ទល្យច្បាច់ ពន័ត្ត ហើយ នេះ ឧ

ទ ម. បារាជីថ្លៃទុក្កដំ ។ ៤ ៖.ម. ទុវីនោទយា ។ ៣ ម. វត្ថុ ។ ៤ ម. អរញ្ញ។ ៥ ៖.ម.បំសុរុក្សាសានិកា ។ ៦ ៖ អពោកាសេ ។

ឯកុត្តវិកៈ បញ្ជកៈ ឧទ្ធានគាបា

លួចត្រូវអាបត្តបានដឹ**ក ១** លួចត្រូវអាបត្តិថ្មលូខ្ល័យ ១ លួច ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ១ វត្តមិនគួរធាន ១ វត្តគួរធាន ១ ទានមិន មែនជាបុណ**្យ ១ ធម៌មិនងាយនឹ**ងថ**េទ្ទាបង់**បាន ១ **អានិ**សង្ស យោស ១ គាន់សង្សយោសដទៃទៀត ១ វិន័យធរមិនរៀន នឹងរៀនទឹកណេត់កាសា ១ មិនស្គាល់នឹងស្គាល់អាបត្តិ ១ មនស្គាល់នឹងស្គាល់អធ**ត**្រណ៍ ១ មិនស្គាល់នឹងស្គាល់វគ្គ ១ មនេស្តាល់នង៍ស្គាល់ញាត្ត ១ មនស្គាល់នង៍ស្គាល់អាបត្ត ១ មិនចេះនឹងចេះបាត់មោត្តទាំងពីវេ ១ ស្គាល់លហុកាបត្តិនឹងគរ្-កាបត្តិ ១ ជាគំរប់ ៤ អ្**កហ**ំងីឡាយកូរដឹងនូវជម៌ (ដែលជា អង្គ័បេសវិន័យធរ) ទាំង ៤ នេះ ថា ជាធម៌ គ្មៅនឹងស (អាក្រក់ និង៍ល្អ ឬមិនចេះខង់ចេះ) រឿងកិត្តប្រព្រឹត្តអារញ្ជកធុតង្គី ១ បិណ្ឌូ បាត់កធុតង្គី ១ បំសុក្ខលកធុតង្គី ១ រុក្ខមូលកធុតង្គី ១ សោសានិកធុតង្គី ១ អញ្ចោកាសិកធុតង្គី ១ គេចវិរិកធុ-តង្គី ១ សបទានយារិកធុតង្គី ១ នេសជួកធុតង្គី ១ យថាសន្ទ-ត្**ក**គ្គង៍ ១ ១លុប**ញ្ជាក់ត្**កធុតង៍ ១ បត្តបណ្តុកគុតង៍ ១

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

ន្ទោស់ខ្លួំ ម**វ**្រណ៍ អាបត្ថាភាបត្តិចំ ច កណ្ដក្កបញ ៧គេ ភិក្ខុជំខំ នេះ នេះ នេះ អខាសាឱកាខាសាឱ នា<mark>មេវ</mark> អបក ខុវេ យ្លាំ នេះ មន្ត្រាំ ត់ជំ សមណៈភាច់ ្រ វិសុន្និ អមរេ ចេវ វិនយាឌម្នីកាន់ (0) ខ ជម្មាំកា ខ គេស វុត្តា និឌ្ឌិតា សុខ្វិចញ្**កា**ត់ (២) ។

(៩០) ៩ អេតាវេ ។ ៩ តាវេ ។ ៩ វិធីតវត្ធ ។ ៩ សាមីចិយោ ។ ៩ អាបត្តិសមុឌ្ឍលា ។ ៩ ៩៩៩ភា អាបត្តិយោ ។ ៩មារការេហិ អាបត្តិ អាបដូតិ ។ ៩

១ ឱ. ម. វិនយោធម៌្មពេន ១ ។ ៤ ឱ. សុភបញ្ជាក់ ។

វិនយម៌ងក មរិវារៈ

ទេ ទេស្ស ១ ស្សារណា ១ អាបត្តិនឹងអនាបត្តិ ១ ធម្ភាង 🥫 មានចំណែកឡៅនឹងស (ភាក្រក់នឹងល្អ) ធម៌ទាំងអម្បាល នោះ មានដល់កិត្តនីដូចជាកិត្តដែរ រឿង គេសនៃអំពើមិនជាទីញ៉ាំង សេចក្តីដ្រះថ្ងាឲ្យកើត ១ អានិសង្សនៃអំពើដែលញ៉ាំងសេចក្តី ដ្រះថ្នា**ឲ្យកើ**ត ១ ពោសនឹងអានិសង្សនៃអំពើទាំងពីរដ្ឋមទៀត ១ ធម៌ព័ងនេះមានចំណែកឡៅនឹងសដូចគ្នាដែរ រឿងពេលដែល មានក្នុងកិត្តអ្នកចូលទៅកាន់ត្រកូល១ ទោសកិត្តដែលនៅច្រ... ឡុកច្រឡុំក្នុងត្រូកូលហួសវេលា ១ អំពីពួជ១ ផ្ទៃឈើដែល ក់តួគួរធាន់បានដោយសមណត់ហ្វ ១ វិសុទ្ធិ ១ វិសុទ្ធិដទៃ ទៀត ១ អានិសង្សនៃកិត្តអតុទ្រុមជំរិន័យ ១ បញ្ជប់បាត់មោត្ត មិនប្រភពដោយធម៌ ១ បញ្ជាប់បាត់មេាក្ខប្រភពដោយធម៌ ១ ធម៌ទាំងនេះព្រះមានព្រះកាគទ្រង់គ្រាស់ហើយ ថាមានចំណែក ទៅនឹងសង្គបគ្នា ចប់បញ្ជាក់សុទ្ធិ តែប៉ុណ្ណេះ ។ (៧១) អភាវៈមាន៦ យ៉ាង៍ ។ ភាវៈមាន៦ យ៉ាង៍ ។ វ៉ាន៏តវត្ថាន ៦ យា^{នី} ។ សំ**ត្**លាបទដែលមានពាក្យថាប្រព្រឹត្តដោយសមគួរមាន ៦ ។ សមុដ្ឋាននៃអាបត្តមាន ៦ យ៉ាន៍ ។ អាបត្តដែលមានកំរិយាកាត់ជាវិនយកម្ម មាន ៦ ។ កិត្តត្រូវអាបត្តដោយអាការ ៦ យាង ។ កិត្តអ្នក ទ្រុនវ៉ែន័យ

ឯកុត្តរំកំ ធក្តុំ ឧបដ្ឋាយស្ស ធឡង្គាន់

អាធិស់សា នៃយេខ ។ នេះ ប្រមាន ។ នារត្តំ និចី។ នេះ មិញ្ជាស់នេះ ។ នេះ ចីវេ និ ។ នេះ ជនានិ ។ នេះ អាបន្តិយោ កាយ គោ ច ចិត្ត គោ ច សមុដ្ឋមន្ត្រិ ន ក់ច គោ ។ នេះ អាបន្តិយោ កាយ គោ ច ចិត្ត គោ ច សមុដ្ឋមន្ត្រិ ន ក់ច គោ ។ នេះ អាបន្តិយោ កាយ គោ ច ក់ច គោ ច ចិត្ត គោ ច សមុដ្ឋមន្ត្រិ ន កាយ គោ ច កំច គោ ច ចិត្ត គោ ច សមុដ្ឋមន្ត្រិ ន កាយ គោ ច កំច គោ ច ចិត្ត គោ ច សមុដ្ឋមន្ត្រិ ន កាយ គោ ច កំច គោ ច ចិត្ត គោ ច សមុដ្ឋមន្ត្រិ ។ នេះ កាម្មានិ ។ នេះ វិកានមូលា-និ ។ នេះ អាបន្តិយោ កាយ គេ ចំនិត្ត គោ ច សមុដ្ឋមន្ត្រិ ។ នេះ កាម្មានិ ។ នេះ វិកានមូលា-និ ។ នេះ អនុវានមូលា-និ ។ នេះ អាបន្តិយោ សុកតាវិនគ្គយោ គាំយ៉េ នេះ វិនគ្គិ្ធ យោ ។ និប្បកានចំរាំ អាយ យ ចក្តាមនិ ។ វិប្បកានចំរាំ អាយ យ ចក្តាមនិ ។ វិប្បកានចំរាំ អាយ យ ចក្កាមនិ ។ វិប្បកានចំរាំ សមានាយ ចក្កាមនិ ។

(៧៤) ជហ ខ្លែល សមញ្ជាក់ ខេត្ត ភិក្ខុលា ១០-សម្បាធនាត្យ ជំសា ្រហា នាក់ ក្រោស សមាណេយ ១-បដ្ឋា បេតត្យោ អសេក្ខេជ សំលក្ខា ខ្លេជ សមញ្ជាក់ តោ ហោតិ អសេក្ខេជ សមាជិក្ខា ខ្វេជ សមញ្ជាក់ តោ ហោតិ

១ ឥទី បាប់ឲ្យ អតិប្រកំ វិយ ទិស្សតិ ឧទ្ធានេ អសាតត៣ ។ ឧរោប័យបោត្តពេល ន ទិស្សតិ ។

ឯកុគ្គវិកៈ ធក្កៈ អង្គ ៦ របស់ ឧបង្ឈាយ៍

តែដេញន**ភានសង៌្យ ៦** ប្រការ **។ ស**ក្ខាបទដែលមានទឹកណេត់មាន ៦ ។ ភក្ត្ចានៅប្រសហកាត្រៃចាំវេធានត្រឹម ៦ វាគ្រី ។ ចាំវេមាន ៦ យ៉ាង៍ ។ ទឹកជ្រលក់មាន ៦ យ៉ាង៍ ។ អាបត្ត ៦ យ៉ាងតាង ឡើង តែអំពីកាយនឹងចិត្ត មិនបានតាំង ទៀតិអំពីវាថា ។ អាបត្តិ ២ យាងតាំង ទៀតតែអំពីវាថា នឹង ចិត្ត មិនបានតាំង ឡើងអំពីកាយ ។ អាចត្តិ ៦ យាងតាំង ឡើងអំពីកាយ ក្សានឹងចិត្ត ។ សង្ឃឹកម្មមាន ៦ យ៉ាង ។ វិវាទមូល(ដើមហេតុវិវាទ)មាន ៦ យ៉ាង ។ អនុវាទមូល(ដើមហេតុ នៃការហេទប្រកាន់)មាន ៦ យ៉ាង ។ ដោយចំអាមព្រះសុគត ។ ការរម្វាប់និស**្ស័យហក**អាហារា្រន ៦ យ៉ាន៍ ។ អនុហ្សញ្ជាត្តក្នុងនហានសត្តាបទមាន ៦ លើក ។ ភក្តុកានយកចវីវដែល ធ្វើ មិនទាន់ស្រេចហើយចៀសចេញទៅ ។ ភិក្ខុប្រមូលយកចីវៃដែលធ្វើមិន ตะ**เ**ไพอเญ็ตเอใหเอพิเฟ ฯ

(៧៤) ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៦ គួរឲ្យទបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរ ឲ្យសាមាណៈបម្រើខ្លួនបាន គឺភិក្ខុប្រកបដោយកងសីលជារបស់អសេត្ត-បុគ្គល ១ ប្រកបដោយកង៍សមាធិជារបស់អសេត្តបុគ្គល ១ ប្រកបដោយ

វិនយប់ដកេ បរិវាភេ

អសេឡានបញ្ជាល់ សមភាគគោ យោធិ៍អសេក្ខេន វិទុន្តិត្តា ខ្លេង សមន្ទា ៩ នោះ យោធិ អសេត្តេន វិទុន្តិ**ញា -**ណនស**្ទ**េះទ្វេ នេះ សមន្ទាក់តោ ហោត់ នេះសាស្បា វា យោត៌ អត់ក្រេខសរស្បែ វា។ អបមេរិបិ **ន**ហង្គើមាំ សមន្ទាក់តេន កិត្តុនា ឧបសម្បានេត្តំ និស្សយោ នាត់ញោ សាមណេយ ខ្មែរប្រគីញេ អត្តនាអសេក្តេជ ស៊ីល់ក្ខាន្ទេសមញ្ជាត់តោ យោតិ បរិមសេក្តេស៊ីល -ត្ត នេ្ទ សមានបេតា អត្តជា អសេក្គេន សមាជិក្ខុនេ្ធ សមន្ទាក់តោ ហោធិប់អ្នសេក្តេសមាធិក្តុន្ទេសមាន-មេតា អត្តា អសេក្តេ<mark>ន មញា១ន្</mark>នេ សម*្ពា*ក់តោ យោត្យអ្នកស្រាស្ត្រ សមានបេតា អត្តជា អ<u>ុ</u> សេក្ខេរ វិមុត្តិក្ខុ ខ្នេន សមន្ទាក់តោ យោត៍ បរិ អសេក្តេ វិទត្តទុះ ស្រមានបេតា អត្តនា អសេក្តេជវិទ្ធិញ្ញាណ-នស្សាធត្ថាធ្វេជ សមជ្ជាក់តោ យោតិ បាំ អសេក្តេ ម៉ឺម៉ុត្តិ-ញ្ហាសានស្បានក្ខាដ្ឋ សមានបេតា ឧសវសេប្តាវា បោះតិ កានេះ កិត្តុសា ឧបសម្បាធេនត្វ ជំសួរបោ នាន់ត្វោ

នៃយប់គិក បរិបារៈ

តង៍បញ្ជាជារបស់អសេត្តបុគ្គល ១ ប្រគបដោយគង់វិមុត្ត**ជា**របស់អសេត្ត ឋុគ្គល 🤋 ប្រកបដោយកន៍ម៉ៃគ្គុំញាណ ខុស្ស ៩: (បច្ចុះក្នុណ្**ញាណ**)ជា របស់អាសត្ថបន្ត្រាល ១ មានស្បែ ១០ ឬមានសៃប្រលើសអពី ១០ ឡើង ហៅ ១។ កិត្ត្ដដែលប្រកបដោយអង្គ ៦ ដ ខេទៀត ក៏គួរឲ្យ ឧបសម្បទា គួរឲ្យ និស្ស័យ គួរឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួនបាន គឺប្រកបដោយកងសីលជារបស់ អសេត្តបុគ្គលដោយខ្លួនឯង ទាំងដឹកនាំអកដទៃ (ឲ្យប្រកប) ក្នុងកងសីល ជារបស់អសេត្តបុគ្គល ១ ប្រកបដោយកងសមាធិដារបស់អសេត្តបុគ្គល ដោយ ខ្លួនជំងឺ ទាំន់ដឹក នាំអ្នកដទៃក្នុងកងសមាធិដារបស់អសេត្តបុគ្គល ១ ប្រកបដោយកង៍បញ្ញា ជារបស់អសេត្តបុគ្គលដោយ ខ្លួនឯង ទាំនដឹកនាំអ្នក ដទៃក្ខុងក្នុងបញ្ហាជារបស់អសេត្តបុគ្គល ១ ប្រកបដោយកងវិមុត្តជារបស់ អសេត្តបុគ្គលដោយខ្លួនឯង ទាំងជឹកនាំអ្នកដទៃក្នុងកងវិមុត្តជារបស់អសេត្ ឋគ្គល ១ ប្រកបដោយកងវិមុត្តិញាណ «ស្សនៈជារបស់អសេត្តបុគ្គល ដោយ ខ្លួនឯង ទាំងដឹកនាំអ្នកដ ខេត្តងវិមុត្តិញាណ ខស្សនៈ ជារបស់ អសេត្តបុគ្គល ១ មានវស្សា ១០ ឬមានវស្សាលើសអំពី ១០ ឡើង ទៅ ១ ។ កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៦ ដទៃទៀត ក៏គួរឲ្យទបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ

ឯកុត្តរំកំ ធក្កំ ឧបដ្ឈាយស្ស ធឡង្គាន់

សាមលោរេ ឧបដ្ឋារេសព្យា សង្គោរ លោក ហ៊ុរិមា ហោក នុំត្តប្បី យោត អាវឌ្ធីរិយោ យោត **ខុបដ្**តស្បត់ យោត ឧសារសេញ វា យោធិ៍ អត់ក្រោឧសារសេញ វា ។ អប្ប-ហិថំ នហេ ខ្ដេំហិ សមន្ទាក់ គេន ភិក្ខុនា ឧបសម្បានេតព្ និស្ស យោ ខាត់ ញ៉េ សាម លោ ភេឌ្ឌ ដ្ឋា ខេត្ត ញ៉េ ន អនិ្ ស៊ីលេ ស៊ីលវិបញ្ហោ ហោតិន អដ្ឋា្យា អេចារវិបញ្ហោ យោតិន អត់និឌ្ឌិ**យា** និឌ្ឌិវិបន្នោ យោតិ ពហុស្ស្តតោ យោតិ បញ្ជាប្រភិន្តិសុវស្សា វា យោតិអតិក្រោន**ស**-វសេក្សា ។ មខមេលិខិ នៈសេ ខ្លែសិសមញ្ញក់ តេខ កិត្តាល នុខសម្បានេះ ត្វុំ និស្សយោ នាន់ ញ៉េ សាមណេរ នុ បដ្ឋា បេតត្យេ បដិ**ព**លោ យោតិ អន្តេវាស៊ីវ៉ា សន្តិវិញារ វា កំលាន់ ឧបដ្ឋាត់ វា ឧបដ្ឋាបេត់ វា ឧប្បន្នំ អនការតំ វុខកាសេតុំ វា វុខកាសខេតុំ វា ឧឌ្ឍន្នំ កក្តិចូ ជម្មាតា វិទោខេត់ វា វិទោធាមេតុ វា អមត្ត ជាភាតិ អាចត្តិយា វុឌ្ជាជំ ជាជាតិ ឧសវស្បោ វា ហោតិ អតិ-ក្រុងសុស្សា ។ ។ អត្តស្រេត ឌសុស្តេស មានសី-ឧ នេះ ខ ម្នាសា ខាងក្សា ខេត្ត ខ្លាំ ខេត្តព្រៃ ខាត់ ញើ

ឯកុត្តវិកៈ ធក្កៈ អង្គ ៦ របស់ឧបជ្ឈាយ៍

គួរឲ្យសាម ណេវបម្រើខ្លួនបាន គឺជាភិក្ខុមានសេចក្តីដៀត្រវ ១ មានសេចក្តី **ភ្នាស**ជាបទ មានរសប**ក្តីក្រុងទ្វាប**ជាបទ (ជារព្ធសេប**ក្**ព្យាយាម១ មានសត្វិស្ត្រភិទ ១ មានវស្សា ១០ ឬមានវស្សាលើសអំពី ១០ ឡើង ទៅ ១ [។] ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៦ ដ ទេ ទៀត ភិក្ខុ ឲ្យ **១**បសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាម ណេរបម្រើខ្លួនបាន គឺភិក្ខុមិនវិបគ្គិ**ហក**សីលក្នុង អធិសីល ១ មិនវិបត្តិបាកមារយាទក្នុងអដ្ឋា្រ ១រ: ១ មិនវិបត្តិបាកទិដ្ឋិក្នុ អតិទិដ្ឋិ ១ ជាអ្នកចេះដឹងច្រើន ១ មានព្រុជ្យ ១ មានវស្សា ១០ ឬមាន វស្សាលើសអំពី ១០ ឡើនទៅ ១ ។ ភិត្ត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៦ ដទៃ ទៀត ក៏គួរឲ្យទបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន បាន គិកិត្តជាអ្នកអាចនឹងបម្រើ ឬប្រើគេឲ្យបម្រើនូវអន្តេវាសិកក្តី សន្ធិរិ-ហារិកក្តីដែលមានដម្ងឺ ១ អាចនឹងបំបាត់ចូប្រើគេឱ្យបំបាត់នូវសេចក្តីអផ្សុក ដែលកើតឡើង ១ អាចនឹងបន្ទោបង៍ច្ចប្រើគេឲ្យបន្ទោបង់តាមធម៌នូវសេចក្ដី សង្ស័យដែលកើតឡើង ១ ស្គាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់ការចេញថាកអាបត្តិ ១ មានវេហ្សា ១០ ឬមានវេហ្សាច្រើនជាង ១០ ឡើង ៧ ១ ។ ភិក្ខុដែល ប្រកបដោយអង្គ ៦ ដទៃ ទៀត ក៏គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យ

នៃយប់ដែក បរិវាភេ

សាមយោរា ឧបដ្ឋាបេនញេ បដិព្យោប្រាត់អន្តេវាស៊ី វា សខ្វិហារឺវា អភិសមាលាភិកាយ សិក្ខាយ សិក្ខា-បេះ អាធិត្រូ ឬ ចរិយៈតាយ សិក្ខាយ វិធេតុ អភិជម្ន វិ ខេត្ត អភិវិលយេវ ខេត្ត ឧប្បន្ន និឌ្ឌិកទំ ជម្នាតា វិវេ ខេត្ ឧសវសេក្សា ស យោទិ អទិព្រភឧសវសេក្សា ស។ អចពេញ -ចំ ទេហ ស្តែល សម្ពាក់ កេន កិត្តា នុបសម្បាធនត្ តំស្បីលោ ខាន់ញ៉េ សមលោក **ខព**ីព្រែឌយើ មា-បត្តី ជានាត់អនាបត្តើ ជានាត់ លេហុក អេបត្តី ជានាត់ កុះគាំ អាបត្តី ជាភាគិ ខុកហោធិ ទោ បន្សុះ ្រគាំ មោក្ខាន់វិត្តារេន ស្វាកតាន់ យោន្ត សុវិកត្តាន់ សុប្ប-វត្តិន សុវិនិទ្ធិតាន សុត្តសោ អនុព្យញ្ជូនសោ នសវស្សោ ។ យោឌ អត់ក្រេ<mark>នសរស</mark>្បែ ។

(៩៣) ៩ អងម្មិតានិ ទាន់ មោក្ដដូចជានិ ។ **៩** ជម្មិកានិ ទាន់ មេក្ដដូចជានិត់ ។

ចក្តុំ និន្និត ។

វិនយបិងក បរិវារៈ

សាម ណេរបម្រើខ្លួនបាន គឺកិត្តជាអ្នកអាចឲ្យអន្តេរាសិក ឬសទ្ធិវិហាកែ សិក្សាក្នុងអភិសមាលាកោសត្តាបាន ១ អាចទូឆ្នានក្នុងអាទិព្រហ្មចយេកា-សត្តា ១ ភាបខ្លានក្នុងអភិជម ១ ភាបខ្លានក្នុងអភិវិន័យ ១ ភាបដោះភាម ជម៌នូវទិដ្ឋិទុសដែលកេតឡេង១ មានវស្សា ១០ ឬមានវស្សាច្រើនជាង ១០ ឡើងទៅ ១ ។ ភិ**ក្**ដែលប្រកបដោយអង្គ៦ ដទៃទៀត ក៏គួរឲ្យ•្យសម្យទា គួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសា**ម ណេរបម្រើខ្**នជាន គឺក**ក្**ស្គាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់អ**នា**បត្តិ ១ ស្គាល់លហុកាបត្តិ ១ ស្គាល់គរុកាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះចេះ ធាតិមោត្តទាំងពីរដោយពិស្តារ ចេះចែកបទភាជន:ដោយប្រពៃ **ចាំ**ស្ងាត់ រត់មាត់ដោយប្រពៃ កាត់សេចក្តីដោយប្រពៃ តាមសុត្ត: គឺ១ន្ទុក:នឹងបរិវាវ: ភាមអនុព្យញ្ជនៈ គឺអត្តូរ:នឹងបទ ១ **មាន់ស្យា ១**០ ឬមាន់ស្បែច្រើន**ជា**ង อง เอโซเฟ อ ฯ

(៧៣) ការបញ្ជាប់ជាតិ មោក្ខមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៦ ។ ការ បញ្ជាប់ជាតិ មោត្តប្រកបដោយធម៌មាន ៦ ។

០២ នកៈ (ពួកប្រាំមួយ១) ។

ឯកុត្តរំកំ ធក្ខំ ឧទ្ធានគាថា

ត**ស**្ព្រាធំ

[៧៤] មការេវា ការេវា ខ វីខេតា ភាមិខិមិ ខ សមុដ្ឋានា ពេធនា ទៅ អភាពនិស់សេខ ខ ប្រមាធិ ជ ជារង្ ចីវិត សេងនាធិ ច^(១) តាយ តេ ចិត្តតេ ចាប់ ភ្នេះ ក្នុ គេ ក្នុ ក (៤) តា**យ**វា**ពចំ**ត្តតា ច យត្សេសខគេ ខ អនុវានា និយាសោ ច ត់វិយ និស្សយេន ខ អជុប្បញ្ញវិ អានាយ សមានាយ ៩ ៩ ៩

អសេខេ សមាឧបេតា

^{0-10 9. 5 9}

ឯកុត្ត្វិកៈ ចក្កៈ ឧទ្ធានគាយា

ទទូរន គំបញ្ចីរឿង នៃគក: នោះជួរយ្ជះ

(៧៤) និយាយអំពីអគារវ: ១ គារវ: ១ វិនិតវត្ថុ ១ សិក្ខាបៈ ដែលមាន**ពាក្យ**ថាប្រព្រឹត្តដោយសមគរ្វ ១ សមុដ្ឋាននៃអា<u></u> បត្ត ១ អាបត្តមានកិរិយាកាតជាវិនយកម្ម ១ អាការដែល ត្រូវអាបត្តិ ១ អានិសង្ស ១ សិក្ខាបទដែលមានទឹកណត់ ១ នៅប្រសហការគ្រៃចាំរ ៦ វាគ្រី ១ ចាំរ ១ ចឹកជ្រលក់ ១ អាបត្តិតាំង ទៀជតែអំពីកាយនឹងចិត្ត ១ អាបត្តិតាំង ឡើង តែអំពីវាបានឹងចិត្ត ១ អាបត្តិតាំង ហ្វើងអំពីកាយនឹងវា**ហ**នឹង ចិត្ត សង្ឃឹកម្ម ១ វិវាខមូល ១ អនុវាខមូល ១ ប្រមាណ បណ្ដោយនឹងប្រមាណៈ ទីង ១ ការរម្ងាប់លក់និស្ស័យ ១ អនុហ្វត្តាត្ត ១ ភិក្ខុកាន់យកចវរដែលធ្វើមិនទាន់ស្រេចហើយ ចៀសចេញទៅ ១ ភិក្ខុប្រមូលយកចីវវដែលធ្វើមិនទាន់ ស្រេចហើយចៀស ចេញទៅ ១ កិត្ត្ត្រឹកនាំអ្នកដទៃក្នុងសីល ជារបស់អសេត្តបុគ្គលជាដើម ១ ភិត្តមានសេចក្តីដើ្យត្រូវ ១

វិនយប់ជំពេ បរិវារោ

សន្ទោ អធិសីលេន ខ តំលានាតិសមាទាវិ អាចត្បានម្មួនម្មិកាទិ ។

(៧៥) សត្ត អាចត្តិយោ ។ សត្ត អាចត្តិទុក្ខា ។ សត្ថាធិតាត្រូវ សត្ត សាមចំយោ ។ សត្តអង្ម៉ិកា បដំណានការណា ។ សត្ត ជម្ម៉ាកា បដំណានការណា ។ សត្តជំ្នាលខត្តសត្តាលការណ៍យេខកដំ្ឋ សត្តា-ធំសំសា នៃយេខហេ។ សត្ត បមោធិ ។ សត្តអុណុត្ត-មាន និស្បត្តិយំ ហោត់ ។ សត្ត សមតា ។ សត្ត ក្សាធិ ។ សត្ត អាមកដេញាធិ ។ តំប៉ៃ សេត្ត្តិ។ ។ សត្ត គណៈកោជនេ អនុប្បញ្ញត្តិយោ ។ គេសជ្ជាធិ បដិក្តីហេតុ សត្តាហបរទំ សន្និធិការកំ បរិកុញ្ចិ-តេញ្ចំ ។ ភាគចីវ អេស្**យ ប**ក្ស**មត់** ។ ភាគ**ចី**វ

វិនយល់ឱក បរិវារៈ

ភិក្ខុប្រកបដោយអធិសីល ១ ភិក្ខុសាចបម្រើកូនសិស្សដែល មានដម្វីបាន ១ ភិក្ខុសាចបង្រៀនកូនសិស្សក្នុងអភិសមា**ហ**ាកា -សិក្ខា ១ ភិក្ខុស្គាល់សបត្ត ១ បញ្ជាប់បាត់មោត្តមិនប្រកបដោយ ធម៌ ១ បញ្ជាប់បាត់មោត្តប្រកបដោយធម៌ ១ ។

(៧៥) អាបត្តិមាន ៧ យាង៍ ។ កង់ នៃអាបត្តិមាន ៧ ។ វិនិតវត្ថ មាន៧ យ៉ាង៍ ។ ស៊ីត្នាប?ដែលមាន ពាក្យថាប្រព្រឹត្តដោយសមគួរមាន ៧ ។ សមថៈឈ្មោះបដ់ញ្ញាតករណ: មិនប្រកបដោយធម៌មាន ៧ យ៉ាង៍ ។ សមថ:ឈ្មោះបដ់ព្រាតករណ:ប្រកបដោយធម៌មាន ៧ យ៉ាង ។ ភិក្ខុ ៧ ដោយសត្តាហត់ចូមិនគ្រុវអាបត្តិ ព្រោះអាស្រ័យបុគ្គល ៧ ពួក ។ កិត្តអ្នក ទ្រទ្រង់វិន័យតែងហ្នេតនិសង្ស ៧ **យ៉**ង់ ។ សិក្ខាបទដែលមានទឹកំណត់ មាន៧ យ៉ាង៍ ។ វត្តដែលជានិស្សគ្គិយៈក្នុង១ណ:អុរុណរះ ឡើងមាន៧ យ៉ាង ។ សមថៈមាន៧ យ៉ាង ។ សង្ឃកម្មាន៧ យ៉ាង ។ ស្រុវស្រស់ មាន ៧ ប្រការ។ ភ្នាត ខេង្កដំ ៧ ប៉ាអាម (ត្រូវវាស់ខាងក្នុងជញ្ជាំង) ។ អនុហ្យាត្តក្នុងគណៈកាជនសិក្ខាបទមាន ៧ លើក ។ កេសដូ: (ដែលជា សត្តាហកាល់ត) កត្ត្រាខទួលសន្សំទុកធានបានតែត្រឹម ៧ ថ្ងៃ ។ កិត្ត្ កាន់យកចវីរដែលធ្វើស្រេចហើយចៀសចេញ៧ ។ ភិក្ខុប្រមូលយកចវីវ ឯកុគ្គរិកំ សគ្គកំ វិនយធរស្ស សគ្គង្គានិ

សមានាយ បេក្តមត់ ។ ភិក្ខុស] នេ ហោត់ អាបត្តិ ឧដូញា ។ ភិក្ខុស] ហោត់ អាបត្តិ ឧដ្ឋញា ។ ភិក្ខុស] ហោត់ អាបត្តិ បដិកាត់ញា ។ សត្ត អជម្មិកាធិ ថា-គំមោក្ខដួបជាធិ ។ សត្ត ជម្មិកាធិ ចាត់មោក្ខដួ-បភាធិ ។

(៧៦) សត្តហស្តេ៍លំ សមញ្ជាត់ តេត់ និត្ត នៃយដ្ឋា
ហោត់ អាបត្តី ជានាត់ អនាបត្តី ជានាត់ សហក់ អាបត្តី ជានាត់ តុក់ អាបត្តី ជានាត់ សំលវ ហោត់
ទាត់មោត្តសំរស់រ៉ុំតោ វិហាត់ អាចរៈគោចសេម្បីញ្ញេ
អានុមន្តេស រ៉េដូសុ កាយឧស្សារ សមានាយ សិក្ខាត់
សិក្ខាចខេសុ ចតុត្ន ឈានាធំ អាក់ចេតសិតាធំ និដ្ឋជម្មីសុំហារាធំ ជំតាមហាក់ ហោត់ អក់ចូលក់
អកសំហោក់ អាសវាឧញ ១យា អនាសរ ចេតៅម៉ុត្តិ
បញ្ជាំមុត្តិ និដ្ឋា វិហាត់ ។ អចក្រាំ សត្វហង្កើញ
បញ្ជាំមុត្តិ និដ្ឋា វិហាត់ ។ អចក្រាំមក់ញា សិក្ខាត់ទាំ

ឯកុត្តវិកៈ សត្ថកៈ អង្គ ៧ របស់ភិក្ខុជាវិន័យធារ

ដែលធ្វើស្រេចហើយចៀសចេញទៅ ។ អាបត្តដែលមិនមានដល់ភិក្ខុ បណ្ឌិតគប្បីឃើញ ។ អាបត្តដែលមានដល់ភិក្ខុ តំបណ្ឌិតគប្បីឃើញ ។ អាបត្តដែលមានដល់ភិក្ខុ បណ្ឌិតគប្បីម្រាប់ចេញ ។ ការបញ្ជប់បាត់មោត្ត ដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៧ យ៉ាង ។ ការបញ្ជប់បាត់មោត្តដែល ប្រកបដោយធម៌មាន ៧ យ៉ាង ។

(៧៦) ក់ត្ដដែលប្រកបដោយអង្គ័៧ បានឈ្មោះថាជាវិន័យជា គឺ
ស្គាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់អនាបត្តិ ១ ស្គាល់លហុកាបត្តិ ១ ស្គាល់គរុកាបត្តិ ១ ជាអ្នកមានសីលនឹងសង្ទ្រមក្នុងបាត់មោក្ខស់វៈ បរិបូណ៌ដោយ
អាបារៈនឹងគោបរៈ ឃើញក៏យក្នុងទោះសសូម្បីបន្តិចបន្តួច ហើយសមាទានសិក្សាក្នុងសិក្ខាបទ ១ ជាអ្នកបានដូចសេចក្ដីប្រាញ់ បានដោយមិន
លំបាក បានដោយធំខូលាយ នូវឈានទាំង៤ ដែលអាស្រ័យនូវចិត្តដ៏
ថ្ងៃថា ជាឈាននាំទ្យនៅជាសុ១ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់
នូវចោះគាវិមុត្តិនឹងបញ្ហាវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសវៈព្រោះអស់អាសវៈហើយ
ដោយបញ្ហា ខ្លួនឯង ហើយសម្រេចសម្រាន្តនៅ (ដោយឥរិយាបថទាំង
៤) ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ។ ក់ត្ដដែលប្រកបដោយអង្គិ ៧ ដទៃទៀត បាន

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

សមញ្ច តោ តិត្តូវិន**យព**ពេ យោតិ អាបត្តី ជាភាភិ អ៩១៩ ជាខាត់ លេហុក អ**ប**ត្តិ ជាខាត់ កក្ក អាបត្តី ជានាតិ ពហុស្[តោ ហោតិ សុតពរោ សុត… សច្ចិខយោ យេ គេ ಐញ អានិកាហ្សាណា មនៀ្ន ကေလျှယ**ာ** စ^{ိုး}ယာေနာင္ၾကျသာ ကန္နေ ဗရုက္ဆင္ គោលចរិច្ចស្ពាំ ចរៃសុខ្ទំ (១ញ្ចរិយ៍ អភិវឌន្តិ នាជារុ-ទាស់ ឌ្រួ ពហុស្ត្ត ហោឌ្គិ ៩តាវខុស បរិចិតា មនសាន្យក្តៅតា និដ្ចិយា សុហ្យដ់វិឌ្ជា កក្នុ ឃានានំ អាភិបេតសិតានំ និដ្ឋឧទ្ធសុទវិហារានំ និកាមេសាភិ យោត៌ អគ៌<mark>ចួលភ</mark> អគស់លោភ អសវាឧញ ១យា អស្នក ខេត្រៅម៉ុត្តិ ឧញ្ជាវិមុត្តិ ឱ្ឌេ វ ឧទ្ទេ សយ់ អភិញ្ញា សច្ចិតាត្យ ឧបសម្បជ្ជ វិហរតិ ។ អបប្រាំបិ សត្តហន្តេ៍ហិ សមញ្ញាក់តោ ភិក្ខុ វិធយៈពេក យោគ អាបត្តជានាត់ អភាបត្តី ជានាត់ ពេហុក អាបត្តី ជាភាគិតុកេះ អាបត្តីជានាគិន្ភហេធិ ទោ បន្សុក្ ទាន់ ទេស្ថាន់វិត្តារេន ស្វាក់តាន់ បោះខ្លែ សុវិត្តាន់ សុខ្យាត្តធំ សុវិធិខ្ញុំតាធិ សុត្តសោ អនុឲ្យញ្ជូនសោ

វិនយប់ឹងក បរិវារៈ

ឈ្មោះថាជាវិន័យដេ គឺស្គាល់អាបត្តិ១ ស្គាល់អនាបត្តិ១ ម្គាល់ លហុកាបត្ត ១ ស្គាល់គរុកាបត្ត ១ ជាអ្នកចេះជំងឺច្រើន ទ្រទ្រង់នូវពុទ្ធ $m{t}$ ចន $m{s}$: សន្ $m{f}$ នូ $m{t}$ ពុទ្ធ $m{t}$ ចន $m{s}$: ធម៌ដែលពីរោះ $m{n}$ ងដើម ពីរពះ $m{n}$ ពេលពីរោះ **វា**ងចុង ប្រកាសនូវគ្រហ្មចលេះ ត្រមទាំងអគ្គនឹងព្យញ្ជន: ដ៏ពេញបរិប្ហូណិ បរិសុទ្ធគ្រប់គ្រាន់ទាំងអស់ ធម៌ដែលមានសភាពដូច្នោះ ភិក្ខុគោះបានចេះ ដឹង ច្រើន ជាន (ខែខ្ពង់ ជា ៩ ហិស្ថា គឺ គេ មាត់ ជា នខូល ចិត្តប្បាស់ លាស់ បានយល់យោលយៅដោយទិដ្ឋិ គឺបញ្ហា ១ ជាអ្នកបានដូចសេ**ច**ក្តីប្រាថ្នា ទុខដោយមិនលំទុក ទុខដោយ¤ំទូលាយ នូវឈានទាំង ៤ ដែលអា₌ ស្រយនូវចិត្តដ៏ថ្ងៃថ្វា ជាឈាន**ទាំឲ្យ**នៅជាសុ**ទក្**ងបច្ចុប្បន្ន ១ បានធ្វើ**ឲ្យ** ជាក់ច្បាស់ខ្លួវចេត្រាវិមុត្តិនឹងបញ្ហាវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសវ: ព្រោះអស់ ង្ខាស់ ស្គ្រាធ្វាស់ ស្គ្រាធ្វាស់ ស្គ្រាធ្វាស់ ស្គ្រាធ្វាស់ ស្គ្រាធ្វាស់ ស្គ្រាធ្វាស់ ស្គ្រាធ្វាស់ ស្គ្រាធ្វាស់ ឥរិយាបថទាំង ៤) ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១។ កិត្ត្ដដែលប្រកបងោយអង្គ*៧ដ*ែទទៀត ទាន≀ឈ្មោះថាជាវិទ័យធវ គឺស្គាល់អាបត្ត ១ ស្គាល់អ*ងាបត្ត ១ ស្គាល់*លហុ≖ កាបត្ត ១ ក្នាល់គរុតាបត្ត ១ កិត្ត នោះ ចេះ ចាំ ធ្វា មាក្ខ្ពាំងព័រ ជោយពិសារ ចេះចែតបទភាដន:ដោយប្រពៃ **ចាំ**ស្ងាត់គេមាត់ដោយប្រពៃ ចេះកាត់សេច ត្តីដោយប្រពៃតាមសុត្ត:គឺ១ន្នក: នឹងបរិវារ:តាមអនុព្យញ្ជន:គឺអត្តរ:នឹងបទ១

ឯកត្តវិក សត្តកំ វិនយធស្សេ សត្តង្គាន់

ខនុធំ ឈានាន់ អាតិ ខេន្តភិកាន់ និ**ដ្ឋនម្លស់**សារាធំ ធិតាមលាគឺ យោត អភិ**ព្**លាគឺអ**តសំរលាគឺ អាស**-វាជញ្ ទយោ អភាសា ចេតោម៉ៃត្តី ចញ្ញាម៉ិត្តី ឧដ្ឋេ វ ជម្មេសយ់ អភិញ្ញា សច្ចិត្តោ ឧបសម្បីជួរបែរតិ ។ យោត៌ អាចត្តី ជានាតំ អនាចត្តី ជានាតំ លេហុក អាចត្ត ជាលាត់ កុរុគាំ អាចត្តី ជាលាត់ អាធេកាវិហិត់ ចុត្យេធិ-ာက အင်္ခကါးမှာ မောကာ်ရွှင့် ရေးမာရှိသည်။ မော်ရွှင် သွင့် သွင့် ແរ តិសេក្ខិ ជាតិយោ ខតសេក្ខិ ជាតិយោ ខញ្ទិ ជាតិយោ ។ បេ ។ ឧសច៌ ជាតិយោ វ៉ែសម្យុំ ជាតិយោ នឹសត្យ ជាតិយោ ខត្តាធ្យើសទ្បី ជាតិយោ បញ្ហាសម្បី ជាត់យោ ជាតិសតម្បី ជាតិសហសុទ្ធៀ ជាតិសតស-សស្សទ្បីអនេគេត្ អុំរុឌ្គីយោងខេម្មេត្ត អូឌីមាពេ ម នេះ អនុវាស្ត្រភាព អងុស្ត្រសំ សំនេះ មាន គេខោ ស្សុះប្រើ សុស សេប សុស្ខ ខែ សុវុឌ្ សាស្រយុច្ថា សេស្ត្រ សេស្ត្រ សមុទ្រ ខុនទាន់ ៩ គ្រេសក្នុង ស្នេស ស្នេស ស្នេស ស្នេស ស្នេស ស្នេស ស

ឯកគួរិកៈ សគ្គកៈ អង្គ ថា របស់វាក្ដងា នៃយធរ

ជាអ្នកធានដូចសេចក្តីស្រ្ទាំ មានដោយមិនលំមាក មានដោយធំទូលាយ នូវឈានទាំង ែដែលមាស្រ័យនុវចិត្តដ៏ថ្ងៃថ្នា ជាឈាន**ភិទ្យានៅជាសុខ** ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខ្លាចក្រៅមុត្ត ខឹងបញ្ហាវិមុត្តដែលមិន មានអាសវ: ព្រោះអស់អាសវ:ហើយដោយបញ្ហាខ្លួនឯង ហើយសម្រេច ស ស្រាន្តនៅ (ដោយអរិយាបថនាំង៤) ក្នុងបច្ចុប្បន្ន១ ។ កក្តុដែលប្រកប ស្គាល់អ**នា**បត្ត ១ ស្គាល់លហុកាបត្ត ១ ស្គាល់គរុកាបត្ត ១ រលឹកឃើញ^{ខ្លួវ} ចំណែ**ក ៖** ន្ទដែលធ្លាប់អាស្រ័យនៅក្នុងកាលមុនមាន ស្រើនប្រការ គឺរលឹក ឃើញ១ជាតិទុះ ២ជាតិទុះ ៣ជាតិទុះ ៤ជាតិទុះ ៥ ជាតិទុះ ។ បេ ។ ១០ ជាត់ខ្លះ ២០ ជាត់ខ្លះ ៣០ ជាត់ខ្លះ ២០ ជាត់ខ្លះ ១០០ ជាតិខ្លះ ១០០០ ជាតិខ្លះ ១០០០០០ (១ សែន) ជាតិខ្លះ សវដ្តកហ្សដាច្រើនខ្លះ វិវដ្តកហ្សដាច្រើនខ្លះ សវដ្តវិវដ្តកហ្សជាច្រើនខ្លះ ថា អាត្មាអញកើតក្នុងទីឯ ណោះ មាន ឈ្មោះយ៉ាងនោះ មាន គោត្រយ៉ាង៍ នោះ មានសម្**ព្រ**យ៉ាង៍នោះ មានអាហារយ៉ាង៍នោះ *ទទួ*លសុខទុក្យ៉ាង៍នោះ មានអាយុកណត់ប៉ុណ្ណោះ លុះអាត្វាអញច្បត់ចាក់ទីនោះហើយទៅកើត ក្នុងទីឯ ណោះទៀត ដែលអាត្មាអញជាខាតិតក្នុងទីនោះ មានឈ្មោះយ៉ាង នាះ មាន គេត្រយ៉ាង៍ នោះ មានសម្∱្យ៉ាង៍ នោះ មានអាហារយ៉ាង៍ នោះ

វិនយប់ដីពេ បរិវារា

ស់រសុខឧុទ្ធឲ្យខិស់ប់ថ្ងឺ ស់ស្រាយុមវិយ ខ្ដោ (សា គ គេ) ចុតោ ៩៩៩៩ នោត់ ៩ភិសា ការ សង្ខេ្ស អ នេក-វិហ៍តំ ឬព្រេធិវាស់ អនុស្បាត់ និព្យេធ **ខ**ក្ខានា វិសុខ្លេធ អត់ក្តេស្សសក្សេ សត្តេ បស្បត់ បាមា ខេ ខុប-ជឌី្ទានេ ស្នេ ជហ្វានេ មាវេយ៉ា ន់សំយ៉េ មានខេ ឧក្សេស យសាកម្មបកេ សត្តេ បជាជាតិ សមេវត កោះត្តោ សត្តា តាយធុច្ចាំនេះ សម្បាត់តា វិចិធុច្នូ-រី តេជ សមជ្ជាក់តា ម នោជ្<mark>ច</mark>រ៉ុ តែជ សមជ្ជាក់តា អ**្** យាជំ ន្យាជ្រកា មិឡាជំជ្ជិកា មិឡាជំជ្ជិកម្មសមានា-លា គេ តា**យស្ប**ុ គេខា បរ**ម្ម**រណា អទា**យំ** ខុត្តតំ វិឌីទាត់ និយេ ខុមមគ្នា ៩មេ វា មន កោឌ្ដោ សត្តា កាយសុខាំគេន សមន្ទាកតា ខ្លែសុខាំគេន សមន្ទាក-តា ម នោសុខា តែ៖ សម្**ឆ្នាកតា** អ ំ**យា** ំ អនុ**ខវា**ឱកា សម្មាធិដ្ឋិកា សម្មាធិដ្ឋិកម្មសមាពាពា គេ កាយសុុ ភេឌា បម្មេរណា សុគតិ៍ សត្ត លោក នុបបញ្ញាតិ នុខ ខ្លួន ខត្តភា ស្រុខ្វេន អនុក្តាន្តមានុសកោន

រិតយបិងក បរិវារៈ

ទទួលសុ**១ខុត្តយា**ង៍នោះ មាន៣យុកណត់ប៉ុណ្ណោះ សុះ៣តាមញ្ជាត ញកទីនោះហើយទើបបានមកកើតក្នុងទីនេះ កិត្តនោះលើកន្លប់ណែក១ន្ធ ដែលធ្លាប់អាស្រ័យនៅក្នុងកាលមុនមានច្រើនប្រការ ព្រមទាំងអាការព្រឹម ត្សស្រែដោយប្រការដូច្នេះ ១ ភិក្ខុ នោះមានចក្ខុ ពុជ្ជបរិសុទ្ធភិទ្ធង៍ហួស ចក្ខុខេសមនុស្សធម្មតា បានឃើញពួកសត្វដែលឲ្យត្រដែលកើត ជាសត្វ ប់ោកពេបៗ៖ ទត្តមៗ៖ មានសម្បីលេ្ធ មានសម្បារអាក្រក់ៗ៖ មានគត់ល្អ ទ្ធ៖ មានគត់**អាក្រក់ទុះ ជំងឺ**ច្បាស់នូវពួកសត្វដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមកម្មរបស់ ទូនថា អើហ្គំ សត្វត្តកនេះប្រកបដោយកាយខុប្ថាត ប្រកបដោយបែខុប្បាត ប្រកបដោយមនោទុហ្គិត ជាអ្នកគិះដៀល ព្រះអរិយបុគ្គល ជាអ្នកយល់ខុស ប្រកាន់ស៊ីបន្ទវិអាតើតាមសេចក្តីយល់ខុស សត្វពួកនោះលុះមានវាង៍កាយ បែកធ្លាយទៅ វាងមុខអពិសេចក្តីស្លាប់ វមែងទៅកើតក្នុងកំណើតគរប្លាន **ប្រេត អសុរគាយ នរក ម្យ៉ាងទៀតថា ដើញ សត្**ពុកនេះ **ប្រក**ប ដោយកាយសុចរិត ច្រក់ចដោយវិចិសុចរិត ប្រកបដោយមនោសុចរិត ជាអ្នកមិនតិះដៀលព្រះអរិយបុគ្គល ជាអ្នកយល់ត្រូវ ប្រកានសបន្តវកម្ លុះមានរាងកាយបែកធ្លាយទៅ តាមសេចក្តុយល់ត្រូវ សត្វពួកខោះ **វាន៍មុខ**អំពីសេចក្តីស្ងាប់ វមែង ទៅកើតក្នុងសុគតិ នឹងឋានសូគិទៅលេក ភិត្ត នោះមានចត្ថ្ម ព្រះសុទ្ធ កន្ទង៍ហ្លួសចត្ថ្ បេសមនុស្សធម្មតា

ឯកុត្តវិកំ សត្ថកំ នៃយធស្ប សត្តង្គាន់

សត្តេខស្បត្តិ ខាំមានេ ឧទពន្ធមានេ ចាំនេ ខណៈទេ ស់ដ្រាំ ខេត្តប្រោ សុខនេ ឧឧនេ យុខ្សាមគឺតែខេ ស គ្លេ ២៩៦៩ តំ អាសវាជញ្ ១៤៣ មភាសា ខេ តោ-វិមុត្ត ខញ្ញាវិមុត្ត និដ្ឋេវ ជម្មេសយ៍ អភិញ្ញា សច្ចិតាត្វា ឧបសម្បីដូ វិហរតិ ។ សត្តហុស្តេ៍ហិ សម្បាកតោ វិនយៈខពេ សោភតិ អាចត្តី ជានាតិ អនាចត្តី ជានាតិ លេហុគាំ អាចត្តី ជានាតិ តុកាំ អាចត្តី ជានាតិ សីលវា យោតិ។ មេ។ សមានាយ សិក្ខាតិ សិក្ខាម នេះស ចតុន្នំ ឈានាធំ អាភិចេតសិកានំ និឌ្គឌ្មសុទវិហាវា-ំ ដំណាមលាត់ យោគ អភិទ្ធិលាគ អភសិលេភិ អសវាជញ្ជូ ១យា អជាសា ខេតោវិទុត្តិ ខញ្ញាវិទុត្តិ ខ្ដុំ ដ្ឋ ដូ សយុំ អភិញ្ញា សច្ចិតាត្យ នុបសម្បីជួ វិហរតិ ។ អមរេហ៍**ថ ស**ត្តហង្កើហ៍ សមញ្ជាក់ តោ វិជ<u>-</u> យដេពេ សោភិត អាមត្ត ជានាតិ អនាមត្តី ជានាតិ លេហុតាំ អាចត្តី ជានាត់ កុកាំ អាចត្តី ជានាត់ ពហុស្បៈតោ យោតិ ។ បេ ។ ជំជួយ សុប្បដ៌វិឌ្ជា

ឯកុត្តវ៉ក់: សត្ត អង្គ ៧ របស់ភិក្ខុសិន័យធរ

បានឃើញពួកសត្វដែលច្បត់ដែលកេត ជាសត្វថោតទាបខ្វះ ទត្តមខ្វះ មានសម្បុះស្តេខ្លះ មានសម្បុះអាត្រក់ខ្លះ មានគត់ល្អខ្លះ មានគត់អាក្រក់ 🥦 ដ៏ង៍ច្បាស់នូវពួកសត្វ ដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមកម្មរបស់ខ្លួន ប្រការដូច្នេះ ១ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវចេតោវិមុត្តិនឹងបញ្ហាវិមុត្ត ដែលមិន មានអាសវៈ ព្រោះអស់អាសវៈហើយដោយបញ្ហា ខ្លួនឯធិ៍ ហើយសម្រេច ស ម្រាន្ត នៅ (ដោយឥរិយាមថត្តិន៍ ៤) ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ វិន័យធរដែល ប្រភពដោយអង្គ ៧ វមែងល្អ គឺស្គាល់អាបត្ត ១ ស្គាល់អនាបត្ត ១ ស្គាល់ លហុកាបត្ត ស្គ្រល់គុរុកាបត្ត ១ ជាអ្នកមានស៊ីល ១ ។ បេ ។ សមា-ទានសិក្សាក្នុងសិក្ខាប់ខេត្តមិឡាយ ១ ជាអ្នកបានដូចសេចក្តីក្រុយ្ ហ្ន ដោយមិនលំហុក ហ៊ុនដោយទូលាយខ្លាំឈានទាំង ៤ ដែលអាស្រ័យ នូវចិត្តដ៏ថ្ងៃថ្នា ជាឈាននាំឲ្យនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ ១ ចុនធ្វើឲ្យជាក ច្បាស់នូវចេតៅម៉ុត្តិនឹន៍បញ្ហាម៉ុត្តិ ដែលមិនមានអាសវ: ព្រោះអស់អា... សុវៈ លេល ដោយ វិយា វិឌី ១២ ស្នេស (មេលស មេខ្មែស មែន នៅ (ដោយ អូរ្គី យាបថទាំង៤) ក្នុងបច្ចុប្បុទ្ធ ១ ។ វិន័យធរដែលប្រកបដោយអង្គ ៧ ដ **េ**]តរៅមង៍ល្អ គឺស្គាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់អ**នា**បត្តិ ១ ស្គាល់លហុកាបត្តិ ១ ស្គាល់គរុកាបត្តិ១ ជាអ្នកបេះហំច្រើន ។ បេ ។ បានយល់ជ្រាលជ្រៅ

វិនយប់ដីពេ បរិវារោ

ចនុឌ្ឌំ ឈាខាន់ អាក់ ចេតសិតាន់ និឌ្<mark>ឋឧញ្ញសុទវិ</mark>ហា<u>-</u> រាន់ និកាមហត្ត មោត៌ អកិច្ចហត្ត អក្សិរហត្តិ អស់ជន់ញ ១យា អនាស់វ ចេត្រៅម៉ូត្ត បញ្ហាវិមត្តិ ឧដ្ដេ នេះ ឧទ្ទេ សយ អភិត្តា សច្ចិតាត្វា ឧបសម្បជ្ជ វិហរត់ ។ អប ហើប **ស**ត្តហ **ខ្លែហ សម**្នាក់ តោ វិធ-យជ េ សោភិទិ អាចត្តី ជានាតិ អនាចត្តី ជានាតិ លេហុគា អាបត្តី ជានាត់ កុកា អាបត្តី ជានាត់ ខុភ-យាធិ ទោ ខានស្បី ខាត់មោត្តាធិ វិត្តារេធ ស្វាកតាធិ យោធ្នំ សុរិតត្តានិ សុប្បវត្តិនិ សុរិធិច្ឆិតានិ សុត្តសោ អនុព្យុត្តាឧសោ ចតុ**ន្នំ ឈានាន់ អាភិ**ចេត្**សិកាានំ** ខិដ្ឋម្នស់ខារិយាជន និតាមលាត់ យោត់អក់ចូលក៏ អគាស់លោក អាសវាជញ្ជូ ១៤វា អភាសារ ខេ តោវិមុគ្គ នញ្ហាវិទុត្ត ខិដ្ឋេ វ ខម្មេ សយំ អភិត្តា សច្ចិ-យៈខាំ ៩ឧមាត់ខ្មី រូសារខ្មុំ ឯ ឯឧបសេត្ត មានីសទ្រើស

វិនយប់ិង៣ បរិវារៈ

ដោយ និដ្ឋិនិប្តញា ១ ជាអ្នកបានដូច សេចក្តីប្រថ្នា បាន រោយមិនលំបាត បានដោយធំទូលាយ នូវឈានទាំង៤ ដែលអាស្រ័យនូវចិត្តដ៏ថ្ងៃថ្វា ជា ឈានតំឲ្យនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវចេ តៅម៉ុត្តិ នឹងបញ្ហាវិមុត្តដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់អាសវៈ ហើយដោយបញ្ហា 🤋 ន ជន លេចសម្រេចសម្រាន្តនៅ (ដោយឥរិយាបថត្តិន៍៤)ក្នុងិធិបច្ចុប្បន្ន**១។** វិន័យធរប្រកបដោយអង្គ ៧ ដទៃទៀត ក៏រមែង៍ល្អ គឺស្គាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់ អនាបត្ត ១ ស្គាល់លហុតាបត្ត ១ ស្គាល់គរុតាបត្ត ១ ភិក្ខុ នោះ:បះ៣ **ពុតិសេត្**ទាំងពីរដោយពីស្ពារ ចេះចែកបទភាជន:ដោយប្រពៃ ចាំស្ងាត រត់មាត់ដោយប្រពៃ ចេះកាត់សេចក្តីដោយប្រពៃ តាមសុត្តៈគឺ១ន្ទុកៈនង៍ បរវារ: ភាមអនុព្យញ្ជន:គឺអត្តរ:នឹងបទ១ ជាអ្នកបានដូចសេចក្តីប្រថ្នា បាន ដោយមិនលំបាក បានដោយធំទូលាយ នូវឈានទាំង ៤ ដែលអាស្រ័យ នូវចិត្តដ៏ថ្ងៃថ្នា ជាឈាននាំឲ្យនៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន១ ធានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស នូវចេតៅមុគ្គនឹងបញ្ហាវិមុគ្គដែលមិនមានអាសវៈ ព្រោះអស់អាសវៈហើយ ដោយបញ្ហា ខ្ទង់ន ហើយម្រេចសម្រាន្តនៅ (ដោយឥរិយាបថេលដ ៤) ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ។ វិន័យជាដែលប្រកបដោយអង្គី ៧ ដទៃទៀត

ឯកុត្តរំកំ សត្តកំ សត្ត អសទ្ធម្មា សត្ត សទ្ធម្មា

[៧៧] សត្ត អសធ្នម្នា អស្បៈន្នោះ យោតិ អេហិរិកោះ យោតិ មុឌ្ឌស្បីតិ យោតិ អប្បស្បើតោ យោតិ កុសិតោ យោតិ មុឌ្ឌស្បីតិ យោតិ ឧុប្បញ្ញោះ យោតិ ។ សត្ត សន្ទម្នា សន្ទោះ យោតិ ហិរិមា យោតិ ជុំត្តប្បី យោតិ ពហុស្សី តោះ យោតិ អាវឌ្វីវិយោ យោតិ ជុំច្នុំប្បី យោតិ យោតិ បញ្ជាក់ យោតិតិ ។

សតុក និង្ហិត ។

ឯកុត្តវិកៈ សត្តកៈ អសទ្ធម្ម ៧ នឹងព្រះសទ្ធម្ម ៧

រមែងល្អ គឺស្គាល់តាបត្តិ១ ស្គាល់អនាបត្តិ១ ស្គាល់លហុកាបត្តិ១ ស្គាល់
គរុកាបត្តិ ១ លើកឃើញនូវចំណែក១ន្ធ ដែលធ្លាប់គាស្រយ៍នៅក្នុងកាល
មុនមានច្រើនប្រការ ១ ២០២ មានចក្ខុខិត្តដ៏បរិសុទ្ធកន្ទង់ហួសចក្ខុរបស់
មនុស្សធម្មតា ឃើញតួកសត្វដែលច្បត្តដែលកើត ជាសត្វថោកទាបៗ៖
•ត្តមៗ៖ មានសម្បូល្អេៗ៖ មានសម្បូរតាត្រក់ទុះ មានគតិល្អៗ៖ មានគតិ
អាក្រក់ទុះ ដឹងច្បាស់នូវពួកសត្វដែលប្រព្រឹត្តទៅ តាមកម្មរបស់ខ្លួន ១
២ បេ ២ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវៈចេតាវិមុត្តិ នឹងបញ្ហាវិមុត្តិដែលមិន
មានអាសវៈ ព្រោះអស់អាសវៈ ហើយដោយបញ្ហាខ្លួនឯង ហើយសម្រេច
សម្រាន្តនៅ (ដោយដរិយាបឋទាំង៤) ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ២

(៧៧) អស**្ទ**ម្មមាន៧ ហាំង គឺបុគ្គលមិនមានស*ភ្នា*ទ មិនភ្លស់ បាប ១ មិន ហ្អែង ទឹង បាប ១ បោះដឹងតិប ១ ខ្លួល ប្រអូស ក្រើបស្ថាត្រី ១ ឥត ប្រាងា១ ។ ព្រះសទ្ធម្មមាន៧ ហាំង គឺបុគ្គលមានសទ្ធា ១ ភ្លាស់ បាប១ ហ្អែង ទឹង បាប ១ បោះដឹង ប្រើន ១ ប្រារព្ធព្យាយាម ១ មានស្ថាត្រីខ្លាប់ ខ្លួន១ មាន ប្រាងា១ ។

ចម សត្តកៈ (ពួក[ញាំពីរ១) ។

វិនយប់ដីកេ បរិវាភេ

តសុរុន្តាធំ

(៧៨) អា**ប**ត្តិ អាបត្តិទ្ធាលា វិធិតា ភាមិខឹម គ អពុទ្ធិកា ពុទ្ធិកា ឲ មេឃពុស្ទី ៩ សុស្ថា អានិស់សា ២ ទោនិ មរិយាមានខ្លេខ ខ ឌាស៊ី មាន៩៩៩៩ ១ ត់**្លំ កណ**្តៅជន សត្តាហមរមានាយ សមានាយ ៩៩៩ ខ អឌ្ធឌឌ្គិកាធ៌^(១) ខ ចត្តារា វិលយេខា ខេត្តក្តុ ខ សោភណេ សត្ត ចេះ អសនុទ្យ សត្ថ សន្ទ នេស់តាត់ ^(៤) ។

e 🛊 . ម . អធម្មា ធម្មិកាតិ ច ។ ៤ លទ្ធម្មា ទេសិកាតិបិ ។

នៃយប់ដក បរិវារៈ

ទទ្ធន គមញ្ជីរឿងនៃសត្តកៈ(ពួក[ចាំពីរៗ)នោះដូច្នេះ (៧៤) និយាយអំពីអាបត្តិ១ កង់នៃអាបត្តិទ វិនិតវគ្គ ១ សត្តាបទមានពា**ត្យ**ថាប្រព្រឹត្តដោយសមគួរ ១ បដិញ្ញាតករ_ ណៈ**មិ**នប្រកបដោយធម៌ ១ បដិ**ញ្ញា ភក**ណេៈប្រកបដោយធម៌ ១ ទៅដោយសត្តាហត់**ចូមិនមា**នអាបត្តិ ១ អានិសង្ស៊ីន័យធរ ១ សត្តាបទដែលមានទីតំណត់ ១ វត្តជានិស្សគ្គិយ:ក្នុង១ណ: ដែលអរុណរ:ទ្វេន៍១ សមថៈ១ កម្ម ១ ស្រាំស្រស់ ១ **ភាតខ្លឹងកុដ ១ អនុហ្សាតាតិងគណៈកោ**ដនសិក្ខាប**ទ** ១ កេសដ្ដ:ភិត្តគួរទទួលខុតឆាន់បានតំណត់៧ថៃ១ ភិត្តកាន់យក ចិវាដែលសម្រេចហើ**យ**ចៀសចេញ**:៧**១ កិត្តប្រមូលយក ចិវ្សដែល**សម្រេចហើយចៀសចេ**ញទៅ១ អាប**គ្គិមិនមា**នដល់ ភិក្ខុខ អាបត្តិមានដល់ភិក្ខុខ អា**បត្ត**ដែលមានដល់ភិក្ខុបណ្*ត* គប្បីរម្នាច់ចេញ១ បញ្ជាច់មាត់មោត្តមិនប្រកបដោយធម៌ ១ បញ្ជប់បាត់ មោត្តប្រកបដោយជម៌១ កិត្តដែលបានឈ្មោះថា ជាវិន័យជា ៤ ពួក១ ភិក្ខុ៤ពួកដែលល្ខ អសន្នម ៧ ព្រះសទ្ធម្ម ៧ ប្រការ ដែលព្រះមានព្រះកាក ទ្រង់ទេសនាហើយ ១

ឯកុត្តរំកំ អង្គកំ អង្គានិសំសាទយោ

(៧៤) អដ្ឋាធ៌សំសេ សម្បស្សមានេះ ខ សោ ស់សេ សម្បស្មទាធន បក្សេចិ សន្ទាយ សា អា-បត្តិ ខេសេខណិ ឯងឌី **លាវឧទ្**៣**២១** ឯងឌីសា-តាប្រ តុលា ខ្លែសេត ។ អដូ មាតិកា ចិវស្ប ន្ឡានាយ ។ អឌ្ឍ មាត៌កា ភេទិនសុក្នុញ្ជាយ។ អដ្ ចានាធិ ។ អដ្ឋហិ អសទុម្មេញ អភិក្ខុ នោ បរិ-យានិន្ទនិត្តោ នៅនត្តោ អាទាយ់កោ នេវយ់កោ ៩១៩ នៃ មានម្យាសិ ១ មឌី ហោមខេតិ ១ មឌី កុះជូញ ។ អដ្ឋ ថាជំនេសជ័យ ។ អដ្ឋស្តុំកោ មុសា-វា នោ ។ អដ្ឋ **ខ្**ទោ**សថស្តាធិ ។** អដ្ឋ ខ្ទុ**នេយ្យស្តាធិ ។** អដូ តិត្ថិយវត្តាធិ ។ អដូ អច្ជាំណ អត្តតា ឧញ្ញា ម-ឈេសត់ខ្មែរ អឌី មជីលោ មដ័យ ឌគី ។ មុស្ជី ឧញ្ទិនយេ ។ អដ្ឋ អនតវិត្តា ។ អដ្ឋ អភិវិត្តា ។ អដ្ឋ-គេ មុហេខ្មែច ច្ចុស្សីខ្មុំ ឈុ ឈេខ ឯ មគី ខាងថ្ន-កា ។ អដូម វត្ត បរិប្រវត្តិ សាសេសញា ។ អដូម វត្តិ ចរិច្ចបង្គ្លិយា ខេសិតាចិ អខេសិតាចិ $^{(0)}$ ហោតិ ។

១ ឱ្. មុ. ទេស៊ីតំប៉ៃ អុទេស៊ីតំប៉ៃ ។

ឯកុគ្គរិកៈ អដ្ឋកៈ អានិសង្ស ៨ ប្រការជាងើម

(៧៩) កាលបេកិក្ខុមានឃើញច្បាស់ខ្លាំការិសង្ស ៤ ប្រការហើយ មិនត្រាំលើកវត្តកិត្តនោះ ព្រោះមិនឃើញអាបគ្គិទ្យើយ ។ កាលបើកិត្ត បានឃើញនូវមានិសង្ស ៨ ប្រការហើយ ត្រូវសំដែងអាបត្តិ**នោ**ះចេញ ដោយសេចក្តីដឿពាក្យកិត្ត្ឯទៀត ។ សិក្ខាបទជាយាវត្តិយកាមាន ៤ ។ ភិត្តទ្រុស្តគ្រកូលដោយប្រការ ៤ យ៉ាង ។ មាតិកា ៤ យ៉ាងនាំ[©]្វៈក៏តបឹ វរៗ ស្គិកា ៤ យ៉ាង៍នាំឲ្យដោះកម៉ាន។ «កែហ្នេមៈន ៤ យ៉ាង៍ ។ «វេទ្ត ត្រវែអសន្នថ្ម ៤ ប្រការគ្របសង្គិតហើយ មានចិត្តគឺអសន្នថ្មប្រវិត្តហើយ ក៏ធ្លាក់ទៅក្នុងទីមិនបំរើន ធ្លាក់ទៅសក តាំងនៅអស់ ១ កប្ប រកអ្នកណា តែមិនកើត ។ លោកជម៌មាន៤ ប្រការ ។ គុរុធម៌មាន៤ ប្រការ ។ ជាជាទេសន័យសត្តាបទមាន៨ ។ មុសាវាទប្រកបដោយអង្គ៨ ។ អង្គ របស់ទព្រេសថមាន ៨ ។ អង្គីរបស់ភិក្ខុដែលជាទូត (អ្នកទទួលបម្រេ) មាន ៤ ។ វត្តបស់ពួកត្តិយមាន ៤ ។ ជម្លាំអ.ហ្វាប់ឡែកក្នុងមហា_ សមុខ្មាន ៤ ។ ធម៌ជាអស្ចារ្យូចឡែកក្នុងធម៌វិន័យ នេះមាន ៤ ។ អន្តិ រត្តកោជនមាន ៤ ។ អភិវត្តកោជនមាន៤ ។ វត្តដែលជានិស្សគ្គួយ:ក្នុង៏ **១**ណ:អរុ**ណ**រះ ឡើងដាន់បេ ៤ **។** ពុកាជិតសិក្ខាបទមាន ៤ ។ ភិក្ខុនី សង្ឃត្រូវឲ្យវិនាស ។ អាបត្តដែលក៏កូនីធ្វើវត្ត ធ្វេវត្ថុខ៨ ឲ្យពេញ ទី៤ ឲ្យពេញ សំដែងបេញហ្នេត់មាន សំដែងបេញមិនហ៊ុនក៏មាន

អនុវេទិតា ឧបសម្បន ។ អន្ទន់ បច្ចុន្មានឲ្យ។ អន្ទន់ អសន់ ឧទេទំ ។ ឧទាសិតា អន្ទ វរាធិ យាចិ ។ អន្តបន្តេំហ សមត្ថាត់នោ ភិក្ខុ ភិក្ខុ នោវាឧកោ សម្ម ធ្ងៃត់ថ្លោ ។ អង្ហានិសំសា នៃយេខ ។ អង្គ ប់មោធិ ។ នស្សទាប់យេសិតាគម្មគាត់នេះ ភិក្ខុនា អង្ស «ម្មេ-សុ សម្បាត្តិនេទំ ។ អង្គ អនម្មិតាន់ ទាន់មោត្តដូបនា-នៃ ។ អង្គ អនម្មិតាន់ ទាន់មោត្តដូបនានិនំ ។

អង្គកំ និង្គិតំ ។

ត្**រៈ**

(៨០) ឧ សោ ភិក្ខុ បក្រម្ប៉ិ ហាវតតិយៈធ្ងេសនា^(០) ។ មាតិកា កាហិនុញ្ញា មាន អភិក្ខុនេះ ខ ហោក ខេម្មា ទាជិខេសនិយា មុសា ទានាស់ខាស់ខា ខ ខ្ទុន់ស្តា

១ ឧ. ហេវែតតិយ៍ ទូសនា ។

នៃយបិង។ បរិវារៈ

«បសម្បទប្រកបដោយកម្មវ៉ាថា ៤ លើក ។ ត្រូវក្រោកទៅ «ចូលបុគ្គល ៤ ពួក ។ ត្រូវក្រោកទៅ «ចូលបុគ្គល ៤ ពួក ។ «បាសិកាបានសូមពេទាន៍ ៤ ប្រការ ។ កិត្តប្រកបដោយអង្គ ៤ សង្ឃគួរសន្ទគឲ្យជាអ្នកប្រដៅកិត្តន៍ ។ អានិសង្ស៊ីន័យធរមាន ៤ ។ សិក្ខាបទដែលមានទីកំណត់មាន ៤ ។ កិត្តិ ដែលសង្ឃធ្វើសប្រជាចិលសិកាកម្មហើយ គួរប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ ក្នុងធម៌ ទាំង៤ ប្រការ ។ ការបញ្ជប់បាត់មោត្តដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៤ ។ ការបញ្ជប់បាត់មេត្តដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៤ ។ ការបញ្ជប់បាត់មេត្តដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៤ ។ ការបញ្ជប់បាត់មេត្តដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៤ ។ ការបញ្ជប់បាត់មេត្តដែលប្រកបដោយធម៌មាន ៤ ។

ចថ អង្ហក: (ពួកច្រាំំបី១) ។

ទុទ្ធន គឺបញ្ជី ្រឿង នៃអដ្ឋក: (ពួក ច្រប់ប) នោះដូច្នេះ (៨០) និយាយអំពីកិត្តមិនត្រូវ លើកវត្តកិត្តនោះ ១ កិត្តក្លូវ សំដែនអាបត្ត ដោយ ដឿពាក្យកិត្ត្ ៤ ្សេត ១ សិក្ខាបទជា យាវិត្តតិយកា ១ កិត្តុ ទ្រុស្តត្រកូល ១ ២ មាតិកានាំ ឲ្យ កើតប្រើរ ១ មាតិកានាំ ឲ្យ ដោះកប់ន ១ ខឹកបាន ១ ទៅខេត្តត្រូវអស់ធូមូ គ្របស់ត្តិ ១ លោកធម៌ ១ គុរុធម៌ ១ បាជិ ទេសន័យសិក្ខាក្លេច ១ មុសាវខេ ១ ទីពេល ១ អង្គប្រស់កិត្តដានូត ១

ឯកុត្តរិក នាក់ នាយាតវត្តអាទីនិ

ន់ទី្សា សមុខ្ទេច មស្នា មខ្នះទ អត់វត្ត និស្សត្តិយ៉ ទារជ្ញុំ ។ ទ អនេសិត្តបសម្បីនា ម**ទ្**ឌ្ឋានាសន ពោះ្រ្តាំ វ និងខាមេខ ខ អាធិសំសា ២មោធិ មឌី**ខគេ**ម រូស្ស អឌុម្មិកា ឧម្មិកា ខ អដ្ឋកា សុប្បកាស់តាត់ ។

ឯក្រុរិកៈ នៈកេះ អាហេ**តវត្ថុទាំង** ៤ ជាដេម

(៨១) អាយាតវត្ត គឺវត្តជាទីកើតនៃគំនុំមាន ៩ ។ ធម៌សម្រាប់
កំហាត់នូវគំនុំមាន ៩ ។ វិនីតវត្តមាន ៩ ។ អាបត្តិជាបឋមាបត្តិកា (ដែល
ត្រូវជាដម្បីឱ)មាន ៩ ។ សង្ឃបែកគ្នាដោយធម៌ ៩ ប្រការ ។ ភោជន
ទិត្តមមាន ៩ យ៉ាន៍ ។ កិត្តិត្រូវទុក្ខដព្រោះខាន់សាប់ ៩ យ៉ាង៍ ។ ទទ្ទេស
បេសហុតិមេត្តិមាន ៩ ។ សិក្ខាបទដែលមានទីកំណត់មាន ៩ ។ ធម៌
ដែលមានតណ្ដាជាមូលមាន ៩ ។ មានះមាន ៩ ប្រការ ។ ប៉ឺវ ៩ ប្រការ

ខែយប់ទីពេ បរិវាពេ

នវក់ និឝ្តិតំ ។

ទ ខ. អាយាតវត្តនំ នៃយា ។

វិនយប់ឹងក បរិវារៈ

កក្នុគ្គរពេធផ្លាន ។ ១វា ៩ ប្រការ កក្ខុមិនគួរវិតប្ប ។ បណ្ដោយ (១វាព្រះ សុគត) ៩ ចំគាម ដោយចំគាមព្រះសុគត ។ ទានដែលមិខប្រតបដោយ ធម៌មាន ៩ យ៉ាង៍ ។ ការទទួលដែលមិនប្រុកបដោយធម៌មាន ៩ យ៉ាង៍ ។ បរិកោតដែលមិនប្រុកបដោយធម៌មាន ៩ យ៉ាង៍ ។ បរិកោតដែលមិនប្រុកបដោយធម៌មាន ៩ យ៉ាង៍ ។ បរិកោតដែលប្រកបដោយធម៌មាន ៣ យ៉ាង៍ ។ ការពទ្យល់ ឬបញ្ជាក់ ដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៣ យ៉ាង៍ ។ ការពន្យល់ ឬបញ្ជាក់ ដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៩ យ៉ាង៍ ។ ការពន្យល់ ឬបញ្ជាក់ ដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៩ យ៉ាង៍ ។ ការពន្យល់ ឬបញ្ជាក់ ដែលប្រកបដោយធម៌មាន ៩ យ៉ាង៍ ។ នារពន្យល់ ឬបញ្ជាក់ ដែលប្រកបដោយធម៌មាន ៩ យ៉ាង៍ ។ នារករមាន ៤ ក្នុងកម្មដែលប្រកបដោយធម៌ ។ ការបញ្ជាប់ បាត់មោត្តដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៩ ។ ការបញ្ជាប់ បាត់មោត្តដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៩ ។ ការបញ្ជាប់ បាត់មោត្តដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៩ ។ ការបញ្ជាប់ បាត់មោត្តដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៩ ។

ចាប់ នវកៈ (ពួកច្រាំបួន ១) ។

ទទ្ទាន គឺបញ្ហីរឿងនៃនវត: (ពួកប្រាំបួនៗ) នោះដូច្នេះ
(៨৬) និយាយអំពីវត្តជាទីកើតគំនុំ ១ ធម៌សម្រាប់កំពត់
គំនុំ ១ វិនីតវត្ត ១ អាបត្តជាបឋមាបត្តិកា ១ សង្ឃបែកគ្នា ១
កោជនទត្តម ១ ភិក្ខុត្វខុត្តជព្រោះធាន់សាច់ ១ ខម្ទេស_
បេសហុត៌មោត្ត ១ សិក្ខាបទដែលមានទីតំណត់ ១ ធម៌ដែល

ឯកត្តរិក ទសក់ ទសឃាតវត្តអាទីនិ

(៨៣) ឧស អាឃាតវត្តខំ ។ ឧស អាឃាតវញ្ជន៍ ។
វិនយា ។ ឧសវិនីតវត្តខំ ។ ឧសវត្តកា មិទ្ធានិឌ្ឌិ ។
ឧសវត្តកា សម្មានិឌ្ឌិ ។ ឧស អត្តក្តាហកា និឌ្ឌិ ។
ឧស មិច្ឆត្តា ។ ឧស សម្មត្តា ។ ឧស អក្សសាហកា ម្និ
១៩៦ ។ ឧស កាសលកាម្មបស់ ។ ឧស អជម្មិកា
សហភាត្តហា ។ ឧស ជម្មិកា សហភាត្តហា ។
សាមលោវានំ ឧស សិក្ខាបនានំ ។ ឧសហវត្តហំ
សមន្នាក់នោ សាមលោវ នាសេតព្រោ ។

១ ឱ. អធម្មំ ធម្មសញ្ចត្តិ ។ ម. អធម្មធម្មបញ្ចត្តិ ។ ៤ ឱ. បាត់ិសេក្ខដ្ឋបទានិ ច អធម្មិកា ធម្មិកានិ បាតិ ។

ឯកុត្តវិកៈ ទសកៈ វត្ថុជាទីកើតគំនុំទាំង ១០ ជាដើម

មានតណ្ដាជាមូល ១ មាន៖ ១ អធិដ្ឋាន ១ វិតប្ប ១ ចំអាម

ព្រះសុគត ១ ពន១ ការទទួល ១ ការបរិភោគ ១ ពន

នឹងការទទួលនឹងការបរិភោគ ដែលប្រុកបដោយធម៌មាន ៣

ប្រការ ១ ពន្យល់ឬបញ្ហាក់មិនប្រកបដោយធម៌ ១ ពន្យល់ឬ
បញ្ហាក់ប្រកបដោយធម៌ ១ នវត:ពីព្រេក ៤ ដង ១ ការបញ្ជប់
បុរតិមេត្តមិនប្រកបដោយធម៌ ១ ការបញ្ជប់បុរតិមេត្តប្រកប
ដោយធម៌ ១ ។

(៨៣) វត្តជាទីកើតគំនុំមាន ១០ ។ ធម៌សម្រាប់កំហត់ខ្លូវគំនុំមាន ១០ ។ វិនីតវត្តមាន ១០ ។ មិញ្ចុំដ្ឋិមានវត្ត ១០ ។ សម្មាធិដ្ឋិមានវត្ត ១០ ។ សម្មាធិដ្ឋិមានវត្ត ១០ ។ សម្មាធិដ្ឋិមានវត្ត ១០ ។ សម្មាធិដ្ឋិមានវត្ត ១០ ។ សម្មត្ត— ធម៌មាន ១០ ។ អកុសលកម្មបឋមាន ១០ ។ កុសលកម្មបឋមាន ១០ ។ ការបាប់ស្កាត់ដែល ប្រកបដោយធម៌មាន ១០ ។ ការបាប់ស្កាត់ដែល ប្រកបដោយធម៌មាន ១០ ។ ការបាប់ស្កាត់ដែល ប្រកបដោយធម៌មាន ១០ ។ សម្មត្ត— ស្រាប់ពីស្រាស់ ។ សម្មត្ត ១០ ១ សម្មាធិដ្ឋ ១០ ១ ១ សម្មត្ត ១០ ១ ១ សម្មត្ត ១០ ១ សម្មត្ត ១០ ១ សម្មត្ត ១០ ១ សម្មស្គ ១០ ១ ១ សម្មស្គិត ១០ ១ សម្មស្គិត ១០ ១ សម្មស្គិត ១០ ១ សម្មស្គិត ១០ ១ ១ សម្មស្គិត ១០ ១ ១ សម្មស្គិត ១០ ១ ១ សម្មស្គិត ១០ ១ សម្មស្គិត ១០ ១ ១ សម្មស្គិត ១០ ១ សម្មស្គិត ១០ ១ ១ សម្មស្គិត ១០ ១ សម្មស្លាំ ១ ១ សម្មស្គិត ១ ១ ១ សម្មស្គិត ១០ ១ ១ សម្មស្គិត ១០ ១ សម្មស្គិត ១ ១ ១ សម្មស្គិត ១ ១ ១ សម្មស្គិត ១ ១ ១ សម្មស្គិត ១ ១ សម្មស្គិត ១ ១ ១ សម្មស្គិត ១ ១ ១ សម្មស្គិត ១ ១ ១ សម្មស្គិត ១ ១ សម្មសិត ១ ១ ១ សម្មស្គិត ១ ១ ១ សម្មស្គិត ១ ១ ១ សម្មស្គិត ១ ១ ១ សម

ខែយប់ដកេ បរិវាភេ

(៨៤) ឧសហន្តេ៍សាំ សមញ្ញាក់តោ វិនយៈពេក តាលោ ត្វេ សង្ខំ កច្ចិតិ អត្តនោ ភាសបរិ<mark>យន្តំ</mark> ន នុង្គណាទ្ធ ឧទេស្ស សមាន្ត្រាទ្ធ មន្ត្ នោ ភាសមរិយន្តំ អនុក្តុ ខេត្ត មរស្ប ភាសមរិយន្តំ អនុត្តហេតុ អនុម្មេន ការេត អប្បឌិញ្ញាយ អាបត្ត ជ ជានាត់ អាមត្តិយា មូល ជ ជានាត់ អាមត្តិស-មុខយ៍ ឧ ជាទាត់ អាបត្តិធំពេធ ឧ ជាទាត់ អាបត្ត-ធំពេញគាម់**ធំ** ១៩មេធំ ១ ជាភាគិ ។ ខសភា ផ្តែហិ សមន្ទាគតោ នៃយៈ ពេល ខណ្ឌិតោត្វេ សន្នំ កច្ចិត អត្តទោ ភាសបរិយន្ត ខុត្តណ្ហាត់ បរសុុ ភាសបរិ យន្តំ ទុក្កណ្ឌាត់ អត្តនោ ភាសមរិយន្តំ ទុក្កហេត្វា បរស្បា ភាសបរយន្ត ខុត្តហេត្វា ជម្មេធ ការេត បដ្ឋាយ អាបត្តី ជាភាគិ អាបត្តិយា មូល ជាភាគិ អាបត្តសមុនយំ ជានានា អាបត្តនិពេន ជានាត អាចគ្គីធំរោជតាមិធំ ខដិចធំ ជាភាគិ ។ អបប្រើប៉ ឧសហ ខ្ពែល សមន្ទាគតោ វិធយៈខណៈ ៣ លោះ គ្នេវ

នៃយប់ជិក បរិវារៈ

(៨៤) វិន័យធរដែលប្រកបដោយអង្គ ១០ ដល់នូវការរាប់ថាជា ឋគ្គលភាល គីមិនរៀនទីតំណត់កាសារបស់ខ្លួន១ មិនរៀនទីតំណត់ ភាសារបស់ជាតិដទៃ ១ លុះមិនរៀនទឹកំ**ណត់ភា**សារបស់**ខ្**នហើយកាត់ សេចក្តីមិនត្រូវតាមធម៌ ១ លុះមិនរៀនទីកំណត់កា សាវបស់ជាតិជា ទេ ហើយ កាត់សេចក្តីមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កាត់សេចក្តីមិនត្រូវតាមពាក្យប្តេញ ១ មិន ស្គាល់អាចត្ត ១ មិនស្គាល់មូលនៃអាចគ្នា ១ មិនស្គាល់ហេតុឲ្យកើតអា-បត្ត ១ មនស្គាល់សេចក្តីលេកនៃអាបត្ត ១ មិនស្គាល់បដិចពាឲ្យដល់នូវ សេចក្តីរលត់នៃអាបត្តិ ១ ។ វិន័យធរដែលប្រកបដោយអង្គ ១០ ដល់នូវការ រាប់ថាជាបណ្ឌិត គឺរៀនទឹកណត់ការសារបស់ខ្លួន ១ រៀនទឹកណត់ការសា របស់ជាតិដទៃ ១ លុះរៀនទីតំណត់កាសារបស់ខ្លួនហើយកាត់សេចក្តីត្រូវ តាមធម៌ ១ លុះរៀនទីកំណត់កាសរបស់ជាតិដទៃហើយកាត់សេចក្តីត្រូវ តាមធម៌ ១ កាត់សេចក្តីត្រូវតាមពាក្យប្តេញ ១ ស្គាល់អាបត្តិ១ ស្គាល់ មល់នៃអាបត្ត ១ ស្គាល់ហេតុឲ្យកេត្តអាបត្ត ១ ស្គាល់សេចក្តីលេត់នៃអា🕳 បត្តិ ១ ស្គាល់បដ់បទាឲ្យដល់នូវសេចក្តីលេតនៃអាចត្តិ ១ ។ វិន័យធរ ដែលប្រកបដោយអង្គ ១០ ដ ៃ ខេ)្ត ក៏ដល់ នូវការរាបថា ជា បុគ្គលពាល

ឯកុត្តរិក ទសក់ នៃយធរស្ស ទសង្គាន់

សន្លំ កច្តិ អធិការណ៍ ខ ជាភាគិ អធិការណស្ប មូល ខ ជាဘត់ អចិការណសមុខយ៉ា ខ ជាភាគិ អ_ តិការណ៍ពិពេធ ឧ ជានាតិ អតិការណ៍ពិពេធតាមិនិ បដិបន ខ ជាភាគិវត្ថុ ខ ជាភាគិ ខិតាខំ ខ ជាភាគិ មេញត្តី ខ ជាភាគិ អនុម្បីញ្ញត្តិ ខ ជាភាគិ អនុមន្ទិវច-ឧប<mark>៩ខេ ជាភាគិ។ ឧស</mark>ហ ខ្ពែ<mark>លិ សម</mark>ន្ថាក តោវិន**យ**-ជពេ បណ្ឌិតោត្សេ សង្ខំ កច្ឆាំ អធិការណ៍ ជាលាតិ អធិការណសុ ្រស់ ជាលាតិ អធិការណសមុខយំ ជាល់តំ អធិការណៈធំពេល ជាល់តំ អធិការណៈធំពេល-តាម៉ាជំ បដ្ឋធំ ជាលាត់ វត្ត ជាលាត់ ជំនាជ់ ជាលាត់ បញ្ជូន ជាភាគ អនុប្បញ្ញុំ ជាភាគ អនុសភ្ជិចឧបថ ជានាតិ ។ អបមេហិច ឧសេហ ខ្ពែល សមន្ទាក់ តោ វិនយៈ ពេ ៣ ហេ គ្វេ សង្ខំ គច្គិ ញត្តិន ជាទាត់ ញត្តិយា ការណ៍ ខ ជានាតិ ខ បុត្តកុសលោ យោតិ ជ អបក្សស លោ ហៅតំ អភាលត្ថា **ខ** ហោត៌ អា**ម**-ត្តាជាបត្តី ជ ជានាត់ លេហុកតុកក់ អាបត្តី ជ ជានាត់ ឯកុត្តកែះ ទសកៈ អង្គ ១០ របស់វិន័យធរ

គឺមិនស្គាល់អធិតរណ៍ ១ មិនស្គាល់មូលនៃអធិតរណ៍ ១ មិនស្គាល់ហេតុឲ្យ เลือนติกาณ์ ๑ ษิยญาญ่เพอสู้างสโยนติสาณ์ ๑ ษิยญาญ่ยนี-បទាឲ្យដល់**នូ**វសេចក្តីរលត់ នៃអធិតរ**ណ៍** ១ មិនស្គាល់វគ្គ១ មិនស្គាល់ នទាន១ មិនស្គាល់បញ្ជាត់១ មិនស្គាល់អនុប្បញ្ជាត់១ មិនស្គាល់គន្ធង ពាក្យដែលជាបត្សា១ ។ វិន័យជាដែលប្រកបដោយអង្គី ១០ ដល់នូវ ការរាបថា **ជាបណ្ឌិតគឺ**ស្គាល់អធិតរណ៍ ១ ស្គាល់មូលនៃអធិតរ**ណ៍**១ ស្គាល ហេតុឲ្យកើតអធិតរណ៍ ១ ស្គាល់សេចក្តីរលត់អធិតរណ៍១ ស្គាល់បដ់<u></u> ឋទាឲ្យដល់នូវសេចក្តីរលត់អធិតរ**ណ៍**១ ស្គាល់វត្ថ១ ស្គាល់និទាន ១ ស្គាល់បញ្ជាតិ១ ស្គាល់អនុប្បញ្ជាតិ១ ស្គាល់គន្ធង៍ពាក្យដែលជាបត្តគ្នា១ ។ វិន**័**យធរដែលប្រភពដោយអង្គី ១០ ដ**េះៀតក**ដល់នូវការរាប់ថាជាបុគ្គល ពាល គឺមិនស្គាល់ញត្តិ ១ មិនស្គាល់ការធ្វើញត្តិ ១ មិនឈ្នាស ក្នុងកំបូខាង ដើម ១ មិនឈ្វាសក្នុងកំបូខាងបុង ១ មិនស្គាល់កាល ១ មនស្គាល់អាបត្តិនឹងអនាបត្តិ ១ មនស្គាល់លហុកាបត្តិ នឹងគរុកាបត្តិ ១

វិនយប់ដីកេ បរិវាភេ

សារសេសានស្រស់ អាបត្តី ខជាភាគ ឱុដ្ឋហ្នុដ្ឋ មានឃ្មុំ ខ ជាយន្ទ មានព្រោធនៅឯ សេ ឧទមា ខ សុក្កហិតា យោតិ ឧ សុមជសិកាតា ឧ សូមជាវិតា ។ ឧសហ ខ្លើញ សមញ្ញាត់តោ វិនយធរោ បណ្ណាំតោត្ដៅ សង្ខំ កច្តិ ញត្តិ ជាខាតិ ញត្តិយា ការណ៍ ជាឆាតិ បុព្ទុក្សលេ ហោត់ អមក្រុសលេ ហោត់ កា. ល់ឃ្លាំ ខ យោឌ អាចឡានាចត្តី ជានាគ ល់ហុកកក្ក អាចត្តី ជាលាតិ សាវសេសានាសេស អាចត្តី ជាលាត ខេត្តសាខេត្ត អាចខ្លុំ ជានាត អាចឈេតគេរិប សេ បន្សុ សុក្ត្តាត ហោត់ សុមន្សិកាតា សូប្នារិ-តា ។ អបប្រេចិ ឧសហ ខ្លែស សមភ្ជាក់ តោ វិនយៈឧពេ ពា លេ ត្វេ សន្ទ្ធ័ គ**ច្**តិ អា**បត្តាលបត្តិ** ន **ជាល**តិ លេហុគាតុគេ អាបត្តី ខ ជា៣៣ សាវសេសនៅ-ន ជាជាតិ ខុតហេខ ទោ បនុស្ប ទាត់មោក្សាខំ វិត្តាវេន ន ស្វាកតាន យោន្តិ ន សុវិភត្តានិ ន សុប្បវត្តិន ឧ សុវិនិច្ឆិតាន សុត្តសោ អនុត្យញ្ជូនសោ

វិនយម៌ឧក មរិវារៈ

មនុស្គាល់សាវសេសាបត្តិនឹងអនវសេសាបត្តិ ១ មិនស្គាល់ទុដ្ឋហាបត្តិនឹង អទុដ្ឋល្អបត្ត ១ វិន័យជរនោះមិនរៀនតំណអាចារ្យ ទាំងមិនយកចិត្តទុក ជាតមន្ត្រិលារណាដោយល្អ ១ ។ វិន័យធរដែលប្រកបដោយអង្គ ១០ ដល់នូវការរាប់ថាជាបណ្ឌិត គឺស្គាល់ញត្តិ ១ ស្គាល់ការធ្វើញត្តិ ១ ឈ្មាសក្នុងកិច្ចទាងដើម ១ ឈ្មាសក្នុងកិច្ចទាងបុង ១ ស្ពាលកាល ១ ស្តាល់អាបត្តិនិធីអនាបត្ត ស្គាល់លហុកាបត្តិនិធិតុក្រាបត្តិ ស្គាល សាវសេសាបត្តិនិធីអនវសេសាបត្តិ ១ ស្គាល់ឲុដ្**ល្**បត្តិ និធីអឲុដ្**ល្**_ បត្តិ ១ វិន័យជរ**នោះបា**នរៀនគំណភា**ហ**្សេភាន៍បានយកបត្ត**ុ**កជាក់ បាន ត្**ចារណាដោយល្អ** ១ ។ វិន័យដារដែលប្រកបដោយអង្គី ១០ ដ**ុ** ទៀត តំដល់នូវការរាប់ចាំជាបុគ្គលពាល គីមិនស្គាល់អាបត្តិនឹងអនា 🗕 បត្ត១ មិនស្គាល់លហុកាបត្តនិងគរុកាបត្ត១ មិនស្គាល់សាវសេសាបត្តិ នឹងអនវ សេសាបត្ត មិនស្គាល់ រុដ្ឋ ហ្វាបត្តិនឹងអ រុដ្ឋ ស្របត្តិ១ វិន័យ 🗕 ធរ**នោះមិន បេះហ**ំពុកម្តៃស្គ្រីស៊ីរដោយពិស្តារ មិន បេះបែកបទកាជន: ដោយប្រពៃ មិនបានចាំស្កាត់គេមាត់ដោយប្រពៃ មិនចេះកាត់សេចក្ដី ដោយប្រពៃ តាមសុត្:គឺ១ន្ធក:ខឹងបរវារ: តាមអនុព្យញ្ជន:គឺអត្តរ:ខឹងបទ១

ឯកុត្តរំកំ ទស់កំ ឧព្វាហ៍កាយ សម្មនិត្យភិក្ខុនោ ទសង្គាទីនិ

អបត្ថានាបត្តី ន ជានាតិ លេហុកាកុះកាំ អាបត្តី ន ជានាទិ សាវសេសនៅសេស អាចគ្នឹ ន ជានាគិ ឧដ្ដហ្វាឧដ្ដហ្វំ អាចន្តឹ ឧ ជានាតិ អជ៌ការណេ ច ឧ វិធិច្ចយៈកុសលោ យោតិ ។ ឧសហ ខ្លែញ សមន្ទាក់តោ វិនយៈជពេ ជណ្ឌាំ តេ ត្វេ សង្ខំ គចួត អាចត្តា១ាមគ្នា ជា១៩លេហុកកុក អាបត្តី ជា១៩ សាវសេសខវ-សេស អាចត្តី ជាជាតិ ឧុដ្ដហ្វាឧុដ្ដហ្វ អាចត្តី ជាជាតិ នុកហាន ទោ បនុស្ប ទាត់មោត្តានិវិត្តាភេ ស្វា-កតាន ហោន្ត សុវិតត្តាន សុខ្សាត្តិន សុវិនិច្ឆិតានិ សុត្តសោ អនុព្យញ្ញនសោ អាបត្តានាបត្តិ ជានាតិ លេហុតាតុក្តាំ អាចត្តី ជានាតិ សាវសេសនៅសេស អាចត្តី ជានាត់ ឧដ្ឋហ្វាឧដ្ឋហ្វ អាចត្តី ជានាត់ អធ៌-ការលោ ច វិធិច្ចយកាសលោ យោតិ ។

(៨៥) ឧសហផ្ដេញ សមញ្ជាត់ ភាគិត្ត ខ្ញាញ -គោយ សម្មន្និត់ ព្យោ ខេស អត្វសេ បដិច្ច គត់គ-គេន សាវកាន់ សិក្ខាបនំ បញ្ញាត់ ។ ឧស អនីនវា រាជខ្ពេបប្បីវេស នេ ។ ឧស នានាំគ្នានិ ។ ឧស ភាគីនវា

ឯក្ភារិកៈ ទសកៈ អង្គ ១០ ជាដើម របស់ភិក្ខុដែលសង្ឃគួរសន្ធតដោយឧញ្ចាហិកាកម្ មិនស្គាល់អាបត្តិខឹងអនាបត្តិ ១ មិនស្គាល់លហុតាបត្តិខឹងគរុកាបត្តិ ១ មិន ស្គាល់សាវសេសាបត្តនឹងអនវសេសាបត្ត ១ មិនស្គាល់ទុដ្ឋល្បាបត្តនឹងអ_ ុដ្យល្បត្ត ១ មិនឈាសក្នុងការវិនិច្ចយអធិករណ៍ ១ ។ វិន័យធរប្រកប ដោយអង្គី១០ ដល់នូវការរាប់អានថាជាបណ្ឌិត គឺស្គាល់អាបត្តិនឹមនាបត្តិ១ ស្គាល់លហុកាបត្តនឹងគរុកាបត្ត ទ ស្គាល់សាវសេសាបត្តនឹងអនវសេសា_ បត្ត ១ ស្គាល់ទុដ្ឋហ្វបត្តិនឹងអនុដ្ឋហ្វបត្ត ១ វិន័យធរសោះចេះចាំបាត់មោត្ ទាំងពីរដោយពិស្តារ ចេះចែកបទកាជន:ដោយប្រពៃ ចាំស្កាគ់រត់មាត់ ដោយប្រពៃ ចេះកាត់សេចក្តីដោយប្រពៃ តាមសុត្ត: តាមអនុព្យញ្ជន: ១ ស្គាល់អាបត្តិនឹងអនាបត្តិ ១ ស្គាល់លហុកាបត្តិនឹងគរុកាបត្តិ ១ ស្គាល់ សាវសេសាបត្តនិងអន់រសេសាបត្ត ១ ស្គាល់ ទុដ្ធលាបត្តនិងមុដ្ឋលាបត្ត ១ **ឈ្វា**សត្ថុងការវិនិច្ច័យអធ**ិ**ករណ៍ ១

(៨៤) កិត្តប្រកបដោយអន្ទី ១១ សង្ឃឹត្យសេន្តដោយ «ព្ទាហិកា កម្ម ^(๑) ។ ព្រះគេថាគតអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ទាំង ១០ ខ្វើប
បញ្ជាត្តសិក្ខាបៈដល់សាវតែទាំងឡាយ ។ ទោសក្នុងការចូលទៅក្នុងព្រះ
ក្ដាក់ង៍មាន ១០ យ៉ាង ។ ទាន់វត្តមាន ១០ យ៉ាង ។ វត្ន:មាន ១០ យ៉ាង។

១ ឧញ្វាហិការាម្មនេះ លោកបានពោលទុកក្នុងសមថក្ខន្ធកះរួចហើយ ។

វិនយប់ដកេ បរិវាភេ

នេសាក្តេ ភិក្ខុសឡោ ។ ឧសាក្តេន គណេន នុប-សម្បានេះទៀ។ ឧស ចំសុគ្គាលាធ៌ ។ ឧស ចីវ:-ភាពណាធ៌^(☉) ។ ឧភាសមមេ អតិបេកចើរ ភាបេកព្ទុំ ។ ឧស សុគ្គាធិ ។ឧស ឥទ្ធិយោ ។ ឧស គាំយោយោ ។ អវត្តិយា ។ ឧស អក្តោសវត្តិ ។ ឧសហាតាមេហ មេសុត្ត ឧបសំហរតិ ។ ឧស្ សេនាសនានិ ។ ឧស វភនិ យាខឹសុ ។ ឧស អនុម្មិកានិ ខាត់-មោក្ដដូបនាធិ ។ ឧស ជម្មាំកាធិ ទាត់មោក្ដដូ-បេះ ខេះ ខេសាធិសំសា យាក្យា ។ ឧស មំសា អភាព្យាណ ។ ខស បមោធិ ។ ឧស។សេរួធ ភិក្ខាញ ត្យត្តេជា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ច្ចុស្ស ស្នេះ ស្នេះ ស្នេះ នេះ នេះ ខេត្ត ខេត្ ឧសវស្បាយ ភិក្ខុខិយា ត្បត្តាយ ខេឌិតលាយ បញ្ហារៀតព្លំ ឧបសម្បានេតព្លំ និស្បាយោ នាគញ្ចោ

១ ឱ. ម. ចីរា្រាណោ ។ 🕪 ឱ- ម- វេសាល័យ ។

វិនយបិងក បរិវារៈ

ភិត្ត្សង៏ស្រានពុក ១០ ។ គណ:សង្ឃពុក ១០ គុរឲ្យឧបសម្បញ្ជា មាន ។ សំពត់ប៉េសុកូលមាន ១០ យ៉ាង៍ ។ ការទ្រុទ្ធ់ប៉ាវមាន ១០ យ៉ាង៍ ។ អភិបត្តថ្មីវ ភិក្សាស្រ្តីប្រាស់បាន តំណត់ត្រឹម ១០ ថ្ងៃ ។ ទឹកសុត្ត:មាន_ ១០យាង ។ ស្រីមាន១០ពួក ។ ករិយាមាន១០ ពួក ។ វដ្ឋបុត្ត 🗕 ភិត្តទាំងឡាយសំដែងវត្តទាំង ១០ ប្រការ ក្នុងក្រុងវេសាលី ។ អវន្ទិយ 🗕 បុគ្គលមាន ១០ ពួក ។ អក្តោសវត្ថុមាន ១០ យ៉ាង ។ កិត្ត្តាំពាក្យញុះ... ញ់ឥ ដោយអេការ ១០ ។ សេខាសេន:មាន ១០ យ៉ាង៍ ទាំងឡាយជានសូមពរទាំង ១០ ។ ការបញ្ជាប់បានមោត្តដែលមិន[ប្ កបដោយធម៌មាន ១០ ។ ការបញ្ជាប់បាត់មាក្ខុដែលប្រកបដោយធម៌ មាន ១០ ។ អានិសន្សបបរមាន ១០ យ៉ាង៍ ។ សាច់ដែលកក្ដមនគួរធាន មាន១០ យ៉ាង៍ ។ សិក្ខាបទដែលមានទីកំណត់មាន ១០ ។ ភិក្ខុមាន វស្សគ្រប់ ១០ ដែលឈ្វាសច្រតិពលទើបគួរឲ្យបញ្ជ្ញា គួរឲ្យទបសម្បទា គ្នួរឲ្យនិស្ស័យ គួរឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ។ កក្ខនិមានវស្សាគ្រប់ ១០ ដែលឈ្វាសប្រតិពលទើបគួរឲ្យបត្តផ្លា គួរឲ្យឧបសម្បទា គួរឲ្យនិស្ស័យ

ឯកុត្តាកំ ទល់កំ ឧទ្ធានភាជា

សាឧបោរ ៩៩ជាខេត្ត ១ ឧសុស្សា មន្ត្រិ ។ ព្យុត្តាយ ឧត្តលាយ ដ្បានឧសុធិត្ត សាខិត្តា ។ ឧសុស្សាយ ខ្ពុំព្យុខខាយ ស្ទិត្តា នាគញ្គំ ។

*៖*សកំ និង្គីតំ ។

តស្បន្ទាន់

(៤៦) មាយនារួចលា^(១) រ៉ូខ្លួំ

មិច្ឆាំ ប្រសាធាមេ ច

មាន់ស្លា គ្នាសាល់ ច

មាន់ស្លា មាន់ស្លា ប្រទ

១ ឧ. ម. អាយាត់ វិនយំ ។

ឯកុត្តវិកៈ ទសកៈ ឧទ្ធានតាថា

គួរឲ្យសាម ណេវីបម្រើទូនបាន ។ កិត្តន៍ដែលឈ្នាស់ប្រតិពល មានវេស្សា គ្រប់ ១០ ទើបគួរច្រេតអរនឹងការសន្ទតិឲ្យបំបួសគេបាន ។ កិត្តនិតប្បីឲ្យ សិត្តា^(១)ដល់ស្រីគិហិគតា^(២) មានវេស្សាគ្រប់ ១០ ។

០០ ទសកៈ (ពួកដប់១) ។

ទុទ្ធន គឺបញ្ជីរឿងនៃទសត: (ពួកដប់ ១) នោះដូច្នេះ
(៨៦) និយាយអំពីវត្តជាទីកើតគំនុំ ១ ជមិសម្រាប់កំបាត់
គំនុំ ១ វិនីតវត្ត ១ មិហ្ហាទិដ្ឋ ១ សម្បទិដ្ឋ ១ អន្តគ្គាហិកាទិដ្ឋ ១
មិប្តីត្តជម៌ ១ សម្បត្តជម៌ ១ អកុសលកម្មបឋ ១ កុសល
កម្មបឋ ១ ការចាប់ស្កាកមិនប្រកបដោយជម៌ ១ ការចាប់ស្កាក
ប្រកបដោយជម៌ ១ សិក្ខាបទរបស់សាមណោរ ១ សាមណោរ
ដែលគួរឲ្យវិនាស ១ ទីកំណត់កាសា ១ អជិករណ៍ ១
ញាត្តិ ១ លហុកាបត្តិ ១ លហុកាបត្តិម្យ៉ាជ៍ទៀត ១ គរុកាបត្តិ ១
អ្នកទាំងទ្បាយ ប្រដឹងជម៌ទាំងអម្បាលនេះ ឋាជាជម៌

សិក្ខាក្នុងទីនេះសំដោយកធម៌ ៦ ប្រការដែលសាមណេរីត្រូវសិក្សាអស់ ៤ ឆ្នាំទៅទៀត ។
 ស្រីដែលល្មមៈខេត្តីហើយទើបចូលបួសជាសាមណេរីបាន ។

វិនយប់នៃកេ បរិបិរោ

ាស្ត្រសុត្តា ដែន៩ ន្យាល់កា ខ សំក្ដា ខ អភ្ជេញ ខ វត្តិ រត្ន ឧសវក្តេ ច ត់ នៅ និព្យាធា ಕಟ್ಟು ಹಿಡುಗಳು ಕ ឧសាហសុក្តត់ត្តិយោ ក្រហ ឧស វត្តិ អវន្តិយត្តោសេន ច **មេសុ**ត្តា ត្សេវ^(១) សេខា ខ វេវាជ ខ អនុម្និកា ខេម្មិកា យាកុ មំសា ខ បរមា ភិក្ខុ ភិក្ខុដ វដ្ឋាខភា កំហិតតា ឧសភា សុប្បកាស់តាត់។

ទ a. បេស្ត្ញា ។ ម បេស្ត្ញា ចៅ សេត្តនិ ។

នៃយប់និក បរិវារៈ

មានចំណែកឡៅខឹង ស ភិក្ខុដែលសង្ឃគ្រាសន្ទតដោយទុញ្ហ-ហិកាតម្ម ១ ព្រះតថាគត្រន៍បញ្ជាត្តសិទ្ធាបទ ១ ទោសត្នន៍ ការចូល ទៅក្នុងព្រះរាជវាំង ១ ខានវត្ថុ១ គេន: ១ សង្ឃឹពួកដប់ ១ ការ**ឲ្យ^{ខ្}បសម្បូ**ទ ដោយសង្ឃឹញ្ក ១០ ដូចគ្នា ១ សំពត់បំសុ-ลูพ จ ลางเบ**ี**ยาม่อี้น จ หลักหอี้น ลูงเบ**ี**ยาม่ បានត្រឹមតែកំណត់ ១០ ៤ ១ ខិតសុក្គ: ១០ យ៉ាង ១ ស្រី ១០ ពួក១ ភយោ ១០ ពួក១ វត្ថ ១០ យ៉ាង៍ ១ អវន្ទ័យបុគ្គល១ អក្តោសវត្ថុ ១ កិត្ត្ត្រាំការញុះញង់ ១ សេខាសនៈ ១ ការសូម ពរ ១ ការបញ្ជាប់បាត់មោត្តដែលមិនប្រកបដោយធម៌ ១ ការ បញ្ជាប់បាត់មោត្តប្រកបដោយធម៌ ១ អានិសង្ស័បបរ ១ សាច មិនគួរធាន ១ សិក្ខាបទដែលមានទឹក**ណ**ត់ ១ កិក្ខុដែលគួរឲ្យ បញ្ជ្ញាជាដើម ១ កិត្តន៍ដែលគួរឲ្យបញ្ជ្ញាជាដើម ១ កិត្តន៍គួរ ត្រេតអរនឹងការសន្មតិបញ្ជា ១ ស្រីគិហិគតា ១ ធម៌ពួកដប់ៗ នេះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់សំដងលើយ ដោយប្រពៃ ។

ឯកុត្តវិកំ ឯកាទសក់ ឯកាទសបគ្គលាទយោ

(៤៩) ស្ទានភា ពុស្តិលា អត់ព្ភាសានិយ្យ ២ ៩៦-សម្បារខេត្តតា ឧបសម្បីជា ជាសេត្តតា ។ ឯការខស ទានុកា អកម្បិយ ។ឯកានស ខត្តអកម្បិយ ។ ប្រភានស ចីវក្ស អគ្គ**ច្បិយាធិ ។** ប្រភានស យាវត_ តិយភា ។ ភិក្ខុជំខំ ឯភាឧស អន្ត្រាយិកា ឧញ្ បុខ្មែញ ។ ឯកានស ទីវាធំអធិដ្ឋាតញ្ចេំ។ ឯកាន_ ស ចីវេវាជំ ឧវិកាប្បេត្តព្រំ ។ ឯកាឧសេ អរណុត្ត-ម នេ និសុក្ត្រិយ ហោតិ ។ ឯកានស កណ្ឌិកា កៗ្-**ឃា** ១ ស្សាធស វី៩៦ គម**្ជិយា ១** ស្សាធស **១៤**-វិយោ អគម្បិយា។ ឯកាឧស ១ឋវិយោ កម្បិយា ។ ប្រសាន្តស និស្សិយស្មិន្តិស្សា រា ប្រសាន្ធស ជំនឹ-លា អវ<mark>ន្ថិយា ។ រាសាឧស បមោធិ ។ រាសាឧស</mark> វេជ**ិស្** ប្រសាធស សំទា នោសា ។ អ ក្តោស_ិ តែចរិកាស គេ ចុត្តលេ ឯកានស អានីនង ទាដ់-កាស្តា ។ មេត្តាយ ចេតៅមុត្តិយា អាសេវិតាយ ភាវិតា -យពេហ្លឺភាតាយ យាខិភាតាយវត្តាតាយ អនុឌ្និ-តាយ បេរិចិតាយ សុសមារឌ្ធាយ ឯកានសាធិសំសា

ឯកុគ្គរិក: ឯកាទសក: បុគ្គល ១០ ជាដើម

(៩៧) បុគ្គល១១ ពួក បើនៅជាអនុបសម្បន្ននៅឡើយ កិត្តមិនត្រូវ ឲ្យឧបសម្បទា ខុតជាបានឧបសម្បទារួចហើយ ភិក្ខុត្រូវឲ្យវិនាសចេញ ។ ទេនាប់ដើនដែលក់ក្នុមិនគួរប្រើប្រាស់ មាន ១១ យ៉ាង ។ ជាត្រដែលក់ក្នុមិន គ្រួច្រើយ្រស់ មាន ១១ យ៉ាង ។ ចំរែរដែលកិក្ខុមិនគួរប្រើប្រាស់ មាន ១១ យ៉ាង៍ ។ អាបត្តិ ជាយាវត្វិយកា មាន ១១ ។ អន្ត្រាយកែធម៌ ១១ ប្រការ របស់ពួកកិត្ត្ទី ភិក្តុត្រវស្ស ។ ចំវរដែលកិត្ត្គូរអធិដ្ឋាន មាន ១១ **យ៉ាន៍ ។** ប៊ីវរដែលភិក្ខុមិនគូរវិកហ្ស មាន ១១ <mark>ហាំង ។ វគ្គដែល</mark>ជានិស្សត្តិយ: ក្នុង តេលអរុណរះទៀនជាគំរប់ ១១ ។ ទៀវគ្គុំដែលជាកប្បិយ: (គួរប្រើប្រាស់ បាន) មាន ១១យ៉ាង៍ ។ ក្រៅលក្ខុដែលជាកហ្វិយ:មាន ១១ យ៉ា**ង៍ ។** ផែន ដីជោអកប្ប៊ិយ: (ភិក្ខុមិនគួរជីក) មាន១១ យ៉ាងី ។ ផែនដីជាកប្ប៊ិយ:មាន ១១**យ៉ា**ង៍ ។ សេចក្តីម្រាប់ហកនិស្ស័យ មាន ១១ ប្រការ ។ អវន្តិយបុគ្គល មាន១១ ពួក ។ សត្ត្ជាប**េ**មាន ៖ កំ**ណត់**មាន ១១ **។ ពួ**កដន់ជូនសូ**មព**េ១១ ប្រុការ ។ ពេសប្រស់សីមា មាន ១១ ប្រការ ។ ពេស ១១ ប្រការ វម្ជែ កេត្តព្រុកដដល់បុគ្គលដាអ្នកដើរនឹងជាអ្នកគ**ម្រាម** ។ មេត្តាចេត្រៅមត្ត ដែលបុគ្គលធ្វើឲ្យថ្មីក**ហើ**យ ចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យក្រាស់ក្រែលហើយ ធ្វើឲ្យ ដូចជាយានជំនិះហើយ ធ្វើឲ្យជាទីនៅហើយ ឲ្យតាំងនៅញឹកញយហើយ សន្សំទុកមិនឲ្យបាត់ ប្រុវេញដោយល្អហើយ នឹងមានអានិសង្ស១១ ប្រការ

នៃយូចិដ្ឋមេ ស្ស៊ីវារា

នានិតន្លាំ សុខំ សុខនិ សុខំ ខនិត្តផ្លាតិ ឧ ខាខកាំ
សុខ៌នៃ ខស្សតិ ខនុស្សាន់ ខិលោ ហោតិ អមនុស្សាន់
ខិលោ ហោតិ នៅតា ក្រេត្ត និ នាស្ស អក្តិ វាវិសំ វា សត្ត
វា កាមតិ តុរាជំ ខិត្តំ សមាជិយនិ ខុ១វេណ្ណា វិហ្សសីឧត៌
អសម្មន្លេ កាលំ ការានិ ១ត្តាំ អប្បដិវិជ្ឈន្លោ ឲ្រហ្មលោកខេតា ហោតិ ខេត្តាយ ខេតាវិមុត្តិហា អាសេវិតាយ ភាវិតាយ ពហុលិកាតាយ ហេជិកាតាយ
វត្តកាតាយ អនុជ្ជិតាយ ខវិតិតាយ សុសមាន្គាយ
វត្តកាតាយ អនុជ្ជិតាយ ខវិតិតាយ សុសមានគ្នាយ
វត្តកាតាយ អនុជ្ជិតាយ ខវិតិតាយ សុសមានគ្នាយ
វត្តកាតាយ អនុជ្ជិតាយ ខវិតិតាយ សុសមានគ្នាយ
វត្តកាតាយ អនុជ្ជិតាយ ខវិតិតាយ សុសមានគ្នាយ

ឯ៣១សព់ និគ្គិតំ ។

តស្បន្ទាន់

(dd) នា សេតព្យ ទាឧុកា ខ ខត្តា ខ ទីវកនិ ខ តតិយា បុខ្ចិតព្យ ខ អធិដ្ឋានវិកាប្យខា

វិនយបិនក បរិវារៈ

ជាពិត ប្រកដ ក៏បុគ្គលនោះដេតលក់ជាសុ១ ១ ភ្ញាក់ឡើងជាសុ១១ មិន
យល់សុប្តិសាត្រក់ ១ ជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកមនុស្ស ១ ជាទីស្រឡាញ់
របស់ពួកមេខខុស្ស ១ ពួក ទៅតា់តជាក្យ ១ ភ្លេងក្ដី ជាពិសក្ដី គ្រឿង
សស្ត្រាវុធត្តី ក៏មិនប៉ះពាល់ដល់បុគ្គលនោះ ១ ចិត្តបុគ្គលនោះ វមែង
បូលកាន់សមាធិដោយស្រេពន៍ ១ បុគ្គលនោះមានពណ៌សម្បូរមុខស្រស់
បស់ ១ បុគ្គលនោះមិនបានដង្កើន ធ្វើមរណាកាល១ កាលបើមិនពាន់បាន
គ្រាស់ដង្កីនូវគុណធម៌ជាន់ខ្ពស់ទេ ជាអ្នកបានទៅកើតក្នុងព្រហ្មលេក ១
មេត្តាចេតាវិមុត្តដែលបុគ្គលធ្វេចប្រឹកហើយ ចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យកាស់
ស្រែលហើយ ធ្វើឲ្យដូចជាយានជំនះហើយ ធ្វើឲ្យជាទីនៅហើយ ឲ្យ
កាន់នៅញឹកញេយហើយ សន្សិទុកមិនឲ្យបាត់ ប្រាវព្ធដោយល្អហើយ
មានិសន្ស ១១ ប្រការនេះនឹងកើតប្រាកដ ។

ចប់ ឯកាទសកៈ (ពួកដប់មួយ ១) ។

• ទ្រាន គឺ បញ្ចុំរឿងនៃឯកាទសក: (ពួកដប់មួយ។) នោះដូច្នេះ (៨៨) និយាយអំពីទបសម្បទ្ធដែលសង្ឃគួរឲ្យវិទាស១ []នាប់ដើន ១ ហុត្រ ១ ចីវេ ១ អាបត្តិ ជាយាវគតិយកា ១ អន្តពយ៌កធម៌ដែលវិន័យធរ[គួរស្ប ១ ចីវៈគួរអធិដ្ឋាន ១ ចីវៈ

ឯកុត្តរំកំ ឯកាទសក់ ឧទ្ធាន៣ថា

អុណា ឥណ្ឌិតា វ៉ូសា
អភាប្បីយា ច ភាប្បីយំ
និស្សយាវន្ថិយា ចៅ
បទោន វេវានិ ច
សឺមានោសា ច អក្តោាសា
មេត្តាយេតានេសា ភាតាតំ ។

ឯកុត្តរិកំ និង្គិតំ ។

តស្បើ្ជនំ

[៨៤] ឯគកា ខ ឧុកា ខេរៈ
តំកា ខ ឧតុខញ្គា

នសត្តដូនកា ខ

ឧសឯកាឧសានិ ខ

ហិតាយ សត្សត្តានំ

ញាតជម្មេន តានិយា
ឯកុត្តកា វិមហា

មហាវិបាន ខេសិតាត់ ។

ឯកុត្តពេះ ឯកាទសកៈ ឧទ្ទានជាបា

គួរវិតប្ប ១ វត្តជា ខិស្សគ្គិយ:ក្នុងវេលាអរុណរះ ឲ្យីឯ១ ឲ្យវត្តិ ១
ក្រវិលក្តុំ ១ ដីជាអកប្វិយ: ១ ដីជាកប្វិយ: ១ សេចក្តីម្វាប់

ហាក់និស្ស័យ ១ អវន្ទិយបុគ្គល ១ សិក្ខាបទដែលមានទី
កំណត់ ១ ការសូមពរ ១ ទោសរបស់សីមា ១ ការដេវ១

អានិសង្ស៍មេត្តាមាន ១១ ប្រការ ១ ។

ចឋ ឯកុត្តវិកៈ (ការស្រង់យកសេចក្តីតាំងពីពួកមួយ។ ឡើងទៅ) ។

•ខាន់នៃឯក្តុរក:នោះដូច្នេះ

(៤៧) ពួកធម៌មួយ ១ ពួកធម៌ពី ១ ពួកធម៌ពី ១ ពួកធម៌ពី ១ ពួកធម៌ពី ១ ពួកធម៌ព្រំ ១ ពួកធម៌ជប់ ១ ពួកធម៌ ដប់មួយ ១ ឈ្មោះថា ឯកុត្តកែ: ដារបស់ព្រុសហកមន្តិល ដែលព្រះពុទ្ធជាតាទំបុគ្គលទ្រង់ត្រាស់ដង៍ន៍ខ្លាំធម៌ ទ្រង់ប្រកប ដោយសេចក្តីព្យាយាមច្រើន ទ្រង់សំដង៍ទុកមក ដើម្បី ប្រយោជន៍ ដល់សពុសតុទាំង៍ទ្បាយ ។

ទុប្បារិសជ្ជនា

[៥០] ខយេមាន្ទាត់ការី យោ ងាខ្ ឌ្នូ ឧធឿ ត់ ប៉ុយោសាន ។ បវារណាគម្មរ ្គា គេ គំ **ចំពេស្ដី**យទីទៅឯរសេជនសាយម្**ត់**។ ឧឯ ត្រុមស្រុហ្មានតិសារី រនេត ខយ្មេក្ណា សមាតិមារី ។ មេ ។ មរិសសភានស្បូ ។ មេ ។ មូលាយ មដ៌≪ាស្បូ-ល**យ ។** ខេ។ មានត្តានស**្ន។ ខេ**។ អញ្ជស**្ន** ។ បេ ។ ឧបសម្បនាគេមស្បៈ គោ អាធិ គាំ ម ៅ្ព ត់ ប^{ំព្}រោស្ត្រ ។ តដ្ឋន័យកម្មសុក្រ បន់ប្បស**្រ**ុំ**ហា** តោ អន្តិ មន្លេក្រ បរិយាសាន ។ និយស្ប-យតិសារី ឧឌ្ឍមារិច្ចិយា ឯ ខេ ឯ ឧឈ្មិច្ចពាយុមារី ត្តតាំមាំ នៃ ស ខេ ១ ត្នមារហ្គេយ មាត់មាំ គឺ គឺ គឺ គឺ ដំប្បុស្សាទ្ធិយា ។ ខេ ។ ជយ្មេចចួយគម្មេស**្បី** ឧឌ្**ព**ែ-ស្ស៊ីទ្វិយា គោ អាធិ គឺ មជ្ឈ គឺ បរិយោសាធំ ។ សតាខែយស់ដ្ឋាភា អាធិ គាំ ម នៅ គាំ ម ពេលសាធំ ។ ខេ ១ អង់់ខាំរួចលេសា ១ ខេ ១ ឧសារីខេត្តលេហ្-

បុប្តាវិសជ្ឈិតាអំពី (បោសថកម្មជាដើម

(do) ១ជោសថតម្ម មានអ្វីជាវាងដើម មានអ្វីជាកណ្ដាល មាន **អ្នក់ ទីបំ**ផុត ។ បវារ**ណាក់**ម្ម មានអ៊ីជា វាង ដើម មានអ៊ីជាកណ្តាល មាន អុីជាទីបំផុត ។ តដ្ឋនីយក់ម្ម ។ បេ ។ និយក់ស្រឹក្ម ។ បេ ។ បញ្ជាដ_ ន័យកម្ម ។ បេ ។ បដិសារណ៍យកម្ម ។ បេ ។ ខក្តេបន៍យកម្ម ។ បេ ។ បរិវាសទាន (ការឲ្យបរិវាស) ។ បេ ។ មូលាយប្បជិតសុ**រនា** ។ បេ ។ មានត្**ភ**នេ។ បេ ។ អញ្ជាន**់** ។បេ ។ **១០សម្បូ**ខាក**ុម្ម** មានអ្វីជា**ទា**ង ដែល មានអ្វីជាកណ្ដាល មានអ្វីជា ទីបំផុត ២ ការវេទ្វាប់តដូនីយកម្ម មានអ្វីជា **វា**ងដើប មានអ៊ីជាក**ណ្ដាល មា**នអ៊ីជាទីបំផុត ។ ការរម្យាប់និយស្បកម្ ។ เช ។ ការរម្នាច់បញ្ជូជន័យតម្ម ។ เช ។ ការរម្នាច់ចដ់សារណ៏យកម្ម ។ បេ ។ ការរម្វាប់**ទក្ខេ**ចន័យកម្ម មាន**អ្វី**ជា វាង៍ដើម មានអ្វីជាក**ណ្ដា**ល មានអ្វីជាទីបំផុត ។ សតវិន័យ មានអ្វីជាទាងដើម មានអ្វីជាកណ្ដាល មានអ្វីជាទីបំផុត ។ បេ ។ អមុខ្សាទ័យ ។ បេ ។ គស្សប្រិយសិកា

ឧបោសជាទីបុប្ផាសៃដ្ឋនា ឧបោសថកម្មទីនិ

យតីសា 1 នៃ យ៉េត់ត្តពាយៈតីសា ត្រុម្មានទេសា និលាកា សុក្សា ៤ យ៉េត់ត្តពាយៈតីសា ត្រុម្មានទេសា និលាកា សុក្សា មន្ត្រី យ៉ាងសុក្សា ក្សាពាមានទំ ។ ចូលមា ស្រុកា មន្ត្រី យ៉ាងសុក្សា ក្សាពាមានទំ ។ ត្តពាហា យ៉ាង មន្ត្រី មន្ត្រី យ៉ាងកំបា មន្ត្រី ប៉ាងកំបា ស្រុកា មន្ត្រី មន្ត្រី យ៉ាងកំបា មន្ត្រី ប្តីប្រាស់ ស្រុកា មន្ត្រី មន្ត្រី យ៉ាងកំបា មន្ត្រី ប្តីប្រាស់ ស្រុកា មន្ត្រី មន្ត្រី យ៉ាងកំបា មន្ត្រី ប្តីប្រាស់ ស្រុកា មន្ត្រី មន្ត្រី ប្រាស់ មន្ត្រី ប្រាស់ ប្រាស់ ស្រុកា មន្ត្រី មន្ត្រី ប្រាស់ មន្ត្រី ប្រាស់ ប្រាស់ ស្រុកា មន្ត្រី មន្ត្រី ប្រាស់ មន្ត្រី ប្រាស់ ប្រសំ ប្រាស់ ប្

បុប្ផាវិសដ្ឋនាអំពីឧបោសថកម្មជាដើម កម្មមានឧបោសថកម្មជាដើម

។ បេ ។ តំណវត្ថារត: ។ បេ ។ ការសន្មតិកិត្តឲ្យជាអ្នកប្រជៅកិត្តនី
។ បេ ។ ការសន្មតិកិត្តឲ្យនៅប្រាស់ ហាត់ តែបីវិរ ។ បេ ។ ការសន្មតិ
សន្តត់ ។ បេ ។ ការសន្មតិកិត្តឲ្យជាអ្នកបោលរូបិយ: ។ បេ ។ ការ
សន្មតិកិត្តឲ្យជាអ្នកប្រគល់សាដត់ ។ បេ ។ ការសន្មតិកិត្តឲ្យជាអ្នកប្រគល់
បាត្រ ។ បេ ។ ការសន្មតិ ឈើច្រត់ ។ បេ ។ ការសន្មតិ កិត្តឲ្យជាអ្នកប្រគល់
បាត្រ ។ បេ ។ ការសន្មតិ ឈើច្រត់ ។ បេ ។ ការសន្មតិ សង្គែត ។ បេ។
ការសន្មតិ ឈើច្រត់នឹងសង្គែត មានអ្វីជា វាង ដើម មានអ្វីជា ភណ្តាល
មានអ្វីជា ទីបំផុត ។

(៧១) សួរថា «ប្រេសថកម្ម មានអ្វីជា វាងដើម មានអ្វីជា
កណ្តាល មានអ្វីជាទីបំផុត ។ ធ្វើយថា «ប្រេសថកម្ម មានសេចក្តីព្រម
គ្រឿងជា វាងដើម មានការធ្វើជាកណ្តាល មានការចប់ជាទីបំផុត ។ បវារៈ
ណាកម្ម មានអ្វីជា វាងដើម មានអ្វីជាកណ្តាល មានអ្វីជាទីបំផុត ។ បវារៈ
ណាកម្ម មានសេចក្តីព្រមព្រឿងជា វាងដើម មានអវីជាកណ្តាល
មានការចប់ជាទីបំផុត ។ តជ្ជន័យកម្ម មានអ្វីជា វាងដើម មានអវីជាកណ្តាល
មានអវីជាទីបំផុត ។ តជ្ជន័យកម្ម មានអវីជា វាងដើម មានអវីជាកណ្តាល
មានអវីជាទីបំផុត ។ តជ្ជន័យកម្ម មានវត្តនឹងបុគ្គលជា វាងដើម មានញាត្តិ
ជាកណ្តាល មានកម្មវាចាជាទីបំផុត ។ និយស្សកម្ម ។ បេ ។ បញ្ជាៈ
ជន័យកម្ម បដិសារណើយកម្ម «ក្រូបន័យកម្ម បរៃវាសទាន មូលាយៈ

វិនយប់ដីពេ បរិវាភេ

បដ្ទាស់រូវេយ មានត្តានេស្ស អត្តានេស្ស គោ អាធិ ត់ ម នៅ ្ន ព្រៃស្រាស្សនធ្លំ ។ អត្តាន**ស្ប**ុងគ្នា ១ ១<mark>ភ</mark>ូ--លោខអាឌ្ឍត្តិមជៀកឡើកចេញលេសជំ។ ជ្ សម្បូនាកម្មស្បុ កោ អាធិ កើ មុ នៅ កើ មរិយោសា-ជន្នំ ។ ឧទសម្បនាកម្មស្បី បុគ្គលោ អាឌិ ញត្តិ មដ្ហើ កម្មេងថា ចរិយោសាជំ។ តផ្លួ<mark>ជ័យកម្មស</mark>្បូ ប**ដ់**ច្បូស្បូ-ខ្លុំយា គោ អាឌិគាំ មដ្ហើ គាំ មរិយោករាជខ្លុំ ។ តដ្ឋធ្វី... យយត់មារី ឧឌ្ធពីមាវិទ្ធិយា មាគារុឌីឌា មាឌ្ឌ ធាន្ទឹ ឧទ្ធេរី ក្នុងថា ចរិយោសាធំ។ ធំយស្បូកម្មស្បូ។ ចេ។ ឧណិឌ្ឌលយៈគីមារី ឧឌ្ទមស្រុ**ណយៈគីមារី ४ យ៉ែ**ឧឌ្<mark>ទ</mark> យកម្មរា បដ្ចាសា្ស្រិយា កោ អាធិ ក៏ មដៀ ក៏ ចាំយោសានន្តិ។ «ក្រៅចនយកម្មស្បី ចភ្នំឲ្យស្បីខ្ចីយា ំ ។ សទិវានៃយស្បា កោ អាធិ គឺ មជ្ឈ គឺ បាំ-យោសានទ្និ ។ សត់នៃយសា ្រ្គ ខ បុគ្គលោ ខ អាធិ យស្ប^{ា ខេ}។ នស្បទ្រច<mark>ិយស</mark>ិកា**យ** ទំណវត្ថាកេស**្ប**

នៃយប់ិង។ បរិវារៈ

ប្បដឹកសុទ្រា មានត្តទាន អញ្ជាន មានអ្វីជា ទាង ដើម មានអ្វីជា កណ្ដាល មានអ្វីជា ទីបផុត ។ អញាន មានវត្តន៍ជបុគ្គលជា ខាង ដើម មានញាត្តជា កណ្ដាល មានកម្មាយជាទីបំផុត ។ ឧបសម្បទាក់ម្ម មានអ៊ីជាខាងដើម ដើម មានញត្តិជាកណ្តាល មានកម្មវា**ហ**ជាទីបំផុត ។ ការរម្យាប់តដ្ដ^{ខ្}យក់ម្ម មានអ្វីជា វាង៍ ដើម មានអ្វីជាកណ្ដាល មានអ្វីជា ទីបំផុត ។ ការរម្វាប់ត្តដ្ឋ_ និយកម្ម មានការប្រព្រឹត្តវត្តដោយល្អជាទាន៍ដើម មានញុត្តជាកណ្ដាល មានកម្មរាំ**ហ**ជា ទីបំផុត ។ ការរម្យាប់និយស្សកម្ម ។ បេ ។ បញ្ជាជនិយកម្ម បដិសារណ៍យកម្ម ៖ ក្មេចន័យកម្ម មា**នអ្វី**ជាទាន៍ ដើម មានអ្វីជាកណ្ដាល មានអ្វីជា ទីបំផុត ។ ការរម្វាប់ទក្ខេបន័យកម្ម មានការប្រព្រឹត្តវិត្តដោយល្អ ជា វាងដើម មានញុត្តជាកណ្តាល មានកម្មវា**ហ**ជាទីបំផុត ។ សតិវិន័យ មានអ្វីជា វាងដើម មានអ្វីជាកណ្ដាល មានអ្វីជា ទីបផុត ។ សតវិន័យមាន វត្តន៍ជបុគ្គលជា វាធ៍ដើម មានញត្តជាកណ្ដាល មានកម្មវា**ហ**ជាទីបំផុត ។ អមូឡវិន័យ ។ បេ ។ តស្សីចាប័យសិកា តំណវត្ថារក: ការសន្ទត

ទបោស**ជាទី**ឬភ្លាសៃដ្ឋនា ភិក្ខុនោវាទ**ពសម្មតិអា**ទីនិ

កិត្តា នោវនកសម្មតិយា និចីប្រខេមបិប្បីវាសសម្មតិយា
សន្ទតសម្មតិយា រូបិយច្បើ្ទកសម្មតិយា សាជិយត្តាហាបកសម្មតិយា បត្តក្តាហាបកសម្មតិយា ឧណ្ឌូសម្មតិយា សិត្តាសម្មតិយា ឧណ្ឌូសិត្តាសម្មតិយា គោ
អាធិ ក៏ មជ្ឈ ក៏ បរិយោសានឆ្និ ។ ឧណ្ឌូសិត្តាសម្មតិយា វត្ត ១ បុត្តលោ ១ អាធិ ញត្តិ មជ្ឈ
កម្មតិយា វត្ត ១ បុត្តលោ ១ អាធិ ញត្តិ មជ្ឈ
កម្មតិយា បរិយោសាធំ ។

ឬភ្ញាវិសដ្ឋីនាអំពីឧបោសថជាដើម ការស**ន្មតិវាក្**ឲ្យជាអ្នកប្រដោតិក្ខុន៍ជាដើម

កិក្ខុឲ្យជាអ្នកប្រដៅកិត្តន៍ ការសន្មតិកិក្ខុឲ្យនៅប្រាស**ហ**ត់ តែប៉ះ ការសន្មតិកិក្ខុឲ្យជាអ្នក**ហេ**សរូបិយ: ការសន្មតិកិក្ខុឲ្យជាអ្នក ហេសរូបិយ: ការសន្មតិកិក្ខុឲ្យជាអ្នក ហេសរូបិយ: ការសន្មតិកិក្ខុឲ្យជាអ្នក ប្រគល់សាជត ការសន្មតិកិក្ខុឲ្យជាអ្នកប្រគល់បាត្រ ការសន្មតិ ឈើប្រត់ ការសន្មតិ ឃើប្រត់ ការសន្មតិ ឃើប្រត់នឹងសង្កែក មានអ្វីជា វាងដើម មាន អ្វីជាកណ្ដាល មានអ្វីជាទីបំផុត ។ ការសន្មតិ ឈើប្រត់នឹងសង្កែក មាន វត្តនឹងបុគ្គលជាវាងដើម មានញាត្តិជាកណ្ដាល មានកម្មវាបាជាទីបំផុត ។

អត្តវិសេបករណ៍

(៧២) ឧសអត្តាសេ ១ជំបូតជាតានេ សាវកាន់
សិក្ខាបនំ បញ្ញត្តិ ។ សឲ្យសុដ្ឋតាយ សេខ្យូដាសុតាយ
ឧម្មន្តិនំ បុគ្គលានំ និគ្គហាយ បេសលានំ កិក្ខានំ
ដាសុវិហារាយ និដ្ឋជម្និកាន់ អាសវានំ សំវរាយ សេម្បូរាយិកាន់ អាសវានំ ១ជំហាតាយ អប្បសញ្ជនំ
បសានាយ បស្សានំ កិយ្យាភាវាយ សន្នម្មជ្និតិយា
វិនយានគ្គហាយ ។

(ေက) လောံ လည္မွဴးလုပ္မွံ ခ်ဲလည္မြားလုပော် လည္မွဴးသည္ ခ်ာ ခုမွာ္ဆို့ခ် ပုန္လက္ခ် ခဲ့ရသက္လာ လောံ ခံ့မွာ့ဆို့ခဲ့ ပုန္လက္ခ် ခဲ့ရသက္သြ

បករណ:សំដែងអំពីអំណាចប្រយោជន៍

(៩៤) ព្រះតថាគត (ខន៍បញ្ជាត្តសិក្ខាប ខដល់សារិកពាន៍ ឡាយ ព្រោះ
កាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍១០ យ៉ាន៍ ។ គំ ដើម្បីសេចក្តីល្អដល់សង្ឃឹ១
ដើម្បីនៅសច្បាយដល់សង្ឃ១ ដើម្បីសង្កត់សង្គិននូវបុគ្គលទាំង៍ ឡាយដែល
មិនមានសេចក្តីអៀន ញូស ១ ដើម្បីនៅជាសុ១ស្រួល ដល់កិត្តទាំង៍ ឡាយ
ដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ១ ដើម្បីរារាំង៍នូកាសវធម៌ទាំង៍ ឡាយក្នុង
បច្ចុប្បន្ន ១ ដើម្បីកំពាត់បង់នូវកាសវធម៌ទាំង៍ ឡាយក្នុងបរលោក ១ ដើម្បី
ញ៉ាំងីបុគ្គលទាំង៍ ឡាយដែលមិនទាន់ដេះថ្ងាំ ឲ្យដ្រះថ្ងាំ ឲ្យដៃ ១ ដើម្បីញ៉ាំង៍
បុគ្គលទាំង៍ ឡាយដែលមិនទាន់ដេះថ្ងាំ ឲ្យដ្រះថ្ងាំ ឲ្យដៃ ១ ដើម្បីញ៉ាំង៍
បុគ្គលទាំង៍ ឡាយដែលដ្រះថ្នាំ ហើយឲ្យរឹងរឹត់តែដ្រះថ្នាំ ឡើង១ ដើម្បីតំកល់
នៅម៉ាំនៃព្រះសទ្ធម្ន ១ ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ ១ ។

(៧៣) អំណាចប្រយេជន៍ណាដែលជាសេចក្ដីល្អដល់សង្ឃ អំ_
ណាចប្រយេជន៍នោះ ឈ្មោះថា សប្បាយដល់សង្ឃ អំណាចប្រយេជន៍
ណាសប្បាយដល់សង្ឃ អំណាចប្រយេជនេះ ឈ្មោះទៅ(ប្រព្រឹត្តទៅ)
ដើម្បីសង្កត់សង្ដីននូវបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលមិនមានសេចក្ដីអៀនឡាស
អំណាចប្រយេជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីសង្កត់សង្គិននូវបុគ្គល
ទាំងឡាយ ដែលមិនមានសេចក្ដីអៀនឡាស អំណាចប្រយោជន៍នោះ
ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីនៅជាសុខស្រួល ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែល

អត្ថសែបករណ៍ មហាវិត្ត ទស អត្ថសោ

យំ ខេសលានំ ភិក្ខុន់ ជាសុវិលាវាយ គំ និដ្ឋដ្ឋិ-

កាន់ អស្ជន់ ស់វេហយ យំ និដ្ឋ១ម្មិកាន់ អស្-

វាជំ សំវាល គំ សមុទ្រល់កាជំ អាស្វាជំ ថជិ-

ឃាតាយ យំ សម្បូកយ៍កាន់ អាសវានំ បឌ៌ឃាតា-

យ ន់ អប្បសញ្ជន់ បសានាយ យំ អប្បសញ្ជន់

មេសានាយ តំ មេសញ្ញនំ ភិយ្យាភាវាយ យំ មេសញ្ញនំ

តិយោត្រាក់យ តំ សន្ទម្មដ្ឋិតិយា យំ សន្ទម្មដ្ឋិតិយា

ត់ វិនយាឧុគ្គមាយ ។

បករណៈ អំពីអំណាចប្រយោជន៍ មហាវិគ្គ អំណាចប្រយោជន៍ ១០ ហ៉ង

មានសីលជាទីស្រឡាញ់ អំណាចប្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បី នៅជាសុខស្រួលដល់កក្ខទាំងឡាយ ដែលមានសល់ជាទីស្រឡាញ់ អ្ ណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីករាំងអាសវធម៌ ទាំងទ្បាយក្នុងបច្ចុប្បន្ន អំណាចប្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បី រារាន្តនិង្សមាស្សគត្ថិស្និត្ត មើយជំនួន មិញ គេស្រួន មួយ គេស្រិន្ត មួយ គេស្រិន មួយ គេស្សគម្ពិន្ត្ ថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីកំហត់បន់នូវអាសវធម៌ទាំងទ្បាយក្នុងបរ លេក អំ_ ណាចប្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីកំហត់បង់នូវគាសវធម៌ទាំន ទ្យាយក្នុងបរលោក អំណាចប្រយោដន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីញ៉ាំងបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់ដ្រះថ្ងាឲ្យដ្រះថ្នាឡើង អំណាច ប្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីញ៉ាំងបុគ្គលទាំងទ្បាយ ដែលមិន ទាន់ដ្រះថ្វាឲ្យដ្រះថ្វាឡើង អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្ត សៅ) ដើម្បីញ៉ាំងបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលជ្រះថ្វាហើយ**ឲ្យរឹ**ងរិតតែជ្រះថ្វា ទ្បើន អំ**ណាចប្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីញ៉ាំ**ងបុគ្គលទាំង ទ្យា យដែលដ្រះថ្នា ហើយឲ្យរឹងវិតតែដ្រះថ្នា ឡើង អំ**ណា** ចប្រយោជន៍ នោះ រឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីតម្កល់នៅមាំនៃព្រះសទ្ធម្ម អំ**ណា**ចប្រ🗕 យោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីតម្កល់នៅមាំនៃព្រះសទ្ធម្ម អំណាច ប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ ។

វិនយប់ដែល បរិភាភា

(៩៤) ចំ សន់្បូសុឌ្គ នំ សន់្បូឌាសុ ចំ

សន់្យូសុឌ្ឋ នុំ ឧុម្មន្ត្នំ បុគ្គលាធំ ធិត្តហាយ យំ

សន្ប៍សុឌ្ត ន ខេសលាន់ ភិទ្ធាន់ ជាសុរិយាវាយ យ៉

សថ្ឃសុឌ្គ នាំ ឧិឌ្ឌឌ្និកាន់ អាសវានំ សំវាវាយ យំ

សឡូសុឌ្ តំ សម្បាល់កោន់ អសវានំ បនិឃា…

សលេ លុំ សង់ស្រីជំ & ងសិស្សិច នេសសលេ

យំ សផ្លូសុដ្ នំ បសញ្ជនំ គិយោក្រាវាយ

វិន័យបំងក បរិវារៈ

(។៤) មូឃានតែពោ ដែលជាសេនដ្ឋីហឹងសុសឌ្ឋី អំណាចច្រ**យោ**ដន៍នោះ ឈ្មោះថាសច្បាយដល់សង្ឃ អំណាចច្រ**ុ** យោដន៍ណា ដែលជាសេច**ក្**លួដល់សង្ឃ អំណាចប្រយោដន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីសង្កត់សង្គិននូវបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលមិន មានសេចក្តីអៀនគ្នាស អំណាចប្រយោជន៍ណា ដែលជាសេចក្តីល្អដល់ សផ្ស អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីនៅដាសុ³ ស្រួលដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានសិលជាទីស្រទាញ់ អំណាចប្រយោ<u></u> ដន៍ណា ដែលជាសេចក្តីល្អដល់សង្ឃ អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះ ឋា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីរារាំងនូវគាសវធម៌ទាំងទ្យាយក្នុងបច្ចុប្បន្ន អំណាច ប្រយោជន៍ណា ដែលដាសេចក្តីល្អដល់សង្ឃ អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីកំហត់បង់ខ្លូវអាសវធម៌ទាំងទ្បាយក្នុងបរ 🗕 លោក អំណាចប្រ**យោ**ជន៍ណា ដែលដាសេច**ក្តី**ល្អដល់សង្ឃ អំណាច ប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីញ៉ាំង៍បុគ្គលទាំង ឡាយ ដែលមិនទាន់ដ្រះថ្វាឲ្យដ្រះថ្វាឡើង អំណាចប្រយោជន៍ណា ដែលដា សេចក្តីល្អដល់សង្ឃ អំណាចច្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីញ៉ាំន៍បុគ្គលទាំងទ្បាយ ដែលដ្រះថ្នាហើយឲ្យរឹងវិតតែជ្រះថ្នាឡើង

អត្ថសែបករណ៍ មហាវគ្គំ ទស អត្ថសោ

យំ សន្បសដ្ដ * សន្នម្ជិតិយា យំ សន់ស្រដ្ឋ *

វិនយានុត្តសាយ ។

(៩៥) យំ សន់្បដាសុ នំ ឧុម្ពន្ល័ ខុត្តសានំ និត្ត-

ហាយយ៉េ សន្ឃដាសុខ បេសលានំភិត្ត្រំ ដាសុវិហា-

រាយ យំ សង់ទ្រាស់ ខ្ញុំ ខេត្ត ការ អែសវាធំ សំ ។-

nយ យំ សន់្ទដាសុន សម្បាល់កោន អាស**វ**ន៌ ៦៩<u>ិ</u>

ឃាតាយ យំ សឡីដាសុ តំអប្បស**្**នាខំ បសានាយ

បករណៈ អំពីអំណាចប្រយោជន៍ មហាវគ្គ អំណាចប្រយោជន៍ ១០ យ៉ាង

អំណាចច្រយោដន៍ណា ដែលជាសេចក្តីល្អដល់សង្ឃ អំណាចច្រ_ យោជន់នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីគំតល់នៅមាំនៃព្រះសទ្ធម្ម អំណាចប្រយោជន៍ណា ដែលដាសេចក្ដីល្អដល់សង្ឃ អំណាចប្រ_ យោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ (៩៥) អំណាចប្រយោជន៍ណា ដែលជាសេចក្តីសហ្វាយដល់ សង្ឃ អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីសង្គត់ សន្តិននូវបុគ្គ**ល**ទាំង ឡាយ ដែលមិនមានសេចក្តីអៀន**ភ្**ស អំណាច ប្រយោជន៍ណា ដែលជាសេច**ក្ដុ**សច្បាយដល់សង្ឃ អំណាចប្រយោជន៍ នោះឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីនៅជាសុខស្រួលដល់កក្ខុទាំងឡាយ ដែលមានសីលដាទីស្រឡាញ់ អំណាចប្រយោជន៍ណា ដែលដា សេច**ក្តីសប្បាយដល់សង្ឃ** អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រពីភ្ន ed) ដើម្បីរារាំង៍នូវសសវធម៌ទាំង់ឡា យក្នុង៍បច្ចុប្បន្ន អំណាចប្រយោដន៍ ដែលជាសេចក្តីសប្បាយដល់សង្ឃ អំណាចច្រយោជន៍នោះ nm ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីកំហត់បង់នូវអាសវធមិព៌ងំឡាយក្នុង បរលោក អំណាចប្រយោជន៍ណា ដែលជាសេចក្ដីសប្បាយដល់**ស**ង្ឃ អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម**្ប**ញ្ចាំងបុគ្គលទាំន ស្វាយ ដែលមិនទាន់ដ្រះថ្ងា**ឲ្យ**ដ្រះថ្នាឡេង៍ អំណាចច្រយោជន៍ណា

វិនយប់និពេ បរិវារោ

យំ សឡដាសុ ទំ ខសភ្ជាន់ ភិយ្យាភាវយ យំ

សន្បូដាសុ តំ សន្ទុម្មដ្ឋិតិយា យំ សន្បូដាសុ តំ

វិនយានុត្តហាយ យំ សន់្បូដាសុ នំ សន់្បូសុដ្ឋ ។

[៩៦] យ៍ ឧុម្ពន្ត័ន្ធ បុ**ក្តហ**នំ និក្តហាយ ។ មេ។

យំ ខេសលានំ ភិទ្ធានំ ដាសុវិញារាយ ។ មេ។

យំ ឧ៍ដួឌញ្តែលំ អាសវាជំ សំវាយ ។ មេ ។ យំ

សម្បីពេលគោន អាស្សន ខេត្តសាខាធា ។ ខេ ។ លំ

វិន័យបិង្ហា បរិវារៈ

ដែលដាសេចក្តីសប្បាយដល់សង្ឃ អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីញ៉ាំងបុគ្គលទាំង ្បាយ ដែលដែះថ្វាហើយឲ្យរឹងវិត តែដែះថ្វាទៀង អំណាចប្រយោជន៍ណា ដែលជាសេចក្តីសប្បាយដល់ សង្ឃ អំណាចប្រយោជន៍នោះឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីគំតល់នៅមាំ នៃព្រះសទ្ធម្ម អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីគំតល់នៅមាំ សង្ឃ អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីអនុគ្រោះ ដល់វិន័យ អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីអនុគ្រោះ ដល់វិន័យ អំណាចប្រយោជន៍ណា ដែលជាសេចក្តីសប្បាយដល់សង្ឃ អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថាដែលជាសេចក្តីសប្បាយដល់សង្ឃ អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថាដាសេចក្តីសប្បាយដល់សង្ឃ អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថាដាសេចក្តីល្អដល់សង្ឃ ។

(៧៦) អំណាចប្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីសង្គត់
សង្គិននូវបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលមិនមានសេចក្តីអៀនទ្ទាស ។ បេ ។
អំណាចប្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីនៅជាសុខស្រួលដល់ភិក្ខុ
ទាំងឡាយដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ។ បេ ។ អំណាចប្រយោជន៍
ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីពេរជន្សំអាសវធម៌ទាំងឡាយ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន
។ បេ ។ អំណាចប្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីកំពាត់បង់នូវ
អាសវធម៌ទាំងឡាយក្នុងបរលេក ។ បេ ។ អំណាចប្រយោជន៍ណា

អត្ថសែបករណ៍ មហាវគ្គំ ទស អត្ថសា

អប្បុស្ទាន់ ខេសាជាយ ។ ខេ ។ យំ ខេសឡាធំ

ត៌យោក្រាវយ ។ ខេ។ យំ សខ្ទុម្មជ្ញិតិយា ។ ខេ។ យំ

វិនយានុត្តហាយ នំ សង្ឃសុដ្ឋ យំ វិនយានុត្តហាយ នំ

សង្ឃដាសុ ឃុំ ដែយាឧត្តមាយ តំ ឧុម្មន្ត័ជំ បុត្ត-

លាខំ ខិត្តមាយ យុំវិនយានុត្តមាយ គំ មេសហធំ

កិត្តាជំ ដាសុវិទារាយ យំ វិធយាឧុត្តមាយ គំ ឧិឌ្ឌ-

នាញ្ញី អាស្សន្ន សំព្រយ យ៉ា នៃយានុក្ខហាយ 🔅

បករណៈ អំពីអំណាចប្រយោជន៍ មហាវត្ អំណាចប្រយោជន៍ ១០ យាង

(ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីញ៉ាំងជនវាំងឡាយ ដែលមិនទាន់ដ្រះថ្វាឲ្យដ្រះថ្វា ្សេត្ត ។ ហេ ។ អំណាចប្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីញ៉ាំង ជនដែលជ្រះ**ថ្នា** ហើយ**ឲ្យដែ**រត់តែជេះថ្នា ឡើង ។ បេ ។ អំណាចប្រ-យោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីគំតល់នៅមាំ នព្រះសទ្ធម្ម ។ បេ ។ អំ-ណាចប្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ អំណាច ប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា ជាសេ**ក្ខក្**ល្អដល់សង្ឃ អំណាចប្រយោជន៍ ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ អំណាចប្រយោជន៍នោះ (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីសង្គិតសង្គិននូវបុគ្គលទាំងឲ្យយ ដែល មិនមានសេចក្តុំអេ $ar{eta}$ ន្ទា្ទស អំណាចច្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តមៅ) េដីម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្ត ed) ដើម្បីនៅជាសុខស្រួលដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលមានសិលជាទីស្រ-ទ្យាញ់ អំណាចប្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីអនុគ្រោះដល វិនិយ អំ**ណា**ចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) 'ដើម្បីការាំង៍នូវ អាសវធម៌ទាំងទ្យាយក្នុងបច្ចុប្បន្ន អំណាចប្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ អំណាច[ចយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ច្រព្រឹត្តទៅ)

វិនយប់ងិពេ បរិវារោ

សម្បារយ៍ការ អែសវា ខែ ខេស្សិត យ បំរិនយានុក្តិយាយ តំ ខសភ្នាជំ ភិយោក្រាវយ យ វិនយានុក្តិយាយ តំ សនុទ្ធដ្ទិសា ។

[៩៧] អត្តសត់ ជម្មសត់ ខ្ទេ ច ជំរុត្តសតាធ៌

ចត្តារំ ញាណសតាធំ អត្តាសេ ចការណេត់ ។

អត្ថសែបករណ៍ និដ្ឋិតំ ។ មហាវគ្គំ និង្ឋិតំ ។

វិន័យប៉ង្កក បរិវិធរៈ

ដើម្បីកញ្ចស់ នូវអាសវធម៌ទាង ខ្យាយក្នុងបរលោក អណាចប្រយោជន៍ ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ អំណាចប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីញ៉ាំ នជនទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់ដ្រះ ថ្ងាឲ្យដេះថ្ងា ឡើង អំណាចប្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីអនុគ្រោះ ដល់វិន័យ អំណាចច្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បី ញ៉ាំ និជនទាំងទ្បាយ ដែលដ្រះថ្ងា ហើយឲ្យរឹងវិតតែដ្រះថ្នា ឡើង អំណាច ប្រយោជន៍ណា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ អំណាច ប្រយោជន៍នោះ ឈ្មោះថា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីភកល់នៅមានៃព្រះ សន្តម ។

(៩៧) ក្នុងបករណ:ស់ដែនអំណាចប្រយោជន៍ (នេះ) បណ្ឌិតត្រូវ
ដឹង៍ប៉ាមានអត្ថ ១ យេ នទំ ១ យេ និវុត្តិ ៤ យេ នឹង់ញា ណ ៤ យេ ។

ចាប់ បករណ: អំពីអំណាចប្រយោជន៍ ។

ចាប់ មហាផ្ទៃ (ពួកធំ១) ។

អត្ថសែបករណ៍ មហាវគ្គំ ឧទ្ទានតាថា

តស្សន្ទា ជំ

(៥៤) ឧភុធ្ អឌី ឧប៊ាកា

មទ្យេស មុខដ្ឋ ខ

កិត្ត្ធ សោឧស្រា ៧គេ

ភិក្ខុជំនិញ សោន្យស

ខេណ្យបរអន្តីរាមេខា

រាយខ្មែរ ខេ

ឧប្យាស្ត្រប្រា

មហាវត្តស្ប សន្ត់យោត ។

បករណៈ អំពីអំណាចប្រយោជន៍ មហាវគ្គ ឧទ្ទានគាថា

• ទានគឺបញ្ជីរឿងនៃបករណៈអំពីអំណាចប្រយោជន់នោះដូច្នេះ
[៧៤]មុខជម្បូងនិយាយអំពីបុច្ចាក្នុងវារៈ ៤ យ៉ាង ១ តមកទៀត
និយាយអំពីវិសជ្ឈនាក្នុងវារៈ ៤ យ៉ាង ក្នុងបច្ច័យទាំងឡាយ១
និយាយអំពីវារៈ ១៦ របស់កត្តទាំងឡាយ១ និយាយអំពីវារៈ
១៦ របស់កត្តទីទាំងឡាយ១ និយាយអំពីប្រភេទជាចន្លោះនៃ
បេយ្យាលៈ ១ និយាយអំពីការស្រង់សេចក្តីមួយ១ ឡើងទៅ១
និយាយអំពីបវរណា ១ និយាយអំពីអំណាចប្រយោជន៍ ១
និយាយអំពីការរួបរួមសេចក្តីដែលជាពួកជំ ១១ ។

តាឋាសង្គណិ<u>កំ</u>

(៧៧) ១៩**. ម្នាំ ម្នាំ** មេខាំ មក្តុស្តាត្ធាន អញ្ញាល់ មាឡូមានវិខេរ (៦) តិសុ ត្ ៩**ជមា**ឥ តេ (២) ។ ធ្វីសុ វិនយេស បញ្ញាត្តា ជធ្វេស់ អាត់ខ្យុំ ជ្រោស់ដេសុ កាត់ គេ សំក្ដាបណ ហោជ្ញិ កាត់សុ ជកបសុ បញ្គា ។ ភព្ទកោ នេ ខុម្មន្តែ យោធិសោ បរិបុក្ខសិ តត្បូ គេ អហមគ្គិស្សំ យដាម តុស េ នដា ។ ខ្លួស នៃយេស បញ្ញា (m) នុខ្ទេស អាត់ច្រូំ នុំ ទោស ដេសុ មជាឡាសតាធិ គេ យោធិ សត្**សុ** ឧកស្រុ បញ្តា ។

១ ម. អាលិសមានរូបោ វ ។ ៤—m ម. យេ បញ្ហា ។

តាហិសង្គណិត:^(១)

(៩៩) ព្រះសមាសមុទ្ធទ្រឱ្យអាស់សូវព្រះ ។ បាល់គ្នេះដឹ មានអាយុថា អ្នកធ្វើចីវរធៀងស្មាទ្ធាន៍ រួចប្រណ**ម្យ**អញ្ចូល ធ្វើហាក់ដូចជាមានបំណាង (អីមួយ) មកក្នុង ទីនេះ ដើម្បីអ្វី ។ ព្រះ ខ្មាល់ ត្មេរ ក្រាបបង្គ័ទូលសួរថា សិក្ខាបទ ទាំង ឡាយ ណាដែលព្រះអង្គបានបញ្ជាត្តក្រុងវិន័យទាំងពីរ តែងមក កាន់ទទ្វេសរាល់១ថ្ងៃ ប្រោសថ សិក្ខាបទទាំងនោះមានប៉ុន្មាន ទ្រង់បញ្ជាត្តក្នុងនគរណា ខ្វះ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់តបថា អ្នក មាន ជ្រាយ មានមុនល្អ ហើយ អ្នកស្លាដោយ ទេពុយ ក្រោះ ហេតុនោះ តថាគត់នឹង ហ្គ្រាប់អ្នក តាមទំនងដែលត្រាត់ជា អ្នកឈ្មាស់វៃ ។ សត្ថាបទទាំងទ្បាយណា ដែលតថាគត បញ្ជាតុខុកកង្សិនយទាំងពីរ តែងមកកាន់**១**ខ្ទេសវាល១ថៃ ញា^កា ក ពេលថ សិក្ខាប៖ ទោន៣៥០ សិក្ខាប៖ បញាតុក្នុងខ្គះព្រំង្*៧* ។ **ញ**ាក្

អដ្ឋពិហិ ហៅហិ បឋិមគាហិសង្គិលាំក: (គាហិធូកឆ្ងាស់ជាតំបូង) ។

ជាប៉ាសង្គណ៍តំ បញ្ហាព្យាករណ៍

(೧೦೦) ភាគមេសុ សត្ស ជកបស់ មញ្តា ។ နှ $\mathfrak{A}^{\mathfrak{A}}$ ၊ မေး $\mathfrak{A}^{\mathfrak{A}}$ ေရ) ေရးကို ေရ នា^(២) វេខឧឧន្ត ខ្ទះមាន**ញ្**ទិ បឌិប ជៀម ហិតាយ េភា សិយា ។ វេសាល័យា រាជគមោ សាវត្តិយា ខ អាឡាវិយា តោសម្ព័**យា ខ** សក្តេស កក្សេ ខេរ បញ្គា ។ (១០១) គេត់ ឋេសាល់ពេល បញ្ជា កាត ១៩៩២ កាតា សាវត្ថាភ កាត់ យោធ្នំ^(៣) គាត់ អាន្យាំយា គាតា កាត់ កោសម្ពីហេ បញ្ញា កាត់ សក្តេស វុទ្ធ កាត់ ភក្សុ បញ្ជា ៖ មេ អក្សាហ៍ បុ**ច្**តោ ។

១ ឱ ម. តំ ។ 🐚 ឱ. ម. តំ ។ ៣ បញ្ញា ។

តាជាសង្គពភិពៈ បញ្ហាព្យាករណ៍

(១០០) ព្រះទេធាល់ គ្លេវក្រាបបង្គ័ទូលសួរថា សិត្តា-ប**ា**ដែល (ទង់បញាតុក្នុង ខគរទាំង ៧ នោះគើ ខគរ**ណា** ៦ ។ សូមព្រះអង្គ ដោះស្រាយនូវប្រស្មានោះ របស់ 🤰 ព្រះអង្គ យើង 🧃 ទាំងទ្បាយនឹងពិចារណា នូវគន្ធងពាក្យរបស់ព្រះអង្គ ហើយ ប្រតិបត្តិតាម ការប្រតិបត្តិតាមនោះនឹងជាប្រយោជន៍ដល់យើង ខ្ញុំទាំងឡាយ ។ ឯសិក្ខាបទទាំងឡាយ ដែលគមាគតបញាត្ត (ក្នុងខេត្រាង ៧ នោះ) គឺ ខេត្រៅសាលី ១ រាជគ្រឹះ ១ សាវត្តី១ អាឡុវី១ កោសម្ពី១ ដែនសក្ត:១ ដែនភគ្គ:១។ (១០១) ព្រះទេធ្លាល់គ្នេរក្រោបបង្គ័ទូលសួរថា សិក្ខាបទ ប៉ុន្មានដែលទ្រង់បញ្ជាត្ត ក្នុងនគរវេសាលី សិក្ខាបទប៉ុន្មាន ញ ដែលទ្រង់បញ្ជាត្ត ក្នុងនគររាជគ្រឹះ សិក្ខាបទប៉ុន្មានដែលទ្រង់ បញ្ជាត្ត ក្នុងនគរសាវត្ថី សិក្ខាបទប៉ុន្មានដែលទ្រង់បញ្ជាត្ត ក្នុង នគរអាឲ្យវី សិត្តាបទប៉ុន្មានដែលទ្រង់បញ្ជាត ក្នុងនគរកោសម្ព សិត្តាបទប៉ុន្មានដែលទ្រន់បញ្ជូន ក្នុងដែនសក្ក: សិត្តាបទប៉ុន្មាន ដែលទ្រង់បញ្ជាត់ ក្នុងភគ្គដនបទ ១ ព្រះអង្គសរុទ្ធរសេចក្តីណា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាក្រោសប្រាប់សេចត្តិនោះ ដល់ទំព្រះអង្គ ។

នៃយប់ដែល បរិវាភេ

ឧស ឋេសាល់យា មញ្ញា សភារីសា^(១) ១៨៩ មេ ភាតា **ន**ាន់គណ៌ សភានិ សត្វេ សាវត្ថិយា គាតា **ន អាន្យាំយា បញ្ជា**ត្តា មដ្ឋ (ភាសម្ពីយា ខាតា មដ្ឋ ស្រោះ ស វិទ្ធិ ត ហេ ភក្ស បញ្ញា ។ យេ បោសល់យោ ខេញត្តា នេះ សុណោស យដានដ[ំ] មេដុន វិក្កហុត្ត្^{វិ(៣)} អនិបេត្ត ត្រា ខ្យាត់ ក្នំ បរមុក្រកត្ត នេត្តសោធ អនេលាខេរខិន ភិទ្ធិ**សុ** ខ អក្តោសេ ឧសេ ដេសាល់ហេ គាតា ។ យេ រជភៈហេ បញ្តា

១ **ឧ.** ឯកសែ ំ ។ ម. ឯកសែ ។ ៤ ឧ. ម. យជាតថំ ។ ៣ ឧ. មេថុនវិគ្គហុត្តា ។ ម មេថុនវិ**គ្គហំ** ឧត្ថាធិស្តេ ។

នៃយេចិន្តិក បរិវារៈ

ព្រះអង្គិទ្រង់គ្រាស់ថា តថាគតបញ្ជាត្សាប្ទ ១០ ក្នុងនគារ វេសាល់ តថាគតបញ្ជាត្សត្តាបទ៤១ក្នុននរវាដ្ឋកុំ៖ គថាគត បញ្ជាស្នាប់ ខេស្តិ៍ អស់ ៤៩៤ ក្នុង ៩គុះសាវត្ថិ ត្រាគ្នេបញ្ជា ព្រឹទ្ធិ សិត្តាប់ ៦ ក្នុងខគរមាឡុវី តថាគតបញ្ជូតសិត្តាប់ ៤ ក្នុង នគរកោសម្តី គថាគតបញា**ត្**សិត្តាបទ ៤ ក្នុងដែនសត្ត: គថា**-**គត្**ប**ញាត្សត្តាបទ ៣ ក្នុងដែនកគ្គ: ។ សត្តាបទទាំងឡាយ ណាដែលគថាគតបញាត ក្នុងឱគរវេសាល អ្**កប្**ប្រុងស្លាប សិក្ខាបទទាំងនោះដូចសំដែងឥទៅខេះ ។ មេថុនធម្មសិក្ខា. ប៖ ១ មនុស្សវិគ្គហសិក្ខាប៖ ១ ទត្តមៃនុស្សធម្មសិក្ខាប៖ ១ អត់ក្រស់ត្លាប៖^(១)១ ភ**្**ព្រស់ត្លាប៖ ១ ក្នុតតាមសំត្លាប៖ ១ បរ**ម្ប**រាភត្តសិត្តាប**ទ** ១ ទ**្**ត្រហុណសិត្តាបទ ១ អចេលភ**្** សត្ថាប់ ១ ភិក្ខុនសុអ គោសតសត្តាប់ ១ ទាំង ១០ សត្វា. បទនេះ ត្រាគត្របញ្ត ក្នុងនិគ្រាវាសាលី ។ សិក្ខាបទទាំង ទ្បាយណា ដែលតថាគតបញាត ក្នុងខគររាជគ្រឹះ អ្នកចូរប្រុង

១ បឋមកឋិនសិក្ខាបទ ។

គាយិសង្គណ៍កំ បញ្ហាព្យាករណ៍

តែសុណោលិយថាគេ៩។ អឌ្ឍភាធ រាជភ ហេ ន្ទេ <mark>២ អនុ</mark>ខ្ទុំសនា ខ្ទេច ចកោ អន្តាសសត់ រូបិយំ សុត្ត ខុជ្ឈាខនគោន ច ខាចិ**តខិ**ណ្ណាំ កណុកោជនំវិកាលេ ចារ់ត្ត ត្តាធ ភាពវិស ចីវ ខេត្ត វេសសធ្ ស្រុក រាជភា ទោ ។ ក្នុង ខ្មាំ នេះ ក្នុង នេះ ក្នុ ជន្នា នេខ ៦៩ក្នុង ។ យេ សាវត្ថិយា បញ្ជាត្តា តេសុ ណោហ៍យៈ៩គេខំ។

ទារាជិតាធំ ខត្តាវិ

១១. គ្រើវ។

ជាបាសង្គលាំកៈ បញ្ហាព្យាករណ៍

ญ บัง โทบ เดาส์เอาะนุย ผู้ในสลเศ เละ ป หลิฐาตา ธ-សត្តាបទ ១ (សញ្ញាចកសត្តាប[្]១) ១) អនុ**ទំ**សនសត្តាប**្** ទាំងពារ គេខសិក្ខាបទទាំងពីរអន្តរវាសកសេក្ខាបទ $^{(b)}$ ១ ${f v}$ យសិក្ខាប់ ១ សុត្តវិញតិសិក្ខាប់ ១ ១ ១ ៩៧ បន្ទសិក្ខាប់ ១ ១ ជាបត្តបណ្តស់ក្លាប៖ (m)១ គណៈកោជនសំគ្នាប៖ ១ វិកាល. កោជនសិត្តាបទ ១ ហារិត្តសិត្តាបទ ១ នហានសិត្តាបទ ១ ស្ត្រាប៖ (៥) ១ ស្ត្រាបទទាំង នេះ តថាគតបញ្**ត ក្**ង់នគររាជ**្** គ្រឹះ។ គិរគ្គសិត្តាបទ ១ លាវកសិក្ខាបទ ១ ៩គ្នានសិក្ខា... (៦) បទ១ (សត្តាបទទាំងខេះរួមពីលើមក ត្រៅជា) ៤១ ស៌ក្តាបទ តថាគតបញាត្ត ក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ នោះដែរ ។ សិក្ខាបទទាំងឡាយ ណា ដែលតថាគតបញាត្ត ក្នុងក្រុងសាវត្ត អ្នកចូលឲ្យង៍ស្តាប់ សិក្ខាបទទាំង នោះដុចសំដែងគទៅនេះ ។ បារាជិកសិក្ខាបទ ៤

១ ក្នុងទីនេះមានកំណត់ថា សិក្ខាបទដែលទ្រង់បញ្ញាក្នុងក្រុងរាជិត្រឹះ ๒០ សិក្ខាបទ តែបាន រាប់តាមបាល់ទៅឃើញតែ ๒០ សិក្ខាបទ លះពិនិត្យមើលក្នុងមហាវិភាង្គឃើញថា សញ្ញាចិក-សិក្ខាបទនេះ ក់ទ្រង់បញ្ញត្តកុងក្រុងរាជគ្រឹះដែរ ។ ២ ចីវរប្បជិត្តហណសិក្ខាបទ ។ ៣ បរិបាចន-សិក្ខាបទ ។ ៤ និយ្យធម្មសិក្ខាបទ ។ ៥ កុលេសុនិមន្តិតសិក្ខាបទ ។ ៦ ប៉សិក្ខាបទខាងចុងនេះ ជាសិក្ខាបទភិក្ខុនី ។

វិនយប៌ដកេ បរិវាភេ

សង្ឃនិសេសា ភវឌ្ណិ សោឌ្យស អនិយាតា ខ្លេ^(១) ហោឌិ ឧស្សុគ្គិយា ខត្ត្ទឹសភ^{ិ (៤)}

ន្ទេកាធិ ប្បុច្ច (m)

ឧស ការ**យួ**ក ខ្ទេសត្តតិ សេខិយា^(៤) ។ ទោនគឺណ៍ សតានិ ស ត្វេ សាវទ្វិយា កាតា ។ **យេ** អាន្យា^{ខ្}យោ បញ្ញត្តា

តែ សុណោសិយសគមំ។ កុខិតោសិយសេយា ខ

នាងនា **ខ្ន**េះ នាសាទ

សញ្ជាណកាញា សិការ្ត្ថិ

ជ ៧ គេ អាខ្យាំយា ភាគា ។

យេ កោសទំហែ បញ្ញេត្

នេះ សុ ណោយ យថា ភេឌ[ំ] ។

១ ម. អនិយាហា ប ទេ ហោត្តិ។ ២ បត្តិសតីតិ ន.ម. បោត្តពេ ទិស្សតិ ។ បត្តិសតីតិ បេក្តពេ ទិស្សតិ ។ បត្តិសតីតិ បេក្សពេ ខិស្សតិ ។ យុត្តសមេរើតិ ។ មហាវែកង្គេ បន សព្ទេសិ សិក្ខាបទានិ បមាណំ អម្លេក វិបិនិតិ ។ តស្មី ហិ បត្តិស្តីសប្បមាណានិ និស្សត្តិយសិក្ខាបទានិ សាវត្ថិយ៍ បញ្ជូញនិ ហោត្តិ ។ ៣ នៈ ម. បរុច្និ ។ ៤ មៈ ទសយេវៈប តារយ្ណា ទេសត្តិច ប សេខិយា ។

វិនយប៌ជិក បរិវារៈ

សន្បាទិសេសសម្គាបទ ១៦ អនិយន់សិក្ខាបទ ៤ និស្សត្តិយ. សត្ថាបទ ៣៤^(១) សត្វាបទ ១៥៦ ដែលគ្នមាគត ហៅថា ១ខូត-សក្ខាបទ គារយូសក្ខាបទ ១០ និងសេ**ត្តយ**វត្ត**៧**២ ។ រួមទាំង អស់ត្រូវជាស់គ្នាបទ ២៩៤ ដែលត់ថាគត់បញ្ជាត់ ក្នុងនគរសា-វត្ត។ សក្ខាបទទាំងឡាយណា ដែលត្ឋាគត្បញាត្ កង្នេត៖ ភាទ្បី ឃុំរដ្ឋស្រុងស្លាប់សក្ខាប់ទេជំនែន៖ ដូចសំដែងតែទៅ នេះ។ កុដិការសិក្ខាប៖ ១ កោសិយសិក្ខាប៖ ១ បឋមសហ. เผนปรง ฐาบจอ บชเรือ ณาธง กูกบจ อ กุลลาษง กูาบจอ សប្បាណតសត្តាបទ១សត្តាបទទាងី៦ នេះ ត្រាក់ត្បញាតុក្នឹ ញាន្ទ នគរអាឡូវ៉េ ។ សត្ខាប**េណ** ដែលតថាគតបញ្ជាត្**ក**ង៏នគរកោ. សម្តី ចូរអ្នកប្រង៍ ស្លាប់សិក្ខាប់ ទាំងនោះ ដូចសំដែងតទៅនេះ ។

ឃើញក្នុងតម្លឺរឱ្យបនឹងតម្លឺរភូមាថា ៤៤ ។ ឃើញក្នុងតម្លឺរ (ស្ថិករឹត) ខ្លះថា ៣៤ ។
 ពាក្យថា ៣៤ នេះតួរជាង ។ ឱ្យឹតចំនួនសិក្ខាបទទាំងអស់ក្នុងមហាវិកង្គ យើងបានផ្រើសរើស
 រូចហើយ ។ សេចក្តីពិតថា ក្នុងមហាវិកង្គនោះ មាននិស់ត្រ្តិយសិក្ខាបទចំនួន ៣៤ ដែល
 ច្រះមានច្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថិ ។

តាយាសង្គណ៍ពំ បញ្ហាព្យាពរណ៍ មហាវិហារោ នោវេចស្ប៊ី អញ្ចុំ ភ្នំ សុរាយ ខ អភាឧ<mark>វិយំ សភាឧម្ពោ</mark> ខ ជ លោទ ខេត្ត មុខ្មុំ ។ យេសក្តេស បញ្ជា តែសុ ណោយ យកេកដំ ។ ឋន្យ្រាលោមាន **ខ**េត្តា ខ ទិ្សនោ**ចិ ច^(១) គេស**ជួំ សុខ អាវុញ្ញាកោ ខេវ ជ ព្យ ខ ខាត្តលាវឌ្ដុន_(p) ឯ នុខកោ សុខ្និយា និវានា ក់ នៃ នៃ នៃ នៃ នេះ យេ ភក្សេ បញ្ជា នេះ សុ ណោហ៍ យឥគេថំ ។ សមានហិត្យា វិសិព្យេឆ្និ សាទិសេន សសិត្តគាំ ។ មារជំនាធិ **ខ**ត្តាវិ

o ឱ. ម. ឱវាទោ ចេវ ។ ៤ កាប៊លវត្ថុកេតិ កត្ថចិ បោត្តកេ ទិស្សតិ ។

តាថាសង្គលាំកៈ បញ្ហាព្យាករណ៍

មហល្កសេត្តាប៖ ^(១) ១ ខ្ពុចថាគុកសុក្ខាប៖ ១ បញ្ជាប់ខក្-សត្តាប**េ១ មហ**ល្មមសត្តាប្រ^(៤) ១ សុវាបានសត្តាប្រ ១ អ**នាទរយ**ស់ក្លាបទ ១ សហធម្មត់សត្តាបទ ១ សុរុសុរុកាកេ-សត្ថាប៖ ១ ជាគំរប់ ៨ ។ សត្ថាប៖ ទាំង ឡាយណា ដែលត្រាគតបញ្ជាត្តក្នុងដែនសត្ត: ចូវអ្នកប្រង៍ស្លាប់សត្ថាប់ ទ ទាំង នោះ ដូចសំដែងតទៅ នេះ ។ ឯឡកលោម ណេក់បន សត្តាបទ១ បគ្គសត្តាបទ $^{(m)}$ ១ ឱ្យទេសត្តាបទ $^{(k)}$ ១ កេសជូ $_-$ សត្ថាប**េ**(៥) ១ សុខ្**ឃ**វេសត្ខាប៖ ១ អាវញ្ញាក់សេនាសន្ន សត្តាបទ ១ ទាំង ៦ សត្តាបទនេះ គ្នាគ្នេចញាគ្នុ ក្នុងក្រុង កបល់ពីស្តូ ។ ទទួកសុទ្ធយស់គ្នាបទនឹងខ្ពស់ប្រសង្គមន. សត្តាបទ ក្នុងកក្ខុនវិកុង្គ្ ក់ត្រឋាគតបញ្ជូន (ក្នុងដែនសត្ត: ដែរ) ។ សគ្គាបទទាំងទុក្រយណា ដែលគថាគតបភាគ ភាព ក្នុងដែនភគ្គ: ចូរអ្នកប្រុន្ធស្ថាបសក្ខាបទព័ន្ធនោះ ដូចសំដែន គទៅនេះ ។ ដោតសមាទហន់សៃពុនសក្ខាបទ ១ សាប-សស់ត្លាប់៖ ១ សស់ត្តស់ត្នាប់៖ ១ ។ បា្រជិតសំគ្នាប់៖ ៤

១ ក្នុងតេរសកណ្ឌ (សង្ឃាទិសេស) ។ ៤ ក្នុង៣០ត្តិយកណ្ឌ (ភូគគាមវគ្គ) ។ ៣ នន-បញ្ចូពទូនស័ក្ខាបទ ។ ៤ ភិក្ខុទូបស្សុយស័ក្ខាបទ ។ ៩ មហានាមស័ក្ខាបទ ។

នៃយប់ដកេ បរិបារា

សម៌្យដែល សេសក្និសត្ត
និស្សក្តិយាន អឌ្ឌ
និស្សក្តិយាន អឌ្ឌ
និស្សក្តិយាន អឌ្ឌ
និស្សក្តិយាន សេទ្ធកា (១)
នៃ ការយោ នយោ សេទា នេះញាស
និស្ស និធ្វាសា សេទា នេះញាស
ពុខ្លេញនិច្ចពន្ធនា
ពុខ្លេញនិច្ចពន្ធនា
និង្ខភាសា សភានិ
សព្ទេសាវត្ថិយា ភភា

(೧०៤) យថ្មិត្ត អស់ត្តិយ៍ (ភា(m)
នន្តំ^(៤) ព្យុគាន់ អនុញ្ញាជា ។
អញ្ជន្នំ បុប្បាទ^(៥) គេធិន្ទី [ព្យុព្

ដដ្ឋាញ អន្តដ្ឋា

ខន.ម. ទុក្ខិស ខុទ្តា។ ៤ ខ. ម. ការុឈិកេន ពុទ្ធេ គោតមេន យសស្សិ-នា ។ ៣ ប. យន្ទំ បុក្ខិស្ត អកិត្តយ៍នោ ។ ៤ ម. គំ គំ។ ៩ ខ. ម. បុក្ខាមិ ។

វិតយបិជ្ជា បរិបារៈ

សង្ឃាទ់សេសសិក្ខាបទ៧ និស្សគ្គ័យសិក្ខាបទ៤ ខុទ្ធកសិក្ខា. တေ ကေမ ရောင်းဖေလန်လာလဲရှာတ[ေ] ေ လေ**ခွဲလာ**လဲရှာတ[ေ] က ទាំង ៥៦ សក្ខាបទ (នេះ) ព្រះពុទ្ធដែលជាអាទិច្ចពន្ធ្ ្រង់បញ្ជាត្ត ក្នុងនគរទាំង ៦ សក្ខាបទទាំងអស់មាន ៤៤៤ ព្រះ គោតមជ័មានយសទ្រង់បញាត្ត ក្នុងនគរសាវត្តិ ។ ព្រាក្តុ ក្ (១០៤) ១ព្រះអង្គបានសូរហើយនូវប្រក្ខាណា ព្រះអង្គ កំបានសំដែនហើយដល់១ព្រះអង្គ (១ទៀត) ពាក្យណា ពាក្យនោះដោយមិនមានលើសៗ: ។ ១ព្រះអង្គសូមសូរនូវ ប្រក្សាដោយឡែ**កទៀ**ត សូមទ្រន់សំដៃង៍នូវប្រក្សានោះ**មក ។** សូមសូរថា គរុតាបត្តិត លហុកាបត្តិត សាវសេសាបគិត្តិ អនវៈសេសាបគិត្ត ទុដ្ធលាបគិត្ត អនុដ្ឋល្អបតិត្ត ភិត្តាង៍ឡាយ តាជាសង្គណិក់ **យា**វិតតិយកាទិព្យុការណ៍

យេ ខ យាវឥតិយគា പാമാന്ഡ് ക്ഷാമാന്ഡ് វិចទ្តិយោ ខ យេលិ សមុខេសិ សម្បុរ្តិ សត្វាធិ មេតាធិវិយាគករេចាំ ។ សនិ មុខ មាលា គ ខេ ជ ឋភត្តសា យេ កុកា មដេខ មកស្រសា យេ កុតា គេ ខ្ពដ្ឋហ្វា យេ នដ្ឋហ្វ សា សីលវិបត្តិ ។ ទារដៀន សង្ឃន់សេស ម្នារ ឧឌ្ឌិពលេស ရက္ခဏ် ဆစ်န္တီဏံ ទា**ជ**់នេ**សន័យ់** ខុត្តដំ ឧុញ្ញស់ យោទាយ់ ម ត្រោសត់ សេស្ត្រិច្បាយ ។

អយ់ សា អាចាក់បៃទ្តិសម្មតា។

គាបាសង្គណ៍ពៈ ការទ្រង់ព្យាករណ៍អាបត្តិ មានអាបត្តិជាយោធព័យកាជាជើប ដែលត្រូវអាបត្តជា យាវតតិយកាក្តី (សិក្ខាប៖) ដែលជា សា ៣-រណប្បញ្ជាត់ក្តី ជាអសាធារណប្បញ្ជាត់ក្តី វិបត្តិទាំងទ្បាយតែង វម្វាប់ ដោយស**ម**ថៈទាំងឡា**យ**ណាត្ត សូមព្រះអង្គព្យាករ *នូវពាត្យទាំងទ្បាយមានអាបត្តជាដើ*មនេះ ។ ហ៊ី យើងទាំង ទ្បាយនឹងស្ដាប់នៅព្រះពុទ្ធដីការបស់ព្រះអង្គ ។ អាបត្តិទាំន ទ្យាយ ដែលចាត់ជាគុរុតាប**ត្ត**មាន ៣១^(១) អាបត្តិទាំងទ្យាយ ដែលចាត់ជាអន់រសេសាបត្តិមាន ៨ មកក្នុងទីនេះ អាបត្តិ ទាងីឡា**យណា ជាគុរុកាបត្តក្តុំ** អាបត្តទាងីនោះ ហៅថា ទុដ្ឋ**ល្**បត្ត អាបត្តទាំង**ទ្បាយណា ជា**ទុដ្ឋល្បត្ត អាបត្ត ពុំង នោះ ហៅថា ស៊ីលវិបត្តិ ។ ធ្លាជិតាបត្តិ**នឹ**ងសង្ឃទី សេ<u>-</u> សាបត្តិ **ព្រះ**សម្មាសមុទ្ធ (នៅ ហៅថា សលវិបត្តិ ។ ថុល្ខ **យា.** បត្ត ធ្លាច់ត្តិយាបត្ត ធុដិខេសន៍យាបត្ត ខុត្តដាបត្ត នឹងខុត្កា សិតាបត្តិ ដូចយ៉ាង៍កិត្តណា មានសេចក្តីប៉ុនប៉ង់នឹងសេច លេងហេយដេរ ។ អាបត្តទាំងនេះ ព្រះសម្មាសមុខ្លាទង់ត្រាស ថាជាអាលាវ៉ាបត្ **។**

១ រាប់យកបារាដ៏កាបត្តិរបស់ភិក្ខុ ៤ របស់ភិក្ខុនី ៤ ទាំងរាប់សង្ឃាទិសេសាបត្តិរបស់ភិក្ខុ ១៣ របស់ភិក្ខុនី ១០ មកបូកផ្សំគ្នា គ្រូវដាគរុកាបត្តិមាន ៣១ ។

វិនយមិនកេ មេវិវារោ

(೧۰๓) វិបស្នៃចិត្តិ កណ្ដេត្តិ
អសន្ទម្មេស បុក្គោតា
អញ្ជាញ្ញា មោសភាក្តា
ឧប្បញ្ញា មោសភាក្តា
ឧប្បញ្ញា សេសភាក្តិ

(೧០៤) អាជីវយេតុ អាជីវការណា ខាច់ថ្លោ ឥញ្ញ១ភាគោ អសន្តំ អកុត ខុត្តមិនុស្សនម្នំ ឧល្សត់ អាជីវយេតុ អាជីវការណា សញ្ចាំត្តំ សមាចជូន អាជីវយេតុ អាជីវការណា យោ នេ វិហារ វេសនិ សោ
ភិក្សា មហោន ភណនិ អាជីវហេតុ អាជីវការណា
ភិក្សា បណីនភោជខាន់ អត្តខោ អត្តាយ វិញ្ញាបេត្តា
ភុញ្ជាន់ អាជីវហេតុ អាជីវការណា ភិក្សាន់ បណី.

១ភោជខាន់ អត្តខោ អត្តាយ វិញ្ញាបេត្តា ភុញ្ជាន់
អាជីវបេតុ អាជីវការណា ភិក្សា សូចំ វា ខុននំ វា
អភិបាយ អត្តខោ អត្តាយ វិញ្ញាបេត្តា ភុញ្ជាន់ ។

នៃយេបិណា បរិវារៈ

(๑๑๓) កិត្ត្តព៌ឥឡាយ ដែលម**ស**ទ្ធម្បូបរឹត ជាអ្នកអាប់
ជ្រាជា ដែល មោហ:បិទហុំង ប្រកាន់ទិដ្ឋិទុស តែង ពោល
បង្គា**ប់**នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ នេះ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទេង ត្រាស់ថា
ជាទិដ្ឋិបត្តិ ។

(១០៤) ភិក្ខុមានសេចក្តីជ្រាថ្នាអាក្រក់ លុះក្នុងអំណាចសេចក្តី ជ្រាញ់ ពោលអូត 🛚 ត្តរិមនុស្សធម្ម ដែលមិនមាន (ក្នុង៍ខ្លួន) ដែលមិនពិត ព្រោះហេតុតែអាជីវ: ព្រោះដំណើរអាជីវ: ជាក់ក្លុបព្រឹត្តនិយាយដឹកនាំ បុរសឲ្យស្ត្រី ដឹកនាំស្ត្រឲ្យបុរស ព្រោះហេតុតែមាជីវ: ព្រោះដំណើរមា -ដ័រ: ភិក្ខុ ពោលថា ភិក្ខុ ណានៅក្នុងវិហារបេសអ្នក ភិក្ខុ នោះឯងដាព្រះ អរហន្ត ព្រោះហេតុតែអាជីវ: ក្រោះដំណើរអាជីវ: ភិក្ខុសូមបណីតកោជន ទាំង ឡាយ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់១ នមកបរិកោគ ព្រោះហេតុតែអាជីវៈ ព្រោះដំណើរអាជីវ: ភិក្ខុនីសូមបណីតកោជនទាំងឲ្យាយ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ខ្លួនយកមកបរិកោត ព្រោះហេតុតែអាជីវ: ព្រោះដំណើរអាជីវ: ភិក្ខុ ដែលមិនមានជម្ងឺ សូមសំឡូត្តិ ជុាយត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនយកមក បរិកោត ព្រោះហេតុតែងជីវ: ព្រោះដំណើរងាជីវ: ។ នេះព្រះសម្មាសមុទ្ធ ្រង់គ្រាស់ថាជា អាជីវវិបត្ត ។

ជាហិសង្គណ៍កំ ឯកាទសាទិញ្យករណ៍

(೧೦៥) ឯកាឧស យាវភាពិយកា

គេសុ ណោ**ហ៍ យ**៩គេ<mark>៩</mark>

ឧក្ខាត្តា ឧក្ខេត្ត

អឌូ យាវត្តិយកា

អរដ្ឋោ ខណ្ឌភាល័ ខ

៩មេ គេ យោវគត្យកោ ។

(១០៦) គេតិ នេះឧឧភាជិ គេតិ គេឧឧភាជិ គេតិ
ឧទ្ធាលឧភាជិ គេតិ អឧញ្ញទាចិត្តិយាជិ គេតិ ភិក្ខុសម្មតិយោ គេតិ សាមីចំយោ គេតិ បរមាជិ

កាត់ ជាឧទ្តិ បញ្ជូតា

តុខ្លេសនិ**ទូពន្**ស ។

ពាជាសង្គលាំ**ព: ការទ្រង់ព្យាពរណ៍បុគ្គល ១១ រូបជាជើម**

(១០៤) បុគ្គល ១១ រួប (ត្រាំអាបត្តិក្នុង១ណៈដែលសង្ឃ សូត្រសមនុកាសនកម្ម) ១០ ជាគំរប ៣ ដង ចូរអ្នកប្រុងស្ដាប់ នូវសេចក្ដីនៃបុគ្គលទាំងនោះ ដូចសំដែងតទៅនេះ គឺ ទក្ខិត្តា-នុវត្តិកក់ក្ខុមួយពួក ក់ក្ខុ ដែលត្រាំអាបត្តិក្នុង១ណៈដែលសង្ឃ សូត្រសមនុកាសនកម្ម) ១០ ជាគំរប ៣ ដង ៨ រូប អាដ្ឋក់ក្ខុ មួយរូប ចណ្ឌកាលក់ក្ខុនីមួយរូប បុគ្គលទាំងប៉ុណ្ណេះ (ត្រាំ អាបត្តិក្នុង១ណៈដែលសង្ឃីសូត្រសមនុកាសនកម្ម) ១០ ជា គំរប ៣ ដង ។

(១០៦) សូរថា ព្រះពុទ្ធដែលជាអាទិច្ចពន្ធ្ធ ខេស់បញ្ចេត្តថា សិក្ខា្ធ បទដែលមានកំណែកាត់បេញជាវិនយកម្ម មានប៉ុន្មាន សិក្ខាបទដែលមានកំណែក-កាយបេញជាវិនយកម្ម មានប៉ុន្មាន សិក្ខាបទដែលមានកំណែក-កាយបេញជាវិនយកម្ម មានប៉ុន្មាន អនញ្ញាធាចិត្តិយសិក្ខាបទ គឺជាបិត្តិយៈដែលមានពាក្យថាមិនមែនហេតុដ ៃ មានប៉ុន្មាន សិក្ខាបទដែលនិយាយ ពីការសន្ទតិកិត្ត មានប៉ុន្មាន សិក្ខាបទដែលនិយាយពីការសន្ទតិកិត្ត មានប៉ុន្មាន សិក្ខាបទដែលនិយាយពីការសន្ទតិកិត្ត មានប៉ុន្មាន សិក្ខាបទដែលនិយាយពីការសន្ទតិកិត្ត មានប៉ុន្មាន សិក្ខាបទដែលនិយាយពីការសន្ទតិកិត្ត មានប៉ុន្មាន សិក្ខាបទដែលនិយាយពីកំណត់ មានប៉ុន្មាន សិក្ខាបទដែលនិយាយពីកំណត់ មានប៉ុន្មាន សិក្ខាបទដែលនិយាយពីកំណត់ មានប៉ុន្មាន សិក្ខាបទដែលនិយាយពីកំណត់ មានប៉ុន្មាន សិក្ខាបទដែលមានពាក្យថាដីធី មានប៉ុន្មាន ។

វិន្ទុយ**ប៉ុន្តិ**ពេ បរិវាភេ

ជ នេននភានិ សភា ភេននៈ សភា ខ្លួលនេះ បត្តា អនុញ្ញាទាចិត្តិយានិ ចនសេញ ភិក្ខុសម្មតិយោ សត្តសាទីចិយោ ចុន្តស បទោនិ

សេខ្យស់ ជាន់ខ្លុំ បញ្ជាត្តា ពុទ្ធភាខិ**ច្ខន្**គា ។

(೧០៩) រីសំ ខ្លេ សតានិ ភិទ្ធានំ សិក្ខាមភានិ ឧុខ្លេសំ អាតៗខ្លែ ឧទោស៩សុ គឺណ៍ សតានិ ខត្តាវិ ភិក្ខុជនំ សិក្ខាមនានិ ឧុខ្លេស់ អាតៗខ្លិ ឧទោស៩សុ។

ដេខត្តាខ្យឹង (១)តិទ្ធិនំ
តិក្តុនិហ៍ អសាជាណា
សភ ទីសា ខ កិក្ខុនិខំ
កិក្ខ្លៃ អសាជាណា
សភ សត្តិ ដ ខៅ
ជាតំខ្លំ អសាជាណា
សភ សត្តិ ជ ខេត្តិ
ជាតំខ្លំ អសាជាណា
សភ សត្តិ ជ ខ្ពាំ

១ ម. ធបញ្ជារីសា ។

វិន្ទ្រាធិត្ត បរិវារៈ

គ្លេយថា ព្រះពុទ្ធជាភាទិច្ចពន្ធទ្រន់បញ្ញាត្តថា សិក្ខាបទដែលមានកំរិយា
កាត់ចេញជាវិនយកម្ម មាន ៦ សិក្ខាបទដែលមានកំរិយាប់បែកចេញជា
វិនយកម្ម មាន ១ សិក្ខាបទដែលមានកំរិយាកកាយចេញជាវិនយកម្ម មាន
១ អនញ្ញាធាចិត្តិយសិក្ខាបទ មាន ៤ សិក្ខាបទដែលនិយាយពីការសន្ទតិ
កិក្ខុ មាន ៤ សិក្ខាបទដែលនិយាយពីសាមីចិតម្ម មាន ៧ សិក្ខាបទ
ដែលនិយាយពីកំណត់ មាន ១៤

សិក្ខាបទដែលមានពាក្យថាដឹង មាន ១៦ ។
(១០៧) សិក្ខាបទរបស់កិក្ខុ មាន ៤៤០ ដែលមកកាន់ទទ្ទេស ពល់ ១ ថ្ងៃព្រោសថ សិក្ខាបទកិក្ខុន៍ មាន ៣០៤ ដែលមកកាន់ ទទ្ទេសពល់១ ថ្ងៃព្រោសថ ។

សិក្ខាប៖ ៤៦ បេសក់ក្នុ មិនបានឲ្យទៅដល់ឲ្យកក់ក្នុនី សិក្ខាប៖
១៣០ បេសក់ក្នុនី មិនបានឲ្យទៅដល់ឲ្យកក់ក្នុ បូក្សួមគ្រុវ
ជា ១៧៦ សិក្ខាប៖ ជាសិក្ខាប៖មិនឲ្យទៅដល់បុគ្គលខានីជា៖
ពួក គឺកិត្តនឹងក់ក្នុនី សិក្ខាប៖ ១៧៤ ដែលបុគ្គលទាំនីជា៖
ពួកត្រាសិក្សាស្នេកាគគ្គា ។

តាហិសង្គណ៍កំ វីសទ្ធិសតសិក្ខាបទព្យករណ៍

(nod) រីសំ ខ្វេ សតាធំ

កិត្តាធំ សិត្តាបនាធំ

នុខ្លេស អាត់ខ្លួន នៃទោសថេសុ
នេះ សុណោហ៍ យថាគាខំ ។

ទារជិតាធំ ចត្តារំ

សង្ឃាធិសេសធំ ភាព្តិ នេះស
អធំយតាធំ ខ្លេ ហោធំ
ធំសុប្តិយាធំ នឹសេវ
ខ្លេស់ទំ ច ខុន្តកា
ចត្តាហេ ទាឌិខេសធំយា
បញ្ចូសត្តិ សេត្តិយោ
បញ្ចូសត្តិ សេត្តិយោ

រីសំ ខ្លេ សតានិ ចិមេ យោន្តិ ភិក្ខុនៃ សិក្ខាម-នានិ ជុខ្លេសំ អាកច្នេិ ជ្រោស ៩សុ ។

(೧೦៤) គឺណ៍ សតាជិ ខត្តាវិ ភិក្ខុជំនំ សិក្ខាបនាជិ ជុំខ្លេសំ អាគចូធ្គិ ជ្រោសថេសុ តាយិសង្គណិក: ការទ្រង់ព្យុករណ៍សិក្ខាបទ ២២០

[១០៤] សិក្ខាបទរបស់កិត្ត មាន ២២០ តែងមកកាន់

១ខ្មែសក្នុងថ្ងៃ១ប្រាសថទាំងឡាយ ចូរអ្នកប្រុងស្ដាប់សិក្ខាបទ

ទាំងនោះ ដូចសំដែងតទៅនេះ ១ ជាជាជិក ៤ សង្ឃាទិសេស

១៣ អនិយគ ២ និស្សគ្គិយ: ៣០ ខុខ្ទុក: (ជាចិត្តិយ:) ៧២

ជាជិខេសនីយ:៤ សេត្តិយ: ៧៥ ទាំង ២២០ នេះ ជាសិក្ខាច

បទរបស់កិត្ត តែងមកកាន់១ខ្ទេសពល់ ១ ថ្ងៃ១ជ្រេសថ ១

(១០៧) សិក្ខាបទ បេសពួកកិត្តិនី មាន ៣០៤
តែងមកកាន់ ១ខ្ទេសពល់ ១ ថ្ងៃ១ប្រាសថ

នៃយប់និកេ បរិវាភេ

គេ សុ ឈោយ យដាគាន់ ។

ភាពនិតាធិ អដ្ឋ
សន្បាន់សេសាធិ ភាវឌ្គិ សត្តសេ
ធំសុ ក្តិយាធិ គឺសៅ
សត្តិ សដ្ឋិ ខ ឧ ខេវ
ខុន្តិកាធិ បុវច្ឆ្គិ
អដ្ឋ ទាដ់ នេសេធ័យា

ខេញ្ជាត្តិ សេត្តិ**យា តំ**ណិ សតានិ ខេត្តិ ខិមេ ខេហន្តិ ភិក្ខុននិ សិក្សា**ខ**ខានិជ្ជន្សំ អាក**ញ្និ ជទោ-**ស**ដេស**្ ។

(೧೧೦) នេះ ត្តាឡើស ^(១) ក់ក្នាជំ កំនុត្តពីហិ អសាពាវណា នេះ សុណោហិ យដាភាដំ ។ នេះ សង្ឃាធិសេសា ធ្វីហិ អធិយៈនេះហិ អដ្ឋ ជំសាត្តិយា ធ្វានស នេះហិ នេះ ហោស្តិ វិសតិ ធ្វើសភិ ខុន្តកា

១ ឱ. ធបត្តាសែ ។

វិនយប់ិនក បរិបរៈ

ចូរអ្នកប្រុន៍ស្តាប់នូវសិក្ខាប់ទទាំង នោះ ដូចសំដែងគេ ទៅនេះ ។ ហ្វាដឹក ៤ សង្ឃាទិសេស ១៧ និស្សគ្គិយ: ១០ ខុទ្ចក: (ហុចិត្តិយៈ) ១៦៦ ហុដាទេសនីយៈ ៤ សេក្ខិយៈ ៧៩ ទាំង ហុខ នេះ ដាសិក្ខាប់ទបស់ពួកកិត្តន៍ ដែលមកកាន់ ទទ្វេសវាល់ ។ ថ្ងៃទាហុសថ ។

(១១០) សិក្ខាបទរបស់ពួកកិត្ត មាន ៤៦ ដល់មិនបាន
មួតៅដល់ពួកកិត្តន៍ ចូលអ្នកប្រនិស្តាប់សិក្ខាបទទាំងនោះ ដូច
សំដៃន៍តទៅនេះ ។ សង្ខាទិសេស ៦ អនិយន ៤ ត្រូវជា ៤
សិក្ខាបទ និស្សិត្តិយៈ១៤ទៀន ត្រូវជា៤០.បិក្ខាបទ ១ទួក: ៤៤

តាយ៉ាសង្គណ៍កំ អសាធារណសំក្លាបទព្យករណ៍

ចត្តារា ទាជិ**ខេសជ័យា ៩ច**ត្តាឡីស⁽⁰⁾ ចិមេ ហោធ្លិ ភិក្ខុជំ ភិក្ខុជំ**ហិ** អសានារណា ។

(០០០) សត់ គឺសា កិក្ខុដំធំ

កិក្ខុហិ អសាជាប្រា

នេះ សុ ណោហិ យដោកដំ ។

នារាជិតាធំ ខេត្តាវិ

សន់ ទ្រា នស ធំសុ ប្រេ

ធំសុ ក្តិយាធំ នូវនស

ជនុវតិ ខ ខុន្តា អដ្ឋ ទាដ់នេសន័យា

សត្តនិសា ចិមេ យោន្តិ ភិក្ខុនិនិ ភិក្ខុហិ អសា-ពេរណា ។

(೧೧೬) សភំ សត្តភិ **ភ ខេ**។ ន្ទាំឆ្នំ អសាជាព្រះហ ទេ សុ ណោហិ យដោគ**ដំ** ។

១ ម. ធបត្តាសែ។

ពាហិសង្គលាំកៈ ការទ្រង់ព្យាករណ៍សិក្ខាបទដែលជាអសាធារណៈ

នឹងជាជិសេនយៈ ៤ ទាំង ៤៦ នេះ ជាសិក្ខាបទបេសពុក្ខភិត្ត

មនហ្នទូ ទៅដល់ពួកកក្នុខ ទេ ។

(១១១) សិក្ខាបទរបស់ពួកកិត្តន៍ មាន ១៣០ ដែលមិន

បានទូ ទៅដល់ពួកកត្ត បុរម្មកប្រងស្លាប់សិក្ខាបទទាំងនោះ

ដូចសំដែង**អហៅ**នេះ ។ បា្រាជិក ៤ សង្ឃាទិសេស ១០

និស្សត្តិ**យ:** ១**៦ ខុខ្**ក: ៩៦ ជាជិទេសន័យ: ៨ទាំង ១៣០ នេះ

ជាសិក្ខាបទបេសពួកភិក្ខុន៍ មិនទួទៅដល់ភិក្ខុទាំងឡាយទេ ។

(๑๑๒) ณฑบร ๑๗๖^(๑) ในณษธรูเศนณ์บุลูณต์สัตร

*ពួក ចូរអ្នកប្រង៍ស្តាប់ស*ក្ខាបទទាំង់នោះដូចសំដែងគមៅនេះ ។

១ សិក្ខាបទទាំង ១៧៦ នេះ មិនទួទោដល់ជនទាំងពីរពួក គឺ ជក្ខន៍ងភិក្ខុន៍ទាំងអស់ទេ តីទួ ទោដល់ភិក្ខុ ៤៦ សិក្ខាបទ ទួទោដល់ភិក្ខុន៍ ១៣០ សិក្ខាបទ ។ នេះគ្រាន់តែបូករួមសេចកីក្នុង បញ្ចុះ ១១០ នឹង ១១១ ខាងដើមប៉ុណ្ណោះ ។

វិនយុប្ធិនិពេ បុរាវពេ

ចារាជិតាធិ ខត្តារិ

សង្ឃាធិសេសាធិ ការឆ្នំ សោង្សស

កធិយាតាធិ ខ្លេ ហោធិ្ និស្សាតិយា ខេត្តសៃទាំ

សុធិ អដ្ឋាស ខេត្ ទុខ្លុកាធិ ខុរុខ្ធិ ទ្យុសាធិ ខុរុខ្ធិ ទ្យុសាធិ ខុរុខ្ធិ ទ្យុសាធិ ខុរុខ្ធិ សុធិសត្តិ ជាប់ បោធិ្ធិ នុកិឌ្ឌិ អសាជាយោ ។

(១០៣) សេទំ សត្តទិ ខេត្តារិ
១ភិឌ្ឌំ សមសិក្ខាតា
នេះ សុ ណោ ហិ យ សេតវម៌ ។
ភាពជិតាធិ ខេត្តារិ
សង្ឃាធិសេសធិ គវម្ដិ សត្ត

វិនយូប៊ីដឹក បុរ័វារៈ

យុកដឹក ៤ សង្ឃាទិសេស ១៦ អនិយន ៤ និ**ស្ស**គិយ:៤៤

🤫 🕫 ភ: ១១៨ ហុដ ទេសន័យ: ១៤ ទាំងី ១៧៦ នេះមិនហ៊ុន

្ទៅដ**ល់**បុគ្គលទាំងពីវពុកទេ ។

[១១៣] សិត្តាបទដែលបុគលទាំងពីរពួកគ្រះសិក្សាស្មើកាគ

គ្នា មាន ១៧៤ ចូរអ្នកប្រុងស្វាប់សក្ខាប់ ៤៣ន៍នោះ ដូច

ស់ដៃង៍តទៅនេះ។ ចារាជិត៤សង្ឃាទិសេស ៧ និស្សគ្គិយ:១៤

តាជាសង្គណ៍កំ អង្គបារាជិក្ខុបមាទិ

សមស_{្ត}ិ **ខុ**ខ្គុកា បញ្ចូស**ត្តិ សេក្ខ្យា**

សត្ថសត្តិចត្តារិចិមេ មេហត្តិ ឧភិន្នំ សមសិក្សាតា។

(០០៤) អដ្ឋេ ទារាជិកា យេ

ឧ្ទភសភា តាល់ **សេ**ម្វបមា ខណ្ឌបល់ សោ បុ**ដុស់**លា សំស**ខ្**ំឡោវ⁽⁰⁾ សោ ឧភេ

តាលោវ មន្ត្**កច្**ទោ

भौदी करे । है ।

(០០៥) នេះដ^{ំ (២)} សន្ឃាន់សេសា

ខ្វេ អនិយតា ទ្វេចត្តាន្បឹ**ស និស្សត្តិយា**

អដ្ឋាស់តំ**ស**ត់ ទា**ខ**់ត្តិយា

ឌ្យាឧស ទា**ដ៏ឧសេធ័យា**

បញ្ជូសត្តិ សេញ្ជិយា

១ ម. សឺសក្តីគ្នោ ប ។ ៤ ម. តេវ៉ែសតិ ។

តាយិសង្គកកិតៈ សេចក្តីឧបមានៃបារាជិក ៨ ជាងើម

ទុទ្ធក: ៧០ គត់ សេត្ជយ: ៧៤ ដែលបុគ្គលទាំងពីរពួក ត្រសៃក្សាស្មើតាគគ្នា ។

(១១៤) បុគ្គល គឺ ភិត្តន៍ង៍ភិត្តន៍ទាំងឡាយណា ត្រូវអាបត្តិ

ជាពិដិតទាំង ៨ ហើយ បុគ្គលទាំងនោះ ជាអ្នកមានកិត្តិសព្ទ

អាក្រក់ មិនបានលូតលាស់ចំរើនឡើងខេ ជននោះ ទបមាដូច
ដើមគ្នោតដែលគេគាស់រំលើង ដូចស្វឹកឈើខុំ (ដែលជ្រះ

ចាក់ខង) ដូចថ្មតាន់ (ដែលបែកដាច់ពីគ្នា) ដូចមនុស្សិ

កំបុតក្បាល ដូចដើមគ្នោតកំបុតក ។

(១១៥) សង្ខាទិសេស ៤៣ អនិយាត ៤ និស្សគ្គិយ: ៤៤ ហ្ចិត្តិយ: ១៤៤ ហ្ដាំ ទេសនីយ: ១៤ សេត្តិយ:៧៥

វិនយប់ដីពេ បរិវារោ

នៃលាំ សម ដេល បម្ចុំ សម្មភា វ បក្**ញាយ** និណាវត្តារ គេឧ ខ ។

- (೧೧៦) ខ្លេ ឧទោសថា ខ្លេ ថាវេណា ចេញ នៃខ្លេស ចេញ ភេវត្តិ អចេញថា អាបត្តិគ្នាល្វា ច ភវត្តិ សត្ត ។
- (០០៧) អធិការៈណាន់ ចត្តារិ សត្តហិ សមមេហិ សម្មន្តិ ខ្ទីហិ ខត្ទហិ គឺហិ គិច្ចំ ៧ គេន សម្មតិ ។
- (១០៨) ភាពជិតា ឆ្លិ យំ វុត្តិ
 នំ សុ ណោ ហិ យ ៩ គេ ខំ ។
 ចុ គោ ម ខ្លេញ គ ដោ ច
 សង្សម្មហិ និ វុស្តិ គោ
 សំវា សោ ទិ ច ១ ហឺ នទិ្តិ
 នោះ ខេត្តិ និ វុស្តិ ។

នៃយប់ិងក បរិវារៈ

រញ្ញប់ដោយសមថ: 🤉 យ៉ាង៍ គឺ សមុខាវិទ័យ១ បដិញ្ញាន_ ក ណេ:១ ភ្លាវត្តាក្រ:១ ។ (១១៦) 👣 ស្ដេសថមាន ៤ យ៉ាង៍ ប្រារណាមាន ៤ យ៉ាង៍ សង្ឃឹកម្មមាន ៤ យ៉ាង ដែលព្រះជំនស្រីទ្រង់សំដែងទុកមក ទុទ្ធេស (បេសភិត្ត្) មាន ៥ ១ទ្រុស (បេសភិត្ត្ទី) មាន ៤ មិនមានក្រៅពីនេះទៅទៀតទេ ឯកន៍នៃអាបុគ្គមាន ៧ ។ (១១៧)អធិការណ៍ ៤ យ៉ាន៍ រម្វាប់ដោយសមថ:៧ គឺរម្វាប់ ដោយសេមថ: 🖗 🦫 ៤ 🦫 ៣ ១៖ ឯកញាធិករណ៍ វមា្ជ ដោយសម្ដ: ១ (១១៨₎ សិក្ខាបទណា ដែលគេថាគត ហៅថា ចារាជិក ចូរ អ្នកប្រងិស្តាបសិក្ខាបទនោះ ដូចសំដែង តទៅនេះ ។ បុគ្គល ដែលឃ្វាតខុសភាគរបុត ចាត់ព្រះសទ្ធម្មតាំងខ្យាយហើយ សំវាសមិនមានក្នុងបុគ្គលនោះឲ្យែ ព្រោះហេតុនោះ សត្តាបទនុះ ភេសគត ហៅថា ចាក់ជិត ។

ជាបាលង្គណ៍កំ សង្ឃាទិសេសបត្តិអាទយោ

(០២០) អធិយ តោទិ យំ វុទ្តិ
នំ សុ ណោ ហិ យ យ នា ១៩ំ ។
អធិយ តោ ធ ធិយ តោ
អធិយ តោ ធ ធិយ តោ
អធិយ តោ ធំ បំផុំ
និណ្ណ មញ្ញនា ហំធំ
អធិយ តោទិ បុវុច្ទិ ។

រាយទៅ ដំពេល ពេល ខេម្មេយ ខ្លុំ មាលោស ពេលមួយមុំ ឯ (០៤០) ដំពេលប្រភាព ពេលប្រភាព ជាបាសង្គណិក: អាបត្តិមានអាបត្តិសង្ឃ្ជាទិសេសជាដើម

[១១៩] សិក្ខាប៖ណា ដែលតថាគត ហៅថា សង្ឃ៖-សេស ចូរអ្នកប្រង៍ស្តាប់សិត្តាបទនោះ ដូចសំដែងតទៅ នេះ ។ សង្ឃាឲ្យបរវាសទាញមក ដាក់ក្នុងមូលបត្តិ ឲ្យមាន់ត្ត ឲ្យអញ្ជាន ព្រោះហេតុនោះ សិក្ខាបរ²ុះ គថាគតហៅថា សង្ឃាទិសេស ។ (១៤០) សិក្ខាបទណា ដែលគ្នាក់គត ហៅថា អនិយុត ច្ចរអ្នកប្រង៍ស្តាប់សត្តាបទនោះ ដូចសំដែងតទៅនេះ ។ ពាក្យ ឋា អនិយត បានសេចក្តីថា មិនទៀង មាន**ចំ**ណែកមិនតែ**មួ**យ ខេ បណ្តាអាបត្តិទាំង ៣ យ៉ាង (វិន័យធរគប្បីកាត់តាម) អាបគ្គិ**ណាមួ**យ ដែលគថាគត ហៅថា អនិយត ៗ (១៤១) សិក្ខាបទណា ដែលគ្នាគគ ហៅថា ថុល្ប្-ច្ច័យ ចូរអ្នកប្រុងស្តាបសិក្ខាបទនោះ ដូចសំដែងគទៅ នេះ ។ កក្ខុណាស់ដែធ (ភាបត្ត) ក្នុងទីជិតនៃកក្ខុមួយរូប

វិនយប់ដីពេ បរិវារោ

ယော ဧ အ ဗန်ာ္ဂည္က န်ာ អ**ឲ្យឃា** នេះជ សមោ ឧទ្តិ ខេះខេត្ត និក្ខាំ ។ နှံး ဃ န္တ်ယည်နှုပ်နှင့် (၁၂၈) នំ សុ ណេល យឥតមំ ។ សន្បីមជ្លើ ខណ្ឌផ្ស រាយយុស្ស រាយ ១ និស្សជ្ជិត្យ យំ នេះសេតិ គោលេខ ឥគ វុប្គ ។ ကျွန်း က ရွိလာဆွို့ဒ်က (၈၅၈) នៃ សុ ណោ លិ យឥគេថំ ។ ទា គេត គុសលំ ជម្ មរុលាឧង្គ មស្ស៊ីន ចិត្តសមោហឧដ្ឋាន នេះ ខេត្ត វត្តិ ។ (១៩៤) ទាន់នេសនីយន្តិ យំ វុទ្គ នៃ សុ លោយ យេជាគាដ់

វិនយប់ដក បរិវារៈ

ឬក៏កិត្តណាទទួលអាបត្តនោះ ទោស (បេសកិត្តអ្នកទទួល)មិន មែនមានដូចជាកិត្តអ្នកសំដែងនោះឡើយ គ្រោះហេតុដូច្នោះ សត្តាបទនុះ ទើបតថាគត ហៅថា ថ្មល់ប្ទ័យ ។ (១៤៤) សិក្ខាបខណា ដែលគថាគត ហៅថា និស្សគ្គួយ: ចូរអ្នកប្រង៍ស្តាប់សត្តាបទនោះ ដូចសំដែងតទៅនេះ។ កិត្ត លះបង់ (វត្តណាមួយ) ក្នុងឥណ្ដាលដំនុំសង្ឃ ឬឥណ្ដាល គណ: ពុំនោះសោតចំពោះបុគ្គលមួយរូប ក្នុងទីជាមួយគ្នា រួច ហើយ ទើបសំដែងអាបត្តិចេញ ក្រោះ ហេតុដូច្នោះ សិក្ខាបទ នុះតថាគត ហៅថា និស្សគ្គួយ: **។** (១៤៣) សិក្ខាបខណា ដែលគថាគគហៅថា ចាច់ត្តិយ: ប្បវឌ្ឍប្រង៍ស្នាប់សត្តាប់ទនោះ ដូចសំដែងតទៅនេះ។សត្តា បទណា ញ៉ាំងតុសលធម៌**ឲ្យភ្នាក់ចុះ** ប្រទូស្តូចំពោះអរិយមគ្គ ជាហេតុធ្វេចត្តឲ្យវង្គេង ព្រោះហេតុដូច្នោះ សក្ខាបទនុះ តថាគត ហៅថា ជាចិត្តិយ: ។ (១៤៤) សិក្ខាបទណា ដែលគថាគតហៅថា ជុដ៌ទេស_ ន័យ: ចូរអ្នកប្រង៍ស្ដាប់សិក្ខាបទនោះ ដូចសំដែងគំពៅនេះ ។

ភាហិសង្គណ**ាំកំ ភារយ្ណបាដិ**ទេសនីយា**បត្ថិ**

ក់ក្ កញ្ញាន កោ ស ្តោ ក់ញ លទ្ធយ កោជន សាម កហេត្យ កុញ្ចេយ្យ តារយុត្ត បវុទ្ធ ។ ចំមន្ត្លស កុញ្ញា ន្តោ **ន**ញ្ញ វេសសភិ ឥត្ ភិក្ខុធិ អនិវាបត្យ នហ្ កុំ ញេ តារយៈនៃ ប្រវច្ឆិ ។ សន្ទាចិត្ត គុល់ គន្តា អប្បាកោត់ អភាឡិយ់ អត់ហា េខ ១៣ កុញ្លេ ការ<mark>យន្តិ ប</mark>រុប្តិ ។ យោ ខេ អរញ្ញេ វិមារស្ពោ សាស ស្តេសក្សានគោ អុច្ឆេន នេញ ដំណើ តារយៈត្ត បវុទ្ធ ។ ក់ត្ថិ អញ្ចេកា សន្តា

ាហិបង្គួលពិក: អាបត្តិបាដិទេសទីយ:ជាតាយ្លេះ

ភិត្តមិនមែនជា ញា តិ ទទួលគោជ ខទ្ទ នឯង (អំពីដៃកិត្ត្ នី) ដែល រក់បានដោយកម្រ ហើយបរភោគ សត្តាប**់**នុះ តថាគត់ហៅថា គារយ្លៈ (ជាដ់ទេសន័យៈ)។ ភក្ខុកំពុងតាខក្ងើទីដែលគេនិមន្ត បេមានភក្ខុនបង្គាប់គេឲ្យហត់ បែង (កោជន) ភាមៈសបក្ត ពេញចិត្ត (១៩) ក្នុងទីនោះ ហើយកិត្តមិនហាមឃាត់ ចេះតែ តានក្នុងទី នោះ សក្ខាបទនុះ តថាគត ហៅថា គារយូ: ៗ ភិក្ខុមិនមានជម្ងឺ ទៅកាន់ត្រកូលដែលមានចិត្តសត្វា តែមាន កោគ:តិច ដែលគេមិនមានសេចក្តីខ្វល់ទាយ ហើយបរិភោគ ក្នុងផ្ទះ នៃត្រកូលនោះ សក្ខាបទ**នុះ** គថាគត ហៅថា គារយូ:។ បើកិត្ត(មិនមានដម្ងឺ) នៅក្នុងព្រៃ ដែលប្រកបដោយអង្គៀស ប្រកបដោយភ័យ (ទទួលភាទន័យកោដន័យាហារ) ដែល គេមិនបានឲ្យដំណឹងដាមុន ហើយបរិភោគក្នុងទីនោះ សិក្ខា_ បទនុះ តថាគត ហៅថា គាវយូ ។ កិត្ត្ទឹមនមែនជាញាត់ ទៅ

វិនយប់ជីកេ បរិវាភេ

យ់ ប្រស់ ម្មាយ់់ំំំ សញ់ គេល គេជ ជាឈាត់ មេខ្ទុំសំ អ ដោច ទីវ ឧជ សយ់ វិញ្ញា ខេយ្យ ភិក្ខុធិ តារយៈខេត្ត សុគត្សរួ សាស ខេ ។ (၁၉၄) ဗိသိမ္ဘာရီ ကော့ (ဆို តំ សុ ណោហ៍ យ៩ាគាខ់ ។ អពរថ្មី វូរខំយំ စက်နေး လာက္ ဒုန္တင်း **ល់ មនុ**ស្សា គាព ទាខំ អាវិ វា យៈ និ វា ។ ហោ ឧត្តាដធ្លំ ១៧ខេត្ត នោះ ខេត្ត និត្ត ។ (១៤៦) ឧុញសិនឆ្និ យំ វុន្ត័ នៃ សុណោហ៍ យកាគាថ់ ។ នុញសិន ខុកភដ្ឋ សន្ល៍លិជ្ជុញ យំ ខន

នៃយប់ដែក បរិវារៈ

សូមវត្ថុដែលពួកជនដទៃ តែឪពប់អានថាជារបស់អញ ទោះ ជាទិកដោះថ្នាក្តី ប្រេងក្តី ទឹកឃុំក្តី ទឹកអំពៅក្តី ត្រីសាចក្តី ទឹកដោះស្រស់ ឬទឹកដោះដូរក្ដី ដោយខ្លួនឯង 🛮 ភិក្ខុនី (នោះ) ដល់ ហើយនូវសេចក្តីតំះដៀល ក្នុង៍សាស**ពព្រះ**សុគត គឺ គ្រវជាដ់ទេសន័យ: ។ (១៤៥) ស៊ីត្លាប**ះណា** ដែលគមាគត ហៅថា ទុក្កដ ចូរអ្នកប្រងិស្តាបសត្តាបទនោះ ដូចសំដៃង៍តទៅនេះ។ អំពើ ភាក្រក់ណា នោះ៖សត្ត ឆ្នាំឆ្នង់ត្ត ត្តាំង់ក្ខាត់ត្ត មនុស្សឆ្នើ អំពើបាបណាមួយ ទោះក្នុងទី០ំពោះមុខក្ដុំ ក្នុងទឹកប៉ាំងមុខក្ដ អ្នកម្រាជ្ញទាំងឡាយតែងហៅថា អំពើអាក្រក់ ព្រោះបោតុ ដូច្នោះ សត្តាបទនុះ តថាគត ហៅថា ខុត្ដ ។ (១៤៦) សិទ្ធាបទណា ដែលគថាគតហៅថា ខុញសិត ចូរអ្នក្រង់ស្លាប់សត្តាប់ខ**នោះ** ដូចសំដែងតែទៅនេះ ។ បន្ ណាដែលបុគ្គល ពោលអាក្រក់ក្ដី ភ្នាំង៍ភ្នាត់ក្ដី សៅហ្មង៍ក្ដី គាថាសង្គណ៍កំ សេត្តិយសិក្ខាបទំ

(၁၉၅) (မေလည္တီး က နွေ ត្ សុ ណោស្ យៈថោគៈខំ ។ សេតូស្បូ សិត្តមានស្បូ **ខ**ដុមត្តានុសារិនោ អាឌិ ខេត ខរណាញ មុខ សញ្ញមស់វ កេ ស់ក្តា ៧តាធិសា ឧត្តិ ខេត្ត មុខ ដូច្ន ត ឧត្តិមនុស្សន វិវជ នាគ្នាស្ស្រ នេះ ដូច ដូច ត្រូវ ខ្លួន ស្រ្គាស់

ក់ត់ ម៉ូតាជ បូវជំ

ជាជាសង្គពរាំក: សេក្ខយសិក្ខាបទ

អ្នកទ្រាជ្យតាំងឡាយតែងគិះដៀលនូវបៈ៖ (តាំងនោះ) ណា មួយ ក្រោះហេតុដូច្នោះ សត្តាបទនុះ តឋាគតហៅថា ទុពាសិត ។ (១៤៧) សិក្ខាបទណា ដែលតថាគត ហៅថា សេក្ខយ: ប្តូរអ្នកប្រង៍សាប់សិក្ខាបទនោះ ដូចសំដែងតទៅនេះ ។ ការ ប្រព្រឹត្តជាដើមអាទីនុះក្ដី សេចក្ដូសង្គ្រឹមប្រយ័ត្នមុខមានក្ដ រមែងដារបស់បុគ្គល ដែលសិក្សាហើយ ដែលកំពុងសិក្សា កំពុងប្រព្រឹត្តតាមលំខានផ្ទុវត្រង់ តែការសិក្សាប្រាកដដូច្នោះ មិនមាន ក្រោះហេតុដូច្នោះ សិក្ខាបទនុះ គថាគតហៅថា សេក្ខយ: ។ កក្ខុដែលបិទជាំង (មូលបត្ត) ទុក នឹង គ្រឡប់ត្រូវអាបត្តិថ្មីទៀត កិត្តដែលបើក (ប្រាប់មូលបត្តិ) នឹងមិនត្រាំអាបត្តិថ្មី ទៀតឡើយ គ្រោះហេតុដូច្នោះ គួរ បើកន្លាំមូលបត្តដែល ទួនបិនធាំង ខុក ធ្វើយ៉ាងនេះ ទើបបាន មិនត្រូវអាបត្តិថ្មីនោះទៀត ។ ព្រៃដាដ់ េណីរបេសពួកម្រិត

វិសយមិនកេ បរិវាភេ

អាតារសា ខេត្តជំ ឥន

វិការេ កេទ ឧមាជ

ជិញ្ជ**់** អរហ តោ ក់ត់ត់ ។

គាយាសង្គណាក់ និង្ហិតំ ។

នស្សន្ទាន់

[០៤៨] សន្ទនកក្ស បញ្ញា

វិបត្តិ ចតុកោច ច

ក់ស្នេ ម្នុំខ្ពុំ

សានារណា អសានារណា

ಕುಕು**ಜ** ಕಣ್ಣೆಉ**ಟ**

យេខាសន្ត្លាក់ ឥខ្លួំ ។

នៃយប់ឧក បរិបៈ

អាកាសជាជំ លើអបស់ពួកបត្សី សេចក្តីវិនាសជាជំ លើអបស់ សន្នគធម៌ទាំងឡាយ ព្រះនិព្វានជាជំ លើអបស់ព្រះអរហន្ត ។

ចប់ ៣ជាសង្គណ៍កៈ (៣ជាធ្លូកធ្លាស់គ្នា) ។

ទទូន គឺបញ្ហីរឿងនៃគាថាសង្គលាត:នោះដូច្នេះ

(១៤៤) ស់ដែនអំពីសិក្ខាបទទាំងឡាយ ដែលទ្រង់បញ្ជាត្តក្ន

នគរទាំងច្រាំពីរ១ សំដែងអំពីវិបត្ត៤ យ៉ាង ប្រសិក្សិង

ភិក្ខុន៍ ១ សំដៃដ៍អំពីសត្តាប់ខដាសាជារណៈ:ខឹង៍អសាជារណៈ:

របស់ពុក្ខភក្ខុនីន៍កក្ខុនី១ គាថាសង្គ័ណ៌ត: (គាថាធ្លូកន្ទាស់គ្នា)

នេះ លោកសំដែង ដើម្បីអនុគ្រោះដល់ព្រះសាសនា ។

អធិការណរវាទំ

(១៤៩) ខត្តារិ អធិតាសោធិវិសនាធិតាសេ អនុវា-នាជិការណ៍ អាបត្តាជិការណ៍ កាំឡាជិការណ៍ ។ ៩មាធិ ចត្តា អត្តិការណាធិ ។ ៩មេស ខត្ត្ អត្តិការណាធំ កត់ ជុុ ក្លោយ ។ ៩មេសំ ខេតុឆ្នំ អធិការណាធំ ឧស នុក្តោយ វាំងនាធិការសេស ្រ្ទេ នុក្តោយ អនុងនា-ចំការណស្ស ខេត្តពេ ឧក្តោដា អបត្តចំការណស្ស ៩លោ ខុត្តោដា កិច្ចាជិកាលេស្ស ៧កោ ខុត្តោដោ។ ត់មេស ខេត្ត អធិការណាធំ ត់មេ ឧស ខុក្តោយ ។ វិវាខាធិការណ៍ ខុត្តោដេឌ្លោ កាត់ សមេថេ ខុត្តោដេត់ អនុវានាជិការណ៍ ខុត្តោដេខ្លោក កិត្ត សមដេ ខុត្តោដេត អាបត្តាជិកាសេ ខុត្តោដេ ្តោក់ **សម**េខ ខុត្តោ ដេភ ត់ទ្វាជិការណ៍ ឧក្តោដេព្តេ កត់ សមដេ ឧក្តោជេត់។ វិវានាធិការណ៍ ខុក្តោដេគ្លោ ខ្លេងមខេ ខុក្តោមេត អនុវាឌាជិការណ៍ ខុត្តោ ដេ ្តោ ចត្តា កេ សម ថេ ខុត្តោ-ដេ**ន់** អាខត្តាជ៌ការណំ ឧក្តោដេក្តោ នយោ សមដេ ខ្យោះ នេះ និទ្ធាធិតាលាំ ខ្មោះ នេះ ស្គា សេមម័ នុក្ណោះដត់ ។

អធិក្សាណកេទ

[១៤៩] អគ្គរណ៍មាន៤ យ៉ាង៍ គឺវិវាខាធិករណ៍១ អនុវាខាធិ-ករណ៍ ១ អាបតាធិករណ៍ ១ កញ្ចុធិករណ៍ ១ ។ នេះហៅថា អធិករណ៍ ៤ យ៉ាង ។ អគ្**ករណ៍**ទាំង៤ **យ៉ាង**នេះ មានការសេលី គឺហាមឃោត បុទ្ធានយាង ។ អគ្គរណ៍ទាំង៤យាងនេះ មានការសើរ ១០យ៉ាង គំ វិវាខាធិតារណ៍ មានការសើរ ៤ យ៉ាង អនុវាខាធិតារណ៍ មានការសើរ ៤ យ៉ាង៍ អាបភាជិករណ៍ មានការសើរើលាយ៉ាង៍ កិញ្ចិករណ៍ មានការ សេរីគេ១ ។ អធិក្សាណ៍ទាំង៤ យ៉ាងនេះ មានការសេរីទោធិ៍ ១០ នេះ ឯង ។ កាលបើសេរីវៀនាជិករណ៍ តែងសេរីវឌ្ឍីសមថៈបុន្មាន កាល បើសេរីអនុវៈទាធិ**ក**រណ៍ តែង៍សេរី**រ**ន្ទវសមថៈប៉ុន្នាន កាលបើសេរីរ តែងសេរនៃវសមថៈប៉ុន្មាន ។ កាលបើសើរវិវាខាធិករណ៍ តែងសើរឡើ សមថ: ២ យ៉ាន៍ តាលប៉េស៉េរីអនុវាខាធិតរណ៍ តែន៍សេរើនូវសឋម: ៤ យ៉ាង៍ កាលប៉េស៉េអោបគ្គាធិករណ៍ តែងសេរីវឌ្ឍសមថ:១ា យ៉ាង៍ កាល ប៉េសើរ៉េកិញដិករណ៍ តែងសេរីរន្ទវសមថ: ១ យ៉ាង ។

វិនយប់និពេ បរិវារោ

(០១០) គេតំខេត្តោយ គេតំហេតាប្រ ខុត្តោជន បស់វត្ត ភាគីហន្តេីហិ សមន្ទាក់តោ បុក្កលោ អ**ជុំ**ការណ៍ **ពុ**ក្តោ ដេត់ កាត់ បុត្តលា អធិការណ៍ ឧក្តោ ដេត្ត អាបត្តិ អាបដូច្និ។ ឌ្វាឧស ខុត្តោដា ឧសហភាពលា ខុត្តោ-៩នំ បស់វត់ ចត្វបង្កើញ សមន្នាក់តោ បុក្កលោ អធិការ-ណំ ឧត្តោ ដេត ខេត្ត ពេ បុក្ខហា អធិការណ៍ ឧត្តោ ដេខ្លា អាបត្តីអាបដ្ឋិខ្មែកតមេ នា្ធស ខុក្តោដា ។អគាត់ កម្មេញដំ កម្មេធ កានព្វំ កម្ម អធិបាន ឧធិបាន ត់ច ចូលចូនមុំ អត្រូវិឌុ ខាំត្រីនុង ត់ច រួច្នេះមុំ មុំ បសន្តំ ឧវ្ទសន្តំ បុឧ វូទសមេនព្វត្តិ ឥមេ នា្ធស ។ ភ្លោយ ។ ភាគមេហ៍ ឧសហាភាប្រាំ ។ ភ្លោដន់

វិនយប់ងក បរិវារៈ

(១៣០) ការសេរេមានប៉ុន្មាខ កក្ពុជាននូវការសេរ ដោយអាការ ប៉ុន្មាន បុគ្គលដែលប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន ទើបសើរអធិករណ៍បាន បុគ្គល**ប៉ុន្មា**នពួក កាលសេរើអធិរកណ៍ទៅហើយ ត្រូវអាបត្ត (ខ្លួនឯង) ។ ការសើរ**មា**ន១៤ យ៉ាង ភិក្ខុជាន**នូវការសើរើ** ដោយអាការ**១**០ **យ៉ា**ង បុគ្គលដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ទើបសើរេន្ទវអធិករណ៍បាន បុគ្គល ៤ ពួក កាលបើសើរអធិត្តហ៍ ទៅ ហើយ តែងត្រាំអាបត្តិ(ខ្លួនឯងវិញ) ។ ការ เพ่นที่ตั้ง 🕫 เราะ ผูบเยูบระ ๆ กาเพ่นที่ตั้ง ๒ เราะ คั ลยูโนเก សង្ឃមនទាន់ ឆ្នេី ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វេមនត្រឹមត្រូវ ១ កម្មដែលសង្ឃត្រូវ ធ្វើជាថ្មីទៀត ១ កម្មដែលសង្ឃិទិនទាន់សម្រេច ១ កម្មដែលសង្ឃ សម្រេចហើយមិនត្រឹមត្រវ ១ កម្មដែលសង្ឃត្រវសម្រេចជាថ្មីទៀត ១ កម្មដែលសង្ឃឹមនទាន់វិនិច្ច័យ ១ កម្មដែលសង្ឃឹះនិច្ច័យ ហើយ មិនគ្រឹម ត្រ ែ កម្មដែលសង្ឃត្រវវិនិច្ច័យជាថ្មីទៀត១ កម្មដែលសង្ឃមិនទាន់បាន រម្នាប់ ១ កម្មដែលសង្ឃរម្នាប់ហើយមិនត្រឹមត្រវ ១ កម្មដែលសង្ឃគ្រវ រុទ្យបញ្ច**ុំ ^(១) ១** ។ ភ**ុ**ជ្ជន*ុំកោរ សំរើ* ដោយអាការ ១០ (**នោះ**)

[•] ការសើរើ ទី ១-๒-๓ បានចំពោះតែអនុវាទាធិករណ៍ ទី ៤-៩-៦ បានចំពោះតែវិវាទា-ធិករណ៍ ទី ៧-៨-៩ បានចំពោះតែអាបត្តាធិករណ៍ ទី ១០-១១-១២ បានចំពោះតែកិច្ចា-ធិករណ៍ ។ ម្យាងទៀត ការសើរទែាំង ១៤ (នេះ) លោកពោលជាបានចំពោះតែអធិករ— ណ៍មួយ ។ កំបាន ។ អដ្ឋកជា ។

អធិករណៈពេះ ទេស ឧក្កោង៩ហួសវនាទយោ

បស់វទិំ។ ឧទ្ទ ជា ឧគ៌ អធិតា ហេ ំ ឧត្តោ ដេទិតទ្ទ ជា ឧគ៌ វូបសន្លំ អចិការណ៍ ឧក្តោដេទា អន្តរាមក្តេ អធិការណ៍ ឧត្តាដេត៌ អន្តរាមត្តេ វូប**ស**ន្តំ អនិការណ៍ ឧត្តោដេត៌ តត្តកត់អធិការណ៍ ឧក្តោ គេតំ តត្តកត់វូបសន្តំអធិ-ការហំ នយោជេខ មន្ទាំនេញ នយោជេខ អង់នាំច្រញ ឧក្រោដេត តស្បទា**ប័យស់**កំ ឧក្រោដេធ តំណវត្តាកា ឧក្សោះជនិ។ សមេហិ ន**ស**ហាការេហិ ឧក្លោដន៌ ប**ស**ែ តំ ។ ភេតមេហ៍ ខត្តបង្គើហិ សមញ្ជាក់គោ បុក្កលោ អ-ជំភាសា ខុត្តោដ**ត់ ។ ន**ញ្ជាត់ កច្ចោ អជ៌ការណ៍ ។ ក្តោដេត់ នោសឥតិ ។ បេ។ មោយាគតិ **ភយា**គតិ តច្ចុន្តោ អធិតារណ៍ខុត្តោដេតិ ។ ៩មេហ៍ ខេត្តហង្កើហ៍ សមញ្ជាត់ នោ បុក្កលោ អធិការណ៍ ខុក្កោ ដេតិ ។ កា-នមេ **ខ**ត្តារោ ខុ**ត្តលា** អ**ជ៌ការណំ ឧក្តោដេ**ន្តា អា<u>-</u> បត្ត អាបដ្ឋធ្នូ ។ តនេហុបសម្បន្តោ ។ ក្ដោះជត់ ។ ក្ដោ ដែរគាំ ទាច់ត្តិយំ អាត់ខ្លាកា ខណ្ដោះជត់ ខណ្ដេដែត់ ១ខិត្តិយំ ការកោ ខក្តោ «តិខ្ពស់ ភេទិត្តិ<mark>ឃ</mark>ំ

អធិករណភេទ ការបាននូវការលើរ៉េ 🤊 យាងដាំដើម

ដ្ឋចម្តេច៖ ។ កត្តសើរនៅអធិតរណ៍ដែលកើតក្នុងទីនោះ ១ សើរនៅ អធិត្យណ៍ដែលកើតក្នុងទីនោះ ហើយរម្វាប់ទៅវិញ ១ សេរីវ៉េទូវអធិត្យណ៍ ក្នុងទីពាក់កណ្ដាលផ្ទុំ ១ សេរវឌ្ឍអធិត្យណ៍ដែលស្ងប់ទោប់ហើយ ក្នុងទី **ពាក់កណ្ដា**លផ្លូវ ១ សើប ខ្លួវអធិត្យណ៍ដែលដល់ហើយក្នុងទីនោះ ១ សើប នូវអធិត្យណ៍ដែលដល់ក្នុងទីនោះ ហើយសូបរម្យប់១ សើរើនូវសគិវិនិយ ១ เพ็บรู่เหยูญไร้เพ จ เพ็บรู่เลพฤตบันเพิ่ก จ เพ็บรู่เล็ก... វត្តាកេះ ១ ។ ភិត្តុបានឱ្យការសើរ ដោយអាការ ១០ យ៉ាងនេះឯង ។ បុគ្គលដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ដូចម្ដេច ៖ ទើបសើរនៃ្ទវិអធិករណ៍ ។ បុគ្គលលុះ ខន្ទាគតិ ១ ទើប សើវើន្ទវអធិកាណ៍ លុះ គោសាគតិ ១។ បេ។ លុះមោហាគតិ ១ លុះកយាគតិ ១ មើបសើវេន្តវអង្គរណ៍ ។ បុគ្គល ដែលប្រកបដោយអង្គី ៤ ប្រុការនេះឯង ទើបសើរន្លែវអនុករណ៍ ។ បុគ្គល ៤៣ភា ដូចម្ដេចខ្លះ កាលបើសើរឡើមផុករណ៍ តែងត្រូវគាបគ្គ(ខ្លួនឯង វិញ) ។ បុគ្គល ទេបនឹង មាន ឧបសម្បារាគ្នងថែ្ងនោះ សេរីវ ត្រូវ ឧកោដនក_ ច្ចាត្តិយ: ១ បុគ្គលដែល ទើបមកថ្មី សើរ ត្រីវ ទក្សាជនកធាចិត្តិយ: ១ បុគ្គល ជាអ្នកធ្វើការ (រម្វាប់អធិតរណ៍នោះ ១) សើរើ ត្រូវទក្សាជនកប្បចិត្តិយ: ១

វិនយប់និកេ បរិវាភេ

ន់ខេខស្លាយ ខេត្តហា អធិតាណ ខេត្ត នាចិត្តិយំ ។ ដូចេ ចត្តាពេ បុគ្គហា អធិតាណ ខេត្តា អេចត្តិ អាចជួច្និ ។

(၈၈၈) ဂြိတ္ဆိုတ္သက် ကိုန်တာနိ ကိုလေမွာနွယ် តាជាត្ន និបតា តាសម្តា តាសមុដ្ឋាធំ ។ អនុ វានាខិតារណ៍ គាំខំនាន់ គាំសមុឧយ៍ គាំជាត់គាំ គាំ-បក់ កើសឡាក់កើសមុដ្ឋាធិ។ អាបត្តាធិការណ៍ កាំ-ខ្លែខ តាសមុខ**យំ** តាជាតិតាំ «១ីបត់ តាស់ម្នារ តឹសមុឌ្ជន់។ កិច្ចាជិកា លេខ ក៏នៃនាន់ កឹសមុន-យំ ាំ គិត ាំបក់ គិសម្ភា គិសម្ដាន់ ។ វិ-វានាខិការណ៍ វិវានធិនាជំ វិវានសមុនយំ វិវានជាតិកាំ វិសឧប្បត់ វិសឧសម្ពារ វិសឧសម្គោន ។ អនុសឩឌ៌ 🦮 🗝 ឈុំ អនុវានធ្លាន អនុវានភាគនិញ អនុវានជាតិក អត់ស្ខត្ឌិស្ស មនុស្សទស្សា មនុស្សទស្សិញ ។ មា**-**

វិនយប់ដក បរិវារ:

បុគ្គលអ្នកឲ្យខទ្ទ: សេីវេ ត្រូវទក្សេងខកម្មាចិត្តិយៈ ១។ បុគ្គលទាំង ៤ ពួក ខេះ កាលបេសេវេអធិតរណ៍ តែងត្រូវអាបត្តិ(ខ្លួនឯងវិញ) ។

(១៣១) វិវាទាធិការណ៍ មានអ្វីជាគ្រឿង ឬគល់ឲ្យនូវផល មាន អ៊ីជា ហេតុឲ្យកើត ទៀន មានអ៊ីជាក់ ណើត មានអ៊ីជាដែន មានអ៊ីជាអង្គ មានអ្វីជាសមុដ្ឋាន ។ អនុវាទាធិករណ៍ មានអ្វីជាគ្រឿងប្រគល់ឲ្យនូវផល មានអ្វីជាហេតុឲ្យកើតឡើន មានអ្វីជាកំណើត បានអ្វីជាដែន មានអ្វីជា អង្គី មានអ្វីជាសមុដ្ឋាន ។ អាបត្តាធិតាណ៍ មានអ្វីជាគ្រឿងប្រគល់ឲ្យ នូវផល មានអ្វីជាហេតុឲ្យកើតឡើង មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជាដែន មានអ្វីជាអង្គ មានអ្វីជាសមុដ្ឋាន ។ កំបានករណ៍ មានអ្វីជាគ្រឿន៍ប្រ-គល់ឲ្យខ្លាំផល មានអ៊ីដា ហេតុឲ្យកើតឡើង មានអ៊ីជាកំណើត មានអ៊ីជា ដែន មានអ្វីជាអង្គ មានអ៊ីជាសមុដ្ឋាន ។ វិវាទាធិករណ៍ មានសេចក្ដ ពស់ ខេងដា គ្រឿនប្រគល់ឲ្យខ្លួវផល 👚 មាន សេចត្តី ពស់ ខែងដា ហេតុឲ្យ កើត ឡើង មានសេចក្តីទាស់ ខែងជាក់: ណ៍ត មានសេចក្តីទាស់ខែងជាដែន មានសេចក្តីទាស់ ទេង៍ជាអង្គី មានសេចក្តីទាស់ ទេង៍ជាសមុដ្ឋាន ។ អនុ🗕 ឋាទាធិ**ក**រណ៍ មានការចោទជាគ្រឿងប្រគល់ឲ្**រ**នូវផ**ល** មានការចោទជា ហេតុ**ឲ្យ**កើត ឡើង មានការយោធ្លាក់ ណេត មានការយោធ្លាដែន មាន តា**រេល**ៈ ជោអង្គី មានតា*រ*េលា «ជាសមុជ្ជាន ។ អាប់ត្តាធិ**ក**រណ៍ មានអាប់ត្តិ

អធិករណភេទ កិច្ចាធិករណាទ័ក់

បត្តាជិការណ អាចខ្លាំ នោង អាចត្តិសមុឧយ អាចខ្លឹ ជាខ[្] មាជឌីជាម្នៃ មាជខ្មីទាំងសំខ្មាំ មាជឌីទាំង ធំ ក់ទ្វាជិការណ៍ ក់ទ្វាជនាជំ ក់ទុសមុនយ ក់ទុសត់ក់ យុត់តាំងរុ យុត់សសារ យុត់សាន់ជាខ្នុរប្រយុខ្មែរហា តាំខែនេះ គាំសមុនយ គាំជាត់គា គាំបត់ គោំសម្ភារ គឺសមុដ្ឋានំ ។ អដុវានានិការណ៍ ។ បេ ។ អាចស្ថានិ-ការណ៍ កាញ់ ជិការណ៍ កាំជំនាជ់ កាំសមុខយំ កាំជា-ត្ថា ខ្លួន ្ទុសសារ ខ្លួន និងឥណុំ នារួច នេះ ខេត្ត មោត្តិនាក់ មេតុសមុខ**យំ** មេតុជាតិកំ មេ**តុ**ឲ្យក់ យោឌុស**ទ្វា**រ ខោឌុសមុឌ្ឋាធំ។ អនុវាធាធិការណ៍។ មេ។ អាចត្ថាធិការណ៍ កិច្ចាធិការណ៍ ហេតុនិធានំ ហេតុ-សមុខយៈ បោឌុជាគិឌាំ ហេឌុប្បីភា ហេ**ឌុសម្នា**ំ ហេ-តុសមុឌាច ។ វិវានាជិការណ៍ ក៏ដែនាជ ក៏សមុឧយ

អធិករណ៍ភេទ អធិករណ៍មានកិច្ចាធិករណ៍ជាដើម

ជាគ្រឿងប្រគល់ឲ្យខ្លាំផល មានអាបត្តជាហេតុឲ្យកើតឲ្យើង មានអាបត្តិ ជាកំណើត មានអាបត្តជាដែន មានអាបត្តជាអង្គ មានអាបត្តជាស_ មុដ្ឋាន ។ កិច្ចាធិការណ៍ មានកិច្ចដែលសង្ឃគ្រាវធ្វេជាគ្រឿងប្រគល់ឲ្យខ្ញុវ ផល មានកិច្ចដែលសង្ឃ ត្រូវ ធ្វើជា ហេតុឲ្យកេត្ទ ្បឹង មានកិច្ចដែលសង្ឃ ត្រូវធ្វេជាកំណេត មានកិច្ចដែលសង្ឃត្រូវធ្វេជាដែន មានកិច្ចដែលសង្ឃ ត្រូវធ្វេជាអង្គ មានតិច្ចដែលសង្ឃត្រូវៈធ្វេជាសមុដ្ឋាន ។ វិវាទាធិត ណ៍ មានអ្វីជាគឿងប្រគល់ឲ្យរូវផល មានអ្វីជាហេតុឲ្យកើតទៀង មានអ្វីជា កំណើត មានអ្វីជាដែន មានអ្វីជាអង មានអ៊ីជាសមុដ្ឋាន ។ អុះ្វាទាំធិ ត.ណ៍ ២០០។ អាបត្តាធិតាណ៍ តិញធិត ណ៍ **មា**្ស៊ីនា ទ្រឿន៍ប្រទល់ ឲ្យរួវផល មានអ្វីជាហេតុឲ្យក៏ត*្លើ*ង មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជាដែន មានអ៊ីជាអង្ហ៍ មានអ៊ីជាសមុដ្ឋាន ។ វិវានាធិកាណ៍ មានហេតុជាគ្រឿង ប្រគល់ឲ្យខ្លាំផល មានហេតុជាហេតុឲ្យកើតខ្យើង មានហេតុជាកំណើត មាន ហេតុជាដែន មាន ហេតុជាអង្គី មាន ហេតុជាសមុដ្ឋាន ។ អនុវាទា🗕 ធិត្សណ៍ ២បេម អាបត្តាធិត្យណ៍ តិក្ខាធិត្យណ៍ មានហេតុជាគ្រឿង ប្រគល់ឲ្យខ្លាំផល មានហេតុជាហេតុឲ្យក៏តៈឡើង មានហេតុជាក់:ណ៍ត មានហេតុជាដែន មានហេតុជាអង្គី មានហេតុជាសមុដ្ឋា៖ ។ វ៉ាង🗕 ទាធិ**ករណ៍ មា**នអ្វីជាគ្រឿងប្រគល់ឲ្យ_{ខ្}វេផល មានអ្វីជាហេតុឲ្យ ក៏គះឡើង

វិនយប់ដកេ បរិវាភេ

គឺជានិគាំ ១៩០៩ាំ គឺសម្លាំ គឺសម្ដដ្ឋា ខំ ។ អនុវានាជិការណ៍។ បេ។ អាបត្តាជិការណ៍ គឺបាជិការណ៍
គឺជំនាន់ គឺសមុនយ៍ គឺជានិគាំ គឺបក់ំ គឺសម្លាំ
គឺសមុដ្ឋា ខំ ។ វ៉ាសាជិការណ៍ បច្ចូលខំនាន់ បច្ចូលសមុនយំ បច្ចូលជានិគាំ បច្ចូលប្បីកាំ បច្ចូលសម្ភាំ
បច្ចូលសមុដ្ឋា ខំ ។ អនុវានាជិការណ៍ ។ បេ ។ អាបត្តាជិការណ៍ គាំបា្ជិការណ៍ បច្ចូលខំនាន់ បច្ចូលសមុនយំ
បច្ចូលជានិគាំ បច្ចូលសម្គាំ បច្ចូលសម្គាំ
បច្ចូលជានិគាំ បច្ចូលសម្គាំ បច្ចូលសម្គាំ
សមុដ្ឋានំ ។

ចេញ អត្តមាន្ត្រ អត្តមានេះ មេខ្លួស សង់ដីខេ ឯ ខេត្ត អត្តមានេះ មេខ្លួស មេខ្លួស មិលាខ្លួយ ខេត្ត មេខ្លួប មេខ្លួប មេខ្លួប មេខ្លួប មិលាខ្លួយ ខេត្ត មេខ្លួប មេខ្លួប មេខ្លួប មិល្ខ មេខ្លួប មិល្ខ មេខ្លួប មិលាខ្លួប ប្រទួស គិលាខ្លួយ មេខ្លួប មិលាខ្លួប មេខ្លួប មេខ្លួប មេខ្លួប មិលាខ្លួយ មិល្ខ មេខ្លួប មេខ្លួប មេខ្លួប មេខ្លួប មិលាខ្លួយ មេខ្លួប ម

នៃយប់និក បរិវារៈ

មានអ៊ីជាកំណើត មានអ៊ីជាដែន មានអ៊ីជាអង្គី មានអ៊ីជាសមុដ្ឋាន ។
អនុកាលជិករណ៍ ។ បេ ។ អាបត្តាធិករណ៍ កិច្ចាធិករណ៍ មានអ៊ីជា
គ្រឿងប្រគល់ឲ្យខ្លះផល មានអ៊ីជាហេតុឲ្យកើតទៀង មានអ៊ីជាកំណើត
មានអ៊ីជាដែន មានអ៊ីជាអង្គី មានអ៊ីជាសមុដ្ឋាន ។ វិវាលាធិករណ៍ មាន
បច្ច័យជា គ្រឿងប្រគល់ឲ្យខ្លះផល មានបច្ច័យជាហេតុឲ្យកើតទៀង មានបច្ច័យជា
សមុដ្ឋាន ។ អនុវាលាធិករណ៍ ។បេ។ អាបត្តាធិករណ៍ កិច្ចាធិករណ៍
មានបច្ច័យជាគ្រឿងប្រគល់ឲ្យខ្លះផល មានបច្ច័យជាហេតុឲ្យកើតទៀត
មានបច្ច័យជាក្រឿងប្រគល់ឲ្យខ្លះផល មានបច្ច័យជាហេតុឲ្យកើតទៀត
មានបច្ច័យជាក់ សើត មានបច្ច័យជាដែន មានបច្ច័យជាហេតុឲ្យកើតទៀត
មានបច្ច័យជាក់ សើត មានបច្ច័យជាដែន មានបច្ច័យជាក់ កិច្ចាធិករណ៍
មានបច្ច័យជាក់ សើត មានបច្ច័យជាដែន មានបច្ច័យជាក់ កិច្ចាធិករណ៍
មានបច្ច័យជាក់ សើត មានបច្ច័យជាដែន មានបច្ច័យជាក់ សុខ្សាក់ តំនេះ ទៀង
មានបច្ច័យជាក់ សើត មានបច្ច័យជាដែន មានបច្ច័យជាអង្គី មានបច្ច័យជាក់ សំពី

អធិករណភេ៖ វិវាទាធិករណស្ស អាបត្ថានាបត្តិ

រុំស្នេះ នេះ លោស្ស មដ្ឋាល ។ មន្ត្រី សមុដ្ឋា នា អាបត្តាជិកាលេស្ស បន្តិស្វា សមុដ្ឋា នា អាបត្តាជិកាលេស្ស សត្ត អាបន្តិស្វា សមុដ្ឋានា កំពុងជាជិកាលេស្ស សត្ត អាបន្តិស្វា សមុដ្ឋានា កំពុងជាជាសាស់ នៃ នេះ ស្វា សមុដ្ឋានា ។ បត្តិជំ អជ្គាណេសំ នៃ នេះ ស្វីស សមុដ្ឋានា ។

[១៣៣]វិវាខាខ៌ភាពណ៌ អាចត្តាជាបត្តិតិ ។ វិវាជា-តិការណ៍ ឧ អាចត្តិ ។ កើំ ខឧ វិ**វាធាតិ**ការណ**ច្បច្**-ឈ សព្ទឹ សព្ទើល្បិទ្ធ ៤ សុឧ ស្វ្រុសខ្មុះ សេព្ទ-င္နီယာ မာဝန္ဆီ မာဝဒ္မီယံု ၈ နဲ႔အဦး ဆန္ေတာင္ခ်**င္ကာ** កាត់ អាចត្តិយោ អាចដូត្ត។ វិវានាធិការណេច**្រុយា** ន្ទេ អាចត្តិយោ អាចដ្លីត ឧ្ទសម្បន្នំ **និមសត់ អាច**ត្តិ ទាខិត្តិយៈបា ្រអនុបសម្បន្ទំ ជុំមស់តំ អាបត្តិ ធុត្តា_ **ភុសា** ត្សាខាត្យសេសាសិ<mark>និលា មុស ខេំ មានទីពោ</mark> អាចជួន ។ តា អាចត្តិយោ ចតុច្នំ វិបត្តិធំ ភាគិវិបត្តិ-យោ ភព្ទិ ខត្តខ្ញុំ អធិក្សាឈាន ក្សាទំ អធិក្សាណំ សត្ត អាចត្តិតា្ធន់ គាត់ហ អាចត្តិកូន្ទេហ៍ សត្តហ៍-

អធិករណភេទ អាបត្តិនឹងអនាបត្តិនៃវិវាភាធិករណ៍

វិវាខាធិក ហេ មាន គេខករក្ខខាំង ១៤ ជាសមុជ្ឈន អនុវាខាធិក ហេ មានបៃត្តិទាំង ៤ ជាសមុជ្ឈន ៣បត្តាធិក ហេ មានកង់ នៃអាបត្តិទាំង ៧ ជាសមុជ្ឈន កិច្ចាធិក ហេ មានកម្មទាំង ៤ ជាសមុជ្ឈន ។ អធិក ហេ ៤ យ៉ាង មានសមុជ្ឈន ៣៣ (ដូច៣០មក) នេះឯង ។

(១៣៣) សួរថា វិវាខាធិករណ៍ជាតាបត្តិ ឬជាអនាបត្តិ ។ ធ្វើយ ថា វិវាខាធិករណ៍មិនមែនជាតាបត្តិទេ ។ ចុះកិត្តត្រូវតាបត្តិព្រោះបច្ច័យ ខែវិកខាធិករណ៍មានដែរឬទេ ។ គើ កិត្តត្រូវតាបត្តិព្រះបច្ច័យវិនវិវាខាធិ-ករណ៍ក៏មានដែរ ។ ចុះកិត្តត្រូវតាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យវិនវិវាខាធិករៈ ណ៍ ។ កិត្តត្រូវតាបត្តិ ៤ យ៉ាន ព្រោះបច្ច័យវិទ្វាវិកាធិករណ៍ (គិកិត្តិ) ដេរប្រទេចឧបសម្បន្ ត្រូវតាបត្តិប៉ាចិត្តិយៈ ១ ដេរប្រទេចអនុបសម្បន្ ត្រូវតាបត្តិទុក្ខដ ១ ។ កិត្តត្រូវតាបត្តិ ៤ យ៉ាន់នេះ ព្រោះបច្ច័យវិទវិកខាំ ធិករណ៍ ។ បណ្តាវិបត្តិ ៤ យ៉ាន់ តាបត្តិទាំងនោះរួមចូលនឹងវិបត្តិប៉ុន្មាន បណ្តាមធិករណ៍ ៤ យ៉ាន់ (តាបត្តិទាំងនោះ) ថាត់ជាមធិករណ៍ណា បណ្តា កង់នៃតាបត្តិទាំង ៧ (តាបត្តិទាំងនោះ) លោកសង្រើករដោយកង់នៃតាបត្តិ

វិនយូបិនពេ បរិវាភេ

តា ឆ្លំ អាចត្តិសមុដ្ឋាធាន់ គាត់ពាំ សមុដ្ឋា នេពាំ ស_ មុដ្យខ្លុំ គេទីហ៍ អធ៌គារ សោហ៍ គេទីសុ ឃា ខេសុ គា-តីហ៊ សម ៩ហ៊ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិ យោ ខត្ន វិបត្តិនំ ប់ក រិចត្តី ភព្តិ អាចាររិចត្តី ខត្ត អគិការណាជ អាបត្តាជិការណ៍ សត្តជ្ជុំ អាបត្តិក្នុក្ខាជំ ធ្វីហិ អាបត្តិ-ကွာ ខ្ទេហ៍ សង្គ័ហ៍តា សំយា တင်းရို့ យាបត្តិឡា ខ្ទេស សំ-យា ឧត្តដាបត្តិត្នា នេជន **ន**ជ្ជំ អាបត្តិ**សមុ**ដ្ឋានាជំ គឺមាំ សុងជាខេញ សុងជួញខ្លី ១ គេខេងព្យុកាលេខ គេឡា -ជំភាពលាន និសុ ឋាជេសុ សង់ទ្រដ្បើ គណមជ្ឈើ បុគ្គលសាស្ត្រ សេត្ត នៃ សិម្មា សេម្មា សិម្មា សិម្មា សត់ខារ្ទ ណេខ ខ ឧឌ្ឍា ឧទ ពេលខ **ខ ហូលា មាត់-**ទាវិស**យៈ១៩ និ**សាវត្ថាក្រោះ ២ ។

ហេជីជិល មន្ទ មានខ្ញុំលោ មានជីខ្ចុំ រ មទ់រខាត្ត។ ខាម្តាជិលា មានខ្ញុំ មានជើល្ខាខ្មុំ រ មត់មុខាត្យមារ ហេជីជិលា មានខ្ញុំ មានជើល្ខាខ្មុំ រ មាត មទ់មុខាត្យ មេលេជីជិលា មានខ្ញុំ មានជើល្ខាខ្មុំ រ មាត មទ់មុខាត្យ មេលេជីជិលា មានខ្ញុំ មានជើល្ខាខ្មុំ រ មាត មទ់មុខាត្យ មេលេជីជិលា មានខ្ញុំ មានជើល្ខា រ មាត់មុខាត្យមារ មេលេជីខ្លួំលា មានខ្ញុំលោ មានជីខ្លួំ រ មទ់រខាត្ត។

វិនយប់ឧក បរិវារៈ

ប៉ុន្ទេ បណ្តាសមុស្ពន នៃ៣៥ភ្នំ ៦ យាផ (អាបភ្នំ**ពាំងនោះ**) តាំង ទៀជ អំពីសមុដ្ឋា E ប៉ុន្មាន ម្នាប់ដោយអធិករណ៍ប៉ុន្មាន ម្នាប់ក្នុង ខ្ពស់ចម្លេច រម្វាប់ដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាវិបត្តិ៤ យ៉ាង ៣បត្តិទាំង នោះរួម ចូលនឹងវិបត្ត គឺអាចារវិបត្ត បណ្តាអងករណ៍ ៤ យ៉ាង៍ (អាបត្តិទាំង នោះ) បាន់ជានាបង្កាធិតរណ៍ បណ្ដានន៍នៃវាបង្គីទាំង៧ (អាបង្គិទាំង នោះ) ហេតស ្ត្រោះដោយកងខែសបត្ត ៤ គឺ កងខែសបត្តិហុចិត្តិយៈកំ មាន កង់ នៃអាបត្តិទុក្ខដក៌មាន បណ្តាសមុដ្ឋាន នៃអាបត្តិ ៦ យា៉ង៍ (អាបត្តិ ពុំង៍នោះ) តាំង ឡើងអពុសមុដ្ឋាខ៣ រម្លាប់ដោយអេធិត ណ៍ ១គិតិញ្ចុ **ធិតារណ៍** រម្លាប់ក្នុងខែទាំង ៣ គិតាណ្ឌលដំនុំ**សង់**្បូ តណ្ឌលគណ:១ ក្នុងសំណាក់នៃបុគ្គល ១ និងទោបដោយសមថៈ ភា គឺ សម្មារិន័យនឹង បដ្ឋិញ្ញាតករណ:កមាន១៖ សម្មារនៃយៈ និងតំណវត្ថាកេ:កមាន១៖ (១៣៤) អនុវា**ព**លិករណ៍ ជាអាបត្តិ ថ្នាអ**នា**បត្តិ។ អនុវា**ព**ធិក – ណ៍ មិនមែនជាអាបត្តិទេ ។ ចុះកិត្តត្រូវអាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យនៃអនុវាទាធិករ_ ណ៍មានដែរឬ ទេ ។ អើ ភិក្ខុត្រវិសបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ ខែអនុវាទាធិករណ៍ មានដែរ ។ ភិក្សាស្រាមពីបន្ទាន ព្រោះបច្ច័យ នៃអនុវាទាធិករណ៍ ។ ភិក្ខុ

អធិករណ**ភេទ អ**ធិករណប្បច្ចយា អាចគ្និអាចផ្ល<mark>ីទំ</mark>

ការណេ**ប្បច្ចុយា** និសេ្ឋា អាចត្តិយោ អាចដូនិតិក្ខាំ អ**មូ**ល⊸ នោះ ទោកជាំគោះ ជម្មេច អងុខ្ញុំ សេតិ អាចត្តិ សខ្សានិ-សេសសុ ្រម្មលាគោនសង្ឃាន់សេសេន អនុផ្ទំសេត៌ អាចត្តិ ទាច់ត្តិយស្ប អម្ទល់កាយ អាចារាំចត្តិយា អនុខ្នំ-សេន អាចន្តិ ឧុត្តិដស្ស អនុវានាជិការណេច**្រូយា** ឥមា នស្បា មានឱ្យលោ មានជីខ្មា ខា មា**នខ្មីលោ ខ**ន់ខ្មី វិបន្តដំ ភាគ់ វិបន្តិយោ ភាជដ្ហី ខត្តដំ អធិការណាដំ ភាគ-មែន តែស្លាំ សង្គ្រំ អាចត្តិក្នុង្គ កាត់ហ៊ាំ អាចត្តិក្នុ-ន្ទេហ៍ សុទ្ហ៍ស **ន**នៃ អាប់ត្តិសម្**យុ**សាន ភាគីហ៍ ស**-**មុឌ្ហាធេលា សមុឌ្យាធ្នំ ភេទីលា អ**ធិការណេលា** ភេទី**សុ** ឋា ខេសុ ភាគីហ៍ សមុខេហ៍ សម្ពុធ្លៃ។ តា អាបត្តបោ ចតុន្ត វិចត្តិន នេ វិចត្តិយោ ភ៩ឆ្នំ សិយា សីលវិចត្តិ សំយា អាចារវិបន្តឹ ចនុដ្ឋ អធិទ្ធាណាដំ អា**បត្តាធិ**-ការណ៍ សន្ទន្ទំ អាមន្ត្រីគ្នាធ្លាន់ នីម៉ា អាមត្តិគ្នាធ្វេមា សន្ត័ហ៍តា សំណ សន្បាធិសេសបត្តិក្នុង្វេ សំណ ទាទិទ្ធិយាមទូទ្ធិខ្លេន សំណា ឧក្សងមទូត្តិខ្មេន និទ្ធិ អាបទ្តិសុទុឌ្ឃខាន ទីសាំ សុទុឌ្យ នេសាំ សុទុឌ្ស ឆ្នាំ

អធិករណភេ៖ ការត្រ្ទាំអាបត្តព្រោះបច្ច័យនៃអធិករណ៍

ផងគ្នា ដោយអាបត្តិបាកដឹ**កមិ**ខមា មួល ត្រូវអាបត្តិសង**្ឃាទិ**សេស ២០ទ បង្គាប់ដោយអេបត្តិសង្ឃាទិសេសមិនមានមូល ត្រូវអាបត្តិបាប់ត្តិយ: ហេទ បង្ហាចដោយអាចារៅបត្តិមិនមានមូល ត្រូវអាបត្តិក្នុដ កិត្តត្រូវអាបត្តិ ៣ យ៉ាងខេះឯង ព្រោះបច្ច័យ នៃអនុវាទាធិករណ៍ ។ បណ្ដាវិបត្តិ ៤ យ៉ាង សបត្តិទាធី នោះមួយចូល ដឹងវិបត្តិប៉ុនា ខ បណ្តាអធិ**តរ**ណ៍ ८ **យ៉ា**ង៍ (អាបត្តិ ទាំង នោះ) រួមចូល នឹងអធិករណ៍ណា បណ្តាកង នៃអាបត្តិ ៧ យ៉ាង (អាបត្តិ ទង់នោះ) ពេក្រសក្គ្រោះដោយកង់ ខែអាបត្តបុន្មាន បណ្ដាសមុដ្ឋាន់នៃ អាបត្តិ ៦ យ៉ាង៍ (រាបត្តិទាំង៍នោះ) តាំង៍ឡេងីអំពីសមុដ្ឋា ប្រុទ្ធាន នឹងវមាប់ ដោយអធិករណ៍ប៉ុន្មាន មោប**ក្**ង៍ «ដែលមេ្ត ហេប ដោយសមថៈប៉ុន្មា**ន ។** បណ្តាវិបត្ត ៤ យ៉ាង អាបត្តទាងនោះ រួមចូលនឹងវិបត្ត ៤ គឺ សីល_ វិបត្តិក៏មាន អាយាវេបត្តិក៏មាន បណ្តាអធិកៈណ៍ ៤ យ៉ាង៍ (អាបត្តិទាំង៍នោះ) **ហ**គ់ថា សបត្តាធិត្យណ៍ បណ្ដាក់ផងសាបត្តិ ៧ យ៉ាង៍ (សបត្តិ៣៨ នោះ) លោកសង្គ្រោះ ដោយកង់ ខែអាបត្តិ ៣ គឺ កង់ខែជាបត្តិសង្ឃាទិសេស ក់មាន កង់ នៃអាបត្តិហ្មាំ កើមាន កង់ នៃអាបត្តិក្នុងកំមាន សមុដ្ឋាន នៃអាបត្តិ៦ យ៉ាង៍ (អាបត្តិទាំង៍នោះ) តាំង៍ ឡេង៍អភិសមុដ្ឋាន ៣

វិនយបិនិកេ បរិវាភេ

ខេ ហ្គាំ ហា មានខ្ញុំ នៅខេត្ត នេះ បានខ្លាំ គ្រះ ខេត្ត នេះ បាន ខេត្ត នៃ បាន ខេត្ត នេះ ខ

វិនយប់ដែក បរិវារៈ

អាបត្តិណា ជាគរុកាបត្តិ រាបត្តិនោះ គែងម្លាប់ដោយអធិតរណ៍ ១គឺ
កំហ្លាធិតរណ៍ រម្ងាប់ក្នុងទី ១ គឺកណ្តាលដ៏ខុំសង្ឃ ខឹងរម្ងាប់ដោយសមបៈ២
គឺ សម្មារិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ អាបត្តិទាំងទ្បាយណា ដោលហុកាបត្តិ អាបត្តិទាំងនោះ តែងរម្យាប់ដោយអធិតរណ៍ ១ គឺ កំហ្លាធិករណ៍ រម្ងាប់ក្នុងទីទាំង ៣ គឺ កណ្តាលដំខុំសង់ឃ ១ កណ្តាលគណៈ ១ ក្នុងសំព្រាធាការណ៍ កាបក្តិ ពេល ១ រម្យាប់ដោយសមបៈ ៣ គឺ សម្មារិន័យ ខឹងបដិញ្ញាត្តាការណ៍ កំពេល កំពុង ១ សម្មារិន័យ ខឹងបដិញ្ញាត្តាការណ៍ កំពេល កំពុង ១ សម្មារិន័យ ខឹងបដិញ្ញាត្តាការណ៍ កំពេល កំពុង សម្មារិន័យ ខឹង កំណុង សម្មារិន័យ ខឹង កំពេល កំពុង សម្បារិន័យ ខ្លាំង សម្បារិន័យ ខ្លាំង សម្បារិន័យ ខ្លាំង សម្បារិន័យ ខាង សម្បារិន័យ ខ្លាំង សម្មារិធី ហារិត្តារិធី សម្បារិធី សម្បារិ

(១៣៥) អាបត្តាធិករណ៍ ជាអាបត្តិ ឬជាអនាបត្តិ ។ អាបត្តាធិករណ៍មិនមែរជាអាបត្តិ ទេ ។ ចុះកិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យនៃអាបត្តាធិករៈ
ណ៍មានដែរប្រទេ ។ អើ កិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យនៃអាបត្តាធិករណ៍
ក៏មានដែរ ។ កិត្តត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យនៃអាបត្តាធិករណ៍ ។ កិត្ត ត្រាវអាបត្តិ ៤ យ៉ាង ព្រោះបច្ច័យនៃអាបត្តាធិករណ៍ គឺ កិត្តនិដឹងថា
(កិត្តនិជនគ្នា) ត្រាវអាបត្តិបារាជិក ហើយដួយបិទប៉ាងខុក ត្រូវអាបត្តិ
ចារាជិក កិត្តនិមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទប៉ាងខុក ត្រូវអាបត្តិចាល្ចច័យ

អធិករណភេទ អធិករណៈប្រកួយ អាបត្តិអាបដ្ឋនំ

ភិក្ខុ^(១)សឡាធិសេស បដ្ឋបានេធ អាបត្តិ ថា**ចិ**ត្តិយស្ប អាថាវាមត្តិ បដ់ថ្លាធេន អាចន្ត ឧក្សាដស្ស អាមត្តាធំ-មរការជាជិលា ខុស ឧសមា អាជនីខ្មុំ ឯ តា អាចទ្តីយោ ចតុច្នុំ វិបត្តិនំ ភាគិ វិបត្តិយោ ភ៨ឆ្និ ខេត្ត អគ្គារណៈ ភេសម៌ អគ្គារណ៍ សត្តភ្នំ អា_ បត្តាធ្លាន កាត់ហ៊ី អា**បត្ត**ិក្ខុន្ទេហ៊ី សន្ត័ហិតា **ជន្** អាចត្តិសមុដ្ឋាខាន់ គាត់ប៉ា សមុដ្ឋា នេហិ សមុឌ្យាឆ្នាំ គេតិហិ អធិតារសោហ គេតិសុ ឋាធេសុ គេតិហិ សមថេញ សម្មន្តិ ។ នា អាចន្តាំយោ ចតុជ្ញ វិចន្តឹង ន្ទេវិបត្តិយោ តែនទ្ធិ សិយា សិលវិប**ត្តិ សិយា** ភាថា--រាំបត្ត **ខ**ត្ត អធិតារណាធំ អាបត្តាធិការណ**ំ សត្**ត អាចតិ្តត្បានខេត្តា អាចតិ្ត្តាធ្វេសា សង្គមាតា សំហា មារពីកាមត្តិក្ខុ នេសយា ៩ល្ទ្ហាយមត្តិក្ខុ នេធ សិ-ယာ ေမာင္ခ်ိန္ရွိယာဗန္ဂ်ာ္ကာျဖစ္အေ လ်ယာ ឧក្សាយ មគ្គិក្ខាធ្វេធ **ន**្ទំ អាចត្តិសមុឌ្ជានាធំ ៧ គោង សមុឌ្ឋា នេធ សមុឌ្ឋមាត្តិ

ឲ ភក្ខុស្ស ដានន្ត កត្ថចំ បោត្តកេ ទិស្សត់ ។

អធិករណភេទ ការត្រូវអាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យនៃអធិករណ៍

ភិក្ខុបិទបុរង៍អាបត្តិសង្ឃាទសេស ត្រូវអាបត្តបាច់ត្តួយ: បេបទបុរង៍វាលាវិ បត្តទុក ត្រូវអាបត្តទុក្ខដ កិត្តនឹងកិត្តន៍ត្រូវអាបត្តទាង ៤ យ៉ាងនេះ ព្រោះ បច្ច័យ នៃអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្ដាវិបត្ត ៤ យ៉ាង អាបត្តិទាំង នោះ រួមចូល នឹងវិបត្តប៉ុន្មាន បណ្ដាអធិករណ៍ ៤ យ៉ាង៍ (អាបត្តិទាំង៍នោះ)រួមចូលនឹងអធិ្ឋ ករណ៍ណា បណ្ដាក់ន៍នៃអាបត្តិទាំងី ៧ (អាបត្តិទាំងីនោះ) លោកសង្គ្រោះ ដោយកងខែអាបត្តប៉ុន្មាន បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្ត ៦ យ៉ាង៍ (អាបត្តិទាំង នោះ) តាំងី ទ្យើងអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន រុទ្ធាប់ដោយអង្គិករណ៍ប៉ុន្មាន រុទ្ធាប់ ក្នុងទីដុចម្ដេច រម្នាប់ដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិ ទាំង៍នោះ រួមចូល ខឹងវិបត្ត ៤ គឺ ស៊ីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន បណ្តា អធិត្យណ៍ទាំង ៤ យ៉ាង (អាបត្តិទាំងនោះ) រួចចូលខឹងអាបត្តាធិត្យណ៍ បណ្ដាត់ង៍នៃអាបត្តិទាំង ៧ (អាបត្តិទាំង៍ខោះ) លោកសុុង្គ្រាះដោយកង នៃអាបត្ត ៤ យ៉ាន៍ គឺ កង់នៃអាបត្តិចា្ជាជិកក៏មាន កង់នៃអាបត្តិថ្មប្ទ័យ តែមាន កង់ នៃអាបត្តិបាចិត្តិយ:ក៏មាន កង់ នៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន បណ្តាស_ មុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង៦យាង (អាបត្តិទាំងនោះ) តាំង ឡេីងអំពីសមុដ្ឋាន ១គឺ

វិនយុបិនកេ បរិវាភេ

នេទ្ធិយ សាតទាំង នាង នាង នាង នាង នាង នេះ នេះ លា សាតទី សាង សាតទី នេះ សាតទី សាតទី នេះ សា

វិនយបិងក បរិវារៈ

តាំង ខ្យើងអំពីកាយ វាថា ចិត្ត អាបត្តិណា ជាអន់វេសសាបត្តិ អាបត្តិនោះ មិនទ្វេបដោយអធិករណ៍ណាទេ មិនទ្វេបក្នុងទីណាទេ មិនរម្វាប់ដោយ សម្បៈណាទេ អាបត្តិទាំងឡាយណា ជាលហុកាបត្តិ អាបត្តិទាំងនោះ តែងវេទ្វាប់ដោយអធិករណ៍ ១ គឺ កិច្ចាធិករណ៍ ទ្វេបក្នុងទីទាំង ១០ គឺ កណ្តាលដំនុំសង្ឃ ១ កណ្តាលគណៈ ១ ក្នុងសំណាក់បុគ្គល ១ នៃវេទ្វាប់ ដោយសម្បៈ១ គឺ សម្មទាវិន័យនឹងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ១: សម្មទាវិន័យ នឹងតំណវត្ថាកេ:ក៏មាន ១: ។

(១៣៦) កិច្ចាធិករណ៍ ជាអាបត្តិ ឬ ជាអនាបត្តិ ។ កិច្ចាធិករណ៍
មិនមែនជាអាបត្តិទេ ។ ចុះកិត្តិត្រូវអាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យនៃកិច្ចាធិករណ៍
ការណ៍មានដែរឬខេ ។ អើ កិត្តិត្រូវអាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យនៃកិច្ចាធិករណ៍
កិច្ចានដែរ ។ កិត្តិត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មានយ៉ាង ព្រោះបច្ច័យនៃកិច្ចាធិករណ៍ ។
កិត្តិទើងកិត្តិទីត្រូវអាបត្តិ ៥ យ៉ាង ព្រោះបច្ច័យនៃកិច្ចាធិករណ៍ កិត្តិនី
ប្រព្រឹត្តតាមកិត្តិនី ដែលកិត្តិសង្ឃារ៉ាក់វត្ត កាលបើសង្ឃាត្រសម្នាក់ ការស្វីសង្ឃារ៉ាក់វត្តិ សេសកិច្ចិសង្ឃារ៉ាក់វត្តិ កាលបើសង្ឃារ៉ាត្រសម្នាក់ សេសក្នុ

អធិករណភេទ អធិករណប្បច្ចុយា អាបត្តិអាបផ្ជន់

နေ့ကျွင်း ဖွို့တဲ့ အမျှောက်တာတ် <mark>ဗိုက္ကမွာဟာ</mark> အမျှောက်တာတ^{ို့}— យោសាខ អបត្ថិ ទារជំនាស់ គ្រេធកាល់ត្តកា ក់ក្នុ ហាវ៩តិយំ សមនុភាសនាយ ឧប្បឌិនិស្បដ្ឋិត្តិ អាប់ទ្តិ សច្បាធិសេសសុ ទាប់កោយ ធិឌួីយា យា_ វត្តិយំ សមនុត្រសនាយ ឧប្បដ្ឋិនិស្បុដ្ឋិន្តិ អាមត្តិ ខេច្ចស្លែង ្រាំទ្ធាធិការណេៗទ្រូយ េ ៩៩០ ខេញ្ អា-បត្តិយោ អាបដ្តិតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុជ្ជុំ បៃត្តិជំ កត់ ខែត្ត យោ ភជន្តំ ខេត្តជំ អធិការណាធំ កាត់មំ អជ៌ភាលេ សត្តឆ្នំ អបត្តិក្នុល្ខ ភាគីហិ អបត្តិ-ក្តុ នេ្លាំ សង្គ័ល់តា **ន**េះ អែ**ខ**ត្តិសមុឌ្គានាធំ ភាគីហិ សមុដ្ឋាធេល សមុដ្ឋសង្គិតាគីលិ អធិនារណេល គា-តឹសុ ឃ នេសុ នាតិហិ សម <mark>ដេហិ សម្ពន្តិ ។ តា អា</mark>--បន្តាយោ ចតុជ្ជ វិបត្តិ៤ ធ្វេ វិបត្តិយោ ភពឆ្នំ សិយា ស៊ីលវិបត្តិ សំយា អាចារវិបត្តិ ចតុផ្ទំ អន់នាណាធំ អាបត្តាជិការណ៍ សត្តជ្ញុំ អាបត្តិក្នុាជ្នាធំ បញ្ចូល អា-បត្តិត្តូ ទ្វេហ៍ សន្ត័ហ៍តា សំរោ ទារជិតាបត្តិទុ ខ្នេ

អធិករណភាទ ការត្រុវអាបត្តិ ក្រោះបច្ច័យនៃអធិករណ៍

ត្រវិសបត្តិខុត្តដ ក្នុង១ណៈដែលចប់ញត្តិ ត្រូវសបត្តិថ្មលួយទាងឡាយ ក្នុង 🤋 ណៈដែលចប់កម្មវា ៣៣០០ ត្រូវ កាបត្តិបារាជិកក្នុង 🤋 ណៈដែលចប់ កម្មវាថាស្រេច កិត្ត្តាធ័ន្យាយដែលប្រព្រឹត្តតាមកិត្តអ្នកបំបែកសង្ឃ កាល បើសង្ឃឹស្ត្រសមនុកាសនកម្មចប់ជាគិរប ៣ ដង្គេលេយនៅតែមិនលះបង់ (កម្មនោះចេញ) ត្រវងាបត្តិសង្ឃទិសេស កិត្តទាំងឡាយដែលប្រកាន់ និដ្ឋភាក្រក់ កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុកាសឧកម្មចប់ជាគិរប[ំ]លាជង ហើយ នៅតែមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ត្រវ់អាបត្តិបាចិត្តិយៈ ភិក្ខុត្រីអាបត្តិថ យ៉ាងនេះ ក្រោះបច្ច័យនៃកិច្ចានិករណ៍ ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ យ៉ាង អាបត្តទាំងនោះ មួមបួលនឹងវិបត្តប៉ុន្មាន បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ យ៉ាង អាបត្តិទាំងនោះ រួមចូលខឹន៍អធិករណ៍ណា បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង៍៧ អា-បត្តិទាំងនោះ លោកសង្គ្រោះដោយកង់នៃអាបត្តិណា បណ្តាសមុដ្ឋាននៃ អាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង អាបត្តិទាំង ទោះអាង ឡើង អំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មានយ៉ាង រម្នាប់ដោយអធិតរណ៍ប៉ុន្មាន ម្នាប់ក្នុងខ្ពុំជួចម្ដេច រម្នាប់ដោយសមថ: បុ**ន្**ន ។ បណ្ដាប់គ្នាទាំង ៤ យ៉ាង អាប់គ្នាទាំង នោះរួមចូល**នឹ**ងវិបគ្គិ ៤ **យា**នីគឺ សល់វិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន បណ្តាអធិ**ក**រ**ណ៍**ទាំន ៤ យាំន មាល់ស្នាំង នោះរួមចូលទឹងអាប់ត្នាធិករណ៍ បណ្ដាក់ង នៃអាប់ត្តិទាំង ៧ អា-បត្តិទាំងីនោះ សង្គ្រាំ៖ដោយកង់នៃសបត្តិថ គិកង៍នៃសបត្តិហុវាជិកក៏មាន

វិនយប់ដីកេ បរិវាភេ

សំយា សន្យាន់សេសាបត្តិត្តន្ទេន សំយា ខ្យុច្ចយា-បត្តិត្តូ ផ្ទេន សំយា ទាចិត្តិយាមត្តិក្ខុ ផ្ទេនសំយា ឧក្ក-ដាមត្តិត្ត ខ្លេន នាធ្នំ អាមត្តិសមុដ្ឋានាធំ ឯកោន ស-មុដ្ឋា នេះ សមុដ្ឋបន្ត្ កាយ តោ ខ វាខ តោ ខ ខិត្តតោ ខ សមុឌ្ឌសន្តិ យោ សា អាចត្តិ អនុវសេស សា អាចគ្នា ជ ភាគមេជ អធិការណេធ ៤ ភាគមគ្គី សាធេ ន ភាគមេន សម្មេន សម្មត្តិ យា សា អាមត្ថិ តុក្រា សា អាចត្តី ឯកោធ អជ៌ការយោធ កិច្ចាជំ-ការ លោខ វាភាទិ៍ មានេ សឡាម ជោ ធ្វីថា សម មេ ថា សដីខ្មុំ មាដីខារួក ណេក ឧ ឧ ឧ ជួយ ខេ ខេ លេ តា អាបត្តិ**យោ** លេហុកា តា អាបត្តិ**យោ** ឃាកោធ អពិទារយោខ ភិទ្ធាពិទារយោខ ទឹស ឋាខេសុសខ្នែ-មជ្ឈេ កណ្ដាជ្ឃ បុក្ខលសុ សន្តិកោ គឺហិ សម**ថេ**-ហិសម្ព័ន្ធ សិយា សម្មុខាវិលយោល ខ ខឌិញ្ញានគក-လောဒင ညီယာ ညမ္ခဏ်ခ យေဒ င ခ်ာလက္ခြူးကြားေ 8 9

វិនយមិនក បរិវារៈ

កង់នៃអាបត្តសង្ឃាទិសេសក៏មាន កង់នៃអាបត្តបុល្លាយក៏មាន កង់នៃ អាបត្តបាចិត្តយ:ក៏មាន ឥង នៃអាបត្តិិិត្តិ បណ្តាសមុដ្ឋាន នៃអាបត្តិ ទាំង ៦ យ៉ាង *តាបត្តទាំងនោះ* តាំង ឡើងអំពសមុដ្ឋាន ១ គតាំង ឡើង អំពីតាយ វេ**ហ** ចិត្ត អាបត្តិ**ណា** ជាអនវសេសាបត្តិ អាបត្តិនោះមិន វិទ្យាល់ដោយអធ្ធម ហេឃ្លា ខេត្តខេត្តពិត្ត ក្សាស់ គេ គេខរសិល្ស ដោយ អាបគ្គិណាជាគរុកាបគ្គិ អាបគ្គិនោះគែង៍រម្វាប់ដោយ សម្ដេះណាទេ អធិករណ៍ ១ គឺកិច្ចាធិករណ៍ ម្យាប់ក្នើ ១ គឺក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃ ម្យាប់ ដោយសមថ: ៤ គឺ សម្មារិន័យ ១ បដ់ព្រាត្តវ**ណ**: ១ វាបត្តិទាំង ទ្យាយណា ជាលហុកាបត្តិ អាបត្តិទាំងឡាយ នោះ តែងរម្វាប់ **ដា**យអង**្ន** តរណ៍ ១ គឺ ត្បាយករណ៍ រម្វាបក្នុងខែទាំង ៣ គឺក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ្ទ កណ្ដាលគណៈ ១ ក្នុង៍សំណាក់ នៃបុគល ១ រុម្វាប់ ដោយសេមថេះ ញ យាង គី សម្មារនៃយទឹងបដ្ឋានការណៈក៏មានៗ៖ សម្មារិន័យទឹងតិ_ ណវត្ថារក:ក៍មាន១៖ ។

អធិករណភេទ វិវាទាធិករណាទិអធិប្បាយោ

(០ ៧) វិវានានិការណ៍ មេហេតិ អនុវាធានិការណ៍ យោធិ៍ អាចត្តាធិការណ៍ យោធិ កិច្ចាធិការណ៍ ។ វិ-វានា ខិតាសេ ខ មោតិ អនុវានា ខិតាសេ ខ មោតិ អាចត្តាជិការណ៍ ឧ ហោត់ កាំឡាជិការណ៍ ។ អចិច វិវានា ខិត្តាសេ ៗ ទុ **ឃ** យោតិ អនុវានា ខិត្តាសំ យោតិ អាមត្ថាជិការណ៍ យោគិកាំឡាជិការណ៍ ។ យេះថាកាថ់ វិយ ។ ៩១ គិទ្ទុ វិវឧត្តិ ១ ម្នោត វា អ១ ម្នោត វា រពេត ៥៩លា មានខ្លុំ ប្រ ម៩៩លា មានខ្លុំ ប្ ុំ «៩ មហ័រ «បរោង រូមពេល រូបនេះ សងា-វា នោ អញ្ជាវា នោវិយុទ្ធាយ វេស្សារា មេខេត្ វត់ខ្លួន រូបសាត្ធនាលោ ។ រូបសាត្ធនាលោ មាទៀ អ្នក វិសនាធិការណ៍ ។ វ៉ា**ឧទ**ា នោ អនុវឌតិ អនុស**ព**ិការ-ឈុំ ៤ អប់នេស (ខា មានខ្លី មានជីខ្ល មាន^{នា}ន្ទម»-រណ៍ ។ តាយ អាបត្តយោ ស ឡេ កម្ម ការក យ្សិត្ត ប្រ រុស្ស ប្រ នេះ មាន ប្រ ខ្មែល ខេង ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មែល ខេង ខ្មែល ខ្មេលា ខ្មែល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មាល ខ្មាល ខ្មាល ខ្មាល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មាល ខ្មែល ខ្មែល ខ្មាល អនុវាខាជិការណ៍ មោធិ អាមត្តាជិការណ៍ មោធិ ក់ទ្វាជិការណ៍។

० ध. ध्यकं ५

អធិករៈណភេទ សេចក្តីអធិប្បាយនៃអចិករណ៍មានវិវាទាធិករណ៍ជាដើម

(១៣៧) វិឋាទាធិការណ៍ ទៅជាអនុកាទាធិការណ៍ ទៅជាអាបត្តាធិក_ រណ៍ ទៅជាភិច្ចាធិតរណ៍មានដែរថ្នូវទេ ។ វិវាទាធិតរណ៍ មិនទៅជាអនុ_ វាទាធិតរណ៍ទេ មិនទៅជាអាបគ្គាធិតរណ៍ទេ មិនទៅជាតិក្នុធិតរណ៍ ទេ ។ ប៉ុន្តែអនុវាទាធិ**តរណ៍ អា**បគ្គាធិតរណ៍ នឹងកិច្ចាធិ**ត**រណ៍ មាន ខឿង ព្រោះបច្ច័យ នៃវិវាខាធិករណ៍ ។ មានសេចក្តីអធិប្បាយដូចម្ដេច ។ (មានសេចក្តុអធិប្បាយថា) កក្ខុទាំងឡាយក្នុងសាសនានេះ ដដែកគ្នាថា សភាវៈនេះជាធម៌ក្ដី ថាសភាវៈនេះមិនមែនជាធម៌ក្ដី ៗបេ។ ថា ខុដ្ឋហូ-បត្តភ្នំ ថាអនុដ្យាបត្តភ្នំ សេចភ្នំប្រកួតប្រកាន់ ដម្លោះ សេចភ្នំបកាន ខុស សេចក្តីដដែត តាខេយាយបែកផ្សេងពីគ្នា ការនិយាយផ្នេសផ្តាស ការ **៤ ហា ហា ដើម្បី 6 ្យ**គេព្រយចិត្ត សេចក្តី ប្រ**កេត**ប្រណាំង៍ ណា ក្នុង៍ ស_ កាវៈទាំង នោះ នេះដែលព្រះសាស្តាត្រាស់ ហៅថា វិវាទាធិតរណ៍ ។ សន្ប្ ដដែតគ្នា ព្រោះវិជ្ញាធិត្រណ៍ ហៅថា វិជ្ញាធិត្រណ៍ ។ កាលដែលសង្ឃ ដដែតគ្នាទាំង ហេខ៨៨ ហៅថា អនុវាទាធិករណ៍ ។ កាលដែលសង្សាចេខ គ្រវអាបត្ត (ខ្លួនជន៍) ហៅថា អាបត្តាធិការណ៍ ។ សង្ឃីធ្វើកម្ម ព្រោះ អាបគ្គិ នោះ ហៅថា ភិច្ចាធិតរណ៍ ។ អនុវាទាធិតរណ៍ អាបគ្នាធិតរណ៍ នឹង កិတ្ចធិតរណ៍ កើតមាន ព្រោះតែបច្ច័យនៃវិវាទាធិតរណ៍ ដុចបានអធិ្ ប្រយមត្វនេះ

វិនយេបិនពេ បរិវាភេ

(០១៤) អតុវានាសិការណ៍ មេហានិ អាយុត្តាសិការណ៍ ကောင်း ေႏြးကူး ရေးကို မေသည့္သည္ အေးကို ។ អនុ-វានាធិការណ៍ ៤ ហោត៌ អាបត្តាធិការណ៍ ៤ ហោតិ ក់ឡាខិការលំខ មោត់វ៉ាភាខិការលំ។ អមិខអនុ-វានាជិការសាប្បច្ចេស មោធិ៍ អាបត្តាជិការណ៍ មោធិ៍ က်တွောင်းကြားက် ကောင်းကြီးအင်းကြားက**် ၅ ယာဗ**ာကမ်း វិយ ។ ៩១ ភិក្ខុ ភិក្ខុ អនុវន្ត្តិ សីលវិទ្តិ្តិយា វា មាលារត្រខ្ញុំយោ ប ច្ចុំផ្ទុំព្រំខុំ្គ្គំយោ ប មាជួររួចខ្ញុំយោ ប <mark>លោ ឧទ្</mark>ថ អត់ប្រនា អត់ខ្លែង អ<mark>ត់បរិតយ អត់មហ</mark>ាយ អនុសម្បន្និតា អត្តស្បួលឧតា អនុពល**ប**្បានធំ ឥនំ វុទ្ធ អនុវាខាធិការណ៍ ។ អនុវាខាធិការណេ សង្គ្រោ វៃខេត្តវិកឧបន្ទុកសេខ វែឧមានោ អនុវឌតិ អនុកាធានិ-ការហេ ។ អនុវឌមា នោ មាបត្តី អាបដ្ឋិត អាបត្តាធិកា-រណំ ។ តាយ អ**ចត្ថិយា** ស[ុ]ធ្យោ **កម្មុំ** ការេតិ ត់ច្នាញ់តាល់ ។ ៧៩៩៩៧ ពេញ ក្នុយ ហេត្ អាចត្តាធិការណ៍ យោតិ កាំឡាខិការណ៍ យោតិវិវានា-ជំ<u>ការ</u>សា ។

នៃយប់ដក បរិវារៈ

(១១៧៤) អនុវេទាមិត្រណ៍ ទៅជាភាបគ្នាមិត្រណ៍ ទៅជាកិច្ចា -ធិតរណ៍ ទៅជាវិវាខាធិតរណ៍មានដែរឬទេ ។ អនុវាខាធិតរណ៍ មិនទៅ ជាអាបត្តាធិតរណ៍ មិនទៅជាតិក្លាធិតរណ៍ មិនទៅជាវិវាទាធិតរណ៍ទេ ។ ប៉ុន្តែអាបគ្នាធិតរណ៍ កិច្ចាធិតរណ៍ នឹងវិវាទាធិករណ៍ តែងកើតមានព្រោះ តែបច្ច័យ នៃអនុកាខាធិតរណ៍ ។ មានសេចក្តីអធិប្បាយដុចម្តេច ។ (មាន សេចក្តីអធិប្បាយថា) ភិក្ខុទាំងទ្វាយ ក្នុងសាសនានេះ ចោទភិក្ខុផងគ្នា ដោយសីលវិបត្តក្តី ដោយអា**ហ**វេបត្ត $\mathbf{r}^{(\mathbf{D})}$ ដោយទិដ្ឋិបត្តក្តី ដោយ សជុំវិបត្តក្តុ ការចោទ សេ**ចក្**ប្រកាន្ត ការ**ពោ**លជុំជែក ការពោល តវ៉ា ការពោលបង្កាច់ ការទំពោលបង្ខ័ច ការបន្ថែមកម្វាំង**ណ** ក្នុងវិបត្តិ ទាំង ទោះ នេះដែលព្រះសាស្តាត្រាស់ហៅថាអនុវាទាធិតរណ៍ ។ សង្*្* ដដែកគ្នា ព្រោះអនុវាទាធិករណ៍ ហៅថា វិវាទាធិករណ៍ ។កាលដែលដដែក ទាំងី ភោទផង៍ ហៅថា អនុវាពធិត្យណ៍ ។ កាលដែល**បោ**ទត្រូវអាបត្តិ (ខ្លួន៤៨) ហៅថា អាបត្តាធិតរណ៍ ។ សង្ឃធ្វើតម្ពុព្រោះអាបត្តិនោះ ហៅ ថា **កិ**ញ្ចា**ករណ៍** ។ អាបត្តាធិករណ៍ កិ<u>ញ្</u>ចិករណ៍ នឹង**រ៉**ក់ខាចិករណ៍ តែង៍ កើតមាន ព្រោះបច្ច័យ នៃអនុវាទាធិក រណ៍ ដូចបានអធិប្បាយមក នេះឯឪ ៗ

១ ភិក្សាអ្នកសត្តិពីរកង តី បារាជក ១ សង្ឃាទ់សេស ១ បាត់ជាស់របរិបត្តិ ។ ៤ ភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិ ៩ កង គឺ ថ្មល្ប៉្យ ១ បាចិត្តិយៈ ១ បាជីទេសន័យៈ ១ ទុក្កដ ១ ទុក្កាសិត ១ បាត់ ជាអាបារិបត្តិ ។ ៣ ភិក្ខុប្រកាន់ទំផ្លំអាក្រក់ បាត់ជាទំផ្លំបៃត្តិ ។ ៤ ភិក្ខុចិញ្ចឹមជីវិតដោយអនេ-សនៈ បាត់ជាអាជីវវិបត្តិ ។

អធិករៈៈកេទំ អាបត្តាធិករណាទិអធិប្បយោ

បោរទី វិកនាធិនាណំ បោរទី អនុកនាធិការណ៍ ។ អាបត្តាជិការណ៍ ឧ ហោត៌ កើឡាជិការណ៍ ឧ ហោត៌ វិជនជ្រាស់ ន មេជន អនុជនជាតិការណ៍ ។ អមិ**ច** អាបត្តាជិការណប្រចុយ យោត កិច្ចាជិការណ៍ យោត វិជនជិការណ៍ យោតិ អនុជនាជិការណ៍ ។ យកាក់ថំ រួយ ។ ឧឃុំ អាជឌ័យនៃ អាជឌ័យនេះ បា មាននិក្ អាចត្តិត្នា អាចត្តាធិការណ៍ ឥធំ វុចុតិ អាចត្តាធិការ-ឈំ ។ អាមត្តាធិការលោ សង្ឃេ វ៉ាធេតិ វ៉ាជាធិកា-រលាំ ។ វិខេមាលោ អនុវន្តិ អនុវានាជិការណំ ។ អសុវនមានោ អាចឆ្នឹ អាចដូត អាចត្តាធិភារណ៍ ។ តាយ អាចត្លាហ ស ៀ កម្មុំ ការោតិ កិច្ចាសិការណ៍។ ឯវ អាមត្តាជំនាវសាម្បច្**យា** មោះតិ កើឡាជិកាវសាំ មោះតិ វិវាខាធិការណ៍ យោធិ អស្វនាធិនារណ៍ ។

អធិការណ៍កេទ សេចក្តីអគិប្បាយនៃអធិការណ៍មានអាបត្តាធិការណ៍ជាដើម

(១៣៧) អាបត្តាធិត្យណ៍ ទៅជាកិច្ចាធិត្យណ៍ ទៅជាវិវា៣-ធិត្តរណ៍ ទៅជាអនុវាទាធិត្តរណ៍ មានដែរឬទេ ។ អាបត្តាធិត្តរណ៍ មិន ទៅជាតិញពិតរណ៍ មិនទៅជាវ៉ៅខាពិតរណ៍ មិនទៅជាអនុវ៉ាខាពិតរណ៍ เจ ๆ บุ๊เลลิตตลิสเค้า ริปทตลิสเค้า เร็มหลุปตลิสเค้า เลนีเล็ด មាន ព្រោះតែបច្ច័យនៃអាបគ្គាធិតរណ៍ ។ មានសេចក្តីអធិប្បាយដូចម្ដេច។ (មានសេចក្តុីអធិប្បាយថា) កង់នៃអាបត្តិទាំង ៤ កំហៅថា អាបត្តាធិការណ៍ កងខែអាបត្តិទាំង ៧ កំហៅថា អាបត្តានិករណ៍ នេះដែលព្រះសាស្តា ត្រាស់ហៅថាអាបត្តាធិតរណ៍ ។ សង្ឃដដែកគ្នា ក្រោះអាបគ្គាធិតរណ៍ ហៅថា វិវាខាធិករណ៍ ។ កាលដែលដដែកទាំង៍ចោខផង៍ ហៅថា អនុវា_ ទាធិត្រណ៍ ។ កាលដែលចោទត្រូវអាបត្តិ (ខ្លួនឯង) ហៅថា អាបត្តា_ ធិតរណ៍ ។ សង្ឃធ្វើតម្ម ព្រោះអាបត្តនោះ ហៅថា តិញធិតរណ៍ ។ កិច្ចាធិករណ៍ វិវាទាធិករណ៍ នឹងអនុវាទាធិករណ៍ តែងកើតមាន ព្រោះ បច្ច័យនៃអាបត្តាធិករណ៍ ដូចបានអធិប្បាយមកយ៉ាង៍នេះ ។

វិនយប់តិពេ បរិវាភេ

[១៤០] និទ្ធាជិការណ៍ មេហៈនៃ វិវានាជិការណ៍ យោធិ៍ អនុវានាធិទារណ៍ យោធិ៍ អាបត្តាធិគារណ៍ ត់ក្រខិតាលេខ យោត វិវានាខិតាលេខ យោតិ អ**នុ**វាខាតិការណ៍ ន ហោតិ អាចគ្នាតិការណ៍ ។ អចិ**ច** ក់ទ្វាជិនសេសមុទ្រ្**យ** យោង វិវានាជិនសេល យោង អនុវាឌាខិត្រលើ យោតិ អាចត្តាខិត្តលើ ។ យដោ-កាខ់វិយ ។ យា សឡាស្សា កិច្**យ**តា ការណ៍**យ**តា អប ហេខានភម្មុំ ញត្តិកម្មុំ ញត្តិខ្តិយកម្មុំ ញត្តិច-ရေးနာ့ နေမ်း (ဗုဏ် အ်တျင်းအားလာ ၈ အိတ္ဝင်းကေးလာ សន្យោ វ៉ែនគិវិសភាពិភាពលំ ។ វ៉ែនមាលោ អនុវនគិ អនុវៈនាទិការណ៍ ។ អនុវឌមានោ អាចគ្លី អាចផ្លឹក អាចត្តាជិតា លោំ ។ តាយ អាចត្តិយា ស់ ឡោំ កាម្មុំ အေးဟန်ာ ခ်ေးမှာစ်ချားလက် ၅ ညီး ခော်မှာစ်ချားလာမျှ**င့်ဟာ** យោធិវិជនជិតសោល យោធិ អនុជនជិតសោល យោ**ត់** អាបត្តាជិការណ៍ ។

វិនយប់ឹងក បរិវារៈ

[๑๒๐] คิอาติครณ์ เดาสหร้างอาติครณ์ เดาสาหรุศตาติคร-ណ៍ ទៅជាអាបគ្គាធិករណ៍ មានដែរឬ េខ កិច្ចាធិករណ៍ មិខទៅជា វិវេទានិតរណ៍ មិនទៅដាអនុវេទានិករណ៍ មិនទៅដាអាបគ្គានិករណ៍ទេ ។ ប៉ុន្តែវិវាទាធិត្តណ៍ អនុវាទាធិត្តណ៍ និធីអាបគ្គាធិត្តរណ៍ តែធីកើតមាន ព្រោះតែបច្ច័យ ខែកំហ្គាធិកាណ៍ ។ មានសេចក្តុំកធិប្បាយដូចម្ដេច ។ (មាន សេចក្តុអធប្បាយថា) តិចូរបស់សង្ឃ ថ្ម ក**ម្**ដែលសង្ឃត្រូវធ្វេណា គ អបលោកឧកម្ម ញាត្តិកម្ម ១ ញាត្តិទុតិយកម្ម១ ញាត្តិចនុក្កម្ម ១ នេះ ដែលព្រះសាស្ត្រាស់ហៅថាកិច្ចាធិតៈណ៍ ។ សង្ឃដដែកគ្នា ព្រោះ កញ្ចាធិតារណ៍ ហៅថា វិជិទាធិតារណ៍ ។ កាលដែលដដែកទាំងចោទផង ហៅថា អនុវាទាធិត្រណ៍ ៗ កាលដែល ចោទ ត្រូវអាបត្តិ (ខ្លួនឯង៍) ហៅ ថា អាបត្តាធិការណ៍ ។ សង្ឃធ្វើកម្ម ក្រោះអាបត្តនោះ ហៅថា កិច្ចាធិក-រណ៍ ។ វេឋាខាធិតរណ៍ អនុវាខាធិតរណ៍ ខឹងអាបគ្គាធិតរណ៍ តែង៍កេត មាន ព្រោះបច្ច័យ នៃកិច្ចាធិតរណ៍ ដូចបានអធិប្បាយមកយ៉ាង៍នេះ ។

អធិករណៈកេទ យត្ត សត្តនៃយោតិអាទិ

(០៤០) យុទ្ធ សុខរួនយោ ឧទ្ធ សុគ្គិស្សេ យុទ្ធ សុគ្គសរុខ្មលេខ ឧទ្ធំ សុខ្សុខ្មលេខ ភាសិខិ មុធិ-នាំរួនឈេ ឧង មាត់ស្សនយោ ៣ង មាត់ស្សនយោ ឌឌ អត់និរីទ្រលោ ឯ លេខ ឧុយាឧមរហ ឧង មាតិស្សនយោ ៣೬ មាតិស្សនយោ ខេឌ តន្ទុយាខ-ការហា ១ យុទ្ធ យេក្**យ្យស់កា នគ្គ សម្មុ**ាវិលយោ ណ្ឌ សត់ស្សខយោ ឧឌ លេដ់លាំមួយ ។ លេឌ ឧស្សិត្តពេលមួយ ឧទ្ទ សត្តិស្សិទ្យោ ៣ខ្មុំ មគិ៍ស-វិនយោ គគ្គគស្បូទាខិយសិតា ។ យគ្គ តំណវត្តវ-យោ ខន្ទ សត្តីស្សេខលោ លន្ទ សត្តិស្សេខលោ ខន្ទិ ខ្លួលរដ្ឋារ យោ ។

ខណា ខ នង អត់នាំរួចលោ ខ នង ឧត្ត ឈានមរឃុំ ខ្មែក ន មន្ត្រមហេ ភេស មាន់ស្សុខលោ ខង្ខ មន្ត្រ ខណា ខ នង់ អត់នាំរួចលោ ខង់ សត់រួច ខណា ខ នង់ អត់នាំរួចលោ ខង់ ខេត្ត ខេត្ត មនុរ្ធ-

អធិករណកេន សំដែងអំពីពាក្យជាសតវិន័យមានក្នុងខឺណាដូច្នេះជាដើម

[១៤១] សត់វិន័យ (មាន) ក្នុងទី៣៣ សម្មារិន័យ (ក៏មាន) ក្នុង ទីនោះដែរ សម្មារិន័យ (មាន) ក្នុងទីណា សតិវិន័យ (ក៏មាន) ក្នុងទី នោះដែរ ។ អមូឡវិន័យ (មាន) ក្នុងខំណា សម្មទាវិន័យ (ក៏មាន) ក្នុងទីនោះដែរ សម្មារិន័យ (មាន) ក្នុងទីណា អម្ម**ព្**វិន័យ (ក៏មាន) ក្នុងទី នោះដែរ ។ បដុល្លាតករណៈ (មាន) ក្នុងទីណា សម្មភាវិន័យ (ក៏មាន) ក្នុងទីនោះដែរ សម្មាវិន័យ (មាន) ក្នុងទីណា បដិញាត-ករណ: (ក៍មាន) ក្នុងទីនោះដែរ ២ យេក្យស្រិកា (មាន) ក្នុងទីណា សម្មារិន័យ (ក៏មាន) ក្នុងទីនោះដែរ សម្មារិន័យ (មាន) ក្នុងទីណា យេក្យស្រិកា (ក៏មាន) ក្នុង (នោះដែរ ។ តអ្យុហ្ប័យសិកា (មាន) ក្នុងទីណា សម្មារនៃ័យ (ក៏មាន) ក្នុងទីនោះដែរ សម្មារនៃ័យ (មាន) ក្នុងទីណា តស្សហុចយសិកា (ក៏មាន) ក្នុងទី នោះដែរ ។ តំណៅភាក្រ: (មាន) ក្នុងទីណា សម្មទាវិន័យ (ក៏មាន) ក្នុងទីនោះដែរ សម្មទាវិន័យ (មាន) ក្នុងទីណា តំណវត្ថាកេ: (ក៏មាន) ក្នុងទីនោះដែរ (១៤७) ក្នុងសម័យណា អធិត្យណ៍ម្នាប់ដោយសម្មទាវិន័យ ខឹងសត៌-វិន័យ សតិវិន័យ (មាន) ក្នុងទីណា សម្មភាវិន័យ (ក៏មាន) ក្នុងទីនោះ សម្មាវិន័យ (មាន) ក្នុង៍ទីណា សតិវិន័យ (ក៏មាន) ក្នុង៍ទីនោះដែរ អមូឡវិនិយមិនមានក្នុងទីនោះទេ បដ្ឋិញាតុករណៈមិនមានក្នុងទីនោះទេ

វិនយប់ដីពេ បរិភាព

(០៤៣) សម្មទាវិលយោធិ វា សធិវិលយោធិ វា សម្មទាវិលយោធិ វា បន្តិញ្ញានគោលាធិ វា បន្ទិលសំ នម្មាធិ វិលិត្តិធិត្តា វិលិត្តិធិត្តា នានាកាលាំ បញ្ហាលេតុ ។ សម្មទាវិលយោធិ វា អម្មន្ទ្រវិលយោធិ វា សម្មទាវិលយោធិ វា បនិញ្ញានគោលាធិ្ត វា សម្មទាវិលយោធិ វា បនិញ្ញានគោលាធិ្ត វា សម្មទាវិលយោធិ វា បនិញ្ញានគោលាធិ្ត វា

នៃយប់ដែក បរិវារៈ

យេក្យស្រកាមនមានក្នុងទីនោះទេ គស្សប្រយស់កាមនមានក្នុងទីនោះ ទេ តំណវត្តារត:មិនមានក្នុងទីនោះទេ ។ សម័យណា អធិករណ៍រម្វាប់ដោយ សម្មាវិន័យ នឹងអម្ហ្ជវិន័យ ។ បេ។ ដោយសម្មាវិន័យ នឹងបដ្ឋារាតក រណ: ។ បេ ។ ដោយសម្មទាវិន័យ ខឹង យេក្យស្រកា ។ បេ ។ ដោយ សម្មារិន័យនឹងតស្សបុរាយល់កា ។បេ។ ដោយសម្មារិន័យនឹងតំណ-វត្តាកេះ គណវត្តាកេៈ (មាន) ក្នុងខណា សម្មទាវិន័យ (ក៏មាន) ក្នុងខ្លែនាះ សម្មារនៃយ (មាន) ក្នុងខណា តំណវត្តារក: (ក៏មាន) ក្នុងខ្នែះ សតវិ-និយមនមានក្នុងទីនោះទេ អមុទ្យុវិនិយមនមានក្នុងទីនោះទេ បដ្តពាត្ត-ករណៈមិនមានក្នុងទីនោះទេ យេកុយ្យស់កាមិនមានក្នុងទីនោះទេ តស្វ_ ជាជ្រាស់ មាន មានក្នុង ទី នោះទេ

(១៤៣) សួរថា សម្មារិន័យនឹងសតិវិន័យ ឧម៌ទាំងនេះលាយ ច្រឡំគ្នា ឬមិនច្រឡំគ្នាទេ មួយទៀត លោកចែករំលេកឧម៌ទាំងឡាយនេះ ហើយបញ្ញាត្តឲ្យផ្សេងតីគ្នាបានប្ទទេ ។ សម្មារិន័យនឹងអមូឡវិន័យ ។បេ។ សម្មារិន័យនឹងបដិញ្ញាតកណេ: សម្មារិន័យនឹងយោក្យស្រិក សម្មារិ

អធិករណ៍ភេទ សត្ត<u>ន</u>ំ សមហិន និទានាទយោ

យោធិ វា តស្សទា**ខិយសិកាត់** វា សម្មុធវិលយោតិ ក្នុយស្រាស្រ្នេង ក្នុងខេត្ត ភាពក្នុង វិសំសដ្ឋា លញ្ញ ខ បន់មេសំ ឧញ្ទន់ វិនិត្តជិត្យ វិនិត្ត-ជ្ញា သသမ္လာကေ ရသားရေး ។ အခ်ိတ္မေးကောင္ វា សភិវិលយោធិវា ឥមេ ជមា្ម សំសដ្ឋា នោ វិសំ. សដ្ឋា ន ច លញ្ជា ៩មេសំ ឧញ្ទន់ វិនិត្តជិត្តា វិធិត្ត ជំនាំ ឃឃុមស្រុ នយោត្រង់ ឯកគិស្សេច ម អត្តារួកពោះ ម្នាស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្ ដ្ឋានយល់ខ្ញុំ ។ អត្តស្សាល្ខេខ ។ ពេម្ពិស្និ កាត់ រា សម្មទាវិលយោត វា តស្បាលចំយស់កាត់ ក្នុងស្រែន ប្រភព្ធារក្សេង ប្រការ សំសដ្ឋា នោះសំសដ្ឋា ឧ ខ លក្កា ៩ មេសំ ឧទ្ទាន់ န္းပုံရွစ္တဲ့ နွင့္ရပ္သည္ အသင္းကာ ရာကားရခဲ့ ခ

(១៤៤) សម្មទាវិនយោ គឺនំនានោ គឺសមុនយោ គឺជាតិគោ គឺបកវេ គឺសម្ភារេ គឺសមុដ្ឋានោ ។ សតិវិនយោ ។ បេ ។ អមុន្ត្រីនយោ ប់ដំញាត់គោរណំ

អធិបារណ៍ពេទ សំងែងអំពីហេតុនៃសមជៈទាំង ៧ ជាងើម

វិន័យនឹងតស្សុធ្មាប់យស់កា សម្មារិន័យនឹងតំណវត្តារក: ធម៌ទាំងនេះ $\boldsymbol{\mathcal{M}}$ ဖ $\boldsymbol{\mathcal{U}}$ ဖွစ္ပြန္ေတာ္အေပြာ မွန္မား ေမွန္မားေတြ ကေလးလက္မွာ ကေလးကို ကေလးကိ នឹងសតិវិន័យ ធម៌ទាំង៍នេះ លេយ[ចន្ប៉ុត្តា មិនមែន ៤ វូង៍គ្នា ទេ មួយ ទៀត លោកមិនបានចែករំលែកធម៌ទាំងនេះ ហើយបញ្ហាត្ឲ្យផ្សេងពីគ្នា ទេ ។ សម្មារិន័យនឹងអមូឡវិន័យ ។ បេ ។ សម្មារិន័យនឹងបដិញ្ញាត... ក ហោៈ សម្មារិន័យនឹង យេក្យស្រកា សម្មារិន័យនឹងតស្សប្របយ្-ស់តា សម្មទាវិន័យនឹងតំណវត្តារតៈ ធម៌ទាំងនេះលេយប្រឡុគ្នា មិនមែន មន្ត្យាយប្រឡិត្តេខេ មួយទៀត លោកមិនបានបែករំលែកធម៌ទាំន៍នេះ ហើយបញ្ជូត្តឲ្យផ្សេងពីគ្នា ទេ ។

(១៤៤) សម្មារិន័យ មានអ្វីជាគ្រឿនប្រគល់[©] វ្រូវផល មានអ្វី ជាហេតុឲ្យកើតទៀន មានអ្វីជាក់ណើត មានអ្វីជាដែន មានរឿជាអង្គ មានអ្វីជាសមុជ្ជាន ។ សតិវិន័យ ។ បេ ។ អមុខ្សវិន័យ បដិញ្ញានករណ:

វិនយប់ដកេ បរិវាភេ

យេក្យ្យសំកា នស្បនាម័យសំកា នំណាវគ្គាក្រោ គឺនំនានោ គឺសមុខយោ គឺជាត់គោ គឺជកវា ឌុសស្ពារ ឌុសមុដ្ឋាលា ។ សត្ថទាវិលយោ និនាន-ជំនានោ ជំនានសមុខយោ ជំនានជាតិកោ ជំនា-ឧប្បក វេ ខំនានសម្ភាព ខំនានសមុដ្ឋានា ។ សត៌-រួចលោ ឯ គេ ឯ អត់ខារួចពេល ឧត្យួយឧយុស យេក្យុសិតា នស្ស១មិយសិតា និណវត្ថាក្រោ នានឲ្យកក្រ ចំនានសម្ភាព ចំនានសមុឌ្ពនោ ។ សម្មទាវិលយោ គឺជំនានោ គឺសមុខយោ គឺជាគំកោ ត់ខែករោ ត់សម្ភាព ត់សមុដ្ឋាយា ។ សត់វិនយោ ។ ខេ ។ អង្គ ្រិត យោ ខឌិញ្ជាត់ការណ៍ យេក្យ្យាសិ-តា តស្បាល់យស់តា និណាវត្ថាក្រោ គឺជំនានោ តែសមុខយោ គឺជាតិ គោ គឺបកឋោ គឺសម្ពារោ គឺ-ស្តដ្ឋាយ ។ ស្តីស្សុខលោ សេខខ្មែរយេ សេខ-សមុខយោ មេនុសន៍កោ មេនុប្បភព មេនុសម្ភាព

វិនយប់ិងក បរិវារៈ

យេក្យស្រកា តស្សបុល្យសិកា នឹងតំណវត្ថាកេ: មានអ្នីជាគ្រឿនី ប្រគល់ឲ្យនូវផល មានអ្វីជាហេតុឲ្យកើតខ្មើន មានអ្វីជាក់ េណីត មានអ្វីជា ដែន មានអ្វីជាអង្គ មានអ្វីជាសមុដ្ឋាន ។ សម្ម**ភ**ិន័យ មាននិទា**ន**ជា គ្រឿងប្រគល់ឲ្យខ្លះផល មាននិទានជាហេតុឲ្យកើត ឲ្យង៍ មាននិទានជា កំណើត មាននិទានជាដែន មាននិទានជាអង្គ មាននិទានជាសមុដ្ឋាន ។ សត់វិន័យ ។ បេ ។ អមុឡូវិន័យ បដ់ញ្ញាតករណ: យេកុយ្យសិកា តស្ស្-ចុល្យសិកា នឹងតំណវត្ថាកេ: មាននិទានជាគ្រឿងប្រគល់ឲ្យនូវផល មាននិទាន់ជា ហេតុឲ្យកើត ឡើង មាននិទាន់ជាកំណើត មាននិទាន់ជាដែន មាននិទានជាអង្គី មាននិទានជាសមុដ្ឋាន ។ សម្មទាវិន័យ មានអ៊ីជា គ្រឿងប្រគល់ឲ្យនូវផល មានអ្វីជាហេតុឲ្យកើត ឡើង មានអ្វីជាតំណើត មានអ្វីជាដែន មានអ្វីជាអង្គី មានអវីជាសមុដ្ឋាន។ សតិវិន័យ ។ បេ ។ អមូឡវិន័យ បដ្ឋភាគេករណៈ យេក្យស្រិកា តស្សធ្លាប់យសិកា នឹងតិ-ណវត្ថារកៈ មានអ្វីជាគ្រឿងប្រគល់ឲ្យនូវផល មានអ្វីជាហេតុឲ្យកើតឡើង មានអ្វីជាតំណើត មានអ្វីជាដែន មានអ្វីជាអង្គ មានអ្វីជាសមុដ្ឋាន ។ ស**ម្មភាវិន័យ** មានហេតុជាគ្រឿងប្រគល់ឲ្យខ្លុវផល មានហេតុជាហេតុ **ឲ្យក្**ត**េញ្ជី មា**នហេតុជាតំណើត មានហេតុជាដែន មានហេតុជាអង្គី

អធិករណៈកេទ សត្តខ្ញុំ សមប៉ានំ និទានាទយោ

ខេត្តសមុដ្ឋា នោ ។ សតិវិន**យោ** ។ ខេ។ អ**មុ**ធ្<mark>សវិន-</mark> យោ ខដុញ្ញាត្តាសា យេក្យស្រិកា ត្រូវប្រចំ**យ**-ស់គា តំណាវត្តាគ្រោ មេតុធំជានេ មេតុសមុខយោ សេត្សត់ កោ សេត្បូកវេ សេតុសទាពេ សេ**តុស**-មុដ្ឋា នោ ។ សម្មទាវិនយោ គឺនិនា នោ គឺសមុខយោ ត់ជាត់គោ ត់បកវេ ត់សម្ភាព ត់សមុដ្ឋាល ។ សតិវិនយោ ។ ម ។ អម្មន្នវិនយោ បដិញ្ញាត់ការណ៍ យេក្យុស្តា នស្បូនបិយសិតា និណវត្តាក្រោ គឺខំជា គើសមុខយោ គឺជាតិគោ គឺមកវេ តុសស្ពល កំសង្គាល ។ ស**គ្**សា**នយោ បច្ចូយ**-ត្ថាយេ ឧត្តិណ្ឌាត់លោ ឧត្តិណ្ឌាស្សា ឧត្តិណា។ ខ្យុករ៉ោ បច្ចូយសម្លារ ខច្ចួយសមុដ្ឋា ខោ ។ **សត់វិន-**កុយ្យស់កា តស្បទាទិយសិតា តំណវត្ថាក្រោ មទួយ-ចំនា នេ ជជិញមានពេល ជជិញម្នាងមេឃ ជជិញគាំ ស ្ស ខ្លួយសម្ភាព ខ្លួយសមុដ្ឋា នោ ។

អធិបារណ៍ពេល សំងែងអំពីហេតុខៃសមជៈទាំង ៧ ជាងើម

មានហេតុជាសមុដ្ឋាន ។ សតិវិន័យ ។ បេ ។ អមុខ្សិនយ បដិញ្ញាតករ_ ណៈ យេក្យស្រិក តស្សធាចិយសិកា នឹងគិណវត្ថាកេះ មានហេតុជា គ្រឿងប្រគល់ឲ្យនូវផល មានហេតុជាហេតុឲ្យកើតឡើង មានហេតុជាកំ-ណើត មានហេតុជាដែន មានហេតុជាអង្គ មានហេតុជាសមុដ្ឋាន ។ សម្មារិន័យ មានអ្វីជាគ្រឿនប្រគល់ឲ្យនូវផល មានអ្វីជាហេតុឲ្យកើត ឡើង មានអ្វីជាតំណើត មានអ្វីជាដែន មានអ្វីជាអង្គ មានអ្វីជាស**ម្**ដ្ឋាន ៗ សតិវិន័យ ។ បេ ។ អមុទ្យវិន័យ បដ់ពាាត់តរណៈ យេក្យស្រកា តស្សប្រាប់យស់តា នឹងតំណវត្ថារត: មានអ្វីជាគ្រឿងប្រគល់ឲ្យនូវផល មានអ្វីជា ហេតុឲ្យកេត្ត ឡេីង មានអ្វីជាក់ ណើត មានអ្វីជាដែន មានអ៊ីជាអង្គ មានអ្វីជាសមុដ្ឋាន ។ សម្មភាវិន័យ មានបច្ច័យជាគ្រឿងប្រគល់ឲ្យនូវផល មានបច្ច័យដោះហតុឲ្យកើតឡើង មានបច្ច័យជាកំណើត មានបច្ច័យជាដែន មានបច្ច័យជាអង្គី មានបច្ច័យជាសមុដ្ឋាន ។ សតវិន័យ ។បេ។ អម្មវិន័យ បដ្ឋញាត្តសណៈ យេក្យស្រិកា តស្សប្រយសិកា និងតំណវត្ថាក្រះ មានបច្ច័យជាគ្រឿងប្រគល់ឲ្យនូវផល មានបច្ច័យជាហេតុឲ្យកើតឡើង មានបច្ច័យជា**ក ណើ**ត មានបច្ច័យជាដែន មានបច្ច័យជាអង្គី មានបច្ច័យ ជាសមុដ្ឋាន ។

វិនយប់ដកេ បរិភាភ

(೧೬೮) ಕೃತ್ಣ ಕಟಕಾಗಿ ಆತ ಕಿ**ಯ**್ ಆತ ೪. មុឌ្ឍ១១ ។ សត្តន្ទំ សមឥាជំ ឧត្តិស មូលាជំ ឧត្តិស សមុដ្ឋាយ ។ សត្តជំ សមសាជំ ភាគមាជំ ជព្វស ရွက္ ေ နည္ခံသည္ အေျပ ရွက္ ေ အရွိ<u>ဳ</u> ស្តីខេខា ឧត៌ម្គីខេខា រូឌ៣មគីខេខា ជំនួលភូគិខ-ស ។ សត្វខេយស្ប ខត្តារ មូលាន ។ អ**មុខ្សិរខយស្ប** ငန္ဆာႏို မွတာနဲ့ ၅ ဗန္ဓိဏ္ဍာအအားလာလျှံ မွေ မွတာနဲ့ ເໝາ ေ នេះសេទិ យស្ប េ នេះសេទិ ។ យេក្យស្រិ-ကေလ ဧရွာဂ်မွဟ^{ည့်} အ**ပ**ျူရာစိုယာ**ပ်ကလ ဧ**ရွာဂါ មូលាជំ។តំណាវត្តាកោស្ស ខត្តាំ មូលាជំ សង់ស្រម្មុ-១តា ជត់មាត់១២ រួច៣មាត់១២ ជំងួលមាត់១-តា ។ សត្តដ្ំ សមតាជំ ៩១៤ ៩ពួស មូលាជំ ។ សត្ដ្ សមតាជំ ភាតមេ ជុំស្តីស សមុដ្ឋាល ។ សត់វិនយស្ប កម្មស្ប កាំយា ការណំ ខ្ពង-មន្ អជ្ឈូបកមន្ អធិវាស្ខា អប្បដិក្តោស្លា ។ អត់ខារួច៣មារី ២តីមារិ ១ ខេ ១ ឧត្តយាខយៈហេមារិ ឌេត់មា រ គេ រ ពេឃ ៣ មេខា លា ឧធិសា រ គេ រ

នៃយប់និក បរិវារៈ

(១៤៥) សមថៈ ទាំជ ៧ មានមូលប៉ុន្មាន មានសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ សមថ: က်ော်ရ ၏ សាន្ទុល ၆៦ សានសមុ**ដ្**ឋាន ဘျဉ် ។ សមថ: តាំង **៧ សា**ន្ទុល **၆៦** (នោះ)ដូចម្ដេច។ សម្មារិន័យមានមូល ៤ គិច ពោះមុខសង្ឃ ១ ចំពោះមុខ ធម៌១ ចំពោះមុខវិន័យ១ ចំពោះមុខបុគ្គល១។ សតិវិន័យមានមូល ៤ ។ អមូទ្បីវិន័យមានមូល ៤ ។ បដ់ញាាតករណៈមានមូល ៤ គឺ បុគ្គលណា សំដែន ១ សំដែនចំពោះបុគ្គលណា ១ ។ យេកុយ្យសិតាមានមូល ៤ គស្ស្រាប់យស់តាមានមូល ៤ ។ តំណាវត្តារកៈមានមូល ៤ គឺ ចំពោះមុខ សង្ឃ ១ ចំពោះមុខធម៌១ ចំពោះមុខវិន័យ១ ចំពោះមុខបុគ្គល១ ។ នេះជាមូល ៤៦ បេសសមថៈ ព័ន៌ ៧ ។ សមថៈ ព័ន៌ ^(១)៧ មានសមុដ្ឋាន៣៦ (នោះ) ដូចម្ដេចខ្លះ ។ ការធ្វើញត្តិ ការបញ្ឈប់ញត្តិ ការចូលទៅធ្វើដោយ ខ្លួនឯង ការបង្គាប់ឲ្យគេបូលទៅធ្វើ ការទទួលបង្គាប់ ការមិនហាមឃាត់ នូវសង្ឃឹកម្ម គឺ សតិវិន័យ ។ នូវសង្ឃឹកម្ម គឺ អមុទ្បុវិន័យ។ បេ ។ នូវសង្ឃឹ ត្ទ គឺបដ់ពារាគតណេៈ។ បេ។នូវសង្ឃតម្ម គឺ យេក្យស្រិកា ។ បេ ។

១ អដ្ឋកិច្ចាត់ន្យល់ថា ត្រង់ពាក្យបុច្ចាអំពីសមុដ្ឋាន ដែលលោកពោលថា សមថៈទាំង ៣ មានសមុដ្ឋាន ៣៦ នោះតើផ្ទុំចម្ដេច អ្វីច្នេះ កំមែនពិតហើយ តែបានដាលោកចែកតែសមថៈ៦ ក្នុងសមចិះ អួយ ១ មានសមដ្ឋានប្រាំមួយ១ អ្វីច្នេះវិញ ព្រោះសម្មុខានៃ័យមិនមានសមដ្ឋាន ទេ ដោយមិនបានសង្គ្រោះចូលក្នុងកម្ម ។

អធិការណ៍កេទំ សត្តន្ទំ សមឋានំ នានត្ថាទយោ

តស្បាលចំបស់ក្រាយ ខេត្តស្បា ១ ខេ ១ តំណៅគ្នា-ខេតមន់ អស់វាសនា អប្បដិក្តោសនា ១ សត្តជំ សមភាន់ ៩មេ **ន**ត្តិស សមុដ្ឋានា ១

(០៤៦) មាតិសរួខយោខ្មុរ មានរួចពោយខ្មុរ មុគេ င်းရဲ့ သင်္ခာ သသ**ပ**ါသီသေ **ဒ**ေသးက် ရမ္မီး ပါသီ**း**ဇ-មេវ ខានំ ។ សម្មុសវិនយោទិ វា អមុខ្សិនយោ**តិ** វា ។ ខេ ។ សម្មទាវិលយោទិវា បដិញ្ញាត់ការណេឆ្គិវា យោត ជ នស្បានចំយស់កាត់ជ សម្មុខវិនយោត៌ ក្នុលាវត្ថាក្រោត្តិក្នុងមេខេត្តា សាសាព្យញ្ញា នាស់ រា្ស្ស មា្សិត នេះ ឧក្សុស ម្រុំ ស្សុខ **លោខ្** ក្រុសស្នេច ស្រុក ក្រុស ស្រុក ស្តិស ស្រុក ស **មា**ឈើយ ខ ឯ មាគីស្សនយោង្ខ ឯ អគិឌីស្រែ<mark>យោង្</mark> ឯ ។ ខេ ។ សម្មទាវិលយោធិវា មឌិញ្ញាតការណេឆ្នំ វា សព្ទាវិលយោធ៌ វា យេក្យស្រិកាធិវា សម្មុសវិល-

អធិការណ៍ភេទ សំដែងអំពីអត្តផ្សេង២ គ្នានៃសម**ថ**ៈទាំង៧ជាដើម

នូវសង្ឃកម្ម គឺ គស្សុធ្យាយសិកា ។ បេ ។ ការធ្វើញត្តិ ការបញ្ឈប់ញត្តិ ការចូលទៅធ្វើដោយខ្លួនឯឪ ការបង្គាប់ឲ្យគេចូលទៅធ្វើ ការទទួលបង្គាប់ ការមិនហាមឃាត់ នូវសង្ឃកម្ម គឺតិណវត្តារកៈ ។ នេះជាសមុដ្ឋាន ៣៦ ប្រស់សម្តេច ៧ ។

[១៤៦] សម្មារិន័យនឹងសតិវិន័យ ធម៌ទាំងនេះមានអត្តផ្សេង ១
គ្នា មានរាញ្ញានៈ មៀន ១គ្នា ឬ ក៏មានអត្តជាមួយគ្នា ផ្សេងគ្នាតែឲ្យញ្ជនៈ
ប៉ុណ្ណោះទេ ។ សម្មារិន័យនឹងមេទូរ៉ូវិន័យ ។ បេ ។ សម្មារិន័យ នឹងបដិញ្ញាត់ករណៈសម្មារិន័យនឹង យោក្យស្រិកា សម្មារិន័យនឹងតស្បុធ្មាល់ សម្មារិន័យនឹងតំណាត្តាកេះ ធម៌ទាំងនេះមានអត្តផ្សេង ១គ្នា មានឲ្យញ្ជានៈ ផ្សេង ១គ្នា ឬក៏មានអត្តជាមួយគ្នា ផ្សេងគ្នាតែឲ្យញ្ជនៈ បុណ្ណោះទេ ។ សម្មារិន័យ នឹងសតិវិន័យ ធម៌ទាំងនេះមានអត្តក៏ផ្សេងគ្នា មានឲ្យញ្ជានៈ តែផ្សេងគ្នា នៃស្សាធានៈ ក៏ផ្សេងគ្នា សម្មារិន័យ នឹងសតិវិន័យ ធម៌ទាំងនេះមានអត្តក៏ផ្សេងគ្នា មានឲ្យញ្ជានៈ ក៏ផ្សេងគ្នា ដែរ ។ សម្មារិន័យនឹងអម្ចេទ្ធរិន័យ ។ បេ។សម្មារិន័យ និងមេទូរ៉ូវិន័យ ។ បេ។សម្មារិន័យ វិន័យនឹងបដិញ្ញានករណៈ សម្មារិន័យនឹងយេក្យហ្វូសិតា សម្មារិន័យ

នៃឈមិនកេ បរិវាភេ

យោទិ វ នស្សទាខិយសិតាទិ វ សម្មុទាវិនយោទិ វ ទិណាវត្ថាក្រោទិ វ ៩មេ ជម្មា នានត្ថា បើវេ នានា-ព្យញ្ជា ប ។

(១៤៧) វិស នោ វិសនា គឺការណ៍ វិស នោ នោ អគិកា-រណ៍ អគិការណ៍ លោ វិវា នោ អគិការណៈ ញៅ វិវា **នោ ខ** ស៊យា វិវានោ វិវានាខិការណ៍ ស៊យា វិវានោ នោ អឌ៌-តារណ៍ សំយា អធិតារណ៍ នោះវិវានោ សំយា អធិតារ_ ណ្ណារវាស់នេះ ២។ ឥត្ត ភាគមាវិស្នេរិសនាធិការ-ហុ ៤ មុខ មូយ ស្នេខ ខេតាខ្មុំ មុខគើខ្មុំ មុ ៤ ខេ ៤ ខេឌ្ឌ មានខ្លុំខ្លួ មានខ្លុំខ្លួ មានខ្លុំខ្លួ មានខ្លុំខ្លួ យ់ តត្ត កណ្តាន់ ភេលយោ ក្តែយោ វិវាយោ នានាវានោ អយុស្ស មេខ្មុស យ (៧) ស្រែស ខេខ្ វេក្ស វេក្ស គ្រួម សង្គ្រ មន្ត្រ មន្ត្រ វេក្ស ស អភិការណ៍ ។ មាតាច បុត្តេន វ៉ានត់ បុត្តោច មាតរា វវខេត បតាច់ បុត្តេ វវឧត បុត្តេច បត្តា វវឧត ភា-តាប់ ភាត្យ វៃឧត ភាតាប់ ភកិច្ចិយា វៃឧត ភកិច្ចិ សាន្ស រ៉ូនេឌ្ឌ សាសាល្រេត សាសាលេខ រ៉ូនេឌ្យ មាល

១ ម. បៃចួយ៣យ ។ ៤ ម. មេឝគំ ។

វិនយប់ជិក បរិវារៈ

នឹងតស្សព្យាយល់កា ស**ម្មា**វិន័យនឹងតំណវត្ថាក្រ: «មេហិង ខេះមាន ក្នុ អត្ថាផ្សេង ១ គ្នា **មា**នព្យញ្ញាន:ក់ផ្សេង ១ **គ្នាដែរ ។**

(១៤៧) វិជទ ហាត់ជាវិជទាធិត្យណ៍ វិជទ មិនហាត់ជាអធិត្យណ៍ អធិត្យណ៍មិនបាន់ជាវិវាទ បាន់ជាអធិត្យណ៍ផង ជាវិវាទផង វិវាទ បាន់ជាវិ វាទាធិតា លោកមាន វិជា៖ មិនហាត់ជាអធិការណ៍ក៏មាន អធិការណ៍មិនបាត់ ជាវិកាទក៏មាន ចាត់ជាអធិត្យណ៍ផង វិកាទផងក៏មាន ។ បណ្តាធមិទាំង នោះ វិកា «ដូចម្ដេច ដែលចាត់ជាវិកាទាត់ពេណ៌ ។ ភិក្ខុ ទាំង ឡា យក្នុង សាសនា នេះ ជ ជែកគ្នា ថាសភាវ:នេះជាធម៌ក្ដុំ មិនមែនជាធម៌ក្ដី។បេ។ជាខុជ្យាបត្តិក ជាអនុដ្ឋហ្វបត្តិភ្នំ សេចត្តិប្រកួតប្រកាន់ ជម្រោះ សេចត្តិប្រកាន់១ស សេចក្តី ជជែក ការនិយាយបែកផ្សេងពីគ្នា ការនិយាយផ្ដេសផ្ដាស ការនិយាយ ដើម្បីឲ្យគេព្រយចិត្ត សេចក្តីប្រកែកប្រណាំងណា ក្នុងសភាវៈទាំងនោះ វិវាទ នេះ ថា គ ជាវិវា ទា ជិករណ៍ ។ បណ្តាធម៌ ទាំង នោះ វិវាទដុច ម្តេច ដែល មិន**ហ**ត់ជាអធិតរណ៍ ។ មាតាទាស់ ទៃងីនិងីបត្**ក** បុគ្គា**ស់** ទៃងីនិងីមា<u></u> តាក្តី បិតា ទាស់ ទេង៍នឹង៍បុត្តក្តុំ បុត្តទាស់ ទេង៍នឹង៍បិតាក្តុំ បង់ប្នុប្រុស**ទា**ស់ ខែង៍នឹងបង់ប្អូនប្រុសត្តិ បង់ប្អូនប្រុសថាស់ខេង៍នឹងបង់ប្អូនស្រឹត្តិ បង់ប្អូន ស្រីពស់ ទេងនឹងបង់ប្អូនប្រុសក្តី សំឡាញ់ពស់ ទែងនឹងសំឡាញ់ផងគ្នាក្តី

អធិការណ៍កេទ្ធំ អនុវាភាធិការណ៍

វិវា នោ នេះ អតិការណ៍ ។ គត្តកាតមំ អតិការណ៍ នោ វិវា នោ ។ អនុវានាតិការណ៍ អាបត្តាតិការណ៍ កើច្បាតិ-ការណ៍ ៩៤ អតិការណ៍ នោ វិវា នោ ។ គត្ត កាតមំ អតិការណ៍ព្យេវ វិវា នោ ច ។ វិវានាតិការណ៍ អតិកា-រណ៍ ព្យេវ វិវា នោ ច ។

(០៤៨) អនុវានោ អនុវានាធិការណ៍ អនុវានោ នោ អធិការណ៍ អធិការណ៍ នោ អនុវានោ អធិការ-ណា ញោវ អងុវា នោ ខ សំណា អនុវា នោ អនុវានាធិកា-រណ**ំ សំយា** អនុវា នោ នោះ គេរណំ សំ**យា** អនិ<u>-</u> ក្សា នេះ មនុស្ស មិល មគ្គមេ មើយ ដែល មេ មិន្ត្រ ប ។ ឥត្ត ភាគមោ អពុវា នោ អពុវានាធិភាពណាំ ។ ឥឌ ភិក្ខុ ភិក្ខុ អនុវន**ន្តិ សីលវិបត្តិយា** វា អាចារិ**-**ចន្តិយា ក និដ្ឋិវិចន្តិយា ក អាជីវវិចន្តិយា ក យោ នទ្ធ អត់ប្រយ អត់ច្រយ អត់ហិពយ អត់មហាយ អត់ភាគាំ-វន្តា អត្តឡូសនតា អនុពលបុទ្រាជ អយ់ អនុវា នោ អដុវាឌាជិការណ៍ ។ តត្ត កាតមោ អជុវានោ នោ អជ៌ការណ៍ ។ មាតាចំបុត្ត អល់ជត់ បុត្តោច មានរំ

អធិការណ៍ អន្តវាទាធិការណ៍

វិវាទ នេះ មិន ហាត់ជាអធិករណ៍ ខេ ។ បណ្តាធមិទាំង នោះ អធិករណ៍ ដូច ម្តេច ដែលមិន ហាត់ជាវិវាទ ។ អនុវាទាធិករណ៍ អាបត្តាធិករណ៍ មឹងកិច្ចធិ-ការណ៍ អធិករណ៍ នេះ មិន ហាត់ជាវិវាទ ខេ ។ បណ្តាធម៌ទាំង នោះ អធិ-ការណ៍ដូច ម្តេច ដែល ហាត់ជាអធិករណ៍ ផង ជាវិវាទ ផង ។ វិវាទាធិករណ៍ ហាត់ជាអធិករណ៍ ផង ជាវិវាទ ផង ។

(១៤៨) ការចោទ បាត់ជាអនុវាទាធិករណ៍ ការបោទ មិនបាត់ជា
អធិករណ៍ អធិករណ៍មិនបាត់ជាការចោទ បាត់ជាអធិករណ៍ផងី ជាការ
ចោទផងី ការចោទបាត់ជាអនុវាទាធិករណ៍ក៏មាន ការចោទមិនបាត់ជា
អធិករណ៍ក៏មាន អធិករណ៍មិនបាត់ជាការបោទក៏មាន បាត់ជាអធិករណ៍
ផងី ជាការចោទផង៏ក៏មាន ។ បណ្តាធមិទាំងនោះ ការចោទដូចម្ដេច ដែល
បាត់ជាអនុវាទាធិករណ៍ ។ កិត្តទាំងឡាយក្នុងសាសនានេះ ចោទកិត្តផង៏
គ្នា ដោយសីលវិបត្តិក្ដី ដោយអាចារវិបត្តិក្ដី ដោយខិដ្ឋិបត្តិក្ដី ដោយអាជីវិជ្ជិក្ដី ការចោទ សេចក្ដូបកាន់ ការពោលជដែក ការពោលគរ៉ាំ ការ
ពោលបង្គាច់ ការទំពោលបង្គិច ការបន្ថែមកម្ខាំងណា ក្នុងវិបត្តិច្នាំ ជា
នោះ ការចោទនេះ បាត់ជាអនុវាទាធិករណ៍ ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ ការ
បោទនេះ បាត់ជាអនុវាទាធិករណ៍ ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ ការ
បោទដូចម្ដេច ដែលមិនបាត់ជាអធិករណ៍ ។ បណ្ដាធមិទាំងនោះ ការ

វិនយប់ដែល បរិវាភេ

អនុវនភ បិតាបិ បុត្ត អនុវនត បុត្តោបិ ចិត្ត អនុវនត
ភាគាបិ ភាគា អនុវនតិ ភាគាបិ ភគិន អនុវនតិ គតិនិបិ
ភាគាបិ ភាគា អនុវនតិ ភាគាបិ ភគិន អនុវនតិ គតិនិបិ
ភាគា អនុវនតិ សហាយោបិ សហយំ អនុវនតិ អយំ
អនុវានោ នោ អនិការណំ ។ គគ្គ កាគមំ អនិការណំ
នោ អនុវានោ ។ អបត្តា ចិការណំ កើច្ចា ចិការណំ
វិវានា ចិការណំ ដន់ អនិការណំ នោ អនុវានោ ។
គគ្គ កាគមំ អនិការណ៍ញៅ អនុវានោ ច ។ អនុ
វិភាព ការណំ អនិការណ៍ញៅ អនុវានោ ច ។ អនុ
វិភាព ការណ៍ អនិការណ៍ អនិការណ៍
វិភាព ការណ៍
វិភាព

នៃយប់នៃក បវិវារៈ

មាតាក្ដី បិតា បេទបុគ្គក្ដី បុគ្គ បេទបតិតក្ដី បនិប្អូនប្រុស បេទបងប្អូនប្រុស ជន អ្នកក្ដី បនិប្អូនប្រុស បេទបងប្អូនប្រុស ក្ដី បនិប្អូនស្រី បនិប្អូនស្រី បេទបងប្អូនប្រុសក្ដី សំឡាញ់ បេទសំឡាញ់ ជន អ្នក ហេដែល បេខ មិនបាត់ជាអធិករណ៍ ។ បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ អធិករណ៍ ដូចម្ដេច ដែលមិនបាត់ជាការបោទ ។ អាបក្ដាធិករណ៍ កិច្ចាធិករណ៍ និងវិវាទាធិករណ៍ អធិករណ៍នេះ មិន បាត់ជាការបោទទេ ។ បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ អធិករណ៍ដូចម្ដេច ដែលបាត់ ជាអធិករណ៍ជំនិ ជាការបោទផង ។ អនុវាទាធិករណ៍ បាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាការបោទផង ។ អនុវាទាធិករណ៍ បាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាការបោទផង ។ អនុវាទាធិករណ៍ បាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាការបោទផង ។

(១៤៩) អាបត្ត បាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ អាបត្តិ មិនបាត់ជាអធិករណ៍
អធិករណ៍មិនបាត់ជាអាបត្តិ បាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាអាបត្តិផង អាបត្តិ
បាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ក៏មាន អាបត្តិមិនបាត់ជាអធិករណ៍ក៏មាន អធិករណ៍
មិនបាត់ជាអាបត្តិក៏មាន បាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាអាបត្តិផងិក៌មាន ។ បណ្តា
ធម៌ទាំងី នោះ អាបត្តិដូចម្ដេច ដែលបាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ > កង់នៃអាបត្តិ
ទាំងី ៩ ក៏បាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ កង់នៃអាបត្តិទាំងី ៧ ក៏បាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ១ បណ្តាធិករណ៍ អាបត្តិទាំងី នេះ ខើបបាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាធម៌ទាំង៍ នោះ
អាបត្តិដូចម្ដេច ដែលមិនបាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាធម៌ទាំង៍ នោះ
អាបត្តិដូចម្ដេច ដែលមិនបាត់ជាអាចតារាធិករណ៍ ។ សាតាបត្តិនឹងសមាបត្តិ

អធិករាជាវិ កិច្ចាធិការជាំ

អយ់ អាចត្ត ដោ អចិត្តាលាំ ។ នេត្ត កានមំ អចិត្តាលាំ ដោ អាចត្តិ ។ ទៅច្បាចិក្សាលាំ វ៉ៃវានាចិក្សាលាំ
អនុវានាចិក្សាលាំ នំខំ អចិក្សាលាំ នោ អាចត្តិ ។
នេត្ត កានមំ អចិក្សាលាញាវ អាចត្តិ ច ។ អាចត្តាចិក្សាលាំ អចិក្សាលាញាវ អាចត្តិ ច ។

(០៤០) កាំខ្ញុំ កាំទ្វា និការណ៍ កាំខ្ញុំ នោ អនិការណ៍
អនិការណ៍ នោ កាំខ្ញុំ កាំខ្ពុំ ញ្ចៅ អនិការណ៍ កាំ ប្រ
កាំខ្ញុំ កាំទ្វានិការណ៍ សិយា កាំខ្ញុំ នោ អនិការណ៍
សិយា អនិការណ៍ នោ កាំខ្ញុំ សិយា អនិការណ៍ ហេ ហេតុវិ
សិយា អនិការណ៍ នោ កាំខ្ញុំ សិយា អនិការណ៍ ។ យា
សង់ផ្លែស្បា កាំខ្យុយថា ការណ៍យថា អបលោកឧកម្នំ
ញាត្តិកាម្នំ ញាត្តិខុតិយកម្នំ ញាត្តិខុតុគ្គកម្នំ សំនំ កាំខ្ញុំ
កាំទ្ធានិការណ៍ ។ គគ្គកាតមំ កាំខ្ញុំ សមានុខជ្ឈាយកាំខ្ញុំ
សមានាខាយកាំខ្ញុំ និនំ កាំខ្ញុំ នោ អនិការណ៍ ។
សមានាខាយកាំខ្ញុំ និនំ កាំខ្ញុំ នោ អនិការណ៍ ។
កាខាយកាំខ្ញុំ និនំ កាំខ្ញុំ នោ អនិការណ៍ ។
កាខាយកាំខ្ញុំ និនំ កាំខ្ញុំ នោ អនិការណ៍ ។
កាខាយកាំខ្ញុំ និនំ កាំខ្ញុំ នោ អនិការណ៍ ។
កានានានាយកាំខ្ញុំ និនំ កាំខ្ញុំ នោ អនិការណ៍ ។
កានានានាយកាំខ្ញុំ និនំ កាំខ្ញុំ នោ អនិការណ៍ ។

១ ម អធិករណញ្ជេរ **កំ**ច្ចញ្ញ ។

អធិករណភេទ កំបាធិករណ៍

អាបត្ត (១) នេះ មិនចាត់ដាអធិតរណ៍ ទេ ។ បណ្តាធម៌ ទាំធី នោះ អធិតរណ៍
ដូចម្តេច ដែលមិនចាត់ដាអាបត្ត ។ កិច្ចាធិតរណ៍ វិវា**ទា**ធិតរណ៍
នឹងអនុវាទាធិតរណ៍ អធិតរណ៍ នេះ មិនចាត់ដាអាបត្ត ទេ ។ បណ្តាធម៌
ទាំងី នោះ អធិតរណ៍ដូចម្តេច ដែលចាត់ដាអធិតរណ៍ផង ដាអាបត្តិផង ។
អាបត្តាធិតរណ៍ ចាត់ដាអធិតរណ៍ផង ដាអាបត្តិផង ។

(១៥០) កិច្ច ចាត់ជាកិច្ចាធិតរណ៍ កិច្ច មិនចាត់ជាអធិការណ៍ អធិត្យណ៍មិខេហាគឺជាកិច្ច បាត់ជាកិច្ចផង៍ ជាអធិត្យណ៍ផង៍ កិច្ចបាត ជាកញ្ចេត្ត ណេត៌មាន កិច្ចមិនថាគឺជាអធិត្ត ណេត៌មាន អធិត្ត ឈេមខេចាត ជាក់ក្នុងមាន ចាត់ជាអធិករណ៍ផង ជាក់ក្នុផងក៏មាន ។ បណ្តាធម្នាផ នោះ កិច្ចដូចម្ដេច ដែលចាត់ជាកិច្ចាធិករណ៍ ។ កិច្ចរបស់សង្ឃ ឬកម្មដែល សង្ឃត្រវៃធ្វើណា គឺ អបលោកនកម្ម ១ ញុត្តកម្ម ១ ញុត្តគុធយកម្ម ១ ញត្តួចគុត្តម្ន ១ កក្ខនេះ រើបថាគណ់ក់ឲ្យផករណ៍បាន ។ បណ្ដាធម៌ទាំង នោះ កិច្ចដូចម្ដេច ដែលមិនចាត់ដាអធិករណ៍ ។ កិច្ចដែលអន្តេវាសិក ត្រវៈធ្វើដល់អាចារ្យ កិច្ចដែលសន្ធិវិហាកេត្រវៈធ្វេដល់ ទបដ្បាយ៍ កិច្ចដែល ភិក្ខុ ត្រូវធ្វើដល់ភិក្ខុដែលមានឧបជ្ឈយ៍ ស្មើគ្នា កិច្ចដែលភិក្ខុ ត្រូវធ្វើដល់ភិក្ខុ ដែលមានអាចារ្យស្មើត្ត កិច្ចនេះ មិនចាត់ដាអធិករណ៍ខេ ។ បណ្ដា ធម៌ទាំងនោះ អធិករណ៍ដូចម្ដេច ដែលមិនចាន់ជាកិច្ច ។ វិវាខាធិករណ៍

១ ប្រែយ៉ា ក៏រិយោជល់ មិនប្រែយ៉ា ក៏រិយាត្រូវឲ្យអាបត្តិ ដូចក្នុងសិក្ខាបទនោះទេ ។

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

អនុវានានិការណ៍ អាខត្តានិការណ៍ ៩៩ អនិការណ៍ នោ កិច្ចិ ។ ៩៩ កានមំ អនិការណ៍ញៅ កិច្ចញ្ ។ កិច្ចិនាណ៍ អនិការណៈញៅ កិច្ចញាតិ ។

អធិករណរក់ និង្និតំ ។

តស្បន្តា ន<u>ំ</u>

(០៥០) អចិត្យាយា ឧក្សោយ អាការ បុក្ខលេខ ច នៃនាន ទេតុប្បីចូយ មូល សមុដ្ឋា នេខ ច អាបត្តិ ហោតិ យត្ត ច សំសដ្ឋា និធា នេខ ច^(១) ហេតុប្បីចូយមូលានិ សមុដ្ឋា នេខ ព្យព្យនា វិវានោ អចិត្យាណា និឌ្ហិ ។

[្] បក**វា**តិកត្ថិ បោត្តកេទិស្សតិ ។

វនយប់ដក បុរិវារៈ

អនុវាទាធិតរណ៍ និធីរបបត្តាធិតរណ៍ អធិតរណ៍ នេះ មិនបាត់ជាកិច្ចទេ ។ បណ្តាធមិទាំធីនោះ កិច្ចដូចម្តេច ដែលបាត់ជាអធិតរណ៍ផង ជាកិច្ចផង ។ កិច្ចាធិតរណ៍ ចាត់ជាអធិតរណ៍ផង ជាកិច្ចផង ។

อย่ ผลิกรณาเทร ฯ

• คร ลืบที่เป็นโธผนิกเณ้เลงเธาะนุ่เบูะ (១៥១) និយាយអំពីការសើរអេធិករណ៍១ កិត្តូបាននូវការ សើរដោយអាការ១០ យ៉ាន៍១ បុគ្គលគំ ភិក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គ៤ ទើបសើរើអធិករណ៍បាន ១ និទាន ហេតុ បច្ច័យ មូល នឹងសមុដ្ឋាន(នៃអភិករណ៍) ១ អធិករណ៍ ដែលហត់ជារាល់ត្តិ នឹងអនាបត្តិ១ សមថ:ទាំង៧ មានសត្ វិន័យជាដើម កើតក្នុងទីណា ១ សមថ:ពាំងី៧ មានសម្មា 🗕 វិន័យជាដើម លាយ(២៤) គ្នាឬមិន(២៤) គ្នា១និទាន ហេតុ បច្ច័យ មូល នឹងសមុង្គាន (នៃសមថ:ពុំងជា (បការ) ១ សមថ:ទាំង ៧ប្រការ មានអត្តនឹងព្យុញ្ជន: (ផេ្ងង ៗគ្នា) 🤊 ធម៌ទាំនទ្យាយមានវិវាខជាដើម ដែលកាត់ជាអធិតរណ៍ នឹង មិនចាត់ជាអធិការណ៍ 🤊 នេះជាទទានក្នុងអធិការណៈកាធ 🤊

អ្**ឋ**រំ តាឋាសង្គណិតំ

(០៥២) ចោន៣ គាំមត្ថាយ ស្សា គ្នាស្រា ស់ ឡោក ទិខត្តាយ មត្តមិន មុស្ស មារណា ។ ចោខភា សារណេត្តា**យ** ខេត្តហត្ថាយ សារណា က (ရှေ့) ပက္ကတက္ကဏ^(စ) មត្តម្នំ បន្ទេសពេយក្តាំ ។ ស សេ ឃុំខេ អម្ចហ្ មា ទោ ខណ្ឌៈកាតាភណ^{ំ (២)} ស សេ ឧទ្_ពភា មុខិត្ សចេ អនុវិជ្ជិកោ សុវ មា ទោ សយសា អគ្ណា តាថ់វិក្សាហ៍គា អនុទួសញាត់

១ម. បរិគ្គហត្ថាយ។ 🖢 ម. អ**ភ**លា ។

តាហិសង្គណិក: ជាតំណមក^(១)

(๑๕๒) សូរថា ការเอาคเนีย์ใบเ**เ**กสะ์มี **ค**ามั่งใ ទោសដើម្បីហេតុអ្វី ប្រជុំសង្ឃដើម្បីប្រយោជន៍អ្វី *ទៀត មតិ*កម្ម គឺការរៀនមន្តដើម្បីហេតុអ្នី ។ ធ្វើយថា ការ **េហទ ដើម្បី**លើកទោស ការលើកទោស ដើម្បីនឹងសង្គត់ សន្តិន (បុគ្គល នេះឲ្យរាន៍ ចាល) ប្រដុំសន៍្បដើម្បីពិខិត្យក នូវការវិនិច្ច័យ ឯមគិកម្ម គឺការរៀនមន្តផ្សេងៗគ្នា (ដើម្បីឲ្យ ចូលចិត្តខ្លូវការកាត់សេចក្តី) ។ ប៉េលោកធ្វើជាវិន័យធរត្រូវកុំ និយាយស្រេកន់ពេក កុំនិយាយពាំងកំណាចកុំធ្វោសចក្តីថ្នាំង ថ្នាក់ចិត្ត**ឲ្យ**កើតទៀត (ចំពោះអ្នកដែលគ្រូវយោទ ឬអ្នកដែល one) កុំនិយាយពាក្យសង្គិតសង្គិនឥតប្រយោជន៍ ដោយ

១ អង្គពថា ហៅថា ទុតីយគាថាសង្គលាំត: គាថាផ្ទុកគ្នាស់ទី 🖢 ។

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

ក់ខ្លែ រូនពេល អក់លេខ ខេណ្ឌ អដ្ឋលេខ៌កោ អន្យោភវឌ្គី និសាមយ(១) តុស លេខ ពុខ្មតា គត់ សុវុត្ត សិក្ខាបនាឧលោមិក ក្នុំ ជ ជាសេ គ្នោ សមុក្រយ់គាំ ។ ្សាំ នេស់ អជ្ឃញួស្បូ កា លេខត្**បស**ញ្ជាំ ចុខិត្ស] ខេ ចោខគេស] ខ សហសា វេយាវៈ ហេ ប្រាវេសិ ។ ចោះឧតោ អាហ អាបញ្ញេន ជំនុខ មេសា មេខាជទើ ខ្មា អនុក្ខាប់ ខ**្**តីញ្ញានុ**សន្ទំ** ទេខ ការយេ ។ ខែឌីត្ហា សង្គឺស វុត្តា ^(២) អលផ្លឹស ៧៩ ^(m)ឧ វិផ្គ

និសាមេហិតិ កត្ថិ ហេត្តកេ ទិស្សតិ ។ និសាមេហិតិយៅ អង្នកហិយ់ ។
 ១ និ. ម. កញ្ហា ត ន. ម.ឯវំ ។

ខែយប់ឯក បរវារៈ

្មសពន់គ្រវៈលាក់ពិចារណាន្តវវត្តដែលគួរប្រព្រឹត្តតាម ជាអនុ_ លោមរបស់សិត្តាបទដែលព្រះសម្ពុះ ជាអ្នកប្រាជ្យធ្វៀវគ្គាស ្រង់ធ្វើ គឺបាននាំមកគិតល់ខុក ទ្រង់ពោលខុកមកដោយ ល្អ ក្នុងសុត្ត: គ ទក តៅកង្គ ក្នុងនៃយ គ ១ទូក: ក្នុង អនុលោម គឺបរវារ: ក្នុងបញ្ជាត្ត គឺវិនិយបដ្ឋក្នុងអស់ ក្នុង អនុលោមក: តមហាបទេស៤ ហើយនឹងបានញ៉ាំងគត់របស ខ្លួន ដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងបរលោក មិនឲ្យវិ**នា**សបាន លោកកាល់ស្វែងរកនូវប្រយោជន៍ គប្បីប្រកបតាមធម្មជាភ ដែលប្រកបដោយប្រយោជន៍តាមកាលដ៏គួរ លោកកុំអាល ដៀសដី របស់អ្នកជាប់**ហេខ**ខឹងអ្នកចោទ ដោយហេស ឡើយ។ (បើ) អ្នកលោខនិយាយថា លោកត្រូវអាបគ្គិហើយ លោកអ្នកជាប**់លេ**ទប្រៈកកថា ១មិនត្រូវអាបត្តិទេ (វិនយធរ) កុំរាល លើ**ក**លែងបុគ្គលទាំង 🌡 (នោះ) គប**្រី**ខេត្តយតាមដំ🗕 ណភាក្សដែលប្តេផ្សា ១ ភាក្សប្តេផ្សា (ណា) ដែលវិន័យធរ គោលចំពោះពួកបុគ្គលដែលមានសេចក្តីវា្ស ពាក្សៈប្តូង្វានុះ មនមានក្នុងពួកបុគ្គល ដែលឥតសេចក្តុភាសៈ៖ (ក្រោះថា)

អប់រ ជាយ៉ាសង្គលាំកំ អស់ផ្គុំអាទិបុប្ផាស់ផ្គុំនា

្សាខ្សាំ អល់ដ្ឋី ភាសេយ្យ វត្ថាដុសធ្វិទេខ ភាព**យ** ។

(១៥៣) អលជ្ជី គាំខិសោ លោត ខឌិញ្ញា យស្ប ដ រូបាត់ សិនញ្^(១) តាមាំ បុច្ឆាទ់ គាំខិសោ វុច្ចត់ អលជ្ជិបុគ្គលោ ។ សញ្ចុំ អាចត្តី អាចជួត់ អាចត្តី ចរិត្តបាត់ អាចត្តី ចរិត្តបាត់ អង់តំសា វុច្ចត់ អលជ្ជិបុគ្គលោ ។

(០៤៤) សច្ចុំ អមាម្បី ជានាមិ

រជិសោ អល់ខ្លឹបុត្តលោ

អញ្ញញ្ តាមាំ បុច្ចាមិ

គឺនៃសោ វុច្តិ ល់ខ្លឹបុត្តលោ ។

សញ្ចុំ អាមត្តិ នាម់ខ្លឹតិ

អាមត្តិ « បក្សែមាតិ

ន. ម. ឯវញ្ ។

តាយ៉ាសង្គណ៍ពៈជាតំណមក បញ្ជាសៃដូតាអំពីអលដ្ឋីបុគ្គលជាដើម
បុគ្គលដែលឥតសេចក្តីស្លាស សូម្បីពោលពាក្យច្រើនក្តី
(វិន័យធរ) គប្បីវិនិច្ចយតាមពាក្យក្តេជាដែលជាប់មកជាមួយ
នឹងវត្តប្រតិបត្តិបេសបុគ្គលខោះ ។

(១៩៣) ស្ចូរថា អល់ជ្ញីបុគ្គល់គេដុំចម្តេច សេចគ្គីប្តេយ្យមិន

លូតលាស់ដល់បុគ្គល់ណា ខ្ញុំស្ចូរចំពោះបុគ្គល់ទុះ ដូច្នេះថា

បុគ្គល់យ៉ាងណា ដែលព្រះមានព្រះកាត់គ្រាស់ហៅថា

អល់ជ្ញីបុគ្គល់ ច្រើយថា បុគ្គល់មានចិត្តត្វែងត្រូវអាប់ត្តិ រួចបំខ

បុរំងឺអាប់ត្តិខុតត្តិ បុះតាមអំណាចអគ់តិត្តិ បុគ្គល់យ៉ាងនេះ

[ពាះមានព្រះកាគ់ត្រាស់ហៅថា អល់ជ្ញីបុគ្គល់ ។

[១៩៤] ខ្ញុំជីងពិតថា បុគ្គល់យ៉ាងនេះហៅថា អល់ជ្ញីបុគ្គល់

(១៥៤) ខ្ញុំជីនពិតថា បុគ្គលយ៉ាន៍នេះហៅថា អលជ្លីបុគ្គល
ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមសូររកបុគ្គលដទេទៀតខឹងអ្នកថា បុគ្គលយ៉ាន៍ណា
ដែលព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ហៅថា លដ្លីបុគ្គល ។
ប្រើយថា បុគ្គលមិនក្ងែងឲ្យត្រូវតាបត្តិ មិនបានបិទប៉ាង៍តាបត្តិ

វិនយប់ដីកេ បរិវារោ

អគតិតមន់ ១ គប្តិ បនិសោ វ**ច្**តិ លឆ្និបុគ្គលោ 🤫

(១៩៩) សច្ចុំ អហម្ប៉ា ជានាមិ

សន្ធិសោ វុច្ចុះ សេជ្ជិបុត្ត ហោ

អញ្ញាញា តាស់ បុច្ចាមិ

គឺនិសោ វុច្ចុះ អជម្ម ទោន គោ ។

អភាសេន ទោននេះ អភ្នានន ដោសន អនគ្គសញ្ញិ គេន នោសន្តហេ ទោនេះ ភេព មេត្តចិត្តោ សនិសោ វុច្ចុំ អជម្ម ទោន គោ ។

(០៤៦) សច្ចុំ អសម្បី ជាភាមិ

រនិសោ វុទូតិ អជម្នូរបានកោ

អញ្ញា តាហំ បុច្ចាមិ

កើនិសោ វុទូតិ ជម្នូរបានកោ ។

កាលន បោនតិ ភូតេន

សណ្ណេន អគ្សញ្ញិត្នេ

នៃយប់ដែក បរិវារៈ

មន្លប់ អំណាចអគត បុគ្គលយ៉ាងនេះ ដែលព្រះមានព្រះ ភាគគ្រាស់ ហៅថា លដ្ឋបុគ្គល។

(១៩៩) ខ្ញុំដឹងពិតថា បុគ្គលយ៉ាងនេះ ហៅថា លដ្ឋបុគ្គល
ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមសួររកបុគ្គលដ ខេទៀតនឹងអ្នកថា បុគ្គលយ៉ាងណា
ដែលព្រះមានព្រះកាគគ្រាស់ ហៅថា អ្នក ពេទមិនត្រូវភាម
ជមិ ។ ធ្វើយថា បុគ្គលដែល ពេទដោយមិនត្រូវភាមកាល ១
ដោយពាក្យមិនពិត ១ ដោយពាក្យទ្រគោះ ១ ដោយពាក្យ
មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ ១ ពេទដោយសេចក្តីស្អប់
មិន បេទដោយ មេត្តាចិត្ត ១ បុគ្គលយ៉ាងនេះ ព្រះមានព្រះ
ភាគគ្រាស់ ហៅថា អ្នក ពេទមិនប្រកបដោយធម៌ ។

(១៩៦) ១ ដឹងកិត្តថា បុគ្គលយ៉ាងនេះព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់ហៅថា អ្នកលេខមិនប្រកបដោយធម៌ ប៉ុន្តែ ១ សូមសូរ កេបុគ្គលដទៃ ទៀតនឹងអ្នកថា បុគ្គលយ៉ាងណា ដែលព្រះមាន ព្រះភាគត្រាស់ហៅថា អ្នកលេខត្រវិតាមធម៌ ។ ធ្វើយថា បុគ្គលដែល បានត្រូវតាមកាល១ ដោយពាក្យពិត១ ដោយ ពាក្យផ្ដែម៉ែល្មេ១ ដោយពាក្យប្រកបដោយប្រយោជន៍ ១ អប់ ៣យ៉ាសង្គលំកំ ែធម្មាប់ការបុក្ខាសៃសូតេ មេឌ្ឌិច ខ្លោ ទោ ខេត់ នោ ខោ សង្គព ឃុំ សោ វុច្គាំ ឧម្មាទោធ កោ ។

អន់**មា**ខ្ញុំជនិតខ្ពុំ បាយគ្ ភិទ្ធុំមោ ដំនំ ស្រីខ្លាំខយោខយោ ឯ អយាយ ខ្លាំ មស្សិ ស្រីខ្លាំខយោខយោ ឯ ភិទ្ធុំមោ ដំនំ ស្រីខ្លាំខយោខយោ ឯ ភិទ្ធុំមេ ដំនំ ស្រីខ្លាំខយោខយោ ឯ អន់មាទ្ធិធនិត្ត ប្រមាំខ្លាំ តាយិសង្គិណិកៈជាតំណមក បុប្ផាវិសដ្ឋិតាអំពីបុគ្គលអ្នកបោទត្រូវតាមធម៌ជាងើម រយាទដោយមេត្តាចិត្ត មិនរចាទដោយស្លប[់] ១ បុគ្គលយ^{៉ា}ន៍នេះ ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ហៅថា អ្នកចោះត្រូវតាមធម៌ ។ (១៥៧) ខ្ញុំជំងីតាត់ថា បុគ្គលយ៉ាងនេះ ព្រះមានក្រះកាគ ត្រាស់ហៅថា អ្នកចោទត្រូវតាមធម៌ ប៉ុន្តែ១សូមសូរក្របុគ្គល ដទៃទៀតនឹងអ្នកថា បុគ្គលយ៉ាងណា ដែលព្រះមានព្រះ ភាគត្រាស់ហៅថា អ្នកចោទជាបុគ្គលពាល ។ ធ្វើយថា បុគ្គលមិនដឹងពាក្យទាងដើមនឹងពាក្យទាងចុង មិនយល់ដល់ ពាក្យវាង ដើមនឹងពាក្យវាងចុង មិនដឹងគន្ធងពាក្យឥគ្មា មិន យល់ដល់គន្ធង៍ពាក្យឥគ្នា បុគ្គលយ៉ាងនេះ ព្រះមានព្រះ កាត់ត្រាស់ ហៅថា អ្នក ថា ខ្ពស់បុគ្គល់ពាល ។

(១៩៤) រុំដីធីពិតថា បុគ្គលយ៉ាធ៍នេះ ដែលព្រះមាន
ព្រះភាគគ្រាស់ហៅថា អ្នកចោទជាបុគ្គលពាល ប៉ុន្តែៗសូម
សូអ្នកបុគ្គលដទេទៀតនឹងអ្នកថា បុគ្គលយ៉ាធ័ណា ដែល
ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់ហៅថា អ្នកចោទជាបណ្ឌិត ។
ធ្វើយថា បុគ្គលដែលដឹងពាក្យរាងដើម និងពាក្យរាងចុង
យល់ដល់ពាក្យរាងដើមនិងពាក្យរាងចុង ដឹងគន្ងគាក្យក្នុគ្នា

វិនយប់ដីកេ បរិវារា

អនុសន្និវខឧឧឧស្ស តោវិនោ ឋឌិសេ រុច្ចតិ បណ្ឌិតចោជកោ ។ (១៥៩) សច្ចុំ អសម្ប៉ា ជាភាមិ រាធិសោ វុច្ចតិ ខណ្ឌិតចោធកោ អញ្ញា តាហ បុច្ចាម ចោនជា ក់ឆ្នំ វុច្ត ។ សំលាំបត្តិយា ចោខេត អដោ អាចារឌំ<mark>ឌ្ហិយា</mark> អាជីវេជច៌ ចោធេត ចោឧ៣ តេជ វុច្គិ ។ អប់ ជាយ៉ាសង្គណ៍ពំ និធ្លីតំ ។

វិនយប់និក បរិវារៈ

យល់ដល់គន្ធន៍ពាក្យតគ្នា បុគ្គលយ៉ាន៍នេះ ព្រះមានព្រះកាគ គ្រាស់ហៅថា អ្នកចោទជាបណ្ឌិត ។

(១៥៩) ខ្ញុំដឹងពិតថា បុគ្គលយាងនេះ ដែលព្រះមាន
ព្រះកាគ(តាស់ហៅថា អ្នកបោទជាបណ្ឌិត ប៉ុន្តែខ្ញុំសូមសូរូ
រកហេតុដទៃទៀតនឹងអ្នកថា ដូចម្ដេចដែលព្រះមានព្រះកាគ
គ្រាស់ហៅថា ការបោទ ។ ធ្វើយថា បុគ្គលបោទដោយ
សីលវិបត្តិក្ដី ពុំនោះសោត ដោយអាចារវិបត្តិក្ដី ខិដ្ឋិបត្តិក្ដី
បោទដោយអាជីវិបត្តិក្ដី ការបោទដោយសីលវិបត្តិជាដើម
នោះ ព្រះមានព្រះកាគគ្រាស់ហៅថា ការបោទ ។
ចប់ ជាបាសង្គណ៍ព: (ជាបាធ្យាធ្លាស់គ្នា) ជាតំណមក ។

លោទឥរកណ្ដាំ

(០៦០) អនុវិជ្ជិកោល បោលកោ ឬព្ទឹកញ្ចេយ ទោ ត្វ អាវុសោ នាម ភិក្ខុំ ចោខេ**ស់** កម្លិន ចោខេស់ सँतारिष्कूषा (वादिसे भवारिष्क्वेषा (वादिसे देंद्वेरे-ចន្ត្តិយោ ចោខេស់គ ។ សោ ចេ ឃុំវេខេយ្យ សំលវិចន្ត្នី-យា ។ ចោខេម៌ អាចារវិបត្តិយា ។ ចោខេម៌ និដ្ឋិវិប**ត្តិយា** វា ចោធម៉ាត់ ។ សោ ឃាមសុក្រ**ខ័យ្យ ជា**ភាត់ បេលយញ្ ស៊ីលវិបត្តី ជាភាគិ អាចារវិបត្តី ជាភាគិ ខ្ញុំវិបត្តិដ្ឋ ប្រសា ខេ ស្ត្រីវិខេយ្យ ជាណាម ទោ មហ អាវុសោ ស៊ីលវិបត្តិ ជានាម អាទារវិបត្តិ ជានាម និឌ្និ-វិបត្តិធ្នូ ។ សោ ៧វមស្ស វិចធំយោ ភភមា បញ្សាសា សំលាវិបត្តិ ភេតមា អាចារវិបត្តិ ភេតមា និដ្ឋិវិបត្តិតិ ។ សោ ខេ មារ ខែយុ ខត្តារំ ទាក់ជិតាធំ ទេស-សង្ឃាធិសេស អយ់ សិលវិបត្តិ ដុល្បច្ចុំ ទាចិត្តិយ៍ ទាជិខេសន័យ ឧុត្តដ៍ ឧុត្តាសិន អយ់ អាចារវិបត្តិ

រា មាន រា មា

[១៦c] វិន័យជាត្រូវស្លូវកិត្ត្តអ្នកចោនថា ម្នាល់ពាវ៉ុសោ លោក ចោទភិក្ខុនេះដោយហេតុណា លោកចោទភិក្ខុនោះ ព្រោះទោសអ្វី លោកចោទដោយសីលវិបត្ត ដោយវាចារវិបត្តិ ឬចោខដោយខិដ្ឋិបត្តិ ។ បើកក្នុអក ចោទ នោះនិយាយយ៉ាង៍នេះថា ១ ចោទ ដោយសិលវិបត្តភ្នំ ១ ចោ**ពដោយ**អាចារវិបត្តិក្តី ខ្ញុំចោព**ដោយ**ខិដ្តិវិបត្តិក្តី ។ ត្រូវវិន័យធរសូរ ភក្ខុនោះយាង៍នេះថា លោកមានអាយុស្គាល់សល់វិបត្តិ ស្គាល់អាចារ-វិបត្ត ស្គាល់ទិដ្ឋវិបត្តដែរឬទេ ។ បើកក្នុអ្នកចោទ**នោះនិយាយយ**ាន៍នេះ ឋា ម្នាលអាវុសោ ១ ស្គាល់សលវិបត្តិ ស្គាល់អាចារវិបត្តិ ស្គាល់ធិដ្ឋិរិ-បត្តដែរ ។ ត្រូវនៃយធរសូរកក្នុអ្នកចោទនោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលវារុំ-សេ ចុះដូចម្ដេច ហៅថា សំលវិបត្តិ ដូចម្ដេច ហៅថា អាចារវិបត្តិ ដូច **ម្ដេច**ហៅថា ទង្គ្នាបត្តិ ។ បេក**ក្**អ្នកចោ**ះនោះនិយាយយា**ង៍នេះថា ញ្ហាជិត ៤ នឹងសង្ឃាទិសេស ១៣ នេះហៅថា សល្សិចត្តិ ថុល្អច្ច័យ ធ្លាច់ត្តិយៈ ហ្គដ់ខេសខ័យៈ ខុក្ខដ នឹងខុត្តាសិត នេះហៅថា អាចារាបៃត្តិ

វិនយប់ដីពេ បរិភិរោ

មិញ ដំឌ្លី អន្តគ្នា មាំ កា និឌ្ហិ អយំ និឌ្ហិមត្តតិ ។ សោ រាវមស្ស វ០និយោ យំ ទោ ត្វំ អាវុសោ ឥម៌ ភិក្ខុំ ចោធេសិ និឌ្នេ ចោធេសិ សុតេន ចោធេសិ មរិសង្គា-ណ យោខេម្ម ៤ មោ ខេ ក្ស ដូចជា ខ្យុទីខ ប្ ចោ នេទិ សុ គេន វា ចោ នេទិ **ប**រិស**ស្ព្យ វា** ចោ នេ-ត្ត ។ មេឃ ត្រុមហា ខេត្តលោ ល្ខ ខេត្ត សង្គ្រែ វម៌ កិទ្ធិ ខំឌ្លេខ ទោខេស់ កាំន្ដេ ខំឌ្នំ កាំន្ដិ គេ ខំឌួ តានា នេ ដំដូំ កាត្ តេ ធំដុំ ទារជិតាំ អជ្ឈបដូត្តោ និឌ្ឌោ សង្ឃាន់សេស អ**ង្ឈា**បដូឌ្គោ និឌ្ឋោ ៩ល្**ទូយ់** អដ្ឋាបដូច្នោ និឌ្ឌោ ទាចិត្តិយំ អដ្ឋាបដូច្នោ និដ្ឋោ ទាដ់ឧសេធីយំ អជ្ឈបន្ល់ គ្នោ ធំដោះ ខុត្តដំ អជ្ឈបង្ហ់ ទោ ឧដ្ឋោ កាត្ត ខ តុំ អយោស កាត្ត ថាយ៍ ភិក្ខុ អយោសិ គិញ្ចំ គេរស់ គិញ្យំ គិត្ត ការេតិតិ។ សេ ខេ ត្រូ មុខណិខ សេ មស មារុម្មេ មុខ មួច ចោខេត្ត អត្ត មាខេត ស្ថានត្ន ៤ មេ វារុតមារិ វុខដុំលេខ គេ ខេ ខំ សុម្ភេស មុខ មួយ ស់ខេត្ត លេខ

នៃយប់ខ្មែក បរិវារៈ

មិញ ខិដ្ឋិ នឹងអន្តគ្នាហ៍កាខិដ្ឋិ នេះហៅថា ខិដ្ឋិវិបត្តិ ។ ត្រវិវិន័យធរ សុរកក្នុអ្នកចោទនោះយ៉ាង៍ េះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ លោកចោទកិត្តនេះ ដោយហេតុណា លោកចោទដោយឃើញ ដោយព្ ឬក៏ចោទដោយ ។ បើក់ក្នុអ្នក បោទ នោះនិយាយយោធិ៍ ខេះថា 🤰 បោទ ដោយ រង្គេស្រេ ឃើញក្ដី ចោទដោយពុត្ត ចោទដោយរង្គៀសក្ដឹម ត្រូវវិន័យធរ សួរកិត្ត អ្នក ចោទ នោះយ៉ាង៍នេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ លោក ចោទកិត្តនេះដោយ ឃើញ ហេតុណា ហេត់បានឃើញទោសដូចម្ដេច ហេត់បានឃើញហេតុដូច <u>ម្ដេច លោកបានឃើញពី</u>កាលណា លោកបានឃើញក្នុងទីណា **កាល** ភិក្ខុ ទោះត្រូវអាបត្តិបា្ជជិក លោកបានឃើញដែរឬ កាលត្រូវអាបត្តិសង្ឃា🗕 eសេស លេកបានឃើញដែរឬ កាលត្រូវកាបត្តិបុល្ខ័យ **លេក**បាន ឃើញដែរឬ កាលត្រាវមាបគ្គីធាចិត្តិយៈ លោកធានឃើញដែរឬ កាលគ្រាវ អាបត្តិធាជី ទេសនីឃៈ លោកធាន ឃើញដែរថ្ក កាលត្រវិអាបត្តិទុក្ខដ លោក បានឃើញដែរឬ មួយៈទៀត លោកនៅក្នុងទីណា កិត្ត ខេះនៅក្នុងទីណា ចណែកខាងលោកកំពុងធ្វើអ្ន ឯកិត្តនេះកំពុងធ្វើអ្នក បើកិត្តអ្នកបោទនោះ និយាយយ៉ាង៍នេះថា ម្នាលអាវ៉ាសា 🧃 មិនបាន**បោទភិក្ខុនោះ**ដោយកាវ 🤋 ចោទដោយគ្រាន់តែបានឲ្យ ។ ត្រវ៉ាន់យធរស្បូកត្នុអ្ត **ចោទនោះយ៉ាង៍នេះថា ម្នាលអាវ៉ាសា លោកចោទកក្តុ**នេះដោយបានព្

ភេទទាកណ្ឌំ អនុវិ<mark>ជ្ជកស្ស អនុយោ</mark>គោ

से केंद्रि स्कं केंद्रे कि स्कं किया कि स्कं किइ।कि សុទ ទាក់ជិត អជ្ឈបញ្ជាត់ សុទ សង្ឃនិសេស មជ្ឃព្រះយ៉ាង មាង ត់ហាំជំណា មជ្ឃព្រះយ៉ាង មាង ខាត្ន។-យ អដ្ឋាបញ្ជាត់ សុត ថាជិចេសជ័យ អដ្ឋាបញ្ជាត់ សុន៌ ឧុគ្គដំ អជ្ឈាប ខ្មោត សុន៌ ឧុត្តាសិត៌ អជ្ឈាប ខ្មោតិ សុនតិក្សាស្នាស់ កិត្តចំណ សុន សិក្សាសយ សុទំ សាខ លោះស្បូ សុទំ សាខ លោះយា សុទំ ឧទា-សភស្បូ សុខខែ្សសិតាយ សុខ ១៨ខំ សុខ១៩-ស្សានស្នាន់ សុទ្ធ ទិទ្ធិសាន សុទ្ធ ទិទ្ធិយសាវកាន់ សុ-ឧទ្ទី ។ មេឃ ខេ វារូ រុខេណ្ឌ ខ សេ មស មារុំមេឃ ន់ទំ ភិក្ខុំ សុនេជ ចោធេម៌ អបិច បរិសង្គាយ ចោធេ... ត្ត ។ សោ សុធស្បី ខេត្តលោ ល្ នេស ឌុំ សេរ៉ុសោ មុត្ ភិទ្ធិ មសេខ្លាយ ចោធេសិ គឺ មសេខ្លសិ គិន្តិ ប់សេដ្ឋសំ គានា បរិសង្គសំ គាត្ត បរិសង្គសំ ទារាជិគា អដ្ឋាប់ ឆ្នោត់ បរិសត្តិសំ សឲ្យខិសេស អដ្ឋាប់ ឆ្នោត់

បោទនាកណ្ឌ ការសាកសួររបស់ភិក្ខុជាវិន័យធរ

ដោយ ហេតុណា លោកជានព្ដដូចម្ដេច លោកជានព្យហេតុដូចម្ដេច លោក បានពុក្ខដកាលណា លោកបានពុក្ខដីទីណា លោកបានពុថា ភិក្ខុនេះត្រូវ អាបត្តបារាជិត លោកបានឲ្យថា កិត្តនេះត្រូវអាបត្តសន៍្បាទសេស លោក បានឲ្យថា ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិប៉ុល្ល្យ័យ លោកបានឲ្យថា ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ជាចិត្តយៈ លោកបានឲ្យថា កិត្ត្ នេះត្រូវអាចត្តិជាជិទេសន័យៈ លោកបាន ព្ទថា ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ លោកបានឲ្យថា ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទុញ្ញាសិត **លោ**កធុន**ព្**ពាក្យក_{ិត្តិ} លោកធុន**ព្**ពាក្យកិត្ត្ទិលោកធានព្ទាក្សសិត្ត<u></u> មានា ហេតូចានព្**ពា**ត្យសាមណេរ **លេ**កបានព្**ពាក្យ**សាមណេរ **លោ**កហ្នញ្**ពាក្យ**ខ្ពស់ត លោកហ្នញ្**ពាក**្យខ្ពស់កា **លោក**ហ្ន ព្ទ**ភាក្យក្**តស្ដេច លោកជានព្ទុពា**ក្យ**ពួករាជមហាមាត្រ លោកជានព្ ពាត្យពួកត្វិយ លោកបានឮពាត្យពួកសាវិកត្វិយឬ ។ បើកក្នុអ្នក បាន នោះនិយាយយ៉ាង៍នេះថា ម្នាលអា**វុ**សោ **១ំម៉**ឧបានចោទភិត្តុនេះជោយ ឋានពុទេ ខ្ញុំចោទដោយត្រឹមតែសេចក្តុំធ្វៀស ។ ត្រូវនៃយធរសូរកិត្តអ្នក ចោទនោះ**យា**ង៍នេះថា ម្នាលវាវុសោ លោកចោទកក្តុនេះដោយសេចក្ត វង្គៀសដោយហេតុណា លោកវង្គៀសដូចម្ដេច លោកវង្គៀសអំពីហេតុ អ្វី លោករង្គៀសក្នុងកាលណា លោករង្គៀសក្នុងទីណា លោករង្គៀស ថា ភិត្តនេះត្រូវនាបត្តិបារាជិត លោកផ្អៀសថា ភិត្តនេះត្រូវនាបត្តិសង្ឃ-

នៃយប់ដែល បរិវាពេ

धरेस इंत्र इंत्र इंखं मह्याधाक धरेस संस्कृत के क्रेंच ចាំសង្គស់ ឧក្កដ់ អជ្ឈាច ខ្មោះ ១ ខាំសង្គស់ ឧុត្តាស់តំ អជ្ឈបញ្ជាត់ បរិសន្តិស តិត្តុស្ស សុត្វា បរិសន្តិស ភិក្សិយា សុត្វ បរិសុន្ឋសំ សិក្ខុមានាយ សុត្វ បរិ-សន្តសិសាមណេរស្ប សុត្វា បរិសន្តសិសាមណេវិយា សុត្យ បរិសន្ន័ស នុទាសគ្គស្បូ សុត្យ បរិសន្ត័សិ ន្ទាស់តាយសុត្វ មរិសខ្ពស់ ១៨៩ សុត្វ មរិសខ្ពស់ រាជមហាមត្តាន់ សុត្វា បរិសុត្តសំ គិទ្ធិយាន់ សុត្វា បរិសត្តសំ តិត្តិយសាវភាន សុត្វ បរិសត្តស័ត៌។

(១៦០) និជ្ជំ និ ដ្ឋេន សមេតិ
និ ដ្ឋេន សំសន្ទានេ និជ្ជំ
និជ្ជំ បនិក្ខ ន ១បេតិ

អសុន្ទាសៃក្លិតោ

នៃយប់ជិក បរិវារៈ

ខិសេស លោកបន្តៀសថា គិត្តនេះត្រូវអាបត្តិថុល្មច្ច័យ លោកបន្តៀសថា
គិត្តនេះត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ លោកបន្តៀសថា គិត្តនេះត្រូវអាបត្តិបាដិខេសនីយៈ លោកបន្តៀសថា គិត្តនេះត្រូវអាបត្តិខុត្តដ លោកបន្តៀសថា
គិត្តនេះត្រូវអាបត្តិខុត្តាសិត លោកបន្តៀសច្រោះពុធាក្យគិត្ត លោក
បន្តៀសច្រោះពុធាក្យគិត្តន៍ លោកបន្តៀសច្រោះពុធាក្យសិត្តមានា លោក
បន្តៀសច្រោះពុធាក្យគិត្តន៍ លោកបន្តៀសច្រោះពុធាក្យសិត្តមានា លោក
បន្តៀសច្រោះពុធាក្យសមណេរ លោកបន្តៀសច្រោះពុធាក្យសាចណារ
លោកបន្តៀសច្រោះពុធាក្យសមណេរ លោកបន្តៀសច្រោះពុធាក្យសាចណារ
លោកបន្តៀសច្រោះពុធាក្យខុជាសា លោកបន្តៀសច្រោះពុធាក្យខ្មាក្ស
សិកា លោកបន្តៀសច្រោះពុធាក្យខុជាក្សាប្តិសេស្តិច លោកបន្តៀសច្រោះពុធាក្យ
ពួករាជមហាមាត្រ លោកបន្តៀសច្រោះពុធាក្យពូកគិត្តិយ លោកបន្តៀស
ច្រោះពុធាក្យពួកសារិកគ៌្ងិយ ។

(១៦១) ហេតុដែលអ្នកចោទជានយើញ សមតាមហេតុ
ដែលឃើញមែន វិន័យធរគប្បីប្រៀបធៀបនូវហេតុដែលអ្នក
ចោទជានយើញ តាមហេតុដែលជានយើញ (បើ) ភិក្ខុអ្នក
ជាប់ចោទមិនទាន់ដល់ (ជាពដឹក) ព្រោះអាស្រ័យហេតុ
ដែលអ្នកចោទជានយើញនោះទេ ឈ្មោះថា អ្នកចោទ
មានសេចក្តីរង្វៀសមិនបរិសុទ្ធ គឺរង្គើ បដោយមិនមានមូល

ចោទភាពណ្ណំ អស៊ីដួកស្ស បងិបត្តិ

ေနော္က မန္တာလော္က မန္တာက လ កាត់ញេ ត្រព្រាស់ថា ។ សុត សុតេន សមេតិ សុ គេជ សំសជ្ជាត សុត៌ សុន ខដិច្ច ឧ ឧ ខេត្ អស់ខ្លួបវិសន្តិតោ សោ ពុត្តលោ ព័តិញ្ញាយ កានព្យោ នេះជុំទោស់ដោ ។ មុន មុនេជ សមេនិ ម ទេខ ស់សន្ទ មុន មុន មដ់ចូ ជ ខមេត អសុធ្វូបរិស្ស៊ី តោ សោ មុខលោ មឌិញ្ញាយ

កានព្វោ តេស្សាស់ ។

បោទនាកណ្ឌ សេចក្តីប្រតិបត្តិរបស់អិក្ខុជាវិន័យធរ

វិន័យធរគប្បីវិនិច្ច័យតាមពាក្យប្ដេញ របស់កក្ដុអ្នកជាប់ចោទ នោះ ហើយគប្បីធ្វើទម្រោសថជាមួយនឹងកិត្តនោះចុះ ។ ហេតុ ដែលអ្**កៈ៣**៩បានព្ទ សមតាម**ៈហ**តុដែលបានឲ្យមែន វិន័យ ជគេហ្វីប្រៀបធៀបនូវហេតុ ដែលអ្នកចោទបានឮ តាមហេតុ ដែល បានព្ (បើ) កិត្តអ្នកជាប់ បោទ នោះមិនទាន់ដល់(បារាជិក) ព្រោះអាស្រ័យហេតុដែលអ្នកចោទបានឲ្យទេ **ឈ្មោះ**ថាអ្នក ចោទមានសេចក្តីរង្គៀសមិនបរិសុទ្ធ វិន័យធគេប្រីវិនិ<mark>ច្ច័យតាម</mark> ពាក្យប្តេញរបស់កិត្តអ្នកជាប់ ពោខនោះ ហើយគប្បីធ្វើទម្លោ-សថជាមួយនឹងកក្នុះនោះចុះ ។ ហេតុដែលអ្នកចោទបាន ប៉ះពាល់ សមតាមហេតុដែលបានប៉ះពាល់មែន វិន័យធរ គប្បីប្រៀបធៀបនូវហេតុដែលមានប៉ះពាល់ តាមហេតុដែល បានប៉ះពាល់ (ប៉េ) កិត្តអក្សាប់ បាទ នោះ មិនទាន់ដល់ (ជារាជិត) គ្រោះអាស្រ័យហេតុដែលអ្នកចោទបានប៉ះពាល់ ទេ ឈ្មោះថាអ្នក:ចាទមានសេចក្តីរត្រៀសមិនបរិសុទ្ធ វិន័យធរ គប្ស៊ីវិទិទ្ធិយភាមពាក្យប្តេញ បេសភិក្ខុអ្នកជាប់ចោទនោះ ហើយគហ្វីធ្វើទុះបាសថជាមួយនឹងកិត្តនោះចុះ ។

វិនយប់និពេ បរិវារោ

(១៦៤) ទោននាយ កោ អាមិ គាំ មជ្ជេ គាំ បរិយោសាជ ។ ចោឧលយ ឱ្តសាសកាម្មី អាធិ ការិយា ម ដោះ សម ថោ ខាំ យោសាធំ ។ ចោនជាយ កេត់ ម្មហន្ទំ ភាគ វត្តន៍ ភាគ ភូមិយោ ភាគីហាការេហ៍ ចោ ខេត្ត ។ ចោខជាយ ខ្លេ មូលា ខេត្ត ណិវត្ត ខេញ្ កុម៌យោ ខ្ទីហាការេហ៍ ចោខេត៌។ ចោខភាយ កាត-មានិ ខ្វេ មូលានិ ។ សម្វល់តា វា អម្វល់តា វា ចោនយេយ ឥមាន ខ្លេ មូ**ហន**ិ។ ចោនយ**យ** គាត-មាធិ តំណាំ វត្តនិ ។ ឧដ្ឋេន សុតេន មាសៃស្ពាយ ចោនយយ ៩មាជៈ គឺណាំ វគ្គជំ។ ចោនយយ កាតមា បញ្ជូ ភូមិយោ ។ កាលេខ វត្តាមិ នេ អកាលេខ ក្នុនេជ វត្តាម យោ អក្នុនេជ សណ្តេជ វត្តាម យោ ដុំសេខ អន្តសញ្ញាតែជ វត្តាម នោ អនុត្តសញ្ញាតេជ មេត្ត[©]ត្តោវក្តាម នោ នោសន្តព្រះ ចោន១៤ ៩មា បញ្ចុ កូមិយោ ។ ភាគមេហ៍ ធ្វីហាភាមេហ៍ បោធេតិ ។ ការយេជ វា ទោធធ៌ វាទាយ វា ទោធគ៌ ៩មេហិ ខ្ញុំហាតាប្រភ ថោធេតិ ។

នៃយប់ដី៣ បរិវារៈ

(១៦៤) ក្យូវថា ការចោទមានអ្វីជា វាងដើម អ៊ីជាកណ្ដាល អ៊ីជា *ទំ*បំផុត ។ ធ្វើយថា ការចោទមានឱ្**កាសកម្មតិសូមឱ្**កាសជា**ខា**ងដែម មានក៏បោត់អំពើដែលវិន័យធរត្រូវធ្វើជាកណ្ដាល មានសមថះគឺសេចក្ដី រេទ្វាប់ជា វិបំផុត ។ សួរូថា ការ បោទមានមូលប៉ុន្មាន មានវត្តប៉ុ*ន្មា*ន មាន ភូមប៉ុន្មាន បុគ្គល ចោទដោយអាការប៉ុន្មាន ។ គ្នេយថា ការចោទមាន មូល ៤ មានវត្ថុ ៣ មានភូមិ ៥ បុគ្គល ហេ ន ដោយអាការ ៤ ។ សុរថា ការ េហា ខមានមូល ៤ គឺអ៊ីខ្លះ ។ ធ្វើយថា ការ េហា ខមានមូល ៤ នេះ គឺ បោទដោយមានមូល១ បោខដោយមិនមានមូល ១។ ស្បូថា ការយោទមានវត្ត ៣ គឺអ្វី១៖ ។ ធ្វើយថា ការយោទមានវត្ត ៣ នេះគឺ ដោយធ្ន∞ឃើញ ១ ដោយធ្នេញ្១ ដោយធ្នេរ ឡើស ១ ។ សូរ្ថា ការចោទមានកូមិ៥ គឺអ្វីខ្លះ។ ធ្វើយថា ការចោទមានកូមិ៤ នេះ គឺពោល ត្រវតាមកាល មិនពោលខុសកាល ១ ពោលពាក្យពិត មិនពោលពាក្យ ដែលមិនពិត ១ ពោលពាក្យផ្អែមល្ហែម មិនពោលពាក្យទ្រគោះ ១ ពោល ពាក្យប្រកបដោយប្រយោជន៍ មិនពោលពាក្យដែលមិនប្រកបដោយ ប្រយោជន៍ ១ ពោលដោយមេត្តាប់ត្ត មិនពោលដោយសេចត្តីស្លប់ ១ ៗ ស្សថា បុគ្គល េហា ៖ ដោយអាការ ៤ គឺអ្វី ៖ ។ គ្នេយថា បុគ្គល េហា ៖ ដោយអាការ 💪 🖙 ៉េ ចោខដោយកាយ ១ 🛮 ចោខដោយវេល ១ 💍 ៗ

បោទសាកណ្ដាំ បោទកច្មទិតកាទីនំ បង្ហីបត្តិ

(១៦៣) ទោនគោន គេ៩ំ ១៩ំ១៨៉ូតេពុំ ចុនិតគោន ကောင် ပင်းပာရှိအ၍ လက်ေးရှုင ကောင်း ပင်းပာရွှဲအ၍ អនុវិជ្ជ-កោល កាច់ បជ៌មជ្ឈិតតំ ។ ចោលកោល កាច់ បដ៌មជ្ឈិ-នព្វុំ ។ ខោឧ គោជ មញ្ជុំ ជម្លើស ជន្លឺដ្បាយ មក្រ ចោខេត្តញោ កាលេខវក្តាម នោ អកាលេខ ភូគេជ វត្តាទី យោ អក្ទនេះ សណ្តេន វត្តាទី យោ ៩៧សន អត្តសញ្ញា នេជ វត្តាម នោ អជន្តសញ្ញា នេជ មេត្តបិត្តោ វត្ថាមិ លោ នោសន្តពេទ៌ ។ ចោន គេជ ស់វំ មឌិមឆ្និ-ត់ព្រំ ១ ខុខិត គេជ គម ខមិខជិត្តាស្តិ ១ ខុខិត គេជ ន្ទុសុ ជម្មេសុ មត់ដ្ឋាត់ឲ្យ សច្ចេ ៩ អគ្គប្បេ ច ។ ចុខិត គោន ឃារំ មឌិមជ្ជិតឲ្យ ។ សង្ខេន គាថ់ បដិបដ្ឋិតឲ្យ ។ សង្ឃេន ជុំតិឃ្លា ភេតិឃ្លាំ ជានិតឲ្យ។

ចោទនាកណ្ឌ សេចក្តីប្រតិបត្តិរបស់អ្នកចោទនឹងអ្នកជាប់ចោទជាដើម

(១៦៣) សូរថា អកាចាទត្រវប្រតិបត្តិដូចម្ដេច អ្នកជាប់ចោន ត្រាប្រតិបត្តដូចម្ដេច សង្ឃត្រាប្រតិបត្តដូចម្ដេច វិន័យធរត្រាប្រតិបត្តដូច ម្តេច ។ គ្រង់ពាក្យសួរថា អ្នកលោខត្រូវ បតិបត្តដូចម្តេច ។ គ្គេយថា អ្នក ហេខ ត្រូវតាំង ទៅក្នុងធម៌ ៩ យ៉ាង ទើប ហេខអ្នកដ ខែពុន គឺតាងិចិត្ត អាត្ញាអញទឹងនិយាយត្រូវតាមកាល មិននិយាយខុសកាល ១ នឹង និយាយពាក្យពិត មិននិយាយពាក្យដែលមិនពិត ១ នឹងនិ**យា**យពា**ក្យ** ដ្ដែមហ្គែម មិននិយាយពាក្យទ្រគោះ ១ នឹងនិយាយពាក្យប្រកបដោយ ប្រយោជន៍ មិននិយាយពាក្យឥតប្រយោជន៍ ១ និងនិយាយដោយមេត្តា 🗕 ចិត្ត មិននិយាយដោយសេចក្តីស្អប់ ១ ។ អ្នកចោទត្រូវប្រតិបត្តិយាធិ នេះ ។ គ្រង់ពាក្យសូរថា អ្នកជាប់បោទត្រូវប្រតិបត្តដូចម្ដេច ។ ធ្វើយ ថា អ្នកជាប ហេខត្រូវតាំង នៅក្នុងជម៌ ៤ យ៉ាង៍ គឺក្នុងសច្បាល ១ ក្នុង អក្ប្យធម៌ គឺសេចក្តីមិនក្រោធចំពោះអ្នក**េ**៣៤ ចំពោះវិន័យធរ ចំពោះ សង្ឃ១ ។ អ្នកដាប់ចោទគ្រវប្រតិបត្តិយាងនេះ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា សង្ឃគ្រុំវប្រតិបត្តដុំចម្ដេច ។ ធ្វើយថា សង្ឃគ្រុវដឹងពាក្យដែលខាត់ទងវក គ្នា នឹងពាក្យដែលមិនពក់ទងកេត្តា គឺដឹងពាក្យខាង ដើមនឹងពាក្យខាងបុង របស់អ្នក ហេខមានប៉ុណ្ណេះ របស់អ្នកជាប់ ហេខមានប៉ុណ្ណេះជា ដើម ។

វិនយប់ដីកេ បរិវាភេ

(១៦៤) ឧទោសថោ កំមត្ថាយ ឧប្យាយ ង្គ្រា ស្រា បរិវាសោ គាំមត្តាយ មូលយខដ៌តាសុទ្រា តាំស្ស តា ណោ មានឡុំ កាំមត្លយ មេឃនុំ ខ្មែសារ មេឃា ។ ន្ទេសដោ **ស**មត្ត្នាយ វិសុធ្វត្ថាយ ខេងវេណា ប្រហសេ មានត្ត្ ម្ទលាយ បដ់តាសុទ្ធា ជំភ្ភួញគ្នាយ មានត្ត អញ្ជន្ទាយ រូស់ខំខាណ មេយ៍ខ្ ឯ

វិនយប់ិងព បរិវារៈ

សង្ឃត្រូវប្រតិបត្តិយាំងនេះ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា វិន័យជាត្រូវប្រតិបត្តិដូច
ម្ដេច ។ ធ្វើយថា អធិករណ៍នោះតែងវេទ្វាប់បានដោយជម៌ណា ដោយ
វិន្ទ័យណា ដោយពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តាណា វិន័យជាត្រូវ
មោប់អធិករណ៍នោះឯង ដោយជម៌នោះ ។ ចុះ ។ វិន័យជាត្រូវប្រតិបត្តិ
យាំងនេះឯង ។

(១៤៤) សួរថា ការធ្វើ (ប្រសថ ដើម្បីប្រយោជន៍អ្វី ធ្វើ
បក់រណា ដើម្បីអ្វី ធ្វើបរិក់ស ដើម្បីប្រយោជន៍អ្វី ធ្វើការ

ចាញាក់ក្នុមកដាក់ក្នុងមូលបត្តិ ដើម្បីអ្វី ការប្រព្រឹត្តិមានត្ត ដើម្បី
ប្រយោជន៍អ្វី ធ្វើអញ្ញានកម្ម ដើម្បីអ្វី ។ ធ្វើយថា ធ្វើ (ប្រសថ
ដើម្បីប្រយោជន៍ឲ្យសង្ឃព្រមព្រៀន៍គ្នា ធ្វើបក់រណា ដើម្បី
ប្រយោជន៍ឲ្យសង្ឃស្អាតដោយវិសេស ធ្វើបក់រណា ដើម្បី
ប្រយោជន៍ឲ្យសង្ឃស្អាតដោយវិសេស ធ្វើបក់រស់ ដើម្បី
ប្រយោជន៍ដល់មានត្ត ធ្វើការទាញក់ក្នុមកដាក់ក្នុងមូលបេត្តិ
ដើម្បីប្រយោជន៍នឹសស្តីតសង្គិន (នូវបរក់សិកក់ក្ខុឲ្យរាន៍
បាល) ការប្រព្រឹត្តិមានត្ត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អញ្ជានកម្ម
ធ្វើអញ្ជានតម្ម ដើម្បីប្រយោជន៍ន៍សិទ្ធិកិត្តិព្រះស្អាតបរសុទ្ធ ។

បោទនាកណ្ដុំ បោទកស្ស អត្តផ្លាប់នំ

នគ្គា នោះ**សា** ភយា មោយា ដេរេ ខ មរិតាសត កាយស្ប ភេឌា ឧុប្បញ្ញោ ទតោ ឧ្ទមាតិន្ត្រីយោ ធំរយ់ កច្ច នុម្មេះជា ន្ទេសិក្តាយ េករវេ ។ ន ទាម៉ស់ប៉^(១) និស<u>ក្</u>ឃ ဒေဒန်လဂူလာ ဗုန္ဂလံ ខ្មោ ឃុំគេ វៃជ្រួត្វា យយេ ជម្មោ នយ ភាព។ កោជ នេះ ខ្យស់ ខ ខណ្ឌោ ខ បរិភាសកោ អនាបត្តិយា អាបត្តិតំ រោបេត តាធិសោ ចោឧកោ ឈា មេតិ អត្ថាធំ ។ ឧបភាណ្ឌភា ជយ្យេតិ ដៃម្តំ បេក្ខាតិ វិតិហរត់ កម្មក្ បដ្ឋសេវិតិ

១ ឧ. ម. ន ប អមិលំ ។ ៤ ឧ. ម. ដប្បតិ ។

បោទនាកណ្ឌ ការងុំ**ត_{្តិ}នឯងរបស់អ្នកបោ**ទ

បុគ្គលណា ពោលមើលងាយញ្ជក់ភិត្ត្ជាថេរ: ព្រោះស្រឡាញ ព្រោះស្លប់ ព្រោះទ្វាច ឬ ព្រោះវង្គើន បុគ្គលនោះឈ្មោះ ថាជាអ្នកឥតប្រាជា ដាអ្នកបៀតបៀនខ្លួនឯង ផ្តាប់បង់ឥន្ទ្រិយ (មានសទ្ធិន្ត្រិយជាដើម) ជាអ្នកឥតប្រាជ្យ មិនមានសេចក្ដី គោរពក្នុង៍សត្តា លុះទំហយកោយទៅ តែង៍ទៅកាន់នវត្ ៗ (ព្រោះហេតុនោះ) វិន័យធរ ត្រូវវៀរហេតុទាំងពីវនេះ គ កុំអាស្រ័យអាមិសៈ ១ កុំអាស្រ័យបុគ្គល^(១) ១ ត្រូវតែវិនិច្ច័យ សេចក្តីតាមសមគួរដល់ធម៌ ។ ភិក្ខុដែលមានសេចក្តីក្រោធ 🤉 ជ៍ ចង៍សេចក្តីក្រោជខុត តាចអាត្រក់ ពោលតិះដៀល លើក អនាបត្តិថាជាអាបត្តវិញ អ្នក ចេនដូច្នោះ ឈ្មោះថា ដុតខ្លួន ឯង ។ ភិក្ខុ ខន្សិប ទៀប គ្របៀតស្វែងកេតែ ពេល ធ្វើការរិ-និច្ច័យឲ្យសាបសូន្យ សេពគថតែផ្លូវដែលខុស 🤊 គឺប្រកាស

អង្គកឋាពន្យល់សេចក្ដីថា ភ័ក្ខុជាវិន័យធរមិនត្រូវលះដោយអគតិ មានជន្ទាតតិជាដើមទេ ភីកុំយល់មុខថា លោកនេះជាឧបដ្យាយ៍ ជាអាចារ្យ របស់អញជាដើម ។

វិនយូចិនពេ ឃុំវារោ

អនាមត្តិយា អាមត្តិត ពេមេត តាឧ៍សោ ចោឧកោ ឈាចេត់ អត្តាធំ អភាលេខ ចោខេត់ អក្កុតេខ ដុស្រេន អនគ្គសញ្ញាតែន នោសន្តកោ ចោខេត់ លេ មេត្តចិត្តោ អនាបត្ត្**យា** អាបត្តិត រោបេត តាឌិសោ ចោឧកោ ឈាមេតិ អត្តាធំ។ ឌសាឌត្ថិន ជានាត ឧតិខេតិសា ដយេរូយេ អនា**បត្តយា អា**បត្តីតំ ពេបេត តាឧ៍សោ ចោឧកោ ឃា មេតិ អត្តានំ។ វិនយាវិនយ៍ ន ជានាតិ रेट कार्र का भारत है। कार्र का អភា**បត្តិយា** អាបត្តិតិ ពេបេតិ តាឧ៍សោ ចោឧកោ ឈា ចេត៌ អត្តាខំ។ ភាសិតាភាសិត ន ជានាគ ភាសិតាភាសិតស្បូ អ គោវិធោ

វិនយប់ិង៣ បរិវារៈ

នូវអាបត្ត លើកនូវអនាបត្តថាជា អាបត្ត អ្នក ចោទអ្គប្រាះក ឈ្មោះថាដុតខ្លួនឯធី បុគ្គលអ្នកចោលដោយមិនត្រូវតាមកាល ដោយហាក្យមិនពិត ដោយពាក្យទ្រគោះ ដោយពាក្យឥត ប្រយោជន៍ បោទដោយស្អូប មិនចោទដោយមេត្តាចិត្ត លើក ខ្លុវអនាបត្តថាជាអាបត្ត អ្នក ហេ នដូច្នេះកំ ឈ្មោះថា ដុត្ទ ន ជន ។ បុគ្គលមិនដីនិធម៌នឹងអធិម៌ មិន ឈមន័យលធម៌ នឹងអធម៌ លើកន្លុវអនាបត្តថាជាអាបត្ត អ្នកចោទដូច្នោះ ក ឈ្មោះថា ដុត្សន្ធឯង ។ បុគ្គលមិនដឹងវិន័យនឹងអវិន័យ មនឈ្មេងយល់វិន័យនឹងអវិន័យ លើកនូវអនាបត្តថាជា អាបត្តិ អ្នក ហេ ទង្ហី ញេះ ឈ្មោះថា ដុត្តខ្លង់ ។ បុគ្គល មនជ័ងកាសតនិងអភាសត មិនឈ្មេងយល់កាសតនិង

បោទភាកណ្ដុំ បោទកស្ស អត្តដ្ឋាបនំ អសាចស្ដីយា អាចស្ដីត រោចេត តានិសោ ចោឧកោ ឈាមេតិអត្តាដំ។ អាចិណ្ឌូនាចិណ្ឌូ ឧ ជានាត់ भट्टिक कट्टिक स्ट्रा मास्त्रोध អនាបត្តិយោ អាចត្តិតំ ភេចេត់ តានិសោ ចោនកោ ឈាមេត៌ អត្តានំ ។ បញ្ជាព្រះ ជ ជានាត់ ពេល្ធ ពេល្ធ ជ ជានាត់ បញ្ចូលពី ម្នាស់ ម្នាស់ ទេ ម្នាស់ អនា**បត្តិយា អា**បត្តីតំ ពេបេត់

តាធិសោ បោធគោ ឈា**បេត់** អត្តាធំ ។

អបត្តាយបត្តិយា អកោវិធា

អសត្តិយា អបត្តិតំ ហេបេត់

តាធិសោ បោធគោ ឈាបេត់ អត្តាធំ ។

បហុគាតុកាំ ន ជានាត់

បោទនាកណ្ឌ ការដុំតខ្លួនឯងរបស់អ្នកបោទ

អភាសត លេកនូវអនាបត្តថាជាអាបត្ត អ្នកចោទជួច្នោះ

ឈ្មោះថាដុតខ្លួនឯង ។ បុគ្គលមិនដឹងកិច្ចវត្តដែលអ្នកប្រាដ្ឋសន្សំ

និងមិនសន្យំ មិនឈ្មើងយល់កំបូវត្តដែលអ្នកប្រាដ្ឋសន្យំនឹង

មនសន្ស លើកអនាបត្តថាជាអាបត្ត អ្នក ហេ ទង្ហ ច្រាះ ឈ្មោះថា

ដុត១នឯង ។ បុគ្គលមិនជំងឺសិក្ខាបទ ដែលព្រះមានព្រះ

កាគបញ្ជាត់នឹងមិនបានបញ្ជាត់ មិនឈ្មេងយល់សិក្ខាប់ ដែល

ព្រះមានព្រះកាគបញាត្ននឹងមិនជានបញាត្ត លើកអ**នា**បត្ត

ថាជាអាបត្តិ អ្នក ហេទដូ ប្រោះ ឈ្មោះថាដុត១នឯង ។ បុគ្គល

មនជំងឺនូវមាបត្តិនឹងអនាបត្តិ មិនឈ្មើយល់ដល់អាបត្តិនឹង

អនាបត្តិ លើកអនាបត្តថាជាអាបត្តិ អ្នកចោះដូច្នោះឈ្មោះ

ឋាដុត្ខនឯង ។ បុគ្គលមិនដំងែលហុកាបត្ត នឹងគរុកាបត្ត

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

លហុតតុតសុ អតោវិធោ អនាបត្តិយា អាចត្តិត រោមេត តាធិសោ ថោឧកោ ឃា ខេត់ អត្តាធំ ។ សារសេសនាសេស ន ជាជាតិ សាវសេសនវសេសសុក្ អកោវិធោ អនាបត្តិយា អាចត្តិត ពេចេត តាឧិសោ ចោឧកោ ឃោ ខេត់ អត្តាធំ ។ ខេដ្ឋហិខេដ្ឋហ្វំ ខ ជាខាន្ ខដ្ឋហ្វាខ្ពដ្ឋហ្វស្ស អគ្រោវិយោ អនាចត្តិយា អាចត្តិតំ ពេចេត៌ តាធិសោ ចោឧកោ ឈា ខេត់ អត្តាធំ ។ ជ្ណាច ខេ ជាខាត់ ជុញ្ញាចរស្ស អគ្រោវ៉ូឌោ អនាបត្តិយា អាបត្តិទំ ពេបេត៌ តាធិសោ ចោឧកោ ឈាបេត៌ អត្តាធំ ។ អន់មានិធនធន្ន ខាយន

វិនយប់ិងក បរិវារៈ

មនឈ្មេងយល់លហុកាបត្តិនឹងគរុកាបត្តិ លើកនូវអនាបត្តថា ជាអាបត្ត អ្នកលេខជួរ**ញុះរឈ្មោះថាដុតខ្លង់ង ។** បុគ្គលមិន ដ៏ជន្លូវសាវសេសាបត្តិ នឹងអនវសេសាបត្តិ មិនឈ្មេងយល់ ដល់សាវសេសាបត្តិ និង្មនៅសេសាបត្តិ លើកមុខាបត្តិថាជា ដល់ត្តិ អ្នកលេខដូច្នោះ ឈ្មោះថាដុត្តខ្លង់ ។ បុគ្គលមិន ជំងឺនូវទុដ្ឋល្អបត្តិនឹងអនុដ្ឋល្អបត្តិ មិខ្យល់ងយល់ដល់ទុដ្ឋល្អ_ បត្តនិងអនុដ្ឋហ្មាបត្ត លើកន្លាអនាបត្តថាជាអាបត្ត អ្នក ហេទដូ<u>ច្នោះឈ្មោះ</u>ថាដុត្វខ្លួនឯង ។ បុគ្គលមិនជំងឺ*ពាត្យ*វាង ដើមនឹងពាក្យវាងបុង មិនឈ្មេងយល់ពាក្យវាងដើមនឹង ពាក្យវាន៍ចុង លេកនូវអនាបត្តថាជាអាបត្ត អ្នកចោទដូច្នោះ ឈ្មោះថា ដុតទូនឯង ។ បុគ្គលមិនដង់គន្ងង់នៃពាក្យតគ្នា

បោះតាកណ្ឌំ ឧភនគាយា

អនុសឆ្នាំខែឧប៩ស្បា អគោវិធោ

អនាបត្តិយា អាបត្តិត កេខេត

តាឌិសោ ចោឌកោ ឈា មេតិ អត្តាជឌ្ហិ ។

បោទសកណ្ដាំ តិធ្លីតំ ។

តស្សគ្គា <u>នំ</u>

(១៦៥) ទោនភា អព្វិជ្ជិញ្ (🕫)

អាឌិ មូលេខ្យាស់ ដោ

ក់ត្រាធនកាណ្ឌូម៉ា

សាសនំ បត់ឡាបយន្តិ ។

១ ឧ· អតុវិជ្ជា ច ។

បោទភាកណ្ឌ ឧទ្ធានគាប៉ា

មនៈឈ្មេងយល់គន្ងីនៃពាក្យគគ្នា លេកនូវអនាបត្តថាជាអាបត្ត

អ្នក ហេ ខដ្យ គ្នា៖ ឈ្មោះថា ដុត្តខ្លួនឯង ។

ចាប់ ចោទភាកណ្ឌ ។

ទទាន គឹបញ្ហីរឿងនៃលេខនាកណ្ឌនោះ ដូច្នេះ

(၈៦៥) နိယာယားက်ရှုဂေးတာမနီးရီးနိယ္ထေး ၈ က*ေးကမော*းမ

អ្វីជា **វា**ងដើម នឹងមានមូលបុ**ន្ទា**ន ១ សូរថាការធ្វើ**េពុស**ថ

ដើម្បីប្រយោជន៍អ្វី ១ ដំណើរភូង៍ បោទនាកណ្ឌូ (នេះ) ជា

គ្រឿង៍ ញ៉ាំងសាសនាឲ្យឋិត្សថរ ។

ប្ចូឡសង្គំម៉េ

(១៦៦) សង្គាមាវចបន កិត្តាភា សង្ឃំ **ឧបសង្គ**-មន្តេន និចចិត្តេន សង្ឃេ ឧបសន្តមិនព្រោ រដោយ-រណសមេខចិត្តេខ អាសឧក្សាលេខ កាវិតព្វំ និសដ្ឋ-តុសលេខ ដេល ភិក្ខុ អនុប្ប១ជួន្តេន នេយ ភិក្ខុ អាសាធេន អញ្ជដិញថាខ្លែន យថាចដ៏រូចេ អាសាធេ ធំសីធិតតូ អភាភាគស់គោន ភាគតូ អភិវញ្ជនគស់-នោះ សាម វា ជម្មោ ភាសិនញ្ចោ មរោវា អង្ហើ-ស់តញ្ចេ អរិយោ វា តុល្លឹការវា ឆាតិមញ្ញិតញ្ចេ ។ សថ្លើន អនុមានន បុក្ខលេន អនុវិជ្ជិកោន អនុវិជ្ជិតុ-កោមេខ ន ឧឧដ្ឋាយោ ខ្យុខិតត្វោ ន អាចវិយោ

ប្ទាសង្គាម

(១៦៦) ភិក្ខុអ្នកចូលតាន់សន្ត្រាម តាលបើចូលទៅកេដន្ទំសង្ឃ ឧប្បីបន្ទាបបន្ទន់ចិត្ត ចូលទៅកេសង្ឃ ឧប្បីជាអ្នកមានចិត្តស្មើដោយតំ-ណាត់សំពត់សម្រាប់ដូតនូវដូលី ឧប្បីជាអ្នកឈ្ងាសក្នុងតាសន: ជាអ្នក ឈ្វាសក្នុងការអង្គ័យ កុំអង្គ័យច្រៀតបៀតញូកភិក្ខុចាស់ កុំឃាត់តាសន: ពួកភិក្ខុខ្លី ឧប្បីអង្គ័យលើតាសន:តាមសមគួរ ឧប្បីជាអ្នកមិនពោលពាក្យ ឥត្យយោជន៍ផ្សេង ១ កុំពោលពាក្យតិរញ្ជូនគ្នា ឧប្បីជាអ្នកមិនពេលពាក្យ ឯងផង ឧប្បីនិមន្តភិក្ខុដៃខេឲ្យសំដៃន៍ផង កុំមើលងាយព្រះអរិយៈដែលមាន សភាពជាអ្នកស្បសៀមផង ១ ភិក្ខុជាវិន័យធរដែលសង្ឃីឡានអនុម័ត (២) ហើយមានប្រាញ្ញនឹងវិនិច្ច័យសេចក្ដី មិនត្រូវសូរកេទបដ្បាយ៍ មិនត្រូវស្ប

ការប្រផុំសង្ឃដើម្បីរម្ងាប់ ឬវិនិច្ឆ័យ នូវអធិករណ៍ លោកហៅថា សង្គ្រាម ។ ដូចពួក វិន្និ៍បុគ្គការក្ដៃ ក្នុងនគរវេសាលី ដែលជាសត្រូវដល់ខ្លួនផង ដល់សាសនាជង នាំគ្នាសំដែង ខុសធម៌ខុសវិន័យ ដែលជាពាក្យប្រៀនប្រដោរបស់ព្រះសាស្ដា ។ វាំក្ខុណាសង្កត់សង្កិនល់ខ្វិ របស់ពួកវិន្នីបុគ្គ ដែលជាសត្រូវទាំងនោះ នឹងចូលទៅក្នុងទីនោះ ហើយធ្វើសេចក្ដីវិនិច្ឆ័យ ឲ្យជាច់ស្រេចដោយបំភ្លឺនូវវាទៈរបស់ខ្លួន ភាំក្ខុនោះឈ្មោះថាជាអ្នកចូលទៅកាន់សង្គ្រាម ដូច ជាព្រះយស់ត្ថេរ (អង្គក់ថា) ។ ៤ យល់តាមឬយល់ព្រម ពាក្យនេះជាពាក្សផ្ទាស់ប្ដូរគ្នា និង ពាក្យអនុញ្ញាត ។

ចូឡសង្គាមំ អនុវិដ្ឋកស្ស បដិបត្តិ

ត់ដូខយោ ។ មានីរួសារយោ ត់ដូខយៅ ៥ ងទើ វាស់កោ បុខ្មីតញ្ចោ ខ សមានុបដ្ឋាយកោ បុខ្មីតញ្ចោ ដ សមានាចរិយាភោ បុច្ចិត្តព្វោ ខ ជាតិ បុច្ចិត្តព្វា ឧ ភាម បុច្ចិតព្វ ឧ កោត្ត បុច្ចិតព្វ ឧ អាកមោ បុច្ចិត្ត េ ក្រុមប្រទេស បុច្ចិត្ត េ ជាតិភូមិ ប្តិភ្នំ ។ គឺការណា ។ អ[គស្ប បេម វា នោះសោ វា ខោះមវា សត៌ នោះស វា សត៌ នេះភ្លា-စ် ခင္လော့တာ ျခားလာစဲ ခင္လေတာ့ ျခားတာစဲ ခင္လောက္ ភយាចិ កច្ចេយ្យ ។ សង្ខេះ អនុមគេន បុក្កលេខ អនុវិជ្ជាកោន អនុវិជ្ជិត្តកាមេន សន្បុតក្រោន ភវិតព្វ យោ បុគ្គល់ការគេជ សន្ធម្នក្ខាក់ នាំកំពុំ យោ អាមិសត្សគោន អត្តាសំគោន កាត់ត្វ នោ បរិសភាប្បឹ-យេខ កាលេខ អនុវិជ្ជិតពុំ ខោ អកាលេខ ភូតេខ អនុវិជ្ជិតព្វំ យោ អក្វៈគេន សស្ត្រេន អនុវិជ្ជិតព្វំ យោ

ក្នុឡសង្គាម សេចក្តីប្រតិបត្តិរបស់អិក្ខុជាវិត័យធរ

រកអាចារ្យ មិនត្រូវស្សរកសន្ធិវិហារិក មិនត្រូវស្បូររកអន្តេវាសិក មិនត្រូវ ស្មាត់បុគ្គលដែលមាន ទប់ជ្ឈាយ៍ស្មើគ្នា មិនត្រាំសូរគេបុគ្គលដែលមានរោ-ចារ្យស្មើត្ត មិនត្រូវស្លារកជាតិ (មានក្សត្រិយ៍ជាដើម) មិនត្រូវស្លារកនាម មិនត្រូវស្បារកគោត្រ មិនត្រូវសូវកេមាគម (វិជ្ជាបំណេះថា លោកចេះ ពោលនិកាយ មានរីឃនិកាយជាដើម) មិនត្រូវសូបកត្រកូលនឹងប្រទេស មិនត្រូវសូអ្នកជាតិភូមិ (ស្រុកកំណើត) ។ ក្រោះហេតុអ្វី (បានជាមិនត្រូវ ឲ្យស្បដ្ឋច្នេះ) ។ (ព្រោះថា) សេចត្តស្រព្យាញ់ត្ត សេចត្តីស្តប់ត្តី នឹងមាន ដល់ចុគ្គលជាវិន័យជានោះ កាលបើមានសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីស្ប លោយ (វិន័យជរនោះ) មុខជាល់អៀងព្រោះស្រឡាញ់ ឬលំអៀងព្រោះ ស្អប់ លំអៀងព្រោះជង្គង៍ ឬក៏លំអៀងព្រោះគ្នា។ (មិនខាន) ។ កិត្តជា វិន័យជាដែលសង្ឃ បានអនុម័តលើយ មានប្រាថ្មានឹងវិនិច្ចយសេចក្ដី ត្រុ មានចិត្តធ្ងត់សង្ឃ កុំធ្ងន់ទៅក្នុងបុគ្គល ត្រូវមានចិត្តធ្ងត់ត្រះសន្ធម្ម កុំធ្ងន់ទៅ ក្នុងអាមិស: ជាអ្នកលុះក្នុងអំណាចនៃប្រយោជន៍ មិនត្រូវបណ្ដែត បណ្ដោយតាមសេចក្ដីតាបចិត្តបរិសទ្យ គប្បីរិនិច្ចយសេចក្ដីតាមកាល ក្ វិនិច្ច័យសេចក្តីឲ្យខុសកាល ត្រូវវិនិច្ច័យសេចក្តីដោយពាក្យពិត កុំវិនិច្ចថែ ដោយពាក្យមិនពិត ត្រូវនៃថ្មីយសេចក្ដីដាយពាក្យផ្ដែមស្ដែម កុរិនិថ្ម័យ

វិនយូបិងពេ បុរិវារោ

៩រុសោះ អត្តសញ្ញិទេខ អពុវិជ្ជិតឲ្វ នោ អឧត្តសញ្ញិ-នេះ ខេត្តចិត្តេជ អនុវិជិត្ត នា នោសត្ថាជ ជ ។-ပေးကွေ့ကြေးပေါ်သည်။ အကြေးမှု အကြေးများမှု အကြေးများ មត្តមត្ត ឧ ភមុគា ឧក្ខាប់គេញ ឧ សីស ឧក្ខាប់គេញ ေ တန္နာကြားက ကားရေးရာ ေတန္**မ**ုတ္က ေလးေျခရာ អាសានគោសលេខ ការិតព្យុំ និសាជួគាសលេខ យុគមគ្គុំ ខេឌ្តខេង មន្ត មន្ត្រីពេលខេត្ត មាមេ មេខ្មែរទីនាំ នេះពុំ ខ ៤ អស្សាវឌ្ឍានល្ំ ឧ វិត្សានេះពុំ ៤ ភុម្មីត្រោ សេវិតញោ ន វាលាវី ក្ដេចក (៰) កណៈតព្វ អត្ថិតេខ ការិតព្ទុំ អសាមាសំ គោន អ**ចណ្ឌាកា** គេន ការិតព្ទុំ វ**ច**្ ឧត្ទមេខ មេត្តចិត្តេខ ភវិត្ស សិតាឧុកម្បិញ កា-រុណ៌ គោជ ការិតពុំ ហិត្តបរិសុគ្គិល អសម្ចប្ប្**លាប់**យ ការិតព្វំ បរិយន្តភាណិនា អឋេវេសិកោធ ការិតព្វំ អនុសុ-វុត្តេ អត្តា មរិក្តុមោនញ្ចោ មពេ មរិក្តុមោនញោ ទោន តោ ទវិត្តមាន ញេ ខុធិត កោ ទវិត្តមាន ញោ

១ ឱ្. ម. ៣ហេវិ**ញេចក់** ។

វិនយប់ដក បរិវារៈ

សេចក្តីដោយពាក្យទ្រគោះ ត្រាវិទិច្ចយសេចក្តីដោយពាក្យដែលមានប្រ-យោជន៍ កុំវិនិច្ច័យសេចក្តីដោយពាក្យឥតប្រយោជន៍ គ្រវវិនិច្ច័យសេចក្តី ដោយមេត្តាចិត្ត កុំនៃចួយសេចក្តីដោយសំអប់ កុំនិយាយ១ប្រជិតត្រចៀត កុំស្ងែរក់តែ ខាស ខុស កុំមិចក្នេក កុំញាក់ចំញើម កុំនឹកក្បាល កុំធ្វើ វិតារៈផ្សេង ។ ដោយដៃ កុំបង្ហាញដែល ត្រូវឈ្វាសក្នុងពាសន: ឈ្វាស ក្នុងការអង្គ័យ គប្បីសំឡឹងមើលគ្រឹមតែមួយដូរ្ទឹម ត្រូវពិបារណាសេច_ ត្តិសិនហើយសឺមអង្គ័យលើអាសនៈបេស់ៗន កុំក្រោកបាកអាសនៈ កុំធ្វើ ការវិនិច្ច័យឲ្យសាបសូន្យ កុំសេពគប់ផ្លូវខុស គឺកុំប្រកាសអា^{បត្តិ} កុំ និយាយសំដី ចោះ ចោក កុំនិយាយរួសរាន ពេក កុំនិយាយ ហើសហួស កុំ កាចអាក្រក់ ត្រូវបេះអត់ធ្នត់ ត្រូវមានមេត្តាចិត្ត មានចិត្តអនុគ្រោះប៉ូពោះ ប្រយោជន៍ ត្រូវមានចិត្តប្រុកបដោយករុណា ស្វែជរកនូវប្រយោជន៍ កុំ **ពោលពាក្យ**រោយរាយ ត្រូវពោលពាក្យឲ្យមានទីបំផុត កុំលុះអំណាចនៃ ពៀរ កុំពោលពាក្យអសុរស ត្រូវស្ទង់មើលខ្លួន (ថាអាគ្មាអញអាចនឹជ វិនិច្ច័យសេចក្តីបានថ្មទេ) ត្រាស្ទង់មើលបុគ្គលដទៃ (ថាបរិសទ្យនេះអាច សុខចិត្តដោយសេចក្តីអៀនគ្នាស់ដែរឬទេ) ត្រាំស្ទង៍មើលបុគ្គលអ្នកចោះ (ថាអ្នកចោទនេះប្រករាជាយធម៌ថ្មាទេ) គ្រាស្ត្រជ័យលអ្នកជាថាចារ

ចូឡសង្ខាមំ អនុវិជ្ជកស្ស បនិបត្តិ

ត្តរដ្ឋ ខេត្ត ខេត្ នុំតំណ្ណាន បន្តព្រញ្ជនាន់ សាពុកាំ នុក្កហេត្វា មក ឧភ្ជន្ទិស្វា លាខ្មានក្នុំ ស្ពោល សារសេស្សា ប្រទេ ឧសា-សេន ញេ^(១)គឺរុ អស្សាសេន ញេ ខណ្ឌេ និសេ ខេត្ត ញ អសុខិ វិការ់ឥ ញេ (២) នុជុមឲ្យខែ ឧ **ន**ញ្ជាក់**តំ** កន្តព្វា^(៣) ឧ នោសក់ត កន្តព្វ ឧ មោយក់ត កន្តព្វ ត់ដលេស ឧ ត្យលើ ឧខ អេចធ្វើមួយ អេចធ្វើង្គា-នោ សត្ថ ខេវ សាសនគេពេ យោគិវិញ្ជំ សុគ្រ. ស្មីលរុច ត្រោ ខ ឈុខ ឧងខេ ខ ឧង ខ ភាវជំយោ ខ ។

១ និ. ប. មន្ទោ ហេសេតញេ ។ ៤០០ បហាសេតពោតិ មន្ទោ មេមូហោ បគ្គល្លាំតពោតិ អង្គកជា ។ ៤ ម. ហេវេតពោ ។ ๓–៤ ម. ន ចុទ្ធាគតិ តន្តព្ំំ ។ ប។ ន ភាហេគតិ តន្តព្ំំ ។

កូឡូសង្គ ម សេចក្តីប្រតិបត្តិរបស់ភិក្ខុដាវិន័យធរ

ត្រូវស្តង៍មើលអ្នកចោធមិនត្រូវតាមធមិ ត្រូវស្តង៍មើលអ្នកជាប់ចោធមិនត្រូវ តាមធម៌ ត្រូវស្ទង់មើលអ្នកចោទត្រូវតាមធម៌ ត្រូវស្ទង់មើលអ្នកជាប់ចោទ ត្រូវតាមធម៌ កុំបំបាត់ពាក្យអ្នកចោទ ខឹងអ្នកជាប់ចោទ ដែលនិយាយ មតហើយ កុំប្រកាសផ្សាយពាក្យដែលអ្នកចោទ នឹងអ្នកជាប់ចោទមិន ទាន់បាននិយាយ ត្រូវរៀនបទនឹងឲ្យញូន:ដែលទាក់ទង់គ្នា ឲ្យចេះចាំល្អ ហើយស្តរបុគ្គលដ់ខែសិន សំមានិច្ច័យសេចក្តីតាមពាក្យប្តេជ្ញា ត្រូវធ្វេអ្នក មានបញ្ហាទន់ឲ្យរក្សាយ ត្រូវធ្វើអ្នកដែលមានសេចក្តីភិត្តកយឲ្យស្រួលចិត្ត ត្រវគ៌ារាមបុគ្គលដែលកាច ត្រ**ៃ្យ**បុគ្គលដែលជាអលដ្លីសំដៃន៍អាបត្តិចេញ ក្រុវមានចិត្តត្រង់ មានចិត្តទន កុំលុះ ខន្ទាគត់ កុំលុះ ទោសគត់ កុំលុះ មោ ហាគត់ កុំលុះកយាគត់ ត្រូវជាអ្នកមានខ្លួតវាធ៍នៅជាកណ្ដាលចំពោះ ធម៌ផង៍ ចំពោះបុគ្គលផង៍ ។ កាលបើវិន័យធរបានវិនិច្ច័យតាមទំនង៍យ៉ាង៍ នេះហើយ ឈ្មោះថាជាអ្នកធ្វើសាស**នា**វប**ស់ព្រះ**សាស្ដា (ឲ្យវង្គរឿង) ៨៨ ឈ្មោះថាជាទីស្រឡាញ់ ជាទីពេញចិត្ត ជាទីគោរព ជាទីសរសេរ នៃសច្រហ្មភារីបុគ្គលទាំនទ្យាយ ដែលជាអ្នកចេះដឹងផង ។

វិនយប់ដកេ បរិវាភេ

(១៦៧) សុត្ត សំសន្ទនត្ថាយ ជុំបញ្ចុំ និឧស្-နေ္ခါက မႏၶာ နီတာျပင္က**ာက င**င္းပည္ ရင္းက ង្គាសត**្** ខោឧឧត្តាយ **ខោឧ**ភា សារណត្តា**យ** សារណា សុវិចិយ្ឌាយ សុវិចខ្លុំ មល់ពោជគ្នាយ មន្តីក្រោ ស្យស្ខងឧទ្ធាណ ស្យស្ទងឧទ្ ဥေမွာန္လံုး ရာရွလာနဲ့ နဲ့ရွတန္ရာ**ယ** ေ**ပေလက**နဲ့ နာရွာနဲ့ សម្បត្តហត្តាយ $^{(0)}$ សង្ឃ៉ោសម្បត្តិច្ច-ឧទ្ទាយ ស ខ្មែន អនុមតា ឬក្តុលា ខ ឡេកាដ្ឋាយ នោ អាំសំវាឧកឡាយ់នោ ។ វិលយោ សំវាគ្នាយ សំវាភ

១ សង្គហគ្គាយាតិ កត្ថចំ បោត្តកេ **ទំ**ស្សតិ ។

វិនយប់ជិក បរិបិរៈ

(စစ်၏) လှရှ;ခိုနားကော်ဂါရှိ (ပျစ်ရှိခေါ) เนียาใบเผาสล์เร็ร ច្រៀបធៀប (នូវតាបត្តិ នឹងអនាបត្តិ) សេចក្តី១០មា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បី ប្រយោជន៍ខ្មីនាន្យល់សេចក្ដីឲ្យច្បាស់ អត្ថ (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីប្រយោ-ដន់នឹងឲ្យដឹងច្បាស់ បដ់បុ**ញ្** (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីប្រយោជន៍នឹងជំភល់ ទុក (នូវបុគ្គល) ឱ្កាសតម្ម (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការចោទ ការរហទ (ប្រ**ព័**ត្តទៅ) ដើម្<mark>តីប្រ</mark>យោជន៍នឹងរំលឹក(នូវទោសត្លូចន៍៤ខោស ញ់) ការវិលឹកទោស ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្ទឹងធ្វើ (បុគ្គលនោះ) ឲ្យមានមាត **ពាក្យ** អំពើដែលធ្វើឲ្**ទមា**នមាត់ពាក្យ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការកង្វីល ការ តង្គល់ ដើម្បីប្រយោជន៍ នឹងដំក.ហំខុកនូវការវិនិច្ចយសេចក្ដី ការវិនិច្ចយ **ដើម្បី**ប្រយោជន៍ពិចារណា (នូវទោសតូចនឹងទោសធ៌)ការពិចារណាដើម្បី ប្រយោជន៍នឹងដឹងនូវហេតុគួរនឹងមិនគួរ (ដឹងអាបត្តិ នឹងអនាបត្តិ គុកាបត្តិ នឹងលហុតាបត្ត) ការជំងឺនូវហេតុគួរនឹងមិនគួរ ដើម្បីប្រយោជន៍សង្គឹត សង្គិនពុកបុគ្គល ដែលមិនមានសេចក្តីអៀនភាស និងដើម្បីប្រយោជន៍ លើកជំកើសនូវពួកកិត្តដែលមានសល់ជាទីស្រុក្កាញ់ ជំនុំសង្ឃ ដើម្បីប្រុ យោជន៍ទទួលន្^រការវិទិច្ចិយ បុគ្គល គឺពួកក្តុដែលសង្ឃិតនុញាគហើយ គ្យុដល់តំណែន៍ជាជំតាមចំណែក នឹងគ្យុដល់តំណែន៍ជាអ្នកៈពាលពាក្យ ពិត ។ វិន័យ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សេចក្ដីសង្គ្រីម សេចក្ដីស្រ្ទីប ដើម្បី

ចូឡសង្គាម អវិប្បជិសារត្ថាទិកាយ បដិបត្តិ

អ្នតវត្តមាល អ្នតវត្តមាល ខាត់ជី្

ប៉ុនត្ថាយ ប៉ុន្ត ប្រវាជ្ជិស្សាយ ប្រវាជ្ជិសុខត្ថាយ សុខ

សេខាឌត្ថាយ សមាធិ យថាកូតញាណាឧស្បួនត្ថាយ

យថាកូតញាសាធស្បន់ និត្តិនត្តាយ និត្តិនា វិវាគគ្នាយ

វិក គេ វិមុត្តល វិមុត្ត វិមុត្តិញា ណឧស្សឧត្តា យ

រុត្តនិយាលាឧស្សិច អត់ខាយពរក្យាបង្គី ណ រ នាងឧង្ស

ទៅ បានឧត្តា មន្ត្ទា បានឧត្តា ឧបធ៌សា បានឧត្ត

សោខាវជាន លេខខ អស្មានា ចិត្តស្បី វិមោស្តោតិ ។

ចូឡសង្គាម សេចក្តីប្រតិបត្តិដើម្បីប្រយោជន៍ មិនឲ្យក្តៅក្រហាយចិត្តជាងើម

ប្រយោជន៍ដល់សេចក្ដីមិនក្ដៅក្រហាយចិត្ត សេចក្ដីមិនក្ដៅក្រហាយចិត្ត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ធាមុជ្ជៈ គឺសេចក្តីរីករាយទន់ ធាមុជ្ជៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់បត់ គឺសេចក្តីក្រពយដ៍គ្នា បត់ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់បស្សទ្ធិ គឺសេចក្តី ស្វបរមា្ចប្រសុទ្ធ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សុទ: សុទ: ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់សមាធិ សមាធិ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ឃថាកូតញាណ «ស្សនៈ គឺ តុណ្យប្រស្បនា (វិបស្សនាទន់ខ្លី) យថាភូតញ្ញាណទស្សនៈ ដើម្បីប្រ-យោជន៍ដល់និព្វិទា គឺពលវវិបស្សនា (វិបស្សនាមានកំឡាំង) និព្វិទា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់វិកគ: គឺអរិយមគ្គ វិកគ: ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់វិមុត្ត គឺ អរហត្តផល ម៉ៃត្ត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ម៉ៃត្តិញា ណ ខស្សិន: គឺបច្បង្គៃ ណ_ ញ្ញ វិមុត្តិញ្ញាណទស្សនៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អនុហាលវិនិព្វាន គឺ រំលត់មិនឲ្យមានបច្ច័យជាគ្រឿងប្រកាន់សំទៅ ។ ព្រះអរហត្តផល ឬព្រះ និញ្ជានជាគ្រឿងរួចចាក់សេចក្តីសៅហ្មូងនៃចិត្ត ព្រោះមិនមានទហុទានជា គ្រឿងប្រកាន់ណា ការពោលនូវព្រះវិន័យ មានព្រះអរហត្តផល ឬព្រះ ន់ណិនខ្មុំះជាប្រយោជន៍ ការស្នឹក**្រ**ន៍វរិន័យ មានព្រះអរហត្តផល ឬព្រះ និញ្ជាន<mark>ទុ</mark>ំរដាប្រយោជន៍ ការភិបារណានូវវ៉ាន័យ មាន**ព្រះ**អហេត្តផល ឬព្រះនិព្វាននុះជាប្រយោជន៍ ការប្រុងស្លាប់ខូរនៃយ ក៏មានព្រះអរហត្ត-ផល ឬព្រះនិទ្ធាន=ុះជាប្រយោជន៍ ។

នៃយប់ដីកេ បុរិវាភេ

មន់ពេលឧរុស្ថិ ចូលាគណ_(២) (pg0) តុស លេខ ពុន្ធិមនា គាត់ សុវុទ្ធ សិក្ខាបនាឧលោមិក ကား ေသး လည္သေ **လမ႑ၢယ်**က် វត្**មេឆ្នំ** អាបត្ត នំនាន់ អការអកោវិនោ^(២) ប្តាប់ ឧ ជាភាត់ ត់តាក់ត់ សមាជ ប កម្មេញ អធិការណេញ សម េខ ខាច អ កោរិនោ រត្តោ ឧដ្ឋោ ខ ទូ នេះ្តា ខ ភយា មោយហ^(m) ខេត្ត ឧ ខ សញ្ញត្តិកាសលោ ខ្ញុំវត្តិយា ខ អត្តាវិនោ លន្ទក្តោ អហ៌រំកោ ឌ្ឍីឌុតោ មយ្ឌប

និសាមេយ៉ាតិ កត្តបិ បោត្តកេ និស្សតិ ។ ៤ ម. និទានា ការអកាវិទោ
 ម. សម្មេហា ។

នៃយប់ជា បរិវារៈ

(១៦៨) ចូរអ្នកពិចារណានូវវត្តដែលគួរប្រព្រឹត្តតាម ដែល អនុលោមភាមនូវសិត្តាបទ ដែលព្រះលោកនាថជាអ្នកប្រាដ្ មានបញ្ជាវាង នៃទាំមកដំកល់ទុក នឹងបញ្ជាក្នុកដោយប្រពៃ ធ្វើដំណើរបេស់ ខ្លួនដែលប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងបរលោកកុំឲ្យវិនាស កក្ខណា មនស្គាល់វត្តផង មនស្គាល់វិបត្តផង មិនស្គាល់ អាបត្តផង៍ មិនស្គាល់និពនផង៍ មិនឈ្វាសក្នុង៍អាការ គឺហេតុ នឹងមន្តមែនហេតុផង៍ មិនស្គាល់ពាក្យវាងដើមនឹងពាក្យវាង ចុត្តផត្ត មិនស្គាល់កម្មគួរធ្វើនឹងមិនគួរធ្វើដោយស្មើផត មិន ស្គាល់កម្មផង មិនស្គាល់អធិតាណផង មិន**ឈា**ស**ក្**ង សមថៈផន៍ ជាអ្នកត្រេកអរស៍បជាដើមផង៍ ជាអ្នក**ប្រទូ**ស្គផង៍ ជាអ្នកល្មផ្គង លំអៀងព្រោះទ្វាចផង ព្រោះភ្វេចស្វាវត៍ ផន៍ មិនឈ្វាសក្នុង៍ការប្រកាស ឲ្យអ្នកដទៃយល់ព្រមផង មនឈ្វាសក្នុងការពិចារណា ខ្លួវហេតុនឹងមិនមែនហេតុផង តែងជាអ្នកទានបត្តពួក (ស្មើនង៍ខ្លួន) ជាអ្នកមិនមាខសេចក្ដ ភ្នាស ប្រកបដោយកម្មស្ទៅ មិន អើពើ (ក្នុងជមិនិងបុគ្គល) ិ ចូឡសង្គាម សប្បដិច្ចោ

ស ប⁽⁰⁾ តាខិស កោ ភិក្ខុ सधीहाध्या हा ५६% व វត្ត វិបត្ត អាមត្ត នៃខាន់ **អាការកោរ**នោ ជ្ណាធ. **ជេ**បាយស តាតាត់ សម*េខ* ខ ៩ភិឌិស្ដី អភ្មុសស្សា សមុខ ខាត់ យោវូនោ អរស្មើ អន់ជឿ អគ់នៅ **ខ** កយា មោយា ន កច្ចិ សញ្ជូល ខេតុសលោ ខ្ញុំន្នែយា ខ កោរនៃ លាខ្លួចក្ដេក ហ៊ុមនោ ស្គ្រាក់ ម្ ស ឋ តានិស កោ ភិក្ សប្បដៃក្ដោត វុច្ចតិត ។ កូឡសង្គាម់ និដ្ឋិតំ ។

១ម. សាបា ។

ចុឡសង្ហាម ភិក្ខុដែលបណ្ឌិតគប្បីរាប់រក

ភិត្តបែបនោះលោកហៅថាបុគ្គលដែលប**ណ្ឌិ**តលៃនិពបភាន*ិ* ភិត្តណាស្គាល់វិត្ត ស្គាល់វិបត្ត ស្គាល់អាបត្ត ស្គាល់និទាន ឈ្វាសក្នុង៍តាការ ដឹងច្បាស់នូវពាក្យខាងដើមនឹងពាក្យខាង ប្ផ ជំងឺនូវកម្មដែលគួរធ្វើ នឹងមិនគួរធ្វើ ដោយស្មើ ជំងឺកម្ ផង៍ ដង់អធិករណ៍ផង៍ ឈាសក្នុងសមថៈផង៍ មានចត្តមិនបាន ត្រេកអា មិនបានប្រទូស្ត មិនបានវិធ្វេីន មិនលំអឿងគ្រោះ ទ្វាប់ មិនលំអៀងព្រោះវង្វើង ស្មារតី ឈ្មាសក្នុងការពន្យល ឲ្យអ្នកដេខេយល់ ឈ្វាសក្នុងការពិទារណាមេលហេតុនឹងមិន មែនហេតុ តែងជាអ្នកបានបត្តពួក (ស្មើនឹងខ្លួន) ជាអ្នក មានចិត្តទ្ទាសចាប ប្រកបដោយកម្មស ប្រកបដោយសេចក្ដី គោពេ ភិក្ខុបែបនោះឯង លោកហៅថាបុគ្គលដែលបណ្ឌិត ลบุรีกบรก ๆ

ចប់ ចូឡសង្គាម ។

វិនយប់ិងពេ បរិវារោ

ន**ស្បុ**ន្តាន់

(០៦៤) ខ្នុន្នខេង ជន្តែណៀ

ត់វ សង្គើន បុត្តលេវ

សុត្ត សំសន្ធត្តាយ

វិនយានុគ្គមោន ច

នយ្លាច ខ្លួន្យសង្គាមេ

នៃយប់និក បរិវារៈ

ទេខាន គឺបញ្ជីរឿងនៃចូឡសង្អាមនោះ ដូច្នេះ
[១៦៩] និយាយអំពីកិត្តចូលទៅកាន់សង្គ្រាមត្រូវបន្ទាបបន្ទន់
ចិត្ត ១ វិខ័យជាដែលសង្ឃិញនអនុញាតហើយ មិនត្រូវសួរ
កេទបដ្បាយ៍ជាដើម១ វិន័យជាត្រូវមានចិត្តធ្ងន់ក្នុងសង្ឃ មិន
ត្រូវមានចិត្តធ្ងន់ក្នុងបុគ្គល១ សុគ្គៈប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រយោជន៍
នឹងប្រៀបធៀបខ្មវអាបត្តិ នឹងអនាបត្តជាដើម១ ទទានក្នុង
ចូឡសង្គ្រាមនេះ មានទទ្វេសតែមួយ លោកសំដែងខុតមក
ដោយសេចក្តីអនុគ្រោះដល់វិន័យ ។

មហាសង្គាម៌

(០៧០) សង្គាមាវចមេខភិក្ខាខា សង្ឃេក្រហមេន្តន វត្ត ជាជិតព្វិបត្ត ជាជិតព្វា អាបត្តិ ជាជិតព្វា ជំនាជ ជាជំនាញ់ អាគាររា ជាជំនាញ ឬញាប់ ជាជំនាញ់ គាត -កែន ជាជិតពុំ កម្ម ជាជិតពុំ អជិការណ៍ ជាជិតពុំ សម ដោ ជាជិត ញោ ជ**ជ**ស្អាតតិ គជ្គញា^(១)ជ នោសាគតិ ကန္ကက္က (h) ေပးေကာက္သည္က ကန္ကက္က ကန္ကက္က (h) សញ្ញាមនិយេ ឋានេ សញ្ញាមេនត្វ និជ្ឈមនិយេ ឋានេ ត្រីពីព្រេងស្នំ ពេងខ្មែញ សាខេ ពេង្សឹងស្នំ ឧសាខម្មាណ ឋា នេ មសា នេះ នព្ទំ លន្ទ បក្ខោត្តិន បកេ មក្ខោ $^{(4)}$ នាវជា -ជំនាញសហុស**្ត្រាម៉ូត់**អប្បុ**ស្បូ**តោ នាវជាជំនាញ ៩។ . តែកេទ្តិត នៃវភាគពេ នាវជានិត្រ្យោ អសម្បត្តិ ខ ត្យា**ហ** -្នៃ ទំ ភាព នៃ ភាព នេះ ខ្មាំ ខេត្ត នេះ ខេត្ត នេ នាធ្នេ យេន វិនយេន យេន សត្តសាសានន តំ អនិ-

១—៤—៣—៤ ម. នធ្លាតតិ ឥន្តព្ំំ ន ទោសាគតិ ឥន្តព្ំំ ន មោហាគតិ ឥន្តព្ំំ ន វាយាគតិ ឥន្តព្ំំ ។ ៥ ខ. ម. បរបញ្ហោ ។

មហាសង្គាម

(១៧០) ភិក្ខុអ្នកចូលទៅកាន់សុវត្ថាម កាលប៉េនិយាយ ក្នុង ជំនុំសង្ឃ ត្រូវស្គាល់វត្ថុ ស្គាល់វិបត្តិ ស្គាល់អាបត្តិ ស្គាល់និពខ ស្គាល់ ភាការ ស្គាល់**ភាក្យា**ងដើម **ដែញក្យា**ងចុង ស្គាល់កម្មដែលគួរធ្វើ ដឹ មនគួរធ្វេ ស្គាល់កម្ម ស្គាល់អធិករណ៍ ស្គាល់សមថ: កុំលុះ នន្ទាគត កុលុះ ពេសគត់កុំលុះ មេហាគត់ កុំលុះកយាគត់ ត្រូវពន្យល់អ្នកដ ខេឲ្យយល់ ព្រមក្នុងទីដែលគួរឲ្យយល់ គ្រាវពិចារណាហេតុនឹងមិនមែនហេតុ ក្នុងទី ដែលគួរពិ**ហ**រណា សំឲ្យឹងមេលក្នុងទីដែលគូរសំឲ្យឹងមេល ត្រូវញ៉ាំង បុគ្គលដទៃឲ្យជ្រះថ្នាក្នុងទីដែលគួរឲ្យដ្រះថ្នា កុំគប្បីមើលងាយពួកជនដទៃ ដោយគិតថា អាត្មាអញជានបក្ខពួកហើយ កុំមេលងាយអ្នកចេះដឹងតិច ដោយគិតថា អាគ្នាអញជាអ្នកចេះដឹងច្រើន កុំមើលងាយកិត្តទូដោយគិត ថា ភាគ្នាអញ**ថា** ថេរ:ចាស់ជាឪ កុំពោលខ្លះហេតុដែលមិខទាន់មកដល់ កុំ ញ៉ាំង ហេតុដែលមកដល់ហើយ ឲ្យវិនាស**ាក**ធម៌ **ាកវិ**ន័យ អធិត **ណ៍** ទោះទោប់ដោយធម៌ណា ដោយវិន័យណា ដោយភាក្សប្រៀនប្រដៅរបស់ ព្រះសាស្តាណា គប្បីម្រោបអធិត្យណ៍នោះ ដោយធម៌ជាដើមនោះ។ ចុះ ។

វិនយប់ដែល បរិវាភេ

(១៩០) វត្តុំ ជាជំនត្វេត្តិ អឌ្ឍារជិតាជំ^(១) វត្តុំ ជាជំនត្វំ នៅសសច្បាន់សេសាជំវត្តុំ ជាជំនត្វំ ទ្វេងធំ-យតាជំវត្តុំ ជាជំនញ់ ទ្វេត្តាខ្យីសធិសារត្តិយាជំ ^(២) វត្តុំ ជាជំនញ់ អដ្ឋសីតិសតទេចិត្តិយាជំ^(៣) វត្តុំ ជាជំនញ់ ទ្វានសទាជិនសេធីយាជំវត្តុំ ជាជំនញ់ ខុត្តាដាជំ វត្តុំ ជាជំនញ់ ខុត្តាសិតាជំវត្តុំ ជាជំនញ់ ខុត្តាដាជំ វត្តុំ

(១៧៤) ម៉េត្ត ជានិតញាតិ សីលវិចត្តិ ជានិតញា អាចារមិចត្តិ ជានិតញា និដ្ឋិមិត្តិ ជានិតញា អាជីវវិមត្តិ ជានិតញា ។

(០៧៣) អាបត្តិ ជាជិតព្វាតិ ភាពជិតាបត្តិ ជាជិ-តេព្វា សង្ឃាធិសេសបត្តិ ជាជិតព្វា ខ្មល់ចូយាបត្តិ ជាជិតព្វា ភាចិត្តិយាបត្តិ ជាជិតព្វា ភាឌិធេសជ័យាបត្តិ ជាជិតព្វា ឧុក្កដាបត្តិ ជាជិតព្វា ឧុក្សសិតាបត្តិ ជាជិ-តេព្វា ។

ទ សព្វត្ថ អដ្ឋន្ទ្មំ បារាជិកានន្តិ ទិស្សតិ។ ៤ ធ. ម. ទ្វេច៣រីសនិស្សគ្គិយានំ ។ ៣ ម. អដ្ឋាស់តិសតំ បាចិត្ថិយានំ ។

វិនយប់ិនិក បុរិភ្ស:

(១៧១) ពាក្សា ត្រូវស្គាល់វត្ត គឺត្រូវស្គាល់វត្ត នៃជាជាជិក ៤

ស្គាល់វគ្គនៃសង្ឃាទិសេស ៤៣ ស្គាល់វគ្គនៃអនិយគ: ៤ ស្គាល់វគ្គនៃ

និស្សគ្គិយៈ ៤៤ ស្គាល់វត្តនៃចុចត្តិយៈ ៤៨៨ ស្គាល់វត្តិនធុដិទេស

និយៈ១២ ស្គាល់វត្តនៃខុត្តដទាំងទ្យាយ ស្គាល់វត្តនៃខុញ្ចាស់គទាំទ្យាយ ។

(១៧៤) ពាក្យថា ត្រាំស្គាល់វិបត្ត គឺត្រាំស្គាល់សលវិបត្ត ស្គាល់

អាចារៅបត្ត ស្គាល់ទង្គីវិបត្ត ស្គាល់អាជីវវិបត្តិ ។

(១៧៣) ពាក្យថា ត្រូវស្គាល់អាបត្តិ គឺស្រុវស្គាល់អាបត្តិបារាជិក

ស្គាល់អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ស្គាល់អាបត្តិចុល្ខ័យ ស្គាល់អាបត្តិចុខិត្តិយៈ

ស្គាល់អាបត្តជុំជំនេសន័យ: ស្គាល់អាបត្តទុក្ខដ ស្គាល់អាបត្តទុក្ខាស់គ

មហាសង្គាម់ និទាន់ ជានិតពុន្តិអាទិ

[១៧៤] និធាន់ ជាជំនត្តិ អដ្ឋភាពប៊ីកាន់ ជនាន់ជាចិត្តិ គេវីសសង្ឃន៍សេសាន់ ជំនាន់ ជាចិត្តិ
ន្វេអធិយតាន់ និធាន់ ជាចិត្តិ ធ្វេចត្តាឡើសនិស្សត្តិយាន់ ចំនាន់ ជាចិត្តិ អដ្ឋាស៊ីតិសភាភាចិត្តិយាន់ និនាន់ ជាចិត្តិ ធ្វានសភាទិនេសធីយាន់ ចំនាន់ ជាចិត្
នាន់ ជាចិត្តិ ធ្វានសភាទិនេសធីយាន់ ចំនាន់ ជាចិត្
នាន់ ជាចិត្តិ ធ្វានសភាទិនេសធីយាន់ ចំនាន់ ជាចិត្
នាញ់ នុត្តិដាន់ ចំនាន់ ជាចិត្តិ នុត្តាសិតាន់ ចំនាន់ ជាចិត្តិ
ជាចិត្តិ ។

(១៧៥) អាគារ។ ជាជំនះញេនិ សង្ខោ អាគារ។ គោ ជាជំនះញេ ខណោ អាគារគោ ជាជំនះញេ បុគ្គលោ អាគារគោ ជាជំនះញេ ចោខគោ អាគារគោ ជាជំនះញេ បុធិនគោ អាគារគោ ជាជំនះញេ ។ សង្ខោ អាគារ រតោ ជាជំនះញេនិ បដ់ពលោ ធុ ទោ អយំ សង្ខោ សំពំ អជ៌ការណ៍ ប្រែសមេឌុំ ជម្នេច វិលយន សត្ត-សាស នេះ និនាហុ យេឌិ ៧វិ សង្ខោ អាគារគោ ជាជំនញេ ។ ខណា អាគារគោ ជាជំនះញេនិ បដ់ពលោ ធុ ទោ អយ់ ខណា និទំ អជ៌ការណ៍

មហាសង្ខាម ពាក្យថា ត្រូវស្គាល់និទានជាដើម

(១៧៤) ភាក្សថា ត្រាស្តាល់និទាន គឺត្រូវស្គាល់និទានរបស់បា្រា ជិកទាំង ៤ ស្គាល់និទានរបស់សង្ឃាទិសេសទាំង ៤៣ ស្គាល់និទានរបស់ អនិយត:ទាំង ៤ ស្គាល់និទានរបស់និស្សគ្គិយៈទាំង៤៤ ស្គាល់និទានរបស់ បា្ចក្តិយៈទាំង ១៤៤ ស្គាល់និទានរបស់បា្ដិខេសនីយៈទាំង ១៤ ស្គាល់ និទានរបស់ខុត្តដទាំងឡាយ ស្គាល់និទានរបស់ខុត្តាសិកទាំងឡាយ ។

(១៧៩) ពាក្យថា ត្រូវស្គាល់អាការ គឺត្រូវស្គាល់សង្ឃដោយអាការ ស្គាល់គណៈដោយអាការ ស្គាល់បុគ្គលដោយអាការ ស្គាល់អ្នកលោខ ដោយអាការ ស្គាល់អ្នកដោប់ទោះដោយអាការ ។ ពាក្យថាត្រូវស្គាល់សង្ឃដោយអាការ ។ ពាក្យថាត្រូវស្គាល់សង្ឃដោយអាការ ២ ពាក្យថាត្រូវស្គាល់សង្ឃដោយអាការយ៉ាងនេះ មា សង្ឃនេះ អាច នឹងរេទ្វាប់អធិការណ៍នេះ តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមភាក្សាប្រៀនប្រដៅរបស់ ព្រះសាស្តា ឬមិនអាចរម្ងាប់ចានទេ។ ពាក្យថា ត្រូវស្គាល់គណៈដោយអាការ គឺស្គាល់គណៈដោយអាការយ៉ាងនេះ ថា គណៈនេះ ភាពនឹងរម្ងាប់អធិក្សាល់គណៈដោយអាការយ៉ាងនេះ ថា គណៈនេះ ភាពនឹងរម្ងាប់អធិក្សាល់ក្នុងស្គាល់គណៈដោយអាការយ៉ាងនេះ ថា គណៈនេះ ភាពនឹងរម្ងាប់អធិក្សាល់ក្នុងស្គាល់គណៈដោយអាការយ៉ាងនេះ ថា គណៈនេះ ភាពនឹងរម្ងាប់អធិក្សាល់ក្នុងស្គាល់ក្រាស្គាល់ក្នុងស្គាល់ស្គាល់ក្នុងស្គាល់ក្នុងស្គាល់ក្នុងស្គាល់ក្នុងស្គាល់ក្នុងស្គាល់ក្នុងស្គាល់ក្នុងស្គាល់ស្គាល់ក្រាស្គាល់ស្គាល់ស្គាល់ក្នុងស្គាល់ស្គាល់ក្រាស្គាល់ស្គាល់ក្នុងស្គាល់ក្រាស្គាល់ស្គាស្គាល់ស្គ

វិនយប់ដែកេ បរិវាភេ

យោត៌ ឃាំ តែ លោ អាការ តោ ជាចិត្ត ញោ ។ បុគ្គ លោ
អាការ តោ ជាចិត្ត ញោត៌ បដិត លោ ខ្ ទោ អយ់
បុគ្គ លោ នំមំ អចិត្ត លោ ប្រាស់ ឃុំ បុគ្គ លោ អាការ តោ
ជាចិត្ត ញោ ប្រាស់ នៅ ប្រាស់ នៅ បុគ្គ លោ អាការ តោ
ជាចិត្ត ញោ ប្រាស់ នៅ ប្រសំ នៅ ប្រាស់ នៅ ប្រស់ នៅ ប្រាស់ នៅ ប្រសំ នៅ ប្រាស់ នៅ ប្រាស់ នៅ ប្រាស់ នៅ ប្រាស់ នៅ ប្រាស់ នាង ប្រាស់ ន

វិនយប់ដែក បរិវារៈ

មិនអាចហ្វេប់បាន ។ ពាក្យថា ត្រូវស្គាល់បុគ្គលដោយអាការ គឺស្គាល់
បុគ្គលដោយអាការយ៉ាងនេះថា បុគ្គលនេះអាចខឹងរម្ងាប់អធិករណ៍នេះ គាម
ធម៌ តាមនៃយ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅបេស់ព្រះសាស្គា ឬមិនអាច
រម្ងាប់បានខេ ។ ពាក្យថា ត្រូវស្គាល់អ្នកលោខដោយអាការ គឺស្គាល់
អ្នកបោទដោយអាការយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុនេះ គំកល់នៅក្នុង
ធម៌ទាំង៩ ទើបបោទបុគ្គលដទៃ ឬមិនបានគំកល់ខេ ។ ពាក្យថា ស្គាល់
អ្នកជាប់បោទ ដោយអាការ គឺស្គាល់អ្នកជាប់បោទដោយអាការយ៉ាងខេះ
ថា លោកដ៏មានអាយុនេះ គំកល់នៅក្នុងធម៌ទាំងពីគេ សច្ចវាបា ១ អកុប្បៈ
ធម៌១ ឬមិនបានគំកល់ខេ ។

(១៧៦) ពាក្យថា ត្រូវស្គាល់ពាក្យវាងដើមនឹងពាក្យវាងចុង គំ
គ្រវស្គាល់ពាក្យវាងដើមនឹងពាក្យវាងចុងយាំងនេះថា លោកដ៏មានអាយុ
នេះកន្ងង់នូវវិត្តដោយវត្តផង កន្ងង់នូវវិបត្តដោយវិបត្តផង កន្ងង់នូវអាបត្តិ
ដោយអាបត្តិផង គេចតែហើយប្តេជាផង ប្តេជ្យហើយគេចតែផង ចំពាន
នូវពាក្យដទៃ ដោយពាក្យដទៃផង ឬមិនបានកន្ងង់គេចតែបំពានទេ ។

មហាសង្គាមំ កភាកតំ ជានិតព្វន្តិអាទ

(១៧៥) កម្ម៉េ ជានិតព្វេត្តិ សេខ្យស កម្មាន ជានៃតព្វាន់ ខេត្តារំ អបលោកខេកម្មាន ជានិតព្វាត់
ខេត្តារំ ញត្តិកម្មាន់ ជានិតព្វាន់ ខេត្តារំ ញត្តិខុតិយកម្មាន់ ជានិតព្វាន់ ខេត្តារំ ញត្តិខេត្តកម្មាន់ ជានិតព្វាន់ ។

ខ ៖ ម ទ្យ់ទ្យសមាបត្តិ។ ៤ ៖ . ណ្ណែ ឈ្ណែ ។ ម វណ្ណាវណ្ណា ។ ៣ ៖ . ធនម≕ នុព្យទានំ ។ ម. ថៃនមនុប្បៈទានំ ។

មហាសង្គាម ពាក្យថា ត្រូវស្គាល់កម្មដែលគួរធ្វើ និងមិនគួរធ្វើជាដើម

(១៧៧) ភាក្សា ត្រូវស្គាល់កម្មដែលគួរធ្វើនឹងមិនគួរធ្វើ និត្រូវ ស្គាល់មេថុនធម្ម ស្គាល់អនុលោមរបស់មេថុនធម្ម ស្គាល់បុគ្គកាត់ (ចំ-ណែកទាងដើម) របស់មេថុខធម្ម ។ ពាក្យថា គ្រុវស្គាល់មេថុខធម្ម គិត្រវ ស្គាល់ការដូបប្រសព្វរបស់ដនពីវ ១ នាក់ ១ ពាក្យថា ត្រូវស្គាល់អនុលោម របស់មេថុនធម្ម គឺបានដល់កិត្តបៀមអង្គជាតារបស់អ្នកដទៃដោយមាត់របស់ 28 ។ ពាក្យថា ត្រូវស្គាល់បុព្វភាគរបស់មេថុនធម្ម គឺស្គាល់ទឹកសុ**ក្**:មាន ពណ៌ នឹងមិនមានពណ៌ ការចាប់ពាល់កាយក្រ្តី និយាយពាក្យអាក្រក់ ចំពោះទាមេគ្គស្រី និយាយល្បូងស្រី ឲ្យបម្រើទូនដោយតាម និយាយដឹក នាំបុរសនឹងស្ត្រើឲ្យធានគ្នាជាថ្តីប្រពន្ធ (សិក្ខាបទទាំង ៩ នេះជាបុព្វភាគ របស់មេជុនធម្ម) ។

(១៧៨) ពាក្យថា ត្រូវស្គាល់តឬ គឺត្រូវស្គាល់កម្ម ១៦ យ៉ាង៍ គំ
ស្គាល់អប លោកនកម្ម ៤ ស្គាល់ញត្តិកម្ម ៤ ស្គាល់ញត្តិខុត៌យកម្ម៤ ស្គាល់
ញត្តិបតុតូកម្ម ៤ ។

វិនយប់ដកេ បរិភភ

(០៧៩) អនិការណ៍ ជាជិតពូផ្តិ ខត្តារិ អនិការ-ឈាន់ ជានិតព្វាន់ វិកាធានិការណ៍ ជានិតព្វំ អនុក-នានិការណ៍ ជានិតព្វំ អាខត្តានិការណ៍ ជានិតព្វំ គេទ្វានិការណ៍ ជានិតព្វំ ។

(០៤០) សម ដោ ជាធិន ញោតិ សត្ត សមដា ជាធិនញា សម្មុខា នៃ យោ ជាធិន ញោ សត់នៃ យោ ជា-ធិន ញោ អមុខ្សាំ នៃ យោ ជាធិន ញោ បដិញ្ញានការណំ ជាធិន ញុំ យេក្យស្រិកា ជាធិន ញា នស្សទាចិយសិ-កា ជាធិន ញា និសាវត្ថាក្រកា ជាធិន ញោ ។

ទ ម. ន ឆ្ងោក**ក់** គ**ន**ព្នំ ។

វិនយ**ប់**ងក បរិវារៈ

(១៧៤) ភាក្សាថា ត្រូវស្គាល់អធិតរណ៍ គឺត្រូវស្គាល់អធិតរណ៍ គំន ៤ យ៉ាង គឺស្គាល់វិកាទាធិតរណ៍ ១ ស្គាល់អនុវាទាធិតរណ៍ ១ ស្គាល់អា_ បត្តាធិតារណ៍ ១ ស្គាល់កិញ្ចធិតរណ៍ ១ ។

(១៨០) ពាក្យថា ត្រូវស្គាល់សមថ: គឺត្រូវស្គាល់សមថ: ៧ យ៉ាន៍
គឺស្គាល់សម្មទាវិន័យ១ ស្គាល់សគិវិន័យ១ ស្គាល់អមូទ្បុវិន័យ ១ ស្គាល់
បដិញ្ញាតតរណ: ១ ស្គាល់យេក្យស្រិកា ១ ស្គាល់តស្សុធ្វាចំយសិកា ១
ស្គាល់តំណវគ្គារត: ១ ។

(១៨១) ពាក្យថា កុំលុះ ខេត្តភគិ សេចក្តីថាកិត្តដែលលុះ ឧទ្ទាគតិ តើ
លុះ ឧទ្ទាគតិដូច ម្តេច ។ កិត្តជាវិន័យជាពួកទុះ ក្នុងសាសនា នេះ យោគយល់
ថា បុគ្គលនេះជា «បជ្ឈាយ៍ ឬភាពារ្យ ជាសទ្ធិវិហារិក ឬអន្តេវាសិក ជា
កិត្តមាន «បជ្ឈាយ៍ស្មើគ្នា ឬកិត្តដែលមាន ភាពប្រស្មីគ្នា ជាមិត្តធ្លាប់ ឃើញ
គ្នាម្តង ១ ឬជាមិត្តធ្លាប់ស្និទ្ធស្នាលគ្នាមាំ ពុំនោះជាញាតិសាលេហិត
បបស់អាត្វាអញ ដូច្នេះ ហើយក៏សំដែន ខ្លាសការៈមិន មែនធម៌ ថាជាធម៌

មហាសង្គាមំ ធម្មំ អតម្លោត «បនាទ

អាជយោត ខែបេត អភាសិត អល់ខិត តថាតាតេជ កាស់ត លាប់ត តថាត់គេជាតិ ឌីប្រេត ភាស់ត លាប់ត ត្រាត់ គេ ត្រាស់ត្រ មល់បំតំ ត្រាត់ គេ គេ គំ ខែ គេ មេលច្រំ ភពភពនេះ មាច្រំ នេះ ស្នេងខេស្ន អាចំណាំ គ្នាត់គេខ មុខាត់ ឃុំ ឧស្សា គេខាត់ ជី មេត ្រុមប្បញ្ញាត្តិ គថាគេគេខ បញ្ជាតិ គេថាគេគេជាគិ ធឺមេតិ បញ្ជាត់ គេជាគ គេជា ខ្លាំ គ្នា គ្នា គេជាគ ខេត្ត មភាបត្ត អាបត្ត ៩បេត អាបត្ត មភាបត្តិត ៤បេត ល្សុក អាបត្ត កុកា អាបត្តិត ឧី មេត កុក អាចទ្តី លេហុគា អាចទ្តីខិ ឌី ខេត់ សារសេស អាចទ្តី សារសេស មា**ខ**ន្ទ ខ្ពស់ ខុឌ្លំ មាខ**ខ្** មា<mark>ឌ្លំហ</mark> មានខ្លុំខ្លុំ ខ្លួន អនុឌ្គល់ មានខ្លុំ នេះសា មានខ្លុំខ្ ន ខេត់ នៃមេហ៍ អដ្ឋារសហ៍ វត្ថា **ន**ូក្ខេត់ **ក<u>ច</u>្រោ**

មហាសង្ហាម ការសំដែងនូវធម៌ជាមិនមែនធម៌ជាដើម

សំដែន៍ខ្លាំធម៌ ថាមិនមែនជាធម៌ សំដៃន៍ខ្លាំសភាវៈមិនមែនវិន័យ ថាជា សំដៃងនូវវិន័យ ថាមិនមែនជាវិន័យ សំដង់នូវញាក្យដែល *ព្រះត*ថាគ**តម**ឧព្ទស្សដែងមិនព្ទពោល ថាជាពាក្យដែលព្រះតថាគត បានសដែងបាន ពោល សំដែន់ខ្លាំពាក្យដែលព្រះគេថាគត បានសំដែង ហ្ខ**េះភា**ល ថា**ជាពាក្យដែលព្រះភ**ថាគត មិនហ្ខស់ដែងមិនហ៊ុខពោល សំដែនខ្លាំកិច្ចវត្តដែល ទ្រះគថាគតមិនបានសន្សឹមក ថា ព្រះគថាគតធ្លាប់ សន្សឹមក សំដែងខ្លាំកិច្ចាត្តដែលព្រះតថាគតធ្លាប់សន្សិមក ថាព្រះតថាគត មនេហ្ទសន្សមក សំដែងឡូវសក្ខាបទដែលព្រះតេថាគតមនេហ្នបញាត្ ថា ព្រះតថាគតមានបញ្ជាត្ត សំដៃន៍នូវស**្តា**បឲដែល ព្រះតថាគតមានបញ្ជា ញាតុ ថាព្រះគថាគតមន់បានបញ្ហាត្ត សំដៃង៍នូវអនាបត្ត ថាជាអាបត្ត សំដែង៍ ន្ទាអាបត្ត ថាជាអនាបត្ត សំដែងនូវលហុកាបត្ត ថាជាគរុកាបត្ត សំដែង នវិតរុកាបត្តិ ថាជាលហុកបត្តិ សំដែននូវសារសេសាបត្តិ ថាជាអនវិ សេសាបត្តិ សំដែន៍នូវមុខវៃសេសាបត្តិ ថាជាសាវសេសាបត្តិ សំដែន៍នូវ ទុដ្ឋល្បាបត្ត ថាជាអនុដ្ឋល្បបត្ត ស្ដែងឱ្យអនុដ្ឋល្បបត្ត ថាជាខុដ្ឋល្បបត្ត ដុំប្រេះ ពោះអនុគ្រោះដល់បុគ្គលនោះ ។ ព្រោះករយោរក្សាដល់បុគ្គលនោះ។ កិត្តជាវិន័យធរ កាលដែលលុះគន្ថាគត់ដោយវត្តទាំងឡាយ១៤ ប្រការនេះ

វិនយប់ដីពេ បរិវារោ

(១៨៤) ឧ នោះសាត់តិតខ្លួញគិ នោះសាត់តិ តិចូ ខ្លែ តាថំ នោះសាត់តិតចូតិ ។ ៩ ខេត់តិ អាឃាត់ ពិធ្វិតិ អាឃាត់ ពិធ្វិតិ អជិទ្ធិ មេ ខេត់តិ អាឃាត់ ពិធ្វិតិ អជិទ្ធិ មេ ខរិស្សីគីគិ អាឃាត់ ពិធ្វិតិ ចិយស្បូ មេ មជិត្តិ មេ ខរិស្សីគីគិ អាឃាត់ ពិធ្វិតិ ចិយស្បូ មេ

១ ឱ. ម. ភេត្តកេសុ ចសទ្ចេ ន ទិស្ត្រិ ។

វិនយប់ដែក បរិវារៈ

តំឈ្មោះថា ប្រតិបត្តិដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើនគ្នា ដើម្បីមិនជា សុ ១៩ល់ជនច្រើនគ្នា ដើម្បីមិនមែនជាសេចក្តីចំព័ន្ធដល់ជនច្រើនគ្នា ដើម្បី មិនជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីខុត្ត ដល់ ខេងតានឹងមនុស្សទាំងទ្វាយ ភិក្ខុ ជាវិនយធា កាលបើលុះ ខន្ទាគត់ដោយវត្ថុទាំង ១៨ ប្រការនេះ កំណ្មេះថា រត្សាខ្លួន ដែលមានកុសលធម៌ជីកគាស់រលើងប្រាលចេញផង ឈ្មោះថាជា អ្នកប្រកបដោយ ទោសផង៍ ប្រកបដោយ សេចក្តីតិ៖ ដៀលបេសអ្នកប្រាជ ទាំងទ្បាយផង ឈ្មោះថាវង់នូវអកុសលកម្មដ៏ច្រើនផង ភិក្ខុជាវិន័យធរ កាលបើលុះជន្ទាគត់ ក៏រមែងលុះទៅ វាងជន្ទាគត់ ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។ (១៨៤) ភាក្យថា កុំលុះ ទោសាគត សេចក្តីថា កាលដែលកក្ខុជាវិន័យ ជា លុះ ទោសាគត តេលុះ ទោសាគតដូចម្ដេច ។ កក្ខុជាវិន័យធរពួក ១ះក្នុ សាសនាខេះ ចង់គំនុំថា (បុគ្គលនេះ) បានប្រព្រឹត្តធ្វើនាំសេចក្តីនៃវាសដល បងគំនុំថា (បុគ្គលនេះ) កំពុងតែប្រព្រឹត្តធ្វេនវកម្មនេះ ប្រយោជន៍ដល់អាត្មាអញ ចង់គំនុំថា (បុគ្គលនេះ) មុខជានឹងប្រព្រឹត្តធ្វើ នូវកម្មនេះជាប្រយោជន៍ដល់អាត្វាអញ បងគំនុំថា (បុគ្គល នេះ) បានប្រ_ ព្រឹត្តធ្វេន្តវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ កំពុងប្រព្រឹត្តធ្វេះវកម្មមិនជាប្រយោជន៍ មុខជានឹងប្រព្រឹត្តធ្វើនូវកម្ម មិនជាប្រយោជន៍ ងល់បុគ្គលជាទីស្រឡាញ

មហាសង្គាម ន ទោសាគតិ គន្ត្ចព្វា

អាសារន៍ ខេត្ត អញ្ជិយស្បា មេ អមនាបស្បា អត្ត អចវិ អត្ត ចរត អត្ត ចរៃស្ប៊ុតិត អាឃាត់ ពន្ធិត់មេហិ នៅហិ អាមានវត្ថា អាមាតោ ខដ៌មាតោ កុខ្នោ កោជាភិ-ក្តាតា អនុម្មុំ នម្ពោត ឌីបេត នម្មុំ អនុម្មោត ឌីបេត អនុដ្ឋា អាមត្ត នុដ្ឋហ្វ អាបត្តិត និមេតា តមេហា អដ្ឋារសហវត្ថា នោសកត់ក្បាញ ពេហ្ជាជាហិតាយ បឌិបភ្លោ សោធិ៍ សហ្វានាសុទាយ សេហុភោ ជានស្បា អនត្ថាយ អហិតាយ ឧុក្ខាយ នៅមនុស្សិន ៩ មេហ មដ្ឋាស្រញ់ វត្សា នោស្ត្រា គេជួ ស្ពេ 🕫 និងស្ស អត្តាធំ បរិមារត់ សាវដ្ឋោ ខ ហោត់ សានុវង្ហោ ខ វិញ្ជុំ ពហុញុ អបុញ្ញុំ បស់វត្ថិ នោសក្តុំ កច្នេះ ស្^រ នោសភភ ក**ូ**ត ។

មហាសង្គាម ភិក្ខុជាវិន័យធរមិនត្រូវសំអៀងដោយទោសាគតិ

ជាទីគាប់ចិត្តរបស់ពាគ្នាអញ ចង់គំន់ថា (បុគ្គលនេះ)បានប្រទាំត្តធ្វើនៅកម្ម ជាប្រយោជន៍ កំពុងប្រព្រឹត្តធ្វើនូវកម្មជាប្រយោជន៍ មុខជានឹងប្រព្រឹត្តធ្វើ នុះកម្មជាប្រយោជន៍ ដល់បុគ្គលមិនជាទីស្រឡាញ មិនជាទីគាប់ចិត្តបស់ អាញ្ញាអញ កិត្តជាវិន័យឯវកាលបើចង៍គំនុំទឹង មានសេចក្តីក្រៅក្រោជ គ្របសង្កត់ដោយមាយាតវត្ថុទាំង៩ប្រការនេះហើយរមែងសម្ដែងខ្លួវសភាវៈ មិនមែនធម៌ថាជាធម៌ សំដែងនូវធម៌ ថាមិនមែនធម៌ ។ បេ។ សំដែងនូវខុដ្ -ល្វបត្តិ ថាជាអនុដ្ឋល្វបត្តិ សំដែននូវអនុដ្ឋល្វបត្តិ ថាជាខុដ្ឋល្វបត្តិ ភិក្ខុជា វិន័យជា កាលបើលុះទោសគត់ដោយវត្តទាំង ១៨ ប្រការនេះ ក៏:ឈ្មាះ ប់ប្រតិបត្តិ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើនគ្នា ដើម្បីមិនមែនជាសុខដល់ ដនច្រើនគ្នា ដើម្បីសេចក្ដីមិនចំពេនដល់ដនច្រើនគ្នា ដើម្បីមិនជាប្រ_ យោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីខុត្តដល់ទៅតានឹងមនុស្សទាំងឡាយ ភិក្ខុជាវិន័យជា កាលបើលុះ ទៅខាង គេសគត៌ ដោយវត្ថុខាំង ១៤ ប្រការនេះ ក៏ ឈ្មោះថា រក្សាខ្លួន ដែលខ្លួនមានកុសលធម៌ជិកគាស់រំលើឪយោលហើយផង៍ ឈ្មោះ ឋាជាអ្នកប្រកបដោយនោសផង ប្រកបដោយសេចក្តីតិនដៀលរបស់អ្នក ស្រុដ្ឋទាំងទ្យា យផង ស្ច្រោះថារង់ខ្លាំអកុសលកម្មច្រើនផង កិត្តជាវិន័យធរ កាលបើលុះទៅខាងពោសគតិ ក៏រថែងលុះទៅខាងទោសគតិ ដោយ អា*ការេ*យាធិ៍នេះ

វិនយប់ដកេ បរិភភ

(០៨៣) ខ មោលភេឌិ ភេឌ្ឍភិ មោលភេឌិ តច្ចុស្ត្រា គេ៩ មោសាក់ត តច្ចាំ ។ ត្តោ ភក់វេសាធ ត់ខ្លួន **នុ**ង្គោ នោស់ស្រែន គ**ខ្**នួ មុខ្សែ មេស់សែន តច្ឆាំ ២ភមដ្ឋោ និឌ្ជិវសេន ត**ច្ឆាំ ម**ុខ្សោ សមុខេក មោសាភិកូតោ អជម្មុំ ជម្មោត ធំបេត ជម្មុំ អជម្មោត ឌ្ន ខេត្ត ។ ខេ ។ ឧដ្ដល្វ អាចន្ត្នំ អឧដ្ដល្វា អាចន្ត័ន្ ន ខេត្ត អន់ដ៏ហ៊ុំ មាននិង នៅលើ មាននិង នូវនេស ។ គេស អឌ្ឍាសហិវត្ថា មោយកេតិកឌ្ណោលបុជភាហិតាយ ត្រូវពិធា ឈ្មេះ ១៧ខាងមាន ១៧ ១៧ ១៩២៤ អដ្ឋាយ អហិតាយ ខុត្តាយ នៅមនុស្សាធំ ឥមេហិ អដ្ឋារស់ថា វគ្គុហ៍ មោសាក់គឺ ក**ូ**ខ្លោ ១គំ ឧ្មស់គ អគ្គាន់ បរិហរត់ សាវជ្រោ ច សោត សាធុវជ្លោ ច

នៃយប់ឧក បរិវារៈ

(១៨៣) ពាក្យថា កុំគប្បីលំអៀង ដោយ មោ**ហា**គត់ សេចភ្នំថា ភិក្ខុ **ជាវិទ័យ**ធរ កាលដែលលំអៀធដោយមោហាគតិ គើលំអៀធដោយមោ_ ហាគតិដូចម្ដេច ។ កក្ដុជានៃយធរមានចិត្តគ្រេកអរលុះដោយអំណាចរាគ: មានចត្តប្រទូស្គលុះដោយអំណាចទោស: មានសេចក្តីផ្ងៃង៍លុះដោយអំ_ មានទិដ្ឋិណ៍គ្រឿងស្វាបអង្អែល លុះដោយអំ**ណា**ចទិដ្ឋិ ណាចំដោហ: វង្វេងកាន់កាំងស្មារតី ត្រូវមោហៈគ្របសង្គត់ កំសំដែងខ្លាំសការ៉ៈមិនមែនធម៌ ថាជាធម៌ សំដៃង៍នូវធម៌ ថាមិនមែនធម៌ ។ បេ។ សំដៃង៍ខុដលាបត្តថាជា អុទ្ធដុល្លាបត្តិ សំដៃងអុទុដ្ឋហូបត្តិ ថាជាខុដ្ឋហូបត្តិ កាលបើកិត្តជាវិន័យ -ធលេខ្សែ ដែល មាហាគត់ ដោយវត្ថុ ១៤ ប្រការនេះ កំណ្នេះថាប្រគិ **បត្តដើម្បីមិ**នជាប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើនគ្នា ដើម្បីមិនមែនជាសុខដល់ជន ច្រើនគ្នា ដើម្បីសេចក្ដីមិនចំរើនដល់ជនច្រើនគ្នា ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តុខុត្តដល់ទៅតានឹងមនុស្សទាំងឡាយ ភក្ខុជាវិន័យជកោលបើ លំអឿនដោយមោហាគត់ដោយវត្ថុទាំង ១៨ ប្រការនេះ កំណ្ណោះថា រក្សាទ្ទុន ដែលទ្ធន**មា**នកុសលធម៌ជករលេងចោលហេយផង ឈ្មោះ ឋាជាអ្នកប្រកបដោយលោសផង៍ ប្រកបដោយសេចក្តីតំខាដៀលរបស់

មហាសង្កាម់ ន ភាហេតតិ គន្តព្វា

វិញ នៃ សហុសុ អ**បុ**ញ្ញ ខ**សវន៍ មោយកេន កិន្ត្** ស្វា មោយកេនី កិន្តិ ។

(១៨៤) ខេត្តភេត កម្ពុជាតិ ក**ព្**ត្តេ តែខ្លួន ស្ត្រី ស្ត្រី នេះ ស្ត្រី មេស្ត្រី មេស្ត្ តោវាក្សាជ្រឹស្សាវា ស្លាវា ស្បារ្យា ដុស្រា ជីវិតដ្ឋាយ វាស្រ្តាញ្ចាំយន្តួរាយវា ការិស្បត្តិ ឧស្សា ភយា ភ្នំ នាម្នាំ នាម្នាំ និម្នេត និម្នំ អន្តេមិ-ន « ខេន ។ ខេ ។ នីនីហុំ មានឹង មន្ទីហ មានឹង ឌ បេត្ត អនុដ្តស្នំ អាបត្ត និដ្ត**ស្វា អាបត្តិត និយេត** ៩មេហ៍ អដ្ឋារសហ៍ វត្តហ៍ គយាក់តំ កញ្ចុំ ពេហ្ដ. លាសាតាយ បនិបណ្ឌា សោត រាសុដភាសុខាយ ខាសុ-នេះ ត្រមារិ មក្សិល មេល្ខាល នៅមា នុស្សាន ៩មេខា អដ្ឋាសេខា វត្តមា ភយាគ**ត ក**ដ្ឋ**ន្តា**

មហាសង្គាម ការមិនលំអៀងដោយវាយាគតិ

អ្នកប្រាដ្ឋទាំងឡាយផង ឈ្មោះថា រង់ខ្លួវអគុសលក់ឬដ៏: ច្រន់ជង ភិក្ខុដា វិនយ៍ធរ អាលលំអៀង មោយ មោហាគតិ រថែងលំអៀង ដោយ មោហា -គតិ ដោយ អាការយ៉ាងខែ៖ ។

(១៨៤) ៣ត្យថា កុំលំអៀង ដោយភយាគតិ សេខត្តថា ភិក្ខុដែល លំអៀងដោយកយាគត់ តើលំអៀងដោយកយាគត់ដូចម្ដេច។ កិត្តជាវិន័យ... ជរពួក១៖ ក្នុងសាសនានេះគិតថាបុគ្គលនេះ អាស្រ័យនូវកម្មមានកាយ-កម្មជាដើមមិនស្មើត កាស្រ័យនូវព្រៃស្បាតគឺមិញ ទិដ្តីនឹងអនុគ្គាហិកទិដ្ឋិត សស្រ័យនូវកិ**ត្តមា**នតំឡាំងត្ត ជាអ្នកវិធីរូសសុត្រត់ នឹងធ្វើនូវសេចក្តី អន្តវាយដល់ជំវិតត្ត នូវសេចត្តអន្តវាយដល់ព្រហ្មចរិយៈត្ត ហើយគក ស្វត ព្រោះទ្វាចបុគ្គលនោះ ក៏សំដែន៍ ខ្ទុវសភាវ:មិនមែនធម៌ ថាជាធម៌ សំដែងនូវធម៌ ថាមិនមែនធម៌ ។ បេ ។ សំដែងនូវឲុដល្បបត្តិ ថាជាអនុ-ដ្យាបត្ត សំដែងនូវអនុដ្យាបត្ត ថាជាខុដ្យាបត្ត កាលបើកិត្តជាវិន័យ... ធរលំ ទៀង ដោយកយាគត់ ដោយវត្ថុទាំង ១៨ ប្រ**កា**រ នេះ កំ ឈ្មោះថា ប្រតិបត្តិ ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើនគ្នា ដើម្បីមិនជាសុខដល់ ជនច្រើនគ្នា ដើម្បីសេចក្តីមិនចំរើនដល់ជនច្រើនគ្នា ដើម្បីមិនជាប្រ_ **យោជន៍** ដើម្បីសេខ**ក្តី_{ទិត្តិ}ដល់ វៀតានឹងិមខុស្ស**ទាំងឡាយ កិត្តជាវិន័យធរ កាលបើលំអៀងដោយកយាគត់ដោយវគ្គទាំង១៨ ប្រការខេះ ក៏ឈ្មោះថា

វិនយប់ដកេ បរិវាភេ

ទត់ ឧបសត់ អត្តានំ បរិសាត់ សាវជ្លេច ហោត់ សាជុវជ្លោ ច វិញ្ជូន ឧសុញ្ អបុញ្ញំ បសវត់ ភយាគត់ កុវជ្លោ ខ វិញ្ជូន ឧសុញ្ អបុញ្ញំ បសវត់ ភយាគត់

វិនយប់ឱក បរិវារៈ

វត្សា នូវ១ នដែលមានកុសលធម៌ដីគតាស់រលើផចោលហើយ៩ឪ ឈ្មោះថា ជាបុគ្គលប្រកបដោយទោស៨ឪ ប្រកបដោយសេចក្តីតំដៀលរបស់អ្នក ប្រុដ្ឋទាំងឡា យ៨ជ ឈ្មោះថាវង់ខ្លុវអកុសលកម្មប្រើន៨ឪ កិត្តជាវិន័យ-ធា កាលដែលលំអៀនដោយកយាគតិ វមែធីលំអៀធដោយកយាគតិ ដោយអាការយ៉ាង៍នេះ ។

(១៤៤) បុគ្គលណាប្រព្រឹត្តឥន្ធង៍នូវធម៌ ព្រោះសេចក្តី ស្រឡាញ់ ព្រោះស្អប់ ព្រោះវាច ព្រោះវង្វើ យសសក្តី របស់បុគ្គលនោះឯង៍ វមែងសាបសូឡទៅ ដូចព្រះចន្ទត្^ជ កាឲ្យបំគ្ន គំខាងពេល ។

(១៨៦) កក្កដារិន័យជមិនលំអៀនដោយជន្លាគត់តើដូចម្ដេច។ កិត្ត ជាវិន័យជាកាលសំដែននូវសភាវៈមិនមែនជម៌ ថាមិនមែនជម៌ ឈ្មោះថា មិនលំអៀនដោយជន្លាគតិ កាលសំដែននូវជម៌ ថាជាជម៌ ឈ្មោះថាមិន លំអៀងដោយជន្លាគតិ កាលសំដែននូវសភាវៈមិនមែនវិន័យ ថាមិនមែន វិន័យ ឈ្មោះថាមិនលំអៀនដោយជន្លាគតិ កាលសំដែននូវវិន័យ ថាជា វិន័យ ឈ្មោះថាមិនលំអៀនដោយជន្លាគតិ កាលសំដែននូវវិន័យ ថាជា វិន័យ ឈ្មោះថាមិនលំអៀនដោយជន្លាគតិ កាលសំដែននូវវិន័យ ថាជា វិន័យ ឈ្មោះថាមិនលំអៀនដោយជន្លាគតិ កាលសំដែននូវវិន័យ ថាជា បាះគេថាគតមិនបានសំដែន មិនបានពោល ថាជាពាក្យដែលព្រះគេថាគតិ មិនបានសំដែន៍ មិនបានពោល ឈ្មោះថាមិនលំអៀនដោយជន្លាគតិ

មហាសង្គាមំ ធន្លាតតិអត្តមនំ

លេខ៍ទំ នឥតទេធ ភាស់ទំ លេខ៍ទំ នឥតនេះភាទិ ឌ្នី ខេត្តេ ខ នេះ ទី ខេត្ត មិន ខ្លុំ ខេត្ត និង ខេត្ត អភាទិណ្ណ និសាខាតិខាតិខាតិខាតិខាតិ អាច់ណ្ណំ នឥរននេះ អាច់ណ្ណ នថាននេះនាត់ និយេណ ជ ទទួកគ កញ្ចូត អប្បញ្ជន្ន គស់ក គេ៤ អប្បញ្ជន្ន ត់ថាឲ្យខេត្ត តំនាន់ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ក្ខុត មេខាប់ត្តី មេខាប់ត្តិត នៃប្រែគ្នោ ខ **ខ**្លាក់តំ ក់ប៉ូត អាបត្តិអាបត្តិសំ ឌីបេ គ្នោ ន ទស្អាត់តំ កញ្ចុំ សហុតា អាប់ត្តិលាហុតា អាប់ត្តិសំ «បេ ត្លោ « ជាខ្លាត់ គេចូត កុត់ អាបត្តី កុតា អាបត្តិ ខ្មែញ ខ នុទ្រក់ត ಹದ್ದಿ ಕ್ರಾಗ್ರೀಸ್ ಕಾರೆಜ್ಜಿ ಕ್ರಾಗ್ರೀಸ್ ಕ್ರಾರ್ಡ್ ಕ್ರಾರ್ಡ ಕ್ ខ ឧឌ្ឍនន្ទ ឧឌ្ឍនា មនុស្រេស មានឱ្យ មនុស្សសា អាចខ្លួន ខ្លួននៃ ឧស្លាននេះ ឧត្តិទ ឧត្តល្ អាចខ្លួ

មហាសង្គាម សេចក្តីមិនលំអៀងដោយធន្ទាគតិ

កាលសំ**ដែ**ង៍ខ្លូវពាក្យដែលព្រះតថាគតបានសំដែង បានពោល ថាជាពាក្យ ដែលព្រះតថាគតពុនសំដែន ពុនពោល ឈ្មោះថា មិនលំអៀងដោយ នទ្វាគត់ កាលសំដែននូវតិច្ចវត្តដែល**ព្រះ**តថាគតមិនបានសន្សឹមត ថាជា កិច្ចវត្តដែលព្រះតេថាគតមិនបានសន្សឹមក ឈ្មោះថា មិនលំអៀង ដោយ ឌន្ទាគត កាលសំដែន៍នូវកិច្ចវត្តដែល**ព្រះ**តថាគតមានសន**្ទឹ**មក ថាជា**កិ**ច្ចវត្ត ដែលព្រះតថាគតបានសន្សិមក ឈ្មោះថាមិនលំអៀងដោយធន្ទាគតិ កាល ស់ដែងនូវសិក្ខាបទដែលព្រះតថាគត មិនបានបញ្ជាត្ត ថា ព្រះតថាគតមិន បានបញ្ជាត់ ឈ្មោះថាមិនលំអឿងដោយឧត្តាគត់ កាលសំដែងខ្លួសក្នាបទ ដែលព្រះតថាគត ្រន៍បញ្ជាត្ន ថាព្រះតថាគត្រន៍បញ្ជាត្ត ឈ្មោះថាមិន លំអៀធ៍ដោយធន្ទាគត់ កាលស់ដៃង៍នូវអនាបត្ត ថា ជាអនាបត្ត ឈ្មោះ ឋា មិនលំ គេ គ្រី ដោយ ធន្ទាគតិ កាលសំដែន ខ្មាំ ៣បត្តិ ឋាជា ៣បត្តិ ឈ្មោះ ថាមិនលំអឿងដោយន្ទាគត់ កាលសំដែងទូវលហុតាបត្តិ ថាជាលហុតា-បត្ត ឈ្មោះថាមខល់អៀន៍ដោយធន្ទាគត កាលសំដែន៍នូវគរុកាបត្តិ ថា ជាគុរកាបគ្គ ឈ្មោះថាមិនលំអៀងដោយ ទទ្វាគត់ កាលសំដែន៍នូវសាវ សេសបត្តិ ថាជាសាវសេសបត្តិ ឈ្មោះថាមិនលំអៀន៍ដោយឧន្ទាគតិ កាលសំដែនខ្មុវអនុវសេសាបត្តិ ថាជាអនុវសេសាបត្តិ ឈ្មោះថាបិន លំអៀន៍ដោយឱ្យគត់ កាលសំដៃន៍នូវទុដ្ឋល្អបត្តិ ថាជាទុដ្ឋល្អបត្តិ

វិនយបំដកេ បរិវាភេ

ឧដ្ដល្វា អាចត្តីតំ ខីចេឡោ ឧ នេះខ្លាកត់ កេច្ត អឧដ្ដល្វ អាចត្តិ អឧដ្ដល្វា អាចត្តិតំ ខីចេឡោ ឧ នេះខ្លាក់ កេច្ចតំ ឃុំ ឧ នេះខ្លាក់តំ កេច្ចតំ

(១៨៧) ភា៩ ឧ នោសភាគី ភព្គិ អជ្ជុំ
អជាម្នាត់ និយេត្តា ឧ នោសភាគី ភព្គិ ជម្មុំ ជម្លោត់
និយេត្តា ឧ នោសភាគី ភព្គិ ។ បេ ។ ឧុឌ្គល្យុំ អាច បត្តិ ឧុឌ្គល្វា អាចគ្គី និយេត្តា ឧ នោសភាគី ភព្គិ អនុឌ្គល្វា អាចគ្គី អនុឌ្គល្វា អាចគ្គីត់ និយេត្តា ឧ នោសភាគី ភព្គិ ស្នាសភាគី ភព្គិ ។

(០៨៨) ៩៩ ឧ មោយកត្តិ កច្ចិតិ ។ អងម្នំ
អជម្នេច នេះ មេខាក្សាកត្តិ កច្ចិតិ ។ អងម្នំ
អជម្នេច នេះ មេខាក្សាកត្តិ កច្ចិតិ ។ មេ ។ ខុដ្តូលំ អាចត្តិ
ខុដ្តូលំ អាចត្តិ អនុដ្តូល អាចត្តិតិ និយេ នេះ នេះ បេ ។ ខុដ្តូលំ អាចត្តិ
ខុដ្តូលំ អាចត្តិ អនុដ្តូល អាចត្តិតិ និយេ នេះ នេះ បេ ។ ខុដ្ឋ ខំ អេ បា ខុដ្ឋ ខំ អាចត្តិ អនុដ្ឋ បា អាចត្តិតិ និយេ នេះ ។

នៃយប់ដែក បរិវារៈ

ឈ្មោះថាមិនលំអៀនដោយឧន្ទាគតិ កាលសំដែននូវអនុដ្ឋល្អបត្តិ ថាជា អនុដ្ឋល្អបត្តិ ឈ្មោះថាមិនលំអៀនដោយឧន្ទាគតិ កិត្តបិនលំអៀនដោយ ឧន្ទាគតិ ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១៨៧) កិត្តជាវិនយធរមិនលំអឿងដោយ ទោសាគតិ តើដូច
ម្ដេច ។ កិត្តកាលសំដែននូវសកាវៈមិនមែនធម៌ ថាមិនមែនធម៌ ឈ្មោះថា
មិនលំអឿងដោយ ទោសាគតិ កាលសំដែននូវធម៌ ថាជាធម៌ ឈ្មោះថា
មិនលំអឿងដោយ ទោសាគតិ ។ បេ ។ កាលសំដែននូវខុដ្ដហ្វបត្តិ ថា
ជាខុដ្ដហ្វបត្តិ ឈ្មោះថាមិនលំអឿង ដោយ ទោសាគតិ កាលសំដែននូវ
អុខុដ្ឋហ្វបត្តិ បាជាអុខុដ្ឋហ្វបត្តិ ឈ្មោះថាមិនលំអឿង ដោយ ទោសាគតិ កាលសំដែននូវ
អុខុដ្ឋហ្វបត្តិ ថាជាអុខុដ្ឋហ្វបត្តិ ឈ្មោះថាមិនលំអឿង ដោយ ទោសាគតិ
កិត្តមិនលំអឿង ដោយ ទោសាគតិ ដោយ សាកា យោង ខេះ ។

(១៨៨) កិត្តជាវិន័យធរមិនលំអៀន៍ដោយមោហាគត់តើដូចម្ដេច ។
កិត្តតាលសំដែន៍នូវសភាវៈមិនមែនធម៌ ថាមិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនលំអៀន៍
ដោយមោហាគត់ សំដែន៍នូវធម៌ ថាជាធម៌ ឈ្មោះថាមិនលំអៀន៍ដោយ
មោហាគត់ ។ បេ ។ កាលសំដែន៍នូវខុដ្ឋហូបត្ត ថាជាខុដ្ឋហូបត្តិ ឈ្មោះ
ថាមិនលំអៀន៍ដោយមោហាគត់ កាលសំដែន៍នូវខុដ្ឋហូបត្តិ ថាជាខុដ្ឋហូបត្តិ ឈ្មោះ
ដ្ឋហូបត្តិ ឈ្មោះថាមិនលំអៀន៍ដោយមោហាគត់ កិត្តមិនលំអៀន៍ដោយ
មោហាគត់ ដោយពេការយ៉ាង៍នេះ ។

មហាសង្ហាមំ ភយាគតិអតមនាទយោ

(០៤៤) ភេ៩ ឧភយាគតិ គច្ឆិ ១ អនុជ្ជុំ អនុជ្ជុំ អាចត្តិ និយេត្តា ឧភយាគតិ គច្ឆិ ១ អនុជ្ជុំ អាចត្តិ ខ្មុំ ស្បាតិ ខ្មុំ អាចត្តិ ខ្មុំ ស្បាតិ ខ្មុំ ស្បាតិ

សុឌ្ឍបញ្ជា ចឆ្និស្ត យោ ១ឆ្នំ ១ត់ក្តៃតំ ស្រុក នេះ ១ ស្ត្រិស្ត សុឌ្ឍបញ្ជា ស្រុក ស្រុក ស

អេចឆ្នំនៃ នួដេយ៉ៃ មាឈាឧត្តពេល សុខេ មេឈា ខេឌ្ ស្សានេយ្ឋ ឧត្តិ ឧត្តេខ្សៃ មួយប៉េ មានដ្ឋ ខំដុំសំ ស្សានេយ្ឋ ឧត្តិ ឧត្ថេខ្សាន នួដេល៉េ មានដ្ឋ ខំដុំសំ ស្សានេយ្យ ខេឌ្ឋ ឧត្ថេខ្សាន នួនេយ៉េ មានដ្ឋ ខំដុំសំ ស្សានេយ្យ ខេឌ្ឋ សំណាន់ នួនេយ្យ សុខេ មេឈា ខេឌ្

មាភាសង្ហាម ការមិនសំអៀងដោយភយាគតិជាដើម

- (១៩៤) កិត្តដាវិន័យធរមិនលំអៀនដោយកយាគត់តើដូចម្ដេច ។
 កិត្តកាលសំដែននូវសភាវៈមិនមែនធម៌ ថាមិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនលំអៀន
 ដោយកយាគត់ កាលសំដែននូវធម៌ ថាជាធម៌ ឈ្មោះថាមិនលំអៀនដោយ
 កយាគត់ ។ បេ។ កាលសំដែននូវខុដ្ដហូបត្តិ ថាជាខុដ្ដហូបត្តិ ឈ្មោះ
 ថាមិនលំអៀនដោយកយាគត់ កាលសំដែននូវខុដ្ដហូបត្តិ ថាជាខុដ្ឋហូបត្តិ ឈ្មោះ
 ចាមិនលំអៀនដោយកយាគត់ កាលសំដែននូវអខុដ្ឋហូបត្តិ ថាជាអខុដ្ឋហូបត្តិ ឈ្មោះថាមិនលំអៀនដោយកយាគត់ កិត្តមិនលំអៀនដោយ
 កយាគត់ ដោយអាការយ៉ាន៍នេះ ។
 - (១៩០) បុគ្គលណា មិនប្រព្រឹត្តកន្ធន៍នូវធម៌ ព្រោះសេច
 ក្តិស្រឡាញ់ ព្រោះស្អប់ ព្រោះអ្វាច ព្រោះវង្វេធ៍ យសសក្តិ
 បេសបុគ្គលនោះឯន៍ វមែនពេញបរិបូណ៌ ដូចព្រះចន្ទក្នុង
 សុក្កប័ក្ខ គឺចំ.ណកវាន៍ខ្មើត។
- (១៩១) សួរថា កិត្តជាវិន័យធរពន្យល់ក្មុនទីដែលគួរពន្យល់នោះ តើដូចម្តេច ។ ធ្វើយថា កិត្តជាវិន័យធរ កាលសំដែននូវសភាវៈមិនមែនធម៌ ឋាមិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាពន្យល់ក្មុនទីដែលគួរពន្យល់ កាលសំដែននូវធម៌ ថាជានម៌ ឈ្មោះថាពន្យល់ក្មុនទីដែលគួរពន្យល់។ ចេ។ កាលសំដែន នូវទុដ្ឋល្បបត្តិ ថាជាខុដ្ឋល្បបត្តិ ឈ្មោះថាពន្យល់ក្មុនទីដែលគួរព ល់

នៃយប់នកេ បរិវាភេ

មន្ត្រី មន្ត្រី មនុស្ត្រ មានស្តីតិ ដើនេះ ស្ថាន-ដែយ ឃាដ សញ្ញា ទេតិ ឃាំ សញ្ញានដែល ឃាន-សញ្ញាទេតិ ។

នៃយប់ដក បរិវារៈ

កាលសំដៃឪន្វអនុដ្យល្បត្តិ ថាជាអនុដ្ឋល្បបត្តិ ឈ្មោះថាពទ្យល់ក្និទី ដែលគួរពន្យល់ កិត្តជាវិន័យជរពន្យល់កង្កើទីដែលគួរពន្យល់ ដោយពាការ យ៉ាង៍នេះ ។

- (១៩២) សួរថា ភិត្តដាវិន័យដេរពិចារណាក្នុងទីដែលគួរពិចារណា
 គេដូចម្ដេច ។ ធ្វើយថា ភិត្តដាវិន័យដកោលសំដែនខ្លាំសភាវៈមិនមែនដម៌
 ថាមិនមែនដម៌ ឈ្មោះថាពិចារណាក្នុងទីដែលគួរពិចារណា កាលសំដែង
 ខ្លាំដម៌ ថាដាដម៌ ឈ្មោះថាពចារណាក្នុងទីដែលគួរពិចារណា ។ បេ ។
 កាលសំដែនខ្លាំខុដ្ឋហ្វាបត្តិ ថាដាខុដ្ឋហ្វាបត្តិ ឈ្មោះថាពិចារណា ក្នុងទីដែលគួរពិចារណា ក្នុងទីដែលគួរពិចារ ដោទ្ធសិច្ចដែលច្រាំចារណា ក្នុងទីដែលគួរពិចារណា ក្នុងទីដែលគួរពិចារណា ក្នុងទីដែលគួរពិចារណា ក្នុងទីដែលគួរពិចារណា ក្នុងទីដេច ម្ហាប់ដារសំដាំង សំដាំង សិច្ចដេច សិច្ចដាំង សិច្ចដាំង សិច្ចដាំង សិច្ចដាំងារសំដាំង សិច្ចដាំង សិច្ចដាំងារសំដាំង សិច្ចដាំង សិច្ច សិច្ចដាំង សិច្ចដាំង សិច្ចដាំង សិច្ចសិច្ច សិច្ច សិ
- (១៩៣) ស្បូថា ភិត្តសំឲ្យឹងមើលក្នុងខិត្តរសំឡឹង តើដូចម្ដេច ។ ធ្វើយថា ភិត្តកាលសំដែងខ្សើងខ្សួសការៈមិនមែនធម៌ ថាមិនមែនធម៌ ឈ្មោះ ថាសំឡឹងមើលក្នុងខ្សែងលគ្ឃសំឡឹងមើល កាលសំដែងខ្លាធម៌ ថាជាធម៌ ឈ្មោះថាសំឡឹងមើល ក្នុងខ្សែងលគ្ឃសំឡឹងមើល កាលសំដែងខ្លាធម៌ ថាជាធម៌ ឈ្មោះថាសំឡឹងមើល ក្នុងខ្សែងលគ្ឃសំឡឹងមើល ។ បេ ។ កាលសំដែង ខ្សិតុដ្ឋហ្វាបត្តិ ថាជាខុដ្ឋហ្វាបត្តិ ឈ្មោះថាសំឡឹងមើលក្នុងខ្សែងលគ្ឃសំ-ម្បីងមើល ការសំដែងខ្លាំងទុំដូល្វាបត្តិ ប្រារាជ្យសំឡឹងមើលក្នុងខ្លែងលគ្ឃសំ-ម្បីងមើល ការសំដែងខ្លាំងទុំដូល្វាបត្តិ ប្រារាជ្យសំពុំ

មហាសង្គាម បសាទន័យឋានានំ

ជី ខេត្ត នៃ ខេត្ត និ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត និ ខេត្ត ខេត្ត

(០៩៤) ភេទ បសានជ័យ ឋានេ បសានេតិ។

អង្គុំ អនម្មោតិ នីបេត្តោ បសានជ័យ ឋានេ បសានេតិ

នម្មុំ នម្មោតិ នីបេត្តោ បសានជ័យ ឋានេ បសានេតិ

។ បេ ។ នុដ្ឋហ្វំ អាបត្តិ នុដ្ឋហ្វា អាបត្តិតិ នីបេត្តោ

បសានជ័យ ឋានេ បសានេតិ អនុដ្ឋហ្វំ អាបត្តិ

អង្គុដ្ឋហ្វា អាបត្តិតិ នីបេត្តោ បសានេតិ

អនុដ្ឋហ្វា អាបត្តិតិ នីបេត្តោ បសានេតិ អនុដ្ឋហ្វំ អាបត្តិ

អនុដ្ឋហ្វា អាបត្តិតិ នីបេត្តោ បសានតិ បសានេតិ ។

ឌតុំ អឌតាំខ្លួន នេស្ស ៤ ខេ ៤ ៩៥ ហ៊ុំ សេនខ្លួំ មន្ត្រី ហ៊ុំ ន ឈានបន្ត ឧសា មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស ឈានប្ មក្ស មនុស្ស ខេស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស ខ្លែង មនុស្ស ខេស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស ខេស្ស មនុស្ស ខេស្ស មនុស្ស ខេស្ស មនុស្ស មនុស្ស ខេស្ស មនុស្ស ខេស្ស ខេស្ស ខេស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស នៃ ១៩ មនុស្ស ខេស្ស ១៩ ខេស្ស ខេស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស និង មនុស្ស ខេស្ស ខេស្ស ខេស្ស ខេស្ស មនុស្ស មនុស មនុស្ស មន្ស មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មន្ត មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស មនុស មនុស មនុស មនុស្ស មនុស្ស មនុស មនុស មនុស មនុស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មនុស មនុស្ស មនុស មនុស មន្ត មនុស មនុស្ស មន្ត មនុស មនុស មនិស្ស មនុស មន្ត្រ មនុស មនុស មន្តិស មន្តិស មន្ស មន្ត មន្ត្រ មន្តិស មន្ត្រ មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្រ មន្ត្រ មន្ត្ត មន្ត្រ មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត

១ **ឧ. ប.** បរ**បក្ខំ** ។

មហាសង្គាម ទីដែលគួរជ្រុះថ្នាជាដើម

សំឡឹងមើលក្នុងទីដែលគូរស់ឡឹងមើល គិត្តសំឡឹងមើលក្នុងទីដែលគួរសំ_ ឡឹងមើល ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

[១៩៤] សូរថា កិត្តញ៉ាំងបុគ្គលដ ៃឲ្យដ្រះថ្ងាត្តន៍ ដែលគួរដ្រះ ថ្ងា តើដូចម្ដេច ។ ធ្វើយថា កិត្តកាលសំដែន ខ្លាំសការៈមិន មែនធម៌ ថាមិន មែនធម៌ ឈ្មោះថាញ៉ាំងបុគ្គលដ ៃឲ្យដ្រះថ្ងាត្ត ដំដែលគួរដ្រះថ្ងា កាល សំដែង ខ្លាំធម៌ ថា ថាធម៌ ឈ្មោះថាញ៉ាំងបុគ្គលដ ៃឲ្យដ្រះថ្ងាត្ត ដំដែលគួរ ដែលគួរ ដ្រះថ្ងា កាល សំដែង ខ្លាំធម៌ ថា ថាធម៌ ឈ្មោះថាញ៉ាំងបុគ្គលដ ៃឲ្យដ្រះថ្ងាត្ត ដែលគួរ ដ្រះថ្ងា ។ បេ ។ កាលសំដែង ខ្លាំងដូច្បាប់ ក្នុំ ថា ថា ខុដ្តហូបត្តិ ឈ្មោះថា ញ៉ាំងបុគ្គលដ ៃឲ្យដ្រះថ្នាក្នុង ទីដែល គួរ ដ្រះថ្នា កាលសំដែង ខ្លាំង ខុង ហូបត្តិ ថា ថា ខុង ហូបត្តិ ឈ្មោះថា ញ៉ាំងបុគ្គលដ ៃឲ្យដ្រះថ្នាត្ត ឈ្មោះថា ចាំងបុគ្គលដ ៃឲ្យដ្រះថ្នាត្ត ឈ្មោះថា ញ៉ាំងបុគ្គលដ ៃ ឲ្យដ្រះថ្នាត្ត ដំដែល គួរ ដែរថ្នាត្ត ចាំងល គួរ ដាយ មាការ យ៉ាង ខេ

(១៩៩) ស្សថា កិត្តមើលងាយនូវពួកកិត្តដទៃដោយគិតថា អាញ អញ្ជូញជា បេត្តពួក ហើយ គើដូចម្ដេច ។ ធ្វើយថា កិត្តពួកមួយក្នុងសាសនា នេះ ជាអ្នក់បានបក្ខពួក បានបរិវារ មានបក្ខពួក មានញាតិ ហើយ មើលងាយបុគ្គល នោះថា បុគ្គល នេះមិនបានបក្ខពួក មិនបានបរិវារ គ្មាន បក្ខពួក គ្មានញាតិ ទេ ក៏សំដង់ន៍នូវសភាវៈមិនមែនធម៌ ថា ជាធម៌ សំដែងខ្មែវ ធម៌ ថាមិនមែនធម៌ ។ បេ ។ សំដែងន្ទៃវិទុដ្យហូបគ្និ ថា ជាអនុដ្យហូបគ្និ

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

អាមត្តិត ឧីមេតិ អនុដ្តល្វំ អាមត្តិ ខុដ្តហ្វា អាមត្តិត ឧីមេតិ ឃុំ លានួមក្ដោត្តិត ម៖ មក្ដុំ អាជាភាគិ ។

(០៥៦) ៩ខ្ពុ សស់អាវីខោតិខ្លុ អពិទ្រាវីឌុ អន្ត្រា-សុតសន្និចយោ អយ់ អប្បីសុរ្តាតា អប្បាតមោ អប្បឌ_ រោឌ ឧទារី ងរុយុខបើ ងឧត្ថិ ឌឝើង ឌឝេន ឌឝិ មានខ្លួន ខ្យួន អន់ដីល្នំ មានខ្លួន ខ្មែល មានខ្លួន ច្ចេះ សំ ពហុសា គេតិទ អពិសារ អង្គ អង្គ [೧៩៧) ៩៩ មេស្សហគ្គិត ល់គាត់ មេ**ជា**ភាគិ ។ ន់ ខេត្ត ថ្ងៃ ស្រាត់ វត្តុញ្ញ ទិវប្បីពូជិនោ អយំ នេះកោ អ**ប្**រញាតោ អ**ប្បុស្**ត្រោ អប្បុក្ខភព្ ន់មស្ប វេចខំ អគាន់ ភាស្បូតិត គស មជាខណ្ដ

វិនយប់ិងក បរិវារៈ

សំដែងនូវអ**ុដ្ឋហ្វបត្តិ** ថាជាខុដ្ឋហ្វបត្តិ ភិក្ខុមេលងាយនូវបក្ខពួកដ ៃ ដោយគិតថា អាត្មាអញជានបក្ខពួក ដោយអាការយ៉ាងនេះ ។

(១៩៦) សូរថា កិត្តមើលងាយនូវបុគ្គលដែលចេះជំងឺតំប ដោយ
គិតថា អាញាអញជាអ្នកចេះជំងឺច្រើន តើដូចម្ដេច ។ ធ្វើយថា កិត្តពួក
មួយក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកចេះជំងឺច្រើន ហាំនូវសុត: ស ្សំនូវសុត: វមែង
មើលងាយបុគ្គលអ្នកចេះជំងឺតំបនោះថា បុគ្គលនេះស្គាប់តំប ជាអ្នកចេះ
ជំងឺនិកាយតំប ហាំតំប ក៏សំដែននូវសកាវៈមិនមែនធម៌ ថាជាធម៌ សំដៃង៏
នូវធម៌ ថាមិនមែនធម៌ ។ បេ ។ សំដែងនូវខុដ្ដហូបត្តិ ថាជាអនុដ្ដហូច
បត្តិ សំដៃង៍នូវអនុដ្ដហូបត្តិ ថាជាខុដ្ដហ្វេបត្តិ កិត្តមើលងាយនូវបុគ្គល
ដែលចេះជំងឺតំប ដោយគិតថា អាត្មាអញជាអ្នកចេះជំងឺច្រើន ដោយ
អាការយាំង៍នេះ ។

(១៩) ស្បូម កិត្តមើលងាយកិត្តដែលទ្ធឹជានី ដោយគិតថា អាញ្ អញជា បេរៈ ចាស់ជានី តើដូចម្ដេច ។ ធ្វើយថា កិត្តពួកមួយកុនិសាសនា នេះ ជា បេរៈ ជាអ្នកដឹងវាត្រី (វៃងី) បួសមកជាយូរហើយ រ.មន៍មើល ងាយកិត្តទ្ធីនោះថា កិត្តនេះនៅទីមិនសូវល្បីល្បាញ ជាអ្នកចេះដឹងតិច មិន ចេះច្បាប់ទម្ងាប់ អាត្ញាអញនឹងមិនធ្វើតាមពាក្យប្រស់កិត្តនេះទេ ដូច្នេះកំ

មហាសង្ហាមំ អសម្បត្ត ឧ ព្យាហរិតពុន្តិអាទិ

ស្នេ មាន នេះ មាន នេះ

(០៩៨) អសម្បត្តិ ឧ ព្យាមារិតព្រ្តិ អនោតិឈ្លាំ ភាស់^(០)ឧ ខិតាបតេព្យំ។ សម្បត្តិ ជម្មាតា វិនយៈគោ ជ មហោបភព្រ្តិ យំអគ្គាយ ស ៉្យ៉ោ សច្ចិបត់គោ ហោតិ នំ អគ្គិ ជម្មាតា វិនយៈគោ ឧ បរិហាបេតេព្យំ ។

๑ ฐ. ษ. กา ฯ

មហាសង្គាម សំដែងអំពីពាក្យជាមិនត្រូវពោលគូវហេតុ ដែលមិនទាន់មកដល់ជាដើម

សំដែននូវសភាវៈមិនមែនធម៌ ថាជាធម៌ សំដែននូវធម៌ ថាមិនមែនធម៌ ។ បេ ។ សំដែននូវខុដ្ឋហ្វបត្តិ ថាជាអទុដ្ឋហ្វបត្តិ សំដែននូវអទុដ្ឋហ្វបត្តិ ថាជាខុដ្ឋហ្វបត្តិ ភិក្ខុមេលងាយភិក្ខុទ្ធជាន៍ដោយគិតថា អាគ្មាអញជាប់វៈ ចាស់ជាន៍ ដោយអាការយ៉ាន៍នេះ ។

(១៩៤) ពាក្យថា កុំពោលនូវហេតុដែលមិនទាន់មកដល់ គឺកុំ
និយាយនូវពាក្យដែលមិនទាន់ធ្លាក់ដល់មក ។ ពាក្យថា កុំគប្បីញុំានី
ហេតុដែលដល់មកហើយឲ្យសាបសូន្យចាក់ធម៌ ចាក់វិន័យ គឺបានដល់
សង្ឃដែលប្រជុំគ្នាដើម្បីសេចក្តីណា កុំគប្បីញ៉ាំងសេចក្តីនោះឲ្យសាប សូន្យចាក់ធម៌ ចាក់វិន័យខ្សើយ ។

(១៩៩) ពាត្យថា ដោយដម៌ណា គឺដោយវត្តដែលពិតប្រាតដ ។

ពាត្យថា ដោយវិន័យណា គឺដះតឿស្រីសំលើក ។ ពាត្យថា ដោយ

ពាត្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្ដាណា គឺដោយញាត្តិសម្បូទនឹងអនុស្បារិនសម្បូទា ។ ពាត្យថា អធិត្យណ៍ម្នោប់ដោយធម៌ណា ដោយ
វិន័យណា ដោយពាត្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្ដាណា គប្បីរុម្វាប់

អធិត្យណ៍នោះ ដោយធម៌នោះ ។ សេចក្ដីថា វិន័យធាគេហ្វីសូរូអ្នក បាទ

ថា គ្នាល់អាវុសោ លោកឃាត់ប្រាណារបស់កិត្តនោះ ដោយហេតុណា

វិនយប់ដកេ បរិវាភេ

ឋយេស ស៊លវិចត្តិយា ឋយេស អាចារវិចត្តិយា ឋយេ- λ និដ្ឋិវិបន្តិយា មមេស៊ីនិ ។ λ ខេ ω ្យ នាំ អនេ ω ្យ ស៊ីលវិចត្តិយោ វា ឋ ចេមិ អាចារវិចត្តិ**យោ វា** ឋ ចេមិ ឧ៍ឌ្ហាំបត្តិយា វា ឋ បេមីតំ ។ សោ ឃាំមករុ**្រជ័យ្រា ជា** -ភាគិ ខភាយស្មា ស៊ីលវិបត្តី ជាភា**គិ អាចារៅ**បត្តី ជា− တက် ဒိုင္ဗိုင်းရွာရွိ ၅ (နက (၄ ၿပီး) (ဒယ္၊ ကေလာမ်ာ (၈) អញ អាវុសោ ស៊ីលវិចត្តី ជានាមិ អាចារវិចត្តី ជាភាមិ ឌ្នីរ៉ិចត្តិនិ្ត សោ រាផ្លែស្ វុខជួយោ ៩៩៦ ឧស-វុសោ ស៊ីលវិបត្តិ ភាគមា អាចារវិបត្តិ ភាគមា និដ្ចិ-វិបត្តិត ។ សោ បេ ដាវ វ ខេយ្យ ចត្តា ចែកជិតា ខ នោះស ស[់]ត្រនៃសេសា ម**យ់** ស៊ីលវិបត្តិ **ខុល្ចុយំ** ទាខិទ្ធិយ៍ ទាជ់ ឧសេដយ៍ ឧុក្កដំ ឧុក្កាសិត អយ់ មាលារុស្ស គ្លាខ្ញុំ មន្ត្តាស់កា ន់ដូ មណៈ ខ្ញុំរំ-ត្ខខ្លួន ៤ មោ ត្រុងមារី រុខត្ត**លោ ណុ សេ** ខ្លុំ មារុំមោ ន់ឧស្ស ភិក្ខុ នោ មករណ៍ ឋ មេសិ ធិ ដូន ឋ មេសិ សុ នេះ ៤ មេស ១ ស ស្ពាយ ៤ ខេសីទិ ។ សោ ខេ ស្ស វានយុក្ស ខ្មែន ស សា សេត្ត សា សា សេត្

នៃយេ<mark>បិនព បរ</mark>ិវារៈ

លោកឃាត់ប្រាវណានោះដោយហេតុអ្វី លោកឃាត់ដោយសីលវិបត្តិ ឬ ឃានដោយអាចារបៃត្តិ ឬក៏ឃាត់ដោយខិដ្ឋបៃត្តិ ។ បេអ្នកចោទនោះ និយាយយ៉ាន៍នេះថា ខ្ញុំឃាត់ដោយសីលវិបត្តថន៍ ឃាត់ដោយអាចារបិច្ច ផង ឃាត់ដោយទង្ហីបត្តិផង ។ វិន័យធរត្រវិនិយាយនឹងកក្នុអ្នក បោទ នោះ យ៉ាងនេះថា ចុះលោកដ**មា**នអយុស្គាល់សល់បត្តិ ស្គាល់អា**ចារាប**ត្តិ ស្គាល់ទង្គីវិបត្តដែរឬ ។ បើកក្នុមក ចោទនោះនិយាយយាងនេះថា ម្នាល មារុំសោ ខ្ញុំស្គាល់សល់វិបត្ត ស្គាល់មា**ល**វេបត្ត ស្គាល់រដ្ឋវិបត្តដែរ ។ វិន័យជាត្រូវស្បាកក្នុក្កាលេខនោះយាងនេះថា ម្នាល់អាវ៉ុសោ ចុះសល់វិចត្ត ដូចមេច អាចារវិបត្តដូចមេច ទិស្ត្រីបត្តដូចមេច ។ បើកក្នុអ្នកចោទនោះ និយាយយ៉ាង៍នេះថា ជា្ពជិត ៤ សង្ឃាទិសេស ១៣ នេះហៅថាសីល_ វិបត្ត ថ្មល្ម័យ ធ្យូចត្តិយៈ ធ្នាជីទេសន័យៈ ទុត្តដ ទុត្តាស័ត នេះហៅថា អាចារៀបត្ត មិញ្ចុំដ្ឋិ នឹងអនុគ្គាហ៍កាទិដ្ឋិ នេះហៅថា ទិដ្ឋិបត្ត ។ វិន័យធរ ត្រ**វ**ស្សភក្តុអ្នក **ហ**ទយ៉ាន៍នេះថា ម្នាល់អាវុសោ លោកឃាត់បញ់រណា វបស់ភក្គ្គនេះ ដោយហេតុណា លោ**កឃា**ក់ដោយហ៊ុនឃើញ ឬឃាត់ ដោយបានឲ្យ ឬក៏ឃាត់ដោយបានរង្គៀស ។ បើកិត្តអ្តិ**េល៖នោះ** និយាយយ៉ាង៍ នេះថា ខ្ញុំឃាត់ ដោយបានឃើញផង ឃាត់ ដោយបានព្ធផង

មហាសង្គាមំ អនុផ្ដែកស្ស បនិបត្តិ

បុរម្យាល ។ ជាក្នុង ។ មេ ខា្សា មានមារិ មេ ញ សេ ឌុំ អារ៉ុសេ មុឝសាំ មួយ ខ្យះជីច ឧប្-ស្រា ឋមេសិ កាំខ្លេ ខិឌ្នំ កាំខ្លុំ គេ ខិឌ្នំ កានា គេ និដ្ឋ ភគ្គ គេ និដ្ឋ ទារដើត អដ្<mark>ឋាបដ្ឋភ្លោ និដ្</mark>ឋោ សស្បាធិសេស មជ្ឈា**បដ**្ឋោ ឧ ដោ្ឋ ៩ល្**ទ្**យ មជ**្ឈ-**បដ្តស្តេ និឌ្នោ ទាចិត្តិយំ អដ្ឋាបដ្តស្ពោ និឌ្នោ ទាឌិ-ខេម្ពាល មុខ្មាលផ្ទុំ ស្ដែ ខ្មុំ ខ្មុំ មុខ្មាលផ្ទុំ ស្ដែ ន់ ដោ ឧុត្តាសិត អដ្ឋាបដ្ឋ នោ ន ដោ ភា**ត្ ច តុ អ-**បោរស់ កត្តេយ ភិក្ខុ មយោស កិញ្ (0) ភ្នំ ក-រោស់ កិញ្ចាយ់ ភិក្ខុ ការោត់តំ ។ សេ ខេ ឃុំ វ-នេណា ខ សេ អសុ មារុមោ មុឧសរី មួយ ខ្នែកិច ប្រារណ៍ ឬ ដេត្ត អត្**ច ហ់** ខេត្ត ជា មោ ភានុសា នេះលោ ភ្នំ សេស្រ ដូ-មស្ស ភិទ្ធានោ សុ គេជ មករណ៍ ឋមេស៍ គាំផ្ដេ សុន កិន្ត្ត សុខ ៤៣ សុខ កិត្ត សុន សារាជិតា អជ្ឈបញ្ជាត់ សុខ សធ្ឃជំ**សេស** អជ្ឈ-ឧយើខ មនុខ្មិញ អញ្សាឧយើន មនុខ្មិញ

១ ៩- កំញ្ចិ ។

មហាសង្គាម សេចក្តីប្រតិបត្តិរបស់ភិក្ខុជានៃយាធរ

ឃាត់ដោយបានរង្វៀសផង ។ វិន័យធរត្រុវសុរភិក្ខុអ្នកចោទយ៉ាងនេះថា ម្នាល់អាវ៉ុសោ លោកឃាត់បក់រណារបស់ភក្ខុនេះដោយបានឃើញ ដោយ ហេតុណា លោកបានឃើញដូចម្ដេចរុះ លោកបានឃើញអំពីហេតុដូច ម្ដេច លោកបានឃើញពីកាល**ណា** លោកបានឃើញក្នុងទីណា ភិក្ខុ នេះត្រូវអាបត្តិបារាជិក លោកបានឃើញដែរ ឬ កាលត្រវិសង្ឃ-ទិសេស លោកបានឃើញដែរថ្ម កាលត្រូវថ្មល្ខ័យ លោកបានឃើញ ដែរឬ កាលត្រវិបាចិត្តិយ: លោកបានឃើញដែរឬ កាលត្រវិបាជិទេស-និយៈ លោកជានឃើញដែរថ្ម កាលត្រវិទុក្កដ លោកជានឃើញដែរថ្ម កាល ត្រវទុញសិត លោកបានឃើញដែរឬ ចុះលោកនៅក្នុងទីណា ចំណែក ភិត្ត នេះ នៅត្រង់ខឺណា លោកកំពុង ធ្វើអ្នកក្នុនេះកំពុង ធ្វើ ។ បើកក្នុអ្នក ចោទ **នោះ**និយាយយ៉ាង៍ នេះថា ម្នាល់អាវ៉ាសោ ៗមិនបានឃាត់បក់រណា របស់កត្តនេះ ដោយបានឃើញ េ ១ ឃាត់បឋារណាដោយគ្រាន់តែបាន ព្ទះទេ ។ វិន័យជាត្រូវស្លាក់កុម្មក ចោខនោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវ៉ា្រសា អ្នកឃាត់ប្រាវបស់កក្ខនេះ ដោយបានឲ្យដោយហេតុណា ឋានពុដ្ឋប**ម្ដេច៖** លោកបានព្រ**ដា**យហេតុដូចម្ដេច លោកបានពុតកាល ណា លោកជាន់ពុក្ខន៍ ណា លោកជាន់ពីថា ភិក្ខុនេះត្រូវបារាជិក ប្រលោក បានឲ្យថាកិត្តនេះត្រវស់ង្សាទិសេស លោកបានឲ្យថាកិត្តនេះត្រូវថ្មលួយ

នៃយប់ដកេ បរភភេ

អដ្យាបញ្ជាត់ សុត៌ ចាដ់ខេសដីយំ អដ្យាបញ្ជាត់ សុតំ រិក្សាស_រស់ន រិក្សាធិយា សុន សិក្សាសាយ សុនា សាមណេរស្សសុន សាមលោវិ<mark>យា ស</mark>ុន**ំខ្**នាសគា**ស្បូ** សុខ ខេទសិតាយ សុខ ១៩៩៣មត្តជំ សុន និទ្ធិយាធ សុន និទ្ធិយសាវភាជ សុនជ្ហ សេ ខេ ត្រុ រុខេណិខ សេ អលុ សារុមោ ឌុធមារី <u>មួ</u>យ៉ឺយេ សុ គេន មករណ៍ ឋ ខេម៌ អ ខិខ ខាំស គ្នា យ ខករណ៍ ឋយេឌិត ។ សោ ៧វេឌស**្** វេឌិនិយោ យំ ទោ គ្ អាវុសោ វុធស្សី មួយ ឧរួម មើញ ឧប្រហុ ភូពេទ្ធ ត់ ខាស់ខ្លួស គាំធ្លិ ខាស់ខ្លួស គានា ខាស់ខ្លួស កាត្ត បរិសត្តសិ ទារជិតាំ អជ្<mark>បាប</mark>ុញ្ញាតិ **បរិសត្តសិ** សង្ឃាន់សេស អង្ឃាខ្សោត ខ្យស់ខ្ពស់ ដុល្បច្ចុ អដ្ឋាខ្មេញទី មរិសន្ត័ស ទាខ់ទ្គិយ អដ្ឋាខ្មេញទី មាសន្តសិ ទាជៈនេសនិយំ អង្គាមន្ទោត មាសន្តសិ

នៃយុប្ធិនិក បរិស្រៈ

លោកបានតុខាភិត្តនេះត្រូវបាចិត្តិយៈ លោកបានត្បីថាកិត្តនេះត្រូវបាជិទេ -សន័យ: ហេត់បានព្យាក់តួនេះត្រូវឲុត្តដ លោកបានព្យាក់តួនេះត្រ **ុ**ព្រាស់ត លេកមានឮពាក្យភិត្ត្ លោកមានឮពាក្យភិក្ខុនី លោកមានឮ ពាក្យសិត្តមានា លោកបានព្ទុពាក្យសាមណេរ លោកបានព្ទុពាក្យសាម_ **ណេវ លេក**មានឲ្យពា**ក្យទ**ុទ្ធសក លោកបានឲ្យពាក្យទទុសកា លោក ឋានព្**ពះ**បន្ទូលនៃព្យួ**តស្ដេ**ច ហេកបានពុពាក្យនៃព្យួកពុដមហាមាត្រ លោកបានឮពាក្យនៃពួកត្តិយ ឬបានឮពា**ក្យ**ិនពួកសាកែរបស់ត្វិយ ។ បេកក្នុអ្នក បាទ នោះនិយាយយ៉ាង៍នេះថា មាលអាវ៉ុសោ 🤊 មិនបានឃាត ប់វារណារបស់កិត្តនេះ ដោយបានព្រ ខ្ញុំឃាត់ប់វារណាដោយគ្រាន់តែ រង្គៀសទេ ។ វិន័យធរត្រវស្សភិក្ខុដ្ឋកាលទនោះយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុ-សោ លោកឃាត់បក់ណោរបស់ភិក្ខុនេះ ដោយរង្គៀសដោយហេតុណា លោករង្គៀសដោយហេតុដូចម្ដេច**ទុះ** លោករង្គៀសអពីហេតុដូចម្ដេច លោករង្គៀសពីតាលណា លោករង្គៀសក្នុងខឺណា លោករង្គៀសថា កិត្តនេះត្រូវបារាជិក ឬលោកធ្វៀសថា កិត្តនេះត្រូវសង្ឃាទលេស លោក រង្វើសថា កិត្តនេះត្រូវថុល្អច័យ លោករង្វើសថា កិត្តនេះត្រូវបាចិត្តិយៈ លោករង្វេសថា កិត្តនេះត្រាវជាជិទេសន័យៈ លោករង្វេសថា កិត្តនេះ

មហាសង្គាម អនុផ្នែកស្ស បនិបត្តិ

ឧត្តេដំ មជ្ឈាខ ្មោះ ខាំង ខ្ពុំ សំ ឧត្តា សំ និង អំ ខេត្ត និង ខេត្ត សំ និង អំ ខេត្ត និង អំ និង អំ និង អំ ម ខេត្ត ម ខេត្ត ម ម ខេត្ត និង អំ ម ខេ

១ ម. ការេតញោ ។

មហាសង្គាម សេចក្តីប្រតិបត្តិរបស់អឺក្នុងាវិន័យធរ

ត្រូវទុក្ខដ លោករង្គៀសថា ភិក្ខុនេះត្រូវទុក្ខាសិត លោករង្គៀសព្រោះ
ព្ភពាក្យកិត្ត លោករង្គៀសព្រោះពុញក្សកិត្តខំ លោករង្គៀសព្រោះពុ
ពាក្យសិត្តមានា លោករង្គៀសព្រោះពុញក្សសាមលោរ លោកវង្គៀស
ព្រោះពុញក្សសាមលោះ លោករង្គៀសព្រោះពុញក្សសាមលោរ លោកវង្គៀស
ព្រោះពុញក្សសាមលោះ លោករង្គៀសព្រោះពុញក្សទេបុសក លោក
វង្គៀសព្រោះពុញក្សទេបុសិតា លោកវង្គៀសព្រោះពុព្រះបន្ទូលនៃពួក
ស្ដេច លោកវង្គៀសព្រោះពុញក្ស នៃពួកមហាមាត្ររបស់ស្ដេច លោក
វង្គៀសព្រោះពុញក្សនៃពួកគឺវ៉ូយ ឬលោកវង្គៀសព្រោះពុញក្សពួក
សារីតនៃគឺវ៉ូយ ។

(៤០០) ហេតុដែលអ្នកចោទបានឃើញ សមាជាយហេតុ ដែលបានឃើញមែន វិន័យជាគេៗប្រៀបធៀបនូវហេតុដែល អ្នកចោទបានឃើញ ដោយហេតុដែលបានឃើញ (នោះ) កិត្តូអ្នកជាប់ចោទមិនទាន់ដល់ (បានដឹក) ព្រោះសាស្រ័យ នូវហេតុដែលអ្នកចោទបានឃើញនៅឡើយទេ ឈ្មោះថាអ្នក ចោទមានសេចក្តីរង្វៀសមិនបរិសុទ្ធ (រង្វៀសគ្មានមូល) វិ-ន័យជាវគប្បីវិនិច្ច័យគាមពាក្យប្តេញរបស់បុគ្គល គឺកិត្តុជាអ្នក ជាប់ចោទនោះ ហើយធ្វើបារណាជាមួយនឹងកិត្តនោះចុះ ។

វិនយប់ដីពេ បរិវារោ

សុន សុខេន សមេត

សុ តេខ សំសខ្លួ សុ តំ

សុត ១៩៤ ឧ ឧ មេត

អ**សុខ្លួមវិស**ន៍តោ

សោ ឫក្កលោ ខ**េះីញ្ញាយ**

កា**ន**ញ្ហា^(១) គេខ ប្រស្ណា ។

មុន មុនេជ សមេន

មុខេន សំសន្ទ**េ មុ**ន

អសុខ្លួចសេន្តិតោ

សោ ឬត្តលោ ប្**ដំ**ញ្ញា**យ**

សានញា (២) នេះ មេវាណេ**ន់**

๑-๒ ម. ការេតញោ ។

វិនយប់ដែក បរិវារៈ

ហេតុដែលអ្នកលោខបានត្ សមដោយហេតុដែលបានៗមែន វិន័យធរគប្បីប្រៀបធៀបនូវហេតុដែលអ្នកហេខបានឮ ដោយ ហេតុដែលមានក្(នោះ)ភិក្ខុអ្នកជាប់លោខនោះ មិន៣៩ដល់ (ហ្វាជិត) ព្រោះអាស្រ័យនូវហេតុដែលអ្នក ចោទបានហុនៅ វិនយធរគប្បីវិនិច្ចយតាមភាក្យប្អេញរបស់បុគ្គល គឺកក្អក្នុជាប ហេទ នោះ ហេយកហ្វី គ្លេបករណា ជាមួយនឹងក**ក្**នោះចុះ ។ ហេតុដែលអ្នក**ហេ**ទបានប៉ះពាល់ សម**ដោ**យហេតុដែលបាន ប៉ះពាល់មែន វិន័យធាគប្បីប្រៀបធៀបន្ទៅហេតុដែលអ្នក**េ**៣ ទ បានប៉ះពាល់ ដោយហេតុដែលបានប៉ះពាល់ (នោះ) ភិក្ខុ អ្នកជាប់: ៣៤ នោះមិន៣៩ដល់ (ហ្គាដឹក) គ្រោះអាស្រ័យ នូវហេតុដែលអ្នកចោទជានប៉ះពាល់នៅឡើយ ខេ ឈ្មោះថា អ្នក បោះមានសេចក្តី គ្រឿសមិនបរសុទ្ធ នៃយធរគប្រីនៃចួយ តាមពា**ត្យ**ហ្គេញរបស់បុគ្គលគឺកិត្តអ្នកជាប់ចោទនោះ ហើយ ទប្បីធ្វើបវាណោ ជាមួយនឹងភិក្ខុនោះចុះ ។

មហាសង្ហាម កំនេ ទិដ្ឋិស្តិភាទីវិភាគោ

[៤០១] និះ ខ្លេំ ខេត្ត និត្ត ន

(၉၀၉) យ្យទើ ច្នងីច្នុំ រង់ពិស្ស រូពង្គិតស៊ា សាតនិ-ជំលា អជ្ឈាលរជស៊ា ឯង្គេជស៊ាស្ង អគីខាម**ថ្**យ ច_្(0) ជ្រឹ បុច្ចា នៅសសន្យាធិសេសាធំ វត្ថុច្ចា ធ្វេមធិយតាន វត្តបញ្ញា ខ្វេចត្តា ឡើស និស្សក្តិយាន់ វត្តបញ្ញា អឌ្ឍសិត-សភភពទិត្តិយាន់វត្តឲ្យ នានសភាជិនេសនយាន់វត្ត-បញ្ជា ខុត្តដាន់វត្តប្រា ឧត្តាស់នាងវត្តប្រា ។ បៃន្តិ-ជនាន្ទ ស្ត្រាធន្តិជនា មាខាររួចខ្លួតនៃ ខ្លុំរួចនិត្តថា អាជីវវិបត្តិបុច្ឆា ។ អាចត្តិបុច្ឆាត់ ភាពជិតាបត្តិបុច្ឆា សង្ឃនិសេសបន្តិបុត្ត ៩ល្វច្ចុយាបន្តិបុត្ត ទាចិន្តិយា-**ប**ត្តិបុទ្ធា ទា**ជ**់នេស ហេ បត្តិបុទ្ធា នុក្ស ជា បត្តបុទ្ធា ឧុត្តាសិត្យទត្តិបុទ្ធា ។ អជ្ឈទារបុទ្ធាភិ ខូយខូយស_ មាបត្**បុ**ញ្ញ ។

១ សពត្ត អង្គុំ បារាជិកាន់តិ ទំសុត្រ ។

មហាសង្គាម ការចែកពាក្យមានពាក្យជាអ្នកបានឃើញង្វីចម្ដេចជាដើម

(២០០) ត្រន់តាក្យថា អ្នកបានឃើញដូចម្ដេច គឺពុនដល់កាក្យ សូរថាដូចម្ដេច ត្រង់តាក្យថា អ្នកបានឃើញអំពីហេតុដូចម្ដេច គឺពុន ដល់ពាក្យសូរថាដូចម្ដេច ត្រង់តាក្យថា អ្នកពុនឃើញពីកាលណា គឺ បានដល់ពាក្យសួរថាដូចម្ដេច ត្រង់តាក្យថា អ្នកពុនឃើញពីកាលណា គឺ ជានដល់ពាក្យសួរថាដូចម្ដេច ត្រង់តាក្យថា អ្នកបានឃើញក្នុងទីណា គឺពុនដល់ពាក្យសួរថាដូចម្ដេច ។

(७०७) ត្រង់ពាត្យដែលថា បានឃើញដូចម្ដេច គឺបានដល់វត្ថុ-បុញ្ញ ១ វិបត្តបុល្ហា ១ អាបត្តបុល្ហា ១ អេជ្ឈា ១របុល្ហា ១ ។ ត្រង៍ពាក្យាថាវត្ បុច្ចា គឺបានដល់ពាក្យសួរអំពីវត្ថុនៃថាពជិត៨ សួរវត្ថុនៃសង្ឃាទិសេស ៤៣ សូរវត្តនៃអនិយត ៤ សូរវត្តនៃនិស្សគ្គិយ: ៤**៤** សូរវត្តនៃពុចិត្តិយ: ១៨៨ សូវវត្តនៃប៉ាជ់ទេសន័យ:១៤ សូវវត្តនៃទុក្ខជនាងទ្បាយ សូវវត្ត នៃខុញសិតទាំងឡាយ ។ ត្រង់ពាក្យថា វិបត្តបុ**ក្ខា**នោះ គឺមានដល់ពា**ក្**ស ស្សអំពីសីលវិបត្ត សូរអំពីភាការវិបត្ត សូរអំពីទិជ្ជិបត្ត សួរអំពីអាជីវិ វិបត្ត ។ គ្រង់ពាក្យថា មាបគ្គិប្**តូ នោះ** គឺបានដល់ពាក្យសួរអពីមាបត្ត ជារាជិក ស្លូវអំពីអាបត្តិសង្ឃទិសេស សួរអំពីអាបត្តិឲ្យច្ច័យ សួរអំពី អាបត្តិបាចិត្តិយៈ សូរអំពីអាបត្តិហុដ្ឋ សេខយៈ សូរអំពីអាបត្តិទុក្ខដ សូរ អពីអាបត្តិព្រាស់ត ។ ត្រង៍ពាក្យថា អដ្ឋា ភារបុ**ត្ត**នោះ គឺមានដល់ពាក្យ *សุรู*ห์ต็ลางเขมตุงขมน่อยที่ ๆ ธาล่ ๆ

វិនយប់គឺកេ បរិវាភេ

(២០៣) គេនៃ នៃ និដ្ឋ លៃខែត្រ និយាមឧត្សា អាការបុប្ផា វិប្បាការបុប្ផា ។ ល់ខ្ពុំបុប្ផាត់ និយា ។ សៅ្ វា គេលាំ វា ខិលតំ វា ។ នាំយោបឧបុប្ផាត់ គេបួធំ វា មិត្តវា ធិសិធ្នំ វា ធិបឆ្នំ វា ។ អាការបុប្ផាត់ គិហិលិធ្នើ វា គិត្តិយល់ខ្ពុំ វា ចព្ឋនិតលិខ្ពុំ វា ។ វិប្បាការបុប្ផាត់ គេបូឆំ វា មិត វា ធិសិធ្នំ វា ខិបឆ្នំ វា ។ វិប្បាការបុប្ផាត់ គេបូឆំ វា មិត វា ធិសិធ្នំ វា ខិបឆ្នំ វា ។

វដ្ឋជំនាញ់ លេងទើ ប្យព័តិប្រព័ណ៌ ប្រ ជ ជំនាញ់ ក្នុងជំនាញ់ ប្រ ក្នុងជំនាញ់ ប្រ ជ្យើប្បាញ់ ប្រ ជ អាយាល់ អាងនេយា ប្រ ក្នុងជំនាញ់ ប្រ ក្នុងជំនាញ់ ប្រ ក្នុង អាងជាជំនាញ់ ប្រ ក្នុងជំនាញ់ ប្រ ក្រ ប្បាញ់ ប្រ ក្រ ប្រ ក្រ ប្រ ក្រ ប្រ ក្រ ប្រ ក្រ ប្បាញ់ ប្រ ក្រ ប្រ ក្រ ប្រ ក្រ ប្រ ក្រ ប្បាញ់ ប្រ ក្រ ប្រ ក

វិនយមិជក បរិវារៈ

(៤០៣) គ្រង់ពាក្យថា លេកហុនឃើញអំពីហេតុដូចម្ដេច គឺបុន ដល់លង្គបុច្ចា ១ សំយាបថបុច្ចា ១ អាការបុច្ចា ១ វិប្បការបុច្ចា ១ ។ គ្រង់ ពាក្យថា លិង្គបុច្ចានោះ គឺបានដល់ពាក្យសួរអំពីភេទខ្ពស់ ឬទាប ឡៅ ឬ ស ។ គ្រង់ពាក្យថា សំយាបថបុច្ចានោះ គឺបានដល់ពាក្យសួរអំពីបុគ្គល ដើរ ឬឈរ អង្គុយ ឬដេក ។ គ្រង់ពាក្យថា អាការបុច្ចានោះ គឺបានដល់ ពាក្យសួរអំពីភេខគ្រហស្ថ ឬភេខគិរិយ ឬភេខបព្ទជិត ។ គ្រង់ពាក្យថា វិប្បការបុច្ចានោះ គឺបានដល់ពាក្យសួរអំពីបុគ្គលកំពុងដើរ ឬឈរ កំពុង អង្គុយ ឬដេក ។

(២០៤) គ្រន់នាក្យថា លោកបានឃើញពីកាលណា គឺបានដល់
កាលបុច្ជា១ សមយបុច្ចា ១ ខិរសបុចា១ • គុបុច្ជា១ ។ គ្រន់នាក្សថា
កាលបុច្ជានោះ គឺបានដល់នាក្សសួរអំពីនេលព្រឹក ឬនេលថៃ្ងគ្រន់ ឬថៃ្ង
រសៀល ។ គ្រន់នាក្សថា សមយបុច្ចានោះ គឺបានដល់នាក្សសួរអំពី
សម័យព្រឹក ឬសមយថៃ្សគ្រន់ ឬក៏សមយថៃ្ងសៀល ។ គ្រន់នាក្សថា
ខិរសបុច្ចានោះ គឺបានដល់នាក្សសួរអំពីរលោមុខកត្ត វេលាក្រោយកិត្ត
វេលាយប់ វេលាថៃ្ង វាន៍នោច ឬភើត ។ គ្រន់នាក្សថា ១គុបុច្ជានោះ
គឺបានដល់នាក្សសួរអំពីលេមនូវដូវ គិម្ហាដូវ ឬវិស្សានរដូវ ។

មហាសង្ហាម កត្ថ គេ ទិដ្ឋីស្ថិនទ្ធានគាបា

(৮০៥) គេត្ត គេ និឌ្ឌត្តិ មានបុប្ផា ភូមិបុប្ផា ឯក តាសបុប្ផា ខ នេសបុប្ផា ។ មានបុប្ផាតិ ភូមិយា វា មហិយា វា ពេលចំណាវា ជគតិយាវា ។ ភូមិបុប្ផាតិ ភូមិយាវា ខព្តនេវា នាសាយោវា នាសានេវា។ ធំតាសបុប្ផាតិ បុរត្តិមេវា និតាសេ បច្ចិមេវា និតា-សេ ឧត្តវេវា និតាសេ ឧត្តិលោវា និតាសេ ។ បនេសបុប្ផាតិ បុរត្តិមេវា បនេសេ បច្ចិមេវា បនេសេ ឧត្តវេវា បនេសេ ឧត្តិលោវា បនេសេ ចិ

មហាសង្គាមំ និង្គិតំ ។

≈សរ្តន្តា នំ

(៤០៦) វត្តនិធាន់ អាគារព បុញ្ជាប់ ភេសាតាទំ ភម្មាំ ភេសាព្យៅ សម ដោ នន្ត្រាមិ ខ នោសា មោយា ភ**េសា ខេ**វ

មហាសង្គាម ពាក្យថាលោកបានឃើញក្នុងទីណា នឹងឧទ្ធានជាកា

(២១៤) គ្រន់ពាក្យថា លោកបាន ឃើញក្នុងទីណា គឺបានដល់
បានបុច្ខា ១ តូមបុច្ខា ១ ឱ្យកាសបុច្ខា ១ បានសបុច្ខា ១ ។ គ្រន់ពាក្យ
ថា បានបុច្ខា នោះ គឺបានដល់ពាក្យសួរអំពីកូម ប្របពី ធរណ៍ ឬ ផែនដី ។
គ្រន់ពាក្យថា តូមបុច្ចា នោះ គឺបានដល់ពាក្យសួរអំពីកូម ភ្នំ ថ្ម ឬប្រសាទ ។ គ្រន់ពាក្យថា ឱ្យកាសបុច្ចា នោះ គឺបានដល់ពាក្យសួរអំពីឱ្យម ភ្នំ ថ្ម ឬប្រសាទ ។ គ្រន់ពាក្យថា ឧកាសបុច្ចា នោះ គឺបានដល់ពាក្យសួរអំពីឱ្យ ។ គ្រន់
ពាត្យថា បទេសបុច្ចា នោះ គឺបានដល់ពាក្យសួរអំពីប្រទេសទាន៍កើត
ប្រទេសទាន៍លិច ប្រទេសទាន៍ ដើន ឬប្រទេសទាន៍គ្បូន ។

ចប់ មហាសង្គាម ។

ទទានគឺបញ្ចីរឿជនៃមហាសង្គាមនោះ ដូច្នេះ
(២០៦) និយាយអំពីកិត្តត្រាស្គាល់វគ្គ១ ស្គាល់និពន ១
ស្គាល់អាតារ១ ស្គាល់ពាក្យវាងដើមនឹងពាក្យវាជុជ ១
ស្គាល់កម្មដែលគួរធ្វើ នឹងមិនគួរធ្វើ១ ស្គាល់កម្ម១ ស្គាល់
អធិការណ៍១ ស្គាល់សមបៈ១ មិនលំអៀនទៅ១ាងធន្វា_
គតិ១ ពោសាគតិ១ មេហាគតិ១ ក្យាតិតិ១

វិនយប់ដែកេ បរិវាភេ

សញ្ញា និង្ហា្ទនេន ទ

ខេត្តា ខសាខេ ខត្តោម

សុតថេរតរេជ ខ

អសម្បត្តិញ សម្បត្តិ

ខ ឧឃាន នៃយេន ខ

សត្តសុ ្រស់ នេទាប

មហាសស្ដាមញាបភាគិ ។

នៃយប់ដក បរិស្រៈ

ពន្យល់បុគ្គលដទេឲ្យយល់ក្នុងទីដែលគួរពន្យល់ ១ ពិបារណាក្នុងទីដែលគួរពិបារណា ១ សំឡឹងមើលក្នុងទីដែលគួរ
សំឡឹងមើល ១ ញ៉ាំងបរិសទ្យឲ្យដ្រះថ្នាក្នុងទីគួរដ្រះថ្នា ១
មើលងាយពួកដទៃដោយគិតថា អាគ្មាអញជានបត្តពួក ១
អាគ្មាអញជាអ្នកបេះដឹងប្រើន ១ អាគ្មាអញជាថេរៈ ១ ពោល
ហេតុដែលមិនទាន់មកដល់ ១ កុំញ៉ាំងហេតុដែលមកដល់
ហើយឲ្យសាបសូន្យ១ រម្លាប់អធិករណ៍ដោយធម៌ ដោយ
វិន័យ ដោយពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ១ ក្នុន៍មហាសង្គាម បណ្ឌិតគប្បីដឹងថា (មានសេចក្តី) ប៉ុណ្ណោះឯង ៗ

ក្សិតភេទ

विष्य गुर्क केंद्र सक्ता विष्य प्रक्रिक क्ष्म केंद्र सक्का केंद्र सक्का

(២០៤) កស្ស កាមិដំ អដ្ឋភាគិ និធ្មើ បុគ្គលាជំ
អនុទ្ធ បោតិ កាមិដំ អដ្ឋភាគាស្ស ច អជុធម្រានកាស្ស ច ៩មេសំ ខ្ទិដំ បុគ្គលាជំ អង្គគំ បោតិ

(bod) គាស្ប គាប់ជំ អត្តតន្តិ ម៉ូជ្នំ បុក្កលាជំ អគ្គតំ ហោតិ ភាប់ជំ អត្តាគោស្ប ច អង្គមេខគាស្ប ច ៩មេសំ ធ្វី**ជំ បុក្កលា**ជំ អត្តទំ ហោភិ គាប់ជំ ។

(៤០០) កាំឆ្លំ ភមិន អនុត្តឆ្លំ **ខេត្តសា** អាតាយោ អនុត្ត លោក កមិន ខ **ឧល្វិទិ**នមត្តេន អគ្គ ំ លោក កមិន ខ នោវឧមត្តេន អគ្គ ំ លោក

ក**ឋិត**ភេទ

(២០៧) បុគ្គលដូចម្ដេចដែលឈ្មោះថាមិនបុរះក្រាលកឋិន បុគ្គល ដូចម្ដេចដែលឈ្មោះថាបុរះក្រាលកឋិន ភបិនដែលភិក្ខុក្រាលមិនឡើន ដោយអាការដូចម្ដេច ភឋិនដែលភិក្ខុក្រាលឡើនដោយអាការដូចម្ដេច ៗ

(២០៨) តាក្សថា បុគ្គលដូចម្ដេចដែលឈ្មោះថាមិនបានក្រាល កមិននោះ សេចក្ដីថា បុគ្គលពីរញ្ជក់ដែលឈ្មោះថាមិនបានក្រាលកមិន គឺបុគ្គលមិនបានក្រាល ១ មិនបានអនុមោទនា ១ បុគ្គលទាំង ៤ ញ្ជក់នេះ ឈ្មោះថាមិនបានក្រាលកឋិនទេ ។

(២០៩) តាក្សថា បុគ្គលដូចម្ដេចដែលឈ្មោះថាបានក្រាលកឋិន នោះ សេចក្ដីថា បុគ្គល ៤ ពួកដែលឈ្មោះថាបានក្រាលកឋិន គឺបុគ្គល ដែលបានក្រាល ១ បានអនុមោទនា ១ បុគ្គលទាំង ៤ ពួកនេះឈ្មោះថា បានក្រាលកឋិន ។

(៤១០) ៣ ក្សថា កឋិនដែលកិត្តក្រាលមិនឲ្យើនដោយអាការដូច ម្ដេចនោះ សេចក្ដីថា កឋិនដែលកិត្តក្រាលមិនឲ្យើន ដោយអាការ ៤៤ គឺ សំពត់ដែលគ្រាន់តែវាស់ទទឹនិបណ្ដោយ ក្រាលមិនឡើនជាកឋិន ១ សំពត់ដែលគ្រាន់តែលាន ក្រាលមិនឡើនជាកឋិន ១ សំពត់ដែល

នៃយប់ដំពេ បរវារោ

កាមិន ន ចិរិវិទារលោមឡោន អគ្គិត មោក កាមិន ្ន (ជាខានមន្ត្រីន អង្គុធ (១) ទី ការិក្ខុន នេះ និង នេះ និង មគ្នា បោតិ កាប់ជំ ដ ជុំដ្រឹកការណមត្តេជ មគ្គ យោទិត្សិន តណ្ដូសការណមត្តេនអត្ត យោទិ តាមិន ន នេញ្ញីតាម្មការណមត្តេន អត្តត់ យោត៌ កាមិន ន អនុវាតការណេមត្តេន អត្តត យោត កាមិន ន មរ-ភណ្ឌភាសាមត្តេជ អត្ត ហោតិ ភាប់ជំ ជ ជុំជម្ពីយុក្ ក្រសេមត្តេជ អត្ត ហោតិ ភេឋជំ ជ ភាមលមធ្ជ-ម ត្តេ អត្ត ហោត កាប់នំ ន និមត្ថាតេន អត្ត យោត៌ ភាមិនំ ៩ មរិភា៩រភា នេន អត្តតំ យោត៌ ភា-មិនជ ភាគ្នាភាពនេះ អត្ត ហោត គមិន ឧ សត្ថ-ចំកា នេះ ជា អន្ត ហោត់ កាប់ខំ ខ ខែសុក្រូ ប្រេខ អត្ត-តំ យោធិ ភមិន ន អភាព្យកាតេន អគ្គតំ យោតិ កាហិនំ ន អញ្ត្រ សង្ឃដិយា អត្តព្រោតិ កាហិនំ ជ អញ្**ត្រ ឧត្តរស**្តើជ អត្តត់ ហោត់ កមិន

វិនយប់ដក បរវ៉ារៈ

គ្រាន់តែលាត់ខែផលែលកដាច់វារ **ក្រាលមិ**នឡើផដាក់មិន១ សំព**ត់**ដែល គ្រាន់តែកាត់ ក្រាលមិនទ្វើន៍ជាភហិន ១ សំពត់ដែលគ្រាន់តែដាន ភ្ជាប់គ្នា ក្រាលមិនទ្បើន៍ជាកឋិន១ សំពត់ដែលគ្រាន់តែដេរ (មានដេរ បណ្ដោយជាដើម) ក្រាលមិនឡើនជាកឋិន១ សំពត់ដែលគ្រាន់តែ ក្រាលមិនទ្បើនជាត្របិន១ សំពត់ដែលគ្រាន់តែថែមសំពត់ ឲ្យមាំ ក្រាលមិនឡើនដាកឋិន១ សំពត់ដែលគ្រាន់តែប្រក់អនុវាតមួយ ជាន់ (ពីទាន៍ក្រៅ) ក្រាលមិនទ្វើន៍ជាកឋិន១ សំពត់ដែលគ្រាន់តែ ធ្វើជាអនុវាតមួយជាន់ (ពីវាងក្នុង) ក្រាលមិន ឡើងជាភបិន១ សំពត ដែលគ្រាន់តែដេរគូបគ្នា ក្រាលមិនឲ្យឹងជាកមិន១ សំពត់ដែលគ្រាន់ តែជ្រលក់ម្ពង មានពណ៌ដូចភូតដំរី ឬដូចស្វឹកឈើ៖ ក្រាលមិនឡើងជា តឋិន១ សំពត់ដែលបានមកដោយធ្វេនិមត្ត ក្រាលមិនឲ្យង៍ជាកឋិន១ សំពត់ដែលបានមកដោយនិយាយបញ្ចុះបញ្ចូលគេ ក្រាលមិនឡើងជាក្ ឋិន១ សំពត់ដែលទីគេ ក្រាលមិន ឡើនជាតឋិន១ សំពត់ដែល ធ្វើសន្និធិ គឺមិនបានធ្វើឲ្យស្រេចក្នុងថ្ងៃនោះ ក្រាលមិនទ្បើងជាតិឋិន ១ សំពត់ ជានិស្សគ្គិយៈ (ខុកឲ្យកន្ទុងកគ្រី) ក្រាលមិន ឡើងជាកឋិន ១ សំពត់ដែល មិនបានធ្វើពិទ្ទុកប្ប ក្រាលមិនឲ្យើងជាក្ឋិន ១ វៀវបាកសង្ឃាដិ ក្រាល មិនឲ្យើងជាភមិន១ វៀរចាក់ចិត្ត គ្រាលមិនឲ្យឹងជាក់មិន១ វៀរចាក

កឋិនភេទ នមិត្តកម្មាទីនិ

ដ អញ្ជា អដ្ឋាសស្រេស អន្តន់ លោក កាមិន ជ ស្បា សញ្ជាំ ដែ មាន ស្រសាស្រ្ត ស្រាស់ ស្បា សញ្ជាំ ដែ មាន ស្រាស់ មាន ស្រាស់ ស្បា សញ្ជាំ ដែ មាន ស្រាស់ មាន ស្រាស់ ស្បា ស្រា ស្រា ស្រាស់ មាន ស្រាស់ មាន ស្រាស់ ស្បា ស្រា ស្រា ស្រាស់ មាន ស្រាស់ មាន ស្រាស់ ស្បា ស្រាស់ មាន ស្រាស់ មាន ស្រាស់ មាន ស្រាស់ ស្បា ស្រាស់ មាន ស្រាស់ មាន ស្រាស់ មាន ស្រាស់ ស្បា ស្រាស់ មាន ស្រាស់ អាស់ មាន ស្រាស់ មាន ស្រាស់ មាន ស្រាស់ មាន ស្រាស់ មាន ស្

[២០០] និមិត្តកម្ម៌ នាម និមិត្ត ការោតិ ៩មិនា

ឧុស្សេន កាហិន អគ្គាស្សាមិតិ ។ បាំកាបា នាម ប
វិកាថំ ការោតិ ៩មាយ បាំកាបាយ កាហិនឧុស្សិ

និព្រត្តស្បាមីតិ ។ កាក្រាក់តំ នាម អនានិយនានំ

វុច្ចតិ ។ សន្និនិ នាម ខ្លេ សន្និនិយោ ការណសន្និនិ

ច និចយសន្និនិ ច ។ និស្សាក្តិយំ នាម កាយាសន្និនិ

អរុណ៌ ខុទ្រិយនិ ។ ៩ខេសិ ចនុវិសនិយា អាការ
ហិ អនគ្គតំ ហោតិ កាហិនំ ។

១ ម. ៧វ៉ៃនំ សម្មា ចេ ។

ពឋិនភេទ កម្មានការធ្វើនិមិត្តដាងើម

ស្បន់ ក្រាលមិន ទៀនជាកឋិន ១ បៀបកសំពត់ជាបញ្ចក្ខន្ធ ឬ លើស ពីបញ្ចក្ខន្ធ ឡើន ទៅ ដែលបានកាត់ដាច់ត្រឹមត្រូវ ធ្វើឲ្យមានមណ្ឌលល្អក្នុង ថៃ្ងនោះ ក្រាលមិន ឡើនជាកឋិន ១ រៀបភាកបុគ្គលអ្នកក្រាល ក៏ក្រាល មិន ឡើនជាកឋិន ១ សំពត់ដែលបុគ្គលក្រាលត្រឹមត្រូវ ហើយ តែ បើកិត្ត ទៅក្រៅសំមាអនុ មោលនា កឋិន នោះ ក៏មិន ឡើនជាកឋិន ១ ។ កឋិនដែល ក្រាលមិន ឡើង ដោយអាការយ៉ាង នេះឯង ។

(600) កិត្តធ្វើនិមិត្ត ។ កិត្តធ្វើខ្លាការនិយាយបញ្ចុះបញ្ចូលដោយសំពត់នេះ
ដូច្នេះ ហៅថា ធ្វើនិមិត្ត ។ កិត្តធ្វើខ្លាការនិយាយបញ្ចុះបញ្ចូលដោយគិតថា
អាត្មានឹងឲ្យសំពត់កឋិនកើតទ្បើង ដោយការនិយាយបញ្ចុះបញ្ចូលដូច្នេះ
ហៅថា ការនិយាយបញ្ចុះបញ្ចូល ។ សំពត់ដែលគេមិហ្គនឲ្យដាច់ហៅថា
សំពត់ខ្លួំគេ ។ សន្និធិ មាន ២ យ៉ានីគឺ ករណស់ខ្លួំធំ មិនធ្វើឲ្យស្រេច
ក្នុង ថ្ងៃនោះ (ខុតធ្វើទៅក្នុងថ្ងៃវាន៍មុខ១តទៅទៀត) ១ និបយសន្និធិ
ខុតធ្វើដល់ថ្ងៃស្អែកជាកំណត់ ១ ហៅថា សន្និធិ ។ កាលបើកិត្តតំពុងធ្វើ
(សំពត់នោះ) អាណ្តេក់រះទ្បើង ហៅថា សំពត់ជានិស្សគ្គិយ: ។ កឋិន
ដែលកិត្តក្រាលមិនទ្បើង ដោយអាការ ២៤ នេះឯង ។

ខ្មែយប៉ឹងពេ បរិវាភេ

(២០២) គាំឆ្លំ នាមិនអត្តតន្ត្តិសត្តសេមា អាគាប-ហិ អត្តនំ ហោតិ តាមិន អហ នេន អត្តនំ ហោតិ កាមិនំ អហនាកាហ្វេន អគ្គនាំ ហោនាំ នាមិន មិហោនាកាយ អត្តន៍ យោតិគាប់ជំ ប៉ុសុគា្លេធ អត្តន៍ យោតិ គាប់ជំ ទាបណ៌ នោះ អត្តត់ ហោត់ ភាមិនំ អនិមិត្តភាគេន អត្តតំ យោធិ កម្មិធំ អម្មាក់ មាន គេន អត្តតំ យោតិ តែមិន អត្តភាពនេះ អត្ត ហោត គេមិន អស់ខ្លុំនិ គេខេត្ត លោធ កម្មិ អធិស្បត្តិយេធ អត្ត တောင်္ခ အေပါင္ခံ အေပျကြအေဒ မန္ခင္ခံ တောင်္ခ សង្ឃដ្ឋា អគ្គន ហោធិ ភាប់ដំ ខុត្តសេ ខ្ដែ អគ្គន យោត គេមិន អង្គរាសគោន អគ្គន់ យោត គេមិន បញ្ចាក្ស ។ អត់ព្រះបញ្ចាក្ស វ ឥឌ មេរ សញ្ជុំ ឆ្នេ សមណ្ឌលីគា នេះ អគ្គ ហោតិ គាមិន បុគ្គលស្ប មស្ស មន្ទ លោត ភេស្តុំ សម្បា ខេវ មត្ត ហោត កស់ខ នយៅ មានដោ មិន ខេត្ត ៤ ក្រុង មិន ខុ យោធិ 🕾 មិនំ ។ 🔞 ៩ មេ សំ សង្គាស់ សំ ភាព ហើ អគ្គ យោត៌ ភាប៉ាំជំ ។

វិនយបិងក បរិវារៈ

[៤១៤] ត្រង់់ពាក្យថា ក្សិខដែលភិក្ខុក្រាលឡើន ដោយអាការ ដូចម្ដេចនោះ សេចក្ដីថា ភឋិនដែលភិក្ខុក្រាលឡើងដោយអាការ១៧ គឺ សំពត់ថ្មីសុទ្ធ គ្រាល ឡើងជាតឋិទ១ សំពត់ដំនុំ គ្រាល ឡើងជាតឋិន១ សំពត់ចាស់ គ្រាលឡើនជាកឋិន ៦ សំពត់បំសុក្កល គ្រាលឡើន ជាកឋិន១ សព្វដែលធ្លាក់ទៀបកនផ្សារ គ្រាលឡើងជាកឋិន១ សំ-ពត់ដែលបានមកដោយមិនបានធ្វើខិមិត្ត ក្រាលទៀនជាកឋិន១ សំពត់ ដែលបានមកដោយមិនបាននិយាយបញ្ចុះបញ្ចូល ក្រាល ឡើងជាភឋិន១ សំពត់ដែលមិនបាន 🧖 គ្រាល ឡើនជាកឋិន១ សំពត់ដែលមិនបានធ្វើ ឲ្យជាសន្និធិ ក្រាល ឡើងជាកឋិន ១ សំពត់ដែលមិនមែនជានិស្សត្តិយៈ **ក្រាល ឲ្យើ**ន៍ជាក្សិន ១ សំពត់ដែលបានធ្វើពិន្ទុកប្ប**្រកាល ឲ្យើ**ន៍ជាក្សិន ១ សង្ឃាដ់ ក្រាល ឡើនជាកឋិន ១ ចីពរ ក្រាល ឡើនជាកឋិន១ ស្បន់ ក្រាល ឡើនជាកឋិន១ ចាំរជាបញ្ចុត្ន ឬ លើសពីបញ្ចុត្នខៅ្មន៍ទៅ ដែលបានកាត់ដាចត្រឹមត្រូវធ្វើឲ្យមានមណ្ឌលល្អក្នើថ្ងៃនោះ ក្រាលឡើន ជាកមិន ១ បុគ្គល ទើបក្រាល ឡើនជាកមិន ១ សំពត់ដែលបុគ្គលក្រាលឲ្យ ត្រឹមត្រូវ (តាមច្បាប់) ទាំងកិត្តនៅក្នុងសមាអនុមោទនា ក្ឋិននោះ ទើប ឡើងជាកឋិន 🧿 កឋិនដែលកិត្តុក្រាលឡើងដោយអាការយ៉ាងនេះឯង ។ ត្សិនដែលកិត្ត្ត្រាល ឡើង ដោយអាការពាំង ១៧ នេះ ។

កឋិនភេទំ អង្គមាតិកាទយោ បណ្ណរសធម្មា

(២០១) សេស គមិនស្ប អត្តារា គតិ ជម្មា ជាយថ្លំ ។ សេស គមិនស្ប អត្តារា បណ្ណះស ជម្មា ជាយថ្លំ អឌ្ឋ មាតិកា ខ្វេ បល់ពោល បញ្ចេ អានិ-សំសា ។ សេស គមិនស្ប អត្តារា ៩ មេ បណ្ណះស ជម្មា ជាយថ្លំ ។

ដោយ មានបានជានិយោន ឧទិយោ ឧទិយោ ឯ ជា មានបានជានិយោន ឧទិយោ ឧទិយោ ឯ ជា ឧទិយោ មានទំពោធ ឧទិយោ ឧទិយោ ឧទិយោ ទូមារី-នៃ ឯ ឧទិយោ មានទំពោធ ឧទិយោ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ ទូមារី-នេះ ឯ ឧទិយោ មានទំពោធ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ អូចទំពេធ ឧទិយោ ឯ នេ ឯ ឧទិយោ មានទំពេធ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ អូចទំពេធ ឧទិយោ ឯ នេ ឯ ឧទិយោ មានទំពេធ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ អូចទំពេធ ឧទិ យោ មានមានជាទំពោធ ឧទិយោ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ អូចទំពេធ ឧទិ នេះ ឧទិយោ មានទំពេធ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ អូចទំពេធ ឧទិ នេះ ឧទិយោ មានទំពេធ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ អូចទំពេធ ឧទិ នេះ ឧទិយោ មានទំពេធ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ អូចទំពេធ ឧទិយោ ឯ នេ ឯ ឧទិយោ មានទំពេធ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ អូចទំពេធ ឧទិយោ ឯ នេ ឯ ឧទិយោ មានទំពេធ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ អូចទំពេធ ឧទិយោ ឯ នេ ឯ ឧទិយោ មានទំពេធ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ មានទំពេធ ឧទិយោ ឯ នេ ឯ ឧទិយោ មានទំពេធ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ ឯ នេ ឯ ឧទិយោ មានទំពេធ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ ឯ នេ ឯ ឧទិយោ មានទំពេធ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ ឯ នេះ ឯ ឧទិយោ មាន ឧទិយោ ឯ នេះ ឯ ឧទិយោ ឯ ឧទិយោ

កឋិនភេទ ធម៌ ១៥ ប្រការមានមាតិកា ៨ ជាដើម

(២១៣) ជមប៉ុន្មានយ៉ាង ដែលកើតជាមួយ ដែកក្រោលកប់ន។
ជមិ១៩ យ៉ាង ដែលកើតជាមួយ ដឹងការក្រាលកប់នគឺ មាតិកា ៤ បលិំ កោដ ៤ អាទិសង់ស្រី ។ ជមិទាំង ១៩ ខេះឯង ដែលកើតទៀតជាមួយ នឹងការក្រាលកឋិន ។

នេស្សិច្ចិ៍កា ដោយកិប្បីដូច្នេះ ដោយស្រង់នេស្សិច្ចិកា រ ដោយសេតនទីរណិច្ចិកា ដោយត្តទាំងការិច្ចិកា ដោយសេលជាមកវិច្ចិកា រ ដោយសេតនទីរណិច្ចិកា ដោយកិប្បីដូច្នេះ ដោយអនុស្សិច្ចិក្សា ដោយសេលជាមកវិច្ចិកា រ ដោយកំប្រជាម្ចាញ់ ដោយកិប្បីជ្ញាមួយ ដោយអនុស្សិច្ចិក្សា ដោយសេតនទី -ដោយកំប្រជាម្ចិក ដោយកិច្ចិក ដោយមនុស្សិចិក្សា ដោយសេតនទី -ឯកិច្ចិក ដោយកិប្បីជ្ញាមួយ ដោយសេចនិស្សិច្ចិក ដោយសេតនទី -ឯកិច្ចិក ដោយកិប្បីជ្ញាមួយ ដោយសេចនិស្សិច្ចិក ដោយសេតនទី -ឯកិច្ចិក ដោយកិច្ចិក ដោយកិច្ចិក ដោយការប្បីភិប្បី ។

វិនយប់ជិពេ បរិវារោ

ត្តស៊ីស្រ ខតីរ មានប្បធនិត្តិ លោខ គេខិលេ ឯ ត់តំនេះហេ តូត្រោមមនិតិ បានស្ថិតិ បោទ គេខិលេ ឯ ខេត្តិ លោ មានទំនិតិ នៃបានស្ថិតិ បោទ គេខិលោ ឯ ពេល-គ្រប់ ត្រាំមនេះហេ សិ នៃបានស្ថិតិ បោទ គេខិលោ ឯ ពេល-គ្រប់ ត្រាំមនេះហេ សិ នៃបានស្ថិតិ បោទ គេខិលោ ឯ ពេល-

នៃយប់ដក បរិវារៈ

(២១៥) បុព្វករណៈ គឺ កំរិយាធ្វើមុន មានការលាន៏បីវដោដើមជា
បច្ច័យ់នៃបយោគ គឺ កំរិយាប្រកបមានដង់ទឹកជាដើម ដោយមនន្តរប្បច្ច័យ
គឺ ហេតុជាលំដាប់ទី ១ នៃបយោគ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ គឺ ហេតុជាលំជាប់ទី ៤ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ គឺ ហេតុជាគ្រឿងខែទ្រង់ទី ៣ ដោយ
១០និស្សយប្បច្ច័យ គឺ ហេតុជាគ្រឿងខេទ្រង់បន្ទាប់គ្នាទី ៤ ។ បយោគ
ជាបច្ច័យនៃបុព្វករណៈ ដោយបុរជោតប្បច្ច័យ គឺ ហេតុដែលកើតមុននៃ
បុព្វករណៈ ។ បុព្វករណៈជាបច្ច័យនៃបយោគ ដោយបញ្ជាតប្បច្ច័យ គឺ
ហេតុដែលកើតក្រោយនៃបយោគ ។ ធម៌ទាំង ១៩ ប្រការ ជាបច្ច័យ (នៃ
បយោគនឹងបុព្វករណៈ) ដោយសហជាតប្បច្ច័យ គឺ បច្ច័យកើតព្រមគ្នា
ទីងការក្រាលកឋិន ។

(៤១៦) បច្ចុន្ទារ: គឺការដកចីវរ ជាបច្ច័យនៃបុព្វករណៈ ដោយ
អនន្តរប្បច្ច័យ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ ដោយនិស្សាយប្បច្ច័យ ដោយទបនិស្សាយប្បច្ច័យ ។ បុព្វករណៈ ជាបច្ច័យនៃបច្ចុន្ទារៈ ដោយបុរដោគប្បច្ច័យ ។ បច្ចុន្ទារៈ ជាបច្ច័យនៃបុព្វករណៈ ដោយបញ្ចជាតប្បច្ច័យ គឺ
ហេតុ ដល់តើតក្រោយរបស់បញ្ជក ណៈ ។ ធម៌ទាំជ ១៤ ប្រការពាបច្ច័យ
(នៃបច្ចុន្ទារៈនឹងបុព្វករណៈ) ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

កឋិនភេទ អនន្តរប្បក្ខយាទយោ

ឌតាំ មាសនានឧដិនិយេ ឧនិយេ ឯ ឧដីទិរមៅ ឧសិន្សានឧដិនិយេ ឧនិយេ ឯ ឧយីរមោ ឧដីយេ វាឧទ្ធមៅភាពនិនិយេ ឧនិយេ ឯ ឧដីទិវោ ពេល មានទំនៅជិញេខ ឧទិយេ ទូមាំ៣នាំនិយេ ពេល មានទំនៅជិញេខ ឧទិយេ ទូមាំ៣នាំនិយេ ពេល មានទំនាំ និយាន ឧទិយោ ឯ ឧជីទិវាមេ

មោ ឧគីរ មាសបានសិន្ត្រៃលេខ ឧធិរោយ ឯ បោងធ្វុះដូចមា ដៃស៊ីរ សួយសិន្ត្រៃលេខ ឧធិរោយ ឯ ឧយ៍រិ មេត្ត អូមីរ ស្មើ ស្មើ ស្មើ ស្មើ ស្មើ សេខ ឧធិរោយ ឯ អមី្សា-លេខ ឧធិរោយ សិនចូមា លេខ ឧធិរោយ ខុមា លេខ ឧធិរោយ ឯ ឧធិរយោ មានទើរសិន្ត្រិយេខ ឧធិរយា ចូម្បី លេខ (ឧបឧ) អមី្សរេ អត្ថុ អូបទម្រិន្ត្រិយេខ

ជាឧត្យិខ័ណេខ ឧត័ណេ ឯ សង្ខម្មា ឧ ឧប្យយោខា មុខខ្មុំ នៅ ខំពោខ ឧត័ណេ មានទំអាញ ឧប្យយោខានយំ កំណើ ខុមាវិយាត្សិខ័ពេខ ឧត័ណេ មានទំអាវិយាត់នៃ ពេខ ឧត្តិ ពោ ឯ អង្គាយេ សង្ខម្មានយំ ឧប្យយោខានយំ កំណើ គម្មានប្រការប្រភព្វិខ្មុំពោទ ឧប្យយោខា ពោ ឧប្បន្ទិក្រោះ ឧប្យយោខា ពោ ឧប្បន្ទិក្រោះ ឧប្បយោខា ពោ ឧប្បន្ទិក្រោះ ឧប្បយោខា ពោ ឧប្បន្ទិក្រោះ ឧប្បយោខា ពោ ឧប្បន្ទិក្រោះ ឧប្បយោខា ពេល ឧប្បយោខា ពេល ឧប្បន្ទិក្រោះ ឧប្បយោខា ពេល ឧប្បន្ទិក្រាម ឧប្បយាខាន់ ឧប្បយោខា ពេល ឧប្បន្ទិក្រាម ឧប្បយាខាន់ ឧប្បយោខា ពេល ឧប្បន្ទិក្រាម ឧប្បយាខាន់ ឧប្បយោខាន់ ឧប្បយោខាន់ ឧប្បយោខាន់ ឧប្បយាខាន់ ឧប្បយាខាន់ ឧប្បយោខាន់ ឧប្បយាខាន់ ឧប្បយាធានានិទិត្ត ឧប្បយាខាន់ ឧប្បយាខាន់ ឧប្បយាខាន់ ឧប្បយាខាន់ ឧប្បយាខាន់ ឧប្បយាខាន់ ឧប្បយាធានានិសាធិការ ឧប្បយាធានានិសាធិការ ឧប្បយាធានានិសាធិកាន ឧប្បយាធានានិសាធិការ ឧប្បយាធានានិសាធិការ ឧប្បយាធានានិសាធិការ ឧប្បយាធានានិសាធិការ ឧប្បយាធានានិសិធិការ ឧប្បយាធានានិសិធិការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយាធានានិសិធិការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយពីការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយពីការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយពីការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយពីការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយាធិការ ឧប្បយាធិការ

កឋិនភេទ បច្ច័យមានអនុន្តរប្បច្ច័យដាដើម

(៩១៧) អធិដ្ឋាន ជាបច្ច័យនៃបុព្វករណៈ ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ដោយ សមនន្តរប្បច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ដោយឧបនិស្សយប្បច្ច័យ ។ បច្ច័យនៃបច្ចុទ្ធារៈ ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ ។ ជមិទាំង ១៤ ប្រការ ជា បច្ច័យ (នៃអធិដ្ឋាន ដែលបច្ចាជាតប្បច្ច័យ ។ ជមិទាំង ១៤ ប្រការ ជា

(៤១៨) ការក្រាល ដាបច្ច័យនៃអធិដ្ឋាន ដោយអនន្តរប្បច្ច័យ ដោយសមនន្តរប្បច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បច្ច័យ ដោយទបនិស្សយ-ប្បច្ច័យ ។ អធិដ្ឋាន ដាបច្ច័យនៃការក្រាល ដោយបុរេជាតប្បច្ច័យ ។ ការក្រាល ដាបច្ច័យនៃអធិដ្ឋាន ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ ។ ធម៌ទាំង ១៩ ជាបច្ច័យ (នៃការក្រាល នឹងអធិដ្ឋាន) ដោយសហជាតប្បច្ច័យ ។

(๒๑๙) មាតិកា នឹងបល់ពោធ ជាបច្ច័យនៃកាក្រោល ដោយ
អនន្តប្បើច្ច័យ ដោយសមនន្តប្បើច្ច័យ ដោយនិស្សយប្បីច្ច័យ ដោយ
ទបនិស្សយប្បីច្ច័យ ។ ការក្រាល ជាបច្ច័យនៃមាតិកា នឹងបល់ពោធ
ដោយបុរេជាតប្បីច្ច័យ ។ មាតិកានឹងបល់ពោធ ជាបច្ច័យនៃការក្រាល

វិនយប់ដកេ បរិវាភេ

ឌា ទាំ ទាស្សាខ្ពុង ទៀត្តិ ពោក ខ្ពុ ពេល ជ នាមស្នា ទៅ ខ្ពុ ទៀត្តិ ពោក ខ**ំព្រល**ា ឧ*ម័*ឃិរមា

(២២០) បុព្វភាពលា ភាំជំនាន់ ភាំសមុនយំ ភាំជាតិភាំ ភាំបក់ ភាំសម្ភាំ ភាំសមុន្បានំ ។ បច្ចន្ទាពេ ភាំខំនានៅ ភាំសមុនយោ ភាំជាតិភោ ភាំបក្សព ភាំសមុនយោ ភាំជាតិភោ ភាំបក្សព ភាំសមុនយា ភាំសមុនយា ភាំជាតិភោ ភាំបក្សព ភាំសមុនយា ភាំសមុនយា ភាំសមុនយា ភាំសមុនយា ភាំសមុនយា ភាំសមុនយា ភាំសមុនយោ ភាំសមុនយោ ភាំសមុនយោ ភាំសមុនយោ ភាំសមុនយោ ភាំសមុនយោ ភាំជាតិភោ ភាំបក់ពេ ភាំបក់ពេ ភាំសមុនយោ ភាំសមុនយោ

វិនយេបិដិក បរវារៈ

(৯৬০) សេចក្តីសន៍្បឹម ខំន៍សេចក្តីមិនសន៍្បឹម ជាបច្ច័យនៃវត្ត ដោយមនុស្សបញ្ច្ច័យ ដោយសមនន្តប្បច្ច័យ ដោយទស្សយប្បច្ច័យ ដោយមនុស្សយប្បច្ច័យ ។ វត្តជាបច្ច័យខែសេចក្តីសន៍្បឹម ខំង៍សេចក្តីមិន សន៌្បឹម ដោយប្រជាតប្បច្ច័យ ។ សេចក្តីសង៌្បឹម ខំង៍សេចក្តីមិនសង៌្បឹម ជាបច្ច័យខែវត្ត ដោយបច្ចាជាតប្បច្ច័យ ។ ធម៌ខាន៍ ១៤ ប្រការ ជាបច្ច័យ (ខែសេចក្តីសង៌្បឹម ខំង៍សេចក្តីមិនសង៌្បឹម ខំងំវត្ត) ដោយសហជា – តប្បច្ច័យ ។

(៤៤๑) បុព្វក េណៈ មានអ្វីជា ដើមបម មានអ្វីជា ទីតាំង៍ ឡើង
មានអ្វីជាតំ េណ៉ត់ មានអ្វីជា ដែន តើត មានអ្វីជា អគ្គី មានអ្វីជា សម្ដុំជ្រាន ។
បច្ចុច្ចារៈ មានអ្វីជា ដើមបម មានអ្វីជា ទីតាំង៍ ឡើង មានអ្វីជា កំណើត
មានអ្វីជា ដែន កើត មានអ្វីជា អគ្គី មានអ្វីជា សម្ដុំជា និ ។ អធិជ្ជាន មានអ្វី ជា ដើមបម មានអ្វីជា ទីតាំង៍ ឡើង មានអ្វីជា កំណើត មានអ្វីជា ដែន កើត
មានអ្វីជា អគ្គី មានអ្វីជា សម្ដុំជា និ ការក្រាល មានអ្វីជា ដើមបម មានអ្វីជា ទីតាំង៍ ឡើង មានអ្វីជា ដែន កើត
មានអ្វីជា អគ្គី មានអ្វីជា កំណើត មានអ្វីជា ដែន កើត មានអ្វីជា អគ្គិជា សម្ដុំជា សម្ដុំជា សម្ដីជា សម្ដុំជា សម្ដុំជា សម្ដីជា សម្ដីជា សម្ដីជា មានអ្វីជា សម្ដីជា សម្ដី សម្ដីជា សម្ដីជា សម្ដីជា សម្ដី សម្ដីជា សម្ដី សម្ដី សម្ដី សម្ដីជា សម្ដី សម្ដី សម្ដីជា សម្ដី សម្ដីជា សម្ដី សម្ដី

កមិនភេទ បយោគនិទានាទីនិ ក្រោកលោកនិ

ត់ជាន់គា ត់ប្រ**វា** ត់សម្ពាព ត់សម្**ដា**ល ។ អាសា ច អជាសា **ច** គឺជំនានា គឺ**សមុ**ឧ**យា** គឺជានិកា គឺបក្ស គឺសមា្ជ គឺសមុដ្ឋាល ។ ព្យុត្តាការណ៍ ម**យោ**គន៍នាន់ មយោកសមុន**យំ** មយោ តជាតិគាំ ខយោតខ្យុកវៃ ខយោតសម្លារំ ខយោតស-មុឌ្ជាជំ ។ បច្ចុន្ធារេក បុត្តភារសាធិនាភោ បុត្តភារសា-សត់ឧយោ ដំបឹយលេញខ្នុំ យោ ដំបឹយលេជាមិប្រ ជុំពិទ្ធរហេសស៊ីលេ ជំ**ខំ**ខ្មែរបេសសង់ដឹល ឯ អគ្គដឹល ត្តនិងរត្តខេត្ត ត្តិនិម្មារមានកា ត្តិ ឌ្នារៗភាំ បច្ចុន្នារសមារ បច្ចុន្ទារសមុឌ្ឃឱ ។ អគ្គារោ អធិដ្ឋាធធិនានោ អធិដ្ឋាធសមុខយោ អធិដ្ឋាធជាតិកោ អជ៌ដ្ឋានឲ្យក្រហ់ អជ៌ដ្ឋានសម្ភាហ អជ៌ដ្ឋានសមុដ្ឋា-က ។ មាតិកា ខ បល់ពោ**ជា ខ** អត្តារធំធាស អត្តាសេមុឧយា អត្តាជាតិកា អត្តាប្បុកវា អត្តារ-សទ្ឋាភ អត្ថាសេមុដ្ឋានា ។ អាសា ខ អភាសា ខ វត្តធំនានា វត្តសមុឧយ វត្តជាតិកា វត្តប្បីភវា

កមិនភេទ កិច្ចភានបុព្វករណៈជាដើម មានបណ្ដាកដាដើមចមដាដើម

មានអ្វីជាកាណើត មានអ្វីជាដែនកើត មានអ្វីជាអង្គ មានអ្វីជាសមុដ្ឋាន ។ សេចក្តីសង្ឃឹម នឹងសេចក្តីមិនសង្ឃឹម មានអ្វីជាដើមចម មានអ្វីជា 🤅 តាំង ទៀត មានអ្វីជាតំណើត មានអ្វីជាដែនកើត មានអ្វីជាអង្គ មានអ្វី ជាសម្ដាន ។ បុព្ភរណ: មានបយោគជាដើមចម មានបយោគជាទី តាំងី ទៀង មានបយោគជាក់ណើត មានប**យោ**គជាដែនកើត បយោគវាអង្គ មានបយោគជាសមុដ្ឋាន ។ បច្ចុត្រ: មានបុព្វករណ: ជា ដើមបម មានបុព្វភរណ:ជាទីតាំង់ឡើង មានបុព្វភរណ:ជាកំណើត មានបុត្តកណេៈជាដែនកើត មានបុត្តកណេៈជាអង្គ មានបុត្តកណេៈជា សមុដ្ឋាន ។ អធិដ្ឋាន មានបច្ចុប្រជាដើមចម មានបច្ចុប្រជាងស្បើង មានបច្ចុន្ទារៈជាកំណើត មានបច្ចុន្ទារៈជាដែនកើត មានបច្ចុទ្ធារ:ជាអង្គ មាន បច្ចុប្រាសមុដ្ឋាន ។ ការក្រាល មានអធិដ្ឋានជាដើមចម មានអធិដ្ឋាន ជាទីតាំងឡើង មានអធិដ្ឋានជាកំណើត មានអធិដ្ឋានជាដែនកើត មាន អធ្វវានជាអង្គ មានអធិវវានជាសមុដ្ឋាន ។ មាតិកា នឹងបល់ពោធ មានការក្រាលជាដើម១ម មានការក្រាលជាទីតាំងឡើង មានការក្រាល ជាតំណើត មានតារក្រាលជាដែនតើត មានការក្រាលជាអង្គី មានការ ក្រាលជាសមុដ្ឋាន ។ សេចក្តីសង្ឃឹម នឹងសេចក្តីមិនសង្ឃឹម **មា**នវត្ ជាដើមចម មានវត្តជាទីតាន៍ឡើន មានវត្តជាត ណើត មានវត្តជាដែនកើត

វិនយប់ដកេ បរិកភេ

វត្តសុស្ថា វត្តសមុឌ្ឍសា ។ ខយោតា កាំងណាលា នាំសមុខយោ និសិតគោ កំបែករោ កាំសម្លាហ តិសត្តានោ ។ **បុ**ត្តាសណ[ំ] ។ បេ ។ ប**ក្**គ្នាកេ អត់ដ្ឋាន អត្ថារា មាត់កា ច បល់ពោល ច វត្ អាសា ច អនាសា ច ក់ដំខានា ក់សមុខយា តុំជាត់គា ត់បែកង គឺសម្ពុជ គឺសម្ដាញ ។ បយោត្រា ហេតុជំនានោ ហេតុសមុន**យោ** ហេតុជា-ត់កោ មេនុខ្សួករេ មេនុសម្ភាព មេនុសម្ពី-នោ ។ ឬតូការណ**ំ ។ មេ ។ មច្**ន្តារោ អធិដ្ឋាធំ អត្ថារោ មាន់កោ ខ បល់ពោយ **ខ**វ**ត្ អាសា ខ** អភាសា **ខ** ហេតុជំនានា ហេតុស**ុឧហា** ហេតុជាតិកា ហេតុ<mark>ប</mark>្រាក់ ហេតុសម្ភារ ហេតុសមុឌ្ជានា ។ <mark>បយោ</mark>តោ គឺធំខា ទោ គឺសមុខ យោ គឺជាតិ គោ គឺបកវ៉ោ គឺ-សទ្ធារេក គឺសមុដ្ឋានោ ។ **បុត្**គារណ^{ំ ។} បេ ។ បច្ចុន្ធារោ អធិដ្ឋាន អត្តារា មាត់កា ខ មល់ពោភា ខវត្តអាសា ខ អភាសា ខ ភាំ**នៃ**នានា កាំសមុខ**យា** កាំជាត់កោ ត់**ខេ**ត្ត គឺសមា្ត គឺសមុដ្ឋានា **។ ៤ យោ**តោ ឧទ្ធិណៈក្នុងនេះ ខេត្តិណ្ឌាស្និត្តិ ខេត្តិ

វិនិយប់ដក បុរិការៈ

មានវត្តជាអង្គ មានវត្តជាសមុជាន ។ បយោគ មានអ្វីជាដើមបម មានអ្វីជាទីសាំងីឡើង មានអ្វីជាកំណើត មានអ្វីជាដែនកើត មានអ្វីជាអង្គ័ មានអ្វីជាសមុដ្ឋាន ។ បុត្តភរណ: ។ បេ ។ បច្ចុប្រ: អធិដ្ឋាន ការក្រាល មាត់កា បល់ពោធ វត្ត សេចក្តីសង្ឃឹម ខឹងសេចក្តីមិនសង្ឃឹម មាន អ្វីជាដើមបម មានអ្វីជាទីតាំង៍ ឡើង មានអ្វីជាក់ ហើត មានអ្វីជាដែនកើត មានអ្វីជាអង្គី មានអ្វីជាសមុដ្ឋាន ។ បយោគ មាឱហេតុជាដើមចម មាន ហេតុជាទីតាំង ឡើង មានហេតុជាក់ ណើត មានហេតុជាដែនកើត មាន ហេតុជាអង្គី មាន ហេតុជាសមុដ្ឋាន ។ បុព្ទករណៈ ។ បេ។ បច្ចុប្រៈ អធិដ្ឋាន ការក្រាល មាតិកា បល់ពោធ វត្ថុ សេចក្តីសង្ឃឹម នឹង សេចក្តីមិនសង្ឃឹម មានហេតុជាដើមចម មានហេតុជាទីតាងឡើង មាន ហេតុជាកំណើត មានហេតុជាដែនកើត មានហេតុជាអង្គ មានហេតុជា សមុដ្ឋាន 😗 បយោគ មានអ្វីជាដើមបម មានអ្វីជាទីតាំង៍ ឲ្យង៍ មានអ្វីជា តំណើត មានអ្វីជាដែនកើត មានអ្វីជាអង្គ មានអ្វីជាសមុដ្ឋាន ។ បុព្វិតណេះ ។បេ។ បច្ចុន្ទារៈ អធ្មោន ការក្រាល មាតិកា បល់ពោធ វគ្គ សេច**ក្តស**ង្ឃឹ**ម នឹ**ងសេចក្តុំមិនសង្ឃឹម មានអ្វីជាដើមចម មានអ្វីជាទីតាំ^ងឡើង មានអ្វី ជាកំណើត មានអ្វីជាដែនកើត មានអ៊ីជាអង្គី មានអ៊ីជាសមុដ្ឋាន ។ បយោគ មានបញ្ចូយជា ដើមបម មានបញ្ចូយជាទិតាធី ឡើង មានបញ្ចូយជាតិ ណើត

កឋិនភេទ សត្តហិ ធម្មេហិ សង្គហិតានិ បុព្វករណាទំនិ

(២២២) បុត្តភាពណ៍ ភាគីហ៍ ឧធ្មេល៍ សង្គ័យ៍នំ ។
បុត្តភាពណ៍ សត្តហ៍ ឧធ្មេល៍ សុក្សិនំ ដោយឧត្តហ៍ ។
ក្រុងការណ៍ សត្តហ៍ ឧធ្មេល៍ សុក្សិនំ ដោយឧត្តហ៍ ។
ការណ៍ នេះ នេះ នេះ ពន្ធេន សំពុះនេះ ដៅនេះ ភាព្ទេះ ។
សុក្សិសិន៌ ។ បច្ចុន្ទាហេ ភាគីហ៍ ឧធ្មេល៍ សុក្សិហិនា ។
បច្ចុន្ទាហេ គីហ៍ ឧធ្មេល៍ សុក្សិហិនោ សុក្សិហិនា សុក្សិហិនា ។
ប្រុស្សិសិន ។ អន្តិជានៃ គីហ៍ ឧធ្មេល៍ សុក្សិហិនា សុក្សិហិនា សុក្សិហិនា ។
ប្រុស្សិសិន ។ អន្តិជានៃ គឺហំ ឧធ្មេល៍ សុក្សិហិនា សុក្សិហិនា សុក្សិហិនា ។ អត្តាហេ ឯក្រេន ឧធ្មេល សុក្សិហិនា ។
ប្រុស្សិសិនា ។ អត្តាហេ ឯកភាន ឧធ្មេល សុក្សិហិនា ។
ប្រុស្សិសិនា ។ អត្តាហេ ឯកភាន ឧធ្មេល សុក្សិហិនា ។
ប្រុស្សិសិនា ។ អត្តាហេ ឯកភាន ឧធ្មេល សុក្សិហិនា ។

កឋិនភេទ កិច្ចមានឬពួកណេះជាងើម លោកសង្គ្រោះដោយធម៌ ៧ យ៉ាង

មានបច្ច័យដាដែនកើត មានបច្ច័យជាអង្គី មានបច្ច័យជាសម្តុដ្ឋាន ។ បុព្វភរណៈ ។ បេ ។ បច្ចូន្ទារៈ អធិដ្ឋាន ការក្រាល មាតិកា បល់ពោធ វិត្ត សេចក្តីសង្ឃឹម នឹងសេចក្តីមិនសង្ឃឹម មានបច្ច័យជាដើមចម មានបច្ច័យជានីតាំងខ្សើន មានបច្ច័យជាកំណើត មានបច្ច័យជាដែនកើត មានបច្ច័យជាអង្គី មានបច្ច័យជាសមុដ្ឋាន ។

(৮৮৮) បុព្វករណៈ លោកសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មានយ៉ាន៍ ។
បុព្វករណៈលោកសង្គ្រោះដោយធម៌៧ យ៉ាន៍ គឺគក់លេន១ បាត់បែនបីវទេ
កាត់ ១ ជាន១ ដេរ ១ ដែលក់ ១ ធ្វើពិទ្ធកប្ប ១ ។ បុព្វករណៈ
លោកសង្គ្រោះដោយធម៌ ៧ យ៉ាន៍នេះ ។ បច្ចុន្ធារៈ លោកសង្គ្រោះដោយ
ធម៌ប៉ុន្មានយ៉ាន៍ ។ បច្ចុន្ធារៈ លោកសង្គ្រោះដោយធម៌ ១ យ៉ាន៍ គឺ សង្ឃា
ដំ ១ ច័ពៈ១ ស្សីន៍១ ។ អធិដ្ឋាន លោកសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មានយ៉ាន៍។
អធិដ្ឋាន លោកសង្គ្រោះដោយធម៌ ៣ យ៉ាន៍ គឺ សង្ឃាដំ ១ ចីពរ ១
ស្សីន៍១ ។ ការក្រាល លោកសង្គ្រោះដោយធម៌ប៉ុន្មានយ៉ាន៍ ។ ការក្រាល
លោកសង្គ្រោះដោយធម៌ ១ គឺ បញ្ចេញវេចា ។

វិនយូបិងកេ បុរិវាភេ

(២២៤) ភាមិនស្ប កោ អានិ ភាំ មន្លេ ភាំ មក យោសានំ ។ ភាមិនស្ប ពុព្ភាសណំ អានិ ភាំយោ មន្លេ អគ្គារោ ព្យលោសានំ ។

[២២៥] គត់ហៃ ខ្លែល សមន្ទាគ គោ បុគ្គលោ អ
កញ្ចេញ គេមិន អត្តាំគុំ គត់ហេ ខ្លែល សមន្ទាគ គោ បុគ្គលោ កញ្ចេញ គេមិន អត្តាំគុំ ។ អដ្ឋបន្តេំលាំ សមន្ទាគគោ បុគ្គលោ អកញ្ចោ គេមិន អត្តាំគុំ ។ អដ្ឋបន្តេំលាំ សមន្ទាគគោ បុគ្គលោ អកញ្ចោ គេមិន អត្តាំគុំ ។ អដ្ឋបន្តេំលាំ
សមន្ទាគ ពេល បុគ្គលោ កញ្ចោ គេមិន អត្តាំគុំ ។ គេតមេហំ អដ្ឋបន្តេំលាំ សមន្ទាគ ពេល បុគ្គលោ អកញ្ចោ
គេមិន អត្តាំគុំ ។ បុត្តការណ៍ ន ជាជាគំ បច្ចុន្ទាំំ ន
ជាជាគំ អនិដ្ឋាន ជាជាគំ អគ្គាំ ន ជាជាគំ មាត់គំ ន ជាជាគំ បញ្ចេញ ន ជាជាគំ ន ជាជាគំ ទូទ្នាំ ន

នៃយប់ដក បរិវារៈ

(৬៤៣) បូលប្រស់ក្សិន មានប៉ុន្មាន វត្ថប្រស់ក្សិន មានប៉ុន្មាន
ភូមិប្រស់ក្សិន មានប៉ុន្មាន។ មូលប្រស់ក្សិន មាន ១ គឺ សង្ឃឹ ។ វត្ត
ប្រស់ក្សិន មាន ៣ គឺ សង្ឃដ ១ ចីពរ ១ ស្សឹន ១ ។ ភូមិប្រស់ក្សិន
មាន ៦ យាន គឺ សំពគ់សម្បកឈើ ១ សំពគ់អំ បោះ ១ សំពគ់សូត្រ ១
សំពត់ពេមសត្វ ១ សំពត់ ឆ្នៃ ១ សំពត់ ឈយវត្ថទាំង ៤ ទាង ដើម១ ។
(৬៤៤) ក្សិន មានហ្វីជាខាង ដើម មានអ្វីជាកណ្ដាល មានអ្វីជា

ភាន៍ក្នុន៍ ។ កមិខ មានបុត្តកណ្:ជាភានីដើម មានកាំយោ គឺ បច្ចុន្ទារ: នឹន៍ អធិដ្ឋាន ជាកណ្ដាល មានការក្រាលជាភាន៍កុរ ។

(២២៤) បុគ្គលប្រកបដោយអន្តប៉ុន្មាន មិនគួរក្រាលកឋិន បុគ្គល
ប្រកបដោយអន្តប៉ុន្មាន ទើបគួរក្រាលកឋិន ។ បុគ្គលដែលប្រកប ដោយអន្ត ៨ មិនគួរក្រាលកឋិនបានទេ ។ បុគ្គលដែលប្រកបដោយ អន្ត ៨ ទើបគួរក្រាលកឋិនបាន ។ បុគ្គលដែលប្រកបដោយអន្ត ៨ គឺ អ្វីខ្លះ ដែលមិនគួរក្រាលកឋិនបាន ៖ បុគ្គលដែលប្រកបដោយអន្ត ៨ គឺ ហោះ ១ មិនចេះបច្ចុន្ទារៈ (ដកចៅវេហាស់) ១ មិនចេះអធិដ្ឋាន ១ មិនចេះ ក្រាល ១ មិនចេះមាតិកា ១ មិនចេះបល់ពោធ ១ មិនចេះអធិដ្ឋាន ១

កឋិនភេទ គឺណ្ណុំ បុគ្គលានំ កឋិនត្ថារា

ជានាទី អាធិស់ម នេជានាទី ។ សមេហិ អយ្យ ខ្មែរ ហិ សមន្ទាត់តោ បុក្កលោ អត់ ្យោ កមិន អត្តិ ។ កាត់ម៉េន អន្តិ ។ បុព្ទាក់ សមន្ទាត់តោ បុក្កលោ កញ្ចោ តាមិន អន្តិ ។ បុព្ទាក់លៅ ជានាទិ បច្ចន្ទារំ ជានា-និ អធិយ្ធន៍ ជានាទិ អត្តារំ ជានាទិ មាត់កែ ជានាទិ បលី ពោធ៌ ជានាទិ ខ្នារំ ជានាទិ អាធិសំសំ ជានាទិ សមេហិ អយ្យ ខ្មែរ ខ្ពែរ សមន្ទាត់គោ បុក្កលោ កញ្ចោ កាមិន អត្តិទំ ។

ពឋិនរោទ ការក្រាលកឋិនរបស់បុគ្គល ៣ ពួក

មិនចេះអានិសង្ស ១ ។ បុគ្គលដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ខេះ មិនគួរ នឹង
ក្រាលកឋិនបាន ឡើយ ។ បុគ្គលដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺ អ្វីខ្វះ
ដែលគួរក្រាលកឋិនចាន ។ បុគ្គលអ្នកក្រាលចេះបុព្វករណៈ ១ ចេះ
បច្ចុខ្នាះ ១ ចេះអធិដ្ឋាន១ ចេះក្រាល ១ ចេះមាតិកា ១ ចេះបល់ពោធ ១
ចេះវិធីដកកឋិន ១ ចេះអានិសង្ស ១ ។ បុគ្គលប្រកបដោយអង្គទាំង ៤ នេះ
ឯង ទើបគួរក្រាលកឋិនបាន ។

(৬৬៦) ការគ្រាលកឋិនមិន ទៀនីមានដល់បុគ្គលប៉ុញ្ញានពួក ការ គ្រាលកឋិន ទៀនី មានដល់បុគ្គលប៉ុញ្ញានពួក ។ ការគ្រាលកឋិនមិន ទៀនី មានដល់បុគ្គល ៣ ពួក ការគ្រាលកឋិន ទៀនី មានដល់បុគ្គល ៣ ពួក ។ ការគ្រាលកឋិនមិន ឡើន មានដល់បុគ្គល ៣ ពួកដូច ទៀច ។ បុគ្គល ឋិត នៅគ្រោះសីមាអនុមោទនា ១ បុគ្គលដែលអនុមោទនាមិនបានបញ្ចេញ កាហា ១ បុគ្គលដែលបញ្ចេញវាថា តែមិនឲ្យបុគ្គលដ ៃជំងឺ ច្បាស់ ១ ។ ការ គ្រាលកឋិនមិន ឡើង មានដល់បុគ្គល ៣ ពួក នេះ ។ ការគ្រាលកឋិន ឡើនី មានដល់បុគ្គល ៣ ពួកដូច ទៀប ។ បុគ្គលឋិត នៅក្នុងសីមាអនុមោទនា ១

នៃយប់និពេ បរិវារា

អនុមោឧ ត្តោ វាចំ ភិឌ្គ វាចំ ភិឌ្ឍត្តា បរវិញា បេតា ។ ឥមេសំ ភិណ្ណាំ បុគ្គលានំ ភាមិនគ្នា១ រូសេឆ្និ ។

មសុខខ្មារ ដែល ម្នុំ ស្គង្គារ ដែល ម្នុំ មាន មក្រេ ខេស្សា ស្មាន មក្រេស មេសុខខ្មារ ខ ដែល ម្នុំ មក្រេ សេខ្លី សុខស្នៃ សេយ មេសុខខ្មារ ខ ដែល មុំ មេខេស សេខ្លី សុខស្នៃ សេយ មេសុខខ្មារ ខ ដែល មុំ មេខេស សេខ្លី សុខស្នៃ សេយ មេសុខខ្មារ ខ ដែល មុំ មេខេស សេខ្លាំ សុខស្នា ស្សេខ មាល្អ មេល្អ សេខសា សុខទំនាំ ស្សេខ មាល់ព្រះ មេខេត្ត សេសុខខ្មាំ ស្សេខ មេលា មេសុខខ្មាំ សេសុខ មាល់ព្រះ មេខេត្ត សេសុខខ្មាំ ស្សេខ មេសុខខ្មាំ បាន ស្សេខ មេស្សា សេសុខខ្មាំ ស្សេខ មេស្សា មេស្ម សេសុខខ្មាំ ស្សេខ មេស្សា មេសុខខ្មាំ សេសុខ មេស្សា សេសុខខ្មាំ ស្សេខ មេស្សា មេសុខ មាល់ ស្សេខ មេស្សា សេសុខខ្មាំ ស្សេខ មេស្សា មេសុខ មាល់ ស្សេខ មេស្សា សេសុខខ្មាំ ស្រេខ្មាំ សេស្សា មេសុខ មេស្សា សេសុខខ្មាំ ស្រេខ្មាំ សេស្សា សេស្សា ស្រេខ្មាំ សេស្សា សេស្សា ស្សា ស្រេខ្មាំ ស្រេខ្មាំ សេស្សា សេស្សា ស្រេខ្មាំ សេស្សា សេស្សា ស្រេខ្មាំ សេស្សា សេស្សា ស្រេខ្មាំ សេស្សា សេស្សា សុខស្បារ សេស្សា សេស្សា ស្រេខ្មាំ សេស្សា សេស្សា ស្បារ សេស្សា សេស្ស សេស្សា សេស្សា សេស្សា សេស្សា សេស្ស សេស្ស សេស្ស សេស្ស សេស្ឋ សេស្ស សេស្ស សេស្ស សេស្ឋ សេស្ស សេស្ស សេស្ឋ សេស្ឋ សេស្ឋ សេស្ស សេស្ឋ សេស្ស សេស្ឋ សេស្ឋ សេស្ឋ សេស្ឋ សេស្ឋ សេស្ឋ សេស្ឋ ស្ស សេស្ឋ សេស្ស សេស្ឋ សេស

[២២៤] គមិន ជានិនត្យំ គមិនគ្នាកេ ជានិនត្យា គមិនស្ប អត្ថាមោសេ ជានិនត្យោ គមិនស្ប អគ្គារ-វិបត្តិ ជានិនញា គមិនស្ប អគ្គារសម្បត្តិ ជានិនញា និមិត្តគម្មំ ជានិនឲ្យំ បរិគាថា ជានិនញា កក្រុកនៃ ជា-និនត្យំ សន្និនិ ជានិនញា និស្បាត្តិយំ ជានិនញំ ។

វិនយប់និក បរិវារៈ

បុគ្គល ដែលអនុ មោទនាប ញេញវេ ១ បុគ្គល ដែលប ញេញ ។ ១ បុគ្គល ដែលប ញេញ ។ ១ បុគ្គល ដែលប ញេញ ។ ១ បុគ្គល ដែលប ស្គ្រួល ១ បុគ្គល ដែលប ស្គ្រួល ១ ពួក នេះ ។

(២២៧) ការក្រាលកឋិនមិន ឡើន មានប៉ុន្មានយ៉ាន៍ ការក្រាលកឋិនមិន ឡើន៍ មានប៉ុន្មានយ៉ាន៍ ការក្រាលកឋិនមិន ឡើន៍ មាន ហ៊ុនា៍ន៍ ការក្រាលកឋិនមិន ឡើន៍ មាន ហ៊ុនា៍ន៍ ការក្រាលកឋិនមិន ឡើន៍ មាន ហ៊ុនា៍ន៍ គឺអ៊ីខ្លះ ។ គឺវត្តុវិបត្តិ ១ កាលវិបត្តិ ១ ករណ្សិបត្តិ (°) ១ ។ ការក្រាលកឋិនមិន ឡើន៍ មាន ហាយ៉ាន៍នេះ ។ ការក្រាលកឋិន ឡើន៍មាន ហាយ៉ាន៍នេះ ។

(២២៨) ភិត្តគប្បីស្គាល់កឋិន គប្បីស្គាល់ការក្រាលកឋិន គប្បីស្គាល់វិបត្តនៃការក្រាលកឋិន គប្បីស្គាល់វិបត្តនៃការក្រាលកឋិន គប្បីស្គាល់វិបត្តនៃការក្រាលកឋិន គប្បីស្គាល់វិបត្តនៃការក្រាលកឋិន គប្បីស្គាល់និមិត្តកម្ម គប្បីស្គាល់ពាក្យនិយាយ បញ្ចុះបញ្ចូល គប្បីស្គាល់សំពត់ខ្លីគេ គប្បីស្គាល់សំពត់ដែលជាសន្និធិ គប្បីស្គាល់សំពត់ជានិស្សគ្គិយ : ។

១ អង្គពញ ជាវត្ថិបត្ត បានដល់សំពត់ជាអកប្បើយ ។ កាលវិបត្តិ គឺ សំពត់ដែលចូក១យក ប្រធេនក្នុងថ្ងៃនេះហើយ សង្ឃប្រគល់ឲ្យពីក្នុអ្នកក្រាលកឋិនក្នុងថ្ងៃស្អែកវិញ ។ ករណៈវិបត៌ គឺ សំពត់ដែលភាត់ហើយ តែមិនបានធ្វើក្នុងថ្ងៃនោះឯង ។

កឋិនភេទ កឋិន ជានិតពុន្តិអាទិវិភាគោ

(೬೬४) ಆಗ್ಯ ಭಾರತಿ ಬಿಜ್ಜಾತಿ ಚಿತ್ರ ಚಿತ ເໝ សម្សាយរា នាម៉ា នាមកម្ពុំ នាមដេយ្យ ធំរុទ្ធិ តុុញ្ជនំ អភិសា ភោ យខ៌នំ ភាមិន& ។ ភាមិនស្ប អត្តារមា សោ ជាជំនាញ់ទំ វស្សាឧស្ស បច្ចុំមោ មា សោ ជាធិត ញេ ។ ភេមិឧស្ស អគ្គារមិបត់ ជាធិតញ្ចាំ ចតុ-វីសភិយា អាគាររហ៍គាប់ខែសុ ្រត្នារបៃត្តិជាធិត្យា។ កាហិនស្បូ អត្តារសម្បត្តិ ជានិតព្វាតិ សត្តរស់ពា អាកា-ប្រភាគមិនសុ ្រុត្តាស្រម្យត្តិ ជាធិត្តា ។ ដូមិត្តកម្ម ជាធិត្យផ្តុំ ធិមិត្ត ការោតិ ៩មិនា ឧស្សេធ ភេបិធំ អសិទ្រាស់ តែន ត តម្លេស ប្រកួន នៃ នេះ នេះ **ទុស្ស ស**្រុមស្រ មេស្ទិស្ស ទុស្ស ទុស្ស ទុស្ស ខេ ក្តុ មន្ទ័ន្ទ ជាខ្លួននៃ ខេត្ត មន្ទីនយោ ជាខ្លួន នេះមា-សន្ទិ ខ និខយសន្និទិ ខ ។ និសុក្ត្រិយ ជានិតពូន្ទិ æញ្ចុះស (๑) មាន់ ខ្លួញ ខេ

១ ឱ.ម.ករិយមានេ ។

កឋិនភេទ ការចែកពាក្យមានពាក្យវារវិក្ខុធប្បស្គាល់កឋិនជាដើម

(៤៤៨) គ្រីន៍ពាក្យថា ភិក្ខុគប្បីស្គាល់កហិននោះ សេខភ្នំថា ការ រូបរួមនឹងកំរិយ ប្រជុំ នៃធម៌ទាំង ឡាយ នោះឯង ជានាម ជានាមក្ម ជា នាមបញ្ជាត់ ជាសំដ ជាគ្រឿន៍បញ្ជា**ក់** ជាគ្រឿន៍ប្រុកាស នេះជាពាក្ស ហៅថា គមិន ។ គ្រង់**ពាក្**យថា គម្បីស្គាល់ខែដែលក្រាល**ក**មិននោះ សេចក្តីថា ត្រូវស្គាល់ ១ជា វាន៍ពុងនៃវស្សានដ្ឋេវ ។ ពាក្យថា គប្បឹ ស្គាល់វិបត្តនៃការក្រាលកឋិននោះ សេចក្តីថា ត្រូវ ម្គាល់វិបត្តនៃការ ក្រាលត្ឋិន ដោយអាគារ ២៤ ។ ពាក្យថា គប្បឹស្គាល់សម្បត្តិនៃការ គ្រាល់កឋិននោះ សេចក្តីថា ត្រូវដឹងសម្បត្តនៃការគ្រាល់កឋិន ដោយ អាការ១៧ ។ *ពាក្*ថ្រា គប្បីជំងឺនិមត្**ក**ម្មនោះ សេចក្តី ភិក្ខា ន់**មិត្**ថា ភាគ្នា នឹក្រាលតឋិន ដោយសំពត់នេះ ។ ភាគ្យថា គម**្**សាល ពាត្យ ខែបោយបញ្ចូលពាលនោះ សេចក្តីថា កិត្តធ្វើពាត្យបញ្ចូលពាលថា អាត្មាអញនឹងធ្វើសំខាត់**កឋិនឲ្យកើត**ឲ្យើង ដោយពាក្យបញ្ចុះបញ្ចូលនេះ ។ ពាក្សិស គប្បីស្គាល់សំពត់ខ្លិតនោះ សេចក្តីថា ត្រូវស្គាល់សំពត់ដែល គេមិនបានឲ្យជាច់ ។ ពាក្យថា គប្បីស្គាល់សំពត់ដែលជាសន្និៈនោះ សេចក្តីថា ត្រូវស្គាល់សន្និធិមាន ៤ យ៉ាង៍ គឺសន្និធាច្រោះការមិនធ្វើក្នុងថ្ងៃ នោះ ១ សន្និធីព្រោះខុតដល់ថ្ងៃស្កែ ១ ។ ពាក្យថា គប្បឹស្គាល់សំពត់ដា និស្សគ្គិយ:នោះ សេខគ្គិថា ភិក្ខុភិពុងប្រើ (ប៊ុរ) អរុណាក៏រះឲ្យឹង ៗ

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

(២៣០) កមិនគ្នារោ ជានិនញ្ចេត សចេ សង្ឃ-ស្ស តែមិននុ ស្សិន្យន្ទំ တោក សេឡែន តែខំ ជញ្ជូនទំ អត្ថាក្រេច ភាជុំ ជញ្ជូនទំ អស្មោន-គោល កាថ៌ បជិបជ្ឈិតព្វំ ។ ស ឡែល ញត្តូឧុត៌យោល កម្មេជ កម្មេជាក្រស់ ភ្នំ ភេស ភាពព្វំ ។ គេជ កាឋិនត្ថាក្រោន ភិក្ខានា នឧមោវ នៅត្វា វិមជ្ជិត្វា វិទាបតា និធ្ខិតា សំពេត្យ ដៅត្យ ភាព្យុំ ភាត្យ ភាមិន អក្ខាន់ត្ ។ ស ខេ ស ឡា ជំ យា កេឋិជ អត្ថាតុ កា មោ យោត៌ ទោពណ៌កា សច្បាជ់ បច្ចុះ្តិតញ្ជា សង់ ស្នៀ_ ជំ អធ៌ដា្នញា ឥមាយ សេខា្ជ្រិយា គេបំនំ អគ្គធ្មត់ វាទា ភិច្ចិត្តា ។ ស ខេ ឧត្តាស ខ្លែ ភេមិធំ អគ្គវិតុ-តាមោ ហោត៌ ទោក**ណ**កោ **ខុត្តកស**ត្តោ ប**ច្**នូវិ តេ ្តោ ឧក្សេ ឧត្ត្រាស ខ្លែ អភិដ្ឋាត ្តោ សមិល ឧត្ត្រា-ស់ខ្លែន ភាមិន អត្តវាមីត វាថា ភិជ្ជិតញ្ហា ។ ស់ខេ អន្តរាសគោន ភាមិន អន្តរតុកាមោ យោត ចោកណ-

ះពេល ក្នុក្ខាយឧត្ត

(៤៣០) គ្រង់ពាក្យថា គប្បឹស្គាល់ការក្រាលកឋិននោះ សេចក្តី ថា បេសពត់តឋិនគើតឡើងដល់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេច បុគ្គល អ្នកក្រាល ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេច អ្នកអនុមោទនា ត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេច ។ សង្ឃគប្បីឲ្យដល់ភិក្ខុអ្នកក្រាលកឋិន ដោយញត្តិខុតិយកម្ម ។ ភិក្ខុអ្នក ក្រាលតឋិននោះ គប្បីលាង គត់ វាស់ កាត់ ដេរ ដែលក់ ធ្វើពិន្តិតប្ប ហើយក្រាលតឋិនក្នុងថ្ងៃនោះឯង ។ ប៉េ (កិត្តុអ្នកក្រាល) ១៨ក្រាលតឋិន ដោយសង្ឃដ់ ត្រូវដកសង្ឃដិចាស់ចេញ អធិដ្ឋានសង្ឃដិថ្មីឡើង គប្បឹ មញ្ចេញវាថាថា 활 ្រុកលកឋិនដោយសង្ឃាដិនេះ 😗 បើចង់ក្រាលកឋិន ដោយចិត្ត កុំគប្បីដកចិត្តវេលស់ ចេញ អធិដ្ឋានចិត្តវេថ្មី ទៀត គប្បីបញ្ចេញ វាថាថា 🧃 ក្រាលតមិនដោយចីពរនេះ ។ បើចង់ក្រាលតមិនដោយស្បង់

កឋនភេទ កឋនគ្គារផ្ទៃ

តោ អន្តរកសាតោ ខ**ខ្**ឌុំ គេញ ដេឋា អន្តរ**ក**សាតា អធ៌ដ្យន់ ញោ ៩មិលា អង្គារាស្រ គេមិន អគ្គព្ម័ត់ វាថា ភិឌ្ឌិតញា ។ គេជេ ភាមិជតាក្រភេជ ភិក្ខាណ សង្ឃឹ ရေးမေးရွိမြီးရွာ သါ၏လံ ရေးရွာဂလ**်** ကော်ရွာ မေးကျွလ် បត្តហេតុ សម្រក្សាវ<mark>ចដែល</mark> អត្តតំ ក**េត្ត ស**ន់**្បីស**្រ តែមិជ ជម្និតោ គមិជគ្នារោ អនុមោធស់តំ ។ គេហ អនុមោនគេហ៍ ភិទ្ធុហ៍ ឯគង់ ខុត្តកសង្គ័ គារិត្តា ងឃីហ្ម ឧឌ័ពេម នា នានេសា នៃ ពេល មនិន្ មារ៉ុំមោ សញ្ជ័ស្រ្ ភេមិន ឧទ្ធិភោ ភេមិនគ្នាពេ អនុមោឍមា-ត៌ ។ គេជេ ភេមិនត្តារគោធភិក្ខុសា សម្ពីហុលេ ភិក្ខុ ឧបសន្ទ័ត្យ ឯទាំស់ ឧត្ត្រាសក្តុំ គារិត្ត អញ្ជល់ បត្តហេតុ ា ស្នងស**្រុ** ខេត្ត ហេតុ សង់ស្រ**្ជ** ឧស៊ីជំ សម្ពិកោ ភស៊ីឧត្តារេ អនុមោនសភិ។ គេហិ អនុមោធ គេហ៍ ភិក្ខុហ៍ ២៣៩ ខេត្តកស់ តែ កាត្វែ មណីហ្គ ឧឌ លេខ វានុមសា នៃ ព្រះ លេខ មនិខ្ មានុមេប សឡូស្] កមិនខែម៉ូកោ កមិនគ្នាព អនុមោនា-មាតិ ។ នេះ គេមិនតាសភាន កិត្តា ប៉ុក កិត្តិ

កមិនភេទ វិធីក្រាលកមិន

តិតប្បឹដ្ឋកស្បន់ចាស់ចេញ អធិដ្ឋានស្បន់ថ្មី ទៀន គប្បឹបញ្ចេញវាចាថា 🤶 ក្រាលតឋិនដោយស្បង់ខេះ ។ ភិត្តអ្នកក្រាលតឋិននោះ ត្រូវចូលទៅគេ សង្ឃ ធ្វេចពរទៀតស្មាទ្ធាន ផ្គង់អញ្ចល់ឡេងពោលដូច្នេះថា បតិត្រព្រះ សង្ឃដ៏ចំរើន កឋិនរបស់សង្ឃ ១ច្នានគ្រាល ហើយ ការគ្រាលកឋិន (នេះ) ស៊ីន៍ប្រកបដោយធម៌ សូមលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ទទួលអនុមោទនាចុះ ។ ព្លុកកក្តុជាអ្នកអនុមោទនានោះ ត្រូវធ្វេចពរធៀន៍ស្មាទ្ធានី ផ្គង់អញ្ជល់ឡេង៍ ពោលយ៉ាង៍នេះថា ម្នាលលោភដ៏មានអាយុ ភប់នរបស់សង្**្យ** លោភដ៏ មានអាយុបានក្រាលហើយ ការក្រាលកឋិន (នេះ) ប្រកបដោយធម៌ យើងរាល់គ្នា សូមអនុមោទនា ។ កិត្តអ្នកក្រាលកឋិននោះ បូលទៅរក ភិត្តច្រើនរូប ធ្វើចំពរ ទៀនស្មា ម្ខាន់ផ្គង់អញ្ជល់ ឲ្យង់ រួច ពោលយ៉ាងនេះថា បញ្ជីត្រលោកម្ចាស់ទាំងទ្បាយដ៏ចំរើន កឋិនរបស់សង្ឃខ្ញុំបានក្រាល ហើយ ការក្រាលតឋិន (នេះ) ប្រកបដោយធម៌ សូមលោកម្ចាស់រាល់អង្គី៤ខ្លួល អនុមោទនាចុះ ។ ពួកកក្ខុជាអ្នកអនុមោទនានោះ គប្បីធ្វេចពវធៀន៍ស្មាទ្ធាន៍ ផ្គង់អញ្ចល់ ទៀន៍ រួចពោល**យា**ង៍ ខេះថា ម្នាល់ អាវុសោ **ក**ឋិនបេសសង្ឃ លោកធានក្រាលហើយ ការក្រាលកឋិន(នេះ)ប្រកបដោយជមិយើឪពល់ គ្នា សូមអនុមោទនា ។ កិត្តអ្នកក្រាលកឋិននោះ គប្បីប្រាហារកកិត្ត ១ រូប

វិនយប់ដី៣ បរិវាភេ

ឧបសន្តមិត្យ ១៩៩៩ ឧត្តរសេត្ត ភាព្វៃ ឧញ្ជល់ បត្តហេត្យ ១៩៩៤៤ ឧត្តិសេ អត្ត អាវុសេ សេត្ស-ស្បា ភេមិន ឧទ្ធិកោ ភេមិនគ្នាពេ អនុមោនហើន ។ គេន អនុមោនភោន ភិក្ខានា ១ភាំសំ ឧត្តពសេត្តិ ភាព្វា អញ្ជល់ បត្តហេត្យ ១៩២ស្បា វេចនិយោ អត្តភាំ អាវុសេ សេត្សស្បា ភេមិន ឧទ្ធិកោ ភេមិនគ្នាពេ អនុមោនទើន ។

(๒៣០) សង្ខៀ ភេមិន អត្ថាន៍ គណោ ភេមិនំ
អត្ថាន៍ បុគ្គលោ ភេមិនំ អត្ថាន៍ ។ ឧ សង្ខៀ ភេបំនំ អត្ថាន៍ ឧ គណោ ភេមិនំ អត្ថាន៍ បុគ្គលោ ភេបំនំ អត្ថាន៍ ឧ គណា ភេមិនំ អត្ថាន៍ បុគ្គលោ ភេបំនំ អត្ថាន៍ ។ បញ្ជាំ ឧ សង្ខៀ ភេមិនំ អត្ថាន៍ ឧ
ភាណា ភេមិនំ អត្ថាន៍ បុគ្គលោ ភេមិនំ អត្ថាន៍ សន្បូស្សី
អនុទ្ធន៍ ហោន៍ ភេមិនំ ភណស្ស អនុទ្ធន៍ ហោន៍ ភេបំនំ បុគ្គលស្ស អត្ថន៍ ហោន៍ ភេមិនំ ។ សង្ឃេ ថានំមេរក្សំ ។ ខ្លិសន៍ កណោ ចាន់មោក្សំ ។ ខ្លិសន៍ បុគ្គលោ ចាន់មោក្សំ ។ ខ្លិសន៍ ។ ឧ សង្ឃេ ចាន់មេភូ
វិទ្ធិសន៍ ឧ ភាណា ចាន់មោក្សំ ។ ខ្លិសន៍ បុគ្គលា

វិនយប់ដក បរិវារៈ

ធ្វើចីពរទៀន ស្មានឥត្តន៍អញ្ចាល់ឡើន គោលយ៉ាន់នេះថា មាលមាវុសា
តឋិនរបស់សង្ឃ ខ្ញុំបានក្រាលហើយ ការក្រាលកឋិន (នេះ) ប្រកប
ដោយធម៌ សូមលោកទទួលអនុមោទនាចុះ ។ កិត្តដាអ្នកអនុមោទនានោះ
គប្បីធ្វើចីពរធៀនស្មានឥត្តន៍អញ្ញាល់ឡើន ហើយពោលយ៉ាន៍នេះថា
ម្នាលអាវុសោ កឋិនរបស់សង្ឃ លោកបានក្រាលហើយ ការក្រាលកឋិន
(នេះ) ប្រកបដោយធម៌ ខ្ញុំសូមទទួលអនុមោទនា ។

(២៣១) សួរថា សង្ឃក្រាលកឋិន គណ:ក្រាលកឋិន បុគ្គល ក្រាលកឋិន ឡើងប្តទេ ។ ធ្វើយថា សង្ឃក្រាលកឋិន មិនឡើង គណៈ ក្រាលកឋិន ក៏មិនឡើង បុគ្គលក្រាលកឋិនក៏មិនឡើង ។ ក្រោះសង្ឃ ក្រាលកឋិនក៏មិនឡើង គណៈក្រាលកឋិនក៏មិនឡើង បុគ្គលក្រាល កឋិនទើបឡើង កឋិនសង្ឃក្រាលមិនបានទេ កឋិនគណៈក្រាលមិនបានខេ កឋិនបុគ្គលទើបក្រាលបាន ។ សួរថា សង្ឃសំដែងបាត់ចោត្ត គណៈ សំដែងបាត់ចោត្ត បុគ្គលសំដែងបាត់ចោត្តបានប្ទទេ ។ ធ្វើយថា សង្ឃ សំដង់បាត់ចោត្តមិនបាន គណៈសំដែងបាត់ចោត្តមិនបានទេ បុគ្គលទើប

កឋិនភេទ អង្គិមាត់កាស បល់ពោធបញ្ហាព្យករណ៍

ទោត់មោឡ៍ ឧទ្ទិសភិនិ។ ហញ្ចុំ « សង្ឃេច ទាន់មោ-្តាំ ខុច្ចិស្តិ ខេត្តស្រា ស្តុំខេត្ត ខុច្ចិស្តិ បុត្តសា ទាន់ ទោត្ត ខុខ្ទឹសនិ សង្ឃស្ប អជុខ្ចិដ្ឋ ចោង ថា-នមោត្ត កណស្ស អង្គរិជ្ជ យោត ទាន់មោត្ត បុក្ខលៈ-ស្ប នុខ្ចិឌ្ឌ យោធិ ខានិមោត្ត ។ សង្ឃស្ស សាមក្តិ-យា កណ្សារ សាមក្តីយា បុក្ខលស្ប ៖ ខ្លេស សន៌្បស្ប នុទ្ធិដូ យោត ទាត់មោត្ត គណស្ប នុទ្ធិដួ យោត មាន មោត្ត បុគ្គលស្ប ខុខ្ទុំដំ ហោន មាន មោត្ត ។ អគ្គរត់ បុក្ខលោ ភេទាំ៖ អគ្គរត់ សន្បូស្ស អន្តមោន-ជាយ គណៈស្ប អនុមាននាយ ឬគ្លស**្ប** អត្តារា សខ្យុស្ស អគ្គន យោធិត្តបំនំ គណ្ស្ស អគ្គន យោធិ តែប៉ាន់ បុគ្គលស្បា អគ្គន៍ បោក គេប៉ាន់ឆ្នំ ។

(២៣២) បញ្ជម្នះ កោ ភាមិនុឌ្ធារោ វុត្តោ អាធិច្ចពន្ធ្លា សភាព្វា នាមា បុប្បាមិ

គាត់មោ បល់ពោះជា ២៤៩ ឆ្នៀត ។

ក្សិនភេទ បញ្ញាព្យករៈំ អំព័បលំពោធ ក្នុងមាតិកាទាំង ៩

ស់ដែងទ្រា មេាក្ខាន។ ព្រោះថាសង្ឃក៏សដែន៍មាន **មេកូ**មនទ្រ គណៈ កំសំដែន៍បាត់ មេតូមិនហ៊ុន បុគ្គល ទើបសំដែន៍បាត់ មេត្តបាន ប៉ាត់ មេត្ត សង្ឃសំដែនមិនមាន អ្នកមោត្តគណៈសដៃន៍មិនមាន ខេ មាតិមេត្តបុគ្គល ្រើបស់ដៃង៍គ្លេន ។ ប៉ុន្តែបាត់ មោក្ញុ ឈ្មោះថាសង្ឃឹប្ខានស់ដែង ធាត់ មោក្ខុ ឈ្មោះថា គណៈបានសំដង បុគ៌មោត្តឈ្មោះថា បុគ្គលបានសំដង ព្រោះ សង្ឃព្រមព្រៀន៍គ្នា គណៈក៏ព្រមព្រៀន៍គ្នា បុគ្គលជាអ្នកសំដែន៍ (យាន៍ ណាមិញ) ។ ការក្រាលកឋិនក៏យ៉ាង នោះដែរ សង្ឃក្រាលកឋិនមិន ទ្យើនខេត្តណៈក្រាលកឋិនមិនឡើងខេ បុគ្គលក្រាលកឋិនទើបឡើង ប៉ុន្តែ តឋនត់ឈ្មោះថាសង្ឃមានក្រាល តឋនត់ឈ្មោះថា គណៈមានក្រាល តឋិន កឈ្មោះថាបុគ្គលបានគ្រាល ព្រោះសង្ឃឹប្ទខមនុមោខនា គណៈបាន អនុមោទខា បុគ្គលទាន(ក្លាល ។

(៤៣៤) ការដោះកឋិនមានការចៀសចេញទៅជាកំណត់ ដែលព្រះពុទ្ធជាគាទិច្ចពន្ធបានក្រាស់រួចហើយ ខ្ញុំសូមសូរ សេចក្តីនេះខឹងលោកម្ចាស់ថា បល់ពោធណាដាច់មុន ។

វិនយមិនពេ បរិវារោ

បក្តមនុទ្ធិកោ កម្មិន្ទ្ធពោ វុត្តោ អាឧទ្ទខ្លេ ស្ត្រា ស្រ ស្រ្តី ស្បី ក្នុង គឺជន គឺបាន ខេត្ត ខ្មុំ តស្បូសហ ពហ៌ ស៉មកមភា អាវាសេបល់ពោ ដោ ជំផ្គុំ។ (๒๓๓) ធំដ្ឋានផ្លំកោ កមិន្ឌ្ជាព វត្តោ អាធិច្ចពន្ទា ស្នេញ តាហ៍ បុញ្ជាទិ កាត់ មេ ពេល ពោះ ខេត្ត ខ្មុំ និដ្ឋិតិ ។ ជំដ្ឋានផ្លុំកោ ភាមិនុន្ទាកេ វុស្សោ អាឌិច្ចពន្ធ អាវាសេខល ពោ នេ ១៤៩ និដ្ឋិត និវីរេ **នំ**ដ្ឋិន នារេសសរយោយ និថ្និតិ ។ (គ្រាក្) មាទិ៍ជីពេទ័យ យក្សីជីវាមា វុត្តោ **អាធិច្**ពន្ធនា

វិនយប់ដែក បរិវារៈ

ការដោះកឋិន និងសម៌ណាច៣ទិសឱ្យកឋិនមានការចៀស ចេញទៅជាកំណត់ ដែលព្រះពុទ្ធជាភាទិច្ចពន្ធ បានគ្រាស់ រួចហើយ ១ុំសូមធ្វើយសេចក្តីនេះនឹងលោកម្ចាស់ថា ចីវរ បល់ពោធដាច់មុន អាវាសបល់ពោធដាច់ជាមួយនឹងដំណើរ ដែលភិក្ខុសោះទៅខាងក្រៅសីមា ។

(២៣៣) ការដោះកឋិនមានការធ្វើចីវែរស្រេចជាតំណត់
ដែលព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចពុទ្ធ បានគ្រាស់រួចហើយ ខ្ញុំសូមសួរ
សេចក្តីនេះខឹងលោកម្ចាស់ថា បល់ពោធណាជាចមុន ។ ការ
ដោះកឋិនមានការធ្វើចីវិរស្រេចជាតំណត់ ដែលប្រះពុទ្ធជា
អាទិច្ចពន្ធ បានគ្រាស់រួចហើយ ខ្ញុំសូមធ្វើយសេចក្តីនេះ
នឹងលោកម្ចាស់ថា អាវាសបល់ពោធដាច់មុន កាលបើចីវិរ
សម្រេចហើយ ចីវែបល់ពោធទើបដាច់ ។

 កមិនភេទ អង្គមាតិកាសុ បល់ពោធបញ្ហាព្យាករណ៍

ปឥ**ញ តាហ៍ ឫទាទ់** ភាគមោ **បល់ ពោ ដោ បឋម ឆំ**ជួត បែ សរ្ទំដ្ឋានខ្លាំកោ ភាមិខុន្ទាកេ វុត្តោ អាឌិច្ចពន្ធនា មនុញ្ញ តាល់ វិស្សជ្ជិស្ស ន្ទេបល់ ពោဆ អបុត្ អចរិម័ ភិដ្ឋឆ្លំ ។ (២៣៥) ဘလဒမ္ဂ်ိုးကော အပ်ိဳးနဲ့အကော វុស្តោ អានិច្ខពន្ធនា ឋ៩ញ្ជូ តាហំ ឬឡូមិ កាន មោ បល់ពោ គោ បឋម និដ្ឋា ។ ជាសន្ត្រីកោ កាមិនុឌ្ឋាភេ វុត្តោ អានិឌ្ឍន្ននា សត្ត តាមា វិសុវ្រ្តិស្<u>រ</u> អាវាសមល់ពោ គោ មម**ទំ ឆ់**ផ្លួត់ ត្តព្រះ ខ្មុន ត្តិស្នាស្សា ខ្មុន ។ (៤៣៦) សវេទទ្ធកោ ការខ្មែនកោ វុស្សោ អាឌ្**ជ័ល**ទីស

ពមិនភេទ បញ្ញាព្យករណ៍ អំពីបល់កោធ ក្នុងមាតិកាទាំង ៩
១ ខ្ញុំសូមសុរសេចក្តីខេ៖ ខ្ទែលែកម្ចាស់ថា បល់ពោធណាដាច់
មុន ។ ការដោះកមិនមានសេចក្តីសន្តិដ្ឋានជាកំណត់ ដែល
ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចពន្ធ ធានគ្រាស់រួចហើយ ១ សូមច្រើយ
សេចក្តីនេះ នឹងលេកម្ចាស់ថា បល់ពោធទាំង ៤ ដាចមិនមុន
មិនក្រោយ ។

(២៣៥) ការដោះកឋិនមានវិនាសចីវរជាកំណត់
ដែលព្រះមានព្រះកានជាអានិច្ចពន្ធបានគ្រាស់ហើយ ខ្ញុំសូម
ស្បូរសេចក្តីនេះនឹងលោកម្ចាស់ថា បល់ពោធណាជាចំមុន ។
ការដោះកឋិនមានវិនាសចីវរជាកំណត់ ដែលព្រះមានព្រះ
កានជាអាទិច្ចពន្ធបានគ្រាស់ហើយ ខ្ញុំសូមធ្វើយសេចក្តីនេះ
នឹងលោកម្ចាស់ថា អាជាសបល់ពោធជាច់មុន កាលបើចីវរ
វិនាស់ទៅ ចីវរបល់ពោធទើបដាច់ ។

(៤៣៤) ការដោះកឋិនមានពុដំណឹងជាកំណត់ ដែល ព្រះមានព្រះកាគជាអាទិច្ចពន្ធបានគ្រាស់ហើយ ខ្ញុំសូមសួរ

វិនយប់ដែក បរិវាភេ

រាឌ**ញ់** ႀက င်္ဂါ ភាគមោ បល់ពោក បឋទំ ដំផូត់ ។ សវឧន្ត្តិកោ ភាមិឧន្ទ្រពេ វុត្តោ អាធិច្ចពន្ធ ស្នេញ ស្នា ស្រុវជ្ជិស្**រ ខ្**រុំដែល ដោយ ខេត្ត ខ្លុំ តស្បូសហ ស់វ នេះ អាក់សុខល៍ ពោះ គេ គំនួ់គំ ។ [៤៣៧] អាសាវច្នេះតោ ភាមិខ្លួនពេ រុំ ទៀត អាខ្ពុខពិទិស ນສຫ**ຸ ສາ** ဟံ ပုတ္ခမ် កានមោ បល់ពោព ១ឋម និំផ្គាំ ។ អសាវច្រេខិតោ ១បិនុន្ទាពេ វុត្តោ អាឧទ្ទាន្ទ បានយើ ខាល រូ*ម*ខ្មែរ អាវាសេខលឺ កោ ដោ ខមទំ និំផ្គាំ ត្តិក្រសាយ ឧឧត្តិនិស្ណា ត្រូវពេលយោ**យ ដ**ូច្នីន ឯ

វិនយម៌ជិក បុរិវារៈ

សេចក្តីនេះ ខឹងលោកម្ចាស់ថា បល់ពោធណាដាច់មុន ការដោះកឋិនមានពុដ៌លឺឪដាកំណត់ ដែលព្រះមានព្រះ ភាគជាអាទិច្ចពន្ធ បានត្រាស់ហើយ ខ្ញុំសូមធ្វើយសេចក្ដី នេះនឹងលោកម្ចាស់ថា បីវរបល់ពោធដាប់មុន អាវាសបល់-ពោធដាច់ជាមួយនឹងវេលដែលក់**ក្**នោះបានពុដំណឹង ។ [២៣៧] ការដោះកឋិខមាខសេចក្តីអសសង្ឃឹមជាកំ ណត់ដែលព្រះមានព្រះកាគដាអាទិច្ចជន្នជានគ្រាស់ហើយ 🧿 សុមសរសេចក្តីនេះនឹងលោកម្ចាស់ថា បល់ពោធណាដាច មុន ។ ការដោះកឋិនមានសេចក្តីអស់សទ្បឹមជាកំណត់ដែល ព្រះមានព្រះភាគជាអាទិច្ចពន្ធ្ម បានត្រាស់ហើយ ១សូម ធ្វើយសេចក្តីនេះនឹងលោកម្ចាស់ថា ភាវាសបល់ពោធដាច់មុន កាលបើសេចក្តីសង្ស៊ឹមថានឹងបានចំពុំផុតអស់ហើយ ចីវ្រ-បល់ពោធ ទើបដាច់ ។

កឋិនភេទ អង្គមាតិកាស បល់ពោធបញ្ហាព្យាករណ៍

(២៣៨) សីមាត់គ្រុត្តិកោ គេមិនុឌ្នាពេ វត្តោ អាខិច្ចពន្ទ ป៩ണុ តា**ហំ** ឫទ្ធមិ ភេឌមោ បល់ពោះជា បឋមំ ំផ្លូន ។ សីមានិត្តខ្មុំកោ គេមិន្ឌ្ហាព វត្តោ អាឌិច្**ព**្ឋិញ ស្នញ តាល វិស**ថ្លិស្ដ** ជីវៈ ២៧ នោះ ២៧ ខំ និង្ហិទិ តស្ស ពហ៌សំមក្សស្ស ^(a) អាវាស្តេលពោះ នេះ ន្តិត។ (២៣៩) សហុត្តាកេ ១មិន្ឌ្ជាក វុត្តេ អាខិទ្**ព**ន្ទុនា ปลញ្**តា**ហំ បុញ្ចាំ ភេឌ**មោ** បល់ពោរ**ភោ** បឋម **ជំជួ**តិ ។ សហុញ្ញាពេ ភាហិនុឌ្នាពេ វុត្តោ អាឌិច្**ព**ន្ទនា ឋភព្ ភាល់ វិស្ស្*ធ្មិស្*្រឹ ខ្ទេចលំពោយ អព្<mark>តំ</mark> អព្ទ**ុំ ជុំ**ខ្លុំ គំ ។

១ ម. ពហិលីមេ ។

កមានពេល បញ្ញាញ្យាសល់ អំពីបល់ពោធ ក្នុងមាតិកាទាំង ៩

(២៣៨) ការដោះក៏បិនមានការកន្ធខែខាត្តបិនជាកំណត់
ដែលព្រះមានព្រះកាត់ជាអាទិច្ចពន្ធ បានគ្រាស់ហើយ ខ្ញុំ
សូមសួរសេចក្តីនេះនឹងលោកម្ចាស់ថា បល់ពោធណាជាច់
មុន ។ ការដោះក៏បិន មានការកន្ងំខែត្រកំបិនជាកំណត់
ដែលព្រះមានព្រះកាត់ជាអាទិច្ចពន្ធ បានគ្រាស់ហើយ ខ្ញុំ
សូមធ្វើយសេចក្តីនេះនឹងលោកម្ចាស់ថា ចិរិបេលពោធជាច់
មុន កាលកិត្តនោះទៅដល់ក្រៅសីមាហើយ អាវាសមលំ ពោធទើបដាច់ ។

(២៣៧) ការដោះកបិនដាមួយនឹងកិត្តទាំង ឡាយ ព្រះមាន
ព្រះកានដាអាទិច្ចពន្ធបានគ្រាស់ហើយ ខ្ញុំសូមសួរសេចក្តី
នេះនឹងលោកម្ចាស់ថា បល់ពោធណាជាចមុន ។ ការដោះ
កបិនជាមួយនឹងកិត្តទាំង ឡាយ ព្រះមានព្រះកានជាអាទិច្ច្ច
ពន្ធ បានគ្រាស់ហើយ ខ្ញុំសូមធ្វើយសេចក្តីនេះនឹងលោក
ម្ចាស់ថា បល់ពោធទាំង ២ ជាច់ មិនមុខ មិនក្រោយ ។

នៃយប់ជំពេ បរិវាភេ

(២៤០) គេតំ គេមិនុន្ទារា សង្ឃជ័យ គេតំ គេមិនុទ្ធារា បុក្កលាជ័យ គេតំ គេមិនុទ្ធារា នៅ សង្ឃជ័យ ៤ បុក្កលាជ័យ ។ ៧គោ គេមិនុទ្ធារា បុក្កលាជ័យ ។ បត្តារោ គេមិនុទ្ធារា បុក្កលាជ័យ ។ បត្តារោ គេមិនុទ្ធារា បុក្កលាជ័យ បក្កលាជ័យ ។ បត្តារោ គេមិនុទ្ធារា បុក្កលាជ័យ បក្កា មិន្ទារា សង្ឃជ័យ សំព្រះ គេ សំព្រះ គេសំព្រះ គេ សំព្រះ គេ សំព្រះ គេ សំព្រះ គេសំព្រះ គេ សំព្រះ គេសំព្រះ គេសំព្រ

(৮৫০) គេតំ គេមិខុឌ្ធារា អន្តោសីមាយ ជុឌ្ជាយៃខ្ពុំ
គេនិ គេមិខុឌ្ធារា ១ហិសីមាយ ជុឌ្ជាយខ្ពុំ គេនិ គេមិខុឌ្ធារា សិយា អន្តោសីមាយ ជុឌ្ជាយខ្ពុំ សិយា ១ហិសីមាយ ជុឌ្ជាយខ្ពុំ ។ ធ្វេ គេមិខុឌ្ធារា អន្តោសីមាយ
ជុឌ្ធារា ១ហិសីមាយ ជុឌ្ជាយខ្ពុំ បក្កាមខុឌ្ជិកា ស្ឋជុឌ្ធារា ១ហិសីមាយ ជុឌ្ជាយខ្ពុំ បក្កាមខុឌ្ជិកោ ស្ឋឧុឌ្ធារា ១ហិសីមាយ ជុឌ្ជាយខ្ពុំ បក្កាមខុឌ្ជិកោ ស្ឋឧុឌ្ធារា ១ហិសីមាយ ជុឌ្ជាយខ្ពុំ បក្កាមខុឌ្ជិកោ ស្ឋឧុឌ្ធារា សីមានិក្សាខ្ពុំ គោ (២) ។ បុឌ្ធារា គេមិខុឌ្ធារា

១ម.សឧញ្គរោ។ 🏿 ម. សមាតិក្មុមឥត្តិកោ ។

វិនយម៌ដក មវិវារៈ

(២៤០) ការដោះកឋិន ដែលតាស្រ័យនឹងសង្ឃីខានប៉ុន្មិន ការដោះកឋិន ដែលតាស្រ័យនឹងបុគ្គលខានប៉ុន្មាន ការដោះកឋិន ដែលមិន តារសេខនឹងសង្ឃ មិនតាស្រ័យនឹងបុគ្គលខានប៉ុន្មាន ការដោះកឋិន ដែលមិន ត្រូវបានសំព្វាន់ និងសង្ឃខាន ១ គឺសង្ឃសូត្រដកក្នុងចន្លោះ ។ ការដោះកឋិន ដែលតាស្រ័យនឹងសង្ឃខាន ១ គឺសង្ឃសូត្រដកក្នុងចន្លោះ ។ ការដោះកឋិន ដែលតាស្រ័យនឹងបុគ្គល ខាន ៤ យ៉ាង គឺខានកិរិយា ចៀសចេញ ហៅជាកំណត់ ១ មានការធ្វើបីវីរស្រេចជាកំណត់ ១ មានសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ជាកំណត់ ១ មានការឥន្ធិវីខាត្រកឋិនជាកំណត់ ១ មានសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ជាកំណត់ ១ មានការឥន្ធិវីខាត្រកឋិនជាកំណត់ ១ ។ ការដោះកឋិនមិន គាស្រ័យនឹងសង្ឃ មិនពាស្រ័យនឹងបុគ្គល ខាន ៤ យ៉ាង គឺ មានវិទាស ចីវីរជាកំណត់ ១ មានសេចក្តីអស់ន្ធិទី មាសាសំខាត់ ខានសេចក្តីអស់សង្ឃឹម ជាកំណត់ ១ មានព្រះដោមួយនឹងកិត្តហិងទ្វាយ ១ ។

(៤៤១) ការដោះកប់ន ដោះទាន់ក្នុន៍ស័មា មានប៉ុន្មាន ការដោះ
កប់ន ដោះទាន់ក្រៅសីមា មានប៉ុន្មាន (ក្រោះ) ការដោះកប់ន ដោះ
ទាន់ក្នុន៍សីមាក៌មាន ដោះទាន់ក្រៅសីមាត៌មាន ។ ការដោះកប់ន ដោះ
ទាន់ក្នុន៍សីមា មាន៤ គឺ សង់ស្រុត្រដកក្នុងចន្លោះ ១ ដោះជាមួយ
នឹងកិត្តទាំងទ្បាយ ១ ។ ការដោះកប់ន ដោះទាង់ក្រៅសីមា មាន
៣ យ៉ាង គឺ មានកំហែដើរចៀស ចេញ ទៅដាក់ណត់ ១ ភ្ជុំណឹងជាក់ ជា
ណត់១ មានការកន្ង់ខែត្រកប់នៃជាក់ណត់ ១ ។ ការដោះកប់ន ដោះទាង៍

កឋិនភេទ កឋិនុទ្វាភ ឧទ្ទានគាថា

សំយា អត្តោសីមាយ ទុខ្ខាំយ**ន្តិ សំយា** ១សិសីមាយ ទុខ្ខាំ<mark>យន្តិ និ</mark>ឌ្ឌាន**ខ្លិ**កោ សម្ពិឌ្យានខ្លិកោ នា**ស**ន្តិ្តិកោ អាសាវច្ចេខិតោ ។

(৮৮৮) អត្ថ ភេស្ត់និងប ភាយ់ពិង ភាយៈប្រេស មាន្ត្របាស ភាយៈប្រេស អន្តរិស្តាប ក្រុស អន្តរិស្តាប ក្រុស អន្តរិស្តាប ក្រុស អនុវិស្សាប ក្រុស អនុស អន្តិសិស្សាប ក្រុស អនុស អនុស អនុស អន្តិសិស្សាប ក្ស អន្តិសិស្សាប ក្រុស អនុស អន្តិសិស្សាប ក្រុស អន្តិសិស្សាប ក្រុស អន្តិសិស្សាប ក្រុស អនុស អន្តិសិស្សាប ក្រុស អនុស អន្តិសិស្សាប ក្រុស អន្តិសិស្ស ក្រុស ក្រុស អន្តិសិស្ស ក្រុស ក្រុស

(១) ពឋិនភេទ និជ្ជិត ។

តសរ្មន្តាន់

អឌីជដែលរេមខា មុខ្មែរ មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង្ស មុខប្រសិង មុខប្រសិង មុខប្រសិង មុន ប្រសិង មុង មុន ប្រសិង មុន ប្រសិង ម្យង មុន ប្រសិង ម្នង មុន ប្រសិង ម្នង មុន ប្រសិង ម្នង ម្នង មុន ប្រសិង ម្នង ម្នង មុន ប្រសិង ម្នង ម្នង មុន ប្រសិង

១ ឱ . ម . កឋិនភេទោ និដ្ឋិភោ ។

កឋិនភេទ ការដោះកឋិន និងឧទ្ទានគាល់

ក្នើសីមាត៌មាន ដោះវាន៍ក្រៅសីមាត៌មាន មាន៤ យ៉ាង៍ គឺមានការធ្វើបារ សម្រេចជាតំណត់ ១ មានសេចត្តីសន្និដ្ឋានជាតំណត់ ១ មានការវិទាស ចារជោតំណត់ ១ មានការអស់សេចត្តីសង្ឃឹមជាត់ណត់ ១ ។

(៤៤៤) ការដោះកឋិន កើត្យមគ្នា លេត់ព្រមគ្នា មានប៉ុន្មាន ប្រការ ការដោះកឋិន កើតព្រមគ្នា លេត់ផ្សេងគ្នា មានប៉ុន្មានប្រការ ។ ការដោះកឋិន កើតព្រមគ្នា លេត់ព្រមគ្នា មាន ៤ ប្រការគឺ សង្ឃសូត្រ ដកក្នុងបន្ទោះ ១ ដោះជាមួយនឹងកិត្តទាំងឡាយ ១ ។ ការដោះកឋិន ក្រៅពីនេះ កើតព្រមគ្នា លេត់ផ្សេងគ្នា ។

ច្ច កម្មិនភេទ ។

ទុទ្ធនេ គឺបញ្ជីរឿង នៃកឋិនភេទនោះ ដូច្នេះ
(២៤៣) និយាយអំពីពាក្យសូរថា បុគ្គលដូចម្ដេចដែល
ឈ្មោះថាបានក្រាលកឋិននឹងមិនបានក្រាល ១ កឋិនដែល
កិត្តក្រាលឡើងនឹងមិនឡើង ដោយអាការដូចម្ដេច១ ធម៌
១៤ ប្រការ១ ធម៌ដែលមាននិទាន មានហេតុ ជាបច្ច័យ ១
បុព្វភរណ:សង្គ្រោះដោយធម៌ ៧ យ៉ាង ១ មូលរបស់កឋិន
ជាដើម ១ ប្រភេទរបស់បុគ្គលទាំង ៤ គួរក្រាលកឋិន ១

នៃយប់ដកេ បរភភោ

ន់ ^{ខ្លាំ} ន លោ ជា ខេត្តព្វា

អត្ថាវេឡុ គ្រេះ ខ

ខល់ **ពេលខំ**ខា **ស់**មា ខ

ន្ទាំខត្សពេល ភ $\mathfrak{D}_{\mathfrak{D}}$ នេះ

បរិវារ់ និង្គិតំ ។

១ ឧរោប័យមរម្មបោត្តពេស អាគគុទ្ចានំ យេភុយ្យេន វិសទិសំ ហោតិ។ ឥញ្ជូន្លេន តត្ត ឧលោពេតពុំ ។

វិនយម៌ដក បរវារៈ

បុគ្គល ៣ ពួក ១ ត្រូវដឹងការក្រាលកឋិន ឡើ**ង** ខឹងមិន ឡើង

ញ យ៉ាង ១ ត្រូវជំងឺត់ក្ខុក្រាលកឋិន ១ ក់ក្លុស ដែងបាត់ មោកូ ១

បល់ពោធ ១ កឋិនដោះអាស្រ័យនឹងសង្ឃឹថ្មគ្គល ១ កឋិន

ដោះខាងក្រៅនឹងខាងក្នុងសមា ១ កឋនដោះមានការកើត

នឹងលែត ព្រមគ្នា ឬ ផ្សេងគ្នា ១ ។

ចថ្ម បរិវារៈ ។

នុបាល់បញ្ចាំ

(២០០) នេះ សងលេខ សង្គេរ មន្ត្រ មន្ត្រ (១១១) វិហរត់ ដេជាជេ មយ**៩១៤ឆ្នាំកាស**្សា**អារមេ ។** ម**៩**លោ អាយាក្សា ឧទាល់ យោជ ភិគិវា គេឧុប្សន័្ម ឧប្ស័ន័្ម-មិត្តា ភកវត្ត អភិវាធន្តា ឯកមន្ត និស័ធិ ។ ឯកមន្ត ធំសំ*ព្ញោ* (ទា អ**យ**ស្មា ខ្ទាល់ ភ៩វឌ្គំ ឯ៩ឧក្សេច កត់ហំ ឧ ទោ ភ នេ្ត អ ខ្លែហំ សមញ្ជាត់ គេ ភិក្ខុញា **ကော**းရှို့ သြင့်မျှေး ကြောင့် ေရာင္တို့ ေရာင္တိုင္တည့် မြင့္လိုင္တည့် សមញ្ជាក់គេន ភិក្ខុនា យោវជីវ នានិស្សិត្រន វត្តព្វ ។ កាន មេលិខញ្ចាំ ។ ឧទោសថំ ឧ ជាជាតិ ឧទោ<u>-</u> ស៩៩ម្លាំ ខ ជាខាត់ ទាត់មោក់ ្ខ ជាខាត់ ទាត់-មោគ្គផ្រុស ឧជាភាគិធាឧបញ្វាស្បា្ យោគិ។ ៩-មេហ៍ ទោ ខ្ទាល់ បញ្ចូលស្ដេញ សមន្នាក់គ្នេង ភិក្ខុនា យាវជ៌វ ១៤ស្ស៊ីនេះ វគ្គទំ ។ ខញ្ទាទាល់ អន្តេ៍ស សមញ្ជាក់នេះ កិត្តាល យាវជីវ អធិស្ប៊ីគេជវគ្គព្វំ ។

ទ្ធបាលិ**ប**តា្យ:

[666] សម័យនោះ ប្រះពុទ្ធមាន[ពុះកាត់ ខ្រង់គង់នៅ ក្នុងវត្ត ជាអារាមរបស់អនាថបណ្ឌិតសេដ្ឋី ជិតក្រង៍សាវត្ថិ ។ លំដាប នោះ ព្រះទេទុល់ដ៏មានអាយុ ចូលទោគល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូល ទៅដល់ហើយ ទើបក្រាបច្វាយបង្គ័ព្រះមានព្រះកាគ រួចអង្គ័យនៅក្នុង ្ទីដីសមគ្គរ ។ លុះព្រះ**ទ**បាល់ដ៏មានអាយុអង្គ័យ ក្មត់ទីដឹសមគ្គរហើយ ក៏បានក្រាបបង្គ័ន្ធលទ្រាះមានព្រះកាគយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចរនេ ភិក្ខុដែលប្រភពដោយអន្ត្តប៉ុន្មាន មិនត្រូវនៅដោយឥតនិស័្សយ អស់ ១ ជីវិតបាន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលទហុល កិត្តដែលប្រកប ដោយអង្គ ៩ មិនត្រាំនៅដោយឥតនិស្ស័យ អស់ ១ ដ៏វិតបានខេ ។ អង្គ៥ តេដ្តថាទេ ។ គឺភិត្តមិនស្គាល់។ គេសថ ១ មិនស្គាល់។ គ្រេសថកម្ម ១ មន ខេះជា ន មេនស្គាល់ ជា ន មេនស្គាល់ ជា ន ខេត្ត ខេត្ ម្រាំ ១ ។ មាលទហុល កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង មិនត្រូវ នៅដោយឥតនិស្ស័យដែលដល់កស់ដីវិតហ៊ុនទៀយ ។ ម្នាល់ទិញ្ចុ ដែលប្រកបដោយអង្គី & គួរ**នឹ**ង៍នៅដោយឥតនិស្ស័យ អស់១ ដាំតែបាន។

វិនយប់ដីពេ បរិវាភេ

កាន មេលិ បញ្**លិ ។ ។ ភេស៩** ជាភាគិ **។ ភេស៩**-តាញ់ ជាភាតិ ភាតិមោក់ ជាភាតិ ភាគមោក**ូ**ធ្វេស់ ជានាតិ បញ្ជាស្បា្ ។ ហោតិ អតិក្រេ**បញ្ជាស្បា**្ ។ ។ ៩ មេហ៍ ទោ ឧទាល់ បញ្ចូលខ្លែហ៍ សមន្ទាត់តែជ ភិក្ខាសាលារជីវ អធិស្សិ នេះជា គ្នេំ ។ អមមេមិខិ ខុទាល់ បញ្ចូល (ខ្លុំ ហិ សមុន្ទាគ គេន គិក្ខានា យាវដីវ៉ា នាធិស្បិ-ជាភាទ ខ្សាណាកាញ់ ខេ ជាភាទ ទាត់មោក់ ខ ជានាតិ ទាត់មោក់ស្ត្រែលំ ខ ជានាតិ ៕ឧបញ្ជាសេញ្ យោតិ ។ ៩មេល៍ ទោ ឧទាល់ បញ្ចប់ខ្លែលំ **សម**គ្នា-ក គេខ ភិក្ខា ហាវេលី ខាធិស្សិតខេវត្តំ ។ មញ្-ហុទាល់ អន្តេមាំ សមន្ទាក់គេ៤ ភិក្ខុនា **ហាវជី**វ ជានាតិ ខេង ្ហោះ ឡុំ ជានាតិ ទាត់មោក្តុំ ជានាតិ គេខេញ់វស្ប៉េ ស្ង ។ ៩ ទេស ខេស ជំខម្មាំ ឧស ជំខម្មាំ សមញ្ជាត់ នេះ គំ ក្នុង សាវដីវ អធិស្សិនេះ វត្តត្វំ ។

វិនយប់ដែក បរិវារៈ

អង្គទាំង៩ តើដូចមេ្ត ។ គិកិត្តស្គាល់។ គ្រេសថ ១ ស្គាល់។ គ្រេសថកម្ម ១ ចេះបាត់ មោត្ត ស្គាល់បាត់ មោត្ទស្រា មានសេរ គ្រប់ថ ឬជាងថ វេស្សា ឡេឌី ទៅ ១ ។ ម្នាល ទ ហុល ភក្ខុដែលប្រភពដោយអង្គ៩ នេះឯង គួរ នៅដោយឥតនិស្ស័យ អស់ ១ ដីវិតហ៊ុន ។ ម្នាល់ ទេកូដែលប្រកប ដោយអង្គ ៩ ដទៃទៀត មិនគួរនឹងនៅដោយឥតនិស្ស័យ អស់ ១ដកែបាន ទេ ។ អង្គីទាំង ៥ តើដូចម្ដេច ។ គឺភិក្ខុមិន _{ក្រា}ល់ប**ក់**រណា ១ មិន ស្គាល់ បវារណាត់ម្ម ១ មិនចេះមាត់មោត្ត មិនស្គាល់បាត់មោត្តខ្មេស ១ មាន វេស្សិមិនគ្រប់ប្រាំ ១ ។ គ្នាល ទ ធាល កក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៩ នេះឯង មនគូរនង៍នៅដោយឥតនិស្ស័យ អស់ ១ ជីវិតបានឡើយ ។ ម្នាល់ ទ បាល់ កត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គ្យូទឹង ទៅដោយឥតនិស្ស័យ អស់ ១ ជីវិត ជាន ។ អង្គី ៥ តើដូចមេខ ។ គិតិត្តុស្គាល់**បក់ណោ** ១ ស្គាល់បក់ណោ កម្ម ១ បេះហុតមោត្ត ១ ស្គាល់ហុត មេាក្លូវទេស ១ មានវស្សគ្រប់ ៥ ឬ លើសដាន៍ ៥ សៃព្រទ្បីដ៍ ទៅ ១ ។ ម្នាល់ ទេប៉ាល់ ភិក្ខុដែលប្រ**ក**ប ដោយអង្គ ៩ នេះឯង គូរនឹងនៅដោយឥតនិស្ស័យអស់ ១ ជីវិតបាន ។

ឧបាលិបញ្ចក់ ន ឧ**បសម្បាទេតព្**ត្តិអាទិ

អចបេលិខិ ខុសលិ ខញ្ចុលខ្ពុំសិ សមន្ទាក់គេន ក់ក្ខា ហារដីវ នាធិស្សិនេះ វគ្គាំ ។ គាត់មេហ៊ បញ្ហា ។ អាបត្តាភាបត្តី ជ ជាភាគិ លហុគា-កុះកេះ អាចត្តឹង ជាភាតិ សាវសេសាជាសេស អាចត្តឹ ជ ជាភាគិ នុ**ដ្**ហានុដ្ហ**់ អាបត្តិ ឧ ជាភាគិ** ធន– ឧស់ស្រែប ខេសន ៤ ៥ ខេស្ សេ ខេស្ ឧស់ ឧស់ ឧស់ សង្គេល សមញ្ជាក់គេខ ភិក្ខុខា យាវជីវ ខាន់ស្ប៊ីគេខ វត្តូ ។ ខញ្ចុចាល់ អន្តេចាំ **សម**ញ្**ត**េខ ភិក្ខុខា យាវជីវ អធិស្សិ្តនេះ វត្តពុំ ។ ភាគមេហិ ខញ្ចូហិ ។ អាបត្តានាបត្តិ ជានាទំ លេហុគាតុគោ អាបត្តិជានាត សារសេស នេះសេស អាចត្តី ជានាគិ ខុដ្ឋហ្វុខុដ្ឋហ្វុំ អាចស្តី ជាភាទ ចញ្ជាស្បា វា ចោះគឺ អត់ក្រោចញ្-វស្សា 🛪 ។ ៩ មេហ៍ ទោ ឧទាល់ បញ្ចេញ ខ្ដែល ស-មញ្ញាត់តែន ភិក្ខា្ធា ហៅដីវី អធិស្សិតេន វត្តព្រឹត្ត ។ (၉၉၄) ဆစ္ဆည့္ ငံ သေ မင်္ဂေ မင်္ဂေသ မာဏ္သဆ-នេះខេត្ត គ្នា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ឧ សាមលោយ ឧឧដ្ឋាធេនធ្វេទ ១ ឧញ្ចហុទាល់ ឧបាលិបញ្ហា: សំដែងអំពីពាក្យជាអិក្ខុមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទាជាដើម

ម្នាលទទាល់ ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ដោយឡែកទៀត មិនគួរ នឹង នៅដោយឥតនិស្ស័យ អស់ ១ ដំរឹតបាន ទេ ។ អង្គី ៤ តើដូចម្ដេច ។ គិកិត្តមិនស្គាល់ពេបត្តិនឹងអនាបត្តិ ១ មិនស្គាល់លហុកាបត្តិនឹងគរុកាបត្ត ១ មនស្គាល់សាវសេសបត្តិ នឹងអនវសេសបត្តិ ១ មនស្គាល់ទុដ្ឋល្អបត្ត នឹងអនុដ្ឋហូបត្តិ១ មានវស្សាឋយពីជ្រាំ១។ ម្នាល់ទេពុល កិត្តដែល ប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង មិនគួរនឹងនៅដោយឥតនិស្ស័យ អស់ ១ ដីវិត បាន ឡើយ ។ **គ្នាល** ទេល្ល ក់ក្ដុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ គួរនឹង នៅ ដោយឥតនស្ស័យ អស ១ ដុវិតបាន ។ អង្គ ៤ គេដូចម្ដេច ។ គិកក្តុស្គាល តាបត្តនិង៍អនាបត្ត ១ ស្គាល់លហុតាបត្តិ នឹងកុតាបត្ត ១ ស្គាល់សាវសេស-បត្តទឹងអនវេសសាបត្ត ១ ស្គាល់ឲុដ្ឋល្អបត្តទឹងអនុដ្ឋហ្វបត្ត ១ មានវស្សា គ្រប់ ៥ ឬលើសជាង៍ ៥ វិស្សាទ្បើងទៅ១ ។ ម្ចាល់ ទេក្ខាំដែលប្រកប ដោយអង្គ ៤ នេះឯង គួរនឹង ទៅ ដោយឥតនិស្ស័យ អស់ ១ ដ៏វិតបាន ។

(৬៤៥) ព្រះទេបាល់ក្រាបបង្គំទូលសូរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិត្តដែលប្រភបដោយអង្គប៉ុន្មាន មិនត្រូវឲ្យទុបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្កាលខណ្ណ

វិនយប់ដែក បរិវាភេ

អង្គេច សមញ្ជាឧតេធ ភិក្ខាសា ៤ ជុំបសម្បាលគេសុំ ខេត្តឡូវ ហោ ខាន ញោ ខ សាម លោរ ខាន់ឡា ខេត្ត ញោ ។ ភាគមេហ៍ ខញ្ចាំ១ឧខឌិតលោ ហោតិអ:ឧ្ពស**សំ វា** សន្ទិវិហារី វា គិលានំ ឧបដ្យាត់ វា ឧបដ្យបេត់ វា អេជ្ញាធ្នា រ៉ូបកាសេតុ វា វុបកាសប្រគុំ វា ឧប្ប័ក តាត្ត្តិ ខម្មា វិទោ ខេតុំ វា វិទោស បេតុំ វា អភិខម្ម រួចទេ អម្ជុរ្មេក រួមខេស្ត់ ត មុខេស្ សេ វស្ស គណិក ស ស្ត្រា សមញ្ជាន់នេះ ភិក្ខាល ខ ១៤សម្បាននេះពុំ <mark>ខ ខ្ទុំស្សីលោ</mark> ខាន់ ស្លោ ខ សាឧ ទោក ខេត្ត ម៉ោក ឧឃ្លីស់ខាហ្វុងម៉ើស្នុអឧធិប្សន្ទេខ មួយ ៩ឧអគិប្រន-ឌេខ្ញុំ ដ[ូ]ស្សីលោ ខាឌ ខេត្ត មាត ហោប ខិតឌីរ ខេឌ ខេត្ត ឯ តាតមេហ៍ បញ្ចូហ៍ ។ បដិពលោ ហោត់ អង្គេវ**សឺ វ** សន្ធិវិសារ ជ គិលាន់ ឧបដ្ឋានុំ វ ឧបដ្ឋាបេតុំ វា អនភិ-ជម្លាស់ នៃ នេះ ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស្ស ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រាស អភាវិឧយេ វិធេតុ ។ ៩មេហ៍ ទោ ខុចាល់ បញ្ចូលខ្ពែល

នៃយប់ដែក បរិវារៈ

ភិត្តុដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ មិនត្រុវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រុវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាម ណេរបម្រើខ្លួល ។ អង្គី ៤ តើដូចម្ដេច ។ គឺកិត្ត មិនអាចដើម្បីបម្រើដោយខ្លួនឯង ឬឲ្យគេបម្រើខ្លុវអន្តេវាសិក្ខិនិស្ច្នាំ-ហារឹកដែលមានជម្ងឺ ១ មិនអាចដើម្បីម្រាប់ដោយ ខ្លួនឯង ប្តឲ្យគេដួយ រមាប់នូវសេចក្តីអផ្សុក ១ មិនអាចដើម្បីបន្ទោបង់ដោយខ្លួនឯង 🛚 ឬឲ្យគេ ជួយបន្ទោបង៍នូវសេចក្តីសង៌្យ័យ ដែលកើតឲ្យើងតាមធម្មតា ១ ដើម្បី ណែសាក្សមក្នុងមក្នុង ១ ដើម្បីណែនាំក្នុងមក់វិន័យ ១។ ម្នាល់ ១៣ ក្រុ ដែលប្រភពដោយអន្ត័ ៥ នេះឯង មិនត្រូវឲ្យទបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិ_ ស្ស័យ មិនត្រុវិទ្យិសាម ណេរបម្រើខ្លួន ឡើយ ។ ម្នាល ទ ជាលិ ភិក្ខុ ដែលប្រភពដោយអង្គ ៩ ខេបត្រវិទ្យិទបសម្បទា ត្រវិទ្យិនិក្ស័យ គ្រវិទ្យិ សាម**េណ**របម្រើខ្លួនធាន ។ អង្គី ៩ **គើដូ**ចម្ដេច ។ គឺកិត្តអ្នកមាចដើម្បីបម្រើ ដោយខ្លួនឯង នឹងឲ្យគេបម្រេកន្លេសក់ក បុសខ្លុវិហារិក ដែលមានដម្ងឺ ១ អាចនឹងបន្តោបង់ដោយខ្លួនឯង ឬឲ្យគេបន្តោបង់នូវសេចក្តុសង្ស័យដែល កើតឡើងតាមជម្មតា ១ អាចដើម្បីណែនាំក្នុងអភិជម្ម ១ ដើម្បីណែ នាំក្នុងអភាវិន័យ ១ ។ ម្នាលទធាលិ ភក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គី ៤ នេះឯង

ឧបាលិបញ្ចាំ ន ឧបសម្បាទេតពុន្តិអាទិ

សមន្ទាក់គេន ភិក្ខុនា ខុបសម្បានេះគេត្វ ធំស្បួយោ នាន់ ញោ សាម លោក ខិតដាំ ខែង ញែ ។ អត់ ភេចិ ន្ទាល់ បញ្ចបន្តើហ៍ សមಘ្គាននេះ គិត្តភា ឧ ន្**ម**-សម្បានេះតំ ខ ខ្ទុំស្សាយា ខាងញោ ខ សាមណាព យោត៌ អន្តេ្រាស់ វា សន្ទិរិហារ វា អត់សមាចារិកាយ ស់ត្លាយ សំត្លា ខេតុំ អាធិ្សា ឬ ទេវិយគោយ សិត្តាយ វានេះ មុខមាល មានដូ មេខ្លួន មុខពារ ណាណ វា ខេត់ ឯង នេស សេ និស ហុ ឧឃិល ទើស ភាគឃឹង។ តេនភិត្តុខា **ឧ ឧ្យសម**្បានេះ ទាំន្ធ និស្ស យោ នាគ់ ញោ ឧ សាមលោរោ ឧបដ្ឋាបេញញោ ១០ញូសុចាល់ អន្តេ៍សំ នាន ញោ សាមលោរេ ឧបដ្ឋាបេន ញោ ។ ភាគមេហ៍ មញ្ចាំ ១ មឌីពលោ យោធិ អន្តេងសំខាំ សន្ទិវិហារឹង អត់សមាទារីតាយស់ត្តាយស់ត្តា ខេតុ អាធិ្សា ច្ន វែយតាយ សំក្ដាយ ដែនតុំ អធិសីលេ ដែនតុំ អធិចិត្តេ វុទេឌ អគ្គពារិយាល វូទេឌ ឯ ៥ ខេត្ត ខេត្ត ៤៦ ៤

ឧបាលិបញ្ជា: សំដែងអំពី៣ក្យូជាភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទាជាដើម

្រុំបត្រុវឲ្យ \circ បសម្បត ត្រូវឲ្យនិស្ស័យ ត្រូវឲ្យ \circ បាម ណេរបម្រើខ្លួន បាន ។ ស្នាល់ ទេស្តាដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត ក៏មិនត្រូវ**ឲ្យ** ទបសម្បារា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើទូនដែរ ។ អង្គ ៩ តេដ្ឋចម្ដេច ។ គឺកិត្តមិនអាចដើម្បីនឹងបង្រើនអន្តេវាសិក ឬសទ្ធិនៃ ហារិតក្នុងសិក្ខា គឺ អភិសមាថាកែវត្ត មិន៣០ដើម្បីណែនាំក្នុងសិក្ខា ត់ អាទ**ព្រហ្មព្យ: ១ មិ**នអាចណែ**នាំក្**ង្គីអធិសីល ១ មិនអាចណែ**នាំ** ក្នុងអធិបិត្ត ១ មិនអាចណែនាំក្នុងអធិប្បាញ ១។ ម្នាល់ទទាល់ កិត្តុដែល ប្រភពដោយអង្គ ៥ នេះឯង បិនត្រូវឲ្យទបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេលម្រើខ្លួនឡើយ ។ ម្នាលទបាល ភិក្ខុដែលប្រភប ដោយអង្គ ៥ ទើបត្រូវឲ្យទបសម្បនា ត្រូវឲ្យនិស្ស័យ ត្រូវឲ្យសាមណេរ បម្រើខ្លួន ។ អង្គី ៤ គើដូចម្ដេច ។ គឺ កិត្តុអាចដើម្បីបង្រើនអន្តេវាសិក ឬ សន្ទវិហារិកក្នុងសិក្ខា គឺ អភិសមាថារិកវិត្ត ១ អាចដើម្បីណែនាំក្នុង សិក្ខា គឺ អាទិត្រហ្មរយៈ ១ អាចដើម្បីណេនាំក្នុងអធិស៌ល ១ អាចដើម្បី ណែនាំក្នុងអង់ចិត្ត ១ អាចដើម្បីណែនាំក្នុងអធិប្បញា ១ ។ ម្នាល់ទេធាល

វិនយប់ដីពេ បរិវាភេ

បញ្ហ**ុស្តែលំ សម**ណ្ឌស នេះ គឺក្នុង **ខ្**មសម្បានគេ**គំ** ធំស្បូយោ នាត់ត្យោ សាខណេល ឧបដ្ឋាប់តម្លៃ 🤄 ។ (៤៤៦) ភេឌ្ឌភា ខុ ខោ ភៈខ្លេ អៈខ្លែសិ សមន្ទាក់ទស្ស ភិទ្ធា ភេទ្ទ កាតព្នៃ ។ បញ្ហ្លាល់ អន្តេហ៍ សមន្ទាក់នស្ស ភិក្ខុ នោ កម្មុំ កាន់ពុំ ។ កាន់មេហ៍ មញ្ចាំ ។ អល់ដ្លី **ខ** ហោត់ ៣ លោ**ខ** អមគានត្តោ **ខ** ម៉ូស្លាន់ដ្ឋាភា ខ លោខ **អេឌ្**រៀលគ្នោ ខ ។ ៩មេហ៍ ទោ ន្ទាល់ បញ្ចេញស្ត្រីស្វា សមញ្ញក**ត្តស**្បា នា<u>ម</u>្នាំ កាន់ខ្លុំ។ អមមេហិខិ ខុសលិ បញ្ចូល ខ្លែស សម្ពាក្ នស្ស ភិក្ខុ នោ ភេម្មុំ ភានព្វ ។ ភានមេហ៍ បញ្ចាំ ។ អង្គមលេខ ស្នាស្រ្ត សេខ អង្គ្លាស់ អេសារវិបន្ទោ យោត អតិនិឌ្ឌិយា និឌ្ឌិទីយោ យោតិ មិឡានិឌ្ឌិកោ **ខ** ເညာဆို မာဒီကိုဗ(ဋ္ဌာ ဗ ၅ ရ(ဗဟို ၁၈) ရောက် ဗက္ခ មា ខ្លែញ សមញ្ញាត់តស**្ប** ភិក្ខុ ខោ ភេ**ម្មំ ភា**ភព្វ ។ អចប្រេច្និង្សល់ បញ្ហ ្គ្រើល សម្បាក់គស្ ភិក្ខា-នោកញ្ញុំ កាតព្ទុំ កតមេហ៍ បញ្ហាំ ។ កាយ់កែន

ិនយមិត្ត បរិវារៈ

ភិត្តដែលប្រកបដោយអន្ត័ 🤊 ខេះឯនី ខើបគ្រូវឱ្យទបសម្បទា ឲ្យខិស្ស័យ ឲ្យសា**មណោ**របម្រើឡុខបាន ។

[665] ព្រះមេបាលិក្រាបបង្គ័ទូលសូរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចរ៉េន សង្ឃត្រូវធ្វើកម្មដល់កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ថា ម្នាលទបាល សង្ឃត្រូវធ្វេកម្មជល់កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ។ អង្គ ៩ ត្រើដូបម្ដេច ។ គឺកិត្តមិនគ្នាសម្ដាប ១ កិត្ត្លង៍ ១ មិនមែនជាបកតត្ត ១ មានសេចក្តីយល់ខុស ១ មានគាដ់វវិបត្តិ ១ ។ ម្នាល់ទបាល់ សង្ឃត្រូវ ធ្វើកម្មដល់កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គី ៥ នេះឯង ។ ម្នាល់ទំពុល សង្ឃត្រូវ ធ្វេកម្មលេកត្តដែលប្រកបជោយអង្គ័ ៤ ដាំ៤០ៀត ។ អង្គ័ ៤ តេដ្ឋបម្ដេច។ គឺកិត្តមានសល់វិបត្តិក្នុងអនុស្លៃ ១ មានអាចារៅបត្តិក្នុងអជ្ឈាបារៈ ១ មាន ិដ្ឋវិបត្តក្នុងអត្តិដ្ឋ ១ មានសេចក្តីយល់ខុស ១ មានអាជីវវិបត្តិ ១ ។ ម្នាល់ ទេល្លាំ សង្ឃត្រូវធ្វេកម្មដល់កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង ។ ម្នាលទល្ល សន្បត្រវិធ្វើកម្មដល់កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ៩ដទៃទៀត ។ អង្គ ៥ គេដូចម្ដេច ។ គិកិត្តប្រកបដោយល្បែងប្រព្រឹត្តទៅតាមកាយ ១

ឧបាលិបញ្ចាក់ ភាគពួកមូល្យ ភិក្ខុនោ បញ្ជង្គាន់

ឧបៅឧ សមណ្ឌត សោ សោក វែមេសិ ភេស ឧបាស សម**្នា**-ក តោ យោធិ តា**ឃ**ិនវា**បស់** តោខ្**ខ**វេខ សមញ្ជាត់ តា យោធិ៍ មិញ**និ**ឌ្ជិកោ **ខ** យោធិ៍ **អាជីវវិបន្ថោ ខ ។** ភិក្ខុ ភោ កម្មុំ កាត់ព្យុំ ។ អប ហើប **ខុសលំ ប**ញ្ចុំ-ស ្តេីហ៍ សមញ្ជាក់នុស្ស គិក្ខា ភោ កម្មុំ កាត់ត្វំ ។ តានមេហ៍បញ្ហ៍។ តាយ់ គោជអភាទាប់ដ សមញ្-ក តោ ហោត់ វេ**ខ**ស់ កោន អ១ទារៈ សេ**ម**ភ្នាក់ តោ យោទ៌ ភាយ់ភាវេទសំភានេ អនាទារនេ សមន្ទាក់តោ យោត៌ មិញឧ៍ឌ្លិកោ **ខ** យោត**៌ អាជី**វវិច<u>ណ្</u> **ខ ។** ៩មេហ៍ ទោ ឧទល់ បញ្ហ ខ្ដេញ សមញ្ញាត់តស្បូ ភិក្ខុ-នោ កម្មេច ។ អប ទេសំ ។ ទេសំ បញ្ចេច ។ សមុខ្លាត់តស្បី ភិក្ខុ ខេស អុំ សាត់ពុំ ។ អាតុ មេហ៍ បញ្ចាំ ។ ភាយ៍ គេដ ឧបឃាត់ គេដ សមដ្ឋាត់តោ ហោត់ **វាប**ស់គោជ ខ្មហេត់គោជសមញ្ជា**តតោ** ហោ<u></u> ត់ គាល់គាវទស់គោនជ្ញស់គោនសម*្ព*ត់គោ យោធ៌ មិឡានិឌ្លឺគោ ១ ហោធ៌ **អាជី**អឺ១ឌ្នោ ១ ។

ឧកាលិបញ្ជា: អង្គ ៥ របស់កក្កដែលសង្ឃត្រូវផ្ទេកម្

ប្រកបដោយល្បែងប្រព្រឹត្តទៅតាមវាចា ១ ប្រកបដោយល្បែងប្រព្រឹត្ត **ទៅតាមកាយនឹងវាហ ១ មាន សេខក្លួយល**់ខុស ១ មានពាជីវវិ<mark>បត្តិ ១ ។</mark> ម្នាល់ ទេជា សង្ឃត្រូវធ្វើកម្មដល់ភក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះ ជង ។ ម្នាលទទាលិ សង្ឃត្រាំធ្វើកម្មដល់កិត្ត ដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត ។ អង្គី ៩ តេដ្ឋបម្ដេចខ្វះ ។ គិកក្លុប្រកបដោយអនាថាវៈប្រព្រឹត្ត ទៅតាមកាយ ១ ប្រកបដោយអនាហារ: ប្រព្រឹត្តទៅតាមវាចា ១ ប្រកប ដោយអនាចាវៈ ប្រព្រឹត្តទៅតាមកាយនឹងក់ចា ១ មានគំនិតយល់១ុស ១ មានអាធិវវិបត្តិ ១ ។ ម្នាលទុធាលិ សង្ឃគ្រឹវធ្វើកម្មដល់កិត្តដែលប្រកប ដោយអង្គ ៩ នេះឯង ។ ម្នាលទទាល់ សង្ឃត្រូវធ្វេកម្មដល់កិត្ត្ដាដល់ប្រកប ដោយអង្គី ៤ ដទៃទៀត ។ អង្គី ៤ តើដូចម្ដេច ។ គឺភិក្ខុប្រកបដោយក៏វិយា លៀតលៀន ដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមកាយ ១ ប្រកបដោយកិរិយាលៀតលៀន ដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមវាលា ១ ប្រកបដោយកិរិយា បៀតបៀន ដែលប្រព្រឹត្ត *ទៅតាមកាយនឹងវាចា ១ មានគំនិត្*យល់ខុស ១ **មា**នអាជីវ៉ាបែត្តិ ១

វិនិយ្យជំងឺកេ ប្រាំវិល

៩មេហ៍ ទោ ឧទាស់ ខេញ្ហខេ្តែហ៍ សមន្ទាគនស្ប ត្ត្នា នេះ គា<u>ម្មុំ</u> កោនឲ្យ។ អមពេលខែង**ទាល់ បញ្ចូល**ខ្លែក **ហំ សម**ញ្**តតស**្បត់ត្បាយ គម្មាំ កាន់ព្វ គត់មេហ៍ បញ្ហា។កាយ់កោនមិឡាដីឋាន សមន្ទាក់គោ មោកតិ វាខស់ គេនេ មិឡាជីឋន សម្មាត់តោ ហោត់ គោយ៎-កាវាខស់កោន មិឡាជីវ៉េន សមញ្ញាក់ តោ (សាត់ មិឡា-ធំ<u>ដូ</u>ំ គោ ខ ហោត់ អា**ជី**ហ៊ីប*្តោ* ខ ។ ៩ មេហ៍ ទោ ខ្ទា 🗕 ល់ បញ្ហា ខ្ពុំហ សម្ពាត់តស្បាត់គ្នា ភាម្ពុំ គា-នឲ្យ អមមេហិខិ ជូសល់ បញ្ចេញ (ខ្ពែល **សម**ញ្ជាក់នុស្ស ភិក្ខាលេ កម្ម៉េ កានឲ្យកានមេហ៍ បញ្ហ៍ ។ អបត្ត អាចន្ទោ ភ**ាម្**ភាគោ ឧ្ទសម**្ជាធត់ និស្បូយ នេ**ត សាមណេរ៍ ឧបដ្ឋា បេត្ត ភិក្ខុ នោវាឧកសម្មតិសាធិយត៌ សថ្មតោច ភិទ្ធាធំយោ ខ្ញុំវឌតិ ។ ឥមេហិ ទោ ខុសលិ បញ្ហ ន្តេហ៍ សមញ្ជាជនស្បុ ភិក្ខុ នោ កម្មេំ កាត់ព្វេ អចប្រព័**ច** ឧទាល**ំ បញ្**បង្គើញ សម*ញ្*ក**នស្**រូ ភិក្ខុ នោ កម្មុំ កាន់ព្ំ ។ កាន់មេហ៍ **បញ្**ហ៍ ។

នៃយប់ឧក បរាំរៈ

ម្នាល់ទទ្វាល់ សន្នត្រូវធ្វើកម្មដល់ភិក្ខុដល់ប្រកបដោយអង្គ័ ៥ នេះឯង៍ ។ ម្នាលទបាល សង្ឃត្រូវធ្វើតម្មដល់កិត្តដែលប្រគបដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត។ អង្គី ៤ តើដូចម្ដេច ។ គឺភិត្តប្រកបដោយការចិញ្ចឹមដាំតារុសដោយកាយ ១ ប្រគបដោយការចិញ្ចឹមជីវិតខុសដោយវេល ១ ប្រគបដោយការចិញ្ចឹមជីវិត **ា្**ស ដោយកោយនឹងវា**ហ ១** មានគិនិតយល់ ១ ស ១ មានអាជីវវិបត្ត ១ ។ ម្នាលទបាល សង្ឃត្រូវធ្វើកម្មដល់ភក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង ។ ម្នាល់ទបាល សង្ឃត្រូវធ្វើតម្មដល់ក់ក្នុ ដែលប្រកបដោយអង្គី ៥ ដទៃ ទៀត ។ អង្គ ៤ តើដូចម្ដេច។ គីភិក្សាស្របត្តហើយសង្ឃមានធ្វើកម្សាច ហើយ នៅតែឲ្យឧបសម្បទា ១ នៅតែខ្យួនិស្ស័យ ១ ខ្យួសាមណេ $_{1}$ បម្រើ 🥦 ន ១ គ្រេកអុខេីងសេបក្តីសន្មតិឲ្យជាអ្នកប្រដៅកិត្តនិ ១ ខុកជាសង្ឃយុន សន្មតហើយ ក៏នៅតែទៅប្រដៅកិត្តន៍១។ ម្នាល់ឧបុរល៍ សង្ឃត្រៅធ្វេកម្ ដល់កក្ដុំដែលប្រកបដោយអន្ត ៩ នេះជំងឺ ។ ម្នាល់ទំពុល សង្ឃត្រូវធ្វេកម្ ដល់កិត្តដែលប្រកបដោយអន្ត ៤ ដោយឡែកទៀត ។ អង្គី ៤ តើដូបម្ដេច។

ឱ្យលេបញ្ជាំ ឧទ្ធានគារា

យោយ អេចត្តិយា ស ខ្លែះ គេ ម៉្ន គេ ខំ ហោក តំ អាចត្តិ
អាចខ្លួន អញ្ជាំ វា តាខិសិកា តែ តោ វា ចាច់ខ្លួន កេះម្មុំ
កាប់និត អញ្ជាំ វា តាខិសិកា តេ តោ វា ចាច់ខ្លួន កេះម្មុំ
កាប់និត្ត អញ្ជាំ វា តាខិសិកា ខេត្ត វា និស្សា ខេត្ត វា និស្សា ខេត្ត វា និស្សា ខេត្ត វា និស្សា ខេត្ត វា អេចប្រេច វិស្សា វា ពុខ្លួស្សិ អេស្លា ភាសតិ ជំនួស្សា អេស្លា ភាសតិ ជំនួសា ខេត្ត វិស្សា អេសា ខេត្ត វិស្សា អេសា ខេត្ត វិស្សា អេចប្រេច វិស្សា អាចប្រេច វិស្សា អេចប្រេច វិស្សា វិស

អនិស្សិតវគ្គោ បឋមោ ។

នស្សន្តាធំ

(មេរម) ន្ធមេនេះ នេះមេខេះ មេនេះ នេះមេខេះមេនេះ មេនេះមេខេះមេនេះមេនេះ មេនេះមេនេះមេនេះ ឧបាល**បញ្ក: ឧទ្ទាស**កាយា

គឺសង្ឃបានធ្វើកម្មដោយ៣បត្តិណា កិត្តនោះនៅតែត្រូវមាបត្តិនោះ ១
កិត្តត្រូវមាបត្តិជទៀត ប្រហេលខឹងមាបត្តិនោះ១ ឬត្រូវមាបត្តិដែល
អាក្រក់ដាំងមាបត្តិមុខនោះ ១ កិត្តនិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលសង្ឃដាអ្នក
ធ្វើកម្ម ១ ។ មាល់ ១ សុ ស្ត្រី ស្វ្រី ស្វ្រី សូ ស្នេស្ត្រី បានប្រកបដោយ
អង្គី ៩ នេះឯង ។ ម្នាល់ មាល់ សង្ឃត្រូវធ្វើកម្មដល់កិត្តដែលប្រកប
ដោយអង្គី ៩ ដោយខ្សែកទៀត ។ អង្គ ៩ តេដ្ឋបម្តេច ។ គឺកិត្តពោលតិះ
ដៀលប្រភព្ធ ១ ពោលតិះដៀលប្រខេធិ ១ ពោលតិះដៀលប្រទេសង្ឃ ១
មានគំនិតយល់ទុស ១ មានមាដីវិបិត្តិ ១ ។ ម្នាល់១ សុ ស្ស្រីស្រីធ្វើ
កម្មដល់កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គី ៩ នេះឯង ។

ចប់ អនិស្សិតគ្គេ ទី១ ។

ទទូរន គិបញ្ហីរឿងខែអនិស្សិតខេត្តនោះ ដូច្នេះ

(២៤៧) និយាយអំពីភិត្តមិនស្គាល់ឧបោសថជាដើម ១ មិន ស្គាល់បក់ណោជាដើម ១ មិនស្គាល់អាបត្តិ ១ ភិត្តមិនចេះ បម្រើសិស្សាល់ ១ មិនចេះបង្រៀនសិស្សិត្តន៍អភិសមា-ចារិសិត្ត ១ មិនគ្នាសចាប ១ មិនចេះណែនាំក្នុងអធិសិល ១

វិនយប់ជិពេ បរិវារោ

មភាទារខេត្តហេតុ ទំពាំ មានខ្លុំ កោត់ យោយ មានខ្លុំ កោ ម៉ំនិករឹ ឧភភា មានខ្លុំ កោម្បំ

(၉၇ရ) ឧဆည်သွေး က သေး ဆေး မေးခွဲသွေး မေးဆီအမ-តសារី ភ្នំ យោ យៈ ម៉ា ខ ឧត្តពិសារី ដើម្មាំ ឯ ឧសិ-ហុទាល់ អ(្តេីហ៍ សម្បាតតស្ប ភិត្ត្រា ភម្ម 🤉 ឧត្តពិសារីដើនឆ្នាំ រា នាខាតេញ ពេយិស្តា រា មានដឹ អាចញ្ញេ នាម្មនានោ ឧបសម្បានេតិ និស្សយំ នេតិ សាមលោរ ខ្មដ្ឋាមេនិតិត្តានោ**វា**ឧភា**សម្មតិ** សា**ឧ-**យតិ សម តេច ភិទ្តាធំ យោ ដូវជតិ ។ ៩មេហ៍ ទោ ន្ទាល់ បញ្ហស្ត្រីហ៊ សមញ្ជាត់តស្ប ភិក្ខុ នោ ភម្មុំ သ ဗင်းပွုလ**ှ**ုးချွဲသေးကို ၅ မမင္းတဲ**င် ရဘလ် ပက္**တင်္ချ ញ់ សមន្ថាតនស**្ស** ភិក្ខុ នោ ភាម្មុំ ន ប**ដ្ឋស្បូស្សូ** ទោ ត់ព្ទុំ ។ កាត់ មេហិ ១ ហុហា ១ ហែល អាមត្តិហោ ស ឡើន តាម្មុំ ភាន់ ហោត់ នាំ អាចដូត់ អញ វ តាម៊ីស៊ីគាំ ត់ តោ វ ទោមិឌួន ំ គាម៉ូ គ ហេតុ

វិនយប់ដក បរិវារៈ

ប្រកបដោយហ្សៃង៍ ១ ប្រកបដោយអនាចារ: ១ ប្រកបដោយ កំណែ បៀត បៀន ១ ប្រកបដោយការចិញ្ចឹមនីវិតខុស ១ សង្ឃ ធ្វើកម្មដោយអាបត្តិណា កិត្តនោះ វៅតែឲ្យត្រូវអាបត្តិដដែល នោះ ១ **ភិក្ខុពោល**ភិះ ដៀលព្រះពុទ្ធ ១ នេះជាវគ្គសង្គីហៈ ^{ទី} ១ ។ (២៤៨) ព្រះទបាល់ក្រាបបង្គ័ទូលសួរថា បកិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សង្ឃមិនត្រូវរម្វាប់កម្មដល់កិត្ត ដែលប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន ។ ព្រះអង្គ ខ្ទេងត្រាស់ថា ម្នាល់ទទាល់ សង្ឃមិនត្រូវ ម្វាប់កម្ម ដល់កិត្ចប្រកប ដោយអង្គីថ ។ អង្គីថ តើដូបទេ០ ។ គិកគ្គគ្រាមាបត្តិហើយ សង្ឃឹ កំណុខធ្វើកម្មហើយ នៅតែឲ្យឧបសម្ប**ា** ១ នៅតែ**ទ្យ**ឱស្ស័យ ១ ឲ្យ សាមណេរបម្រើខ្លួន ១ គ្រេតអវនឹងសេចក្តីសន្មតិឲ្យជាអ្នកឲ្យឡាវាទដល់ ភិក្ខុនី ១ ខុតជាសន្ប៍សន្មតហើយ នៅគេទៅប្រដៅភិក្ខុនី ១ ។ ម្នាល ទេស្ត្រ សង្ឃមិនត្រូវម្រាប់កម្មដល់ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។ ម្នាល់ទទាល់ សង្ឃឹមនៃត្រូវម្នោប់កម្មដល់កិត្តប្រកបដោយអង្គី ៤ ដនៃ *ទៀត ។ អង្គី ៤ តើដូចម្ដេច ។ គឺសង្ឃី*ភានធ្វេកម្មចំពោះអាបត្តិ ណា កិត្តនោះនៅតែត្រូវមាបត្តិនោះទៀត១ ត្រូវមាបត្តិឯទៀតប្រហែលនឹង អាបគ្គិនោះ ១ ឬត្រូវអាបគ្គិដែលអាក្រក់ជាងអាបគ្គិនោះ ១ គិះដៀលកម្ម ១

ឧបាលិបញ្ចក់ សង្គាមាវិចរភិក្ខុនោ បញ្ចូនម្នា

កាម្មីកោ ការសេន៌ ។ ៩មេល៍ ទោ ឧទាល៍ បញ្ហាសង្គ្រប់ សមញ្ជាត់ត្រា កិត្ត្ ខេ ការ ស្ព្រឹក្សិ ។ អមមេលិច ខ្ពស់ ខេញ្ចបង្គេល់ សមន្ទាក់តស្បូ ភិក្សុ-ကော ကာမ္ဘံ့ ေ စၽိစ္ျပၤ္မရွာအစ္ခံ ។ ကာအေမေတ် စက္ခ္ ញ់ ។ ពុឌ្ឌស្បូ អវណ្ណ ភាសត៌ ជម្មស្បូអវណ្ណ ភា-អាជីវវិប ញោ ខ ។ ៩ មេ ហំ ទោ ឧទាល់ ខេញ្ហ ស្ដេ៍ ហំ សមញ្ជាត់តស្បី ភូយុំ ១ ឧត្តពិស្សីដើម្តីស្សំ ។ អ**ប**រេហ៍បំ ខ្ពស់បញ្ហស្ត្រហ៍ **សមញ្ជក់តស**្បី ភិក្ខុ នោ កម្មុំ ១ ឧក្សាសា មេខ្លួំ ។ ភេឌគេស បញ្-ចាំ ។ អល់ដ្តី **ខ** យោតិ តាលោ **ខ អប**ភាគត្តោ ខ នុមខ្គារ គោ ច មោត់ ។ត្តេសុ សិក្ខាយ ច ជ ចរ-ច្រុំការបង់មេហ៍ ទោ ជិញល្ខេញ មេខ្លែ មានឆ្នាំ-តតសារី ភិក្ខុ យោ ភាម្នំ ជ បដ្បុស្សូ មេត្តា្ជ្ថិ ។

(២៤៩) សង្គាមាវេចបេខ ភ ខ្លេ ភិក្ខុនា ស ខ្ញុំ ឧប-សន្តមខ្លេខ ភាគិ ឧ ម្មេ អ ឌ្ឈា ន្តំ ឧប យ៉ា បេ ត្វា ស ខ្ញុំ ឧបសន្តមិន ព្យោទិ ។ សង្គាមាវេចបេខុទាល់ ភិក្ខុនា ស ខ្ញុំ ឧបាលិបញ្ហា: ធម៌ ៥ ប្រការរបស់អិក្ខុដែលពូលទៅកាន់សង្គ្រាម

ត់៖ដៀលពួកកិត្តអ្នកធ្វើកម្ម ១ ។ ម្នាល (បាល សង្ឃមិនត្រវេទ្យបកម្ ដល់កក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង ។ ម្នាលខធាល សង្ឃមន្ត្រះស្រាប កម្មដល់កក្តុប្រកបដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត ។ អង្គ ៤ គេដូចម្ដេច ។ គកក្នុ ពោលគិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលគិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលគិះដៀល ព្រះសង្ឃ ១ មានគំនិតយល់ខុស១ មានអាជីវវិបត្ត១។ ម្នាលទបាល សន្បិតនៃ ទៀវ សិក្សា សង្គ្រា ស្រុក ស្រុក ស្រុក សង្គ្រា ស្រុក សង្គ្រា សង្គ្រ «
ច្រាល់ សង្ឃមិនត្រូវរម្វាប់កម្មដល់កិត្តប្រកបដោយអង្គ ៩ ដ នៃ ទៀត ។ អង្គ ៥ តេដ្យមេ្ត ។ គឺភិក្ខុមិខមានស្លប់ប្រកិត្តលង់១ មិន មែន ជាបកតត្ត ១ ជាអ្នកធ្វើនូវសេចក្តីញាំញ (អាបត្តិតូបជំ) ១ មិនធ្វើឲ្យគេញ លេញក្នុងវត្តទាំងឡាយនឹងសិក្ខា១ ។ ម្នាលទចាល់ សង្ឃមិនត្រូវរម្វាប កម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង ។

(៤៤៩) ព្រះឧបាល់ក្រាបបង្គុំខូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កិត្តុជាអ្នកចូលទៅកាន់សង្គ្រាម កាលបើចូលទៅរកសង្ឃ ត្រូវតិកល់ធមិ ប៉ុន្មានខុកក្នុងសន្តាន ស៊ឹមចូលទៅរកសង្ឃ ៗ ព្រះអង្គ្លែខ្ពុំគ្រាស់ថា ម្នាល ឧបាល់ កិត្តជាអ្នកចូលទៅកាន់សង្គ្រាម កាលបើចូលទៅរកសង្ឃ ត្រូវ

រិនយបិនកេ បរិវាភេ

ឧជសឌ្ឌបន្ថេខ ឧស ឧក ឧក អេជ្ឈាន្ត ឧឧជ្ជាបេត្យ ស ឡោ ន្ទេសខ្លួចនៃ ញោ ។ ភេទ ទេ ១ ញ ។ សង្គាមាវច ភេះ -ទាល់ ភិក្ខុនា សន្ឃ័ ឧបសន្ថមន្តេជ ដីចចិត្តេជ សន្ឃោ នុបសន្តមិនញ្វេរដោយរសាសមេន ចិត្តេន អាសនេក្-សាលេខ ភានៃញុំ និសដ្ឋកា្សាលេខ ដេយ ភិក្ខុ អនុម-ខជ្ជី នេ្តេន ឧឋ ភិក្តុ អាសៈ នេន អប្បឌិញ ហ នេ្ត្ត យ ឥា-បដ់ ប្រ អាស នេ និសីនិតត្នំ អភាភាគាថិ គោន ភវិតត្វំ អតិរញ្ជានកាថ៌កោន សាម៉ វា ជម្មោ ភាសិតព្យោ មរោ វា អន្លើស្នេខយ៉ា អរិយោ វា គុណ្ឌភារាវ ភាគមញ្ញា តេញេស ខេ ខ្ទាល់ ស ស្បែ សមត្ថភាពណ៍ ហេធិ ភម្មា-ជំ ភាពសិត្ត បេ ខ្ទាល់ ភិក្ខុ ខោ ឧក្ខុមត^(១) អ**ប់** ហេតុ ។ មាហំ ស ឡែជ ភាជ ត្តោ អស្ប៊ូន្តិ ។ ស**ខ្លា-**មាវេចប្រុទ្ធលា ភិក្ខុខា សង្ឃំ ឧបសង្គម នេធ ឥមេ **ប**ញ្ច ជម្មេ អស្តីត្តុំ ឧបដ្ឋាបេត្វា សង្កោ ឧ**បស**ន៍-មិត ញោត់ ។

១ ភិក្ខុនោ សង្ឈប់និមានំ នក្ខុមតីតិប៉ កត្ថប៊ី បោត្តកែ ទិស្សតិ ។

វិតយូបិនព បរិការៈ

ត្តល់ធម៌ ៩ យ៉ាងខុតត្រងសន្ឋានហើយសឹមប្លាទៅក្រសង្ឃ ។ ធម៌ ៩ ត្រើដូចម្ដេច ។ ម្នាល់ ទុក្ខាល់ កក្ដុំជាអ្នកចូលទៅកាន់សង្គ្រាម កាល បើចូលទៅរកសង្ឃ ត្រូវមានចិត្តទុខល់ទោនសឹមចូលទៅរកសង្ឃ គប្បឹ ជាអ្នកមានចិត្តស្ត្រៅយសំពត់សម្រាប់ដូតធូល ជាអ្នកឈាសក្នុងអាសនៈ ឈ្នាសក្នុងការអង្គ័យ ១ មិនត្រូវចូលទៅច្រៀតបៀតពួកកិត្ត្ជជាថេរៈ មិន ត្រវៃឃាត់អាស្ទ:ពួកកក្តុខ អង្គ័យលើអាស្ទ: តាថសមគួរ ១ មិនត្រវជា អ្នកនិយាយពាក្យផ្ដេសផ្ដាស មិនត្រូវនិយាយតិរញ្ជូនកថា 🤋 ត្រូវពោល ធម៌ដោយ ខន្ធង់ ថ្ម អាវាធនាអ្នកដទៃឲ្យពោលធម៌ ១ មិនត្រូវមើល ង្ហាយព្រះអរិយបុគ្គលដែលលោកគង់សៀម១ ម្នាលទទាល់ បើសង្ឃធ្វើ កម្មទាំងឡាយ ដែលសង្ឃគប្បីធ្វើដោយសេខក្ដីព្រម ព្រៀងគ្នា ម្នាល ទេហ្លា បើមានកក្មមិនគាបចិត្តនឹងកម្មនោះ កក្តុនោះត្រូវធ្វើឱុដ្តិឲ្យប្បាស់ ប្រាក់ដសិមដឹកល់សាមគ្គី ។ សេចក្តីនោះគេព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះថា ភិក្ខុនោះត្រវិតិតលំសាមគ្គីដោយគិតថា អាត្មាអញមិនត្រូវមានខ្លួនបែកអំពី សង្ឃទេ។ ម្នាល់ទេចុល ភិត្តជាអ្នកចូលទៅកាន់សង្គ្រាម កាលបើចូលទៅ រកសង្ឃ ត្រូវតិកល់ធម៌ទាំង៩ នេះ ក្នុងសុទ្ធានសិខសិមប្លទៅក្រសង្ឃ

ឧបាលិបពាក់ សង្ឃេ វោហរន្តស្សុ បញ្ជង្គានិ

(೬೮೦) ភាពីហ៊ នុ ទោ ភ នេ្ត្រអ ខ្ពែហិ សមញ្ញក តោំ ជាសាមភា ទេ ១ ១១៩៩៩ ខែ ខេត្ត ។ **១**គ្នា ១ គឺ ។ **១**គ្នា ១ គឺ ។ ល់ អន្តេ៍ហំ សមន្ទាក់តោ ភិក្ខុ សន្បែ វេហបន្តោ စတ္ဓံကြက ေရွး ေတြကို စေတုဓါကမာက ေတြ စတု ខ យោធិ ជំស្សិត៨ៗ ខែ ឧខ ភាសាឧុសទ្ធិតាស្រលា យោតិឧយ៩ាឧម្មេយ៩ាវិឧយេយ៩ា**មត្តិយា** ទោ-ខេតា សោទិន យថាជាមួយថាវិលយ យថាបត្តិយា កាប់តា យោគ៌ ។ ៩មេហ៍ ភោ ខ្ពស់ បញ្ហ គ្នែ-ហំ សមញ្ជាត់ តេ កិត្ត្ សង់ ្រែសសុន្តា ១ហុ៩៣-ကာ ေတြး ေတြး ေတြးမွာ အေလးေတြ ေစ စ**ပ**ုံးဆိုး-ျ . ខំ តោ ១ ។ មញ្ចូហ្ទាល់ អន្តេកា សម*្*ក្នាក់ តោ ភិក្សា ស ស្បែក ស្រាស់ សមាន ស្គ្រា ស្គ្រា ស ស ស ស ស ស ស ស ពហុជឧមភា ទេ ពហុ**ជ**ឧ ្ទេតា ១ ។ ភា**តមេហ**ិ **ប**ញ្ចេសា ។ ឧ ឧស្សានមន្តី ១ ហោតិ ឧ ឧស្សាន៨ប្បី

ឧបាលិបញ្ជក: អង្គ ៩ របស់ភិក្ខុដែ បនិយាយក្នុងកណ្ដាលដ៏នុំសង្ឃ

(৬៥០) ព្រះទេទាល់ក្រាបបង្គ័ទូលសួរថា បព៌ត្រព្រះអង្គ័ដ៏ចំរើន **ភិក្ខុ**ដែលប្រកបដោយអង្គ័ប៉ុន្មាន ពោលក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃ នាំមិនឲ្យជន ច្រើនគ្នាត្រេកអផេង នាំមិនឲ្យជនច្រើនគ្នា គាប់បិត្តផង នាំមិនឲ្យជនច្រើន គ្នាចូលចិត្តផង ។ ព្រះអង្គទ្រង់គ្រាស់ថា គ្នាលេខធាល កិត្តដែលប្រកប ដោយអង្គ័ ៩ ពោលក្នុងតណ្ដាលដំនុំសង្ឃ នាំមិនឲ្យជនច្រើនគ្នាគ្រេកអរ **៨ង៍ នាំមិនឲ្យជនច្រើ**នគ្នាគាបចិត្តផង៍ នាំមិនឲ្យជនច្រើនគ្នាចូលចិត្តផង៍ ។ អង្គី៩ តើដូចម្ដេច ។ គីភិក្ខុដាអ្នកនិយាយពាក្យប្រកបដោយលោក:ជា ដើម ១ ជាអ្នក ពោលអាន៍អ្នកដៃ ១ ជាអ្នកមិនឈ្លាសក្នុន៍កាសាន៍ន៍ វិនិច្ច័យ ១ ជាអ្នកមិន **ហ**ទក់**ក្**ផង៏គ្រាឲ្យសមគួរតាមជិទ៌ សមគួរតាមវិន័យ សមគ្គរតាមអាបត្តិ ១ ជាអ្នកមិនកាត់សេចក្តីឲ្យសមគ្គរតាមធម៌ ឲ្យសមគ្គរ រោមវិន័យ ឲ្យសមគួរតាមអាបត្តិ១ ។ ម្នាលទទាល់ កិត្តដែលប្រកប ដោយអង្គី៩ នេះឯង៍និយាយកណ្ដាលដំនុំសង្ឃ តែង៍នាំមិនឲ្យជនច្រើនគ្នា ត្រេកអផេង៍ នាំមិនឲ្យជនច្រើនគ្នាគាប់ចិត្តផង៍ នាមិនឲ្យវនច្រើនគ្នាបួលចិត្ត ផងី ៗ គ្នាល់ ទីក្តុំដែលប្រភពដោយអង្គី ៥ កាល់និយាយកណ្ដាល ជំនុំសង្ឃ តែងនាំឲ្យជនច្រើនគ្នាត្រេកអផេង នាំឲ្យជនច្រើនគ្នាគាប់ចិត្ត ផង៍ នាំឲ្យជន (ប៊ុនភ្លាប់លេចត្តផង៍ ។ អង្គី ៩ តេដូប មេ្ត០ ។ គឺកិត្តជាអ្នក មិននិយាយពាក្យប្រកបដោយលោក:ជាដើម ១ មិនពោលអាងីអ្នកដុំខ្វែ ១

វិនយ**បំដ**ោ បរិវាភេ

ខ ភាសាខុសខ្លឹក្សា**លេ ខ យោតិ យ**ដាន<u>ម</u>ួ យទាវិនយេ យឥាបត្តិយា ចោធេតា យោតិ យៈឥា-ឌឝើ ៣ឧ្សុទ្ធពេ ៣ឧ្សុន្និយា ២៧២២ សេខ ។ ឥមេហ៍ ទោ ឧទាល់ **ប**ញ្ចូស**ខ្លែហ៍ ស**មញ្ញក តោ សស់ជូខឝេយ ខេ សស់ជូខ ខែ ១ ឧ មុខ សេត្ នទាល់ បញ្ចបន្តេំហ**ំ ស**មញ្ញា**តតោ ភិក្តុ ស**ឡេ វេសស ស្ត្រោស់ ស្ត្រាស់ ស្ត្រាស ខ ពហុជៈជារុខ តោ ខ ។ ភាគមេហិ បញ្ចូល ។ **ឧស**្ជា – ឧតេ យោទិ អមសាឧតា យោទិ អ¤ម្មុំ កណ្ដាទិ ឧទ្ទ័ ខឌិញហេទ៊ សម្ពួញ ពហុំ ភាសតិ ។ ៩មេហិ ទោ ខ្ទាល់ បញ្ហ ្តេញ សមಘាក់តោ កិទ្ធ ស ឡេ ហ្គេស ស្នាន្ទ ស្នាន់ ស្នាន ខេត្តជំនាះខ្នុំ ខេត្ត ខេត្តស្នាស់ អង្គេម មញ្ជាត់ នោះ កំពុទ្ធ សង់ខ្លែក សេស សេស សង្គ្រាស់ សង្គ្រាស់ ស យោទិ សហុជនមភា ទេ តហុជនុះចំគោ ខ ។ កាតេ ខេញ ខេញ ១ ន នុស្សា ខេតា ខេហត់ ន

វិនយប់ឧក បរិវារៈ

ជាអ្នកឈ្វាសក្នុងកាសានឹងវិនិច្ចយ ១ ជាអ្នកបោទកិត្តផងីគ្នាឲ្យសមគរូតាម ធម៌ឲ្យសមគរូតាមនៃយ ឲ្យសមគរូតាមគាបត្តិ ១ ជាអ្នកកាត់សេចក្នុទ្យ សមគួរតាមធម៌ ឲ្យសមគួរតាមវិន័យឲ្យសមគួរតាមអាបត្ត ១។ ម្ចាល់ ទេបុល ភិក្ខុដែលបេកបដោយអង្គី ៥ នេះឯង កាលនិយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃ តែង**នាំឲ្យ**ជន ច្រើនគ្នា គ្រេកអរផង នាំឲ្យជន ច្រើនគ្នាគាប់ចិត្តផង នាំឲ្យជន ច្រើនគ្នាចូលចិត្តផង ។ ម្នាលទទាលិ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៩ដទៃទៀត កាលនិយាយក្នុងជំនុំសង្ឃ ក៏តែងនាំមិនឲ្យជនច្រើនគ្នាត្រេកអរផង នាំមិន ឲ្យដនៈច្រើនគ្នាពេញចិត្តផង៍ នាំមិនឲ្យដនច្រើនគ្នាចូលចិត្តផង៍ ។ អង្គី៩ គើ ដូចមេ្ត ។ គឺកិត្តដាអ្នកអុតអានសរសើរលើកបុគ្គលដទៃ១ ជាអ្នកផ្តា ផ្ទាល់គេ ១ ប្រកាន់យកហេតុដែលមិនមែនជានិយ្យានិកដម៌ ១ ឃាត់ហេតុ ដែលជានិយ្យានិកដម៌ ១ និយាយពាក្យច្រើនឥតប្រយោជន៍ ១ ។ ម្នាល ទុល្ហាលិតិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ វ ខេះឯង កាលខិយាយក្នុងតណ្ដាលជំនុំ សង្ឃ តែង៍នាំមិនឲ្យជនច្រើនគ្នាគ្រេកអរផង៍ នាំមិនឲ្យជនច្រើនគ្នាពេញ ចិត្តផង៍ នាំមិនឲ្យជន ច្រើនគ្នាចូលចិត្តផង៍ ។ ម្ចាលទទាល់ កិត្តដែលប្រកប ដោយអង្គ ៩ កាលនិយាយក្នុងឥណ្ឌាលដំនុំសង្ឃ តែងនាំឲ្យជនច្រើនគ្នា ត្រេកអាផង នាំឲ្យដនច្រើនគ្នាពេញចិត្តផង នាំឲ្យដនច្រើនគ្នាចូលចិត្តផង ។ អង្គ ៩ តើដូចទេច ។ គឺកិត្តជាអ្នកមិនអត្តជាធិសរសើរលើកបុគ្គលដ[្]ទ ១

ឧបាលិបញ្ចាំ សង្ឃេ វោហរត្តស្សុ បញ្ចង្គាន់

អ្នស ខេត្ត ឈ្មេន ឧត្តិ ឧស្ហាន អគ្គិ ឧត្តយ សន្ សម្មញ្ច ឧ ពហុ៍ ភាស់តិ ។ ៩មេហ៍ ទោ ឧទាល់ បញ្ចេច ទៀត សមញ្ជាក់ តេ កិត្ត សធៀ្ហ វេសាវេណ្ ពេហុដនកេះ គ្នោ ខ ហោភ ពហុដនមភា ភេ ខ ពេហុ-ជនរុច្ខំ សេ ខ ។ អមម្រេ ខុសលំ មញ្ចមន្ត្រីហិ សមញ្ជាត់ ភេទ្ទិស ឡើ វេស ពេញ ១១ ខេត្ត ខេត្ត ច ហោត់ ឧហុជិយម៩ទេ ខ ឯហុ**ជ**យុក្ខិ គោ ខ ។ កាន មេហិ បញ្ចូហិ ។ បសេយ្ វត្តា ហោក អេយា-តាសភាម្មុំ តាលបត្សា វត្តា ហោត ន យថោជម្មេ យដាវិ៩យេ យដាបត្តិយា ទោខេតា យោតិ ន យ_ ស្នេធ្មេសស្នេធ ស្នេស ស្ន យដោឌដ្ឋិយោ ត្យាភាតា យោធិ ។ ៩មេហ៍ ទោ ១៣-ល់ បញ្ចប់ខ្ពុំហ៊ា សមញ្ញាត់ តោ ភិទ្ធុ សធ្បៀ វេយπတ္က ၈၅¢လက္လည္း ၁ ေတာ္ေစာက္မသမၼလ ေတာင္ សេស្ដ្រាស្ត្រាល់ អង្គើស មាន ខេត្ត មាន ខេត្ តោ ភិក្ខុ ស ឡើ វេសាសន្នា ១ហុ៩៩កន្តោ ច យោធិ ឧបាលិបញ្ជា: អង្គ ៥ របស់ភិក្ខុដែលនំយាយក្នុងកណ្ដាលដំនំសង្ឃ

ជាអ្នកមិនផ្ទុញ់ផ្ទាល់គេ 🤊 កាន់យកហេតុដែលជានិយ្យានិកធម៌ 🤊 ឃាត់ ហេតុមិនមែនជានិយ្យានិកធម៌ ១ មិននិយាយពាក្យដែលឥតប្រយោជន៍ ដោយច្រើន១ ។ ម្នាល់ទទាល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង កាលទិយាយក្នុងកណ្ដាលដ៏ទុំសង្ឃ តែងទាំឲ្យជនច្រើនគ្នាគ្រេកអរផង នាំ ឲ្យដនច្រើនគ្នាពេញចិត្តផង នាំឲ្យដនច្រើនគ្នាចូលចិត្តផង ។ ម្នាលទទាល់ ភក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ដទៃទៀត កាលនិយាយក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃ តែន៍នាំមិនឲ្យជនច្រើនគ្នាគ្រេកអរផង នាំមិនឲ្យជនច្រើនគ្នាពេញចិត្តផង នាំមិនឲ្យដនច្រើនគ្នាចូលចិត្តផង ។ អង្គទាំង ៩ គេដូចម្ដេច ។ គឺភិក្ខុជា អ្នកនិយាយសន្តិតសន្តិន (ព្រោះអាស្រ័យមានះ) ១ មិនបានសូមឱ្កាស ជាមុន ក៏ស្រាប់តែនិយាយ 🤋 មិន **ហេ ៖ កិក្ខុដ ខែ**ឲ្យសមគរួតាមធម៌ ឲ្យ សមគួរតាមវិទ័យ ឲ្យសមគួរតាមអាបត្ត 🤊 មិខកាត់សេចក្តីឲ្យស**ម**គួរតាម ជម៌ ឲ្យសមគួរតាមវិន័យ ទ្យសមគួរតាម**អាបត្ត ១ មិនព្យាករដោយ** សមគួរ តាមសេចក្តីយល់បេស់ខ្លួន ១ ។ ម្នាលទទុល ភក្តុដែលប្រកប ដោយអង្គ័៩ នេះឯង៍ កាលនិយាយក្នុងកណ្ដាល ជំនុំសង្ឃ តែងនាំមិនឲ្យ ជនច្រើនគ្នាគ្រេកអរផង នាំមិនឲ្យជនច្រើនគ្នាពេញចិត្តផង នាំមិនឲ្យ ដនច្រើនគ្នាចូលចិត្តផង ។ ម្នា**ល ទ**បាល **កិត្តដែ**លប្រកបដោ**យ**អង្គ ៥ កាលទិយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃ តែងនាំឲ្យដនច្រើនគ្នាគ្រេកអរផង

វិនយ**ប់ដកេ បរិ**វាភេ

ពេលដូនមនាទោ ខ ពេលដូន ចំនោ ខ ។ ភាគ មេហ៍ ពេលដូនមនាទោ ខ ពេលដូន ចំនោ ខ ។ ភាគ មេហ៍ សាល្លាំ ។ ន បស់យូ វត្តា^(១) ហោត់ ដុំភាស់កម្ម៉ំ ភាពបេត្យវត្តា^(២) យេសដុម្មើយស់វិសយេ យេសបត្តិយា សោលនា ហោត់ យេសជន់ដ្ហីហា ព្យាភាគា ហោត់ ។ សំមេហ៍ ទោ ខ្លាល់ បញ្ហូលស្ដើញ សម្ពុភ្នាក់គោ កំក្នុ សង្ឃើ ហេហស្ត្រ ពេលដូច សំ សមន្ទាក់គោ ពេលដូនមនាទោ ខ ពេហ្ជន ចំនោ ចាត់ ។

រួច ណាន្ទ ណាន្ទ ។

(គុន្តប) អន្ទ នៅ សេ និសប្ប សេន្ទ នៃ សេ ស្តបាន្ទ នៃ សេ ស្តបាន សេន្ទ នេះ សេ សេន្ទ នេះ សេន្ត នេះ សេន្ទ នេះ សេន្ត នេះ សេន្ទ នេះ សេន្ទ នេះ សេន្ត នេះ សេន សេន្ត នេះ សេន សេន្ត នេះ សេន្ត

នប្បតិ៍ប្បសម្រន់គ្នោ ទុតិយោ ។

๑-10 %. ម. ប្រា ។

វិនយប់ិង។ បរិវារៈ

នាំឲ្យដនច្រើនគ្នាពេញចិត្តឥន៍ នាំឲ្យជនច្រើនគ្នាចូលចិត្តឥន៍ ។ អង្គ ៥
គេដូចម្ដេច ។ គំភិត្តដាអ្នកពុំបាននិយាយសង្គគ់សង្គិន (ព្រោះអាស្រ័យ
មាន:)១ បានសូមទុកាសជាមុនទើបនិយាយ ១ បោទភិត្តឥន៍គ្នាឲ្យសមគួរ
តាមធម៌ ឲ្យសមគួរតាមនៃយ ឲ្យសមគួរតាមអាបត្តិ ១ កាត់សេចត្តីឲ្យ
សមគួរតាមធម៌ ឲ្យសមគួរតាមវិន័យ ឲ្យសមគួរតាមអាបត្តិ ១ ភាត់សេចត្តីឲ្យ
សមគួរតាមធម៌ ឲ្យសមគួរតាមវិន័យ ឲ្យសមគួរតាមអាបត្តិ ១ ភាត់សេចត្តីឲ្យ
តាមសេចត្តីយល់របស់ខ្លួន១ ។ ម្ចាល់ បាល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥
នេះឯង៍ កាលនិយាយក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ តែង៍នាំឲ្យជនច្រើនគ្នាគ្រេក
អរឥន៍ នាំឲ្យជនច្រើនគ្នាពេញចិត្តឥន៍ នាំឲ្យជនច្រើនគ្នាចូលចិត្តឥន៍ ។

(២៥១) ព្រះ មប្រាប់ក្រាបបង្គំទូលស្បូរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
អានិសង៍ស្រីនការរៀនវិន័យ មានប៉ុន្មាន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល
ទេបាល អានិសង៍ស្រីនការរៀនវិន័យ មាន៥ ។ អានិសង៍ស្រី សត្រីដូចម្ដេច។
គឺកិត្តជាអ្នកចេះគ្រប់គ្រងរក្សាសំលត្ខន្ធ របស់ខ្លួន ដោយប្រពៃ ១ រមែងបាន
ជាទីពឹង នៃពញ្ជក់ជន ដែលមានសេចក្ដីសង៍ស្រី ១ ជាអ្នកក្សៅក្នានិយាយ
កណ្ដាលដំនុំសង់ស្រី ១ ជាអ្នកសង្គត់សង្គិននូវពួកសត្រវដោយសហធម៌បាន
ដោយងាយ ១ ជាអ្នកប្រតិបត្តិដើម្បីឲ្យព្រះសន្ធម្មប់តំដេរ ១ ។ ម្នាល
ទេបាល អានិសង៍ស្រីនការរៀនវិន័យ មាន ៥ នេះឯង៍ ។

ប**ាំ នប្បតិ៍**ប្បស្សម្ភនវគ្គ 🔞 🗁 ។

ឧបាលបញ្ចាំ ឧទ្ធានគាថា អាបត្តិ ន ជានាត់អាទីនំ បញ្ជង្គានិ

នសាន្ត្រាដ

(២៥២) អាចន្ទោ ហោយ វណ្ណាញ ^(១)
អាលជ្លឺ សង្គាមាន ខ ទុស្ស៊ីនា ខុស្សា នេតា ខ ខុស្ស៊ីនា ខុស្សា នេតា ខ ខុស**្សី** ខ្លាំ**យត្តំ**ហោភិ ។

១ម. ណ្ណែ ច ។ ៤ **ន**. អាបត្តិយា នេវិនិច្ចយក្សលោ ហោតិ ។

ឧបាលិបញ្ជា: ឧទ្ធានជាថា និះអង្គ ៩ មានមិនស្គាល់អាបត្តិជាដើម

(២៥៣) ព្រះទេបាល់គ្រាបបង្គំខូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
កិត្តប្រកបដោយអង្គប៉ុន្នាន ដែលមិនត្រវិនិយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃ ។
ព្រះអង្គខែង់គ្រាស់ថា ម្នាលទធាល់ កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ មិនត្រូវ
និយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃ ។ អង្គ ៥ តើដូចម្ដេច ។ គឺមិនស្គាល់
អាបត្តិ ១ មិនស្គាល់សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ១ មិនស្គាល់ប្រយោគបេស់អាបត្តិ ១ មិនស្គាល់ការម្យាប់អាបត្តិ ១ មិនឈ្វាសក្នុងការវិនិច្ចយអាបត្តិ ១ ។
ម្នាលទំពុល កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ខេះឯង មិនត្រូវនិយាយក្នុង
កណ្ដាលដំនុំសង្ឃ ឡើយ ។ ម្នាលទំពុល កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ខេះឯង មិនត្រូវនិយាយក្នុង
កណ្ដាលដំនុំសង្ឃ ឡើយ ។ ម្នាលទំពុល កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ខេះឯង មិនត្រូវនិយាយក្នុង
ស្គាល់មាបត្តិ ១ ស្គាល់សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ១ ស្គាល់ប្រយោគរបស់អាបត្តិ ១ ស្គាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ១ ស្គាល់ប្រយោគរបស់អាបត្តិ ១ ស្គាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់អាបត្តិ ១ ស្គាល់ប្រយោគរបស់អាបត្តិ ១

វិស្សបំដីកេ បុរិវាភេ

លាត់ អាចត្តិយា វុបសេខ ជាខាត់ អាចត្តិយា វិធិច្ច-យគា្ស លោ ហោតិ ។ ៩មេហិ ទោ ធ្លាល់ មញ្ចុ អប ហេលិខិ ខ្ទាល់ បញ្ហេ ភ្លេស សមញ្ញាគ គេន ភិក្ខា្ធ ស ឡើន វេសស្និតត្វំ ។ ភាគមេសា បញ្ចេហ៍ ។ អភិ-ការណេំ ខ ជាខាត់ អគ៌ការណសមុដ្យធំ ឧ ជាខាត់ អចិការណស់ ្រយោក ឧ ជាဘាតិ អចិការណស់្ វុបសម័ ជជាខាត់ ជអធិការណស្ស វិធិច្ចយកុសលោ ကောင်း^(စ) ၅ နံမတ်ေး ကော ရေလက်စက်ခေါက် မော်ဆီ កត្តេ កិត្តា ស ឡើន វេសស ទៃ ញ៉ូ ។ បញ្ចេញ ចាល់ អន្តេសា សមញ្ជាត់ គេន គិក្ខានា សង្ឃើ វេយ្សាំគេញំ ។ គេតមេហ៍ មញ្ហាំ ។ អធិការណ៍ ជានាតិ អធិការណៈ-សមុដ្ឋាន ជា៣៣ អធិតា សេស ប្រយោក ជាភាតិ អចិតាលាស់ ស្រួសម៌ ជានាត់ អចិកាលាស់ ្រ្ទឹច្ច-យកុសលោ ហោតិ។ ៩មេល ខោ ង្ខាល់ មញ្ច-សង្គេសាំ សម្ពាក់គេខភិត្តភា សង្ឃ វេសាក៍គេខ្ញុំ ។

ទ . ម្. អធិករពរាស្យូ ន វិនិច្ចយកុសលោ ហោត់ ។

នៃយប់ដក បរិវារៈ

ស្លាលការមោបអាបត្ត 🔊 ឈ្មោសក្នុងការនៃ២យអាបត្ត 🤊 ។ អាលេទបាល ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គី ៥ នេះឯង ទើបត្រុវនិយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំ សង្ឃភាន។ មាលទចាល់ កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ដទៃ ទៀត មិន ត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃ ។ អង្គ ៩ តើដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុមិនស្គាល់ អធិត្យណ៍ ទ មិនស្គាល់សមុដ្ឋាន នៃអធិត្យណ៍ ១ មិនស្គាល់ប្រយោគរបស់ អធិត្សណ៍១។ មិនស្គាល់ការម្លាប់អធិត្សណ៍ ១ មិនឈ្មាសត្ថន៍ការវិនិច្ច័យ អធិករណ៍ ១ ។ មា្នលេខបាល ក់ក្ដុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង មិន ត្រវន់យាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃឲ្យយ ។ ម្នាលទបាល ភិក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គ ៩ ទើបត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃូញន ។ អង្គ ៩ តេដ្ឋបម្តេច ។ គឺភិត្តស្គាល់អធិត្ត ្រោ៍ ១ ស្គាល់សមុដ្ឋាន នៃអធិត-វណ៍ ១ ស្គាល់ប្រ:យាគរបស់អង្គិតវណ៍ ១ ស្គាល់ការរម្វាប់អធិតវណ៍ ១ ឈ្មាសក្នុងការវិនិច្ច័យអធិត្យណ៍ ១ ។ ម្គាល់ ទេក្ខ កិត្តដែលប្រកប ដោយអង្គ ៤ ខេះឯង ខេត្តនៃយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃូបាន ។

ឧបាល់បញ្ចាំ បសយ្លូវត្ថាទីនំ បញ្ចង្គាន់

អបប្រេចិន្ទាល់បញ្ហៈខ្លែសមញ្ជាក់គេនក់គ្នា ស ឡោ ឧ វេសហ នៃ តំ ។ គេនេះមេ ហិ បញ្ចេំ ។ បសយ្ហ ឥណ្ឌ⁽⁾ ហោត អនោតាសក<u>ាម</u>ំ ការបេត្ វត្តា យោត ឧ យថាជធ្មើ យុស្សទេកោ កំនុ បត្តិយា ចោធេតា យោត៌ឧ យថាជម្មេ យថាវិឧយេ យដាមត្តិយា ការេតា យោតិ ឧ យដាធិដ្ឋិយា ၅၉၉၈ ဘောင်း ។ ៩ មេលំ ទោ ឧទល់ មេញ្ស ឌ្លែ-ហិ សមញ្ញាត គេឧ ភិទ្ទា្ទា ស ឡើ ឧ វេ) ហេរិត្តៀ ។ **ខ**ញ្ចហុទាល់ អន្តេហ៍ សមញ្ញាក់គេន ភិក្ខាណ សន្នេ៍ វេយ តែខ្ញុំ ។ ភេទមេហ៍ បញ្ជប់ ។ ឧ បសយ្ វត្ថា យោត៌ជុំតាស់គម្មុំតារបត្វវត្ត យោត៌យ៩ា១ម្នេ ល់ដ្ឋាទេ ខេត្ត នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ យដាវិនយេ យដាមត្តិយា ការកោ យោត៌ យដាន់ដ្ចំ_ យា ត្យាគាតា យោគិ ។ ៩មេហ៍ ទោ ខ្ទាល់ មញ្ច សន្តេសា សមញ្ញាត់ តេខ ភិក្ខុខា សង្ឃើ វេសាវិតព្វំ ។ អប ហេលិខ ខ្ទាល់ បញ្ចូល ខ្ពុំហំ សមញ្ញាត គេជេ ភិក្ខាលា

១−២ ឱ. ម. បវត្តា ។

ឧបាលិបញ្ចា: អង្គ ៥ មាននិយាយសង្កត់សង្កិនគេជាដើម

ម្នាលទបាល់ ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ដោយឡែកទៀត ក៏មិនត្រូវ និយាយក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃាដែរ ។ អង្គ ៥ គេដូចម្ដេច ។ គិកក្ដុជាអ្នក និយាយសង្កត់សង្គិនគេ ១ មិនសូមឱ្យសងាមុន ស្រាប់តែនិយាយ ១ មិន ចោទភិក្ខុជង៍គ្នាឲ្យសមគួរតាមធម៌ ឲ្យសមគួរតាមវិន័យ ឲ្យសមគួរតាម អាបត្តិ ១ មិនភាគ់សេចក្តីឲ្យសមគួរតាមធម៌ ឲ្យសមគួរតាមវិន័យ ឲ្យសម-គ្បតាមអាបត្តិ ១ មិនព្យាករតាមសេចក្តួយល់របស់ខ្លួន ១ ។ ម្នាល ទទាល់ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង មិនត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាល ជំនុំសង្ឃៈឡើយ ។ ម្នាល់ទេបាល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ទើបត្រវ និយាយក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃ ។ អង្គ ៩ គេដូចម្ដេច ។ គិកក្ដុជាអ្នកមិន ពោលសង្គិតសង្គិនគេ ១ បានសូមឱ្កាសជាមុនហើយ ខ្ពេំបនិយាយ ១ **េលទភិត្**ផង៍គ្មាឲ្យសមគូរតាមធម៌ ឲ្យសមគូរតាមវិន័យ ឲ្យសមគូរតាម អបត្តិ ១ កាត់សេចក្តីឲ្យសមគួរតាមធម៌ ឲ្យសមគួរតាមវិន័យ ឲ្យសមគួរ តាមអាបត្ត ១ ជាអ្នកព្យាករតាមសេចក្តីយល់របស់ខ្លួន ១ ។ ម្នាល ទេបាល ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ទេបត្រវនិយាយក្នុងកណ្ដាល ជំនុំសង្ឃូចន ។ ម្នាល់ទទាល់ ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត

វិនយប់ដីពេ បរិវារោ

ស់ ឡើន វេសហ នៃញុំ ។ ភាគមេហ៍ បញ្ហាំ ។ អាបត្តា-တစ္ရွိ ေတာ့တာကို လေတာ့အကုုက္ អာဗရွိ ေတာ့ဘာရဲ សារមេសាល់ស្នេក អាចខ្លុំ ខេជាសាខ្នុម្លាំខុម្លាំ មានទីខ ជាសេខ ភាពវិត្តិខេត្ត នេះ () មានខ្លែ ខ ជាភាទិ។៩មេហ៍ ទោ ឧទាល់ បញ្ចេចផ្តែល សមភ្ល-ត តេខ កិត្តា ស ផ្លែ ខ ហេហៈតែ ទំ ។ បញ្ចេញ ទេល់ អន្តេហិ សមញ្ជាត់ គេជ ភិក្ខាលា ស ឡើ ហេសា គេពុំ ។ ក្នុង ខេញ ខេញ្ញ ។ អាបត្តាយបត្តិ ជាយក លេហុខា-តុក្ត អបត្តិ ជាភាគិ សាវសេសាជាសេស អាបត្តិ ជានាត់ ឧុឌ្គហ្នុឌ្ម អាបត្តី ជានាត់ សប្បដិតាម្ន អព្យដ្ឋមិត្ត មានខ្លួំ ដានខ្លួំ ។ ៩ មេលា ខេលា ខ្លះប្រ បញ្ចេញ ស្រែសមញ្ជាក់ នេះ គឺក្នុង ស ឡើ វេមា -នេះ ។ អប ហេលិខិ ខ្លាល់ ខេញ្ច្រា ខ្លែញ សម្បា្នន នេះជ ភិក្ខា ស ឡើន វេសា នៃព័្ធ ។ ភាន មេហិ ខញ្ចុ-တ် ၅ ≋**မွံ ဥ** ဘေးတန်ာ် ကမ္မေု ္ ကေးက် မ ဘေးတန်ာ

១ ឱ. ម. សប្បដិកម្មុំ អប្បដិកម្មុំ ។

នៃយប់ជា បរិវារៈ

កមិនត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃដែរ ។ អង្គី ៤ តេដ្ឋបម្ដេច ។ គឺភិក្ខុមិនស្គាល់អាបត្តិនិធីអនាបត្ត ១ មិនស្គាល់លហុកាបត្តិនិធីគរុកាបត្ត ១ មិនស្គាល់សាវសេសបត្តនឹងមនវសេសាបត្ត 🤊 មិនស្គាល់ខុដ្ឋហ្វបត្តនឹង អទុដ្ឋស្វបត្ត ១ មនុស្គាល់សហ្វដ្ឋកម្មាបត្ត (๑) នឹងអហ្វដ្ឋកម្មាបត្ត (๒) ១ ។ គ្នាលទទាល់ ក់ក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង មិនត្រូវនិយាយក្នុង កណ្ដាលដំនុំសង្ឃឡើយ ។ ម្នាលទបាល កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ទើបត្រវនិយាយក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃ ។ អង្គ ៤ តេដ្ឋបម្តេច ។ គឺភិក្ខុ ស្គាល់អាបត្តិនឹងអនាបត្តិ ១ ស្គាល់លហុកាបត្តិនឹងគរុកាបត្តិ ១ ស្គាល់ សាវសេសាបត្តនិងអន្ទាសេសាបត្ត ១ ស្គាល់ខុដ្ធលាបត្តនិងអនុដ្ធលាបត្ត១ ស្គាល់សហ្សដក់ម្ខាបត្តិនឹងអប្បដកម្ខាបត្ត ១ ។ ម្នាល់ទេពុល ភក្គ្រដែល ប្រកបដោយអង្គ៩ ខេះឯង ទើបត្រូវនិយាយ**ក្នុងកណ្ដា**លដំនុំសង្ឃូទាន ។ ម្នាល់ ទេស្ត្រដែលប្រកបដោយអគ្គ ៥ ដ ែ ទៀត មិនត្រូវនិយាយ ក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃ ឡើយ ។ អង្គី ៤ តើដូចមេខ ។ គឺកិត្តមិនស្គាល់ កម្ម (៧ ប្រការ^(៣) មានតដូនីយកម្មជាដើម)១ មិនស្គាល់ការធ្វើកម្ម១

១ សប្បដ៏កម្មាបត្តិ ប្រែថា អាបត្តិដែល ទៅកែបាន ទៅឡើយ បានដល់អាបត្តិ ៦កង តាំងពី សង្ឃាទិលេស រឿងដល់ខុញ្ញាសិត ។ ៤ អប្បដឹកម្មាបត្តិ ប្រែថា អាបត្តិកែមិនបាន គឺបាន ដល់អាបត្តិបារាដឹក ។ ๓ កម្ម ៧ យ៉ាង គឺ តដ្ឋនិយកម្ម ១ និយស្សកម្ម ១ បញ្ជាជីនីយកម្ម ១ បដិសារណ៍យកម្ម ១ ឧក្ខេបនីយកម្ម ១ បត្តនិក្ដដូនកម្ម ១ បត្តឧក្ដដូនកម្ម ១ រួមជា ៧ យ៉ាង

ឧបាលិបញ្ចក់ កម្មុំ ជានាតិអាទីនិ បញ្ចុង្គានិ

យត់មារី រ៉ូខ ខ ខាយឌ្ យត់មារិ រ៉ូខ ខ ខាយឌ្ យត់ជា រ៉ុជ្មគ្ ខ ហ្ឃុំ ឯ មុ មុ គេល្ រស់ ថិយហ្ **ម**ញ្ជូល ស្ដេញគេ ភេទ្ធិយ សង្ឃេ<u></u> ឧ ហេសាភេទំ ឯ ឧឃាំសាខាហ្ អឌើស ្នាមខោង ភិក្ខាល ស ឡើ វេសា គែញំ ។ ភាគមេសិ មញ្ចសិ ។ យតុំ ព្យល់ខ្លួស ខ្លែស ព្យល់ ព្យល់ខ្លួស អនុ ជានាតិ គាម្មារ វត្ត ជាខាតិ គាម្មារ វូបសម ជានា-ទុ ។ ៩ គេល សេ ៩៦៤ ភាព ដើស មានដែល មាន ភិក្ខាសា ស ឡៅ វេសា នៃខ្ញុំ ។ អចកេសិច ខ្មាល់ ចេញ-ស ខ្ដេញ សមញ្ជាក់ នេះ ភិក្ខុ ស ស ខ្ញែ ន ហេ ហ គេ គំ្វ ។ កាត្រស្លា បញ្ហា ។វត្ថុ ៩ជាខាត់ធំខាន់ ៩ជាខាត់ បញ្ញត្តិនជាជាតិ បានបញ្ជាក់ដ្ឋ នជាជាតិ អនុសាធិ្ធ វេទឧេប៩ខែ ជាភាគិ ។ ៩ មេហ៍ ទោ ជទាល់ បញ្ចុ ស ខ្លែល សមន្ទាត់ គេនគិត្តាស ស ខ្ញែរ ស ស ហ គេ គំ។

ឧបាលិបញ្ជកៈ អង្គ ៩ មានស្គាល់កម្មជាដើម

មនុស្គាល់វត្តរបស់កម្ម 🔊 មិនស្គាល់វត្តរបស់កម្ម 🤊 មិនស្គាល់ការរម្វាប់ របស់កម្ម 🤊 ម្នាល់ខេធ្លល់ កក្ខុដែលប្រុកបដោយអង្គី ៩ នេះឯង មិនត្រូវ និយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃឡើយ ។ ម្នាលទុញលិ កិត្តដែលប្រកប ដោយអង្គ ៩ ទើបត្រវិនិយាយក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃចាន ។ អង្គ ៩ គេដូច មេខ ។ គិកិត្តសាល់តម្ម ១ ស្គាល់ការធ្វើតម្ម ១ ស្គាល់វិត្តបេស់តម្ម ១ ស្គាល់វត្តរបស់កម្ម ១ ស្គាល់ការរម្នាប់របស់កម្ម ១។ ម្នាល់ឧបាល់ ក់ក្នុដែល ប្រភបដោយអង្គ ៩ នេះឯង ទើបត្រវិនិយាយក្នុងតណ្ដាលជំនុំសង្ឃូយុន ។ ឆ្នាលទបាល់ កត្តដែលប្រកបដោយអង្គ៩ដទៃទៀត មិនត្រូវនិយាយក្នុង កណ្តាលជំនុំសង្ឃឡើយ ។ អង្គ ៥ តេដ្ឋចម្តេច ។ គិកត្តមិនស្គាលវត្ត(នៃ អាបត្តិ**ព**ន៍៧) ១ មន្តស្គាល់និពន គឺរឿន៏វ៉ារ៉ាដែល (ខង់បញ្ជាត្តសិក្ខាប ខេទ មនុស្គាលបញ្ជាតិ ១ មនុស្គាល សេចក្តីវាងបុង្គ វាងដើមបទ (១) ១ មិន ស្គាល់គន្ធង៍ពាក្យដែលជាបត់គ្នា ១ ។ ម្នាល់ទបាល កិត្តដែលប្រកប ដោយអង្គ ៩ នេះឯង មិនត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃឡើយ ។ ១ អង្គិកហិ ហិ មិនស្គាល់សេចក្តីវាងចុងនឹងវាងដើមបទនោះ គឺអ្វី០ជាគេធ្លាប់លូក្រហិ ពុទ្ធេ ភគវា ត្រឡប់ជាសូត្រភគវា ពុទ្ធេ ដូច្នេះវិញ ។

វិនយប់ដីពេ បរិវារោ

បញ្ហទាល់ អង្គេម សមញ្ញក នេះ តិត្នា សង្ឃើ វេយា តែ តំ ។ ភេទ មេលា ៤៣ ហេ ។ វត្ត្ ជា លេខ ដែន ជ ជាលាតិ បញ្ញត្តិ ជាលាតិ បឧបញ្ជាក់ដ្ឋ ជាលាតិ អងុសឆ្នំ-វេខឧប៩ ៩ នា គិ ។ ៩ មេ ហិ ទោ ជ្ធា ស គ្នេស ខែ ញ ហ គ្នេស សមញ្ជាត់ នេះ ភិក្ខុនា ស ឡើ វេសាវិតត្វ ។ អប វេសិចិ ទទល់ បញ្ហន្តេ័បាំ សមញ្ជាក់គេន ភិក្ខាស សន្លែ ឧ រយស់ត្រៃញ ។ ភាគមេហ៍ បញ្ជប់ ។ **ន**ូក្**ក់** ភ**ូក្** នោសាត់តិតុច្តិ មេយាត់តិត្តិតិ គ**យា**ត់តិ ក្ច<mark>ុត</mark>ិ អល់ខ្លួំ ខ ហោត៌។ «មេហ៍ (ទា ខ្ទាល់ បញ្ចប់ខ្លែស សមញ្ញក នេះ ភិក្ខុសា ស ឡើ ៤ វេសា តែ ។ មញ្ច-ហុខាហិ អន្តេ៍ហិ សមញ្ញាក់នេះជ ភិក្ខានា សង្ឃើ ស្រាត់ទៀបកាន**មេលំបញ្ហាប្រ**ប់ប្រ**ន**្ទាក់តិក្ចុទិ ដ នោសាក់តំ កច្ចិត្ត មោយាក់តំ កច្ចិត្ត ន ក**យាក់**តំ ទន្ទេ ហេដ្ឋិ ខ យោគ៌ ។ ៩ មេហ៍ ទោ ជមាល់ ខេញ្-ស ខ្លែល សម្បាក គេជ ភិក្ខាសា ស ឡើ វេសាវិតត្វ។

វិនយប់ដក បរិវារៈ

ម្នាលទបាល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ទើបត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាល ជំនុសឥ្យូល្ខ ។ អង្គ ៤ តេដ្ឋបម្តេច ។ គិកត្តក្បាល់វិត្ត ១ ក្បាល់និពន១ ស្នាល់បញ្ជាតិ ១ ស្នាល់សេចក្តីវាងចុងនឹងវាងដើមបទ ១ ស្គាល់គន្ធង ពាក្យដែលជាប់ភគ្នា ១។ ម្នាល់ទទាល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះ ឯង ទើបត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃបាន ។ ម្នាលទបាល កត្ដដែល ប្រកបដោយអង្គ ៩ ដទៃទៀត ក៏មិនត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃ ដែរ ។ អង្គ៩ គេជុំចម្តេច ។ គឺភិក្ខុលំ អៀង ទៅខាង ទន្ទាគតិ ១ លំ អៀង ទៅវាង ទោសគតិ ១ លំ អៀង ទៅវាង មោហាគតិ ១ លំ អៀ**ង ទៅវា**ង កយាគត់ ១ មិន១ សេសុប១ ។ ម្នាល់ ទេស្ដដែលប្រកបដោយអង្គី ៤ នេះឯង មិនត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃឡើយ ។ ម្នាលទបាល ក់ក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គី ៤ ទើបត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃធាន ។ អង្គ ៩ តេដ្ឋចម្តេច ។ គឺកិត្តមិនលំអៀងទៅ វាង គេឡាគតិ ១ មិនលំអៀង เศทธิเตกาลลิ ๑ ษิรณ์เม]ธิเศทธิเษากลลิ **๑** ษิรณ์เม**]ธิเศ** ខាងីភយាគតិ ១ មានសេចក្តី<mark>ខ</mark>ាសហុប១ ។ ម្នា**ល**ខហ្ល**ិ ក្**តុដែល ប្រតបដោយអង្គ ៩ នេះឯង ខេបត្រខេ**យយក្នុងកណ្តាល**ដំនុំសង្ឃូបាន ។

ឧបាលិបញ្ចាក់ ធន្ទាគត៌ គប្តតិអាទីនិ បញ្ចង្គានិ

អបប្រាប់ ឧទាល់ បញ្ចូលខ្ពុំហិ សមន្នាក់គេជ ក់ក្ខាស ស ឡើន វេសហ តែខ្ញុំ ។ កាត់ មេហិ បញ្ហា ។ ទីល្កត់ កិច្ច នោះសាក់តំ កិច្ច មោហាក់តំ តច្ឆ ភយាគត់ តច្ឆ អគុសលោ ច យោត វិនយេ ។ ៩ មេលំ សេ ខេស្ស ខេស្ស ខ្ពស់ សមញ្ជាក់ គេ ភិក្ខុសា ស ខ្ញុំ ជ រស់ ហេវិតព្វំ ។ ថិញ ្-ហុទាល់ អន្តេ័យ សមញ្ជាត់ នេះ ភិក្សាភា សន្បែ វេ-ហ នៃ ទំ្វ កាន មេហិ បញ្ចាំ ។ ន នេះស្អាត់ កេច្តិ ជ នោសាត់ត្^{ត់}ត្ត្រ មោយាត់តំ ត់ចូត់ ជ ក**ហ**េ-តត់តេច្ត តុសលោ ច យោត់ វិលយ ។ ៩មេហ ទោ ខ្ទាល់ បញ្ចប់ខ្ពុំថាំ សមជ្ញាក់គេជ ភិក្ខុជា ស ឡើ ក្រេស តែពុំ ។ អចក្រេស ខ្លែស ខេត្តបាន្តែសា សមញ្ជាក់ តេខ ភិក្ខុ ជា ស ឡើ ជ វេរហរិតព្វំ ។ កាត-មេល ជយ ស្នែ ស្នង ស្នង មាន ស្នង សេ មេខេត្ត ខ សាខាត់ ញាត្តិ**យា** អនុសាក្រទំ ន សាខាត់ ញ**ុំត្តិយា** សម្ព័រ ជាជាតិ ញត្តិហេ វូបសម៌ ន ជាជាតិ ។

ឧបាល់បញ្ជា: អង្គ ៥ មានលំអៀងដោយធន្ទាគតិជាដើម

ម្នាលទទ្ធាល ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត កំមិនត្រូវនិយាយក្នុង កណ្ដាលជំនុំសង្ឃ ។ អង្គី៥ គេដូប ម្ដេច ។ គិកិត្ត្លប់ អៀង ទៅ វាង ធន្ទាគតិ ១ លំអៀង ទៅ វាង ទោសគត៌ ១ លំអៀង ទៅ វាង មោហាគត៌ ១ លំអៀង ទៅ **រាជកយាគត់ ១ មន្ទ្សាសក្**ង៍នៃយ ១ ។ **ម្នាលទបាល ក**ក្ខុដែល ប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង មិនត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្សាឡើយ។ ម្នាលទបាល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ទើបត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាល ជំនុំសង្ឃបាន ។ អង្គ ៤ គេជួចម្ដេច ។ គឺកិត្តមិនលំអៀង ទៅ វាងធន្ទា 🗕 គត៌ ១ មិនលំអៀង ទៅ វាង ទោសាគត៌ ១ មិនលំអៀង ទៅ វាង មោហា – គត់ ១ មិនលំ អៀង ទៅ វាងកយាគត់ ១ ជាអ្នកឈ្វាសក្នុង ខែយ ១។ ម្នាល-🗣 បាល ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង ខើបត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាល ជំនុំសង្ឃបាន 🗷 គ្នាល់ ९ បាល់ កក្ខាដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃ ទៀត ក៏មិន ត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃដែរ ។ អង្គ ៥ តេដូចម្ដេច ។ គឺកក្ដុខន ស្គាល់ញត្តិ ១ មិនស្គាល់ការធ្វើដោយញត្តិ ១ មិនស្គាល់វិធីសូត្រដោយញត្តិ ១ មិនស្គាល់សមថៈដោយញត្ត្និ ១ មិនស្គាល់ការរ**ម្ចា**ប់**ដោយ**ញត្តិ ១

ត់មេហ៊ា (ទា. ខុទាល់ ១៩ភូសា(ខ្ពុំហ៊ា **សម**ន្ទាក់នេន ភិក្ខា ស ខ្លែ ជ វេមា តែ ១ ១ ១ ៣ ២ ភាព អ ខ្លែ-ហ៊ុំ សម្បាក គេដេកក្នាស ស គេ ហែយ គែ ។ ភាគ-មេល ខេញ្ចាំ ។ ញុទ្តិ ជានាត់ ញត្**្យោ** ការណ៍ ជានាត់ ញត្តិហា អនុសុក្សន៍ ជានាត់ ញេត្តិហា សម**ខំ** ជានាត់ ញត្ត្ហា វូបសម ជានាត់ ។ ៩មេល ខោ ខ្ទាល់ បញ្ហន្តេ៍ហ៍ សមញ្ជាក់គេជ ភិក្ខាស សង់្បែ ស្រារៈភេទំឯងឧបស្វេត្ត និងស្វេត្ត ស្តេចិត្ត មានទី-ត់គេដ កិទ្ធិសា ស ឡើ ដ ហើយ តែតំ។ ភាគមេហិ បញ្ហា ។ អុត្ត ជ ជាភាគ អុត្តាជ្យោម ជ ជាភាគ វិនយ៍ ន នានាតិ វិនយាន្យោទំ ន នានាតិ ន ច ឋានាឋាខេត្ស លោ ហោត់ ។ ៩ មេហ៍ ខោ ខ្ទាល់ ច្រាំស មេនិស្ស មេនេះ មេខា មេខេះ ខេ មេស-រែះតៀ ។ ឧឃាំសាំស ម ខ្លែប មាន អាំង ខាង ស ឡើ ហេហ តេត្ត ។ ភេតមេហ៍ មញ្ញា ។ សុគ្គ

វៃនយប់ឹងក បរ់វារៈ

ម្នាល់ មាល ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង មិនត្រូវនិយាយក្នុង កណ្ដាលដំនុំសង្ឃទ្វើយ ។ ម្នាលទធ្វាល់ ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ៩ ទើប ត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃភ្លួន ។ អង្គ៩ គេដូចម្ដេច ។ គឺកិត្តុស្គាល់ ញត្ត ១ ស្គាល់ការធ្វើដោយញត្ត ១ ស្គាល់វិធីសូត្រដោយញត្ត ១ ស្គាល់ សមថៈដោយញត្តិទស្គាល់ការរ**ម្វា**ច់ដោយញត្តិទ ។ ម្នាល់ ទេស្តិដែល ប្រកបដោយអង្គ័ ៥ នេះឯង ទើបត្រវិនិយាយក្នុងកណ្ដាលជំនុំសង្ឃបាន ។ ម្នាលទបាល កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត ក៏មិនត្រវិនិយាយក្នុង កណ្ដាលជំនុំសង្ឃដែរ ។ អង្គី ៩ គេដូចមេខ ។ គគិត្តមិនចេះសុត្ត: គ «ក តៅវិកង្គ័ ១ មិន ចេះ សុត្តានុ លេម គំ មហាប ទេសព ំងបួន ១ មិន ចេះវិន័យ គឺ ១ន្នកៈនឹងបរិវារ: ១ មិនចេះវិនយានុលោម គឺ មហាបទេស ព⁸ង៍បួន១មិន**ឈ្**ាស**ក្**ង ហេតុដែលគួរទឹងមិនគួរ១ ។ ម្នាល់ទេចាល់ ក**ក្** ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង 💍 មិនត្រូវនិយាយក្នុងតណ្ដាលដំនុំសង្ឃ ឡើយ ។ ម្នាលទទ្វាល ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ទើបត្រវិនិយាយក្នុង កណ្ដាលជំនុំសង្ឃូញន ។ អង្គី៥ តើដូចមេច ។ គិកិត្តចេះសុត្ត: ១

ាលបំព្យាកំ ធម្មំ ន ជាភាគអាទនិ បញ្ចង្គានិ

ជាខាត់ សុត្តាខុលោម ជាខាត់ វិឌយ ជាខាត់ វិឌយា-ឌ្នលោម ជាខាត់ ឋាខាឋានគុសលោ ខ យោតិ ។ ត់មេហិ ទោ ខ្ទាល់ បញ្ហស្ត្រែ សម្បាក់គេន តិត្តភា ស ឡើ វេសា នៃត្វំ ។ អប វេសា ថិ ខុសា លំ បញ្ចេញ ស្ត្រី សមន្ទាក់គេនេក់ក្នានា ស ឡើន វេសា-រិត្សំ ។ ភេទមេហិ បញ្ហាំ ។ ជម្មុំ ជ ជាសាត៌ ဆေးများရ လောဗ် ေ ဆေးကာဏ် វិឧ**ယ**် ေ ဆေးကာဏ် វិឧ**ယာ**ဒု-လောဗ် ေထာက္တြင္းေတြ ေတာင္းေတြ ត់មេហ៊ា ទោ ទទល់ បញ្ចូបស្តើហ៊ា **សម**ញ្ញាត**តេ**ន ភិក្ខុនា សង់ ្នេ វេហទិស្វិ ។ បញ្ចេញសាល់ អង្គេ-ហ៍ សមញ្ជាក់ គេខ ភិក្ខុខា សង់ ្រំ ហេហែរិតត្វំ ។ ភេឌមេហ៍ មញ្ចាំ ។ ជម្មុំ ជាភាគិ ជម្នាល់ហេមំ សាសាតិវិនយំ ជាសាតិវិនយាឧយោម ជាភាតិបុញា-ប់គ្រោស លោ ជា លោខ ជា ។ ។ ខេញ ខេញ និង ខេញ ខេញ ។ ស ខ្ពស់ សមន្ទាក់ គេន ភិក្សា ស ខ្ញែរ សហវិតព្វន្តិ។

វោហាវេណ្តេ តត់យោ ។

ឧបាលិបញ្ចូក: អង្គូ៥ មានមិនចេះធម៌ជាដើម

ចេះសុត្តានុលោម១ ចេះវិន័យ១ ចេះវិនយានុលោម១ ឈ្វាសក្នុង ហេតុដែលគួរនឹងមិនគួរ ១ ។ ម្នាល់ទេពលិ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ ៩ នេះឯង ទើបត្រូវខិយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃបាន 🔻 ម្នាល ទេទាល់ ក់ក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ដទៃទៀត ក៏មិនត្រូវនិយាយក្នុង កណ្ដាលជំនុំសង្ឃដែរ ។ អង្គ ៤ គេជួយម្ដេច ។ គឺកក្មុមិនយេះធម ១ មិន ចេះជញ្ជូន លោម គមហាប ទេសបែកខាង ទ្រះសុត្រ ១ មិន ចេះវិន័យ ១ មិន ចេះវិនយានុលោម ១ មិនឈាសក្នុង៏ពាក្យាងដើមនឹងពាក្យាងចុង ១។ ម្នាលទទាល់ ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង មិនត្រូវនិយាយក្នុង កណ្ដាលជំនុំសង្ឃ ឡើយ ។ ម្នាល ១ ញុ កិត្ត្ដដែលប្រកបដោយអង្គ៩ ទើប ត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃបាន ។ អង្គ ៥ គេដូចម្ដេច ។ គភិត្តុចេះ ងតូ ១ ជេះងគាំខ ហេត ១ ជេះស្នុក ១ ជេះស្នួនលាខ់ហេត ១ ឃើម ក្នេត្តភាគរាងដើមនឹងពាក្យភាងបុង ១ ។ ម្នាល់ខេត្តល ភិក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គី ៩ ខេះឯង៍ ទើបត្រូវនិយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃបាន ចប់ វោហាវគ្គៃ ទី៣ ។

នៃយប់ជំពេ បរិវារោ

តស្សន្តា <u>ខំ</u>

(២៤៤) អាចត្តិ អភិគារណ៍

១សយាចត្តិជាខភា

គម្មំ វត្តិ អលជ្ជី ច

អគាសលោ ច ញត្តិយា

សុត្តិ ខ ជាភាគិ ខម្មំ

គត់យោ វត្តសង់យោគិ ។

(២៥៥) គេតិ ឧុ (ភាគខ្លេ អជម្និកា ឧិដ្ឋា គែម្មាតិ។ បញ្ចិនេ ឧភាលិ អជម្និកា ឧិដ្ឋា គែម្មា ។ គេនេខ បញ្ហូ។ អានាបត្តិយា ឧិដ្ឋី អាវិការោតិ អនេសភាគាមិនិយា អា-បត្តិយា ឧិដ្ឋី អាវិការោតិ ខេសិតាយ អាបត្តិយា ឧិដ្ឋី អាវិការោតិ ខេសិតាយ អាបត្តិយា ឧិដ្ឋី អាវិការោតិ បត្តិហិ បញ្ចូល ឧិដ្ឋី អាវិការោតិ បត្តិហិ បញ្ចូល ឧិដ្ឋី អាវិការោតិ បត្វិហិ បញ្ចូល ឧិដ្ឋី អាវិការោតិ បត្វិហិ បញ្ចូល ឧិដ្ឋី អាវិការោតិ បត្វិហិ បញ្ចូល ឧិដ្ឋិ អាវិការោតិ បត្វិហិសា ឧិដ្ឋិ អាវិការោតិ បត្វិហិសា ឧិដ្ឋិ អាវិការោតិ បត្តិហិសា បញ្ចូល ឧិដ្ឋិ អាវិការោតិ បត្តិហិសា ឧប្សាហិសា ឧប្បាធិបត្តិហិសា ឧប្បាធិបត្ចិហិសា ឧប្បាធិបត្ចិហិសា ឧប្បាធិបត្តិហិសា ឧប្បាធិបត្

វិនយប់ិងក បរិវារៈ

ទទ្ធាន គឺបញ្ជីរឿងនៃវេរហាវេគ្គទី ៣ នោះដូច្នេះ
(៤៩៤) និយាយអំពីកិត្តមិនស្គាល់អាបត្ត ១ មិនស្គាល់អធិត
វណ៍ ១ និយាយសង្កត់សង្កិនគេ ១ ស្គាល់អាបត្ត ១ មិនស្គាល់
កម្ម ១ មិនស្គាល់វត្ត ១ មិនស្គាស់ព្យា ១ មិនឈ្មាស ១ មិន
ដឹងញាត្ត ១ មិនចេះសុត្ត: ១ មិនចេះធម៌ ១ (ទាំងនេះ)សង្គ្រោះ
ដោយវេហាវេគ្គទី ៣ ។

(២៥៥) ព្រះទេបាល់ក្រាបបង្គំទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
ការប្រាប់សេចក្តីយល់ឃើញ (ការសំដែនអាបត្ត) មិនប្រកបដោយធម៌
មានប៉ុន្មានយ៉ាន៍ ។ ព្រះអន់ខ្មែន់ត្រាស់ថា ម្នាលទបាល់ ការប្រាប់សេចក្តី
យល់ឃើញមិនប្រកបដោយធម៌នេះ មាន៥ យ៉ាន៍ ។ ៥ យ៉ាន៍ គឺអ៊ីខ្វះ ។
គឺកិត្តប្រាប់សេចក្តីយល់ឃើញ ដោយមិនមានអាបត្តិ ១ ប្រាប់សេចក្តី
យល់ឃើញដោយអាបត្តិ មិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ ប្រាប់សេចក្តី
យល់ឃើញដោយអាបត្តិ មិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ ប្រាប់សេចក្តី
យល់ឃើញដោយអាបត្តិ ដែលសំដៃន៍ហើយ ១ ប្រាប់សេចក្តីយល់ឃើញ
ជាមួយនឹងកិត្តិ ៤ រូប ឬ៥ រូប ១ ប្រាប់សេចក្តីយល់ឃើញដោយគិត
តែក្នុងចិត្តិ (សំដៃន៍អាបត្តិដោយមិនបញ្ចេញវិចិត្តទ)១ ។ ម្នាលទប្តាល់

អង្គកាល ថា ដូចភិក្ខុ ៤ រូប ឬ ៩ រូប សទ្ធជាអ្នកធ្វើឲ្យជាត់ឡាស់នូវអាបត្តិដូចគ្នាហើយ កំសំដែងទាំង ៤ រូប ឬ ៩ រូបនោះ ក្នុងលោមួយជាមួយគ្នាតែម្តងមិនបានទេ ។ ដីកា ថាបើ ភិក្ខុត្រឹម ៤ រូប ឬ ៣ រូប សំដែងជាមួយគ្នាបាន តែច្រើនជាងនោះមិនបាន ។

ឧបាលិបញ្ចក់ ធម្មិកាធម្មិកា ទិដ្ឋាវិកម្មា

អឌម្មិកា ខំដ្ឋាភិកម្មា ។ បញ្ជាំមេ ឧទាល់ ឌម្មិកា ខ្ញុំវាក់ទេញ ។ ភេត្តមេ បញ្ហ ។ អាបត្តិយា ខំដូំ អាវិ-ការោទិ ខេសភាតាមិធ៌យោ អាចត្តិយោ ខិឌឹ អាវិការោតិ អនេសិតាយ អាបត្តិយា និឌ្នី អាវិភាពេតិ ន ចត្តហិ ចញ្ចាំ និឌ្នី អាវិការោទ ន មនោមានសេន និឌ្នី អាវិ-តាហេខាំ ។ ៩មេ ទោ ខ្ទាល់ បញ្ជូនញ៉ូកា និដ្ឋា-តម្លា ។ អប ប្រេំ ឧទាល់ បញ្ អ**ដម្មិកា ធំ**ដ្ឋាវិតម្លា ។ តាត្យ បញ្ ។ ភាភាស់វាសកាសុុ ស្ថ្នាកា ធិធ្លឹ អាវិតារោត នានាសីមាយ ឋិត្សុ ស្ត្តិកោ និដ្ចឹ អាវិភាពនា អបភានត្តស្ប សន្តិកោ ខិឌ្នី អាវិភាពនា

ឧបាលិបញ្ជា: ការប្រាប់សេចក្ដីយល់ឃើញ ដែលប្រកបដោយធម៌នឹងមិនប្រកបដោយធម៌ ការស្រាប់សេចក្តីយល់ឃើញ មិនប្រកបដោយធម៌ មាន ៩ យ៉ាងនេះឯង។ ម្នាល់ទីធ្វាល់ ភាវជ្រាប់សេចក្ដីយល់ឃើញ ប្រកបដោយធម៌នេះ មាន ៥ យ៉ាង ។ ៥ យ៉ាង គឺអីខ្លះ ។ គឺភក្ខុព្របសេចក្តីយល់ឃើញ ដោយមានអាបត្តិ ១ ព្រាប់សេចក្តីយល់ឃើញដោយអាបត្តិ ជាទេសនា-តាមិនី ១ ជ្រុបសេចក្តួយល់ឃើញដោយអាបត្ត ដែលមិនទាន់សំដែង ១ ស្រុបសេចក្តីយល់ឃើញ មិនមែនជាមួយនឹងកិត្ត ៤ រូប ឬ ៤ រូប ១ ជ្រាប់សេចក្តីយល់ឃើញ ដោយមិនបានគិតតែក្នុងចិត្ត ១។ ម្នាល់ទីបុល ការជ្រាប់សេចក្តីយល់ឃើញ ប្រកបដោយធម៌ មាន ៥ យ៉ាង៍នេះឯង ។ စ္ဆာလ ေရာလဲ က႑ရာပဲ၊ လုဗဂ္ဂိုယာလဲ၊ ឃើញ មិនប្រគបដោយធម៌ មាន ៥ យ៉ាងដែល្រៀត ។ ៤ យ៉ាង គឺអ្វី១៖ ។ គឺភិក្ខុ ជ្រាប់សេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងសំណាក់កិត្ត មានសំវាស់៤ៀងគ្នា ១ ្រាប់សេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងសំណាក់ក់ក្ខុដែលឋិតនៅ ក្នុងសីមាផ្សេង គ្នា ^(១)១ ជ្រាប់សេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងសំណាក់កិត្តមិនមែនជាបកតត្ត ១

១ អង្គិកថាពន្យល់ថា ត្រង់ពាក្យថា ប្រាប់លេចក្ដីយល់ឃើញក្នុងសំណាក់ភិក្ខុដែលឋិត នៅក្នុងសីមាផ្សេងគ្នា នោះ គឺ ភិក្ខុសំដែងអាបត្តិក្នុងសំណាក់ភិក្ខុ ដែលមានសំរាសស្មើគ្នា តែ ទៅក្នុងសីមាផ្សេងគ្នា ដូចជាភិក្ខុប័តនោក្នុងមាឡាសើមាគឺ១ល្អាសីមា សំដែងក្នុងសំណាក់ ភិក្ខុ ឋិតនៅក្នុងសីមន្តវិកកី ភិក្ខុឋិតនៅក្នុងស៍មន្តវិកសំដែងក្នុងសំណាក់ភិក្ខុ ឋិតនៅក្នុងអរិជ្ជាវិសស័មា គឺ មហាសីមាក្ដី មិនគួរទេ ។

វិនយប់ិងកេ បរិវាភេ

ចត្វហ៍ បញ្ចូហ៍ ឧ៍ដ្ឋី អាកែករេត៌ មយោមានសេន ឧ៍ដឹ
អាកែករេតំ ។ ៩មេ ទោ ឧទាល៍ បញ្ចូ អនម្មិកា
ឧំដ្ឋាភៃម្នា ។ បញ្ចូមេ ឧទាល់ ជម្និកា ឧំដ្ឋាភៃម្នា ។
កាតមេ បញ្ចូ ។ សមានសំវាសកស្បូ សន្តិកោ ឧំដឹ
អាកែករេតំ សមានសំវាសកស្បូ សន្តិកោ ឧ៍ដឹ
អាកែករេតំ បកានត្តស្បូ សន្តិកោ ឧំដឹ
អាកែករេតំ បកានត្តស្បូ សន្តិកោ ឧំដឹ
អាកែករេតំ បកានត្តស្បូ សន្តិកោ ឧំដឹ
អាកែករេតំ ១ ៩មេ ទោ ឧទាល់ បញ្ចូ ជម្និកា ឧំដ្ឋាភិកាសាតំ ឧ

(២៥៦) គេតំ ឧ ទោ ភ ខ្លេ អ ខេម្មិ៍ កា ប ជិត្តហា តិ។
បញ្ជាំមេ ឧទាល់ អ ខេម្មិ កា ប ជិត្តហា ។ គេតមេ បញ្ជា។
កា យេជៈ ជ័យមាជំ កា យេជៈ អប្បជិត្តហិតំ កា យេជៈ
ជ័យមាជំ កា យេជៈ អប្បជិត្តហិតំ កា យេជៈ
ជំពី ខ្លេ ជ័យមាជំ កា យេជៈ អប្បជិត្តហិតំ កា យេជៈ
ប្បជិត ខ្លេ ជ័យមាជំ កា យេជៈ អប្បជិត្តហិតំ កា យេជៈ
ប្បជិត ខ្លេ ជ័យមាជំ កា យេជៈ អប្បជិត្តហិតំ កា យេជៈ

វិនយបំងក បរិវារៈ

ជ្រាប់សេចក្តីយល់ឃើញជាមួយនឹងកិត្ត ៤ រូបឬ៥រូប១ ប្រាប់សេចក្តីយល់ ឃើញដោយគិតតែក្នុងចិត្ត 🤊 ម្នាល 🕈 ធាល ការប្រាប់សេចក្តួយល់ឃើញ មិនប្រុកបេដោយធម៌ មាន៩ យ៉ាងនេះ៦ង ។ ម្នាល់ទេធាល់ ការព្រាប់ សេចក្តីយល់ ឃើញ ប្រភពដោយឧម៌នេះ មាន ៥ យ៉ាង៍ ។ ៥ យ៉ាង៍ គឺអ្វីទុះ ។ គឺកិត្តព្រប់សេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងសំណាក់កិត្តមានសំវាស ស្មើត្ត ១ ប្រាប់សេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងសំណាក់កិត្តដែលឋិតនៅក្នុង ស់មាជាមួយគ្នា ១ ប្រាប់សេចក្ដួយល់ឃើញ ក្នុងសំណាក់កិត្តជាបក-តត្ត ១ ក្រុបសេចក្តួយល់ឃើញ មិនមែនជាមួយ នឹងកិត្ត៤ រូប ឬ ៥ រូប ១ ទ្រាប់សេចក្តីយល់ឃើញ ដោយមិនគិតតែក្នុងចិត្ត១ ។ ម្នាល់ទទ្រល់ ការ ស្រែបសេចក្តីសាល់ ឃើញ ប្រកបដោយធម៌ មាន៩ យ៉ាងនេះឯង ។ (৮४៦) ព្រះទបាល់ក្រាបបង្គុំទូលសូរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចរើន ការទទួលប្រគេនមិនប្រកបដោយធម៌ មានប៉ុន្មានយ៉ាង ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាល់ទីច្រល់ ការទទួលប្រគេន មិនប្រកបដោយជម៌នេះ មាន ៥ យ៉ាង។ ៤ យ៉ាង គឺអ្វី៖។ គឺគេប្រគេនាត្រាយកាយ កក្មេខជាន ខ^{ទ្}លដោយកាយ១ គេប្រគេនវត្តដោយ**កាយ ភក្**មន់បាន៤ទួលដោយ វត្តជាប់ខឹងកាយ១ គេប្រគេខដោយវត្តជាប់នឹងកាយ កិត្តមិនបានទទួល

ដោយកាយ១ គេប្រគេនវត្ដដោយវត្តជាបន្នឹងកាយ ភិក្ខុមិនចានទទួល

ឧបាល័បញ្ចក់ បញ្ចូ ធម្មិកា បងិគ្គហា បញ្ចូ អនតិវិត្ថា

តំសុក្តិយេធ ជ័យមាន <u>កាយេធ វា កាយប</u>្រដិពុទ្ធេធ វា អប្រជុំក្សាតំ ។ ៩ មេ ទោ ឧទាល់ បញ្ចូ អជ្ញិកា ជុំទីស រ ជុំ នេះ និង ស្នាល្ខា ជុំ ខេ ជុំ ខ្ពស់ រ កានុ មេ មេញ ។ ការ យេឌ ខ្លួយមាន់ ការ យេឌ ប្នឹក្_ ហ៍នំ កា យេខ ខ័យមាខំ កាយប្រដិពខ្មេន បដិត្តហ៍នំ តាយប្បដ្ឋពន្ធេខ ឌ័យមាន់ តាយេន មេដិក្ត្លាត់ តា-យប្បឌ៌ពុធ្វេ ខ្លួយមាន់ កាយប្បដ្តិពុធ្វេ បឌឹក្តុហ៍តំ និស្សត្តិយេន ន័យមាន់ ការយេន វា កាយប្បឌិតន្ទេន ប្រជុំ ស្នាន់ ។ ស្នេ សា និស្ស ភ្នំ សា ជន្ត្រីសាខ្មុំ ៤

(២៥៧) ភាគិ ឧ (ទា ភាព្នេ អនគាំត្តាគិ ។ បញ្ចិមេ ឧទាល់ អនគាំត្តា ។ ភាគមេ បញ្ហ ។ អភាប្បីយភាគិ យោគិ អប្បដិត្តហិតភាគិ យោគិ អជុញ្ជាំគភាគិ យោគិ ឧបាលវិបញ្ជក: ការទទួលប្រគេនប្រកបដោយធម៌ដយ៉ាង នឹងអនតិរិត្តកោជនដយ៉ាង

ដោយវត្ថុជាបន់ងីតាយ១គេប្រគេនវត្ថុដោយបោះមកឲ្យ ភិក្ខុមិនបានទទួល ដោយកាយ ឬដោយវត្តជាប់នឹងកាយ១។ ម្នាលទបាល់ ការទទួលប្រគេន មិនប្រកបដោយធម៌ មាន៩ យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលទទាល់ការទទួល-ប្រគេន ប្រុកបេដោយធម៌នេះ មាន៩ យ៉ាង ។ ៩ យ៉ាង គំអូទូ៖ ។ គឺគេ **ប្រ**គេ វេត្តដោយកាយ ភិក្ខុបានទទួលដោយកាយ ១ គេប្រគេនវិត្ត ដោយកាយ ភិក្ខុបានទទួលដោយវត្ថុជាប់ខឹងកាយ១ គេប្រគេនវត្ថុ ដោយវត្ថុជាបន់ដ៏តាយ ភិក្ខុបានទទួលដោយកាយ ១ គេប្រគេនវត្ថុដោយ វត្តជាបនឹងកាយ ភិក្ខុបានទទួលដោយវត្តជាបនឹងកាយ ១ គេប្រគេនវត្ត ដោយ ហេះឲ្យមក ភិក្ខុជានទទួលដោយកាយ ឬដោយវត្ថុជាបនឹងកាយ ១។ ម្នាល់ទីបាល់ ការទទួលប្រគេនប្រកបដោយធម៌ មាន ៤ យ៉ាងនេះឯង ។ (៤៥៧) ព្រះ«បាល់[៣០បង្គីខូលសូរូថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន

អនត់វិត្តកោជន (កោជនដែលកិត្តមិនបានធ្វើនៃយកម្ម) មានប៉ុន្មាន ។ ព្រះ
អង្គិទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល់ទេបាល់ មនត់វិត្តកោជននេះ មាន៥ យ៉ាង ។
៥ យ៉ាង គឺអ៊ី ខ្លះ ។ គឺវិត្តដែលមិនគួរធ្វើនៃយកម្ម ១ វិត្តដែលកិត្តមិនបាន
ទទួលប្រគេនយកទៅធ្វើនៃយកម្ម ១ វិត្តដែលកិត្តដទៃ មិនបានលើក

វិនយប់ដកេ បរិវាភេ

មុខេរ និសហ្គុ ខណៈ មនុទ្ធ នៃ នេស្ស និ មុខ្លំ ខេសខ្លំ ខ

(៤៥៨) គេន៍ហិ ខុ ទោ ភ ខេ្ព អាគារ ហើ ប្រារៈ ឈា បញ្ហាយន៍ ។ មានមេហិ បញ្ហហិ ។ អស់ខំ បញ្ហាយន៍ កោជខំ បញ្ហាយន៍ ហន្ទបាសេ ប៉ិតោ អ-ភិបាននៃ បដិត្តេទោ បញ្ហាយន៍ ។ ជមេហិ ទោ ១១-លំ បញ្ហហាគារ ហើ ប្រារៈ បញ្ហាយន៍ ។ បញ្ហាយន៍ន៍ ។

វិនយប់ិងក បរិបៈ

ខ្មើន ទើន ២៤ ខ្មុំ វត្តដែលកិត្តមិនបាន បិត នៅក្នុង ហត្តបា កា ធ្វើនយកម្ម ១ វត្តដែលកិត្តមិនបាននិយាយថា របស់ ទាំងអស់ នេះគួរ ១ ៗ ម្នាល ខេត្តបា អនុតិវិត្ត កាជន មាន ៥ យ៉ាងនេះ ឯង ៗ ម្នាល ឧបាល អនុតិវិត្ត កាជន (កោជន ដែលកិត្តបាន ធើវិនយកម្ម) នេះ មាន ៥ យ៉ាង ។ ៥ យ៉ាង គឺអ៊ី ១ ។ គឺវត្តដែលគួរ ធ្វើវិនយកម្ម ១ វត្តដែលកិត្តបាន ខេត្តលប្រ គេនយក ទៅ ធ្វើវិនយកម្ម ១ វត្តដែលកិត្តបាន ខេត្តបាយ ថា វត្តដែលកិត្តបិត នៅក្នុង ហត្តបាស ធ្វើវិនយកម្ម ១ វត្តដែលកិត្ត ខេត្ត យោយ ថា វត្តដែលកិត្ត ខេត្ត យោយ ថា វត្តដែលកិត្ត ខែកាជន មាន ៥ យ៉ាង នេះ ឯង ។

(២៥៨) ព្រះ « ហុល ខូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ការហាម
កោជនប្រាតដដោយអាការប៉ុន្មាន ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាល « ហុល
ការហាមកោជនប្រាតដដោយអាការ ៥ យ៉ានី ។ អាការ ៥ យ៉ាន៍ គឺអ៊ីខ្លះ ។
គឺការកំពុងនោន់ប្រាតដ ១ កោជនប្រាតដ ១ បុគ្គលបិតនៅក្នុងហត្ថបុស ១ បង្គោនមកប្រគេន ១ ការហាមឃាត់ប្រាកដ ១ ។ ម្នាល « ហុល
ការហាមកោជនប្រាកដ ដោយអាការ ៥ យ៉ាន៍ នេះឯន៍ ។

ឧភា**លំបញ្ចក់ បញ្ចូ** អន**ម្**កា ប្រជិញ្ញាតករណា

(២៥៩) កាច់ នុ ទោ ភាន្តេ អយុម្និកា បដិញ្ញាត-ការណាត់ ។ បញ្ចុំមេ ខ្ទាល់ អង្គិកា បដិញ្ញាត-ការណា ។ កានមេបញ្ជ ភិក្តុ ទារជិក អជ្ឈ-បញ្ញា យោត៌ ទារជំនោះ ទោធិយមានោ សង្យាធិសេ-ស់ អជ្ឈាច ្នោ មឌិជានាតិ តំ ស ឡោ ស ស្ពា នៃ សេ-សេខ ភាពត៍ អនុម្និត បន្តិញាត្តការណ៍ ភិក្ខុ ទារជំនាំ អជ្ឈមញ្ញេ ហោត ទារជំនោះ ចោធយ-មានោ ទាខិត្តិយ៍ ទាឌ់នេសជ័យ ឧុគ្គាដំ អជ្ឈបញ្ជោ បដ់ជានាត់ តំ សង្ឃោ ឧត្តាដេល កាមត់ អយ្មឹក បដ្ឋានេះ សេរ ភិទ្ធុ សន័្ប្រសេស ទទ្ធិ្ធិយ៍ ទា-ត្តទេសត្តណ្តុំ មុខ្មាន និង ខេត្ត និង ខេត្ **គេខ្**យៈមា ទោ ខារជិត មជ្ឈប **ខេត្ត ខា** តំ ស ឡោ សភពិភេធ កាប់តំ អយ្ម៊ិក ប៉ុស្ណាត្រាវ-ទោធិយទានោ សង្ឃាធិសេស ទាចិត្តិយំ ទាឌិនេសធឹ-យំ អជ្ជាបញ្ញេ បដ់ជាភាគិត សង្ហោ ទាដ់ ខេសដី-យេះ ភាប់តំ អដ្ឋិត បដ្ឋិញ្ជាត់ការហំ ។ ៩មេ ទោ

ឧបាលិបញ្ហា: បង្គំពោតករណៈដែលមិនប្រកបដោយធម៌ខាន ៩ យ៉ាង

(២៥៩) ព្រះទេបាល់ក្រាបបង្គ័ទ្ធលស្ទះថា បញ្ជិត្តព្រះអង្គីដ៏ចំរើនប-ដីញ្ញាតករណ: (ការកាត់សបត្តិតាមប្តេជ្ញ) មិនប្រកបដោយធម៌មានប៉ុន្មាន យ៉ាង ។ ព្រះអង្គីទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ទេល្ល បដិញ្ញាត្**ក លោ**: មិនប្រ-កប ដោយធម៌ នេះ មាន៤ យ៉ាងី ១៥ យ៉ាង៍ គឺអ្វះ ។ គឺកិត្តជាអ្នក ត្រូវបារាជិត ហើយគេចោខដោយបារាជិត តែប្តេជ្ញថាត្រូវសត្បាទិសេស ទៅវិញ សង្ឃឹតិកាត់សេចត្តិកិត្តនោះដោយសង្ឃាទិសេស (នេះ) ជា បដ្តិញ្ញាត្តករណៈមិនប្រគបដោយធម៌ ភិក្ខុជាអ្នកត្រូវបារាជិត ហើយគេ ចោទដោយអាបត្តិបារាជិត តែហ្គេញថាត្រូវបាចិត្តិយ: ថ្ម បាជិខេសន័យ: **ឬ ទុក្**ជា**ទៅ**វិញ សង្ឃកាត់សេចក្តីកិត្តនោះដោយទុក្ខដ (នេះ) ជា បដ់ញាតុករណៈមិនប្រកបដោយធម៌ កិត្តជាអ្នកត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថ្ម ធ្វាច់ត្តួយៈ ថ្ម ធ្យាជាទេសនីយៈ ថ្មទុក្ខដ ហើយគេចោទដោយទុក្ខដ តែ ប្តេញថាត្រូវបារាជិតទៅវិញ សង្ឃមានកាត់សេចក្តីកិត្តនោះដោយមារាជិត (នេះ) ជាបដិញ្ញាតតរណៈ មិនប្រកបដោយធម៌ កិត្តជាអ្នកត្រូវនុក្ខជ ហើយគេលេខដោយទុក្កដ តែប្តេជ្ញាថាគ្រូសេន៍្យាទិសេស ឬ ជាចិត្តិយៈ ឬ ជាជីទេសន័យ:ទៅវិញ សង្ឃជានកាត់សេចក្តីកិត្តនោះដោយជាជិទេស_ ន័យ: (នេះ) ជាបដ្ឋញ្ញាតុករណៈ មិនប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាល់ទបាល់

វិនយូចិនកេ ឃុំវាកេ

នុទាល់ បញ្ចូនដម្មិតា បដិញ្ញានការណា ។ បញ្ចុំមេ
នុទាល់ ដម្មិតា បដិញ្ញានការណា ។ កានមេ បញ្ចូ ។
កិត្តា ភាពជិតាំ អជ្ឈាបណ្តេះ ហោតិ ភាពជិកោន ចោះ
និយមានោ ភាពជិតាំ អជ្ឈាបណ្តេះ បដិជាភាតិ តំ
សង្ឃេ ភពជិកាន ការទើ ដម្ចិតាំ បដិញ្ញានការណំ
ភិក្សា សង្ឃានិសេស ភាប់តិធ្លាយ់ ភាជិខេសជ័យ ខុត្សាដំ
អជ្ឈាបណ្តោ ហោតិ ខុត្សាដែន ចោនិយមានោ ខុត្សាដំ
អជ្ឈាបណ្តោ បដិជាភានិ និ សង្ឃោ ខុត្សាដែន ការតិ
ជម្មិតាំ បដិញ្ញានការណ៍ ។ សម ទោ នុភាជិ បញ្

[២៦០] គត់បាំ ដុ បោ ក ដ្ដេ អ ភ្លេប សមន្នាតតសា តិក្ខា នោ ខុតាសភាម្នំ តារា បេខ្ពស្ប នាល់
ខុតាសភាម្នំ កាតុខ្លិ ប បញ្ជូបទ្រល់ អ ខ្លែប សមន្ទាភតស្ប កិត្តនោ ខុតាសភាម្នំ តារា បេខ្ពស្ប

នាល់ ខុតាសភាម្នំ កាត់ ប គេន មេហ៍ បញ្ចូល ប
អហដ្ឋិ ខ ហោត់ ហា ហេ ខ អមភាគ ត្លោ ខ

វិនយប់ិងក បរិបារៈ

បដិញ្ញាតករណៈមិនប្រកបដោយធម៌ មាន៤ យ៉ាង៍ ខេះឯង៍ ៗ ម្នាល ខ្មាល់ បដិញ្ញាតករណៈ ប្រកបដោយធម៌ មាន៤ យ៉ាង៍ ៗ ៤ យ៉ាង៍ គឺអ្វី ៖ ១ គឺកិត្តុជាអ្នកត្រូវបារាជិក ហើយគេ ចោទ ដោយបារាជិក ក៏ហ្គេញ ថាត្រូវបារាជិកមែន សង្ឃបានកាត់សេចក្តីកិត្តុដោយបារាជិក (នេះ) ជា បដិញ្ញាតករណៈប្រកបដោយធម៌ កិត្តជាអ្នកត្រូវសង្ឃទិសេសប្តូបាចិត្តិយៈ ឬ បាដិទេសនីយៈ ឬ ខុត្តដ ហើយគេ បាទ ដោយខុត្តដ កំហ្គេញថាត្រូវ ខុត្តដមែន សង្ឃក់បានកាត់សេចក្តីកិត្តុនោះ ដោយខុត្តដ កំហ្គេញថាត្រូវ ខុត្តដមែន សង្ឃក់បានកាត់សេចក្តីកិត្តុនោះ ដោយខុត្តដ (នេះ) ជា បដិញ្ញាតករណៈប្រកបដោយធម៌ ៗ ម្នាល់ខ្មាល់ បដិញ្ញាតករណៈប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាល់ខ្មាល់ បដិញ្ញាតករណៈប្រកបដាយធម៌ ។ ម្នាល់ខ្មាល់ បដិញ្ញាតករណៈប្រកបដាយធម៌ ។ ម្នាល់ខ្មាល់ ប្រកបដាយធម៌ មាន ៩ យ៉ាង៍នេះឯង ។

(៤៦០) ព្រះមហ្លាស់ត្រាបបង្គំទូលសួរថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន

កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន កាលប៉េសូមឧកាសកម្ម (ដើម្បីបោទ)

មិនគួរកិត្តដៃលេប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន កាលប៉េសូមឧកាសកម្ម (ដើម្បីបោទ)

កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ កាលប៉េសូមឧកាសកម្ម មិនគួរកិត្តដៃ បើកឧកាសកម្ម មិនគួរកិត្តដៃ បើកឧកាសកម្ម មិនគួរកិត្តដៃ បើកឧកាសកម្ម មិនគួរកិត្តដៃ បើកឧកាសកម្ម មិនគួរកិត្តដៃ បើកឧកាសកម្ម មិនគួរកិត្តដៃ បើកឧកាសកម្ម មិនគួរកិត្តដែល ប្រកបក្សាប្រទេស មិនគួរកិត្តដែល បើកឧកាសកម្ម មិនគួរកិត្តដែល បើកឧកាសកម្ម មិនគួរកិត្តដែល បើកឧកាសកម្ម ប្រទេស មិនគួរកិត្តដែល បាសក្សាប្រទេស បាសក្សាប្រសេចក្រើញ ស

ឧបាលិបញ្ចក់ ភិក្ខុនា សទ្ធិ វិនយោ ន សាកញ្ញាត**គ្វោ**

ចារខាន់ច្បាយោវត្តា ចោត់ នោ រុឌ្ជាខាន់ច្បាយោ។

៩មេហ៍ ទោ នុទាល់ ខេញ្ញបន្តេល៍ សមន្ទាក់តស្បូ

កំត្តានោ និតាសកម្មំ ការបេខ្ពស្ប ១ល់ និកាសកម្មំ កាត់។ ខេញ្ញបាល់ អន្តេហ៍ សមន្ទាក់តស្បូ

កំត្តានោ និកាសកម្មំ ការបេខ្ពស្ប អល់ និកាសកម្មំ កាត់។ ខេញ្ញបាល់ អន្តេហ៍ សមន្ទាក់តស្បូ

កំត្តានោ និកាសកម្មំ ការបេខ្ពស្ប អល់ និកាសកម្មំ កាត់។ ភាគមេហ៍ ខេញ្ញហ៍។ លេខ្លី ខ ហោត់

ខេណ្ឌិតោ ខ ខកត់ត្តោ ខ រុឌ្ជាខាន់ច្បាយោ វត្តា

ហោត់ នោ ចារខាន់ច្បាយោ ។ ៩មេហ៍ ទោ និកាសកម្មំ

ការបេខ្ពស្ប អល់ និកាសកម្មំ កាតុខ្ពំ ។

(២៦០) គេតំហំ ខុ ទោ ភ ខ្លេ អ ខ្លេំហំ សមញ្ជាត់ នេះ គំ គ្នេះ ស ខ្លេំ វិល ហោ ជ សា គា ក្នាត់ ព្យេះ ព្យុំ ហុទាល់ អ ខ្លែំហំ សមញ្ជាត់ នេះ គំ គ្នេះ ស ស ខ្លុំ វិល ហោ ឧ សា គា ក្នាត់ ព្យោះ ។ គា តមេហ៍ បញ្ហេហ៍ ។ ខ្លែំ ឧ ជា ខា-តំ ជំនាជំ ឧ ជា ភាតិ បញ្ហាត្តិ ឧ ជា ភាតិ បឧបច្ចាក់ខ្លែំ ឧ ជា ភាតិ អនុសធ្វិបឧបថំ ឧ ជា ភាតិ ។ ស់ មេហ៍ ទោ ខបាលិបញ្ជា: ភិក្ខុមិនគួរសាក់ប្តាវិន័យជាមួយនឹងភិក្ខុ

ដោយប្រាថ្មាដើម្បីឲ្យកិត្តដទៃឃាត (៣កលាសនា)១ មិនប្រាថ្មានឹង
ចេញ៣កអាបត្តិ១ ។ ម្នាល់ ទេលំ កិត្តប្រកបដោយអន្លិ៩ នេះឯនី
កាលបើសូមទុកាសកម្ម មិនគួរកិត្តដទៃបើកទុកាសកម្មឲ្យទេ ។ ម្នាល
ទេបាល កិត្តដែលប្រកបដោយអន្តិ៩ កាលបើសូមទុកាសកម្ម ទើបគួរកិត្តិ
ដទៃបើកទុកាសកម្មឲ្យ ។ អង្គិ ៩ គឺអ្វី១៖ ។ គឺកិត្តមានសេបក្តីឡាស
ហុប១ ជាបណ្ឌិត១ ជាកិត្តបកតត្ត១ ជាកិត្តនិយាយដោយប្រាថ្នា
ឲ្យកិត្តដទៃចេញ៣កអាបត្តិ១ មិនប្រាថ្នាទិត្តិដទៃឃ្វាន (៣កសាសនា)១។ ម្នាល់ទេហ្លា កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គិ៩ នេះឯនី កាល
បើសូមទុកាសកម្ម ទើបគួរកិត្តដទៃបើកទុកាសកម្មឲ្យហ្មាន ។

(៤៦១) ព្រះមហ្គល់ក្របបង្គ័ទូលសរួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន

កិក្ខុប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន ដែលកិត្តដទៃមិនគួរសាក់ច្ចាវិន័យជាមួយផង ។

ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល់ទហុល កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ៩ កិត្ត

ដទៃមិនគួរសាក់ចាវិន័យជាមួយផងទេ ។ អង្គ ៩ គិអ្វីខ្វះ ។ គិកិត្ត

មិនជំងឺវត្ត១ មិនជំងឺនទិទាន១ មិនជំងឺជបញ្ជាត់ ១ មិនជំងឺបទហុលិញ
ព្រោយមុន១ មិនជំងឺគន្ងឺពាក្យដែលជាប់ត្គា១ ។ ម្នាល់ទហ្វាល់

វិនយប់ដកេ បរិវាភេ

ន្ទាល់ មញ្ចូលស្ដេញ សមន្ទាន់នេះ កិទ្ធានា សន្នឹ វិសយោ ខ សាគាឡានញោ ។ បញ្ចបា្ទាល់ អង្គេមា៍ សមន្ទាគ់ទេ៩ ភិត្តុខា សន្នឹវិស្សា សាកាឡាត់ញោ។ ាត់ គេស្ត្រ ខេស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ បញ្ជូន ជាខាត់ បន្តបញ្ជាក់ដូ ជាខាត់ អនុសធ្វិស្រន្តប**ថ** ជាភាគិ ។ ៩មេឆាំ ទោ នទាល់ ខេញ្ចបន្តេំហ៍ ស-មញ្ជាត់នេះ ភិត្តា្តា សន្ទឹរិនយោ សាកាញគេញតិ។ (၂၀၂) ភាតិ ខ (၁၈ ភាព បញ្ជប្បាធិ ។ បញ្ចុ មា ជុទាល់ បញ្ជប្បា ។ ភាគមា **ប**ញ្ជ **។ ម**ជ្**តា** មោទ្យត្ត ខញ្ញុំ ខុច្ចិត្តាមិច្ឆោ ឥឡូមភា តោ ខញ្ បុខ្ទុំ ខ្យុំក្ស ខ្ញុំ ខុខ្ទុំ អញ្ជាត្តាមោ ខ្ញុំ ខុខ្ទុំ ស ខេ ទេ ទញ្ញាំ ទុ ដ្ឋោ សម្មនេះ ត្យាក់ការស្បីតិ ឥ ខ្លែតំ តុសល់ នោ ខេ ខេ ខេញ ខុឌ្លោ សម្មនេះ ព្យាក-រុស្សិត អសមស្ប សគ្គនេះ ព្យាក់ស្បាធិតិ បញ្ជ ប<mark>ុទ្</mark>តែបង់ស ទោ **ខ្**ទេស ខេញ ខេញ**្ញុត** បក្ក

វិនយប់ិនក បរិវារៈ

ភក្កាដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ខេះឯន៍ មិនគួរកក្កដៃ សាកញ្ជាជាមួយផង
ខេ ។ ម្នាល់ ទេហ្លាំ កក្កាដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ខេបគួរកក្នុងខែសាកញ្ជាវិន័យជាមួយផង៍មាន ។ អង្គ ៩ គឺអ៊ីខ្លះ ។ គឺកិត្តដឹងវគ្គ ១ ដឹងនិញ្ច ទាន១ ដឹងបញ្ជាត្តិ ១ ដឹងបទមាលីក្រោយមុន១ ជឹងគន្ង៍ភាក្សាដែលជាប់ គគ្នា១ ។ ម្នាល់ ទេហ្លាំ កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង គួរកិត្ត ដទៃសាក់ញ្ជាំនិយជាមួយផង៍មាន ។

(២០២) ព្រះ ទេហ្សា ក្រេបបង្គ័ន្ធលេសរួយ បតិត្រព្រះអង្គជីំបំរើន ការសួរប្រស្នា មានប៉ុន្មានយ៉ាន៍ ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាល ទេហ្សា ការសួរប្រស្នា ខេះ មាន ៥ យ៉ាន៍ ។ ៥ យ៉ាន៍ គឺអ៊ីខ្វះ ។ គឺបុគ្គលស្បូះ ប្រស្នាដោយសេចក្តីហ្នុន់វៃធ្វេន៍ ១ បុគ្គលមានសេចក្តីប្រុថ្នាលាមត មាន សេចក្តីជ្រាថ្នាគ្របសង្គត់ សួរប្រស្នា ១ បុគ្គលសូរប្រុស្នាដោយសេចក្តី មើលងាយគេ ១ បុគ្គលសួរប្រស្នាដោយសេចក្តីបន់ដឹងថ្នាស់១ បុគ្គល សួរប្រស្នាដោយគិតថា ប៉េតាត្នាអញសួរប្រស្នា ទៅហើយ គេអាចនឹងដោះ សោយឲ្យច្បាស់លាស់បាន ខេះកំពោតស្រួល ប៉េតាត្នាអញសួរប្រស្នា ទៅហើយ គេមិនអាចនឹងដោះស្រាយឲ្យច្បាស់លាស់បានខេ តាត្នាអញ នឹងដោះស្រាយឲ្យច្បាស់លាស់ ដល់បុគ្គលនោះវិញ ១ ។ ម្នាល «ប៉ាល់ ការសួរប្រស្នា មាន ៥ យ៉ាងខេះឯង ។ ព្រះ ទប្បាប់ក្រាបបង្គ័ន្ធលស្បូរថា

ឧបាលិបញ្ចក់ បញ្ចុ សៃខ្មីយោ

(២៦៣) ភានិ ខុ ខោ ភពខ្ល វិសុខ្លិយោធិ ។ បញ្ចិញ
ឧទាល់ វិសុខ្លិយោ ។ ភានមា បញ្ហ ។ ចំនាន់ ឧខ្ចិសិត្តា អាសេសំ សុ នេ សសា នេ តំ អយំ បឋមា វិសុខ្ចិ ។
ចំនាន់ ឧខ្ចិសិត្តា បត្តារំ ទារាជិការៈ ឧខ្ចិសិត្តា អវសេសំ សុ នេ សសា នេ តំ អយំ ខុនិយា វិសុខ្ចិ ។ ចំនាន់
ឧខ្ចិសិត្តា បត្តារំ ទារាជិការៈ ឧខ្ចិសិត្តា នេះស សឡានំសេស ឧខ្ចិសិត្តា អាសេសំ សុ នេ សហា នេ តំ អយំ
នន័យ វិសុខ្ចិ ។ ចំនាន់ ឧខ្ចិសិត្តា បត្តារំ ទារាជិការៈ
ឧខ្ចិសិត្តា នេះស សខ្លាខិសេស សុ ខ្ចិសិត្តា បន្ទាំ

ឧភាលិបញ្ជា: វិសុទ្ធិមាន ៩ យ៉ាង

បញ្ជិត្តព្រះអង្គដ៏ចំរេន ភារ ្រាប់អរហត្តមល មានប៉ុន្មានយ៉ាង ។ ព្រះអង្គ ្រុធត្រាស់ថា ម្នាល់ទទួល ការក្រុបអហេត្តផល ខេះ មាន ៤ យ៉ាង ។ ៥ យាធ៍ គឺអ្វី ខ្លះ។ គត់ត្បូត្រប់អរហត្តថល ព្រោះសេចក្តីល្អ៍វង្វេស៍ ១ កិត្តមានសេចក្តីក្រាថ្នាលាមក មានសេចក្តីក្រាថ្នាគ្របសង្កិត្តប្រាប់អរ-ហត្តថល ១ ភិក្សាប្រអរហត្តថល ដោយត្តអណ្តែតអណ្តូងចិត្ត ១ ភិក្ខុ ក្រាប់អរហត្តផល ដោយសេចក្តីស្ថានទុស ១ ភិក្សាប់អរហត្តផលដែល ពិតត្រុង៍១។ ម្នាលទទ្វល់ ការក្រុបអះហត្តផល មាន៩ យ៉ាង៍ នេះ ដង ។ [៤៦៣] ព្រះទេចាល់គ្រាបបង្គ័ន្ទលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គីដ៏ចំពើន វិសុទ្ធិមានប៉ុន្មានយ៉ាន៍ ។ ព្រះអង្គទ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាល់ទេប៉ាល់ វិសុទ្ធិនេះ មាន ៤ យ៉ាង ។ វិសុទ្ធិ៤យ៉ាង គឺអ្វី ១៖ ។ គឺកក្តុត្វេសំដង់ឡូវនិទាន ហើយសូត្រឡូវ។ ទេសដំសេស ដោយសុតបា នេះជាវិសុទ្ធិ ទី ១ ។ កិត្ត សំដែងខ្ទុខិតាន ហើយត្រូវសំដែងចាកដិតទាំង ៤ ហើយសុត្រូខូវិទទ្ទេស ដំសេស ដោយសុត្ធបារ នេះជាសៃកុទ្ធិ ខី 🖢 ។ ភិក្ខុសំដៃង៍រួវទំនាន ហើយ សំដែនទូវបារាជិតខាំង ៤ សំដែនទូវសង្ឃាទិសេសទាំង១៣ ហើយសូត្រ ខ្លាំ ខ្វេសដលេស ដោយសុតបទ ខេះជាវិសុទ្ធ ទី៣ ។ ភិក្ខុសដៃង៍ខ្លូវ និទាខ សំដែនខ្លាហ្យដ់កទាំន ៤ សំដែនខ្លាស់ផ្យាទិសេសទាំង ១៣ ស់ដៃងទូវអនិយគត៌ដ៍ ៤ ហើយសូត្រទូវទទ្ទេសដំសេស ដោយសុត្ធបទ្

វិនយប់ិងពេ បរិវាភេ

អយ់ ខេត្ត វិសុទ្ធិ ។ វិត្តាយនៅ បញ្ចូម ។ ៩មា ទោ ឧទាល់ បញ្ចូវិសុទ្ធិយោទិ ។

(៤៦៤) គេតំ ជុ ទោ ភ ដេ ភេ ៩៣៩ ។ បញ្ចិមេ ឧទាល់ ភោជភា ។ គេតមេ បញ្ចូ ។ ជុំឧ ភោ គម្មោះ សោ សត្ត ម ភោ មំសំ ។ ៩មេ ទោ ឧទាល់ បញ្ចូ ភោសភាគំ ។

ទំដ្ឋាវិកម្មវិញ្តោ ១គុញ្តោ ។

តស្បន្ទាន់

នៃស្ត្រ និង្ហាកែម្មា អមប បញ្ចុំ អញ្ញត្បាក់ បញ្ចុំ អញ្ញត្បាក់ បញ្ចុំ អញ្ញត្បាក់ បញ្ចុំ អញ្ញត្បាក់ បញ្ចុំ អញ្ញត្បាក់ ប្រសួទ្ធ បាច់ អោជនាតិ ប្

វិនយប់ិងក បុរិវារៈ

នេះជាវិសុទ្ធិ ៖ ៤ ។ វិសុទ្ធិ ៖ ៥ កិត្ត្ត្រវេសំដែងដោយពិស្តារ។ ម្នាល ទហ្សិវសុទ្ធិ មាន ៥ យ៉ាងនេះឯង ។

(៩៤៤) ព្រះមហ្ល់ក្របបង្គ័ន្ធលស្បថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កោជនមានប៉ុន្មានយ៉ាន៍ ។ ព្រះអង្គទ្រឹត្រាស់ថា ម្នាល់ខ្ពេល កោជន នេះមាន ៤ យ៉ាន៍ ។ កោជន ៤ យ៉ាន៍ គឺអ្វីខ្វះ ។ គឺជាយ ១ ខំស្រស់ ១ ខំក្រៀម ១ ត្រី ១ សាច់ ១ ។ ម្នាល់ខេព្ហលំ កោជន មាន ៤ យ៉ាង៍នេះឯង៍ ។

ចថ់ ទិដ្ឋាវិកម្មវគ្គ ទី ៤ ។

ទទួន គឺបញ្ជីរឿង នៃខិដ្ឋាវិកម្មវគ្គនោះ ដូច្នេះ
[៤៦៤] និយាយអំពីសេចក្តីយល់ឃើញ (សំដែន៍អាបត្តិ) ១
សេចក្តីយល់ឃើញជទៃទៀត ១ ខទួលប្រគេន១ អតិវត្តិកោជន១ ការហាមអោជន ១ កាត់អាបត្តិតាមប្តេញ ១
កាស្មេខតាស ១ សាក្យាវិន័យ ១ សួរប្រសា្ ១ ប្រាប់
អរហត្តផល ១ វិសុទ្ធិ ១ រតាជន ១ ។

ឧបាលិបញ្ចាក់ បោទកស្ស បញ្ចា អង្ឈត្តំ បក្សក្ខេណា

(៤៦៦) បោឧកោជ ភព្តេក់ក្លាយ បរ បោឧត្តោ-គេប ឃុំ **៩គេំ ង**ជាំខំ ឧជាម្រុំ ២ ឧប ខេម ខេម ខេម ខេម ត់ ។ ចោនគោះខ្ទាល់ ភិក្ខាលា ២០ ចោះ នេតុកាមេន បញ្ជូ ជម្មេ អជ្ឈត្ន បច្ចុប្បក្ខិត្យ បក្ស ចោធេនញោ ។ ក្នុង ខេញ្ច ខេត្ត ក្នុង ខេត្ត ក្នុង ខេត្ត ខេត្ត តុតាមេខ ឃុំ បច្ចុប់គ្នាត់ពុំ បរិសុទ្ធតាយសមាទាហ នុ ទោទ្ធ បរិសុខ្នេនទី តាយសមាទារនេ សមន្ថាក-តោ អច្ចិច្ចេន អច្បដ្ឋិទំសេន សំវិជ្ជិតិ នុ ទោ មេ ນ សោ ឧ ទ្រោ ឧទ ស ស ស នេះ ឧទ ស ភិក្សា ប់សុន្ទតាយសមាទារ។ ហោត់ ប់សុន្ទេ តាយ-សមាទារនេ សមន្ទាក់តោ អច្ឆិន្តេន អច្បន្និម៉ាសេន តស្ប្ ភវឌ្ឌិ វត្តារោ ឥឡុ តាវ អយៈស្មា កាយិកាំ ស់ក្នុស្សត៌ ឥត្សរុ ភវត្តិ វត្តាពេ ។ មុខ ខមរ ន្ទាល់ បោនកោះ កិត្តាយ ប បោធេតុកាមេខ ឃុំ បច្បវត្តិតពុំ បរិសុន្ធវិធីសមាថារោ នុ ទោម្តី បរិសុន្ទេនម្តិ វេទ្ឌិសមាទារៈ សេមញ្ជន់នោះ អច្ចិធ្ធេជ អប្បដ្ឋិទ សេធ

១ បរិសុទ្ធេន ។

ឧបាលិបញ្ជា: រាក្ខុអ្នកបោទត្រូវពិថារណាធម៌ ៩ យាងទុកក្នុងខ្លួន

(២៦៦) ព្រះ មធាល់ក្រាបបង្គុំ ទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិត្តអ្នក ហេទ ប៉ង់នឹង ហេទភិត្តដទៃ ត្រូវពិលរណាធម៌ប៉ុន្មានយ៉ាង ទុកក្នុង ទ្ន ហើយ ទើប ហេទក់ក្នុង ទៃ មាន ។ ព្រះអង្គី ទ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាល់ទេពុល់ កិត្តអ្នក ហេទ ប៉ង់នឹង ហេទកិត្តដ ទៃ ត្រូវពិហរណាធម៌ ៥ យ៉ាង៍ ទុកក្នុងខ្លួ က်ေယာက်မႈကာခက်က္ခနုံခ ၂ အဓိဒ ယာန် ခိုမှီခွာႏ ၂ ရွာလရာလဲ ក់ក្នុអ្នក ចាទ ប៉ង់នឹងចោទក់ក្នុងខែ គ្រវពិបារណាយ៉ាងនេះថា អាគ្មាអញ ជាអ្នកមានកាយសមាចារបរិសុទ្ធហើយឬ គាត្មាអញប្រកបដោយកាយ-សមាចារបរសុទ្ធ មិនធ្លុះធ្វាយ មិនមាទហេតុគួរឲ្យគេចបច្ចែក់បាន ធម៌ទុះ មានដល់អាគ្នាអញដែរថ្ម ថ្មក៏មិនមាន េ ។ ម្នាល់ទេពុល បើកក្ខុមិនមាន កាយសមា**ហ**បេរិសុទ្ធ មិនប្រកបដោយកាយសមាហបេរសុទ្ធ មិនប្រកប រជាយកាយសមាថាមេនដ្ទះដ្វាយ មិនប្រកបដោយកាយសមា**ថា**រដែលមិន មាន ហេតុគួរឲ្យគេលប់ថ្នាក់បាន ខេ គង់មានអ្នកផងនិយាយដះគឿនកិត្ត្ នោះបានថា នែលោកមានអាយុ ប្ដូរលោកសិក្សាកាយកម្មសិន មានអ្នកផងខែយាយដះគឿនដល់ភក្ខុនោះដូច្នេះ ១។ អ្នាល (បុល ជ ខែ ទៀត គឺកិត្តអ្នក ចោទ ប៉ង់នឹង ចោទកិត្តជ ទៃ ត្រពេល ណោយ៉ាងនេះ អាត្មាអញជាអ្នកមានវិចិសមាចារបរសុទ្ធហើយឬ អាត្មាអញប្រកប ដោយវិចិសមាលបេរសុទ្ធ មិនធ្លុះគ្នាយ មិនមានហេតុគួរឲ្យគេលប់ថ្នាក់បាន

នៃយប់នៃកេ បរិវាភេ

ស់វិជ្ជិត ខ្ ទោ មេ ឃ សោ ជម្មោ ខុលាហុ លោក ។ នោ ខេ ខ្ទាល់ ក់គ្គុ បរសុឌ្ធា<mark>ខ័ស</mark>មាទារោ យោត៌ បរិសុឌ្គេ វិទិសមាថាវេធ សមគ្នាក់តោ អ**ភ្ជុំ**ខ្ចែធ អប្បដ៌ម៍សេខ តស្បូ កវឌ្ណិ វត្តារោ ឥឌ្យា តាវ អាយស្មា វាខស់ក់ សំក្នុស្សត់ ឥត់ស្ប ភាវត្ត់ វត្តាពេ ។ បុធ ខមាំ ឧទាល់ ចោឧកោះ ភិក្ខុជា បរិចោខេត្តកាមេន ည်[†] ဗင္ဗုံက္ခြဲအစ္ခုံ မေနာ္ဆို ရ ေကာ မောင္ဗ်ာန္ဆို **ဗင္**ဗည္ဆိုနဲ လ-ស្រែញ្ញាស្រុ អនាឃា<mark>ត់ សវិជ្ជិតិ ខ</mark>ុ ទោ មេ ៧ សោ ឧម្មោ ន្ទាហុ យោតិ ។ យោ **ខេ** ន្ទាល់ ភិក្ខុ យោ មេត្ត င်းရှိ ျခင်္ခြင့်နော့ ကောင်း **က႑**စည်းသွားက မသကား នស្បាត់វត្តិវត្តាហេ ឥឡូ តាវអាយស្នា សព្រញ្ចារិសុ មេត្ត ចិត្ត ឧបដ្ឋាបេហិតិ ឥតិស្ប អវន្ត វត្តាភេ ។ ប្ន បញ្ជា និស្សា ស្ពេខ មេខា ស្ពេខ ស្ពិខ ស្ពេខ ស្ពេខ ស្ពិខ ស្តិខ ស្តិខ ស្តិខ ស្តិខ ស្តិខ ស្តិខ ស្ពិខ ស្តិខ ស្តិខ ស្តិខ ស្តិខ ស្តិខ ស្តិខ ស្តិខ ស្តិខ ស្តិខ ស្ពិខ ស្តិខ ស្ តុកាមេន ៧វ មច្ចុំក្រុំត្វ ពហុស្បៈតា ឧ ទោទ្ឋ សុតពេក សុត្តស**្និចយោ** យេ គេ ឧញ្ម អាធិក្ស-လ႑ည္က မေးရွိေကျောက္က မ်ားဟာ မာဒဏ္ကေျာကာ

១ ឱ. មេត្តចិត្ត ។

វិនយ្យ**ជំងឺក ប្**រឹក្ស:

នមិន្តិ៖មានដល់គាត្វាអញដែរ**ឬ ឬក៏មិនមាន ខេ ។ ម្នាល**ទហ្វល់ បើកក្ដុមិន មានវិបីសមាចារបរិសុទ្ធ មិនប្រកបដោយវិបីសមាចារបរិសុទ្ធ មិនប្រកប ដោយវិចិសមាលមេនដ្ទះធ្វាយ មិនប្រឹស្សដោយវិចិសមាលមេនមាន**ហេតុ** គួរឲ្យគេលាប់ថ្នាក់បាន គង់មានអ្នកផងនិយាយដះគឿនភិក្ខុនោះថា លោក មានអាយុ ចូរលោកសិក្សាវិបិតម្មសិន វមែងមានអ្នកផងនិយាយដុះគឿន ដល់កក្ខុនោះដូច្នេះ១ ។ ម្នាលទុហ្វល់ អង្គដទៃទៀត គឺកក្កុអ្នកចោទ ប៉ង់នឹង **លេខ**ក់ក្នុដទៃ ត្រូវពិបារណាយ៉ាងនេះថា ចិត្តរបស់អាត្វាអញប្រកបដោយ មេត្តាតម្កល់ចំពោះ មិនមានគំនុក្ខង៍ពួកសព្រហ្មចារីបុគ្គល ធម៌នុះមានដល អាត្មាអញដែរឬ ឬក៏មិនមាន ទេ ២ ម្នាល ខណ្ឌល បើចិត្តប្រកបដោយ មេត្តា តម្កល់ចំពោះ ជាចិត្តមិនមានគំនុំក្នុងពួកសព្រហ្មាល់បុគ្គល មិនមានដល់ ភិក្ខុនោះទេ គង៌មានអ្នកផងនិយាយដះគឿនភិក្ខុនោះថា ខែលោកមានអាយុ ចូរលោកតាំងមេត្តាចិត្ត ក្នុងពួកសព្រហ្ម**ញ**លប់_{គ្និ}លសិន វមែងមានអ្នក ផងនិយាយដះតឿនដល់កត្ថានោះដូច្នេះ ១ ។ ម្នាល ទ ប៉ាលិ អង្គីដ ទៃ ទៀត គឺ ភិក្ខុអ្នក ហេខ ប៉ង់នឹង ហេខភិក្ខុដទៃ ត្រូវពិហរណាយ៉ាង នេះថា អាគ្នា អញជាពហុស្សត ជាអ្នកទ្រទ្រន់ពុទ្ធវចន: ជាអ្នកសន្សំពុទ្ធវចន:ហើយថ្វ ធម៌ទាំងទ្បាយណា មានពីកេះដើមបទ ពីកេះកណ្ដាលបទ ពីកេះចុងបទ

ឧបាលិបញ្ចាំ បោទសង្ឃ បញ្ជូ អង្ឃគ្នំ បច្ចុះក្នុណា

សាទ្ធ សត្យតា្ឋដ នោះស្រប់ប្រស្ពាំ ប៉ុស្មែធ្នូ ព្រឹស្ថិច-រិយៈ អភិវឌ្ឌ នាសារុខា មេ ជញ្ញា ពហុស្**រុ**តា^(១) ជនា វេទសា មរិចិតា មរសារៈ មេក្ខិតា និដ្ឋិ**យា** សុម្បូ-ត្សូរិស្តិ សុវុឌិស្ត ស សេ គេ គ្នាសេ សគេ និស្តស់ នោត ។ នោ **ខេ ខ្**ទាល់ ភិក្ខុ ពហុស្ស៊ីតោ យោត សុគពរា សុគសផ្ទិញយោ យេ គេ ជម្មា អាធិ-ာကြာယာ မင္ကြီးကေတြကာ င်းကာ ကေနာန္းကျာကာ សាទ្ធំ សរ្យញ្ជនំ ភោសមាមស្ណាំ មកមន្ទំ ព្រហ្មខ្មែរបំ អភិវឌ៌ស្ថិតសារូទាស់្ជី ១ឡា ៤ សហុស្ស៊ីសា យោធិ្ត ១តា វេចភា មរិចិតា មនភាជុ មេទ្ធិតា ខ័ឌ្ឌិយា សុប្បដិវិធ្ធា តស្បានដុំដ្រាប ឥឡូ តាវ សយស្ថា អាគម បរិយា-បុណស្ស[ា] នៃតំស្ប ការ៉ា វត្តាពេ ។ បុខ **ខប**េខ្មែាលិ ចោខកោនក់ទុខា មាំ ចោខេត្តកាមេធ ឃាំ មចូវេត្តិ-ត្វ ខុតយាធិ ជុ ទោ មេ ភាគ់មោក្ខាធិ វិត្តាបេធ ស្វាក់ ស្វាក់ ស្វារត្តិនិស្សិនិច្នានិសុត្តសោ អន់ទាំលើខហេ អារុខីឌុខថៃ នៅ នេះប្រមានសើ

ឯត្តន្តរេ ហោន្ត់តិ កត្តបិ បោត្តកេ ទិល្បត់ ។

ខបាល់បញ្ចក: ភក្ខុអ្នកបោះត្រូវសមារណាធម៌ ៥ យ៉ាងទុកពួងខ្លួន

ប្រកាសត្រហ្មច់:ឃៈដ៏មក្សេទ្ធមាមហិសត្វគ្រប់ ទាំងអង្គភាំងត្បូវញ្ជន: ធម ទាំងទ្បាយមានសភាពដូច្នោះ គាគ្នាអញបុរៈបេះចាំច្រើន - បានទទ្រទង់ ញ់ស្ងាត់តែ**មាត់** ចូលចិត្តច្បាស់លាស់ យល់ផ្ទះធ្ងួយដោយទិដ្ឋិ គឺបញ្ហា ធម៌នុះមានដល់គាត្នាអញដែរឬ ឬក៏មិនមាន េ ។ ម្នាល់ទប្បល់ បើ កិត្តមិនមែនជាពហុស្សត អ្នកទ្រខ្ទុន់កុខ្ទុវបន: អ្នកសញ្ជីកុខ្ទាបនៈទេ ធម៌ ទាំងទ្បាយណា ដែល**មា**នពីរោះដើមបទ ពីរោះកណ្ដាលបទ ពីរោះចុង បទ ប្រកាសព្រហ្មច្ចលេះដំបរសុទ្ធបរិប្ចូណ៌សព្ទគ្រប តាំងអត្តតាំងព្យញ្ជន: ជមិទាំនី ឡាយមានសភារាដ្យូវញ្ជាះ កិត្ត នោះមិនបេះចាំច្រើន មិន្ទ្រទ្រង់ មិនថាស្កាត់គេតា មិនចូលចិត្តច្បាស់លាស់ មិនយល់ផ្ទុះម្ដាយដោយ ទិដ្ឋិតិបញ្ហាទេ គង**៍មា**នអ្នកផងិនិយាយដះតឿនកិត្តនោះថា មានគាយុ ប្រាលាការ្យឹមឥម្ពីនេកាយសិទ រមែងមានអ្នកផងិនិយាយដុះ តឿនដល់ភិក្ខុនោះជួរយុះ ១។ ម្នាល់ខេទ្ទលំ កង្គដ់ខែទៀត គឺ ភិក្ខុដ្ឋក ហេទ ប៉ង៌មីងលោរក់ក្នុង ខែ ត្រូវភាពាណាយ៉ាងនេះថា ហុតិមោត្តទាំងពីរ អាត្ញាអញ្ជបានចេះចាំដោយពីស្គាល្អេ បានចេកបទកាដន:ដោយប្រពៃ បាន ញ់ស្ថាត់តែមាត់ដោយប្រពៃ មានកាត់សេចក្តីដោយល្អ តាមសុត្ត: គិខន្ធក: នឹងបក់វរ:តាមអនុព្យញ្ជន: គិអត្តបុះនឹងបទ ធម៌នុះមានដល់អាត្វាអញដែរថ្វ

ខែយប់និពេ បរិវាពេ

នោត់ នោចឧទាល់កិត្តនោ ឧកយាន់ ខាត់មេត្តានំវិត្តានេ ស្វាតតាន់ យោន្តិ សុវិតត្តាន់ សុខ្យូវត្តិនំ
សុវិនិច្ឆិតាន់ សុទ្ធសោ អនុព្យញ្ជនសោ ឥនំ ខនាវសោ
កាត្តវត្តំ កក់ពាត់ ឥតំ ប៉ុឌ្លោ ឧសម្បានេត់ (๑) នស្បូ
ការខ្លំវិត្តានេ ឥឡូតាវ អាយស្មា នៃយំ បរិយាបុណស្សូនំ ឥត់សុវុ ការខ្លំវិត្តានោ ។ បោនកោនុចាល់ កិត្តានា
បរិចោនេតុកាមេន ឥមេ បញ្ជូ នម្លេង ដូច្នេង ប្តី ប្តូវក្តិត្វា
បរា ចោនេតុកាមេន ឥមេ បញ្ជូ នម្លេង ដូច្នេង ប្តី ប្រុស្តិត្វា
បរា ចោនេតុកាមេន ឥមេ បញ្ជូន មេន្ទា ប្រុស្តិត្វា

(២៦៧) បោនកោះ ភ ភ្លេ ភិក្ខុនា ខ ំ បោនត្តភាមេដ កាត់ ខ មេ្ម អ ជំ ត្តៃ ខ ខ ម្ខា ខេត្តា ខ ហេ បោនតេ ត្វោតំ ។ ចោនកោះ តុខាល់ ភិក្ខុនា ខ ំ ខោនេតុកាមេន ខេត្ត ខ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខ ខេត្ត ខ ខេត្ត ខេត

១ ៖. ន សមុក្រ**យត់** ។

វិនយប់ឹងក បរិវារៈ

ឬក៏មិនមាន ខេ ។ ម្នាល ទ បាល ប៉ាល់ បើបាត់ មោត្ត ទាំងពីរ កិត្តមិនបាន ចេះ ចាំ ដោយពិស្តារ មិនបាន ចែកបទ កាដន: ដោយល្អ មិនបាន ចាំ ស្ងាត់ គេ គត់ ដោយល្អ មិនបាន ចាំ ស្ងាត់ គេ គត់ ដោយល្អ មិនបាន កាត់ សេចក្តី ដោយល្អ តាមសុត្ត: នឹងអនុព្យញ្ជន: ខេ កាល បើមាន គេ សួរថា នៃ លោក មាន អាយុ ចុះ ពាក្យ នេះ ព្រះ មាន ព្រះ កាត់ ខេ ខែ និតិក្ខុ នោះ ប៉ាន់ មិន ប្រ គន់ មានអ្នកដង់និយាយដះ ត្រឿនកិត្ត នោះ ថា នៃ លោក មាន អាយុ ចូរ លោក រៀនវិន័យ សិន រមែង មាន អ្នកដង់និយាយដះ ត្រឿនកិត្ត នោះ ថា នៃ លោក មាន អាយុ ចូរ លោក រៀនវិន័យ សិន រមែង មាន អ្នកដង់និយាយដះ តឿន ដល់ភិក្ខុ នោះ ដូរច្នះ ១ ។ ម្នាល ទ បាល កិត្ត អ្នក បាន ប៉ង់និង ចោទ ភិក្ខុដទៃ ត្រូវពិហារណាធម៌ ៩ យ៉ាង ខេន ទុកក្នុង ខ្លួន ហើយ ទើប បោទ ភិក្ខុដទៃ បាន ។

(៤៦៧) ព្រះឧបុលិត្របបង្គំខូលស្លូវថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន

ភិក្ខុដ្ឋកាយេខ ប៉ង់នឹងលេខភិក្ខុដខៃ ត្រូវតាំងជម៌ប៉ុន្មានយ៉ាង ខុកក្នុងខ្លួន
ហើយ ទើបយោខភិក្ខុដខៃ បាន ។ ព្រះអង្គខ្លង់គ្រាស់ថា ម្នាលឧបុលេ ភិក្ខុ

អ្នក បេខ ប៉ង់នឹង បោខភិក្ខុដខៃ ត្រូវតាំងជម៌ ៩ យ៉ាងខុកក្ងងខ្លួន ហើយ
ខើប បោខភិក្ខុដខៃ បាន ។ ធម៌ ៩ គឺអ៊ីខ្លះ ។ គឺភិត្តត្រតាំងខុកដូច្នេះ
ថា មាគ្នាអញនឹងនិយាយក្នុងកាលគួរ មិននិយាយក្នុងកាលមិនគួរ ១

ទាក់សម្រាក់ បោទកស្ស បញ្ជូ ផម្មេ អង្ឃត្ត់ មនសិការរា

ស្នេះ ស្រៀម លោ អក្សនេះ សស្លោះ ស្ត្បិម លោ ដុស្រេន អត្សញ្ញា នោះ ស្ត្បិម លោ អនុទួសញ្ញា តែន មេត្តិ ត្រៀវក្សាម លោ នោះសន្តហេទិ។ បោន គេខុចលើ កិច្ចាំ ស្ត្បិ ស្ពោម សេសន្តហេទិ។ បោន គេខុចលើ កិច្ចាំ សាសន្តហេទិ។ បោន គេខុចសញ្ជិតិ

ឧបាលិបញ្ជា: ភិក្ខុអ្នកបោទគ្រូវធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវធម៌ ៩ យ៉ាងក្នុងខ្លួន

អាត្ញាអញនឹងនិយាយពាក្យពិត មិននិយាយពាក្យមិនពិត ១ អាត្មាអញនឹង នឹងនិយាយពាក្យផ្នែមស្រែម មិននិយាយពាក្យត្រគោះ ១ អាត្មាអញនឹង និយាយពាក្យ បកបដោយប្រយោជន៍ មិននិយាយពាក្យឥតប្រយោជន៍ ១ អាត្មាអញនឹងមានចិត្តប្រកបដោយមេត្តា ទើបនិយាយ មិននិយាយទៅទាំង ចិត្តប្រកបដោយសេចក្តីប្រទូស្ត ១ ម្នាល់ឧធាល់ កិត្តអ្គចោន ប៉ង់នៃងី បោនកិត្តដទៃ ត្រូវតាំងធម៌ ៥យ៉ាដ៍ នេះឯជនុកក្នុងខ្លួន ហើយ ទើប បោនកិត្តិ ដទៃបាន ។

(២៩៤) ព្រះទម្បាល់ក្រាបបង្គំទូលស្បូរថា បញ្ជិត្តព្រះអង្គជ័យម្រើន
កិត្តអ្នកលោខ ប៉ង់នឹងលោខកិត្តដទៃ ត្រូវធ្វើខុតក្នុងបិត្តទូវធម៌ប៉ុន្មានយ៉ាង
កង្គខ្លួន ហើយទើបបោនកិត្តដទៃយ៉ាន។ ព្រះអង្គខ្លែងត្រាស់ថា ម្ចាល
ទេបាល កិត្តអ្នកលោខ ប៉ង់នឹងលោខកិត្តដទៃ ត្រូវធ្វើខុតក្នុងបិត្តទូវធម៌ ៥
យ៉ាងក្នុងខ្លួន ហើយទើបបោនកិត្តដទៃយ៉ាន។ ធម៌ ៥ យ៉ាង គឺអ្វីខ្លួះ។
គឺសេបក្តីកុរុណា ១ ការស្វែងតេប្រយោជន ១ សេបក្តីអនុគ្រោះ១
ការបេញាហាកាលគ្គិ ១ សេបក្តីប៉ុនបង់ក្នុងវិន័យ១ ។ ម្នាលទេបាល
កិត្តអ្នកលោខ ប៉ង់នឹងលោខកិត្តដទៃ ត្រូវធ្វើខុតក្នុងបិត្តទូវធម៌ ៥ យ៉ាង
កិត្តអ្នកលោខ ប៉ង់នឹងលោខកិត្តដទៃ ត្រូវធ្វើខុតក្នុងបិត្តនូវធម៌ ៥ យ៉ាង
កិត្តអ្នកលោខ ប៉ង់នឹងលោខកិត្តដទៃ ត្រូវធ្វើខុតក្នុងបិត្តនូវធម៌ ៥ យ៉ាង
នេះឯង ខុតក្នុងខ្លួនហើយទើបលោខកិត្តដទេយុខ ។

វិនយប់តិកេ បរិវារោ

(៤៦៤) ឃុខ្មាល់ ដ នេស មទើ ងខើស្នេ មាដធិន-តស្ប ភិក្ខុ នោ ជុំតាសតម្មំ ការបេខ្ពស្ប នាល់ ជិតាសគម្ពុំ ភាតុឆ្គុំ ។ បញ្ហុទាល់ អន្តេហ៍ **ស**-មជ្ញាកតស្ប ភិក្ខុនោ ឱ្យសកម្ម ការបេន្តស្បូនាលំ និកា េកម្មំ កាត់ ។ ភពមេលិបញ្ហា។ អបរិសុខ្ន-តាយសមាចារោ យោត៌ អបរិសុធ្នូវចឹសមាចារោយោត៌ អមរិសុឌ្ធាជីវេ យោធិ៍ ពាលោយោធិ៍ អព្យុត្តោ ឧឌឌិត-. ហោ អនុ**យុ**ញ្ជិយមានោ អនុយោក នាត់ ។ ៩មេហិ ទោ ន្ទាល់ បញ្ចូលខ្ដែល សមន្ទាត់តស្ប ភិក្ខុនោ និកា-សភាម្មុំ ភាពបន្សៀ ភាល់ ង្គាសភាម្មុំ ភាតុ់។ បញ្ហា្ទាល់ អន្តេមា សមញ្ញាក់តស្បា កិត្តាលា ជុំកា-សគម្មំ ភាពបន្សប្រ អល់ ខ្ញុំភាសគម្មំ ភាតុ់ ។ ភេឌមេល៍ បញ្ហាំ ។ បរិសុខ្មុ**ភាយស**មាទារ ហោត់ បរិសុធ្ធវិទីសមាថារោ យោត បរិសុធ្វាជីរ៉េ យោតិ មណ្ឌិតោ យោតិ ព្យុត្តោ មឌិពលោ អនុយុញ្ជិយមានោ

វិនយប់ិងក បរិវារៈ

(៤៦៩) ព្រះទបាល់ កាបបង្គ័ទូលសូរថា បពិត្រព្រះអង្គដឹចិរេន ក់ត្តដែលប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន កាលបើសូមតុកាសកម្ម ក៏មិនគួរក់ត្នុដុំ ខេ បើកឱ្យសកម្មឲ្យ ។ ព្រះអង្គទ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាល់ខេធ្លាល់ ភិត្ត្ដែលប្រកប ដោយអង្គី៥កាលបើសូមឱ្យសកម្ម កិម្មនគួរកិត្តដទៃបេកឱ្យសកម្មឲ្យ ។ អង្គ ៩ គឺអ្នះ ។ គឺភិត្តមានកាយសមាចារមិនបរិសុទ្ធ ១ មានវិចិសមាចាវ មិនបរសុទ្ធ ១ មានអាជីវៈមិនបរសុទ្ធ ១ ជាកិត្តល្ងន់មិនឈ្វាស់វៃ ១ កាល បើគេសាតសួរ តិមិនអាចនឹងឲ្យគេសាតសួរ១ ។ ម្នាល់ (បុរាល់ ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ័ ៩ នេះឯង៍ កាលបើសូមនុកាសកម្ម ក៏មិនគួរកិត្តដទៃ បើកឱ្យសកម្មឲ្យ ។ ម្នាលខ្យាល់ ក់ក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ កាល បេសូមត្តាសតម្ម តិគួរកិត្តដទៃ បេត្តកាសតម្ញាធ្វាន ។ អង្គ ៤ គឺអុខ្ទះ ។ គឺ**ក់ក្**មានកាយសមាហារបរិសុទ្ធ ១ មាន បែសមាហារបរិសុទ្ធ ១ មានអាជីវ:បរិសុទ្ធ 🤋 ដាបណ្ឌិតឈ្យេសវៃ ១ កាលបើគេសាតសុរ្ត ក៏អាច ឧបាលិបញ្ចាំ បញ្ចង្គួសមគ្នាគត់ អញ្ញទាន់ អាទាត់ពុំ

អង្គលោក នាក់ ។ ៩ មេលិ ទោ ឧភលិ បញ្ហស្ត្រីលិ សមញ្ជាក់នស្ស កិទ្ធ លោ ខិតាសកម្ម ការបេខ្សស្ អល់ ខិតាសកម្ម កាតុឆ្លិ ។

(២៧០) អត្ថានាខំ អានាតុតា មេខ ភក្តេ<mark>ភ</mark>ក្តា ភាគីហិ អង្គើហិ សមញ្ជាក់ អត្តាធាន **អាធាត្ត្ ។** អត្តានានំ អានាតុកាមេឌុចាល់ ភិក្ខានា បញ្ចូលផ្ដើល សមញ្ជាត់ អត្តាធាធំ អាធាគត់ ។ ភាគមេហ៍ បញ្ចុ-ហ៊ុំ ។ អត្ថាខាន់ អានាក្តាមេឌុទាល់ ភិក្ខានា ់រៀវ បច្បាន្ទិនពុំ យាំ ទោ មហំ ៩ទំ មត្តាធាធ<mark>៌ មានា</mark>គុ-តាមោ តាហេ 🤟 ខោ ៩៩ អត្ថានាធំ អានាតុំ ရေအတေး၊ အခ်ေး ၅ က ေနေတယ် အိုက္ခု ဗောင္းကြွေးမွား၊ အေ ນ[†] ဘေးတက် မေကာလေက နမ် မရွာအင်း မောဆရံ ဘေ កាលោត ន តំ ឧទាល់ អត្តានាធំ អានាតឲ្យ ។ ស ខេ ឧទ្ទាល់ ភិទ្ធា ឧទូវគ្គេមា ១ ៧ ជាភាគិ តាលោ នាំម៉ អត្តានាចំ អានាត់ នោ អកាលោត

ឧបាលិបញ្ចាក់ ភិក្ខុត្រូវកាន់យកអត្តាទាន់ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥

ឲ្យគេសាកស្សបាន១។ ម្នាល់«បាល់ ក់ក្ដុងលែប្រកបដោយអង្គ៩ ខេះ ឯង តាលបើសូមឱ្តាសកម្ម ក់គូរក់ក្នុង ខែបើកឱ្តាសកម្មឲ្យបាន។

(២៧០) ព្រះ ទេបាល់ក្រាបបង្គំ ទូលស្បូរថា បញ្ជិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុ ស្រ្តាញនឹងកាន់យកនូវអត្តាទាន ត្រូវកាន់យកនូវអត្តាទាន ដែលប្រកប ដោយអង្គប៉ុន្មាន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល់ទេពុល ភិក្សាពុថ្នានឹងកាន់ យក្ខុវអត្តាទាន ត្រាកាខយកខ្លាអត្តាទាន ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ។ អង្គ៩ គឺអ៊ី១៖ ។ ម្នាលទបាល ភិក្សាថា នឹងកាន់យក ខ្លាំអត្តាទាន ត្រូវ ពិហារណាយ៉ាងនេះថា អាត្វាអញក្រហ្គុំនឹងកាន់យក់ទូវអត្តាទាននេះ ក្នុង កាលណា កាលនោះ ជាកាលគ្បូរ ង៍កាន់យកទូវអត្តាទាននេះ ឬ^{មិ}នគ្_{រូ}វ ទេ ។ **ម្នាល់ លើ**ក់ក្ខាំចារ**ណា ហើយដ៏ង៍យ៉ា**ង៍នេះថា កាល នេះជា កាលមិនគួរូនដ៏កាន់យកនូវអត្ថាទាននេះ កាលនេះ មិនមែនជាកាលគួរទេ ម្នាល់ទទ្ធល កក្ខុមិនត្រូវកាន់យកនូវមត្តាទាននោះឡើយ ។ ម្នាល់ទទ្ធល់ ម្យ៉ាន៍ទៀត បើកិ**ត្តភាពរណៈ**ហើយដឹងយ៉ាង៍នេះថា កាលនេះជាកាលគូរ នឹងកាទយកន្លាអត្តាខាននេះ កាលនេះមិនមែនជាកាលមិនគួរទេ ម្នាល

១ អង្គកថា នឹងដំខានបាតិមោត្តដ្ឋបនក្ខុទូកៈ ពន្យល់ថា ភិក្ខុមានប្រាជ្ញាដើម្បីជម្រះសារៈសនាឲ្យស្អាតល្អ ហើយកានយកនូវអធិការណ៍ណាមួយដោយខ្លួនឯង ដើម្បីចោទភិក្ខុដទៃ អធិការណ៍នោះ ហៅថា អគ្គទាន ។

វិនយេបំដីកេ បរិវាភេ

នេះថេខាហ្ស ម្នាំ នង់ នេជ្ជង្វើខេត្ត កា សេ វាតំ អត្តាធានំ អាធាតុកាមោ ភូគិ ខុ ទោ វានំ អត្តខាន់ ជ្នាហុ នោត់។ ស ខេ ជ្រាល់ ភិក្ខុ បច្បុុគ្គោម លោ ឃុំ ជាលាត់ អេក្គ ៩៤ អេត្ថាធាចំ យេ ក្នុត<mark>ិ ជ ន៍ ខ</mark>្លេល **អ**ត្តាធាន អភាគ**តំ** ។ មាន ឧដ្ឋមាល្ច ម្នាំ មាន ម្នាំ មាន ម្នាំ មាន ម្នាំ មាន ម្នាំ ភូន ៩៩ អត្តាធាន់ នោ អភ្នន្ត នេះឧុទាល់ ភិក្ខា នុត្ត ខេច្ចក្រុំត្រំ យ ទោ អហំ ៩មំ អត្តាធានំ អា– ឧត្តភាមា អត្**សញ្**នំ ឧ ទោ ៩៤ អត្តខាជំ ឧ្ទា-ស់ ខេង ឯក ខេងសក្នុង ខ្ពុំធ្មោល វារុ ជានាត់ អន**ត្**សញ្ជាំត់ ៩៤ អត្តាធាន់ ពោ អត្**ស**ញ្ញាំ— ត់ខ្លួំ ឧត ខុទាល់ អត្តាធាធំ អាធាត់ព្ទុំ ។ សមេ ស្ថេស ភិក្ខុ ស្ត្បក្តេស ស ជា ជាជាតិ អត្សញាំ-តំ ៩<mark>៤</mark> អត្តាធាន់ លោ អនុទួសញ្ញាំតង្គ្ (តនុទាល់ ភិទ្ធា ខុត្ត បច្ចុប្រាំ្តតំ នមំ ទោ អហំ អត្តាធាជំ អន្ត្រាយមានោ លក់ស្បាម សន្តិដ្ឋេ សម្ពុទ្តេ កំក្ខា ជម្ន តោវិនយៈតោ ខក្មេ ខ្នេញ ភេទ ។ ស ខេន្ទាល់

វិនយប់ដែក បរិវារៈ

ទេយុល ភិត្តនោះត្រះពិល្យណាត់ទៅទៀតថា អាត្មាអញប្រា**ញ់**នឹងកាន់ យកន្លាំអត្តាទានណា អត្តាទាននេះជារឿងពិតមែន ឬមិនពិតទេ ។ បើ**ក់ត្តពិហ≀ណា**ហើយដឹងយ៉ាងខេះថា អត្តាទាននេះជា រឿងមិនពិត មិនមែនជារឿងពិតទេ ម្នាល់ទបាល ភិក្ខុមិនគ្រូវកាន យក^{ន្លា}អត្តាទាននោះឡើយ ។ ម្នាលទបាល ម្យ៉ាងទៀត បើកក្ខាចាណា ហើយដឹងិយ៉ាង៍នេះថា អត្តាភាននេះជារឿងពិត មិនមែនជារឿងមិនពិត ខេ ម្នាល់ទទុល់ ភិត្តនោះត្រូវភាហរណាត់ទៅទៀតថា សង្ខាអញ**ុ**ធ្វេស្នឹង៍ កាន់យកនៅអត្ថាខណា អត្ថាខាន ខេះប្រកបដោយប្រយោជន៍ ថូមិន ប្រភពដោយប្រយោជន៍ទេ ។ ម្នាលទម្នាល់ បើកក្គុល់**ហ**េលីយជំនឹ យ៉ាងនេះថា អគ្គាទាននេះឥតប្រយោជន៍ អគ្គាភាននេះមិនមែនប្រឹកប ដោយប្រយោជន៍ទេ ម្នាល់ទីពុលី ភិក្ខុមិនត្រូវកាន់យកនូវអត្តាទាន់នោះ ទ្យើយ ។ គ្នាលទទាល់ ម្យ៉ាងទៀត បើកក្ខាល់ ហាហើយជំងឺយ៉ាង នេះថា អគ្គាទាននេះប្រកបដោយប្រយោជន៍ អគ្គាទាននេះមិនមែនឥតប្រុ យោជន៍ទេ ម្នាលទចាលិ កិត្តនោះត្រាំពិលារណាត់ទៅទៀតថា កាលប៉េ សត្វាអញកាន់យកនូវអត្តាទាខនេះ នឹងហ្នែកក្ដៅដែលជាសុទ្ធិដ្ឋមិត្រ(មិត្រ ត្រាន់តែញប់ឃើញត្) នឹងជាសម្ភត្តមត្រ (មិត្រសិទ្ធស្វាលគ្នាមាម្បួន) មកជាបត្តពួក តាមធម៌ តាមវិនិយ ឬមិនពុខ េ ។ ម្នាល់ ។ ប្រ

ឧបាលិបញ្ចក់ បញ្ចង្គួសមគ្នាគត់ អាទាតព្វំ

ភិ**ក្សុ បច្**វេក្ស្**មា**នោ ស្សំ ជាភាគិ ៩មុំ ទោ មហំ អត្តាធាន់ អានិយមានោ ន លភិស្បាម សន្ថិដ្ឋេ សមុត្តេក់ក្ខុ ជម្មាតា វិជយ តោ បក្ខេតិ ជ តំ ជទា-ល់ អត្តាធាន់ អាធាត់តំ ។ ស េ មនុទាល់ ភិក្ខុ បច្បុះក្រុម នោ ៧វ ជានាគំ ៩មំ ទោ អហំ អត្តានាជំ អានិយមានោ លភិស្សាម សន្ទំដ្លេ សម្ពុន្តេ ភិក្ខុ ជម្ន-តោវិនយៈតោ ខក្តោត នេះខ្ទាល់ កិក្ខានា ខុត្តា ខេច្ច-វេក្ខិតព្នុំ ៩មុំ ទោ មេ អត្តានាន់ អាធិយាតោ អាស្បាត់ សខ្យស្ប គតេចធន់ កណ្ដូច ភេលយោ វិក្កយោ វិស្រា សគ្ឈភព សង្ឃកាជិ សគ្ឃវាគ្នានំ សគ្ឃភា… ញការណ៍ ខ្លះហុ លោធិ ។ ស ខេ ខ្ទាល់ ភិក្ខា បច្បុុស្គ្រាស សុវជាភាគិ ៩៩ ទោ មេ អត្តាភាជ អាធិយាតោ តវិស្បតិ សន់្បូស្ប តតោធិធាធំ កណ្ដាធំ តេលយោ វិត្តយោ វិវានោ សឡាកជិ សឡាវត្ថាធំ សឡានានាការណេខ្លាំ ន នំ ខុមាល់

ឧបាលិបញ្ចាក់ ភិក្ខុកាន់យកអត្តា**ភា**ន ដែលប្រកប**ដោ**យអង្គ ៩

ក្តុព្ធលារណាហើយដឹងយ៉ាងនេះថា កាលបើអាគ្នាអញកានយកនូវអត្តា ទាននេះ មុខជានីន៍មិនបានកិត្តដែលជាសទ្ធិដ្ឋមិត្រនឹងជាសម្ពត្តមិត្រ មក ជាបក្ខព្លុក តាមធម៌ តាមវិន័យ េ ម្នាលទបាល កក្ខមនគ្រវកានយក ន្ទមែត្តាទាននោះឡើយ ។ គ្នាលទទាល់ ម្យ៉ាងទៀត បើកក្តុចាំចារណា ហើយដឹងយ៉ាងនេះថា កាលបើអាគ្នាអញកានយកនៅអភាទាននេះ ជានឹងបានកិត្តជាសន្ទដ្ឋមិត្រនឹងជាសម្បត្តិ មកជាបត្តពួកភាមធម៌ ភាម វិន័យ ម្នាលខបាលិ កិត្តនោះ គ្រុវពិហរណាតទៅទៀតថា កាលប៉េមាភ្មា អញកាន់យក្នុវអត្តាទាន នេះ ការបង្គីហេតុ ដម្លោះ ទាស់ខែង វិវាខ ការ បែកធ្លាយនៃសង់្យ ការប្រះធានៃសង់្យ ការកំណត់នៃសង់្យ អំពើផ្សេងៗ របស់សង្ឃ មានអត្តាទាន ទោះជា ហេតុ នឹងមានដល់សង្ឃ ឬមិនមាន ទេ។ ម្នាលទបាល បើកក្ខពិលរណៈហើយជំងឺយ៉ាង៍នេះថា កាលបើអាគ្មាអញ កាន់យកសូវអត្តាទាន េះ ការបង្គ័ហេតុ ជម្លោះ ទាស់ ខែង វិវាទ ការបែក គ្នាយនៃសង្ឃ ការប្រេះ**តានៃ**សង្ឃ ការកំណត់នៃសង្ឃ អំពើផ្សេង ៗ នៃ សង្ឃ មានអត្តាទាន នោះជាហេតុ នឹងមានដល់សង្ឃឹមនៃវាន ម្នាល់ទេចុល

វិន្តយុប្ធិដីកេ បុរិភិភេ

អត្តាធានំ អានាត់ ។ ស បេ បនុទាល់ ភិក្ខា បច្ចុបក្ខាមានោ រៅ ជាភាត់ អមំ ទោ មេ អត្តាធានំ អានិយ តោ ឧ ភាស់ក្រិ សង់ ស្រ ត តោន់នាន់ កណ្ឌនំ
កាលយ វិក្តាយ វិក នោ សង់ ក្រេ សង់ ក្រេ សង់ ក្រេ សង់ ក្រប់ អំ ស្បាន់ អានិក្សានំ សង់ បញ្ជន្ត់ អានាគំ ទំ នទាល់ អត្តាធានំ ។ រ៉ាំ បញ្ជន្ត់សមន្ទាគ់នំ ទោ នទាល់ អត្តាធានំ ។ រ៉ាំ បញ្ជន្ត់សមន្ទាគ់នំ ទោ នទាល់ អត្តាធានំ អានិច្ចំ បញ្ជាំ អាចិប្តី អាចាគ់ កាស់ក្រក់ កាស់ក្រើគំតំ ។

(២៧០) គេតំហ៍ ដុ ទោ ភ ន្តេ អ ខ្លែហ៍ សមញ្ជាក់ តោ

កំខ្លាំ អញ្ចំនាញ់ អ ខ្លេហ៍ សមញ្ជាក់ តេញ បញ្ជាប់ មាន់ កំខ្លួញ សមញ្ជាក់ អញ្ចំនាំ មាន់ អាច្រាំ អ អាច្រាំ អាច្រាំ អ អាច្រាំ អ អាច្រាំ អ អាច្រាំ អ អាច្រាំ អ អាច្រាំ អ អាច្រាំ អាច្រាំ អ អាច្រាំ អាច្រាំ អ អាច្រាំ អាច អាច្រាំ អាច្បំ អាច្រាំ អាច្រាំ អាច្រាំ អាច អាច្រាំ អាច អាច អាច អាច្រាំ អាច អា

[៖] ពហុ**ការរា** ។

នៃយប់ដក បរិការៈ

ក់ក្នុមិន ត្រូវកាន់យក ខ្លូវអត្តា ទាន នោះ ខេ ។ ម្នាល ទ បាល ម្យ៉ាន៍ ទៀត
បើកិត្ត្ ពិ ចារណា ហើយដីន៍ យ៉ាន៍ នេះថា កាល បើអាត្មាអញ កាន់យក ស្រី
អត្តា ទាន នេះ ការបន្ត ហេតុ ដម្លោះ ទាស់ ខែង៍ វិវា ខ ការបែក ធ្លាយ នៃសន៍្យ
ការប្រេះ នៅនៃសង៍្យ ការកំណត់ នៃសង៍្យ អំ ពើ ថ្មេន៍ ។ នៃសង៍្យ
មានអត្តា ទាន នោះជា ហេតុ នឹងមិនមានដល់សង៍្យ ខេ ម្នាល ទ បាល កិត្ត ត្រូវ
កាន់យក នូវអត្តា ទាន នោះ ចុះ ។ ម្នាល ទ បាល អត្តា ទាន ប្រកបដោយ
អង្គ ៥ យ៉ាង៍ នេះឯង៍ ដែលកិត្តកាន់យក ហើយ ជា ធម្មជាតមិន ធ្វើ ទី ត្រៅ
ក្រហាយ ក្នុងកាលជា ខាង៍ក្រោយ ។

(២៧១) ព្រះឧបាល់ក្រាបបង្គំខូលស្លូវថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរ៉េន
ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន ទើបឈ្មោះថាជាអ្នកមានឧបការៈច្រើនដល់ភិក្ខុ
ដែលកើតអធិករណ៍ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាល៍ ភិក្ខុដែល
ប្រកបដោយអង្គ ៥ ទើបឈ្មោះថាជាអ្នកមានឧបការៈច្រើន ដល់ភិក្ខុ
ដែលកើតអធិករណ៍ ។ អង្គ ៥ គឺអ្វីខ្វះ ។ គឺ ភិក្ខុជាអ្នកមានសិល
សង្គ្រម្មិចតិចបន្តច សមាទានសិក្សាក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ ១ ជា
ពហុស្សិត ខ្វេចន៍ពុទ្ធវិចនៈ សន្សិពុទ្ធវិចនៈ ដម៌ទាំងឡាយណា ដែល

ឧបាលិចញូកំ អធិករណជាតានំ ពហូមការោ ភិក្ខុ

မာဇ္တေလျပကာ ရင္္ကိုအလိုပ္ပ်က္က စပ္မွဴကာ မာဇ္တေလျပ ណា សាទ្ធំសព្យញ្ជន់ នៅលេខវិទ្ធុស្កំ ខរិសុន្ធំ ព្រួញ្ញ-ចរិយ៍ អភិវឌ្ជិ តស់រុបស្បី ជម្មា ពមាស្បីស យោថ្មី ជតា វេចសា មរិចិតា មនសានុ មេក្ខិតា និឌ្និយា សុម្បូ-ដំរិទ្ធា ឧកយាជ៍ ទោ បនុស្បា ទាគ់មោត្តាធំ វិត្តាបន ស្វាតតាធ ហោធ្លំ សុវិតត្តាធំ សុប្បវត្តិធំ សុវិធិច្ចិតាធំ សុន្តសោ អនុឲ្យញ្ជូនសោ វិនយេ ទោ បន្ត ឋិតោ យោ គ អស់ហ៊ីពេ បដិពលោ ហោត់ ខុកោ អត្ថបច្ចត្តិកោ អ-ស្បាសេតុំសញ្ញាចេតុំជំជាចេតុំ ២គ្នាចេតុំ ១សា ខេតុំ។ ៩មេហ៍ ទោ ខ្លាល់ បញ្ហាន្តែហ៍ សមញ្ញាក់តោ ភិក្ខា អឌិការណជាតាន់ ភិក្ខុនំ ពហ្វុខការេ មោភ ។ អបមេរាំថ្ម ខ្ទាល់ បញ្ហា ខ្ពែល សមញ្ជាត់ គេ គិក្ខា អជ៌ការណជាតាជំ កិទ្ធជំ ពមា្មការេក បោក ។ គេត មេហ៍ បញ្ចាំ ។ បុរសុទ្ធគាយសមាទារោ ហោត់ បរិសុទ្ធប្រឹសមាចារោ ហោតិ បរិសុទ្ធាជីវេ ហោតិ បណ្ឌា នោ ហោទិ ព្យុត្តោ ប**ដ់ពលោ អនុយុ**ញ្ជិយមា នោ អនុយោក នាត់ ។ ៩មេហ៍ ទោ ខ្ទាល់ បញ្ចមខ្ពែញ

ឧបាលិបញ្ជា: កិក្ខុដែលមានមបការៈច្រើនដល់ពួកភិក្ខុដែលកើតអធិករណ៍

មានពីកោះដើមបទ ពីកេះកណ្ដាលបទ ពីកោះចុងបទ ប្រកាសព្រហ្មច_ វិយៈដំបាំសុទ្ធ បរិប្ចណ៌សព្ទគ្រប់ ទាំងអគ្គទាំងព្យញ្ន: 🛎 មិទាំងឡាយ មានសភាពដូច្នោះ កត្តនោះកំពុនចេះដឹងច្រ៉េន បានឲ្យទង់ហំស្កាត់តេ មាត់ ចូលចិត្តច្បាស់លាស់ យល់ជ្រាល ជៅដោយទិដ្ឋំ គឺបញ្ញា ១ ភិក្ខុ រនេះបាន ចេះ ចាំ បាត់ មោត្ត ទាំងពីរដោយពិស្តារ ចែកបេទកាដន: ដោយត្រឹម ត្រូវបាន ចាំស្កាត់រត់មាត់ដោយប្រពៃ កាត់សេខក្តីបានស្រួលតាមសុត្ត: នឹងអនុព្យញ្ជន: ១ ជាអ្នកតាំងមាំក្នុងវិន័យ មិនរភើប^(១) អាចល្មង លោមពន្យល់ដល់ជនទាំងពីរខាង ដែលមានសេចក្តីទាស់ខែងគ្នា ដោយ អគ្គនឹងពិចារណា ឲ្យក្រឡេកមើល ឲ្យដ្រះថ្នាបាន ១ ។ ម្នាល ទេយុល ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ទើបឈ្មោះថាជាអ្នកមាន ទបកាវ:ប្រើន ដល់ពួកក់ក្ដុដែលកើតអធិករណ៍ ៗ ម្នាល់ទបាល ក់**ក្** ដែលប្រកបដោយអង្គី ៥ ដទៃទៀត ក៏ឈ្មោះថាជាអ្នកមានទបការ:ច្រើន ដល់ភិត្តដែលកើតអធិករណ៍ដែរ ។ អង្គី ៤ គឺអុំ១៖ ។ គឺ ភិក្ខុមាន តាយសមាហ្វេសុទ្ធ ១ មាទវិទិសមាហ្វេសុទ្ធ ១ មានអាជីវៈបរិ– សុទ្ធ១ ជាបណ្ឌិត**ឈ្**កស់វេ១ កាលប៉េដេសាតសុ_{រិ} ក៏អាចឲ្យគេ សាកស្សបាន ១ ។ ម្នាល់ ទេក្ខាដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង

អដ្ឋក្រា បា មិនលះបង់លទ្ធិរបស់ខ្លួន ដោយត្រឹមតែ៣ក្យអ្នកដទៃ ។

នៃយប់ដែក បរិវាភេ

សមញ្ជាត់ តេ កិត្ត អេចនេះ លោយតែ នៃ កិត្ត ខំ ១១,១៣ បេ បេ តិ ។ អេចបេ ហិ ខំ ។ ទេ លើ បញ្ចេញ ខ្លែហិ
សមញ្ជាត់ តេ កិត្ត អេចនេះ លោយតេ នៃ កិត្ត ខំ ១១,១៣ បេ ហេ តិ ។ ភេទ មេ ហិ បញ្ចេហិ ។ វត្ត ជា ភាតិ
នៃជានំ ជា ភាតិ បញ្ញាត្ត ជា ភាតិ ១ឧបញ្ជាត់ខ្លំ ជា ភាតិ
អនុសន្ទិវបឧបខំ ជា ភាតិ ។ ៩ មេ ហិ ហេ ។ ទេ លើ បញ្ចេហិ
ហេ ខ្លែហិ សមញ្ជាត់នេះ ភិក្សា មេ ចិត្ត ហេ ជា តាន់ ភិក្សានំ
១០,១ភាព ហេ តិ តិ ។

(២៧២) គេតីហ៍ ឧ ទោ កន្លេ អង្គេហ៍ សមគ្នាតេខេ ភិក្ខុនា នាឧយុញជាត្រព្រំ ។ បញ្ហេត្តល់
អង្គេហ៍ សមគ្នាកេខេ ភិក្ខុនា នាឧយុញជិតព្ំ ។ គេតែមេហ៍ បញ្ហេហ៍ ។ សុត្តំ ឧ ជានាតិ សុត្តាឧ្លាហមំ
ឧ ជានាតិ វិនយំ ឧ ជានាតិ វិនយាឧលោមំ ឧ ជានាតិ ឧ ប ឋានាឋាឧកុសលោ ហោតិ ។ សម្គេហ៍
ទោ ឧទាលំ បញ្ហេពខ្ព័ញ៌ សមគ្គាកេខេ ភិក្ខុនា

នៃយប់និក បរិករៈ

ទើបឈ្មោះថាជាអ្នកមាន ទបការៈច្រើន ដល់ភាក្តិ ដល់កើតអធិករណ៍ ។

ប្រាល់ទបាល់ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៩ ដទៃ ទៀត ក៏ឈ្មោះថាជាអ្នកមាន

បេការៈច្រើន ដល់ពួកកិត្តដែលកើតអធិករណ៍ ។ អង្គ ៩ គឺអ៊ីខ្លះ ។ គឺភិក្ខុ

ដឹងវត្ត ១ ដឹងនិទាន ១ ដឹងបញ្ចាត់ ១ ដឹងបទ បាល់ក្រោយមុន ១ ដឹងគន្ង ពាក្យ

ដែលជាប់គត្នា១ ។ ម្នាល់ទបការៈច្រើន ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង

ទើបឈ្មោះថាជាអ្នកមាន ទបការៈច្រើន ដល់ភិក្ខុ ដែលកើតអធិករណ៍ ។

(២៧២) ព្រះទេបាល់ក្រាបបង្គ័ន្ធលសរួម បញ្ជិត្តព្រះអង្គដ៏ចំរើន
កែក្តីប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន ដែលភិក្ខុមិនត្រូវសាកស្ប^(១) ។ ព្រះអង្គ
ខ្ពេងត្រាស់ថា ម្នាលទេបាល់ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៩ ភិក្ខុមនិង្គស្នាមិនត្រូវ
សាកស្បាទ ។ អង្គ ៩ គឺ អូ១៖ ។ គឺ ភិក្ខុមិនជំងឺសុត្តៈ (ទត់តោ
វិកង្គ) ១ មិនដឹងសុត្តានុលោម (មហាបទេសហ្ជូនខាងព្រះសូត្រ) ១
មិនដឹងវិន័យ (ខន្ធកៈនឹងបរិក្សៈ) ១ មិនដឹងវិនយានុលោម (មហាបទេស
ហ្ជូនខាងវិន័យ) ១ ជាអ្នកមិនឈ្វាសក្នុងហេតុ នឹងមិនមែនហេតុ ១ ។
ម្នាលទេបាល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៩ នេះឯង ភិក្ខុមិនត្រវៃសាក

ទ សំដោយកការពិនិត្យដេញដោល ពិនិត្យរករឿងឲ្យឃើញព័តឬទេ ។

ឧបាលិបញ្ជាក់ ភានុ**យុញ្ចិត**ៗានុយុញ្ជិតពូកិត្តគោ បញ្ជង្គានិ

ភា**នុយុ**ត្សិតត្[ំ] ។ ខេត្តស្នាល់ អន្តើស **សម**ឌ្នាក-នេះខេត្តភា អនុយុញ្ជិតត្វូ ។ ភានមេហ៍ បញ្ហើ ។ សុទ្ធ ជានាត់ សុទ្ធខ្លាម ជានាគំ វិធយ ជានាគំ វិ-ឧយៈឧលោទំ ជាភាទ៌ ឋាភាឋាឧកុសលោ ខ ហោទ៌។ ភិទ្ធា អនុយុញ្ជិតត្វំ ។ អម មេហិ**បំ ខ្**ចាល់ បញ្ចុ សង្គេស សម្ពាក់គេន ក៏ក្នុងា ជានុយុញ្ជិតព្វំ ។ ភេឌ ទេស ខេញ្ចាំ ។ ឧទ្ទ័ ឧ ជាភា**ត់ ឧទ្ទា**ន្ **ហោទំ** ន ជានាតិ វិនយ័ ន ជានាតិ វិនយាន្លោម៉ ន ជា-យុទ្ធ ៩ ៩ ជុំ ជំនុំ ជា ស្រុក ស្តិស ស្រុក ស្តិស ស្រុក ស ន្ទាល់ បញ្ហង្គ្រោំ សមភ្នាក់គេន ក៏ក្នុង ជាដុ-យុញ្ជិន៖ ។ បញ្ចេញទាល់ អង្គេមាំ សមន្ទាក់នេះជ កិត្តា អង្**យុ**ញ្ជិនត្វ ។ ភេសមេហិ បញ្ចេហិ ។ ជ**ម្មុ** ជានាតិ ជម្មាន លោម ជានាតិវិនយំ ជានាតិ វិនយា-ដុលោទំ ជានាតិ ឬព្យាបក្សេងលោ ខ យោតិ ។ ន្ទេស្ស នេះ និងស្នេស នេះ នេះ នេះ ភិទ្ធានា អនុយុញ្ជិតត្នំ ។ អចប្រាំថ ខ្ទាល់ បញ្ចុ ឧបាលិបញ្ជា: អង្គ ៥ របស់ភិក្ខុដែលមិនគួរសាកសួរនឹងគួរសាកសួរ

ស្សាទ ។ មាល់ទីបាល់ ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ភិត្តផងីគ្នាគួរសាត ស្សុបាន ។ អង្គ ៩ គឺអ្វី ។ គិកិត្តដ៏ដ៏សុត្ត: ១ ដឹងសុត្តានុយោម ១ ដឹងវិនយ ១ ដឹងវិនយានុលោម ១ ដាអ្នកឈ្វាសក្នុងហេតុនឹង មិនមែនហេតុ ១ ។ ម្នាល់ទហ្លំ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គី ទាំង ៩ នេះឯង ខេត្តក្នុងរយុធ្សាន ។ **មា**ល៩៤០ ប្នុង្គិត្តប្រមព្ធម្នាំ ខ្ពស់ ខេត្ត កកក្មមនត្រាសាកសួរទេ ។ អង្គ ៥ គមុខ្លះ ។ គិកក្មិនដឹងធម៌ គឺស្តុន្ធប្រជុំកន្លឹងអភិធម្មបុដ្ឋក ១ មិនជំងឺធម្មាន្ទលេម (មហាបទេស ប្អូនទានីព្រះសូត្រ) ១ មិនដឹងវិន័យ ១ មិនដឹងវិនយាន លោម ១ ជាអ្នុកមិន ឈ្មាសក្នុងពាក្យវាងដើមនឹងពាក្យវាងចុង១។ ម្នាល១បាល ភិក្ខុប្រ កបដោយអង្គីទាំង ៩ ខេះឯង ភិក្ខុមិនត្រូវសាតសូរទេ ។ ម្នាល់ទបាល់ ភិក្ខុ ប្រកបដោយអង្គីទាំង ៥ ទើបកិត្តក្រាកសូរបាន។អង្គី៤ គឺអ្វី 🤋 ។ គក់ក្ខុដឹងធម៌ ១ ដឹងធម្មាន ហេម ១ ដឹងវិនយៈ ១ ដឹងវិនយៈ លេម ១ ជាអ្នកឈ្នាសត្នភាគវាខាង ដើមនឹងពាក្យខាងខុង ១ ។ ម្នាល់ទំពុល ភិក្ខុ ប្រកបដោយអង្គី ទាំង ៥ នេះឯង ទើបក់ក្នុគួរសាកស្សបាន ។ ថ្នាល់ទីបាល់

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

ស ស្តេស សម្ពេក គេជា ភាគ្នា ភាគ្មស្ត្រាំ ភាគ្មា ភាគ តែមេហ៊េ បញ្ហើ។ វត្ថុ ជជាភាគិ ធំភាន់ ជ ជាភាគិ បញ្ជាត់ នេសាលាត់ បឧបញ្ជាក់ស្នំ ៤ ជាលាត់ អនុ**ស**្និ-វេចឧ<mark>ម</mark>ថំ ឧ ជាភាគិ ។ ៩ មេហិ ទោ ខ្ទាល់ **ម**ញ្– ហន្តេហ៍ សមញ្ជាក់ នេះ ភិក្ខា ខានុយុញ្ជិតព្ំំ ។ បញ្ហាទាល់ អន្តេ៍ហិ សមភ្ញាក់គេនេះ ភិក្ខានា អនុ-យុញ្ជិតព្ំ ។ ភាគមេហិ មញ្ជា។ វត្តុំ ជានាតិ ជំនាន់ ជាលក់ បេញត្តីជាលេខ បធបញកម្ពុំ ជាលេខ អត់មាខិ្ស្សនុក្ស មានាខ្លួន ។ ។ មេស្កា ខេស វិសម្រុ មញ្ចេញ ស្តែ សម្ពាក់ នេះ កក្ខាស អនុយុញ្ជិតព្ំ ។ អប ហេលិខ ខ្ទាល់ បញ្ហាស្ត្រលាំ សមភ្នាក់ គេជ ភិក្សា– ဆာ ဆရ**ယု**က္ခြဲကို ေကနျဖေပြဲ ဗက္မ**ာ ေက**မရွိ ៤ ជា៣តិ អាចត្តិសមុដ្ឋាធំ ៤ ជា៣តិ អាចត្តិយា ប យោក ឧ ជាភាគិ អាចត្ថូយ វ្បែសមំ ឧ ជាភាគិ ឧ អាខត្តិយា វិនិឌ្ធយៈកុសលោ យោតិ ។ ៩មេហិ ទោ ខ្ទល់ បញ្ហ ្ត្រែល សម្បាក គេន ភិក្ខា ៣-ឧុយុញ្ជូនទំ ។ បញ្ចុច្ចាល់ អន្តេចាំ សមញ្ជក់គេន

នៃយប់ិងក បរិវារៈ

ភក្ប្រកបដោយអង្គ ៩ ដទៃទៀត កិក្ខុមិខ្សែវសាកសួរទេ ។ អង្គ ៩ គំអុខ៖ ។ គិកក្មខ្ជុំងាត្រ មុខជំងឺនិទាន១ មិនជំងឺបញាតិ១ មិន ជំងឺបទហ្លុលក្រោយមុន ១ មិនដំងីភាទ្ធីពាក្យដែលជាបុ**ភ**គ្នា ១ ។ **ម្នាល** ទហ្វល់ កិត្តប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង កិត្តមិនត្រូវសាកសួរទេ ។ ម្នាល ទេច្ចាស់ កិត្ត្តដែលប្រកបដោយអងទាំង៩ ទេចកិត្តុគួរសាកសួរបាន ។ អង្ទ គមុខ្លះ ។ គភិត្តដ៏ជីវត្ថុ១ ដឹងនិទាន ១ ដឹងបញាត់ ១ ដឹងបទ បាលក្រោយ**មុ**ន១ ដឹងគន្ធង៍ពាក្យដែលជាប់តគ្នា១ ។ ម្នាល់ទំពុល កិត្តប្រកបដោយអន៍ទាំង៍ ៩ ខេះឯង ខេបគូរសាកសួរបាន ។ ម្នាល ទេបាល កិត្តប្រកបដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត **កំកត្តមន**ត្រូវសា**កស**្លួរទេ ។ អង្គ ៥ គម្ពុខ្លះ ។ គភិត្តមន្តជំងឺអាបត្ត ១ មនជំងឺសមុជ្ញាន ខេអាបត្ត ១ មិនជំងឺប្រយោគនៃអាបត្តិ១ មិនជំងឺសេចក្តីរម្វាប់នៃអាបត្តិ១ ជាអ្នក មិនឈ្វោស ក្នុងតារវិនិច្ច័យអាបត្តិ១ ។ ម្នាលទបាលិ ភិក្ខុប្រកប ដោយអង្គីទាំង ៥ នេះឯង កក្មមិនត្រូវសាកសួរទេ ។ ម្នាល់ ទេក្ខា

ឧបាលិបញ្ចក់ អនុយុញ្ជិតៗនានុយុញ្ជិតពូវកិច្ចនោ បញ្ចង្គានិ

អង្**យុ**ញ្ជិតល្ខំ ។ ភាគមេហ៊ មញ្**ហ៌** ។ អាបត្តី ជាខាត់ អាបត្តិសមុដ្យាជំ ជាខាត់ អាបត្តិហា ប យោក ជាភាតិ អា**បត្ថិយា** វូបសមំ ជាភាតិ **អាបត្តិ**– យោ វិធិច្យកុសលោ យោតិ។ ៩មេហិ ទោ ទទា-ល់ បញ្ចប់ខ្លែល សមញ្ជក់ខេត ភិក្ខុសា អនុយុញ្ញាំ-តេញ្ទ អមហេហ៍ប៊ ខ្ទាល់ បញ្ហា ៉្តេហ៍ សមញ្ញាក តេះ≎ ភិក្ខា ភាព្យុញៀនឲ្យ កាត់មេហ៍ បញ្ហាំ ។ អα៌-ា ហេលំ ខ ជាភាភិ អចិការណសមុឌ្ជាខំ ខ ជាភា**ភិ** មត្ថខាលេស្សី ឧលោឃុខ ស្វាយ មួយមេលេស្រីរិត-សមំ ខជាជាតិខេមពិការណស់ ្រិចិច្ចយកុស លោ យោធ៌ ។ ៩មេហ៍ ខោ ឧទាល់ បញ្ហស្ដេស៍ សមន្នា-ក គេជកក្នុង ភាដុ**ហុ**ញ្ញិតស្វំ ។ បញ្ហាទាល់ អន្តេ-ហំ សមញ្ជាក់ នេះ ភិក្ខាលា អនុយុញ្ជិតព្វំ។ ភាគមេហ៍ បញ្ចាំ ។ អទិការណ៍ ៩ាខាត់ អទិការណសម្ដាន់

ឧបាលិបញ្ហា: អង្គ ៥ របស់កិក្ខុដែលគួរសាកសួរនឹងមិនគួរសាកសួរ

ប្រកបដោយអង្គ ៩ ទើបគរសាតសួរបាន ។ អង្គ ៩ គឺអីខ្លះ ។ គឺកក្ខុដឹងអាបត្ត ១ ដឹងសមុដ្ឋាន ខេអាបត្ត ១ ដឹងប្រយោគនៃអាបត្ត ១ ដឹង សេចក្តី ទេប នៃអាបត្តិ ១ អ្នកឈ្នាសក្នុងការវិនិច្ចយកបត្តិ ១ ។ ម្នាល ទហ្ល ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ទើបគួរសាកសូរបាន ។ មាលទហុល ភក្ចុប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត ក៏ភិក្ខុមិនត្រូវសាកស្ប ទេ ។ អង្គ ៥ គឺ**អុខ្ទះ ។ គឺភក្ខុម**នដង៍អធិក ណេ៍ ១ មិនដឹងសមុដ្ឋាន នៃអធិ**ក**រណ៍ ១ មិនដីឯប្រយោគនៃអធិករណ៍ ១ មិនដឹងសេចក្តីរម្វាប់ នៃអធិករណ៍ ១ មិនឈ្វាសក្នុងការវិនិច្ចយអធិករណ៍ ១ ។ ម្នាល ទេបាល កក្ប្រកបដោយអង្គទាំង ៩ នេះឯង កក្ខុមិនត្រូវសាកស្ប្^{ទេ ៗ} ម្នាល់ទីបុរល់ កត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ខ្វេចគួរសាកសួរបាន ។ អង្គ ៤ គឺអូខ្លះ ។ គឺកត្ថុជំង៍អធិករណ៍ ១ ជំងឺសមុដ្ឋាន នៃអធិករណ៍ ១

វិន**យបិនពេ** បរិវារោ

ជាយេឌ្ អត្ថភាសេស្បី ឧលោះ ជាយេឌ្ អត្ថភា-សមា ដែលបាន អត្ថសាសាម្បី រួក្ខិកាម សមា យោឌ្នា មុខស្នា សេងប្រាស់ ឧសាហ្គមម្ដែល ស្នា ស្នាស់ ឧសាហ្គមម្ដីស្នា ស្នាស់ ឧសាហ្គមម្ដីស្នា

អត្តាទានណ្តែ បញ្ចូមោ ។

តស្បុន្តាន់

រណៈ (២៧៤) ៩៩ ៩ លោខ ខេត្ត ទៀត អារញ្ញាកាន់ ១ ១ញុំ មេ
បត្តា អារញ្ញាកា បោន ទេ១ ខែ សព្យាកាន់ ១ ១ញុំ មេ
បត្តា អារញ្ញាកា បោន ទេ១ ខែ សព្យាកាន់ ១ ១ញុំ មេ
បត្តា អារញ្ញាកា បោន ទេ១ ខែ សព្យាកាន់ ១ ១ញុំ មេ
បត្តា អារញ្ញាកា បោន ទំនុំ ទៀត អារញ្ញាកា បោន
បញ្ជាកា បោន ខុំ ទៀត អារញ្ញាកា បោន
បញ្ជាកា បោន ខុំ ទៀត មារញ្ញាកា បោន
បញ្ជាកា បោន ខេត្ត ទៀត អារញ្ញាកា បោន
បញ្ជាកា បោន ខែ ខេត្ត ទៀត អារញ្ញាកា បោន
បញ្ជាកា បោន ខែ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អារញ្ញាកា បោន ខែ ខេត្ត ខេត

វិនយប់ដក បរិវារៈ

ដឹងប្រយោគនៃអធិតរណ៍ ១ ដឹងសេចក្តីរម្វាប់ នៃអធិតរណ៍ ១ អ្នក ឈ្វាសក្នុងការវិនិច្ច័យអធិតរណ៍ ១ ។ ម្នាលទហុលិ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ទាំង ៩ នេះឯង ទើបគូរូសាតសូរូហុន ។

ចប់ អត្តាភានវេត្ត ទី ដ ។

ទទានតិបញ្ជីរឿង នៃអត្តាទានវគ្គនោះដូច្នេះ

(២៧៣) និយាយអំពីភិត្តអ្នក បោទមានកាយសមាហរជា
ដើមបរិសុទ្ធ ១ ភិត្តអ្នក បោទនិយាយក្នុងកាលគួរ ១ ភិត្តអ្នក
បោទប្រកបដោយសេចក្តីកុរុណា ១ ភិត្តសូមនុកាស ១ ភិត្តុ
គួរកាន់យក្សរអត្តាទាន ១ ភិត្តុមានឧបការ:ដល់ភិត្តុដែលកើត
អធិករណ៍ ១ ភិត្តុប្រកបដោយអន្ត ដែលទៀត ១ ភិត្តុដឹងវិត្តុ១
សុត្ត: ១ ធម៌ ១ វិត្តុដទៃទៀត ១ អាបត្តិ ១ អធិករណ៍ ១ ។
(២៧៤) ព្រះ «បាល់ ក្រាបបង្គុំខូលសួរថា បញ្ចិត្តទោះអន្ត្រីដ៏ចំរើន
ភិត្តុអ្នកកាន់អារញាតធុតុគ្គ មានប៉ុញ្ជានពួក ។ ព្រះអង្គទ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាល
ឧបាល់ ភិក្សុអ្នកកាន់អារញាតធុតុគ្គ មាន៥ ពួក ។ ៥ ពួក គឺអូទុះ ។
គឺភិត្តុអ្នកកាន់អារញាតធុតុគ្គ ព្រោះល្ងវាធ្ងើ ១ ភិក្សុអ្នកកាន់អារ

ញាក់ធុតង្គ មានសេចក្ដីប្រាថ្នាលាមត មានសេចក្ដីប្រាថ្នាគ្របសង្គ័ត ១ ភិក្ខុអ្នកកាន់អាវញ្ញាក់ធុតង្គ ព្រោះធ្លត ព្រោះរាយមាយចិត្ត ១

ឧបាលិបញ្ចាំ បញ្ជារញ្ញកាទយោ

វណ្ណៈតោ (១) ពុន្ទេហ៍ ពុន្ទុស្សាក្រក់ ហើត អាក្លោក ហោត អច្ច អច្បិច្ចតញ្ញៅ និស្សាយ សន្ត្ទឹញ្ញៅ និស្សាយ សហ្វេទញ្ញេះ និស្សាយ ចរ្សេយពេឃ្លាំ ទូស្សិក នុងឧង្ខំ។ តញ្ញៅ និស្សាយ អារញ្ញាកោ ហោតិ ។ ៩មេ ទោ ន្ទាល់ **ខ**ញ្ អារញ្ញុ ភាគិ។ ភាគិ ឆុ ទោ ភ ឆ្លេ្ន -ទាត់កោត់។ បេ។កត់ ខុ ទោ ភ ខ្លេ ប៉ុសុក្លាំកាត់។ កាត់ ខ្ ទោក នេះ ក្រុមូលិកាត់ ។ កាត់ ឧ ទោ កនេះ សោសាធិតាតិ។ គាត់ជុ ទោ កន្តេ អញ្ចោតាសិតា-តិ។ ភាគិជុ ទោក ខ្លេ គេបីវ៉ាកាតិ ។ ភាគិ ជុ ទោ កន្ទេសខភាពិភាគិ។ កត់ធ្យោ កន្តេ នេសជ៊ូ_ កាត់។កត់ពុ ៤៣ ភ ខ្លេ យ ៩ា ស ខ្លុំ កា តំ ។ កាត់ ខ្ ទោ ភ ខ្លេងកាស់ ភិកាត់ ។ កត់ ខ្ ទោ ភ ខ្លេ

១ ឱ. ម. វណ្ណិតំ ។

ឧបាលិបញ្ចុកៈ ភ្នំក្នុអ្នកកាន់អារញ្ជាកធុតង្គមាន ៩ ពួកជា**នើ**ម

ដោយគតថា កិត្តអត្តភានអាវញ្ជាក់ធុត្តធ្នូ [ព: ភិក្សិក្សិនអាវុញិក្ខុគ្គិ ពុទ្ធនិត្យភពុទ្ធសាវិភាតែន៍សរសេរ១ ភក្ខុជាអ្នកកាន់អាវុញភធុតន៍ អាស្រយសេចក្តីប្រាថ្នាត់ចផង ព្រោះអាស្រយសេចក្តីសន្តោសផង *ព្រោះអាស្រយសេចក្តីស្វាត់*ផង អាស្រយការដុសទាត់ចិត្តផង៍ អាស្រ័យសេចក្តីប្រតិបត្តិ ដែលមានប្រយោជន៍ផង 🤊 🤊 ម្នាល🖣 ធាល ភិត្តអ្នកកាន់អារញ្ជាក់ធុតង្គី មាន ៥ ពួកនេះឯង ។ ព្រះទេបាល ក្រាបបង្គឹ បញ្ជាព្រះអង្គីដ៏ចំរេន ភិក្ខុអ្នកកាន់បណ្ឌូ បាតិកធុតង្គីមាន ភក្អកកានបសុក្ខលកធុត្តង្គ បុន្មានពួក ។ បេ ។ បញ្ជិត្តព្រះអង្គដ៏ចវេន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្សុក្សានវត្តមហត់ធ្លត់ ១ ។ ១ ប បញ្ជីត្រព្រះអង្គីដ៏ចំរើន កិត្តអ្នកកាន់សោសានិកធុតង្គី y ។ បញ្ជាព្រះអង្គ័ដ៏ចរេន ភក្អភកាន់អញ្ចោកាសិត មានប៉ុន្មា នពុក ធ្នាត់ មានប៉ុន្មានពួក ។ បញ្ជិត្រព្រះអង្គីដ៏ចំរើន ភិក្សាភកាន់គេចវិវក_ ប៣ត្រព្រះអង្គ័ដ់ចរេន មានប៉ុន្មានពុក ភិ**ក្**អត្តានស្ប_ ទាន់ នាំភ្នំគ្នា ទាន់ប៉ុន្មាន់ពួក **។** បញ្ជាត្រព្រះអង្គីដែលវេន បពត្រព្រះង្គីដីចរេន នេសជ្ឈកធុតង្គ មានបុន្ទានពុក ។ យថាសន្តិតធុតុគ្គី មានបុ**នា**នពួក ។ ប**ព**ត្រព្រះអង្គ័យ នេ ក្**តុអ្**កកាន ឯកាសនិកធុតង្គី មានប៉ុនានពួក ។ បពិត្រព្រះអង្គជ័បិវេន

វិនយប់និកេ បរិវាភេ

ច្រើញ មួយ ស្នេស សង្គ្នា សង្គ្ន្ធិ្សិស្គ្នា សង្គ្និសិស្គ្ន្ធិស

ធ្ងតង្គវគ្នោ ធង្នោ ។

តសុវុឌ្ធានំ

(၆ရ၆) များကျားကော ပော်လှူာ်မိလှ $^{(0)}$

រុឌ្ឌសុសានបញ្ចំ

១ ឱ. ម. ប៊ុណ្ឌូបំសេច ។

នៃយប់ដក បរិវារៈ

១លុប**ញ្**ភាគ្គិកធុតង្គ មានប៉ុន្មានពួក ។ បពិត្រព្រះអង្គចំរើន ភិក្ខុអ្**ក** កានបត្តបណ្ឌិកធុតុគ្គ មានប៉ុន្មានពួក ។ ព្រះអង្គី (ខង់ត្រាស់ថា ម្នាល ទេបាល ភិត្តអត្តភាពប្រាស្នាត់ពុត្ស មាន ៥ ពួក ។ ៥ ពួក គឺអ្វី ៖ ។ គឺភិត្តអ្នកកានបត្តបណ្ឌិតធុតុង្គី ព្រោះសេចក្តីល្ងង់ផ្ងៃង៍ ១ ភិត្តអ្នកកាន់ បត្តបណ្ឌិតផុតង្គី មានសេចក្តីប្រាថ្នាលាមត មានសេចក្តីប្រាថ្នាគ្រប សង្គ័ត ១ ភិត្តអត្តកាន់បន្តបណ្ឌិតផុតង្គី ព្រោះធ្ងត ព្រោះរាយមាយចិត្ត ១ កិត្តអ្នកកាន់បត្តបណ្ឌិតជុត្ត ដោយគិតថា កិត្តអ្នកកាន់បត្តបណ្ឌិតជុត្តង្គ ព្រះពុទ្ធនឹងពួកសារត់ខ្ពែះពុទ្ធតែងសរសើរ១ កិត្តម្នកកាន់បត្តប**ណ្**កធុ-តង្គ ព្រោះអាស្រ័យសេចក្ដីប្រាថ្នាតិចផង ព្រោះអាស្រ័យសេចក្ដីសត្តោស ផង ព្រោះអាស្រ័យការដុសទាត់ចិត្តផង ព្រោះអាស្រ័យសេចក្ដីសាត់ផង ព្រោះអាស្រ័យសេចក្ដីប្រតិបត្តិដែលមានប្រយោជន៍នេះផង ១ ។ ម្នាល ឧហ្លាល កក្អក្កានបត្តបណ្ឌាក់ធុតុស្គី មាន ៤ ពួក នេះឯង ប

ចប់ ធុតង្គាត្ត ទី ៦ ។

ទទ្ធានគឺបញ្ជីរឿងនៃធុតង្គវគ្គ នោះដូច្នេះ
[២៧៥] និយាយអំពីកិត្តកាន់អារញាកធុតង្គ១ កិត្តកាន់បណ្ឌបាតិកធុតង្គី ១ កិត្តកាន់បើសុក្សាកធុតង្គី ១ កិត្តកាន់រុក្ខមូលកធុតត្ត ១ កិត្តកាន់សោសានិកធុតង្គី ១ ជាគំរប់ ៥ កិត្តកាន់

ឧបាលិបញ្ហា បញ្ហម្មសាវា**ភ**េខយោ

អយ្យោ នេ**ន្ទ**រព្រំស្វ

សមនាន នេសឆ្លឺកា

សន្ទាត់សង្សញ្ជា

១៧ជ**ញ្**ជត្ត្**ខំ**ណ្ឌាំកាត់ ។

ឧបាលិបញ្ជា: មុសាវាទមាន ៩ យ៉ាងជាដើម

(២៧៦) ព្រះទេបាល ក្រាបបង្គ័ទូលស្បូថា បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មុសាវាទ មានប៉ុន្មានយ៉ាង ។ ព្រះអង្គខ្មែន់ត្រាស់ថា ម្នាលទេបាល មុសាវាទ នេះមាន ៥ យ៉ាង ។ ៥ យ៉ាង គឺអ្វីទុះ ។ គឺមុសាវាទ ដល់នូវបា្តាធិក ក៏មាន មុសាវាទ ដល់នូវសង្ឃាទិសេសក៏មាន មុសាវាទ ដល់នូវថ្មល្ច័យ ក៏មាន មុសាវាទ ដល់នូវបាច់ត្តិយៈក៏មាន មុសាវាទ ដល់នូវទុក្កដក៏មាន ។ ម្នាលទេបាល មុសាវាទ មាន ៥ យ៉ាងនេះឯង ។

(២៧៧) ព្រះ« បាល ក្រាបបង្គំ ខូលស្សថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
ភិត្តប្រុកបដោយអង្គប៉ុន្មាន កាលបើបញ្ឈប់នូវ « បោសថ ឬបវារណាក្នុង
កណ្តាលដំនុំសង្ឃ សង្ឃគប្បីសង្គត់សង្គិនថា ម្នាលភិក្ខុ ហ្គើយ លោក
កុបង្គំ ហេតុ កុំធ្វើជម្លោះ កុំទាស់ ខែន៍ កុំវៃជា គ្នា ឡើយ ដូច្នេះ ហើយសឹម
ធ្វើ « បោសថ ឬបវារណា ។ ព្រះអង្គ ខ្ទង់ត្រាស់ថា ម្នាល « បាល់

វិនយប់ដកេ បរិវាភេ

សមញ្ជាត់តស្ប គឺ 🧃 គោ សខ្យឹងជើប ខាសេតុ វា ប្សាលោ វា ៤ ខេត្តសុក្រ អល់ ភិក្ខុ មា ភណ្ឌូធំ មា តេល្ហ មា វិត្តហំ មា វិវាឧត្តិ ជុំមច្ចិត្តា ស ឡេជ ខេញ្ចាំ ។ អលថ្លី ខ∣ហោត ៣ **ហេ** ខអខ∈ាត ត្តោ **ខ** ေးရသည္မေရးကြာ နည္ဆိုင္သည့္အေနျပည္သည့္အေနျပည္သည့္အေလး နည္သည့္အေလးမွာ နည္သည့္အေလးမွာ အေလးမွာ အေလးမွာ အေလးမွာ အေလ ត់មេហ៍ ទោ ឧទាល់ ខញ្ចូលខ្លែហ៍ សមញ្ញត្តស្ប ក្^ង្គ នោ សឡ័ង**ដៅ ្ន** សេមជូ*ង* សុប្រហុ ្ង សុធន្ន សា ដែល ភ្នំ ស អហើច ស មហស ស វ៉ូមីស ស វិកឧត្តិ ជុំមខ្គុិត្តា សង្ឃេន ជទេសដោ ក មករណា វ កាត់ណ ។ អស់សេច និយល់ ឧណិស្សើល មាន-ញ្ជាត់ត្រៅ ភ្លៃ នេះ មនុះ នេះ ស្ដាំង នេង ស្ដាំង នេង ស្ដាង នេង ស្ដាំង នេង ស្ដាំង នេង ស្ដាំង នេះ ស្ដាំង នេះ ស្ដាំង នេះ ស្ដា វាឋ ខេត្តស្បា អល់ ភិក្ខុ ខា ភណ្ឌ្ធំ ខា ភាលមាំ ខា វិក្តុហ៍ ទាវិវាឧន្តិ ជុំមន្តិត្យ សង់គ្រេ ខ្មោសដោ វា ត្ស ហោ ប្រមានណិ ៤ ២៩ គេល ខ្ពស់ ៤ មនុះ-សុន្ធតាយសមាថារោ យោត អប់រសុន្ធវិបីសមាថារោ យោត៌ អមរិសុឌ្ធាជីវេ យោត៌ តាលោ យោត៌ អព្យុត្នោ

វិនយបិដក បរិវារៈ

ក់ត្វប្រកបដោយអង្គ ៥ កាលបើបញ្ជាប់នូវ«បោសថ ឬបវាវ**ណាក្**ផ កណ្ដាលជំនុំសង្ឃ សង្ឃគប្បីសង្គិតសង្គិនថា ម្នាលកិត្ត ណ្ដើយលោក កុំបង្គលេតុ កុំធ្វើជម្លោះ កុំខាស់ ខែង កុំវីវាខគ្នា ឡើយ ដូច្នេះ ហើយសឹម ធ្វើទ ព្រេសថ ឬបវារណា ។ អង្គី៩ គឺអ្វី ៖ ។ គឺភិត្ត្ជជាអ្នកមិនភ្លស ហ្ថ ១ ជាមនុស្សល្អ ទ មិនមែនជាប**ក**តត្ត ១ ជាអ្**ក**និយាយដោយ ចំណង៍ នឹងឲ្យភិក្ខុដ ៃឃ្វាត (៣កសាសនា)១ ជាអ្នកមន្យុជាថ្នានឹងចេញ **ហក**អាបត្តិ 🤊 ។ ម្នាល់ ទេស្ត្រប្រ**ក**ប ដោយអង្គី ៤ នេះឯង កាល បើ សង្គិនថា ម្នាលកិត្ត ហើយលោក កុំបង្គហេតុ កុំធ្វើជម្ងោះ កុំពស ខែង កុំវិវាខគ្នាខ្យើយ ដូច្នេះហើយសឹមធ្វើទប្រោសថ ថ្ម**បវា**រណា ។ ម្នាល់ទីបាល ភិក្ខុប្រភពដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត កាលបើបញ្ឈប់នូវ ទ ទោសថ ឬបវាវ**ណាក្នុងកណ្ដា**លជំនុំសង្ឃ សង្ឃគប្បីសង្គិតសង្គិនថា ម្នាលភិក្ខុ រណ្ឌីយលោក កុំបង្គំហេតុ កុំធ្វើជម្លោះ កុំពេសខែង កុំវិវាខគ្នា ទ្បើយ ដូច្នេះហើយសឹមធ្វើទុះបាសថ ឬបក់វណា ។ អង្គ ៤ គឺ អ៉ូខ្លះ ។ គឺភិក្ខុជាអ្នមនេកាយសមាថាមេនបស្ខេ ១ មានវិបសមាថាវ មិនបរសុទ្ធ ១ មានអាជីវៈមិនបរសុទ្ធ ១ ជាមនុស្សល្អមិនឈ្មាស់វ ១

ឧបាលិបញ្ចក់ បញ្ជង្គុំសមគ្នាគត់ស្ស អនុយោគោ ន ទាត់ញោ

អណ្ឌួនភាពភា ព្រោតិ ភលេសភាពភា ។ ៩មេហ៍ ទោ ខ្ទាល់ ខេញ្ហសុទ្ល់ សមញ្ញាត់នស្ប អិក្សុ សេច័្យម្បៀ ខ្ទោសថំ ៦ ២៦៣ សំ ២៤០ខ្លួស អ្នល់ អិក្សុ មា អណ្ឌួធំ មា កាលមាំ មា វិក្សេ មា វិភឧធ្លិ ខុមខ្ចិត្តា ស ច័ន្ទ្រ ខ្ទោស ថោ ៦ ២៦៣ វិក្សា កា-

 ឧបាលិបញ្ជា: សង្ឃមិនត្រូវឲ្យការសាកសួរដល់អភិប្រកបដោយអង្គ ៥

ជាអ្នកធ្វើការបង្គ័ហេតុ ធ្វើជម្លោះ ១។ ម្នាល់ទេធ្វាល់ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ៩ តាលបើបញ**្ជ**ប់នូវទម្សេសថ ប្តូបវារណាក្នុងតណ្តាលដ៏នុំសង្ឃ សង្ឃគប្បីសង្កិតសង្គិនថា ម្នាលកិត្ត ណ្ដើយលោកកុំបង្គំហេតុ កុំធ្វើជម្ងោះ កុំទាស់ ខែង កុំវិជាខគ្នា ឡើយ ដូច្នេះហើយសិមធ្វើទយ្វេសថ ថ្មបារណា ។ (២៧៨) ព្រះទេបាល ក្រាបបង្គំទូលស្បូរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សង្ឃមិនត្រូវឲ្យការសាកសួរដល់កក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន។ ព្រះ អង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល់ទេចាល់ សង្ឃមិនត្រូវឲ្យការសាក់សួរ ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ។ អង្គ ៩ គឺអូខ្លះ ។ គឺកំកូមិនជំងឺអាបត្ត នឹងអនាបត្ត ១ មិនដឹងអាបត្តស្រាល ដឹងធ្ងន់ ១ មិនដឹងសាវសេសាបត្តិនឹង អនវាសេសាបត្ត មិនជំងឺទុដ្ឋហ្វបត្តិនឹងអទុដ្ឋហ្វបត្តិ ១ មិនដំងឹសប្ប_ ជិតថ្នាបត្ត^(ឧ) នំងិអប្បជិ**តថ្នា**បត្ត^(២)១ ។ ម្នាល់ទេបាល សង្ឃឹមនត្រវិឲ្យ ការសាកសួរដល់កក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គី ៩ នេះឯង ។ ម្នាល់ទីព្យល់ សង្ឃត្រវិទ្យិការសាតសួរដល់ភិក្ខុ ដែលប្រតបដោយអង្គ ៤ ៗ អង្គ ៤ គឺអុំខ្លះ ។ គីភិក្ខុដ៏ងីនូវអាបត្តិនឹងអនាបត្ត ១ ដឹងនូវអាបត្តិស្រាល

០ ប្រែយ៉ា អាមត្តិដែលកែត្រឡប់ដោយវុឌ្ណានាំធឺនឹងទេសភាធិវីបាន ។ ៤ ប្រែយ៉ា អាមត្តិដែល កែត្រឡប់មិនបាន គឺបារាជិកាបត្តិ ។

វិនយប់ិងកេ បរិវាររា

តេញាតិ ។

នេះញាតិ ។

នេះញាតិ ។

(២៧៤) គេនួញ ៩ សា មន្តេំ មានខ្លុំ មានទ្ទឹមនេត្ត ។

សាន្ត្រំ មានជីខ្មុំ ។ ឧសិសិសិស មានប្រាសា មានប្បស់ មានប្រាសា មានប្

១ តប៉ាលញ្ចាំភាតិ បាហៅ យុត្តតរោ ។

នៃយប់ដែក បរិវារៈ

អាការ ៥ ដទៃទៀត ។ អាការ ៥ គឺអ្វីខ្លះ ។ គឺកិត្តត្រូវអាបត្តិ
ដោយអាការមិនឃើញ (๑) ១ ត្រូវដោយអាការមិនព្ (៤) ១ ត្រូវដោយដេក
លក់(៣)១ ត្រូវដោយខ្លួនសំគាល់ពិត(៤) ១ ត្រូវដោយក្ដេចស្មារត់(៩)១
ម្នាល់ទំពុល កិត្តត្រូវអាបត្តិ ដោយអាការ៥នេះឯន៍ ។

១ អង្គិកជា ជា ភិក្ខុសង្ស័យ ហើយធ្វើលើកម្មមិនគួរ ដោយមិនបានដូបវិន័យធរ ។ ៤ ធ្វើកម្មមិនគួរ ដោយមិនបានដូបវិន័យធរ ។ ៤ ធ្វើកម្មមិនគួរ ដោយមិនបានដូបវិន័យធរ ។ ៤ ធ្វើកម្មមិនគួរ ព្រោះមិនសូវឬមិនប្រុងស្គាប់ពាក្យវិន័យធរ ដែលអធិប្បាយពីកមគួរនឹងមិនគួរដល់ភិក្ខុងទៃ ។ ៣ ត្រូវអាបត្តិដោយដែកលក់ តាមសិក្ខាបទដែលហាមការដេករួមនឹងសាមណេរជា ដើម ។ ៤ របស់មិនគួរ តែភិក្ខុសំតាល់ជាជាក់ជាគួរ ។ ៥ត្រូវដោយឲ្យរា ត្រី១កន្ងងទៅជាដើម។

^aបាលិបញ្ចក់ បញ្ចវេស បញ្ចវេសណិយា

នយហ្សាណិរ មៀរមាន ។ ញុង អូរួយអៀរមាន ។ ឈុង

(៤៤០) ព្រះ•បុរល៍ក្រាបបង្គ័ទូលស្បូរថា បពិត្រប្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រេះមនុប្ច័ន្ទនយ៉ាង ។ ព្រះអង្គខ្ពែងត្រាស់ថា ម្នាល់ទេបុល ពៀវនេះ មាន ៩ យ៉ាង ។ ពៀវ ៩ យ៉ាង គឺអ៊ីទ្វះ ។ គឺការញ៉ាំងសត្ទមានជីវិត ឲ្យព្រក់ចុះឲ្យវិនាស ១ ការកាន់យកទ្រព្យ ដល់គេមិនឲ្យ ១ ការប្រព្រឹត្តិ ខុសក្នុងកាមទាំងឡាយ ១ ការនិយាយកុហក ១ ហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តី ប្រមាទ ព្រោះជីកទឹកស្រវឹង គឺសុពុនឹងមេវ័យ ១ ម្នាល់ទំពុល ពៀវ មាន ៩ យ៉ាងនេះឯង ។

(២៤๑) ព្រះទេបាល់ក្រាបបង្គំខូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
ការយារៀវ មានប៉ុន្មាន។ ព្រះអង្គខ្មែន់គ្រាស់ថា ម្នាលទេបាល់ កិរិយារៀវ
មាន ៥ យ៉ាង ។ ៥ យ៉ាង គឺអ្វីខ្លះ ។ គឺកិរិយារៀវបាកការញ៉ាំងសត្វមាន
ជីវិតឲ្យវិនាស ១ កិរិយារៀវបាកការកាន់យកខ្មែញ ដែលគេមិនបាន
ឲ្យ ១ កិរិយារៀវបាកការប្រព្រឹត្តខុស ក្នុងកាមទាំងឡាយ ១ កិរិយារៀវ
បាកការនិយាយកុហក ១ កិរិយារៀវបាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ
ព្រោះជីកទឹកស្រឹងគឺសុវានឹងមេរ័យ ១ ។ ម្នាលទេបាល់ កិរិយារៀវមាន
៥ យ៉ាងនេះឯង ។

វិនយប់ជិកេ បរិវារា

(၉၄၉) ဆက္ ဒေ သေ များ ၏ ကောင်းမွာ ရေ មាន ន្ទាល់ ពួសខានិ ។ ភាគមានិ បញ្ ។ ញាតិពុសជំ ភោគពុសជំ ភេគពុសជំ សីលរាស្រជំ ឧិឌ្ឍសជំ។ ៩មាន ទោ ឧទាល់ បញ្ជាស្រល់និតិ។ (២៨១) ភាតិ ជុ ទោ ភាផ្ដេ សម្បូនាតិ ។ បញ្ចុំមា ខ្ទាល់ សម្បូន ។ ភាគអា បញ្ចុ ។ ញាតិសម្បីនា ភោតសម្បីនា អារោតុស្រម្យីនា ស៊ីល-សម្បីខា ខ្ញុំសម្បីខា ។ ៩៩៦ ទោ នទាល់ បញ្

សម្បូនាតិ។

មុសាវាទវិញ្ហោ សត្ថមោ ។

នៃយប់ជា បរិវារៈ

(២៨৬) ព្រះ ទេបាល់ក្រាបបង្គ័ន្ធលសួរថា បតិត្រៃព្រះអង្គីជីខំរើន
សេចក្តីនៃសេ មានប៉ុស្មាន ។ ព្រះអង្គខ្មែត់ត្រាស់ថា ម្នាល់ទទាល់ សេចក្តី
វិនាស មាន ៥ យ៉ាង៍ ។ ៥ យ៉ាង៍ គឺអ៊ីខ្លះ ។ គឺសេចក្តីនៃសេញាតិ ១
សេចក្តីនៃសេកោគសម្បត្តិ ១ សេចក្តីនៃសេញោះរោគ ១ សេចក្តីនៃស ស័ល ១ សេចក្តីនៃសេញោះខិដ្ឋិ ១ ។ ម្នាល់ទំពុល សេចក្តីនៃសេ មាន ៥ យ៉ាង៍នេះជំងឺ ។

(២៨១) ព្រះឧប្តលិក្រាបបង្គុំទូលស្លូវថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
សម្បូត គឺសេចក្តីបរិបូណ៌ មានប៉ុន្មានយ៉ាន៍ ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់គ្រាស់ថា
ម្នាលឧប្តលិ សេចក្តីបរិបូណ៌ មាន ៥ យ៉ាន៍ ។ ៥ យ៉ាន៍ គឺអ៊ីខ្លះ ។
គឺសេចក្តីបរិបូណ៌ដោយញាតិ ១ សេចក្តីបរិបូណ៌ដោយកោតសម្បត្តិ ១
សេចក្តីបរិបូណ៌ដោយអាការមិនមានរោគ ១ សេចក្តីបរិបូណ៌ដោយសីល ១
សេចក្តីបរិបូណ៌ដោយមាការមិនមានរោគ ១ សេចក្តីបរិបូណ៌ដោយសីល ១
សេចក្តីបរិបូណ៌ដោយទិដ្ឋិត្រូវ ១ ។ ម្នាលឧប្តលិ សេចក្តីបរិបូណ៌មាន ៥
យ៉ាង៍នេះឯង៍ ។

ប្រ មុសាវាទវគ្គ ទី 🕅 ។

ឧបាលិបញ្ចក់ ឧទ្ធានឝាថា ភិក្ខុនោ កម្មុំ ភាគព្វំ

តស្បន្ទាន់

ស្នាត់ អូស្តី លោ មេ មួន មួន មួន មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្តិ មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្

ឧបាលមញ្ជា: ឧទ្ទានគាយ វាក្នុនីបង្ឈុកគ្រើកម្មសេឋាក្ ទទ្ទាន គឺបញ្ជាំរឿង នៃមុសាវាខវគ្គ នោះ ដូច្នេះ

(២៤៤) និយាយអំពីមុសវាទ ១ អំពីសង្ឃត្រូវសង្គត់សង្គិន

កិត្ត ១ អំពីកិត្តប្រកបដោយអង្គ ៥ ដ់ខែទៀត ១ អំពីការសាត

ស្បូ ១ អំពីកិត្តត្រូវអាបត្ត ១ អំពីកិត្តត្រូវអាបត្ត ដោយអាការ

៥ ដទៃទៀត ១ អំពីពៀរ ១ អំពីកិរិយារៀរ ១ អំពីសេចក្តី

វិនាស១អំពីសេចក្តីបរិបូណ៌ ១(នេះ)ជាសង្គហវគ្គទីព្រាពីរ ។

(២៨៥) ព្រះមហ្លាស់ក្រាបបន្តិ៍ឲ្យលស្បាញ បញ្ជិតព្រះអន្តដ៏ចំរើន ភិក្ខុ ប្រកបដោយអន្តប៉ុន្មាន ដែលភិក្ខុនីសង្ឃត្រូវធ្វើកម្ម។ ព្រះអន្ត្ទទ្រន់ត្រាស់ ថា ម្នាល់ទហ្លាស់ ភិក្ខុប្រកបដោយអន្ត ៩ ដែលភិក្ខុនីសង្ឃត្រូវធ្វើកម្ម គឺ ភិក្ខុនីសង្ឃ មិនត្រូវថាយបន្តិ៍ភិក្ខុនោះ ទើយ ។ អង្គ ៩ គឺអ៊ីខ្លះ ។ គឺភិក្ខុ បើកកាយបង្ហាញពួកភិក្ខុនី ១ បើកក្បៅបង្ហាញ ១ បើកអង្គដាត់ បង្ហាញ ១ បើកចង្ចួយស្មានាំងសង់ខាងបង្ហាញ ១ និយាយល្បូងប្តូវផ្គុំ នឹងគ្រប់ស្គ ១ ។ ម្នាល់ទហ្លាល់ ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង ដែល ភិក្ខុនីសង្ឃត្រូវធ្វើកម្ម គឺភិក្ខុនីសង្ឃ មិនត្រូវថាយបង្គំភិត្តនោះ ទៀយ ។

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

អចរេហ៍ ខ្លាល់ ចញ្ចូលខ្លែហ៍ សមញ្ញាតតស្ប ភិទ្ធានោភិទ្ធិនិសង្ឃេះ កម្ម កានព្វំអង្គិយោ សោ ភិទ្ធា ភិទ្ធាធីសង់ ឡែជ។ ភាគមេហ៍ បញ្ហា ។ ភិទ្ធាធិ<mark>ជំ</mark> អហាតាយ មសេក្តតិ កិត្ត្លិជំ អនត្តាយ មរិសក្តិ ភិទ្ធ្លេខ អនាវាសា**យ** ប្រឹស្ត្តាតិ ភិទ្ធ្លេ**ហេ អ**េត្តា-សតិ បរិកាសតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុជីហិ ភេ ខេតិ ។ ៩មេហិ **ទោ ខ្**ទាល់ **ខ**ញ្ចបន្តេីញ សមញ្ញក់តុស្បា ភិត្ត្តិសង្ឃេះ កម្ម កានព្វ អវត្ថិយោ សោ ភិត្តុ ភិក្ខុដែស ឡើន ។ អប ទេហិច ខុសលំ បញ្ចូល ខ្ពុំហ សមណ្ឌតស្បត្តក្ដាល ភិក្ខុជិស ឡើនៅ កម្ម កាត់ព្វ អវត្ថិយោ សោ ភិក្ខុ ភិក្ខុធិសម្ប៉េជ្ជ ។ ភាគមេហិ បញ្ហា ។ ភិក្ខុជ័ជ អហាភាយ បរិសក្កត់ ភិក្ខុជ័ជ អនត្តាយ បុរសក្កត់ ភិក្ខុន៍នំ អនាវាសាយ បុរសក្កត់ ត់ទុស្ស មក្តោសន៍ បរិភាសន៍ ក៏ក្ កំឡូសំបាំ សម្បាយោដេន៍ ។ ឥមេហ៍ ទោ ឧទាល៍ បញ្ចូលផ្ដេញ សមជ្ជាក់តស្ប ភិក្ខុ ដោ ភិក្ខុ ដែស ឡើនៅ កម្មុំ កាត់ព្វំ មាទ្ធិយោ សោ ភិក្ខុ ភិក្ខុនិសន្បែនតិ ។

វិនយបំផក បរិវារៈ

ម្នាលទបាល ភក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត ភក្ខុនិសង្ឃក៏ត្រូវធ្វេកម្ ដែរ គឺភក្ខុនិសង្ឃ មិនត្រវិហ្វាយបង្គ័កក្តុនោះឲ្យយ ។ អង្គ ៤ គឺអ ខ្លះ ។ គឺភិក្ខុព្យាយាមដើម្បីមិនឲ្យបានលាកដល់ពួកភិក្ខុនី ១ ព**្យា**យាម ដើម្បីមិនឲ្យមានប្រយោជន៍ដល់ពួកភិក្ខុនី ១ ព្យាយាមដើម្បីមិនឲ្យមានទី លំ នៅដល់ពួកភិក្ខុនី ១ ដេរគំរាមភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ឲ្យពួកភិក្ខុបែក**ហក** ពួកភិត្ត្ទី១ ។ ម្នាល « ហុល ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង ដែលភិក្ខុនី_ សង្ឃត្រូវធ្វើកម្ម គឺកិត្ត្ទិសង្ឃ មិនត្រូវថ្វាយបង្គ័កិត្តនោះឡើយ ។ ម្នាល ទេហ្ល កិត្តប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត កិកិត្តនីស**ឡូ**ត្រូវធ្វើកម្មដែរ គឺ ភិក្ខុខិសង្ឃ មិនត្រូវថ្វាយបង្គិភិក្ខុនោះទ្វើយ ។ អង្គ៩ គឺអូ១៖ ។ គិតិក្ខុព្យាយាមដើម្បីមិនឲ្យមានលាកដល់ពួកកិត្ត្ និ ១ ព្យាយា**ម**ដើម្បី**មិ**ន ឲ្យមានប្រយោជន៍ដល់ពួកកិត្តទី ១ ព្យាយាមដើម្បីមិនឲ្យមាន**ទី**លំនៅ ដល់កិត្តទី ១ ដេរគំរាមកិត្តទីទាំងឡាយ ១ ៨វិជ្ជពួកកិត្តនិងពួក ភិក្ខុនី ១ ។ ម្នាល (ហុល ភិក្ខុ ប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង ដែលភិក្ខុនី សផ្សត្រវិធ្វើកម្ម គឺគិត្តខិសផ្ស មិនត្រវិថ្វាយបន្តិគិត្ត នោះឡើយ ។

ឧបាលិបញ្ចក់ បញ្ចង្គួលមន្ថាគតាយ ភិក្ខុនិយា កម្ម ភាគព្វំ

កតាយ ក់ក្នុធិយា កម្ម កាត់ព្រំ ។ បញ្ហា្ទាល់ អន្តេ៍ហិ សមញ្ញកសោយ ភិក្ខុធិយា កម្ម កាត់ព្វំ ។ កានមេហ៍ មញ្ច្រាំ ។ វិវាត្យ កាយ កិត្ត្ ជំ ឧស្បេត្ត នុំឧស្សេត្តិអន្តជាតំឧសេ្បត់នេកាអំសក្កាដេឧស្សេត្តិ នុំភាសត៌ កំហ៊ី សម្ប<mark>ុយោ ដេ</mark>ត៌។ ៩ មេហ៍ ទោ ខ្ទេល់ បញ្ចបន្តេចាំ សមន្ទាតតាយ ភិក្ខុនិយា កម្មុំ កានព្វ។ ធំយា កម្លំ ភាតព្វេ ភាតមេហ៍ មញ្ហាំ។ កិត្ត្ជំ អណ្តាយ មរិសក្តាត់ កិត្ត្ធំ អនត្តាយ មរិសក្តាត់ តិត្ត្រំ អនាវាសាយ បរិសត្តតិ គិត្ត អត្តោសត៌ មរិកាសត់ កិត្ត្ត យោ កិត្ត្ ហ កែ ខេត្ត ។ ឥមេហិ ទោ ខ្ទាល់ ខេញ្ចកន្ដេចាំ សមញ្ញាតតាយ ភិក្ខុធំយា កម្ម កាន់ ។ អមមេលិខិ ឧទាលិ មញ្ជបង្ដើញ សមញ្ជាតាយ ភិក្ខុធិយា កម្ម៉េ កាតពុំ។ ភាតមេហិ មញ្ចាំ ។ ក់ត្តូន មហាកាយ មរិសត្តត់ ក់ត្តូន អនត្ថាយ បរិសត្តតិ កិត្ត្ធ អេលវាសាយ បរិសត្តតិ ឧបាលិបញ្ជា: សង្ឃត្រូវធ្វើកម្មដល់ភិក្ខុន៍ដែលប្រកបដោយអង្គ ដ

(៤៨៦) ព្រះទបាល់ក្រាបបង្គ័ទ្ធលសុរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរិន សង្ឃត្រូវធ្វើកម្មដល់ភិក្ខុនី ដែលប្រកបដោយអន្តប៉ុន្មាន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា ម្នាល់ ពុល្ចិល សង្ឃត្រូវធ្វើកម្មដល់កក្ខុនី ដែលប្រកបដោយ អន្តែ៩។ អន្ត ៩ អ្វី ៖ ។ គឺភិត្តុន៍ដែល បើកកាយ បង្ហាញពួកភិត្ត ១ បេតក្ដៅបង្ហាញ ១ បេត្តអង្គជាតបង្ហាញ ១ បេត្តបង្ហ្យ សុំងសង្ខាង បង្ហាញ១ ខិយាយហ្បួង ប្ដៅ្ជុំនឹងគ្រហស្ទ១ គ្នាល•ហ្ល សង្ឃ ត្រាំធ្វេកម្មដល់កិត្ត្ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង ។ ម្នាល់ទបាល់ សង្ឃត្រូវធ្វេកម្មដល់កក្ខន្ទី ដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ដទៃទៀត ។ អង្គ ៩ គឺអ្វី ? គឺភិត្តុនីព្យាយាមដើម្បីមិនឲ្យមានលាក ដល់ពួកកក្តុ ១ ព្យាយាមដើម្បីមិនឲ្យមានប្រយោជន៍ ដល់ពួកភិក្ខុ ១ ព្យាយាមដើម្បីមិន ឲ្យមានទីលំនៅ ដល់ពួកកិត្ត ដៅគេំរាមកិត្តព៌ងឡាយ ១ ធ្វើពួកកិត្តនី ឲ្យបែកហកពួកកិត្ត ១ ។ ម្នាល់ ទេបាល សង្ឃគ្រវធ្វេកម្មដល់កិត្តន៍ដែល ប្រកបដោយអង្គ័ ៩ នេះឯង ។ គ្នាលទបាល សង្ឃគ្រាំធ្វេកម្មដល់កិត្តន ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត ។ អង្គ ៥ គឺអូខ្លះ ។ គឺកត្តព្រួ-យាមដើម្បីមិនឲ្យមានលាកដល់ក**ក្** ១ ព្យាយាមដើម្បីមិនឲ្យមា**ន**ប្រ-យោជន៍ដល់ពួកភិក្ខុ ១ ព្យាយាមដើម្បីមិនឲ្យមានទីលំ ទៅ ដល់ពួកភិក្ខុ ១

នៃយប់ជកេ បរិវាភេ

ភិក្ខុ អក្តោសន៍ មាំភាសន៍ ភិក្ខុខំយោ ភិក្ខុហ៍ សម្បយោជន៍ ។ «មេហ៍ ទោ ឧភាល៍ មញ្ហស្ត្រី សមញ្ជសាយ ភិក្ខុខិយា កម្មុំ កាន់ពូឆ្នំ ។

(២៨៧) ភាគីហិជុ ទោ កណ្ដេងភ្លេំ សមញ្ជាក-នេះ កំក្ខា កំក្ខាធំ នំវានោ ខ ឋាមេនញ្ជានិ ។ **ប**ញ្ហេសាល់ អន្តេ័ល សម**្ពាក**គេជេ ភិក្សាល ភិក្សាជ័យ ជុំជា ខេ ៤ ខេត ត្រោ ។ កាត មេហិ **ខ**េត្ត ។ អល់ ឆ្នឹ ច យោត៌ ៣ លោ ច អបកាត េត្តា ច ចាវេលជ៌ប្ប_ យោវត្ត យោត៌ នោវុឌ្ឍភាធិច្បាយោ ។ ៩មេហិ ទោ ទទល់ បញ្ចេចខ្ដែល សមន្តាក់នេះ កិត្តនា កិត្តដំនំ និវា ទោលប់ បេត្ត ព្យោ ។ អេច ហេសា ប៉ា និទ្ធា លិ**ំ បញ្**ស ខ្លែ<u>។</u> ហ សមញ្ជាត់ គេជ កិត្តាល កិត្តាធំធំ ខ្ញុំវាលេ ឧ ឋបែ-តេ ្យេ ។ 🦟 នេ មេហិ មញ្ជាំ ។ អប់រសុធ្គាលស**មា** 🗕 ចារោយរាត់ អបរិសុធ្លាប់សមាចារោយរាត់ អបរិសុធ្វា ... ជីវេ សោត ៣លេ យោត អព្យត្ត ន មដិពលេ មេខណៈ ពិធានា មេខា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត នទាល់ បញ្ចេច ស្តែ សមញ្ជាត់ គេន ភិក្ខុនិនិ

នៃយប់ជា បរិបៈ

ដេរគំរាមក់ក្នុ ១ ៩ ន្ត្រីពួកក់ក្នុន នៃពួកក់ក្នុ ១ ២ ម្នាល ទ បាល សង្ឃត្រវ ធ្វើកម្មដល់ក់ក្នុនី ដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង ។

[៤៤៧] ព្រះ 🕈 បាល់ក្រាបបង្គំ ខូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន មិនត្រូវបញ្ឈប់នូវឱ្យ ដល់ភិត្តនីទាំន ទ្បាយ ។ ព្រះអង្គទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលទបាល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ មិនត្រូវបញ្ឈ្នាំ នូវត្ថានដល់កក្ខនីទាំងទ្បាយទេ ។ អង្គ៩ គឺអ្វីខ្វះ ។ គក់ក្ដុមិនមានសេចក្ដីភ្នាស ១ ជាមនុស្សល្អ ១ មិនមែនជាបក់តត្ត ១ ជាអ្នកនិយាយប៉ង់ ញ៉ាំងក់ក្នុង ខេឲ្យឃ្វាត់លក់ (សាសនា) ១ មិនទ្រាថ្នា ន៍ងចេញថាកអាបត្តិ ១ ។ ម្នាល 🕈 ជាល់ ភិត្តុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង មិនត្រវបញ្ឈប់ខ្លាំ ខាវមល់កិត្តិនិពានីឡាយទេ ។ ម្នាល់ទបាល ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត ក៏មិនត្រូវបញ្ឈប់ខ្លុវឱ្យថា ដល់ កក្នេល់ដ៍ហ្វាយដែរ ។ អង្គ ៤ គឺអុំ១៖ ។ គឺកក្មានតាយសមា– លារមិនបរិសុទ្ធ មានវិចិសមា**ហារមិនប**រិសុទ្ធ ទានអាជីវៈមិនបរិ<u></u> សុទ្ធ ជាមនុស្សល្អមិនឈ្មាស់វៃ ១ កាលបើគសាកស្ប ក៏មិនអាចនឹង ឲ្យគេសាកសួរ១ ។ ម្នាល់ទេសុល កក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង៍

ឧកាលិបញ្ចាំ ភិក្ខុនីន់ ខាវទោ ន ឋាបេតញោ

ទុំកំ នោ ន ម មេត ត្យេ ។ អម មេ**លំ ខ ខុ** ទា លំ មញ្ចុស ខ្លែសំ សមញ្ជា នេះ នេះ កំត្តា នា កំត្តា និះ និកនោ ន មមេន ញោ ។ កតេមហ៍ បញ្ហើ ។ កោយកែនអភាពប្រសមន្នា-ហោត៌កាយិកាវាទស់កោធ អនាទារនេ **សម**ន្ទាក់តោ ហោត្តក្តុជំនំ អក្តោសតម្រាសគោ ហោត្តក្នុ និហ៌ សន្នឹ សំសដ្ឋោ វិហវតិ អជជុលោម៉ាកោជ សំ-សក្ដេធ។ ៩មេហ៍ ទោ ឧទាល់ បញ្ចប់ខ្ដេញ សមន្នា-ត់ នេះ ភិក្ខុនា ភិក្ខុជំនំ ខុំវានោ ន ឋយត់ ញោ ។ អប ហេ**បំ ខ**ុទាល់ ខេញ្ចមន្ត្តែ<mark>សំ សម</mark>្ពាក់គេជ ភិក្ខា ភិក្ខិជំ ខុំវានោ ជ ឋ បេតព្រេ ។ ភាគមេហ បញ្ចាំ ។ អល់ដ្លី ខ ហោះគំ ៣លោ ខ អប់គាត់ ត្តោ ខេត្តណ្ដាលនាយោធិតាលេខាតាយា សិក្សា-យ ខ ន បរិទ្ធាំការី ។ ឥមេហ៍ ទោ នទាលំ ខេញ្-ហង្គេល **សម**្នាត់ នេះ កក្ខា កក្ខិន្ទ ខ្ញុំវានោ ន ឋ មេត្តត្រាត់ ។

ឧបាលិបញ្ហាៈ ភិក្ខុមិនត្រូវបញ្ឈប់ឧវាទដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ

មនត្រាវបញ្សប់ឱ្យខ្មែកទដល់កិត្តនីទាំងឡាយទេ ។ ម្នាលទបាល កិត្តដែល ប្រកបដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត ក៏មិនត្រូវបញ្ឈប់នូវទ្វាទដល់កិត្តនិទាំង ទ្យាយដែរ ។ អង្គ ៥ គឺអ្វីខ្លះ ។ គឺភិក្ខុប្រកបដោយអនាចារខាងផ្លែកយ ១ **ប្រភបដោយអនាចារខាងផ្លៅវា**ច ច្រភបដោ**យ**យអ**នាចារទាំងផ្លែ** កាយទាំងផ្លូវវា**ហ** ១ ដេរគំរាមព្យួកភិត្ត្ត ១ នៅច្រឲ្យកច្រឲ្យ នឹងពួកភិត្ត្ ដោយសេចក្តីច្រឡុកច្រឡំមិនសមគួវ១ ។ ម្នាលទបាលិ កិត្តប្រកប ដោយអន្ត ៩ នេះឯង មិនត្រូវបញ្ឈប់នូវឱ្យ ដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ទេ ។ ម្នាល « បាល និត្តប្រកបដោយអង្គ ៥ ដ ខែ ទៀត ក៏មិនត្រូវបញ្ឈប់នូវឱ្យថ ដល់កិត្តទំពង់ ឡាយដែរ ។ អង្គ ៤ គឺអ៊ី១៖ ។ គឺកិត្តមិនមានសេច_ ត្តភាស ១ ជាមនុស្សល្អ ១ មិនមែនជាបកតត្ត ១ ជាអ្នកធ្វើនូវការ ชล์เ**ហគុ** ធ្វើនូវជម្លោះ ១ ជាអ្នកមិនធ្វើនូវសិក្ខាឲ្យបរិបូ**ណ៌** ១ គ្នាល ទ បាល កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង មិនត្រូវបញ្ឈប់នូវត្វាទ ដល់ភិក្ខុន៍ទាំងឡាយទេ ។

វិនយប់និកេ បុរិវាភេ

(៤៨៨) ភាគីហំ ឧ ទោ ភ ខេ្ត អ ខេ្តែហ៍ សមន្នា-ក់គ្នេស កិត្តិស កិត្តិសំ ខ្ញុំវាល ស ក ហេត ញោតិ ។ បញ្ហាទាល់ អន្តេ៍ហំ សមញ្ញាត់គេជ ភិក្ខាញ ភិក្ខុ-ជំ**នំ** ជុំជ្រា ន**ក**ហេត ក្តោ ។ កាត់ មេហិ **ម**ញ្ញលិ ។ តា**ឃ់** គេន អភាទាប់ សេមញ្ជាត់ តោ យោគិវា**ខស់**-កោន អនាចាប់ន សមន្ទាក់តោ យោត់ កាយ់កាវាច-ស់កោន អភាទារនេ សមញ្ញាត់តោ ហោត់ ភិក្ខាន់នំ មក្តោសភាប់តែស កោ ពោធិ ភិក្ខុផលិ សន្ទឹ សំ-សដ្ឋោ វិហវត៌ អននុលោម គេន សំសត្តេន។ វមេម៉ា ទោ ខ្ពស់ ខញ្ចូលខ្ពុំស សមគ្នាត់ នេះ ភិក្ខុនា ភិក្ខុជន ខ្ញុំវានោ ឧ គហេតុ ញោ ។ អបប្រេចិ ខ្ពស់ បញ្ចេច ស្ត្រី សម្ពាភ នេះ ភ្នំ ស្ត្រា ភិក្ខុ ដំនំ ង្វា នោ ជ ៩ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត យោត៌ តាលេ ខ អខភានត្តោ ខ គមិកោ វា យោត៌ តំហានោ វា ។ ៩មេល ទោ ឧទាល់ បញ្ចូលខ្លែល សមញ្ជាក់ គេខ កិត្តាលា កិត្តិធំខំ ខុំវានោ ខ ក ហេ-តេញេតិ ។

វិនយប់ិង។ បរិវារៈ

(៤៨៨) ព្រះទេច្នាល់គ្រាបបង្គ័ទ្ធលស្សថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កិត្តប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន ដែលមិនត្រវិឲ្យភូតភិក្ខុន៍កាន់យកឱវាធ ។ ព្រះអង្គីទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលទទ្ធាល ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៤ ដែលមិនត្រវិ ឲ្យពួកភិត្តនិកានយកទុវាទ ។ អង្គ ៤ គឺអ្វី » ។ គឺភិត្តប្រកប **ដោយអនាហារខាងីផ្ទុំកាយ ១ប្រកបដោយអនាហរខាងីផ្ទុំវ៉ាហ ១ប្រកប ដោយអនាហរទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាហ ១ ជាអ្នក**ដេរគំរាមពួកភិ**ក្ខ**ិ ១ ជាអ្នកនៅច្រឡុកច្រឡំនឹងពួកភិត្ត្នី ដោយសេចក្តីច្រឡុកច្រឡំមិនសម គ្យួ ១ ។ ម្នាល់ ទុស្សាដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង មិនត្រវិទ្យ ពួកកិត្តនិកានយកឱ្យខេ ។ ម្នាលខ្មាល់ កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ដ េ ទៀត កុំមិនត្រូវឲ្យពួកកក្ខុនិកានយកឱវាទដែរ ។ អង្គ ៥ គឺអ្វី៖ ។ គឺភិត្ត្មិនមានសេបត្តីស្វាស ១ ជាមនុស្សពាល ១ មិនមែនជា បក្សត្ត ១ ជាអ្នកដំណើរ ១ ជាអ្នកមានជម្ងឺ ១ ៗ ម្នាលខុហ្ល ភិក្ដុំដែល ប្រភបដោយង្គី ៥ នេះឯង មិនត្រវិទ្យាពួកភិត្តនីកាន់យកខ្មាំន ។ ឧបាលិបញ្ចាំ បញ្ចង្គួសមគ្នាគគេន សទ្ធឹ ន សាកញួតញោ

(៤៥៥) ៩៩០ ខែ ១ ១៩៩ ១៩៩០ មានិងម តេជ កិត្តិស ស<mark>នុំ ជ សាកា</mark>ស្គាត់ពោត ។ បញ្ហុ-ទាល់ អង្តេសាំ សមញ្ជាត់ នេះ ភិក្ខានា សន្ធឹ ន សា-កញ្ជាញ ។ ក្នុងមេល បញ្ហា ។ ន អសេក្គេន ស៊ីលត្តុន្ទេ សមញ្ជាត់តោ យោត៌ ន អសេក្គេន ស-មាជិក្ខុ នេ្ទ សមញ្ជាក់ តោ សេក្ខេត បញ្ហាខន្ទេន^(១) សមញ្ញាក់តោ ហោតិ ន អសេក្តោន វិមុត្តកូរន្ទេ សមញ្ជាក់តោ យោគនៈអសេក្គេនវិមុត្ត-ញ្ហាណឧស្បនក្ខាន្ទេជ សមន្ទាក់តោ យោតិ តមែហិ ទោ ខ្ទាល់ បញ្ចូលខ្ដែល សមន្ទាក់គេជ កិត្ត្ សខ្លី ឧ សាកាឡាតញោ ។ បញ្ហាចាល់ អង្តេចាំ សមញ្ជាត់ នេះ ភិក្ខុជា សន្ទឹ សាកាញ់ត់ព្យេ ។ កាត់-មេហ៍ បញ្ហាំ ។ អសេក្គេជ សីលក្ខុធ្វេជ សមញ្ញាក-តោ យោត៌ អសេក្គេជ សមាជិក្ខុផ្នេសមជ្ជាក់តោ យោត្ត អសេក្តេន បញ្ហា១ខ្លេន^(៤) សមន្តាក់តោ យោតិ អសេក្ខេត្តក្តិត្រូនសមន្តាក់ យោធិរសេក្ខេត វិទ្ធតិញ្ហា សានស្បនក្ខាន្ទេន សមន្ទាក់គោ យោក ។

e— ២ បញ្ហាក្ខុន្ទេនាតិ សំយោគោ សក្កុងភាសានុសារេន ក**ពោ យេកុយ្យេន ទិស្សតិ** ។

ឧបាលិបញ្ហា: អិក្ខុមិនត្រូវសាកញ្ហដាមួយនឹងអិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៥

(៤៨៩) ព្រះទបាល់ ក្រាបបង្គំទូលសួរថា បញ្ចិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរែន ភិក្ខុមិនត្រូវសាកិច្ចាជាមួយ នឹងកិត្ត ដែលប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន ។ ព្រះអង្គីទ្រង់ត្រាស់ថា ម្កាលទបាល កក្ដុមិនត្រូវសាក្សាជាមួយនឹង ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ័ ៥ ។ អង្គ័ ៥ គឺអុំ១៖ ។ គិភិត្តមិនប្រកប ដោយស៊ល់ក្ខន្ធ ជាបេសអសេត្តបុគ្គល ១ មិនប្រកបដោយសមាជិក្ខន្ធ ជា របស់អសេត្តបុគ្គល ១ មិនប្រ**ក**បដោយបញ្ហា ១ន្ទ ដារបស់អសេត្តបុគ្គល ១ មិនប្រកបដោយវិមុត្តក្នុន្ធ ជាប្រសេអសេត្តបុគ្គល ១ មិនប្រកបដោយវិមុត្ត-ញ្ញាណ ខស្សន្ន ជា បេសអ សក្ខបុគ្គល ១ ។ ម្នាល ខបុរលំ ភិត្តមិន គ្រៅសាក្យ្ជាជាមួយ នឹងកិត្ត ដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង 🤊 ម្នាល ទហ្ល ភិក្ខុត្រៅសាត**្តា**ជាមួយ នឹងភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ។ អង្គ ៥ គឺអុខ្លះ ។ គឺកិត្តប្រកបដោយសិលក្នុន្ធ ជារបស់អាសក្នុ_ បុគ្គល ១ ប្រកបដោយសមាធត្តន្ទ ជារបស់អសេត្តបុគ្គល ១ ប្រកបដោយ បញ្ហា ១ន្ធ ជាបេសអសេត្តបុគ្គល ១ ប្រកបដោយម៉ៃតុត្តទ្ធ ជារបស់អសេត្ត-បគ្គល ១ ប្រកបដោយម៉ៃត្តិញាណ ទស្ស នក្ខុន្ធ ជាបេសអសេត្តបុគ្គល១ ។

វិនយប់ិងកេ បរិវាភេ

ត់មេហ៊ា ទោ ឧទាល់ បញ្ចូលខ្លែហ៊ា សមញ្ជាក់គេន ក់ក្ខេស សន្ទឹ សកញ្ជាព្យា ។ អបប្រេចិ ខ្ទាល់ មញ្ចបង្កើញ សមញ្ញក់គេន កិត្តា៣ សន្លឹ ន សា-តេច្បត់ញេ ។ កត់មេហិ បញ្ហាំ ។ ឧ អគ្គប្ដដ៌-សម្ព័ធាបត្តោ ហោតិ ជ ជម្មីព្រឹសម្ព័ធាបត្តោ ហោត a a ကိုရွိတွင်းလမ်္ခို့အတရွာ ကောင်း a မင်းကလာတျှင်း-សត្ថិធាបត្តោ ហោតិ ន យថាវិមុត្ត ចិត្ត **បច្**វេត្តិត (១) ។ ៩ មេហិ ទោ ឧទាល់ បញ្ចូលខ្លែហិ សមញ្ញាត់តែន ភិក្ខាស់ សន្ទឹន សាកាញាត់ព្យេ ២៣ បញ្ហា្សាល់ អន្តេ៍ហិ សមញ្ញក់គេជត់ក្តាញ សន្នឹ សាកាញ់តេញ។ កានមេហ៍ មញ្ជហ៍ ។ អត្តប្បដ្ដិសម្ពិធាមត្តោ ហោតិ ជម្មារដ្ឋសម្ព័ធាបត្តោ ហោត់ ធំរុត្តិប្បដ្ឋិសម្ព័ធាបត្តោ တောင်္ခ စောင်းကေလာ**င္ခန္နဲလ**မ္ဘိုအစရ္ကော တောင်္ခ လောင်းမြန္ခ် ត្^{ខ័} ត្^{ខ័}រុឃ្^{ខ័}ខ្_(ឝ) ឯមុខេស្ សេ សម្តេច ត្រូក ហ៍ សមញ្ជាត់ នេះ និក្ខាន់ ស<mark>ន្ធឹ</mark> សាកាញ់នំ ៗ

រាំក្ងូនខែវាទវគ្គោ អង្គមោ ។

១-២ ម. ប្រើព្រើយ ។

វិនយប់និក បរិវារៈ

ម្នាល់ទទាល់ ភិក្ខុត្រវិសាកញ្ហាជាមួយ ខ្មែរកិត្ត ដែលប្រកបដោយអង្គ៩ នេះឯង ។ ម្នាលទទ្វាល់ ក់ក្នុមិនត្រូវសាក្ខាជាមួយ ដឹងក់ក្នុ ដែល ប្រកបដោយអង្គ ៥ ដ ែ ទៀត ។ អង្គ ៥ គឺអ្វី ៖ ។ គឺភិត្តមិន ទាន់ដល់នូវអគ្គប្បដិសម្ពិទា (ការបែកគ្នាយក្នុងអដ្ឋកថា)១ មិនទាន់ដល់ នូវជម្មប្បជុំសម្ភិទា (ការបែកធ្លាយក្នុងបាលី) ១ មិនទាន់ដល់ខ្លុំវិនិរុត្តប្បជុំ-សម្ភិទា (ការបែកក្មេយក្នុងកាសា ឬដ៏កា) ១ មិនទាន់ដល់នូវបដិតាណប្ប ដិសម្ភិទា (ការបែកម្រាយដោយសេចក្តីឈ្វាស់វៃ) ១ មិនពិ**ច**ណោនូវ ដែលរួច ហើយ**ហកក**លេសយាដែណា ១ ។ ម្នាល់ទម្ងាល ភិក្ខុ មិនត្រូវសាកញ្ហាជាមួយខឹងកិត្ត ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។ ម្នាល ទេច្ចាស្វ្រ ក្នុំ ស្រុក ក្នុង ក្នង ក្នុង ក អង្គ ៥ គឺអ្វី ។ គឺកិត្តដល់នូវអត្តប្បដិសម្ភិ៣ ១ ដល់នូវ១មួប្បដិ សម្ភិញ ១ ដល់នូវនិវុត្តប្បដិសម្ភិញ ១ ដល់នូវថជិកាណប្បដិសម្ភិញ ១ ពិចារណានូវចិត្តដែលរួចហើយថាគត់លេសយ៉ាងណា ១ ។ ម្នាលទបាលិ កត្តត្រូវសាកញ្ហាជាមួយនឹងភក្តុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង ។

០០ ភិក្ខុនឹងវាទវគ្គ ទី ៨ ។

ឧបាល់បញ្ចាក់ ឧទ្ទានគាថា ឧញ្ចាហិកាយ ៩ សម្មន្ទិតញោ

តស្បន្តាន់

(៤៤០) ភិក្ខុដល់វ ភានព្ំ ន មហេតញ៉េ ខេ ខេ ខេកា ន មហេតញ៉េ ខេ ខេកា ឧ មហេតញ៉េ ខេ ខេកា ឧ កហេតញ៉េ ខេ ខេត្ត ឧ កហេតញ៉េ ខេ ខេត្ត ឧ កហេតញ៉េ ខេ ខេត្ត ឧ កហេត្ត

១ ម. គហេត្ត ។

ឧបាលិបញ្ហា: ឧទ្ទានគាហិ សង្ឃមិនត្រូវសន្មតដោយឧញ្វហិកាកម្ម

ទុទ្ធាន គឺបញ្ជីរឿង នៃក់ក្ខុនី ខ្សាទវគ្គ នោះដូច្នេះ
[២៩០] និយាយអំពីរឿងដែលក់ក្ខុនិសង្ឃគ្រាំ ធ្វើកម្ម ១
អំពីកម្មពីរយ៉ាង ដែលក់ក្ខុនីសង្ឃគ្រាំ ធ្វើដល់ក់ក្ខុប្រកបដោយ
អង្គ ៥ ដទៃទៀត១ អំពីកម្ម ៣ យ៉ាង ដែលសង្ឃគ្រាំ ធ្វើដល់
ពួកក់ក្ខុនី១ អំពីក់ក្ខុមិនត្រូវបញ្ឈប់ខ្សាទមាន២ខុក: ១ អំពីក់ក្ខុ
មិនត្រូវឲ្យកាន់យកខ្សាទមាន ២ ខុកៈ ដែលព្រះមានកាត់
គ្រាស់ ហើយ ១ អំពីខុក: ២ ក្នុងការនិយាយធម៌ ១ ។

(២៤๑) គ្រះខេត្តលំតាបបង្គ័ន្ធលស្លួរថា បពិត្រូព្រះអង្គដ៏បំរើន
កិត្តប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន ដែលសង្ឃមិនត្រាសៃ ្មតដោយឧញ្ហាហិកាកម្ម ។
គ្រោះអង្គិទ្រន់ត្រាស់ថា ម្នាលឧត្តាល់ កិត្តប្រកបដោយអង្គ ៩ សង្ឃមិន
ត្រាស្នែតដោយឧញ្ហាហិកាកម្ម ។ អង្គី ៩ គឺអ៊ី១៖ ។ គឺកិត្តមិន
ស្វាសក្នុងអដ្ឋកថា ១ មិនឈ្វាសក្នុងចាល់ ១ មិនឈ្វាសក្នុងតាសា១ មិន
ឈ្វាសក្នុងត្បូញ្ជាន: (មានសិថិលនឹងធនិតជាដើម) ១ មិនឈ្វាសក្នុងតាត្យ
វាងដើមនឹងខាងបុង ១ ។ ម្នាលឧទ្ធាល់ កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង សង្ឃមិនត្រូវសន្មតដោយឧញ្ហាហិកាកម្ម េ ។ ម្នាលឧច្ចាល់
កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ សង្ឃគប្រឹសន្មតដោយឧញ្ហាហិកាកម្ម ្ទាន ។

ការង្រើសរើសយកភិក្ខុអំពីសង្ឃ ដើម្បីរម្វាប់អធិករណ៍ ដែលកើតឡើង ហៅប៉ា
ឧញ្ចហិតាកម្ម ។

វិនយប់ដែល បរិវាភេ

កាន មេល ខេញ្ចាំ។ អត្តកាស លោ យោតិ ជម្មកាស-លោ យោត់ ន់រុត្តិកុសលោ យោត់ ព្យញ្ជនកុសលោ យោតិបុញ្ចរគុស លេ យោតិ។ ៩មេល៍ ១ ខុសវិ បញ្ហ ស្ត្រ័ល សមញ្ជាក់ តោ ភិក្តុ ជ្យា្លា ភាយ សម្មណ្ឌិ តេញ ។ អចពេលិខ ឧទាលិ បញ្ចូលខ្លែល សមញ្ជាក-តោ ក់ក្ខុ ខ្ញុស្ភាយ ឧ សម្មន្នត្រោ្យ។ ភេតមេហ៍ **ម**ញ្ហា។ គោជនេះ យោធិត្រោយកិត្ត មក្ខិយោធិ មត្តាភិក្ខុ នោ បហស់ បោះ បហសភិក្ខុ នោ នស្សុក យោទិន្សាភិក្ខុនោ សឆ្គិឌ្ឌីសមាស៊ី យោ**ទិ អភ-**ឧស្ដាហ៍ ឧស្ដ្រិនិស្សីទី ។ ។ នេស្ សេ វេស្ស ឧស្សិក ស ្ត្រីស ស្ត្រាស់ ស ស្ត្រិស្ត្រាស់ ស ស្ត្រិ នេះញា ។ បញ្ចេញទាល់ អន្តេចាំ **សម**ទ្ឋា**ន នោ ភិក្ខុ** ព្យា្ទាតាយ សម្មរិ្តព្យេ ។ ភេតមេឆា មញ្ចាំ។ ន តោយ យោធិ ជ កោលភិក្សា ជ មក្តី ហោធិ នមគ្នាភិក្ខានេខហស់ យោតិ នេខហាសាភិក្ខាតា

វិនយប់ឱក បរិវារៈ

អង្គី ៥ គឺអ្វីខ្លះ ។ គឺភិត្ត្តិស្វាសត្ថុន៍អដ្ឋតថា ១ ឈ្វាសត្ស៍ចាល់ ១ ឈ្វាសក្នុងកាសា ១ ឈ្វាសក្នុងព្យញ្ជន: ១ ឈ្វាសក្នុង**ពា**ក្យ**វាង**ដើមនឹង ទាងីចុង**១** ។ ម្នាល់ទទុល់ ក៏ត្នុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង សង្ឃឹតប្បី សន្ទតដោយទញ្ចូលិកាតម្មជាន ។ ម្នាលទបាលិ កិត្តដែលប្រតបដោយ អង្គ ៩ ដទៃ ទៀត សង្ឃក៏មិនត្រូវសន្មត ដោយ ទព្វាហិកាកម្មដែរ ៗ អង្គ ៩ គឺអ្វីខ្លះ ។ គឺភិត្តុជាអ្នកក្រោធ បណ្ដោយឲ្យសេចក្ដីក្រោធ គ្របសង្កត់ ១ មានសេចក្តីលុបគុណ បណ្តោយឲ្យសេចក្តីលុបគុណគ្រប សង្កីត ១ មានសេចក្តី លីក់ខ្លួន បណ្តោយឲ្យសេចក្តីលើកខ្លួនគ្រប់សង្កីត ១ មានសេចត្តីច្រែណែន បណ្ដោយឲ្យសេចត្តិច្រែណែនគ្របសង្កត់ ១ មាន សេចត្ត់ប្រកាន់ដោយ ខិដ្តិរបស់ខ្លួន មានសេចត្តិប្រកាន់មាំ លះបង់បាន ដោយតម្រ ១ ១ ម្នាលទបាល ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង សង្ឃឹមិនត្រវៃសន្មគ ដោយ ខញ្ជា ហិកាតម្ម ខេ ។ ម្នាល ខណ្ឌ កិត្ត្ដែលប្រគប ដោយអង្គ ៤ សង្ឃគប្បីសន្ទត ដោយទញ្ចាហ៌ភាកម្មហ្វានៗអង្គ ៤ គ មីខ្លះ ។ គឺភិក្ខុជាអ្នកមិនក្រោង មិនបណ្ដោយឲ្យសេចក្ដីក្រោងគ្របសង្កឹត ១ ជាមនុស្សមិនមានសេចក្តីលុបគុណ មិនបណ្តោយឲ្យសេចក្តីលុបគុណគ្រប សន្តត់ ១ ជាមនុស្សមិនមានសេចក្តីលើកទ្ធន មិនបណ្តោយឲ្យសេចក្តី ឧបាលិបញ្ចក់ បញ្ជង្គសមគ្នាគរេ៣ ឧត្វាហិកាយ ន សម្មន្ទិតក្វោ

ជនសុស្ត្រា យោតិ ជនសុស្ត្រិក្ខេស អស់្ត្តិច្ចិប្រមាស់ យោត្ឋភាពស្ត្រា សុប្បដ្ថិស្បត្តិ ។ ៩មេហ៍ ទោ ន្ទាល់ បញ្ហន្ត្រៀល សមញ្ជាត់គោ ភិក្ខុ ន្ញា្សាភាយ សត្ថធ្វិត ញោ ។ អបកេសិច ឧទាល់ បញ្ចូលខ្លែស សមញ្ជាត់ តេ ភិក្ខុ ខុញ្ចាំកាយ ជេ សម្ព័ធ្នេ ព្យា ។ កាតេមេហ៍ បញ្ចហ៍ ។ កុប្បត៌ ត្យូបជួត បត់ត្តួយត់ តោច ៩ នេះ អត្តមា យោត់ អច្បនក្ខណត្តបាំ អនុសាសន៍ ។ ៩មេហ៍ (ភា ឧទាល៌ បញ្ចប់ខ្ពែល សមន្ទាត់ ភេត្ត ខុញ្ចាត់កាយ នសម្ម័ន្ត ញេ ។ បញ្ហុទាល់ អន្តេ័ហ៍ សមញ្ជាត់ តោ ភិក្ខុ ជុញ្ញសិកា-យ សម្ម័ន្ត ញោ ។ ភាគ មេហ៍ បញ្ហាំ ។ ឧ ភាប្បីត ជត្យាបដូត្តជ បត្តិ**យ**ត៌ ជ កោរថំ **ជ** ផេត ១មោ យោត ខឧត្តិណត្តហ៍ អនុសាសន៍ ។ សមេហ៍ ទោ ន្ទាល់ បញ្ហ ្គ្រែល សមន្ត្រាត ភិក្ខុ នុញ្ញាភា-យ សម្បត្តិត ត្យោ ។ អសសេចិ ឧទាល់ បញ្ចេច ខ្លែចាំ សមន្ទាក់តោ ភិក្ខុ ខុញ្ចាំកាយ ន សម្មនិត្តេញ ។

ខបាលិបញ្ជា: រាំក្តុប្រកបដោយអង្គ ៥ សង្ឈមិនទ្រូវសន្មតដោយឧញ្វា ភិកាកឬ

ហេដ្ឋាទម្រែលកម្ពុខ ១ ជាមនុស្សមន្ត្រៃ លាន ប្ទិស្សាយឲ្យសេចក្តី ្រៅ**ណ**៖គ្របសន្តិត់ទ ជាមនុស្សមិនប្រកាន់ដោយខិដ្តិបេស់ខ្លួន មិនប្រកាន់ មាំ លះបង់ចោះ ដោយ**ងាយ១ ។** ម្នាល់ទម្នាល់ កិត្ត្ដែលប្រកបដោយអង្គី៥ នេះឯង សង្ឃគប្បីសន្មតដោយទេញហើកាតម្មជាន ។ ម្នាលទបាល់ ភក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ័ថដទៃទៀត សង្ឃឹកមិនត្រូវសន្មតដោយ ទព្វាហិកា... កម្មដែរ ។ អង្គី ៤ គឺអ្វី ។ គឺភិក្ខុតែងិកក្រើករំពើក ១ តែងផ្ដើម្បី សេចក្តីព្យាហ៊ុខ១ តែង៍ចង្អៀតចង្អែល ដោយសេចក្តីក្រោជ ១ តែង៍បណ្តាល **ឲ្យកើត**សេចក្តីក្រោធ ១ មិនចេះអត់ធន់ មិខកាន់យកពាក្យច្រៀនប្រដៅ ដោយចំណែកខាង៍ស្ដាំ១៦ ម្នាល់ខបាល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គី ៥ នេះឯង សង្ឃឹមិខត្រវៃសុខ្មុតដោយទិញហិតាកម្ម 🐧 💆 ម្ចាល់ទិថ្ បើ ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ សង្ឃភប្បីសន្មតដោយ 🖣 ហឹកាតម្មបាន 😗 អង្គី ៥ គឺអ្វី ៖ ។ គឺភិត្តមិនតក្រើតព្រើត ១ មន្ទ្រាន់នៅសបតីញា . q) ៖ ១ មិនចង្អៀតចង្អល់ដោយសេចក្តីក្រោជ ១ មិនបណ្តោយឲ្យកើត សេចក្តីក្រោង 🤊 ចេះអត់ធន់ ជាអ្នកតាខ័យកពាត្យប្រៀនប្រដៅដោយ ច់ណែកវាងស្តាំ១។ ម្នាល់ទទាល់ ភិក្ខុដែល[បកបេដោយអង្គី៤ ខេះឯង៍ សន្បានហ្យីសន្ទាដោយទញ្ជាហិកាតម្មជាន ។ ម្នាលទបាល់ ត់ក្ខុដែលប្រ កបដោយអង្គី ៥ ដទៃទៀត សង្ឃក៏មិនត្រូវសន្មតដោយ ១៣ ហ៊ាកាកម្មីដរ។

វិនយប់ឹងកេ បរិវាភេ

កានេមេហ៍ បញ្ហា។ បសាបតា^(១) ហោឌ លោ សាប-តា អ ភេកាសកម្មុំ ការបេត្យវត្ត ហោតិ ខេ យ… ថាជម្មេ យថាវិលយ យថាបត្តិយា ចោធេតា ចោក និ យៈតាធម្មេ យៈតារិនយេ យៈថាមត្តិយា ការេតា ហោត់ ជយៈថាធិឌ្ឌិយា ត្យុភាគា យោធិ។ «មេហិ ទោ ។. ទាល់ បញ្ហង្គើញ សមញ្ជាក់ តោ ភិក្ខុ ជុញ្ញាភិកាយ ជ ស<u>ម្មជ្</u>នៃ ព្យោ ។ បញ្ចូបុខាល់ អន្តេ៍ហំ សមន្ទា**ន-**តោ ភិក្ខុ ឧញ្ទាំកាយ សម្ព័ន្ធពេញ ។ ភាគមេហិ មញ្ហា ។ សារតេ ហោត់ ទេ **ប**សារ**តា ជុំ**គា**ស**-កម្ម៉េ ការប្រតាំ វត្តា មោធិ៍ យកាជម្លើ យកាវិធយោ យដាមត្តិយា ទោខេតា មេកត្តិយដានម្លេយដារិធយោ យ៩១៦ត្តិយា ការេតា យោតិ យេ៩១ធិឌ្ឌិយា ត្បាកតា យោតិ ។ «មេហិ ទោ ឧទាល់ បេញ្ហ ខ្លែហិ **សម**គ្នា-កតោ កិត្ត ឧញ្ច្រាំ**ភាយ សម្មន្និត**េញ ។ អមរេ**-**ហិបិ 3 ទោល បញ្ចា ខ្លែក សមញ្ញាត តោ ភិក្ខុ នុញ្ញា<u></u> ហិកាយ ឧ សម្ព័ត្តពោ្ធ កាត់មេហិចញ្ចាំ ។ **ន**្ទាក់ត កិច្ច នៃសោកតំ កិច្ច មោយាក់តំ កិច្ច

១ អបសារេតាតិ កគ្គប៊ី បោត្តកេ ទិស្សតិ ។ អង្គកជាយម្ប៉ី ឯរំ ទិស្សតិ ។

វិនយប់ជា បរិវារៈ

អង្គ ៥ គឺអ្វុ ។ គឺភិក្ខុជាអ្នកមិនឲ្យគេរលឹកឃើញ គឺបកានប ឃុំ**ងពាក្យ**អ្នកដើមលោទនឹងចម្លើយ មិនលើកស្មារគី ១ ជាអ្នកមិនសូម **ឱកាសកម្ម**សិន ហើយស្រាប់តែ**និ**យាយ ១ ជាអ្នកមិន **ហេ ខ**តាមធម៌ តាម វិន័យ នឹងតាមអាបត្តិ 🤊 ជាអ្នកមិនកាត់សេចក្តីតាមធម៌ តាមវិន័យ ភាមអាបត្តិ ១ ជាអ្នកមិន ជ្រប់តាមសេចក្ដីយល់ ឃើញ ១ ។ ម្នាល់ ឧធាល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គី ៥ នេះឯង សង្ឃមិនត្រូវសន្មតដោយ ខញ្ចាហិកា កម្មទេ ។ ម្នាលទបាល កក្ដដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ សង្ឃគប្បីសន្ទត ដោយឧញ្ចាកាកម្មាន ។ អង្គ ៤ គឺអ្វី ។ គឺភិត្ត្ជាអ្នកឲ្យគេ រលឹកឃើញ មិនបំកាន់គេ ១ ជាអ្នកសូមឱុកាសកម្មសិន ហើយទើប និយាយ ១ ជាអ្នក ចោទតាមដម៌ តាមវិនយ នឹងតាមអាបត្តិ ១ ជាអ្នកកាត សេចក្តីតាមធម៌ តាមវិន័យ នឹងតាមអាបត្តិ១ ជាអ្នកប្រាប់តាមសេចក្តីយល់ **ឃើ**ញ ១ ។ ម្នាល ខណ្ឌល កិ**ក្**ដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង សង្ឃ គប្បីសន្មតដោយ **«ញា ហិកាកម្ម**ធាន ។ ម្នាល « ធាល់ កិត្តដែលប្រកបដោយ អង្គ ៤ ដ េទៀត សង្ឃឹកមិនត្រាសៃន្ទគេដោយ «ព្យាហិកាម្មីដរ ។ អង្គ ៤ គឺអ្វី៖ ។ គឺភិក្ខុលុះ គេ្សាគត់ ១ លុះ ពេសភាគត់ ១ លុះ មោហាគត់ ១

ឧបាល់បញ្ចក់ ឧព្វាហិកាយ សម្មន្និតព្វោបិ ន សម្មន្និតព្វោបិ

ភយាគត់ គេខូទិ អលដ្លី ខ យោគិ ។ ៩មេហិ ទោ ន្ទាល់ បញ្ហន្ត្រាំ សមញ្ជាត់តោ ភិទ្ធា ន្យា្លាភា-យ ឧ សម្មន្និត្ត េញ ។ បញ្ចូស្តេស អន្តេមា សមន្នា-កតោ ភិក្ខុ ឧញ្ជប់**កាយ សម្ម**ជ្និតញោ ។ ភាត-មេហ៍ បញ្ហាំ ។ ឧ ទុស្តាត់តំ កច្ឆិ ន នោសក់តំ កច្ត ជ មោយក់ត កច្តិ **ជ កយក់ត កច្**ត လဋ္ဌီ ေ ေတာ္ကို ၅ ရီမက်ေ ေတာ့ ရာလ် ေပးက္မလန္တော် សមញ្ជាតាតាក់ក្នុងញាហិកាយសម្មត្ថិតញោ។អបកេ-ហ៍បំ ខាល់ បញ្ហ ្គើស **សម**្ជាក់ តោ ភិក្ខុ ខ្ញា្សា-កោយ ខ សម្ម័ា្ន ពេញ ។ កាតមេហ៍ បញ្ហាំ។ ភភ្-ក់ត កច្ត ពេលក់ត ក**ច្**ត់ មេលក់ត កច្ត កយាក់តំ ក់ដូត អកុសលោ ៩ ហោត់ វិលយេ ។ ៩មេហ៍ ទោ ឧទាល់ បញ្ចូបស្ដេីហ៍ **សម**្ពាកតោ ភភិ ខណ្ឌ**មាល ខ ភភិទ្**ខយៀ ៤ ឧណ៍សុ-ទាល់ អង្កេស សមញ្ជាត់គោ ភិក្ខុ ខ្ញុស្គាយ សម្ភិត្ត ។ ភាគមេហ៍ បញ្ចាំ ។ ឧ ភ្នោកត ត្តូត ខ នោសកត់ តុច្ត ខ មោយកត់ កុច្ត

ឧបាលិបញ្ចារៈ សង្ឃគប្បីសន្មគដោយឧញ្ចាហិកាកម្មក៍មាន មិនគប្បីសន្មគក់មាន

លុះកយាគត់ ១ ជាអ្នកមិនមានសេចក្តីស្វាស ១ ។ ម្នាល់ ទីក្តុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង សង្ឃឹមខែត្រូវសន្មតដោយទិញាហិកាកម្ម 🕻 ។ ម្នាលទទាល់ កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ សង្ឃឹងប្បីសន្មត ដោយ ទេញ ហិកាកម្មាន ។ អង្គី៥ គឺអឺ១៖ ។ គឺកិត្តិមិនលុះ គេនា. គតិ ១ មិនលុះ គេសាគតិ ១ មិនលុះ មោហាគតិ ១ មិនលុះកយាគតិ ១ ជាអ្នកមានសេចក្តីអៀនភាស ១ ។ ម្នាល់ទបាល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ័ ៩ នេះឯង៍ សង្ឃឹងហ្វីសន្មតដោយខញ្ជាហិកាតម្មបាន ។ ម្នាល់ទិប្បលិ ភក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គី ៥ ដទៃទៀត សង្ឃឹកមិនគ្រុសន្ទគរដាយទញ្ហ-ហិតាកម្មដែរ ។ អង្គ ៩ គឺអុខ្លះ ។ គឺកិត្តលុះ និង្គគតិ ១ លុះ ពេសគត៌ ១ លុះមោហាគត៌ ១ លុះកយាគត៌ ១ ជាអ្នមិទ**ឈ្យាសក្**ង វិន័យ ១ ។ ម្នាលទភាលិ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះ សង្ឃឹម^ន[គវ សន្មតដោយ ខ្យាហិកាតម្ម េ ។ ម្នាល ខ្មាល់ កិត្តដែលប្រឹតបដោយ អង្គ ៥ សង្ឃឹតហ្វីសន្ទុតដោយ ខ្យាហិកាតម្មបាន ។ អង្គ ៥ គឺអ្វី **១:** ។ គឺកក្ខុមិនលុះ គឺអ្នកតិ ១ មិនលុះ ទោសាគតិ ១ មិនលុះ មោហាគតិ ១

វិនយប់ជិពេ បរិក្សា

ឧ ភយាកតិ កច្ឆិ កុសលោ ខ យោក វិលយ ។ សមេហិ ទោ ខ្ពល់ ខេញ្ហស្តេញ សមន្តាក់តោ កិក្ខា ខេញ្ញសិកាយ សម្មន្ទិត ពោ្តិ ។

(៤५៤) ឃុខស ថា ១០១ ១០១ ១០១ ១០១ ១០១ កិច្ច ៣ ហេ ត្រៅ សន្លំ ក**ព្ត**់ ។ **បញ្**ហុទាល់ អង្គេបាំ សមញ្ជាក់តោ ភិក្ខុ ភាលាត្រៅ សង្ខំ កច្ឆិ ។ ភាគមេហិ បញ្ហិ ។ សុទ្ធ័ ខជាខាតិ សុត្តាឧ្**លោម័ ខ** ជានាតិ វិនយ័ ន ជានាតិវិនយានុលោម៉ាន ជានាតិ ន ខ ឋានាឋាឧក្សាលោ យោតិ។ ៩មេហិ ទោ ឧទាល់ បញ្ចប**ុខ្គែ**ហិ សមន្ទាក់តោ ភិក្ខុ ៣លេ**ត្វេ ស**ខ្ញុំ កច្ចាំ ។ បញ្ចេញចាល់ អន្តេចាំ សមន្ទាក់តោ ភិក្ខុ បណ្ឌាតា ត្បេង សន្លំ កច្ឆេ។ កាត មេហិ បញ្ចេហិ។ សុត្ត ជាភាគិ សុត្តាឧុហោម ជាភាគិវិនយ៍ជាភាគិវិនយានុ-លោខំជានាតិ ឋានាឋាជក**ុសលោខ យោតិ។**៩ម<u>េ</u> ហ៍ ទោ **ខ្**ទាល់បញ្ហស្តេញ សមន្ទាត តោ ភិក្ខាបណ្ឌឹ

១ **ខ**. ម. គ**ួត់តំ** ។

វិនយប់ិំងក បរិវារៈ

មិនលុះកយាគត់ ១ ជាអ្នកឈ្នាសក្នុងវិន័យ ១ ។ មាលទមាល់ ក់ក្ដុងែល ប្រកបដោយអង្គី ៥ នេះឯង សង្ឃឹតប្បីសន្ទុតដោយ «ព្វាហិកាក់ម្មូហ៊ុន ។

(៤៩៤) ព្រះទបាល់ក្រាបបង្គ័ទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គ័ដ៏ចរើន **ភិក្ខុប្រភពដោយអង្គ័ប៉ុន្មាន ខេ**០ដល់នូវការពប់ថាជាភិក្ខុ**ពា**លពិត ។ ព្រះអង្គខ្មែតែស្រាស់ ម្នាល់ ទេស្ត្រប្រកបដាយអង្គ ៥ ខើប ដល់នូវការរាប់ថាជាកក្តាលមែន ។ អង្គ ៤ គឺអ្វី ។ គឺកក្តុមន ចេះសុត: ១ មិនចេះសុត្ធានុលោម ១ មិនចេះវិន័យ ១ មិនចេះវិន័យ_ នុលោម ១ ជាអ្នកមិនឈ្មាសត្ថិសហគុដែលគូរនឹងហេតុមិនគួរ ១ ។ ម្នាល « បាល កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង **ខេ**បដល់នូវការពប **ហ់ ជាកិត្តពាលពិត ។ ម្នាល ទ** ចាល់ កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គី ៥ ទើប ដល់ទូវការពប់ថាជាកិត្តបណ្ឌិតពិត ។ អង្គ ៤ គឺអូ១៖ ។ គិកិត្ត ចេះសុត្: ១ ចេះសុតានុលោម ១ ចេះវិន័យ ១ ចេះវិន៍យានុលោម ១ ជាអ្នកស្វេសក្នុងហេតុដែលគូវនឹងហេតុមិនគួវ១ ។ ម្នាល់ទបាល់ ភក្ ដែលប្រកបដោយអង្គី ៥ នេះឯង ទើបដល់នូវការរាប់ថាជាភិក្ខុបណ្ឌិត

ឧបាលមញ្ជាក់ ភក្គនំ ពាលមណ្ឌិតភាវា

តោត្យ សន្លំ គច្ឆតិ។ អបប្រេចិន្ទាល់ បញ្ចូលស្ដែញ សមញ្ជាត់ តេ ភិក្ខុ ៣លោ ត្វេសន្លំ គច្ឆិ។ ភេតមេហិ មញ្ចាំ ។ ឧម្ម័ ឧ ជាភាគិ ឧម្មាន លោម ឧ ជាភាគិ វិនយំ ឧ ជាភាតិវិនយានុលោមំ ឧ ជាភាតិ ឧ ច បុញ្ចារៈកុស លោ យោត់។ ៩មេល៍ ទោ ខ្ពស់ បញ្ចុ ស ស្ត្រីស្វ សមជ្ជាគេតា ភិក្ខុ ៣ លោ ត្វេ សន្លំ កច្ឆិ ។ បញ្ហាទាល់ អន្តេ<mark>័ល សម</mark>ត្ថាត់តោ ភិក្ខុ បណ្ឌាតែត្រៅ សន្ត៍ កច្ឆាំ ។ កតមេហ៍ បញ្ហាំ ។ ជម្មុំ ជាភាត់ ឧទ្ទាន្តលោទ ជានាតិវិនយ ជានាតិ វិនយានុលោទ ជាភាគិ បុញ្ជាក្រុស ហេ ខ ហោតិ ។ ៩ មេហិ ទោ ន្ទាល់ បញ្ចបន្តេចាំ សម្មន្ទាន តេ ភិក្ខុ បណ្ឌិតេត្រៅ សន្តំ ឧញ្តិ។ អមមេលិ**ចិន្**ទាល់ **ប**ញ្ចូល ខ្ពុំលាំ **ស-**មញ្ជាត់ តោ ភិក្សា ពេល ត្វេសខ្ញុំ ក**ព្**ភិប**្ ភេសម**ហ៍ មេញ្ញ ។វត្ថ ជាភាគិធិភាធំ ៤ ជាភាគិ មេញគ្នឹ ន ជាខាត់ បន**ប**ញ្ជាក់ដ្ឋ **ជ** ជាខាត់ អនុសន្ទិវចឧប**ខំ** ន ជាភាគិ ។ ៩មេល ទោ ឧទាល់ បញ្ចូបខ្លែប

ឧបាលិបញ្ហា: ភាវៈនៃភិក្ខុជាពាលនឹងជាបណ្ឌិត

ពិត ។ ម្នាល ទ ហុល ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃ ទៀត ក៏ដល់នូវ ការរាប់ថាជាភិក្ខុនាលដែរ ។ អង្គ ៩ គឺអឺ ១៖ ។ គឺភិក្ខុមិនចេះ ឌត ១ គុខ ពេះ ឌតិខាស់ ហេត ១ គុខ ពេះមុខ ៣ ៦ គួខ ពេះមុខ ៣ ខំហេត ១ ជាអ្នកមិនឈ្វាស ក្នុងពាត្យទាងដើមនឹងពាក្យទាងចុង ១។ ម្នាល់ទេប៉ុល ក់ក្នុដែលប្រកបដោយអង្គី ៥ ខេះឯង ខើបដល់ខ្លាំការប្រចាំជាក់ក្លួញល ពិត ។ ម្នាល់ ទុស្សាល់ កក្ដុំដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ទើបដល់នូវការរាប ឋា ជាក់ក្លួប ណ្ឌិតពត ។ អង្គ ៩ គឺអឺ១៖ ។ គឺក់ក្លួល ខេធម៌ ១ បេះ ធម្មានុលោម ១ ចេះវិនយ ១ ចេះវិនយានុលោម ១ ជាអ្នកឈ្វាសក្នុង ភាក្សាងដើមនឹងតាក្សាងចុង ១ ។ ម្នាល់ ទេក្ខដែលប្រកបដោយ អង្គី ៩ នេះឯង ទើបដល់នូវការរាប់ថាជាកិត្តបណ្ឌិតពិត ។ ម្នាល់ទីចាល់ ក់ក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ដទៃទៀត ផល់ខ្លាំការរាប់ថាជាក់ក្ខុពាល บ หลุ่ ๕ ฅัหวะ บ คักกูษรนี้สิงค จ ษรนี้สิริตร จ មនដឹងបញ្ចា ១ មិនដឹងបទបាលក្រោយមុខ ១ មិនដឹងគន្ងពាក្យ ដែលជាប់តគ្នា១ ។ ម្នាលខុបាល កក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង

វិនយប់ជំពេ បរិវារោ

សមញ្ញក តេត្ត ៣ ហេត្វេ សន្លំ កច្ឆិ ។ បញ្ចហុ-ទាល់ អន្តេ៍ហិសមញ្ជាត់ តេក្តុ បណ្ឌិតាត្បើ សន្តុំ កច្ឆិ។ កាត់មេហិ បញ្ជាំ ។ វត្ត្ ជាលាភិ ធំណង ជាសតិ ខេញត្ត ជាសតិ ខធបញ្ជាក់ជួំ ជាសតិ អនុសន្ទិវខឧប៩ ជានាត់ ។ ៩មេហ៍ ទោ ខ្ទាល់ **ម**ញ្ចូលខ្លែញ សមញ្ញាត់តោ ភិក្ខុ បណ្ឌិតោ ត្វៅ សន្លឹ កច្ឆិ ។ អប់រេហ៍បំ ខ្ទាល់ បញ្ចប់ខ្ពែល សមន្ទាក់ តោ ភិក្ខុ ៣ ហេ ត្បូវ សន្លំ គច្ឆិ ។ គាន មេហិ បញ្ចេហិ ។ អាបត្តី ៤ ជានាត់ អាបត្តិសមុដ្ឋាធំ ធ ជានាត់ អាចត្តិយោ មយោក ឧ ជាភាតិ អាចត្តិយា វូបសម័ ន ជាជាតិ ន អា**បត្តិហា វិនិច្ចយ**ក្**ស**លោ យោតិ។ ត់មេហ៍ ទោ ឧទល់ **ខ**ញ្ចេញ ដែល សម*្ពា*ក គោ ភិក្ខុ តា **ហេ** ទ្វេរ សង្ខំ កច្ឆិ ។ បញ្ចេក្ខាលំ អង្គេមិ សមញ្ញាត់ តាំ ត្រូវ បណ្ឌាំ តោ ត្បៅ សង្ខំ កញ្ចាំ ។ តាតមេហ៍ បញ្ចេហ៍ ។ អាចត្តី ជាលាតិ អាចត្តីសមុដ្ឋាធំ ជានាតិ អាចត្តិយា មយោក ជានាតិ អាចត្តិយា វូច-

វិនយប់ដក បរិវារៈ

ដល់នូវការ៧០០ាជាភិក្ខុញាលពិត ។ គ្នាល់ទេបាល់ ភិក្ខុដែលប្រភបដោយ អង្គី ៤ ទើបដល់នូវការរាប់ថាជាក់ត្បូបណ្ឌិតពិត ។ អង្គី ៤ គឺអ្វី 🤋 ។ គិក់ក្ខុជំងឺវត្**១** ជំងឺនំ៣ន ១ ជំងឺបញាភ្នំ១ ដំង៉ប់ខេហ្ល ក្រោយមុន ១ ដឹងគន្លង់ពាក្យដែលជាបត់គ្នា ១ ។ ម្នាល់ ទេក្ខដែលប្រកប ដោយអង្គ ៤ នេះឯង ទើបដល់នូវការរាប់ថាជាកិក្ខុបណ្ឌិតពិតមែន ។ ម្នាលទទ្ធល កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត ក៏ដល់ខ្លាំការរាបថា ជាភិក្ខាល់ដែរ ។ អង្គ៩ គឺអុំ១ ។ គិភិក្ខុមិនជំងឺអាបត្តិ ១ មិន ជំងសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ១ មិនជំងឺប្រយោគនៃអាបត្តិ ១ មិនជំងឺសេចក្តីរម្វាប់ នៃអាបត្តិ ១ ជាអ្នកមិនឈ្វាសក្នុងការ៉េនិច្ចយគាបត្តិ ១ ។ **ម្ចាល់** ហុល ភក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង ដល់នូវការរាប់ថាជាភក្ខុពាលពិត ។ ម្នាល់ទីបាល ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ទើបដល់នូវការរាប់ថាជាភិត្ត្ បណ្ឌួតពិត ។ អង្គី៤ គឺអុខ្លះ ។ គិកក្ដុំជំង៍អាបត្ត ១ ជំងឺសមុដ្ឋាន នៃអាបត្តិ ១ ដឹងប្រយោគ នៃអាបត្តិ ១ ដឹងសេលក្តីរម្វាប់នៃអាបត្តិ ១ ជា

ឧបាលិបញ្ចាក់ ភិក្ខុខំ ពាលបណ្ឌិតភាវា

សម ជានាត់ អាបត្តិយា វិនិច្ចយកុសលោ យោត ។ ន់មេហ៍ ទោ ឧទាល់ បញ្ចូលខ្ពុំហ៍ សមន្នាក់តោ តិត្ត បណ្ឌាតែ ទ្រៅ សន្លំ តច្ឆិ ។ អ**ប**បេហិ**បំ ង្**ទាល់ បញ្ចូលខ្លែល សមន្ទាក់តោ ភិក្ខុ ៣លេត្រូវ សន្លំ កច្តេំ ។ គេគមេហ៍ បញ្ហេំ ។ អធិការណ៍ ខ ជាលាតិ អចិក្សាសាមុខ្លាន ខ ជាលាតិ អចិ-ការសេស្ស ខយោត់ ខ ជានាត់ អធិការសេស្ស វ៉ូច-សមំ ន ជានាតិ ន អធិការណស្បុរិធិច្ចយកុស លោ យោឌិ ។ ៩មេហ៍ ទោ ឧ្ទាល់ បញ្ចូលផ្តែហ៍ សមន្នា-កតោ កិក្ខា ៣លោ ត្វេ សន្លំ កព្តិ។ បញ្ចុប្បាល់ អន្តេ៍ហ សមញ្ជាត់ តេ កិត្តា បណ្ឌិតោ គ្វេស ខ្ញុំ កច្ចេំ។ តាតមេហ៍ បញ្ហា។ មជ្ធាសណ់ ជាលាតិ មជ្ធាសណៈ សមុដ្ឋាន ជានាត់ អធិការណស្ប បយោក ជានាត់ អឌ្ធស្រាស្សីរិធ្ខេត្ត មានសង្គ្រាស់ អង្គ្រាស់ អង្គ្រិត្តិភាព សមញ្ជាត់ តិក្នុង បណ្ឌាំ តេ ក្នុង ។ ឧញ្ចហិតាវគ្គោ នវេសា^(១) ។

១ សព្វត្ថ ឧញ ភិកណ្ដែ និដ្ឋិ**ភោ** នយោតិ ទិស្សតិ ។ ឥពោ បរិប៊ី តិតិគ្នោវិសានេ និដ្ឋិ**ភោគិ វេមង្ហេ សិទិយតិ** ។

ខ្ចាល់បញ្ហា៖ ភាវៈនៃភិក្ខុជ.ពាលនឹងជាបណ្ឌិត

អ្នកឈ្វាសក្នុងការវិនិច្ច័យអាបត្តិ ១។ ម្នាលទបាល់ កិត្ត្តដែលប្រកបដោយ អង្គ៩ នេះ៦៨ បើបដល់នូវការរាប់ថាជាក់ក្លុបណ្ឌិតពិត ។ ម្នាល់ទទាល់ កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ 🧭 ដទៃទៀត គឺដល់នូវការរាប់ថាជាកិត្តពាល ไม่ ๆ ผลี ๕ ตัน จะ ๆ ตัวกู ยิ่มนี้มหติกเณ้ ๑ ยิ่มนี้มี សមុដ្ឋាន នៃអធិត្យណ៍ ១ មិនដឹងប្រយោគ នៃអធិត្យណ៍ ១ មិនដឹងសេចក្ដី រម្នាប់នៃអធិករណ៍ ១ ជាអ្នកមិនឈ្វាសក្នុងការវិនិច្ចយអធិករណ៍ ១។ ម្នាល ឧបាល ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ដល់នូវការវាប់ថាជាភិក្ខុ ពាលពិត ។ ម្នាលទទ្ធាល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ទើបដល់នូវ ការរាប់ថាជាកិត្តបណ្ឌិតពិត ។ អង្គ ៥ គឺអឺ១៖ ។ គឺកិត្តជំង អធិការណ៍ ១ ដឹង៍សមុដ្ឋាន នៃអធិការណ៍ ១ ដឹងប្រយោគ នៃអធិការណ៍ ១ ដឹងសេខក្តីរម្វាប់នៃអធិករណ៍ ១ ជាអ្នកឈ្វាសក្នុងការ៉េនិច្ច័យនៃអធិក-ណ៍ ១ ។ គ្នាលទហុល ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង ទើបដល់ ន្តាការរាប់ថាជា**ភក្**បណ្ឌិតពិតមែន ។

ចប់ឧញ្ចាហិកាវគ្គ ទី ៤ ។

វិនយប់ិនកេ បរិវាភេ

ត**ស្បុ**ន្តា នំ

(២៩៣) អនត្តកាសលោ បេ។

កោយលោ កាប្បតិ ប យោ

បសាកេសា ជញ្ជាក់ ប យោ

ន កាសលោ ស បេ។ ប

សុត្តិ ខម្មញា វត្តញា

អាបត្តិ អធិការណំ

ន្ទេ នេ បការសំតា ស ហ្វេ

កាស្លាសក្តាំ ដៃជានស់ទេំ ។

^{១ ឱ. ម}. អាបត្តិយា ន វិនិច្ចយក្សេលោ ។

វិនយប់ឧក បរិវារៈ

មុទ្ធាន គឺបញ្ជីរឿង នៃមុញ្ហាការគ្គនោះ ដូច្នេះ
(៤៩៣) និយាយអំពីកិត្តមិនឈ្វោសក្នុងអដ្ឋភថា ១ កិត្តដា

អ្នកក្រោធ ១ ភិក្ខុ តែងតក្រើករំពើត ១ ភិក្ខុជាអ្នកបំកាន់គេ ១

ភិក្ខុលុះ ធន្ទាគត់ ១ ភិក្ខុមិនឈ្វោស ១ សុត្ត: ១ ធម្ម: ១ វត្ត ១

អាបត្តិ ១ អធិតរណ៍ ១ ធម៌ទាំងអស់មានពីរ ១ ដែលព្រះ

អង្គសំដែង ហើយ អ្នកទាំង ឡាយចូរដឹង ថាជាធម៌ ឡើនឹងស
គឺមានអាក្រក់ មានល្អ ។

(৬៩८) ព្រះមហ្វល់ ក្រាបបង្គ័ទូលស្លូវថា បពិត្រព្រះអង្គីដ៏ចំរើន

កំក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន មិនគួរទ្រាប់អធិករណ៍បាន ។ ព្រះអង្គ

ខ្ពស់ត្រាស់ថា ម្នាល់ខេត្តលំ កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ មិនគួរទ្រាប់

អធិករណ៍បាន ។ អង្គ ៩ នោះតើដូចទ្តេច ។ គឺកិត្តមិនដ៏និអាបត្តិ ១

មិនដ៏និសមុជ្ជាន នៃអាបត្តិ ១ មិនដ៏និប្រយោគ នៃអាបត្តិ ១ មិនដ៏និកិរិយា

រម្វាប់អាបត្តិ ១ មិនឈ្វាស់ក្នុនិការវិនិច្ច័យអាបត្តិ ១ ។ ម្នាល់ខេត្តលំ ភិក្ខុ

ឧបាល័បញ្ចាក់ អល់ប៉ នាល់ប៉ី អធិករណ៍ វូបសមេតុំ

សន្ត្រាំ សមញ្ញក់តោ ភិក្ខុ ជាលំ អធិការណ៍រ៉ូបសមេ-តុំ ។ បញ្ចុប្បាល់ អ**ុស្តែល សម**្នាក់ គោ ភិក្សា អល់ អឌិការណ៍ វូបសមេតុំ។ ភាគមេហិ មញ្ចាំ។ អបត្ត ជានាតិ អាចត្តិសមុដ្ឋាន ជានាតិ អាចត្តិយា មយោក ជានាត់ អាចត្តិយា វូបសម ជានាត់ អាចត្តិយា វិធិច្ចយ -តុស ហេ ហោតិ។ ៩មេហ៍ ទោ ខ្ទាល់ បញ្ចេញផ្តុំហ សមញ្ជាត់ តេ តិត្តា អល់ អធិការណ៍ វូបសមេតុំ ។ អប ហេលិខ ខ្លាល់ បញ្ចូល ខ្លែល សមន្ត្រាត ភេក្តា ជាល់ អចិការណៈ *ប្រែសមេ*តុំ ។ កាត់មេហ៍ បញ្ហាំ ។ មជ្ឈល់ ៤ ជានាតិមជ្ឈាលសមុដ្ឋាល់ ជេ ជានាតិ អជ្ញស្រស់ ព្រះ មាន មាន អគ្គម្រាស់ ្វែសេម ខ ជាជាតិ ខ អចិក្សាសារ្^(a) វិចិច្**យ**– គុសលោ យោត៌។ ៩មេហ៍ ខោ ឧទាល់ បញ្ចូលខ្ពុំហ៍ សមញ្ជាត់ តេ ភិក្ខា នាល់ អធិការណ៍ វូបសមេតុំ ។ បញ្ចហុទាល់ អន្តេសា សម**្**សាត គោ ភិក្ខុ អល់ អធិ-ការឃុំ វុបសមេនុំ ។ កានមេហិ បញ្ចាំ ។ អត្តិការឃុំ

ទ 🤋 ម អធិករណ្សុ្ន ។

ឧបាល័បញ្ហា: អិក្ខុអាចរម្ងាប់អធិករណ៍បានកំមាន មិនអាចកំមាន

ប្រកបដោយអង្គី ៩ នេះឯង៍ មិនគួរម្វាប់អធិកាណ៍ទេ ។ ម្នាល់ទីបាល់ ក់ត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ទើបគួររម្នាប់អធិតរណ៍បាន ។ តេដ្ឋបម្តេច ។ គិកិត្ត្តជំងឺអាបត្តិ ១ ដំងឹសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ១ ប្រយោគនៃអាបត្តិ ១ ដឹងកិរិយាវម្នាប់អាបត្តិ ១ ឈ្វាសក្នុងការវិនិច្ច័យ អាបត្តិ ១ ។ ម្នាល ទ ហុល កិត្ត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង ទេបគួរ រម្វាប់អធិតរណ៍បាន ។ ម្នាលទបាល ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃ ទៀត មិនគួររម្នាប់អធិករណ៍ទេ ។ អង្គី ៥ តើដូចម្ដេច ។ គឺកក្ខុ មនដឹងអធិករណ៍ ១ មិនដឹងសមុដ្ឋាននៃអធិករណ៍ ១ មិនដឹងប្រយោគ នៃអធិករណ៍ ១ មិនជំងឺករិយារម្យាប់អធិករណ៍ ១ មិនឈ្វាសក្នុងការ វិនិច្ច័យអធិតរណ៍ ១ ។ ម្នាលទបាល ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៩ នេះឯន មនគួរទ្រប់អធិត្យណ៍ទេ ។ ម្នាល់ទេជាលំ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ័ ៤ ទើបគួររម្នាប់អធិករណ៍បាន ។ អង្គី ៥ តេដ្ឋបម្ដេច ។ គឺភិក្ខុ

វិនយប់ដីពេ បរិវាភេ

ជាសាន៌ អចិត្យលេសមុដ្យាធំ ជាសាន៌ អចិត្យលេស្ប បយោត់ជាភាភិ អចិការណស្បារួបសមំ ជាភាភិ អចិ-ការសាស្បីរួចនិធម្មាល ឈ្មេង ។ ។ ។ ។ ។ ។ ។ មិទាល់ បញ្ចេច ស្ត្រែ សមញ្ញាត តោ ភិគ្គា អល់ អធិ-ការហាំ វូបសមេតុំ ។ អប រេហ៍ បំ ឧទាល់ បញ្ចូល ផ្តែហ៍ សមញ្ជាក់ តេ ភិក្ខុ នាល់ អធិការណ៍ វូបសមេគុំ ។ តាត មេលំ បញ្ចល់ ។ ដុល្លាកត់ កុម្មត់ នោសក្ត ត់ប៉ូត មោយាត់នំ គបួន គយាគ់នំ គបួន អល់ជួំ ច យោត៌ ។ ៩ មេហ៍ ទោ ឧទាល់ **ខ**ញ្ចូល ខ្លែច សមន្ទា-ក តេ កិច្ច ភាល់ អភិការណ៍ ប្រែសមេតុំ។ បញ្ហុ្-ចាល់ អន្តេចាំ សមញ្ញាត់តោ ភិក្ខុ អល់ អចិក្សាលាំ វុបស មេតុំ ។ ភាគមេហ៍ បញ្ចាំ ។ ជ នេះស្កាក់តំ ត**ូ**ត ជ នោសកត់ កេច្ត ជ មោយាកត់ កេច្ត ជ ភយាកតី កច្ចិតិ លដ្ឋី ច យោតិ ។ ៩មេហិ ទោ ខ្ទាល់ បញ្ចូលខ្ពុំលាំ សមញ្ញុន នោ ភិក្ខុ អល់ អត្តសាលា វូបសមេតុំ។ អបមេរាច នុទាល់ បញ្ចូលខ្មែ ហ សមញ្ជាត់ តេ ភិក្ខុ នាល់ អចិការណ៍ វូបសមេតុំ ។

វិនយូបិនក បរិវារៈ

ជំងឺអធិករណ៍ ១ ជំងឺសមុដ្ឋាននៃអធិករណ៍ ១ ជំងឺប្រយោគនៃអធិករណ៍ ១ ដឹងតរិយារម្យាប់អធិតរណ៍ ១ ឈ្វាសត្នង៍ការវិនិច្ច័យអធិតរណ៍ ១ ។ ម្នាល ឧបាល កិត្តដែល**ប្រ**កបដោយអង្គ ៩ នេះឯង ទើបគួររម្វាប់អធិករណ៍ បាន ។ ម្នាល ខ បាល កត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ដ ខេ ទៀត មិនគួរ រម្នាប់អធិត្តរណ៍ទេ ។ អង្គ ៤ គើដូចម្ដេច ។ គឺភិត្ត្តលំអៀងព្រោះ សេចក្តីស្រឡាញ់១ លំអៀងព្រោះសេចក្តីស្អប់ ១ លំអៀងព្រោះសេចក្តី ល្ង់ ១ លំអៀង ព្រោះសេចក្តួទាច១ជាអ្នកឥតទា្ធស ១ ។ ម្នាល់ ទេបាល់ ក់ក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង មិនគួរម្យាប់អធិករណ៍ទេ ។ ម្នាល ទេយុល ភិក្ខុដែលប្រគបដោយអង្គ ៤ ទេបគូររម្វាប់អធិករណ៍បាន ។ អង្គ ៥ តើដូចម្ដេច ។ គឺកិត្តមិនលំអៀង គ្រោះ សេចក្ដុស ឡាញ់ ១ មិន ល់អៀជព្រោះសេចក្តីស្អប់ ១ មិនលំអៀជព្រោះសេចក្តីល្ងន់ ១ មិនលំអៀជ ្រោះសេចក្តីភូច ១ ជាអ្នកមាន**ភ្**ស ១។ ម្នាលទបុរល ក់ក្ដុដែលប្រកប ដោយអគ្គ ៩ នេះឯង ទើបគួរទ្រាប់អធិករណ៍បាន ។ ម្នាល់ទេប៉ាល៍ ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដ ែ ទៀត មិនគ្រួវរម្វាប់អធិករណ៍ទេ ។

ឧបាលិបញ្ជក់ អស់ប៉ នាល់ប៉ អធិករណ៍ រូបសមេតុំ

កាន មេលំ បញ្ចល់ ។ នេះស្កាត់ កច្ច នេះ សេកត់ កបួត មោយាក់តំ កបួត កយាក់តំ កបួត អប្បស្បាត ខ ហោធិ។ ៩ មេហិ ទោ ខ្លាល់ ខេញ្ចបន្តេំហិ សមន្នា-ຮເຄາ ភិក្ខុ ဘလံ អ**င်**က႑က**ံ** /វូបសមេតុំ ។ បញ្ចុ-ហុចាល់ អន្តេយ៉ា សមញ្ជាត់ តោ ភិក្ខា អល់ អជិការណ៍ វូបស មេតុ ។ ភាតមេហិ បញ្ហា ។ ឧ **ជ**ុះភ្ន<mark>ុក់ ភក្</mark>តិ ឧ នោសក់ត់ ក<u>ចូ</u>ត់ ឧ មោហក់ត់ក់ពួត ឧ ក**ហ**ក់ត់ កញ្ចុំ តហុស្សូ តេ ប យោត៌ ។ ៩មេហ៍ ទោ ន្ទាល់ បញ្ចប^{្តើ}្តសម*្*តាតតោ ភិក្ខុ អល់ អ**ជ៌**ការណ៍ វុបស មេតុំ។ អប មេលំខំ ខ្ទាល់ បញ្ចេច វ៉េ្តេស សមន្នា-ត តេ ភិក្ខុ នាល់ អធិការណ៍ វូបសមេតុំ ។ កាត-မြောက် စကျွတ် ၅၂န်း ေ သေးသားနာ မ်ားအားနဲ ေ သေးသားနာ បញ្ចេត្ត ជជាជាតិ បឧបញ្ជាក់ដ្ឋ ជជាជាតិ អនុសដ្ឋ-ខេ៩ឧ៩ ខេឌាយៈ ។ ៩ មេហ៍ ខេ និយ្យ ខេយ្ម ខេម្មិ សមន្តាត តេ ភិក្ខុ នាល់ អធិតារណ៍ វូបសមេតុំ ។ បញ្ហេស្ទាល់ អន្តេមា សមញ្ជាក់គោ ភិក្ខា អល់ អពិធិ ការណ៍ វូបសេមេតុំ ។ កាតមេហ៍ បញ្ហាំ ។ វត្តុំ ជាភាតិ

ឧបាលិបញ្ហា: ភិក្ខុអាចរម្ងាប់អធិការណ៍បានកំមាន មិនអាចកំមាន

អង្គ ៥ គើដូចម្ដេច ។ គឺភិត្តលំអៀងព្រោះសេចក្តីសេទ្យាញ់ ១ លំអៀង ព្រោះសេចក្តីស្អប់ ១ លំអៀងក្រោះសេចក្តីល្ងន់ ១ លំអៀងក្រោះសេចក្តី ទ្វាច ១ ជាអ្នកចេះដឹងតិច ១ ។ ម្នាល ខេប្កល កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ័ ៥ នេះឯង មិនគួររម្យាប់អធិតាណ៍ ទេ ។ ម្នាល់ ទេជាលំ ភិត្តដែលប្រឹកប ដោយអង្គ ៩ ទើបគួរទ្រាប់អធិតរណ៍បាន ។ អង្គ ៩ តើដូចឡេច ។ គឺភិក្ខុមិនលំអៀជព្រោះសេចភ្ដីស្រឡាញ ១ មិនលំអៀជព្រោះសេចភ្ដី ស្អប់ ១ មិនលំអៀជព្រោះសេចក្ដីល្ងន់ ១ មិនលំអៀជៈព្រោះសេចក្ដីភ្វាច ១ ជាអ្នកចេះដឹងច្រើន១ ។ ម្នាលខ្យាល់ ភិត្តដែលប្រកបដោយអង្គី ៥ នេះ ឯង ទើបគូររម្នាប់អធិតរណ៍បាន ។ ម្នាល់ទបាល ភិត្តដែលប្រកប ដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត មិនគួររម្នាប់អធិករណ៍ទេ ។ អង្គ ៤ តេ ដ្ឋាម្រេច ។ គឺភាក្លួមនដឹងវត្ថ មិនដឹងនិទាន ១ មិនជំងឺបញាតិ ១ មិនដឹង បទវាជបុន៍នឹងបទវាជ ដើម ១ មិនដឹងគន្ងពាក្យដែលជាបត្តា ១ ។ ម្នាល់ 🖣 🖟 ក្នុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ 🛚 ខេះឯង មិនគួរវម្វាប់អធិ– ករណ៍ ខេ ។ ម្នាលទបាល កក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ខេបគួរ រម្នាប់អធិត្តរណ៍បាន ។ អង្គី ៥ តើដូចម្ដេច ។ គឺភិត្តដឹងវិត ១

ខែយុបិនពេ បុរិវារា

ជំនាន់ ជាល់តិ បញ្ហាតុ ជាល់តិ បឧបញ្អក់ដូ ជាល់ត អនុសន្និវខឧប៩ ជាខាតិ ។ ៩មេហិ ទោ ខ្ពស់ បញ្ចបង្កើញ សមញ្ហកតោ ភិក្ខុ អល់ អជិការណ៍ វូបសមេតុំ។ អបមេហិប៊ី ឱ្យល់ បញ្ចេញ ខ្ពុំហិ សម-ញ្គត់ ភិក្ខុ ឆាល់ អ**ជ៌ការណ៍ វូបសម**ទុំ ។ ភាគ-មេហ៍ បញ្ហាំ។ ទុស្តាត់ កុច្តិ នោសាក់តំ កុច្តិ មោយកត់ តច្តិ **ភយាកត់ តច្**ទិ អកុម្រ**លោ ខ** យោធិវិល**យ ។ ឥមេ**ហិ ទោ ឧទាលិ បញ្ចូបន្តេហិ សមន្ទាគតោ ភិក្ខុ ខាល់ អធិតារណ៍ វុបសមេតុំ។ បញ្ចុហ្ទាល់ អន្តេមាំ សមញ្ញាត់ តេ កិក្ខា អល់ អធិ-ការហៀវុបសមេតុំ។ ភាគមេហិ បញ្ហើ។ ឧភះទោ្ម-ក់តែ កញ្ចាំជ លោសក់តេកិច្ចាំជ មោយក់តែក្ចុត ន ភយាគត់ គច្ឆាំ គុសលោ ខ យោត៌ វិនយោ។ ន់ មេញ ទោ ឧទល់ បញ្ចេញ ខ្មែល សមន្ត្រាត់ តោ ភិក្ខុ អល់ អឌ្*ការណ៍ វូបសមេតុ ។ អបប្រេចិ* ខុទាល់ បញ្ចប់ ស្ត្រែ សម្ពាក់ កេត្ត ជាលំ អធិការណ៍ វ្ទស មេតុំ ។ ភាគមេហ៍ បញ្ហាំ ។ ទុស្តេតិ ភព្តិ

វិនយប់ដែក បរិការៈ

ដឹងទិ*ទាន* ១ ដឹងបេញត្ត ១ ដឹងបេ**ខ**ទាង**បុង**នឹងប**េខ**ទាង ដើម ១ ដឹងគន្ង ពាក្យដែលជាបត់គ្នា ១ ២ ម្នាល់ទេធ្វាល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ទើបគួរម្ចាប់អធិករណ៍បាន។ ម្នាល់ទបាល គិត្តដែលប្រកប ដោយអង្គី ៤ ដទៃទៀត មិនគួររម្យាប់អធិតរណ៍ទេ ។ អង្គី ៤ តេដ្តមេត្ត 🛪 គិតិត្តលំអៀងព្រោះសេចក្តីសេទ្យាញ់ 🤊 លំអៀងព្រោះ សេចក្តីអ្នប់ ១ លំអៀងព្រោះសេចក្តីល្ងង់ ១ លំអៀងព្រោះសេចក្តីទ្វាច១ ជាអ្នកមិនឈ្វាសក្នុង៍វិន័យ 🤊 ។ ម្នាលទម្វាល 🗷 កុំដែលប្រកបដោយ អង្គី ៤ នេះឯង **ម**នគួររម្វាប់អធិ**ករណ៍**ទេ ។ **ម្នាល**ទិទ្ធាល ភិក្ខុ ដែលប្រភពដោយអង្គ ៥ ទើបគូរកម្លាប់អធិករណ៍បាន ។ អង្គ ៥ តេដ្យម្ដេច ។ គិកិត្តមិនលំអៀងព្រោះសេចក្ដីស្រឡាញ់ ១ មិនលំអៀង ព្រោះសេចក្តីស្លប់ ១ មិនលំអៀងព្រោះសេចក្តីល្ង ១ មិនលំអៀង ព្រោះសេចក្តីទ្វាច ១ ជាអ្នកឈ្វាសក្នុង៍ នៃយ ១ ។ ម្នាល ទេជាលំ កិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គី ៩ នេះឯង ទើបគួរទ្រាប់អងិករណ៍បាន ។ ម្នាល ទេយុលិ កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត មិនគួររម្វាប់អធិករណ៍ ខេង អង្គ ៥ តេដ្យ**ម្ដេ**ច ។ គិតក្លុល អៀងព្រោះសេចត្តស្រឡាញ ១

ឧបាលិបញ្ជាក់ អលិបិ នាល់បិ អធិការណ៍ រួបសមេតុំ

នោសាតតិតចួតិ មោយាគតិត**ចូតិ ភយា**គតិ ត**ចួតិ** បុគ្គលក ហេត់ ពេ សឡុក ។ ៩មេហ៍ ទេ ខ្ពស់ បញ្ចបង្គើល សមញ្ជាត់តោ ភិក្គា ៣៧ អ**ជ៌ការណ៍** វ្យែស ទេតុំ ។ មញ្ចេក្ទាល់ អ គ្លេ៍ ហ សមញ្ជាត់ តោ ភិក្ខុ អល់ អភិភាពលំ វូបសមេតុំ ។ ភាគមេហិ បញ្ហាំ ។ ន ទទ្ហេកត់ កច្តិ ន នោសកត់ កច្តិ ន មោយកត់ តបួត ន ភយាតត់ តបួត សន់្បូក យោត នោ បុត្តល-កុះ ។ ៩ មេហ៍ ទោ ខ្ទាល់ មញ្ជូល ខ្ពែល សមញ្ញក តោ ភិក្ខុ អល់ អជិការណ៍ វូបសមេតុំ ។ អមរេហិម ខទា-ល់ បញ្ចេចខ្ពុំហ សមន្ទាត់តោ ភិក្ខុ នាល់អធិការណ៍ វ្បែសមេតុំ។ ភាគមេហ៍ បញ្ហាំ ។ ជញ្ជាក់ កេច្ឆាំ នោសាត់តិតចូតិ មោយាត់តិតចូតិ ភ្លាក់តិ តច្ចិ អាមិសាត់ យោត់ នោ សន្ធម្មត់។ ៩មេហ៍ ទោ ឧភាលិ បញ្ចេច ដែល សមន្ទាក់តោ ភិក្ខុ នាល់ អធិការណ៍ វូបសមេតុ ។ បញ្ហាទាល់ អន្តេហ៍ សមញ្ញក តោ ភិក្ខុ អល់ អចិការណ៍ វូបសមេតុ ។ កាតមេហ៍ បញ្ហាំ ។

ឧបាលិបញ្ហា: ភិក្ខុអាចរម្វាប់អធិកណ៍បានកំមាន មិនអាចកំមាន

លំអៀងព្រោះសេចក្តីស្អប់ ១ លំអៀងព្រោះសេចក្តីល្ងង់ ១ លំអៀងព្រោះ សេចក្តីទ្វាប ១ ជាអ្នកមានចិត្តធ្លុខក្នុងបុគ្គល មិនធ្លូនក្នុងសង្ឃ ១ ។ ម្នាល ទបាល កត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង មិនគួរនឹងរម្វាប់អធិករណ៍ ទេ ។ ម្នាលទបាល ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ ទើបគូរនឹងវម្វាប់អធិក រណ៍បាន ។ អង្គ៩ តេដូចម្ដេច ។ គំភិក្ខុមិនលំអៀនព្រោះសេចក្ដី ស្រទ្វាញ់ ១ មិនលំអៀងព្រោះសេចក្តីស្អប់ ១ មិនលំអៀងព្រោះសេចក្តី ល្ង់១ មិនលំអៀងព្រោះសេចក្តីភាច១ ជាអ្នកមានចិត្តជូនក្នុងសង្ឃ មិន ជនកង្មគ្គល ១ ។ ម្នាល ទ ជាល់ កក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង ទើប គ្យួនជីវម្វាប់អធិតរណ៍បាន ។ ម្នាល់ទបាល់ កក្ដុំដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដ ្រទៀតមិនគួរនឹងរម្វាប់អធិករណ៍ទេ ។ អង្គី ៤ តើជុំចម្ដេច ។ គឺភិក្ខុ ល់អៀងព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់១ លំអៀងព្រោះសេចក្តីស្អប់១ លំអៀន ព្រោះសេចក្តីល្អ ទំ លំអៀងព្រោះសេចក្តីទ្វាច ១ ជាអ្នកមានចិត្តធ្មនិក្នុង អាមិស: មិនធ្នុនក្នុងព្រះសន្ធម្ន ។ មាល ទេបាល កិត្តដែលប្រកបដោយ អង្គ ៤ នេះឯង មិនគួរនឹងរម្វាប់អធិការណ៍ ខេ ។ ម្នាល់ ទេហ្គល់ ភិក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គ៩ ទើបគួរនឹងរម្វាប់អធិតរណ៍ ទាន ។ អង្គ ៩ គេដូចម្ដេច ។

វិនយមិងកេ បរិវារោ

ឧ យុទ្ធនេះ ឧ ស្ថេត្ត ឧ នេះ សេត្ត ឧ នេះ សេច្ច ឧ នេះ សេត្ត ឧ នេះ សេច្ច ឧ នេច ឧ នេះ សេច្ច ឧ

តាន ទេស ខណ្ឌ ។ គារគិខ ៩ ទើម្រេខ រេ**អ្**សរ ទើរ (៦)

អនុស្សាវនេន សហាកក្តាយេន។ នៃមេយៈ ទោ ឧទាល់

បញ្ហាការេហ៍ សង្ឃេកដ្ឋិតិតិ ។

១ វោហារេសាតិ ជាហោ យុត្តសេរ ម**ពោ** ។

វិតយោធិត បរិវារៈ

គឺកិត្តមិនលំអៀង ព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់ ១ មិនលំអៀង ព្រោះសេចក្តី ស្អប់ ១ មិនលំអៀង ព្រោះសេចក្តីល្អ ១ មិនលំអៀង ព្រោះសេចក្តីខ្លាប ១ ជាអ្នកមានចិត្តធ្ងន់ក្នុងព្រះសទ្ធម្ន មិនធ្ងន់ក្នុងអាមិស: ១ ។ ម្នាលទេហុលិ កិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង ទើបគួរ៖ងៃទ្រាប់អធិករណ៍ ហុន ។

(២៩៥) ព្រះមហ្ល់ក្របបង្គុំទូលសូរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
សង្ឃីបែកគ្នាដោយអាការប៉ុន្មាន ។ ព្រះអង្គខ្មែត់ត្រាស់ថា ម្នាល់ទេហ្លំ
សង្ឃីបែកគ្នាដោយអាការខំ ។ អាការខំ គើដូចម្ដេច ។ គឺដោយ
កម្ម (មានអបលោកនកម្មជាដើម)១ ដោយទទួស (មាន៖ ខានុទ្រេសជា
ដើម)១ ដោយសំដែន៍កេទករវត្ត១៨ យ៉ាង៍១ ដោយអនុស្សាន់: គឺសូត្រ
បញ្ជាក់អំពីសេចក្ដីស្មោះត្រង់របស់ខ្លួន (១) ១ ដោយប្រគល់សូក (២) ១ ។
ម្នាល់ទេហុល សង្ឃីបែកគ្នាដោយអាការខំ យ៉ាង៍នេះឯង៍ ។

អង្គិតថា បារាក្នុម្មក់បំបែកសង្ឈូសូត្របញ្ជាក់ដោយ ពាក្យដូច្នេះជាដើមបាលោកទាំង មួយចូរអ៊ឹងចុះ ខ្ញុំនេះជាអ្នកចេញបាកត្រកូលខ្លង់ខ្ពស់មកប្លូស ហើយជាពហុស្សូតផង សូម លោកគ្រប់រូបទុកច័ត្តចុះថា ខ្ញុំមិនមែនឆាំឲ្យលោកគ្រប់រូបកាន់ខុសធមិនៃយ៍ទេ មួយទៀតខ្ញុំមិន មែនសំគាល់អំរីចិនកេយិត្រជាក់ដូចជាដ្ឋានប្បូលទៀវទេ ខ្ញុំមិនមែនជាមិនខ្លាចអបាយនោះទេ ។ បើតាមដីកាថា សូត្របញ្ជាក់ពាក្យខ្លួនដល់វាក្ខុដែលខ្លួនគួរបំបែក ។ ៤ អង្គីជា ប៉ាលុះសូត្រ បញ្ជាក់យ៉ាងនេះហើយកំញាំងចិត្តភិក្ខុទាំងនោះឲ្យដៀស៊ីបមិនឲ្យឯកបើត្រឡប់ៗបានហើយក៏ប្រគល់ស្ថាតឲ្យទៅថា លោកទាំងឡាយចូរយកស្ថាតនេះទៅចុះ ។ ឯអាការទាំង ៥ នេះត្រង់ អាការទី ១ ទី ៤ ជាស់ខាន់ក្នុងការចំបែកសង្ឃនេះ ចំណែកឯអាការទី ៣ ទី ៤ ទី ៥ ត្រាន់ តែជាបុគ្គភាគទេ ។

ឧបាលិបញ្ចក់ សង្ឃរាជិ សង្ឃកេទោ

(៤៩៦) សថ្បីបច្ចុន្ន មន្ត្រាវមា ខ ទោ ភពន្ត សខ័្យជថ៌ យោធិ នោ ខ សខ័្ស្រនោ កិត្តាវតា ច បែលសង្ឃកមិស្រាស់ សង់ប្រកនោ ចាត់ ។ បញ្ជាវត្ត នំខាល់ មយា អាត្ត្តាជំ ភិទ្ធ្ជំ អាត្ត្តាវត្តំ រាវ សុប្បញ្ញាត្ត ទោ ឧទាល់ មយា សិក្ខាប េ អាកន្តកា ង្គ មាប់យរ្គើ ច ដើទ្ធ វាគេរិ សេ វេយប្ សេឡ័ពជ៌ យោធិ យោ **ខ ស**ឡ័ក្រ**ពេ ។ ប**ញ្ញាត្តេត នទាល់ មយា អាវាសិកាន់ ភិក្ខុនំ អាវាសិកាវត្តំ ឃុំ សុប្បញ្ញាត្ត ទោ ឧទាល់ មហា សិក្ខាប េ អាវា-ស់កា ក់ក្ខុ អាវស់ការត្តេជ វត្តន្តិ ៧វម្សិ ទោ ឧទាល់ សខ្សាជិ យោធ៌ យោ **ខ** សខ្សាធ្រោធា **។ ខ**ញ្ញាឡេទំ ទទាល់ មហេ ភិទ្ធ្លាំ ភត្ត ភត្តក្នាំ យការ៉ុឌ្ឃឹ យថា ៖ ន្តែ យថា មដ្ឃុំ មត្តាសន់ មត្តោនគាំ មត្តប៊ណ្ណាំ រារុ មាំជា្ឈា ខែ នេះ នេះ នេះ មាល្ខ នេះ មា ភិទ្ធា ភត្តក្តេ ៩េ៧៤ ភិទ្ធាន អាសន បដិពាហន្តិ ឃាម្បាំ

ឧយល័បញូក: ការប្រេះជានៃសង្ឃនឹងការបែកធ្លាយនៃសង្ឃ

(៤៩៦) ព្រះទមាល់ក្រាបបង្គ័ន្ទលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរ៉េន ព្រះអង្គគ្រាស់ថាការប្រេះនានៃសង្ឃ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ការប្រេះនានៃ សង្ឃ តែមិនទាន់បែកធ្លាយនៃសង្ឃតើដូចម្ដេច ម្យ៉ាងទៀតការប្រេះធានៃ សង្ឃផង៍ ការបែកធ្វាយនៃសង្ឃផងដូចម្ដេច។ ព្រះអង្គទ្រង់**ក្រា**សថា ម្នាល ទុប្បល់ តថាគតបានបញ្ជាតុអាគន្គក់វត្តនេះ ដល់ពួកកិត្តជាអាគន្គក់: ម្នាល់ ទេបាល កាលបើសិក្ខាបទដែលគមាគតបានបញាត្ត ដោយប្រពៃយ៉ាងនេះ ញាត ហើយ ពួកកិត្តជា អាគន្លកៈមិនបានប្រព្រឹត្តក្នុង អាគន្លក់ ត្តែ ម្នាល ទបាល យាង នេះហើយហៅថា ការប្រេះធានៃសង្ឃ តែមិនទាន់ហៅថា បែកធ្លាយនៃ សង្ឃពេទមាល ទបានគបានបញ្ជូនការស្រុកវត្តនេះដល់អាវាសត្វក្នុ ម្នាល់ទេពុល កាលប៉េសត្លាបទដែលគមាគត់បានបញ្ជាត់ដោយប្រពេយាន៍ នេះ ពួកអាវាសិកភិក្ខុមិនប្រព្រឹត្តក្នុងអា**វា**សិកវត្តទេ ម្នាលទហុល យ៉ាង៍នេះ ហេយហៅថា ការប្រេះនានៃសង្ឃ តែមិន៣៩ ហៅថាបែកធ្លាយនៃសង្ឃ ។ មាលខ្យល់ ត្រូវគេជប្រជាត្រភិត្តវិត្ត នេះក្នុរីរោធិ៍ភិត្តដល់ពួកភិត្ត តាម លំដាប់ចាស់ឱ្យ តាមលំដាប់កត្រ ឬលំដាប់ន ថេរ: តាមកិច្ចដ៏សមគួរ តាប អាសន: ខ្ពស់ តាមទឹកថ្នៅង៍ តាមចង្កាន់ ថ្នាង ថ្នាល់ ទេលុស កាលបើសក្នា_ បទដែលតថាគត់បានបញ្ជាត់ដោយប្រពៃយ៉ាង៍នេះហើយ ពួកកិត្ត្ចថ្មី ហាម ឃាត់អាសន:ដល់ពួកកិត្តជាថេរ:ក្នុងរោងកេត្ត ម្នាល់ទេពុល យ៉ាងនេះ ហើយ

វិនយប់ជិក បរិវាភេ

ទោ ខ្ទាល់ ស់ឡ័កជិ យោត់ ភោ ខ ស់ឡ័ក្រនោ ។ បញ្ជាត្រូវ ខាល់ មហេ ភិក្ខាដំ សេខាស នេ សេខា-សធវត្តិ យដាវុឌ្ឍិយដាវត្តិ យដាជន្ជាំ ស្ស មានេះ ទោ ខ្ទាល់ មយា សំគ្នាបនេ ឧក គិគ្នា ដេកឧ ក់ក្នុជ សេលាសន់ ខេជ្ជលាខាន្ត ៧វម្សិ ទោ ខុសល់ ស់ខ្លាវជី ហោត់ លោ ខ ស់ខ្លាំក្ខានោ។ ខញ្ញា ត្រួត់ ឧ្ទាល់ ម**ហា** ភិទ្ទុធ អន្តោសមាយ ៧៩ ឧទោស៩ សភា បក្សា ស**ភា ស**ឡាគាញ់ ស្នាំ ភាញាគាញ់ ស្វាំ សុខ្យុញ ទៅ ខាល់ មហា សំគ្នាម នេះ នៅ អន្តោស់មាយ អាវេណ៌តាវ ការិត្យា គណ៌ ពន្ធិត្យា អាវេលា ខាមាន នេះ មេខាង នេះ មេខា ന്നും കുറുത്ത് കുറുക്കും നുറും കുറുത്ത് പുത്തും പുത് បេះ យោឌ៌ សឡ័ ភពេ ទាគំ ។

អធិករណ្យូបសមវគ្គោ ទសមោ ។

๑-๒-๓-L ย. หนัณ ๆ

វិនយប់ដែក បរិវារៈ

ឈ្មោះថាការប្រេះនាខែសង្ឃ នែមិនទាន់ហៅថា បែកធ្លាយ នៃសង្ឃទេ ។ មាលទុហ្វល់ ត្រប់គត្តទុខបញ្ជូនស្រេសស្រន់តែនេះ ក្នុងស្រេសសេខ:ដល់ ភិក្ខុតាមល់ដាប់ចាស់ទ្ចុី តាមល់ជាប់កាត្រី តាមកិច្ចដ៏សមគួរ មាលខុហ្ល កាលបើសិក្ខាបទដែលតថាគត បានបញ្ជាត្តដោយប្រពៃ យ៉ាងនេះហើយ ហើយព្យុកកិក្ខុថ្មីកំហាមឃាត់សេនាសនៈដល់ពួកកិត្តជាថេរៈ ម្នាល់ទទុល យ៉ាងនេះឈ្មោះថា ការប្រេះខានៃសង្ឃ តែមិនទាន់ហៅថាបែកគ្នាយនៃ សង្ឃុះ េ ។ ម្នាល់ ទេសគគមានបញ្ជាត់ ពេលថ្នាំមួយគ្នា បវា-រណាដាមួយគ្នា សង្ឃឹកម្មជាមួយគ្នា កម្មភូបកម្មជំដាមួយគ្នានេះខាន់ក្នុង សមាដល់ភិក្ខុទាំង៍ទ្យាយ ហើយ ម្នាល់ទេបាល កាលបើសិក្ខាប់ទៅដល់តថា-គតមានបញ្ជាត់ដោយប្រពៃយ៉ាងនេះហើយ ភិក្ខុ គំង់ឡាយក់ធ្លើសេចក្តី កំណត់ផ្សេងគ្នា ចង់គ្នាជាពួក ធ្វើទប្រោសថធ្វេងគ្នា ធ្វើប្រាវណាផ្សេងគ្នា ធ្វេស**ង្ឃក**ម្មផ្សេងគ្នា ធ្វេកម្មត្តបកម្មធំផ្សេងគ្នា **ខាងក្**ងសមា**ទោះ** ម្នាល ទបាល យាងនេះហើយឈ្មោះថា ការប្រេះជានៃសង្ឃផង ឈ្មោះថា ការប្រែកញ្ចាយខែសង្ឃផង ។

ចប់ អធិករណ្យូបសមវគ្គ ជាគំរប់ ១០ ។

ឧបាលិបញ្ចាំ ឧទ្ធានគាយ សង្ឃភេទកោ ភេបាយិកោ

ត**ស្បុ**ន្តា ខំ

នេះ មេន្តិ មេខ្មះ មេខ ខ មេត្តិ មេន្តិ មេខ្មះ មេខ ខ មេត្តិ មេន្តិ មេខ្មះ មេខ ខ មិត្តិ មេន្តិ្ធិ មេន្តិ ។ មិត្តិ មេន្តិ្ធិ មេនិ្ធិ ។

ឧបាលិបញ្ជា: ឧទ្ធានជាហី នឹងភិក្ខុបំបែកសង្ឃតែងទៅកើតក្នុងអបាយ

ទទ្ធានគឺបញ្ជីរឿងនៃអធិករណវូបសមវគ្គនោះដូច្នេះ
(២៩៧) និយាយអំពីអាបត្តិ ១ អធិករណ៍ ១ ការលំអឿជ ដោយស្រឡាញ ១ កិត្តចេះដឹងតិច ១ វគ្គ១ កិត្តមិន ឈ្វាស ១ មានចិត្តធ្ងន់ក្នុងបុគ្គល ១ ធ្ងន់ក្នុងអាមិសៈ ១ សង្ឃបែកគ្នា ១ ការប្រេះឆានៃសង្ឃ ១ ការបែកធ្វាយនៃ សង្ឃ ១ ។

(២៩៨) ព្រះឧបាល់គ្រាបបង្គំខូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
កិត្តប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន ឈ្មោះថាជាអ្នកបំបែកសង្ឃ តែងទៅកើតក្នុង
អបាយ ទៅកើតក្នុងនេះក បិតនៅអស់មួយកប្ប កែខ្លួនលែងបាន ។ ព្រះ
អង្គខ្មែន់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាល់ កិត្តប្រកបដោយអង្គ ៩ ឈ្មោះថាជាអ្នក
បំបែកសង្ឃ តែងទៅកើតក្នុងអបាយ ទៅកើតក្នុងនេះក បិតនៅអស់មួយ
កប្ប កែខ្លួនលែងបាន ។ អង្គ ៩ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលឧបាល់ កិត្តក្នុង
សាសនានេះសំដែងនូវសភាវៈមិនមែនជិមិថាជាជមិ១ សំដែងនូវជិមិថាមិន
មែនជមិ១ សំដែងនូវសភាវៈមិនមែនជំនិយថាជាវិន័យ ១ សំដែងនូវជិន័យ
ថាមិនមែនវិន័យ១ ប័នបាំងនិជ្ជិហើយធ្វើសង្ឃឹកម្មផ្សង់គ្នា ១ ។ ម្នាល
ឧបាល់ កិត្តក្នុង

វិនយប់ិងពេ បរិវាពេ

អាទាយ់គោ នេះយ៍គោ គម្បង្ហោ អគេគំឡោ ។ អនកេញ្ច និស្ស ខេស្តិស្តិ មានិស្សាម មេ សឡូតេខកោ អាទាយ់កោ ខេរយ់កោ កម្សេដ្ឋា អនេត្យ ។ គេនមេហ៍ បញ្ហើ ។ ឥព្យល់ ភិក្ខុ អជ្ញ ជម្រោត ជីបេត ជម្មុំ អជម្មោត ជីបេត អវិជយំ វិនយោតិ និយេតិ វិនយ អវិនយោតិ និយេតិ វិនិនាយ ខ្ញុំ ជូ ទេ្សេខ ។ ៩មេហ៍ ទេ ជទាល់ ខេញ្ស ឡើញ សមស្ថាត់តោ សន់ដូតែជកោ អាចាយ់កោ នេះយ៉ាកោ ភេទ្យដ្ឋោ អត្ថភាព ។ អទព្រភ្នំ ខុទាល់ បញ្ចុ សង្គើល សម្បាកតោ សឡំក្រព កោ អាថាយ៉ាកោ នេះ យ៉ាកោ កញ្ជេញ អនេក់ ញេ ។ ក្នុងមេហ៍ មញ្ចុ-ស ។ ឥជ្សាល់ ភិក្ខុ អជ្ម ជម្លេច ឧថេត ឧម្ម អនម្មោត និចេត អនៃយំ នៃយោតិ និចេតិ និយំ មា ខេត្ត ខ្ពស់ មិន្ត្រាស់ ខ្ញុំ មេសស្សា ។ ងគេស ទោ ខ្ទាល់ បញ្ចប់ខ្ពុំហំ **សម**ញ្ជាត់ តោ ស្ទ័ ក្រុន កោ

នៃយប់និក បរិវារៈ

ពៅកេត្តក្នុងមហុយ ទៅកេត្តក្នុងនរត ឋិតនៅពស់មួយកប្ប កែខ្លួនលែន៍ បាន ។ **ម្នាល «**បាល ភិ**ក្**ប្រកបដោយអង្គ ៥ ដ ខេទៀត ឈ្មោះថាជាអ្នក ប់បែកសង្ឃ តែងទៅកេតក្នុងអបាយ ទៅកេតក្នុងនរក ឋិតនៅអស់មួយ កហ្វ កែខ្នល់សំហុន។ អង្គ ៤ តេដ្យ ទេ ។ ម្នាល់ខណ្លំ ភិក្ខុ ក្នុងសាស**ទា** នេះ សំដែងនូវស**កាវ:មិនមែ**នធម៌ថាជាធម៌ ១ សំដែងនូវធម៌ ឋាមិនមែនធម៌ ១ សំដែងនូវសភាវៈមិនមែនវិន័យថាជាវិន័យ ១ សំដែន នុវវិន័យថាមិនមែនវិន័យ ១ បិទប៉ាំងទិដ្ឋិហើយសំដែងបាត់មោត្ត ១ ។ ម្នាលទបាល ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ឈ្មោះថា ជាអ្នកបបែក សង្ឃ តែង ទៅកើតក្នុង។ ជា ទៅកើតក្នុងនវត ឋិតនៅអស់មួយកប្ប កែខ្លួនលែងបាន ។ ម្នាល់ទបាល់ ក់ក្ខុបកបដោយអង្គ ៤ ដទៃទៀត ឈ្មោះថាជាអ្នកបំបែកសង្ឃ តែងទៅកើតក្នុងអបាយ ទៅកើតក្នុងនវក ឋិតនៅអស់មួយកប្ប កែខ្លួនលែងបាន ។ អង្គ ៤ តើដូប្បម្តួច ។ ម្នាលទហ្ល ភិក្ខុភ្និសាស81 នេះ ស់ដែងឡូវសភាវៈមិនមែនឯម៍ថាជា ងមិទ សំដែនីន្ត្**វ**ងម៌ថាមិនមែនជាងមិ ទ សំដែងីន្ទ្រស**ភា**វៈមិនមែនវិន័យថា ជាវិន័យ១ សំដែននូវវិន័យថាមិនមែនវិន័យ១ បិទប៉ាំងទិដ្ឋិហើយសំដែ**ង** (កេទកាវគ្គ ១៨ យ៉ាង៍) ១ ។ ម្នាលទបាល់ ក់ក្លុប្រកបដោយអង្គ ៤ ខេះឯង

ឧបាលិបញ្ចាំ សង្ឃភេទកោ អាជាយិកោ នេយើកោ

អាទាយ់គោ នេយ់គោ ភេឌ្យឌ្លោ អភេទប្រែ ។ អប់ ហេចំខ្នាស់ បញ្ហស្តេច សម្បាក់ សេន់ ្រុ-គេឧកោ អាខាយ់កោ នេះយ៍កោ ១១ គ្រោ អនេ-ក់ ទោ ។ កានមេហ៍ បញ្ហា។ ឥឌុទាល់ ភិក្គា អជម្នំ ឧម្មោធិ នីបេតិ ឧម្មុំ អឧម្មោធិ នីបេតិ អវិធយំ វិធិ-យោតិ នីខេតិ នៃយ៍ អនៃយោតិ នីខេតិ និតិតាយ បង្កើញ សម្បាក់តោ សខ្លាក់នេកោ អាទាយ់កោ ដោយកោ ភេឌ្យដ្ឋោ អនេត្យឡោ ។ អបមេរិច ខុចាល់ បញ្ចប់ត្តេសា សមដ្ឋាត់តោ សឡាភេទកោ អាមាយិ-តោ នេរយ៍កោ ភេទ្បីដ្ឋោ អត្តេក់ឡោ ។ ភាគមេហ បញ្ចាំ ។ ឥដុទាល់ ភិក្ខា អដម្ម ដម្លោត ជី មេត អវិជយោតិ និយេតិវិជិជាយ និឌ្ពី សហាកាត្តាយោន ។

ឧបាលិបញ្ជា: អិក្ខុអ្នកបំបែកសង្ឃតែងទៅកើតក្នុងអបាយ ទៅកើតក្នុងនរក

ឈ្មោះថាជាអ្នកបបែកសង្ឃ តែង ទៅកើតក្នុងអបាយ ទៅកើតក្នុងនរក ឋិត នៅអស់មួយកហ្វ កែខ្លុនលែងបាន។ ម្នាល់ទបាល់ ក់ក្ខុបកបដោយអង្គ័ ៤ ដទៃទៀត ឈ្មោះថាជាអ្នកបំបែកសង្ឃ តែងទៅកើតក្នុងអបាយ ទៅកេត ក្នុងនរក ឋិតនៅអស់មួយកប្ប កែខ្លួនលែងបាន។ អង្គ ៥ តេដ្តចម្ដេច ។ ម្នាលទទុល ភិត្តក្នុងសាសនា នេះ ស់ដែងនូវសភាវៈមិនមែនធម៌ថាជា ធម៌ ១ សំដែងនៅធម៌ថាមិនមែនធម៌ ១ សំដែងនូវសកាវៈមិនមែនវិន័យថាជា វិន័យ ១ សំដែន៍ នូវវិន័យថា មិនមែនវិន័យ ១ បិទប៉ាំង៍ ទិដ្ឋិ ហើយសូត្របញ្ជាក់ អពីសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ខ្លួន ។ ម្នាល « បាល កក្តុប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះ ឯង ឈ្មោះថាជាអ្នកបំបែកសង្ឃ តែង ទៅកើតក្នុងអបាយ ទៅកើតក្នុង នវក ឋិតនៅអស់មួយកប្ប កែខ្លួលែងបាន ។ ម្នាល់ទបាល់ កិក្ខុប្រកបដោយ អង្គ៩ ដទៃទៀត ឈ្មោះថាជាអ្នកបំបែកសង្ឃ តែងទៅកេតក្នុងអញ្ចូយ ទៅ កេតក្នុនិនរក ឋិតនៅអស់មួយកប្ប កែខ្លួនលែងបាន ។ អង្គី ៤ តេដ្ឋប ម្តេច ។ ម្នាលទបាល ភិក្ខុភ្នុងសាសទា ខេះ សំដែននៅសភាវៈមិនមែនធមិថា ជាធម៌ ទុស់ដែននូវធម៌ថាមិនមែនធម៌ ១ សំដែងទូវសភាវៈមិនបែនវិន័យថា ជាវិន័យ ១ សំដែននូវវិន័យថាមិនមែនវិន័យ ១បិនហ៊ុនិនិដ្ឋិប្រគល់ស្ងាត ១។

ខែយុប់ដក បរិស្តា

ត់មេហ៍ ទោ ឧទាល់ មញ្ចូលខ្លែហ៍ សមញ្ញាក់តោ សឡូកេខកោ អាទាយ៍កោ នេះយ៍កោ **គេប្**ឌ្រៅ អ-នេះក់ ឡោ ។ អមរេហិខិ ខ្ទាល់ មញ្ចសន្តេហិ ស-មញ្ជាក់តោ សង្ឃ័ក្រឧកោ អាចាយ៌កោ នេះយ៍កោ កាប្បដ្ឋោ ម គេកា ឡោ ។ កាត់ មេហិ មញ្ជូលិ ។ ឥឌ្សា-លំ ភិក្ខុ អជម្មុំ ជម្មោតិ ជីបេតិ ជម្មុំ អជម្មោតិ ជីបេតិ អានិយំ វិនយោតិ និមេតិ វិនយំ អានយោតិ និមេតិ វិខិស្ស ខន្ត្ទី កម្មេខ ។ មេ ។ វិខិស្ស ខន្ត្ទី ។ ខេ្ក សេខ ។ វិធិភាយ ១ឆ្នំ វេសស្ត្រា ។ វិធិភាយ ១ឆ្នំ អនុស្សាវ នេជ**ា វិធិសាយ ១ឆ្នំ សហាកាក្**យសេធ។ តែមេហ៍ ទោ ឧទាល់ **ប**ញ្ចូល ខ្លែយ សម**្ពាក់តោ** សខ្យុ-ក្រខស្រា អាចាយ៍កោ នេវេយ៍កោ ក**ប្**ប្រដ្ឋា អន្តេ-គាំឡោ ។ អមមេរាំខំ ឱ្យលំ មញ្ចមន្ត្លេហ៍ សមន្ទាក-តោ សន៍្បភេឌកោ អាទាយ់កោ នេយ់កោ កម្សេដ្ឋា អនេតាច្នេះ ។ ភានមេហ៍ បញ្ហា ។ ឥព្ទាល់ ភិក្ខា

វិនយប់ឹងក បរិវារៈ

ស្នាលខ្ពស់ កិត្តប្រកបដោយអង្គ៩ នេះ ដង ឈ្មោះថាជាអ្នកបបែកសង្ឃ តែង ទៅកើតក្នុងអបុរយ ទៅកើតក្នុងនរក ឋិតនៅអស់មួយកប្ប កែខ្លួន លែងបាន ។ ម្នាល់ ទេក្ខុប្រកបដោយអង្គ ៩ដ ខែ ទៀត ឈ្មោះថាជា អ្នកបបែកសង្ឃ តែង៍ ទៅកើតក្នុងអបាយ ទៅកើតក្នុង៍នវត ឋិតនៅអស់ មួយកប្ប កែខ្លួនលែងបាន ។ អង្គី ៥ គេដូចម្ដេច ។ ម្នាល់ទបាល់ ក**ក្កុងសាសនា នេះ ស**ដែងនូវស**កាវ**ៈមិនមែនជម៌ថាជាជម៌១ សំដែងនូវ ធម្មជាមិនមែនធម៌ ១ សំដែងនូវសការៈមិនមែខវិន័យថាជាវិន័យ ១ សំដែង ន្តវិវិន័យថាមិនមែនវិន័យ ១ ប៊**េ** ចុំងសេចក្តីពេញចិត្តហើយធ្វើសង្ឃឹកម្ម ផ្សេងគ្នា ១។ បេ ។ បិទបាំងសេចក្តីពេញចិត្តហើយសំដែងមាត់ មោក្ ข้อตุลีเพยคู่เคញอัฐเที่พ พ์ใสล์เลอกหลุ ๑๘ พ่า ส ๆ ข้อตุลี សេចក្តីពេញចិត្តហើយ សូត្របញ្ជាក់អំពីសេចក្តីស្មោះត្រង់បេស់ខ្លួន ប់ទេយុងសេចក្តីតេញចិត្តហើយប្រគល់ស្កាក់ ។ ម្នាល់ទយុល កក្តុប្រកប ដោយអង្គី ៥ នេះឯង ឈ្មោះថាជាអ្នកបបែកសង្ឃ តែងនៅកើតក្នុងអច្ចាយ ទៅកើតក្នុន៍នរក ឋិតទៅអស់មួយកប្បី កែខ្លួនលែងបាន។ ម្នាល់ទីហ្លុល ភិក្ខុប្រភបដោយអង្គី ៩ ដទៃទៀត ឈ្មោះថាជាអ្នកបំបែកសង្ឃ តែងហៅ កើតក្នុងអបុរយ ទៅកើតក្នុងនវត ឋិតនៅអស់មួយកប្ កែខ្លួនលែង បាន។ អង្គ័ ៩ តើដូចម្ដេច ។ **ម្នាល ទ**ុក្ខាលិ ភិក្ខុត្តិសាសនា នេះ

ឧបាលិបញ្ចក់ សង្ឃភេទកោ អាជាយិកោ នេរយិកោ

អឌ្ម ឧម្យេត នៃបេត ឧម្មុំ អងម្មោត និបេត អវិលយ វិនយោត និយត់ វិនយំ អវិនយោត និយត់ វិនិនាយ រុខ គម្លេខ ប្រេខ វិធិ**ជាយ រុខ ខ**ុខ្មេសខ ១ វិធិជា-យ រុខ្ខុំ ហេសាន្តោ ។ វិនិតាយ រុខ្ខុំ អនុស្សាវនេន ។ វិនិ-ជាយ រុខ្មែរហោគគ្នា ពេខ ។ ៩ មេហិ ទោ ខ្ពស់ បញ្ចូលខ្លែល សមន្ទាក់តោ សង្ឃកេ**តកោ អាចាយ-**កោ មេរយ៍កោ កម្យ៉ះដ្ឋា អនេកច្រោ។ អមមេលិច ទទល់ បញ្ចប់ខ្ពស់ សមញ្ជាត់តោ សឡូវភេឌកោ អាទាយ់កោ នេះយ៍កោ កម្សដ្ឋោ អនេក់ច្រោ ។ កាត់មេហ៍ បញ្ហាំ ។ ឥឌ្ទាល់ ភិក្តុ អជ្ម ជម្លោត ឧបេត ឧត្ត អងគោន ឧបេន អាំមណ្ត ប្រាស្នា ខ្ពែល វ៩យំ អវិយោត៌ ឌី ចេត៌ វិធិជាយ សេញ៉ូ គេ ម្មេន។ ចេ។ វិធិជាយ សញ្ញា ជុខ្លេសខ ។ វិធិជាយ សញ្ញា វេ)-សរន្តោ ។ វិធិតាយ សញ្ញា អនុស្សាវនេខ ។ វិធិតាយ

ឧបាលិបញ្ហាៈ ភិក្ខុអ្នកបំបែកសង្ឃតែងទៅកើតក្នុងអបាយ ក្នុងនរក

សំដែននៅសភាវៈមិនមែនធម៌ថាជាធម៌ ១ សំដែងនៅ្ដធម៌ថាមិនមែនធម៌ ១ ស់ដៃង៍នូវសភាវ:មិនមែនវិន័យ៤ ជាវិន័យ ១ សំដៃង៍នូវវិន័យថាមិនមែន វិន័យ ១ បិទហុំងសេចក្តីតាប់ចិត្តហើយធ្វើសង្ឃឹកម្មផ្សេងគ្នា ១ ។ បេ ។ ប់ទេញុំងសេចក្តីតាប់ចុត្តហើយសំដែងបាត់ មេាត្ត ។ បិទប៉ុងសេចក្តីតាប់ចិត្ត ហើយសំដែងគេទកវេត្ត ១៨ យ៉ាង ។ បិទប៉ាងសេចក្តីគាប់ចិត្តហើយសូត្រ បញ្ជាក់អំពីសេចក្តីស្មោះត្រង់បេស់ខ្លួន ។ បិទពុំងសេចក្តីគាប់ចិត្តហើយ ត្រែមហ្វាស្ស **ភ សិ**ហ៩ជាហ្វ ម**្លី**ត្រែសក្រោណអង្គី ៤ ខេះៗឬ ហើល៖ ថាជាអ្នកបំបែកសង្ឃ តែង ទៅកើតក្នុងអបាយ ទៅកើតក្នុងនវក ឋិតនៅ អស់មួយកប្ប កែខ្នល់សន៍បាន ។ ម្នាល «បាល់ កិត្តប្រកបដោយអង្គ ៩ ដទៃទៀត ឈ្មោះថាជាអ្នកបំបែកសង្ឃ តែងទៅកើតក្នុងអហុយ ទៅកើត ក្នុងនរក ឋិតនៅអស់មួយកប្ប កែខ្លួនលែងបាន ។ អង្គ ៤ តើដូច ម្តេច ។ ម្នាលទុធាលិ ភក្តុក្នុង សាសនា នេះ សំដែងនូវសភាវ:មិនមែនធម៌ ឋាជាធម៌ ១ សដែជនុវធម៌ថាមិនមែនធម៌ ១សំដែជន្លាសការៈមិនមែនវិន័យ ឋាជាវិន័យ ១ សំដែងនូវវិន័យឋាមិនមែនជាវិន័យ ១ បិទប៉ុន៍សញ្ញា ហើយ ធ្វើសង្ឃឹកម្មផ្សេងគ្នា ១។ បេ ។ បិទប៉ាំងសញ្ញាហើយសំដែងបាត់មោត្តូ ។ បិទហុំឥសញ្ញា ហើយសំដែនកេទកវេត្ត ១៤ យ៉ាន៍ ។ បិទហុំង៍សញ្ញា ហើយសូត្របញ្ជាក់អំពីសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ខ្លួន ។ បិទហុំងសញ្ញា

វិនយប់គឺកេ បរិកភេ

សញ្ញុំ សលាតត្តា ហេន។ ៩មេហិ ទោ ខុទាលិ មញ្ចុ-ហន្តេហិ សមញ្ញាត់គោ សង្ឃគេន ភោ អាទាយិកោ នេយាកោ តម្បីដ្ឋោ អត្តេកិច្ចោតិ ។

សង្ឃពេទវេត្តា (១) ឯ៣១សមោ ។

តស្បុគ្គានំ

ន លោ នេ ខេយ្ឌ ន បេត្ត ។

| (២៩៩) | វិនិយយ និដ្ឋី និស្សិត ។

| បេត្ត នេ ខេស្សិន សំសិត ។

| បេត្ត នេ ខេស្សិន ។ ខេស្សិន ។

| បេត្ត នេ ខេស្សិន ។ ខេស្សិន ។

ឲ ឧ. ម. សង្ឃពេទ៧គ្នោ នំដ្តិពោ ។

នៃយប់និក បុរិវារៈ

ហើយប្រគល់ស្ងាត ។ មា្លេខបាល ភិក្ខុប្រភពដោយអង្គី ៤ នេះឯង ឈ្មោះថាដាអ្នកបំបែកសង្ឃ តែងទៅកើតក្នុងអបាយ ទៅកើតក្នុងខរក ឋិតនៅអស់មួយកប្ប កែខ្លួនលែងបាន ។

ចថ់ សង្ឃពេទវគ្គ ជាគំរប់១១ ។

ទទាន គឺបញ្ជីរឿងនៃសង្ឃកេទវគ្គនោះ ដូច្នេះ

(២៤៤) និយាយអំពីបិទ ប៉ាន់ទិដ្ឋិ ហើយធ្វើសង្ឃឹកម្ម ង្វេន៍គ្នា ១
សំដែងបាត់មាតូ ១ សំដែងកេទករវត្ត ១៤ យ៉ាង ១ សុត្រ
បញ្ជាក់អំពីសេចក្តី ស្មោះត្រង់របស់ខ្លួន ១ ប្រុះលំស្វាក ១
អាការទាំង ៥ ខេះអាស្រ័យខ្លូវទិដ្ឋិ ។ សេចក្តី ពេញចិត្ត ១
សេចក្តីតាប់ចិត្ត ១ សញ្ញា ១ ធម៌ទាំង ៣ យ៉ាងនោះមាន
ន័យ ៥ប្រការដូចគ្នាដែរ ។

(៣០០) ព្រះទេបាល ក្រាបបង្គ័ទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គីជំចំរើន កិត្តជាអ្នកបំបែកសង្ឃ ប្រកបដោយអង្គីប៉ុន្មាន មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុង អហុយ មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុងខែវត មិនឋិតនៅអស់មួយកប្ប នៅតែ ខ្លួនបាន ។ ម្នាលទេបាល កិត្តជាអ្នកបំបែកសង្ឃ ប្រកបដោយអង្គី ៩ មិន

ឧបាលិបញ្ចាំ សង្ឃភេទកោ ន អាបាយិកោ ន នេរយិកោ

នេះហ៊ុំ កោ ខ កម្សេដ្ឋា ខ អ គេកំ ឡោ ។ កានមេហិ បញ្ហា ។ ឥព្ទាល់ ភិក្ខុ អពម្មំ ពម្មោត ធំបេត ជម្ម អនម្មោត និបេតិ អានយំ វិលយោតិ ជីបេតិ វិលយំ អានយោត នីមេត អានិតាយ ឧឌ្គី កម្មេខ ។ ឥមេហ ទោ ខ្ទាល់ បញ្ចូលខ្ពុំហិ សមញ្ញាត់គោ សឡ័ គេឧ– កោន អាចាយ់កោន នេះយ៍កោន កម្បីដ្ឋោ ន អនេត្តឡោ ។ អមមេលិខ ខុសលិ បញ្ចូលខ្លែស សមន្ទាក់តោ សន្ទាក់ឧកោ ន អាមាយ៌កោ ន នេះលើកោ ១ គម្បីដោ ខ អគេចប៉ោ ។ គេមគេបា បញ្ចេញ ។ ឥដ្ទាល់ ភិក្ខុ អដុម្ម ដម្លោត ជីមេតិ ជតិ៍ មេខត្សេង ច្នេះ មេខត្ស មុខការ ច្នេះ មេខក្សា អ្នក នេះ នេះ មន្ត្រី មន្ត្រី ខ្មែរ មន្ត្រី ខ្មែរ មន្ត្រី ខ្មែរ ខេង ខ្មែរ ខេង ទោ ខ្ទាល់បញ្ចប់ខ្ពុំហិសមញ្ជាត់គោ សម័្បភេឌ កោ ន អាទាយ់ គោ ន នេះយ៉ាគោ ន កាច្បីដ្តោ ន អត្តេ-ត់ឡោ ។ អបបេរាំខំ ឧទាល់ បញ្ចូលខ្ដុំហំ សមន្នា-

ឧបាលិបញ្ជាក់: វាក្នុអ្នកបំបែកសង្ឃមិនទៅកើតក្នុងអបាយក្នុងនរក

កំណត់ជាទៅកើតក្នុងអបាយ មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុងនរក មិនឋិតនៅ អសមួយតប្ប នៅកែខ្លួនបាន ។ អង្គី ៥ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលទបាល កិក្ខុក្នុងសាសនា នេះ សំដែននូវសភាវៈមិនមែនធម៌ា្សជាធម៌ ១ សំដែង នូវធម៌ថាមិនមែនធម៌ ១ សំដែងឡូវសភាវៈមិនមែនវិន័យ ថាជាវិន័យ ១ សំដែនខ្លាំវិន័យថាមិនមែនវិន័យ ១ មិនបិទពុំងទិដ្ឋិហើយធ្វើសង្ឃឹកម្មផ្សេង គ្នា ១ ។ ម្នាល 🖣 បាល់ កិត្តជាអ្នកបំបែកសង្ឃ ប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុងអបាយ មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុងនរក មិនថិត នៅអស់មួយកប្ប នៅក់ខ្លួនយុន។ ម្នាល់ទបាល់ ភិក្ខុជាអ្នកបំបែកសង្ឃ ប្រកបដោយអង្គី ៥ ដ ៃ ខៀត មិនកំណត់ជា ទៅកើតក្នុងអបាយ តំណត់ជាទៅកើតក្នុងនរត មិនឋិតនៅអស់មួយកប្ប នៅកែទូបាន អង្គី ៤ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលទេបាល ភិក្ខុងសាសនានេះ សំដែងនូវ សភាវ:មិនមែនធម៌ថាជាធ**ម៌ ១** សំដែង៍នូវធម៌ថាមិនមែនធម៌ ១ សំដែង៍នូវ សភាវ:មិនមែនវិន័យថាជាវិន័យ ១ សំដែន៍នូវវិន័យថាមិនមែនជាវិន័យ ១ មិនបិទជាងទិជ្ជិ ហ៊ុយសដែងជាត់ មោត្ត ១ ។ ម្នាល់ ទេក្ខុជាអ្នក បំបែកសង្ឃប្រ**ក**បដោយអង្គ ៩ នេះ**ឯង ម**ខ្គំណត់ជាទៅកើត**ក្**ងអពុយ មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុងនេះក មិនឋិតនៅអស់មួយកប្ប នៅកែខ្លួនបាន ។ ម្នាលទទ្ធាល់ ភិត្ត្តជាអ្នកបំបែកសង្ឃ ប្រកបដោយអង្គី ៤ ដទៃទៀត

វិនយប់ំងពេ បរិវាភេ

ត់តោ ស់ខ្លាំត្រខ គោ ៤ អាទាយ់ គោ ៤ ៤ ប៉ោះ គោ ឧទ្ទៅដ្ឋា ឧអ គេទៅ ឡោ ។ ភាគមេហ៍ **ប**ញ្ជាំ ។ ឌី ខេត្ត អនិច្ច វិទ្ធាលា គឺ ខេត្ត វិទ្ធា អនិទ្ធាលា គ ឌ្នី ខេត្ត អរុច្ជៈ មាល ខ្ញុំ ស្រាប្រេខ្លា ។ ៩ មេហ៍ ទោ ន្ទាល់ បញ្ចូលខ្ពុំហំ សមន្ទាក់តោ សន្បុំគេឧកោ ន អាចាយ់កោ ន នេះយ៍កោ ន កាឡដ្ឋោ ន អនេត់ឡោ ។ អមមេលិ**ខំ** ១៩៧ **ខ**តា្ស ខ្ពុំ សមញ្ញត់ សេខ្យុំគេខេតោ ខ អាចាយ់គោ ខ ខេក-យ់ គោ ខ ភាប្បដ្ឋា ឧ អតេកាំប្លោ ។ ភាតមេហ បញ្ហា ។ ឥដ្ឋាល់ កិត្តា អជម្មំ ជម្មោត ជីបេតិ យុំ អងម្យេត នីបេត អាំជយំ វិនយោត នីបេត វិនយ អ្នះ មេខ្សាស់ មន្ត្រី មន្ទ្រ មន្ទ្រ មន្ទ្រ ដូច្នា នេខ ភា ត់មេហ៍ ទោ ឧទាល់ បញ្ចូលខ្ពុំហិ សមគ្នាក់តោ ស់ឡីគេខ គោ ខ អាចាយ់គោ ឧ នេះយ៍គោ

វិនយូចិងក បុរិវារៈ

មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុងអបាយ មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុងនរក មិនបិត នៅអស់មួយកប្ប នៅកែខ្លួនបាន ។ អង្គី ៤ តើដូចមេច ។ ម្ចាល ទេបាល ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សំដែននូវសភាវៈមិនមែនជមិថាជាជមិ ១ សំដែននូវធម៌ថាមិនមែនធម៌ ១ សំដែននូវសភាវ:មិនមែនវិន័យថាជាវិន័យ ១ សំដែននូវវិន័យថាមិនមែនជាវិន័យ ១ មិនបិទពុំងទិដ្ឋិ ហើយសំដែង កេទ្តជាគ្នុ១៨ យ៉ាង៍ ១ ។ ម្នាល់ទបាល់ ភិក្ខុជាអ្នកបបែកសង្ឃ ប្រកប ដោយអង្គី ៥ នេះឯង មិនគំណត់ជាទៅកើតក្នុងអពុយ មិនកំណត់ជាទៅ កេតក្នុងនកេ មិនឋិតនៅអស់មួយកហ្វ នៅកែទូនបាន ។ ម្នាល់ទបាល់ ភិក្ខុជាអ្នកបំបែកសង្ឃ ប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត មិនកំណត់ជាទៅ តេត្តដ្ឋមហ្គុយ មិនកំណត់ជាទៅកេត្តក្នុងនកេ មិនឋិតនៅមសម្មួយកប្ប នៅកែខ្លួនបាន ។ អង្គី ៤ តើដូចមេខ ។ ម្នាល់ មេជាល កក្ខុក្នេសស-នា នេះ សំដែនីខ្លាំសការ:មិនមែនធម៌ថាជាធម៌ ១ សំដែងីខ្លាំធម៌ថាមិនមែន ជាធម៌ ១ សំដែងនូវសភាវៈមិនមែនវិន័យថាជាវិន័យ ១ សំដែងនូវវិន័យថា មិនមែនវិន័យ ១ មិនបិទប៉ាំងទិដ្ឋិហើយសូត្របញ្ជាក់អំពីសេចក្តីស្មោះត្រង់ របស់ខ្លួន ១ ២ មាលទហល់ កិត្តជាអ្នកបំបែកសង្ឃប្រកបដោយអង្គ ៤ នេះឯង មិនកំណត់ជា ទៅកើតក្នុងអបាយ មិនកំណត់ជា ទៅកើតក្នុងនរក

ឧបាល់បញ្ចាំ សង្ឃភេទកោ ន អាជាឃុំកោ ន នេយ៉េកោ

ឧភាហ្សដ្ឋា ឧអភាក់ច្រោ។ អបបេហ៍បំ ខ្ទាល់ បញ្ចុ ហេទ្តេ័ល៌ សមញ្ញឥតេ សេទ័្យភេឌ កោ ន អាថាយ៍កោ ន នេះបើកោ ន កញ្ជដ្ឋា នអភេគិញ្ញោ ។ កាតមេហិ បញ្ចាំ ។ ឥឌ្ទាល់ កិត្ត អជម្មំ ជម្មោត ជីបេតិ ជម្មាំ យោត និយត់ អវិធិជា 🗆 និជ្ជឹ សហគត្តាយេន ។ ត់មេហ៍ ទោ ឧទាល់ បញ្ហ ឡើញ សមញ្ជាត់តោ ស្ឡុំ— ភេឌ គេ នេះ គេ នេះ បើកា ន ភេទប្រុំ ន អត្តេក់ឡោ ។ អបប្រេចិន្ទាល់ បញ្ចូលខ្ពុល់ សមន្នា-ត់តោ សឡំ គេឧកោ ឧ អាខាយ៌កោ ឧ ឧរេយ៍កោ ជ ភាប្បដ្ឋោ ជ អនាភាំ ឡោ ។ ភា**ន**មេហ៍ បញ្ចេហ៍ ។ នុឌ្យល់ ភិក្ខុ ម**ឌុខ្មុំ ឧ ម្ដោ**ន ធ្វេលស ស**ត្ថ** មឌ **ម៉ោង** ឌីខេត្ត អវិនយំ វិធយោត្ត ឌីខេត្ត វិនយំ អវិនយោត្ ឌ្នាន្ត អរុទ្ធ ស និទ្ធ ស គេ និទ្ធ ស នេ និទ្ធ ស នេ និទ្ធ ស និទ្ ១ឌី ៩ឌើទេខ ឯងរួចយល ១ឌី ប្រេស សី

ឧបាលំបញ្ជារៈ ភិក្ខុអ្នកបំបែកសង្ឃមិនទៅកើតក្នុងអាយយក្នុងនរក

ត្នក្នុះខ្សែងកុតិពាធ្លាប់ ខេស្ត្រទីខ្សាន ភ តិហេស្ថាហ្ អ្នកបំបែកសង្ឃ ប្រកបដោយអង្គី ៩ ដទៃទៀត មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុង អបាយ មិនកំណត់ដាទៅកើតក្នុងនរត មិនបិតនៅអស់មួយតប្ប នៅ កែខ្លួនបាន ។ អង្គី ៩ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាល ទេបាល់ កិត្តក្នុងសាសនា នេះ ស់ដៃន៍នូវសការៈមិនមែនធម៌ថាជាធម៌ ១ សំដៃន៍នូវធម៌ថាមិនមែន ធម៌ ១ សំដែននូវសភាវ:មិនមែនវិន័យថាជាវិន័យ ១ សំដែននូវិវ័ន័យថា មន្ត្រែនវិន័យ ១ មិនបិទជុំង៍ទិដ្ឋិហើយប្រគល់ស្ងាក១ ។ ម្នាលទជ្ជាល កិត្តជាអ្នកបំបែកសង្ឃប្រកបដោយអង្គ៩ នេះឯង មិនកំណត់ជាទៅកើត ក្នុងអធុយ មិនកំណត់ជាទៅកេតក្នុងខរក មិនឋិត នៅអស់មួយកប្ប នៅ កែទ្ទេហ្នេ**។ ម្នាល**ទេហ្វល កិត្ត្ជាអ្នកបំបែកសង្ឃ ប្រកបដោយអង្គ ៩ ដទៃទៀត មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុងអបុរយ មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុងនវក មិនឋិតនៅអស់មួយកប្ប នៅកែទុនបាន ។ អង្គ ៤ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាល ទបាល កិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សំដែងនូវសការៈមិនមែនធម៌ថាជាធម៌ **១**សំ _ ដែងនូវធម៌ថាមិនមែនធម៌ ១ សំដែងនូវសភាវៈមិនមែនវិន័យថាជាវិន័យ 🧿 សំដៃងនូវវិន័យថា មិនមែនវិន័យ ១ មិន៤៩ ជុំងសេចក្តីពេញចិត្ត ហើយ ធ្វើ សង្ឃឹកម្មផ្សេងគ្នា ១ ។បេ។ មិនបិទហុំងសេចក្ដីគាប់ចិត្តហើយសំដែងហ្គាំ— មោត្ត ។ មិនបិទប៉ាំងសេចក្តីគាប់ចិត្តហើយសំដែងកេទកវេត្ត ១៨ យ៉ាង

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

អាំធំនាយ ១ឆ្លឺ អនុស្សាវនេខ ។ អាំធំនាយ ១ឆ្លឹ សហភាត្ត ហេខ។ ៩មេហ៍ ទោ ខ្ពស់ មញ្ចមន្តេហ៍ សមញ្ជាត់ សេខ័្យតែខ កោ ន អាទាយ៍កោ ឧ នេះ-យ៍គោ ន កាច្បដ្ឋោ ន អតេកិច្ចោ ។ អចរេហ៍ថ ន្ទេល់ **ប**ញ្ចេញ ស្តែ<mark>ជាការ ស</mark>ត្តក្រុ<mark>ធ ភ</mark>េស ស អាចាយ់កោ ន នេះយ៍កោ ន កាច្បដ្ឋោ ន អត្តេ-ត់ ឡោ ។ គេនមេហ៍ បញ្ហាំ ។ ឥឌ្គល់ ភិក្ខា អជ្ញុំ ជម្លោត ធីបេត ជម្មុំ អជម្លោត ធីបេត អវិធយ វិនយោតិ នីបេតិ វិនយំ អវិនយោតិ នីបេតិ អវិនិតាយ ្តែ កម្មេច ។ មេ ។ អវិធិជាយរុខឹ ជុធ្លេសខ។ អវិធិ-អវិធិតាយរុខឹសហាគាត្តា មេខ។ ៩ មេហ៍ ទោ ខ្ទាល់ **ប**ញ្ចេញ ស្នេស្តាត់ សេស្ប៊ុំ ភេសភា ន អាថា-យ៍កោ ន នេយើកោ ន កាឡដ្ឋោ ន អត្តេក់ច្ឆោ ។

នៃយប់ដក បរិវារៈ

មិនបិទប៉ាងសេចក្តីតាបចិត្តហើយសូត្របញ្ជាក់ពីពីសេចក្តីស្មោះត្រង់វបស ခွေ့န ၅ မိန္အပဲ 🛮 ဟိုနာ (လဗ္ဗန္တု ၊ ရောက်နာ္တိုင္တြင္ ဟို ဟု ဟု မွာ လ ေရာက် က်န္နာ့ ជាអ្នកបំបែកសង្ឃ ប្រកបដោយអង្គី ៩ នេះឯង មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុង អបាយ មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុងនវត មិនបិតនៅអស់មួយកប្ប នៅកែខ្លួន បាន។ ម្នាលទបាល កិត្តជាអ្នកបំបែកសង្ឃប្រកបដោយអង្គ៩ ដទៃទៀត មិនតំណត់ជា ទៅកើតក្នុងអបាយ មិនកំណត់ជា ទៅកើតក្នុងនរក មិនបិត នៅអស់មួយកប្ប នៅកែខ្លួនបាន ។ អង្គ ៥ គេជួយមេច ។ ម្នាល់ខេត្តលំ ក់ក្នុក្នុងសាសនា នេះ សំដែងនូវសភាវៈមិនមែនធម៌ថាជាធម៌ ១ សំដែងនូវ ជម្ងឺថាមិនមែនជម៌ ១ សំដែងនូវសភាវ: មិនមែនវិន័យថាជាវិន័យ ១ សំដែង នុវវិន័យថាមិនមែនវិន័យ ១ មិនបិទ្ធហ៊ុងសេចក្តីគាប់ចិត្តហើយធ្វើសង្ឃឹកម្ម ផ្សេងគ្នា ១ ។ បេ ។ មិនបិទជុំងសេចក្តីតាប់ចិត្តហើយសំដែងជាតិមោត្ត ។ មិនបិទហ៊ុន៍សេចក្តីគាប់ចិត្តហើយសំដែងកេ**ខក**វៅត្ត**១៤** យ៉ាង ។ មិនបិទ ជាំងសេចក្តីគាប់ចិត្តហើយសូត្របញ្ជាក់អំពីសេចក្តីស្មេះត្រង់របស់ខ្លួន មិនបទជាំង សេចក្តីតាប់ចិត្ត ហើយប្រគល់់ស្ងាត ។ ម្នាល់ទេធាល់ ភិក្ខុជាអ្នក បំបែកសង្ឃ ប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង **មិនកំណ**ត់ជា ទៅ**កើ**តក្នុងអហុយ មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុងនេះក មិនបិតនៅអស់មួយ**ក**ហ្វ នៅកែខ្លួនបាន

ឧភាលិបញ្ចាក់ ឧទ្ទាខភាជា

អប់រេហ៍បំ ឧទាល់ បញ្ចេញ ស្តែល សមញ្ជាក់ សេ សេ ប្រាំង នេះ គោ ន អាទាយ់ គោ ន នេះ យ៉េ គោ ន គេ ប្បាដ្ឋា ន អានគេ ប្រាំង និះ បេត់ និះ បេច់ និះ បេច់ និះ បេត់ និះ បេច់ និះ បេត់ និះ បេត

ទុតិយសង្ឃពេទវិត្តោ^(១) ទ្វាទសមោ ។

តសុវុគ្គា នំ

(៣០០) អវិធិសាយ និឌ្លី ភាម្មេន នុធ្លេសន វេសសវន ខ

១ ខ. ម. ទុតិយសង្ឃភេទកវគ្គោ តិដ្ឋិសោ ។

ឧបាលមញ្ជាក់ ឧទ្ទាន៣ជា

ម្នាលទហ្លាល ភក្ដុជាអ្នកបបែកសង្ឃ ប្រកបដោយអង្គ ៩ ដទៃទៀត មិន កំណត់ជាទៅកើតក្នុងអហុយ មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុងនវត មិនឋិតនៅ អស់មួយកប្ប នៅកែខ្លួនបាន ។ អង្គ ៥ គេដូចម្ដេច ។ ម្នាល់ទីបុរល់ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សំដែននូវសភាវៈមិនមែនធម៌ថាជាធម៌ ១ សំដែននូវ ធម៌ថាមិនមែនធម៌ ១ សំដៃឥន្ទូវសភាវៈមិនមែនវិន័យថាជាវិន័យ ១ សំដែ**ង** នុះវិន័យ ថាមិនមែនវិន័យ ១ មិនបិទប៉ុង៌សញ្ញាហើយ ធ្វើសង្ឃឹតម្ **៨ ្សែត្** ១ ។ បេ ។ មិន**ប់ខ**ញុំងីសញ្ញា ហើយសំដែន៍**ពុត មាត្ត** ។ មិន ប់ទេហុធិសញ្ញា ហើយសំដែងកេទកាវត្ថិ១៤ យ៉ាង ។ មិខប់ទេហុំងិសញ្ញា ហើយសូត្របញ្ជាក់អំពីសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ខ្លួន ។ មិនបិទហុំងសញ្ញា ហើយប្រគល់ស្វាត ។ ម្នាល់ទទាល់ ភិក្ខុជាអ្នកបំបែកសង្ឃ ប្រកបដោយ អង្គ ៥ នេះឯង មិនកំណត់ជាទៅកើតក្នុងអហុយ មិនកំណត់ជាទៅកើត ក្នុងនកេ មិនឋិតនៅអស់មួយកប្ប នៅកែខ្លួនបាន

ចប់ ខុតិយសង្ឃភេទគ្គេ ជាគំរប់ ១២ ។

ទទួន គបញ្ញារឿងនៃសង្ឃគេទវគ្គនោះដូច្នេះ

(गಂ೯) និយាយអំពីមិនបិទជាំងទិដ្ឋិហើយធ្វើសង្ឃកម្មផ្សេង គ្នា ១ សំដែងជាតិមេាត្ខ ១ សំដែងកេទកវៅត្ថុ ១៤ យ៉ាង ១

នៃយប់និពេ បរិវាពេ

អនុស្សា នៃ ស្ត្រា ។

សន្ទឹរ និ និ សញ្ជា និ និ និ ស្បិត្ត ។

សន្ទឹរ និ និ សញ្ជា និ យនា ។

សន្ទឹរ និ និ សញ្ជា និយាតិ ។

សន្ទឹរ និ និ សញ្ជា និ យនា ។

សន្ទឹរ សក្តា និ យនា ។

សន្ទឹរ សក្តា និ យនា ។

សន្ទឹរ សក្តា និ ស្ថា និ ។

សន្ទឹរ សក្តា និ ស្ថា និ ។

សន្ទឹរ សក្តា និ ស្ថា និ ។

១ម ១ឆ្នុំ រុបី ប សញ្ញា ។

វិន្សយុធិត បុរិវារៈ

សូត្របញ្ហាក់អំពីសេចក្តីស្មោះត្រង់បេស់ខ្លួន ១ ប្រគល់ស្ងាត១
អាការទាំង ៩ នេះអាស្រ័យខ្លូវទិជ្ជិ ។ សេចក្តីពេញចិត្ត ១
សេចក្តីតាប់ចិត្ត ១ សញ្ញា ១ ធម៌ទាំង ៣ យ៉ាងនោះមាន
ន័យ ៩ ប្រការដូចគ្នាដែរ ។ វិធី ២០ គត់ ក្នុងចំណែក
វាងអាក្រក់ មានក្នុងវាងក្រោម (វាងដើម) យ៉ាងណា
អ្នកទាំងឡាយ ចូរដឹងខ្លូវវិធី ២០ គត់ ក្នុងចំណែកវាងល្អ ក៏

(៣០៤) ព្រះទេច្បាល់ក្រាបបង្គំ ខូលស្បូរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ប៉ារើន
អាវាសិតកិត្ត គឺកិត្តដែលនៅក្នុងអាវាសប្រកបដោយអង្គប៉ុញ្ជាន រមែងព្រក់
ទៅក្នុងនេះក ដូចជាគេនាំយកទៅទំលាក់ ។ ព្រះអង្គ ម្នង់ត្រាស់ថា ម្នាល
• បាល់ អាវាសិកកិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ រមែងព្រក់ទៅក្នុងនេះក
ដូចជាគេនាំយកទៅទំលាក់ ។ អង្គ ៥ តើដូចម្ដេច ។ គឺភិក្ខុលំអៀងព្រោះ
សេចក្ដីសេទ្យាញ់ ១ លំអៀងព្រោះសេចក្ដីស្អប់ ១ លំអៀងព្រោះសេចក្ដី
ល្វដ់ ១ លំអៀងព្រោះសេចក្ដីអ្វាប ១ ប្រើប្រាស់ខ្លូវតែជារបស់សង្ឃដោយ
អាវបើប្រាស់ដូចជារបស់បុគ្គល ១ ។ ម្នាលខេត្តលំ អាវាសិកភិក្ខុដែល
ប្រកបដោយអងគគគន់ ៥ នេះឯង រមែងព្រាត់ទៅក្នុងនេះក ដូចជាគេនាំយកទៅ

ឧបាលិបញ្ចក់ បញ្ចូ អធម្មិកា នៃយញ្ជាករណា

ឧក្សិ ត្តោ ៧វ ខំពេយ ។ បញ្ហាទាល់ អន្តេមា សមន្ទានគោ អាវាសំ កោ ភិក្ខា យេ៩ាភនំ ឧក្ខា នៅ ៧វ សក្តេ។
កាតា មហិ បញ្ហា ១ ឧ ឧញ្ហាក់ កិច្ច ឧ នោសក់ គឺ
កិច្ច ឧ មោហាក់តី កិច្ចទិ ឧ កយាក់តី កិច្ចទិ
សន្ធិកំ ឧ បុត្តលិក្បារិកាក់ឧ បរិក្ញាតិ ។ សម្រា
ហា ឧទាល់ បញ្ហា ខ្ពែញ សមន្ទាក់ សមន្ទាក់ អាវាសំ កោ
ភិក្ខា យេ៩ាភគំ ឧក្ខា នៅ ៧វ សក្តេទិ ។

ហា រ ឧឃ្នំគេ និងហ្ម នគ្និយា រួន៣ រៀយបា រ មា្រមាហា រ មន្ទេ ឧ ឃ្លំគេ និងហ្ម មេត្តិយា រួន៣-មា្យមហោ រ មន្ទេ ឧ ឃា រ មុខិស្ត រ មា្យមហោ រ មន្ទេ ឧ ឃា រ មុខិស្ត រ មា្យមហោ រ មន្ទេ ឧ ឃា រ មុខិស្ត រ មា្យមហោ រ មន្ទេ ឧ ឃា រ មុខិស្ត រ មេត្ត ឧ ស្វា ប្រហាមេត្ត រួន ឃុំ មុខ ឃើម ប្រហាមេត្ត មុខ ស្វា ប្រហាមេត្ត ខ ឃើម មុខ ឃើម ប្រហាមេត្ត មុខ ស្វា ប្រហាមេត្ត ខ ឃើម ប្រហាមេត្ត មុខ ស្វា ប្រហាមេត្ត ខ ឃើម ប្រហាមេត្ត មុខ ស្វា ប្រហាមេត្ត បញ្ជាំ សម្ពិធិស្ត ។ ស្វា ប្រហាមេត្ត បញ្ជាំ សម្ពិធិស្ត ។ ស្វា ប្រហាមេត្ត បញ្ជាំ សម្ពិធិស្ត ប្រហាមេត្ត ស្វា ប្រហាមេត្ត បញ្ជាំ បញ្ជាំ សម្ពិធិស្ត ហំពុធិស្តិត ។ ស្វា ប្រហាម ប្រហាម បញ្ជាំ បញ្ជាំ ប្រហាម បាយ ប្រហាម បាយ ប្រហាម បាយ ប្រហាម ប្រហាម ប្រហាម បាយ ប្រហាម បាយ ប្រហាម បាយ ប្រហាម បាយ ប្រហាម ប្រ ឧបាលិបញ្ជាក់ ការដោះស្រាយវិន័យមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៩ យ៉ាង

ខំណត់ ។ ម្នាលឧបាល អាវាសិតតិត្តដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ រថែង ទៅ
កើតត្តង៍សូត៌ ហាក់ដូចជា គេនាំយកទៅដឹកល់ខុត ។ អង្គ ៥ គេ
ដូចម្ដេច ។ គឺតិត្តមិនលំអៀង ព្រោះសេចត្តីស្រឡាញ់ ១ មិនលំអៀង ព្រោះសេចត្តីស្វូត៍១ មិនលំអៀង ព្រោះសេចត្តីស្វូត៍១ មិនលំអៀង ព្រោះ សេចត្តីហ្វូត៍១ មិនលំអៀង ព្រោះ សេចត្តី ស្វូត៍១ មិនសំអៀង ព្រោះ សេចត្តិ ស្វូត៍១ មិនសំអៀង ស្វឹត្តិ ស្វឹត្តិ ហាត់ដូចជា គេនាំយកទៅជំតល់ខុត ។

(៣០៣) ព្រះទទុល ក្របបង្គ័ទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គជំបំរើន
ការដោះស្រាយវិន័យមិនប្រកបដោយធម៌មានប៉ុស្នានយ៉ាន៍ ។ ព្រះអង្គខ្មែន
ការដោះស្រាយវិន័យមិនប្រកបដោយធម៌មានប៉ុស្នានយ៉ាន៍ ។ ព្រះអង្គខ្មែន
ក្រាស់ថា ម្នាល់ទទុល ការដោះស្រាយវិន័យមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៥
យ៉ាងនេះ ។ ៥ យ៉ាន៍ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាល់ទទុល កិត្តជំសាសនា
នេះ បង្អោន (๑) នូវសកាវៈមិនមែនធម៌ថាជាធម៌១ បង្អោននូវជាម៌ថាមិនមែន
ជាធម៌១ បង្អោននូវសកាវៈមិនមែនជាមិថាជាធម៌១ បង្អោននូវជាម៌ថាមិនមែន
ជាធម៌១ បង្អោននូវសកាវៈមិនមែនវិន័យថាជាវិន័យ១ បង្អោននូវវិន័យថា
មិនមែនជាវិន័យ១ បញ្ជាត្តនូវសិក្ខាបទដែលគេថាគតមិនបានបញ្ជាត្ត ទាំន៍
ដកសិក្ខាបទ ដែលគថាគតបានបញ្ជាត្តហើយ១ ។ ម្នាល់ទទុល ការ
ដោះស្រាយវិន័យមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៥ យ៉ាន៍នេះឯន៍ ។ ម្នាល់
ទិប្រកបដោយធម៌មាន ៥ យ៉ាន៍នេះឯន៍ ។ ម្នាល់

១ អង្កបាយា កំណត់ សំដែង និយាយ ។

វិនយូបិនកេ បុរិវាភេ

(៣០៤) គេតំហ៍ ខ ខោ ក ខ្លេក ខ្លែក សេច្ច ក ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

នៃយប់ជា បរិវារៈ

៩ យ៉ាង ត្រើដូចម្ដេច ។ ម្នាលទប្រលំ កិត្តក្នុងសាសនា ខេះ បង្អោននូវ សកាវ:មិនមែនជមិថាមិនមែនជម៌ ១ បង្អោននូវជម៌ថាជាជម៌ ១ បង្អោននូវ សភាវ:មិនមែនវិន័យថាមិនមែនវិន័យ ១ បង្អោននូវវិន័យថាជាវិន័យ ១ មិន បញ្ជាត្តនូវសិក្ខាបទដែលគថាគតមិនបានបញ្ជាត្ត ទាំងមិនដកសិក្ខាបទដែល គថាគតបានបញ្ជាត្ត ហើយ ១ ។ ម្នាលទប្រលំ ការដោះស្រាយវិន័យដែល ប្រកបដោយជម៌មាន៩ យ៉ាងនេះឯង ។

(៣០៤) ព្រះ មហ្ហ ក្របបង្គំ ទូលស្បូរថា បតិត្រព្រះអង្គ ដ៏ចំរើន ភិត្ត្ ដែលជាភគ្គុខ្ទេសក៍ (១) (អ្នកសំដែនកត្ត) ប្រកបដោយអង្គប៉ុញ្ញន រថែនធ្លាក់ ពៅក្នុងខរក ហាត់ដូចជាគេនាំយកពោធិលាត់ ។ ព្រះអង្គខ្មន់ត្រាស់ថា ម្នាល់ មហុល កិត្តដែលជាក់ត្តុខ្ទេសក៏ប្រកបដោយអង្គ ៥ រថែនធ្លាក់ទៅក្នុង ខរក ហាត់ដូចជាគេនាំយកទៅខំលាត់ ។ អង្គ ៥ គើដូចម្ដេច ។ គឺកិត្ត្ លំអៀងព្រោះសេចក្ដីស្រឡាញ់ ១ លំអៀងព្រោះសេចក្ដីស្អប់ ១ លំអៀង ព្រោះសេចក្ដីល្ងន់ ១ លំអៀងព្រោះសេចក្ដីទូវ១ ១ មិនដឹងខ្លូវកត្តដែលខ្លួន បានសំដែងហើយទាំងមិនទាន់បានសំដែង (២)១ ។ ម្នាល់មហ្ហ កិត្តដែល ជាក់គ្គុខ្ទេសក៏ប្រកបដោយអង្គ៥ ខេះឯង វមែងធ្លាក់ចុះទៅក្នុងឧរកហាត់ដូច

១ ភិក្ខុអ្នកបាត់ភិក្ខុសង្ឈក្នុងការទទួលភត្ត (មេបញ្ជី) ។ ៤ មិនដឹងនូវភត្តដែលខ្លួនគួរ សំដែងនឹងមិនគួរសំដែង ។

ឧបាលិបញ្ចាំ ភត្តទ្ទេសកាទីនំ បញ្ចង្កានិ

យ់ស្នេត ខ្ទុំ ត្តោ សុវ និស្យ ។ មញ្ចុំ ទាស់ អន្តេសា សមញ្ជាត់ នោះ ក្នុង គ្រោះ ប្រជាជន ជំនាំ នោះ ស្វាំ សត្តេ។ ភាគម៉េហ៍ បញ្ហាំ ។ ឧ ភិទ្ទាក់គឺ ក**ូ**ត ន នោសាត់តិត**ច្**ត់នៃ មោយា**ត់**តិក្តិន ក**្រោ**-កត់ ក<u>ទ</u>ត់ **ខុ**ខ្លួំដ្ឋានុខ្លួំដូំ ជាភាគ៌ ។ ៩ មេហ៍ ទោ ន្ទាល់ បញ្ចប់ខ្ពុំហ សមជ្ញាក់តោ កត្តុខ្លួសកោ យ-ថាភត់ ខេត្តត្លៃ ស ស ក្តេត ។ គេ គេ ខ ភ នេះ អ ខ្លែស សម*្មា*ក តោ សេខាសន**ប្បញា្** ។ ខេ។ ក:ឃ្នាត់ក្រោ ខ្លែវ ខ្យែ ត្រា បាតោ ខ្លែវ ភាជា តោ យាតុភាជកោ ដល់ភាជកោ ១ជួភាជកោ អព្យមត្ត-ការិស្សដូតោ សាជ័យត្តាហាខកោ ខត្តត្តាហាខកោ អាវាទី៩ប្រេស គោ សាម សោរប្រេស គោ **យ**ប់ាន់នំ និទ្ធិ ត្តោ ស្តំ និស្រេតិ ។ មញ្ចូស្ទាល់ អន្តេមា ស<u>.</u> មន្ទាក់តោ សាមណេរមេសកោ យថាក់ត ជំត្នាត្តោ ឃុំវ នៃប្រេ ។ ភាគមេហ៍ **ប**ញ្ហើ ។ **ន**ៈទូកភា ភាព្ទិ នេះសោកទឹកបួត មោយកទឹកបួត កយាក់ទឹកបួត

ឧបាលិបញ្ជា: អង្គ ៥ របស់វាិក្ខុមានវាក្ខុជាវាត្តុខ្ទេសក៏ជាដើប

ជាគេនាយកទៅទំលាក់ ។ ម្នាលទបាល់ ភិត្តដែលជាភត្តទេសកប្រកប ដោយអង្គ ៥ វមែង ទៅកើតក្នុងសួគ៌ ហាក់ដូចជាគេនាំយកទៅជំកល់ទុក ។ អង្គ ៥ តើដូចម្ដេច ។ គីភិក្ខុមិនលំអៀងព្រោះសេចក្ដីស្រឡាញ់ ១ មិន លំអៀងព្រោះសេចក្តីស្អប់១ មិនលំអៀងព្រោះសេចក្តីល្ងង់ ១ មិនលំអៀង ព្រោះសេចក្តីទ្វាច ១ ជីងីនូវភត្តដែលខ្លួនបានសំដែងហើយទាំងមិនទាន់បាន ស់ដែន១។ ម្នាលខធាល់ ភិត្តដែលជាភិត្តទ្វេសក៍ប្រកបដោយអង្គ័ ៩ នេះ វមែងទៅកើតក្នុងសួគ៌ ហាក់ដូចជាគេនាំយកទៅដំកល់ខ្ទុក ។ ព្រះ ទបាល ក្រាបបង្គ័ទលស្សថា បពិត្រព្រះអង្គីជីចរើន ចុះកិត្តអ្នកក្រលេសេនា_ សន: ។ បេ ។ ភិត្តអ្នកក្សា ឃ្វាំង ភិត្តអ្នក ខេត្តលេចវែរ ភិត្តអ្នក ចែកបវែរ ភិត្ត អ្នកបែកបបរ ភិត្តអ្នកបែកផ្លែឈើ ភិត្តអ្នកបែកបង្អែម ភិត្តអ្នកលះបង់នូវ របស់បន្ទិបបន្ទ កិត្តអ្នកប្រគល់សាដត កិត្តអ្នកប្រគល់ជាត្រ កិត្តអ្នកប្រើ នូវអាពម៌តជនគឺញោមវត្ត កិត្តអ្នកប្រើសាមណេរ ប្រកបដោយអង្គប៉ុន្មាន វមែងគ្នាក់ទៅក្នុងនរក ហាក់ដូចជាគេនាំយកទៅទំលាក់ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់ថា មា្នលេទបាល ភិក្ខុអ្នកប្រើសាមណេរប្រកបដោយអង្គ ៩ វមែធ៍ ឆ្នាក់ ទៅក្នុងនរក ហាក់ដូច**ជា**គេនាំយកទៅ ខំលាក់ ។ អង្គី ៩ តេដ្តច ម្ដេច ។ គឺភិក្ខុលំអៀងព្រោះសេច**ក្ដី**ស**្បា**ញ់ ១ លំអៀងព្រោះសេចក្ដី \mathcal{X}_{H} ေ စ လို မေါ်နိုး ကြားလေတာ္ကိုလွန် စ လို မေါ်နိုး ကြားလေတာ္ကိုတ္တာ ေစ မ်ိဳး ဆီနို

ិនយបិងកេ បរិវាភេ

ខេសិតខេសិន ដឋានាតិ ។ ៩ មេហ៍ ទោ ១១លំ ខេសាបក្តេហ៍ សមន្ទាត់ សាមលោវខេស កោ យ-សាក់នំ និទ្ធិត្តោ ឃាំ និយយ ។ ខេញ្ហូទាល់ អន្តេហ៍ សមន្ទាត់ សាមលោវខេស កោ យស់ក់នំ និទ្ធិត្តា ឃាំ សក្តេ ។ កាន់មេហ៍ ខេញ្ហូហ៍ ។ ឧ ខេល្ខក់នំ កិច្ចនិន នោសាក់និ កិច្ចនិ ឧ មោហាក់នំ កិច្ចនិ ឧ កយាក់នំ កិច្ចនិ មេសិតខេសិន ជានានំ ។ ៩ មេហ៍ ១ ១-ទាល់ ខេញ្ហា នៃ គ្រាប់ សមន្ទាត់ សាមលោវខេស កោ យឋាក់នំ និទ្ធិត្តា ឃាំ សក្សេន ។

អាវ៉ាស៊ីពវិគ្គោ តេរសមោ ។

តសុទ្ធា ំ

(៣០៥) អាវាសិកាត្យការណា កត្តសេខាសខានិ ខ កណ្ដូខីក្រោយ ខ ខីក្រៀ ខ ភាជិកោ

នៃយប៌ងក បរិវារៈ

នូវសាមណេរដែលខ្លួនបានប្រើទាំងមិនទាន់បានប្រើ ១ ១ ម្នាលទបាល កិត្តអ្នកប្រើសាមណេរប្រកបដោយអង្គ ៩ នេះឯង វមែងផ្ទាក់ទៅក្នុងនរក ហាក់ដូចជាគេនាំយកទៅទំលាក់ ១ ម្នាលទបាល កិត្តអ្នកប្រើសាមណេរ ប្រកបដោយអង្គ ៩ វមែងទៅកើតក្នុងសួន ហាក់ដូចជាគេនាំយកទៅ ដឹកល់ទុក ១ អង្គ ៩ គើដូចម្ដេច ១ នីកិត្តមិនលំអៀងញ្រោះសេចក្ដី ស្អប់ ១ មិនលំអៀងញ្រោះសេចក្ដី ស្អប់ ១ មិនលំអៀងញ្រោះសេចក្ដី ស្អប់ ១ មិនលំអៀងញ្រោះសេចក្ដី ស្វប់ ១ មិនលំអៀងញ្រោះសេចក្ដី ស្វប់ ១ មិនលំអៀងញោះសេចក្ដី ស្វប់ ១ មិនសំអៀង ហោរប្រកប់ ប្រើទាំងមិនទាន់បានប្រើ១ ១ ម្នាលទំពុល កិត្តអ្នកប្រើសាមណេរប្រកប់ ដោយអង្គ ៩ នេះឯង វមែងទៅកើតក្នុងសួន ហាក់ដូចជាគេនាំយកទៅ ដំកល់ទុក ១

ចប់ អាវាសិកវគ្គ ជាគំរប់ ១៣ ។

ទទ្ទានគឺបញ្ជីរឿង នៃអាវាសិកវគ្គ នោះដូច្នេះ (៣០៥) និយាយអំពីអាវាសិកភិក្ខុ ១ ការដោះស្រាយវិន័យ១ ភិក្ខុជាភត្តទ្វេសក៍ ១ ភិក្ខុដុកក្រាលសេនាសន: ១ ភិក្ខុដុក

រក្សាឃ្វាំង ១ ភិត្តអ្នក ខណ្ឌបវែរ ១ ភិត្តអ្នកបែកបវែរ ១ បែក

១ មិនង៍ងនូវសាមណេរដែលគួរប្រើនឹងមីនគួរប្រើ ។

ឧបាលិបញ្ចក់ កឋិនត្ថារាន់លំសា មុដ្ឋសុត្រស្ស អាទីនវា

យោក្ ដល់ ១ដូកាញា អ**ប**្បុសាជិយក្ដេសកោ បត្តអាវាមិកា (២វ^(១) សាមណេយ (បស្កោតិ

(៣០៦) គាត់ នុ ទោ ភ ខ្លេ អនិសំសា គាប់-ឧត្តា គេ បញ្ចាំមេ ឧទាល់ អនិសំសា គាប់ឧត្តា ក្រ ។ គោតមេ បញ្ ។ អនាមខ្លួញកោ អសមានាឧទាកា គណ គោជន យាវឧត្តប់ក់ យោ ប តត្ត បីក្ប្បា ខោ សោ ខេសំ គាស់គ្រំ ។ ៩មេ ទោ ឧទាល់ បញ្ច អាធិសំសា គាប់ឧត្តា គេ ។

១ ម. បញ្ជា អារាមិកោ ចេ ែ។ ៤ ឧ. ម. ឧក្កមយ**ភោ**តិ។

ឧបាលិបញ្ជាក់ អានិសង្សនៃការក្រាលកឋិននឹងទោសរបស់ភិក្ខុក្ដេចស្មារត

បបរ ១ ចែតថ្ងៃឈើ ១ ចែតបង្អែម ១ កិក្ខុអ្នកលះបង់នូវវត្តបន្តិច បន្ទុច ១ កិត្តអ្នកប្រគល់សាដត ១ កិត្តអ្នកប្រគល់ជាត្រ ១ កិត្តអ្នកប្រើសារាមិកជន ១ កិត្តអ្នកប្រើសាមណោរ ១ ។

(៣០៦) ព្រះមហុល ក្រាបបង្គំទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំពើន
អានិសង្សក្នុងការក្រាលកឋិនមានប៉ុន្មាន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល
ទេហុល អានិសង្សក្នុងការក្រាលកឋិនមាន ៩ ។ អានិសង្ស ៩ យ៉ាង
តើដូចម្ដេច ។ គឺការត្រាច់ទៅដោយមិនពុចលាកិត្តផងគ្នា (១) ១ ការ
ត្រាច់ទៅដោយមិនពុច់យក់ត្រៃចីវទៀត្រប់ទាំង ៣ ទៅកំពុន ១ ឆាន់
គណៈកោជនពុន ១ ប្រើប្រាស់អតិវេត្តទីវហ្គាន តាមសេចក្ដីត្រាំការ ១
ចីវេលាក ដែលកើតឡើងក្នុងការក្រាលកឋិនមាន ៩ យ៉ាងខេះឯង ។
ម្នាលទេហុល អានិសង្សក្នុងការក្រាលកឋិនមាន ៩ យ៉ាងខេះឯង ។

(៣០៧) ព្រះ មេល ក្របបង្គំទូលស្បូថា បត់ត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន គេសបេសកិត្ត្មអ្នកក្ខេចស្មារតី មិនដឹងខ្លួន ដេកលក់ មានប៉ុន្មាន ។ ព្រះ អង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល់ ពេសរបស់កិត្តអ្នកក្ខេចស្មារតី មិនដឹង ខ្លួន ដេកលក់នេះ មាន ៥ ។ ពេស ៥ យ៉ាង ដូចម្ដេច ។ គឺដេក លក់ជា ខុក្ខ ១ ភាក់ខ្យេងក៏ជាខុក្ខ ១ យល់សប្ដីឃើញមិនល្អ ១ ខេវតា មិនរក្ស ១ អសុចិហ្ស្វាតចេញ ១ ។ ម្នាល់ឧច្ចាលិ ពេសរបស់កិត្ត្

១ ចំពោះតែញវិត្តសិក្ខាបទប៉ុណ្ណោះ ។

វិនយប់ដកេ បរិវាភេ

មុដ្ឋសុទ្ធស្បា អស់ម្យាជានស្បា នំខ្ញុំ និក្តម នោ ។ បញ្ចិច នេស និក្សាម នោ ។ កាន់ សំសា នេបដ្ឋិតស្បាន់ស្បា សម្បាជានស្បា និច្ច និក្សាម នោ ។ កាន់ សំសា នេបត្ថិតស្បាន់ ស្បាន់ សុខ្លាំ និក្សាម នោ ។ កាន់ សុខ្លាំ សុខ្លាំ និក្សាម នោ និច្ច និក្សាម នោ និច្ច និក្សាម នេហា និច្ច និក្សាម នេហា និច្ច និក្សាម និក្

o-៤—m ឱ. ម. ឱក្អមយ**ពោ ។ ៤ អ**គ្គិយាតិបិ បាហា ។ ឯ សែព្ត្ ។

នៃយបងក បរិវារៈ

អ្នកក្មេចស្មារត៍ មិនដ៏នីៗ ៩ ដេកលក់ មាន៤ យ៉ាន៍ នេះឯន៍ ។ ម្នាល់ ទេជា អានិសង្ស បស់កិត្តអ្នកមានសត់តាំង ភ្ជាប់ ដឹងៗ ន ដេកលក់ មាន៤ យ៉ាន៍ ។ អានិសង្ស ៤ យ៉ាន៍ តើដូចម្ដេច ។ គឺដេកលក់ជាសុ ១ ១ ភ្ជាក់ ឡើងក៏ជាសុ ១ ១ មិនយល់សប្ដិឃើញ មា គ្រក់ ១ ទៅតារក្សា ១ អសុ ចិ មិនឃ្វាត់ ចេញ ១ ។ ម្នាល់ ទេជា អានិសង្សបស់កិត្តអ្នកមានសត់តាំង ភ្ជាប់ ដឹងៗ ន ដេក្សក់ មាន៩ យ៉ាង៍ នេះឯង ។

(៣០៥) ព្រះឧបាល ក្របបង្គ័ ខូលស្បូរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
បុគ្គលដែលភិក្ខុមិនគួរសំពះមានប៉ុន្មានពួក ។ ព្រះអង្គខ្ពង់ត្រាស់ថា ម្នាល
ឧបាល បុគ្គលដែលភិក្ខុមិនគួរសំពះមាន ៥ ពួក ។ បុគ្គល ៥ ពួក តើ
ដូចម្ដេច ។ គឺភិក្ខុកពុងចូលទៅកាន់ចន្លោះផ្ទះមិនគួរភិក្ខុសំពះ ១ កំពុងដើរ
តាមប្រក់ផ្ទេមិនគួរសំពះ១ នៅក្នុងទីង់ងឺតមិនគួរសំពះ១ ភិក្ខុដែលកំពុង
ខ្វស់ខ្វាយដោយការងារមិនបានអើបើនឹងការសំពះមិនគួរសំពះ១ ភិក្ខុដែលកំពុង
ដែកលក់មិនគួរសំពះ១ ។ ម្នាលឧបាល បុគ្គល ៥ ពួកនេះឯង ភិក្ខុមិនគួរ សំពះទេ ។ ម្នាលឧបាល បុគ្គល ៥ ពួកដៃ១ទៀត ភិក្ខុមិនគួរសំពះ ។
បុគ្គល ៥ ពួក តើដូចម្ដេច ។ គឺភិក្ខុកំពុងតាន់បបរមិនគួរសំពះ ១

ឧបាល់បញ្ចក់ អបរេ បញ្ជូ អវគ្គិយា

ភត្តស្តេច អវឌ្គិយោ ខាតាវត្តេ អវឌ្គិយោ អញ្ជាវិទាំតោ អវម្ភិយោ ឧត្តោ អវម្ភិយោ ១ ៩ មេ ទោ ឧទាល៍ ចញ្ អង្គ្លំយោ ។ អចកេត្ត និសាល្អ គណ្ឌំ អង្គ្លំយោ ។ 🤐 🦝 នេះមេ ឧណី a សនៈ នៃ អរុច្ច័ំ<mark>លោ ម</mark>ពីរ៉ាទើប អរុច្ច័ំ<mark>លោ</mark> និស្លាំ ការបន្តា អង្គិយោ ខុសព្វាំ ការបន្តា អង្គិយោ នុក្ខត្តកោ អវជ្ចិយោ ។ ៩ ខេ ខេ និសិល្ ខេញ្ច អូវទ្វ័យ ។ អត្តរត្ត និស្ស នេះ មិវទ្វ័យ ។ យ្ឌគេ ឧណ៍ ឯ ជាមេងឧមាងព្រឹកឧសីរ និឧមាឝាំយើ អង្គ្ហីលោ អនុខសម្បីនោ អង្គ្លីលោ នានាសំវសេតោ វុឌ្ឍនារា អនុម្នារន្ត អង្គ្វិយោ មានុត្តាមោ អង្គ្វិយោ បណ្ឌាកោ អវឌ្គិយោ ។ ៩ខេ ខោ ខ្ទះលំ បញ្ អូវម្ចិ**លា ៤ មុខ**ភេត្ត **៩២**៤ ខេយ**់ ឧស**ប្ ខេយ**់ អូវ**ម្ចិ**លា ៤** កាន្ត ខេញ្ហ ១ នារីវាស់កោ អវន្ទិយោ មូលយ ខដ្ឋាភាសាស្រារ មេរ៉ូន្តិយោ មានត្តារយោ មេរ៉ូន្តិយោ

ឧបាល័បញុកៈ បុគ្គល៥ពួកដទៃទៀតដែលមិនគួរសំពៈ

នៅក្នុងរោធិតត្តមិនគួរសំពះ ១ ភិក្ខុងាក ៧ កុងទីម្ខាង គឺបុគ្គលមាន ពៀវនឹង គ្នាជាវិសភាគបុគ្គលមិនគួរសំពះ ១ ភិក្ខុបញ្ជូនចិត្តទៅកាន់អារម្មណ៍ដទៃ ត្តកំពុ**ងគិតហេតុ**ដ ខែមិនគួរសំពះ ១ ភិក្ខុអាក្រាតមិនគួរសំពះ ១ ។ ម្នា**ល** ទេបាល បុគ្គល៩ ពួកនេះឯង មិនគួរសំពះឡើយ ។ ម្នាលទទ្វាល់ បុគ្គល ៥ ពួកដទៃទៀត មិនគួរសំពះ ។ បុគ្គល ៥ ពួកតើដូចម្ដេច ។ គឺ កក្កពុងតានបង្អែមនគួរសំពះ ១ កំពុងតាន់បំអាបមិនគួរសំពះ១ កំពុង បន្ទេបង់ទេញរៈមិនគួរសំពះ ១ កំពុងបន្ទេបង់បស្សាវៈមិនគួរសំពះ ១ ភិក្ខុដែលសង្សាលេកវត្តមិនគួរសំពះ១ ។ ម្នាលខណ្ឌល បុគ្គល ៩ ញូក នេះឯង មិនគួរសំពះឡើយ ។ ម្នាលទបាល បុគ្គល ៤ ពួកដទៃ ទៀត មនគួរសំពះ ។ បុគ្គល ៤ ពួក តេដ្ឋបមេប ។ គឺកិត្តដែលបាន ೪೮_ សម្បទាក្រោយ កត្ត្ដែលបានឧបសម្បទាមុនមិនគួរសំពះ១ អនុបសម្បន្ន ភិក្ខុមិនគួរសំពះ ១ ភិក្ខុមានសំរាស ផ្សេងគា ពោះបីបាស់ជាង តែជាអាជម្ន-វាទី ភិក្ខុមិនគូរសំពះ១ មាតុគ្រាមភិក្ខុមិនគួរសំពះ១ បណ្ឌក: ភិក្ខុមិនគួរ សំពះ១។ គ្នាលទទាល់ បុគ្គល៩ពួក នេះឯង មិនគួរសំពះឲ្យែយ ។ ម្នាល់ទទុល បុគ្គល ៥ ពួកដទៃទៀត ក៏មិនគួរសំពះ ។ បុគ្គល ៥ ពួក តេដ្តមេត្ត ។ គឺភិត្តដែលកំពុងនៅបំរាសមិនគួរសំពះ១ ភិត្តដែលគួរនឹង ទាញម**កដាក់ក្នុងមូលា**បត្តិមិនគួរសំពះ ១ ភិត្តគួរដល់មានត្តមិនគួរសំព**ះ** ១

វិនយប់ដែកេ បរិវារោ

មានត្តទារិកោ អវឌ្ឌិយោ អញ្ញានារយោ អវឌ្ឌិយោ ។ ដទេទោខ្ទាល់ខេញ្ហអង្គិយាទិ ។

មុខ្ច័យាឌ្ ង

អរលុ មាស៊ីមាស៊ីន៉េ អូទ្ទ័យោ ង មុខេស្ស មូលិ មេ មុខេស្ស មូលិ មុខិ្ធ មេ មុខេស្ស មូលិ មុខិ្ធ មេ មុខិ្ធ មុខិ្ធ មេ មុខិ្ធ មុខិ្ធ មេ មុខិ្ធ មុខិ្ធ មេ មុខិ្ធ មុខិ្ធ មុខិ្ធ មុខិ្ធ មេ មុខិទ្ធ មុខិ្ធ មុខិទ្ធ មុខិទ្ធ មុខិទ្ធ មុខិទ្ធ មុខិទ្ធ មុខិទ្ធ មុខិត្ត មុខិត្តិ មុខិត្ត មុខិត្ត មុខិត្ត មុខិត្ត មុខិត្ត មុខិត្ត មុខិត្តិ

(១០០) នៃកាត់ នេះ មេន្ត កិត្តា នេះ មេន្ត្តា នេះ មេន្ត្តា កិត្តា (១០០) នៃកាត់ នេះ មេន្ត កំពុំ និង នេះ មេន្ត្តា នេះ មេន្ត្តា មេន្តា មេន្ត្ (១០០) នៃកាត់ នេះ មេនុខាល់ កិត្តា នេះ មេន្ត្តា មេន្ត្តា មេនុក្សា (១០០) នៃកាត់ នេះ មេនុខាល់ កិត្តា នេះ មេន្ត្តា មេនុក្សា មិត្តា (១០០) នៃកាត់ នេះ មេនុខាល់ កិត្តា នេះ មេន្ត្តា នេះ មេនុខ្ពស់ នេះ មេន្ត្តិនេះ មេនុខ្ពស់ នេះ មេន្ត្តិនេះ មេនុខ្ពស់ នេះ មេនុខ្ពស់ នេះ មេន្ត្តិនេះ មេនុខ្ពស់ នេះ មេនេះ មេនិខ្ពស់ នេះ មេនិខ្ពស់ នេះ មេន្តិ

នៃយប់ងក បរិវារៈ

ភក្ភព្សែប្រព័ត្តមានត្**មិ**នគរ្សំពះ ១ ភក្ខុដ្ឋល្អញ្ជានកម្ម មិនគរួរ_ សំពះ ១។ ម្នាល់ ទុក្ខល ៩ ភូក នេះឯង មិនគួរសំពះ ឡើយ ។ (៣០៩) ព្រះខបាល ក្រាបបង្គំ ខូលសូរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន បុគ្គលដែលគួរសំពះ មានប៉ុន្មានពួក 🤊 ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ទេហ្ស បុគ្គលដែលគួរសំពះមាន៩ ពួក។ បុគ្គល ៩ ពួកគេជុំចម្ដេច ។ គឺភិក្ខុដែលធាន ទបសម្បទាមុន ភិក្ខុដែលបាន ទបសម្បទាក្រោយគាូវ សំពះ ១ភិត្ត្ដដែលមានសំវាស ៨វុងគ្នា ដែលចាស់ជាង ហើយជាធម្មវាទីគួរ សំពះ ១ភិក្ខុជា អាចារ្យ គួរសំពះ ១ ភិក្ខុជា ೪೮ជ្ឈ្ ៤ គួរសំពះ ១ ព្រះគថា ـ គតអរហន្តសម្មាសមុទ្ធ ក្នុងលោក ព្រមទាំងទៅលោក មារលោក ព្រហ្ម_ លោក ក្នុងពពួកសត្យពមទាំងសមណៈ នឹងព្រាហ្មណ៍ ទាំងមនុស្សជាសម្ម្ ត់ទេ៣ នឹងមនុស្សដែលេស ភិក្ខុត្រ្យាយបង្គឹ ១ ។ ម្នាល់ទេបាល់ បុគ្គល ៩ ពួកខេះឯង កិទ្ធរួសព: ។

(៣១០) ព្រះទេបាល ក្របបង្គ័ទូលសួរថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុខ្លីជាង កាលនឹងថ្វាយបង្គ័បានភិក្ខុបាស់ជាង ត្រូវដឹកល់ធម៌ប៉ុន្មានយ៉ាង ទុកខាងក្នុង ទើបថ្វាយបង្គ័ចំពោះបានា ។ ព្រះអង្គខ្ងែត្រាស់ថា ម្កាល ទេបាល ភិក្ខុខ្លីជាង កាលនឹងថ្វាយបង្គ័បានភិក្ខុបាស់ជាង ត្រូវដឹកល់ធម៌ ៩

ឧបាល់បញ្ចាំ ឧទ្ធានគាថា

បេត្យ ខាខា វុខ្ខ័ឌណិឌ ។

បេត្យ ខាខា វុខ្ខ័ឌណិឌ ។

ពឋិនត្ថាវគ្រោ ចុទ្ទសមោ ។

នស្បីខ្លាន

(៣០០) គេមិនគ្នារៈធំឡា ច អន្តប្រភេទ្ទាន នេ ម ្រ ច ទារ់វា សិ ច វ នេ្ យោក្រ និង្គិត ។

ឧបាលមញ្ជា: ឧទ្ទានជាបា

យ៉ាងខុតខាងក្នុង ខើបថ្វាយបង្គ័ចពោះបាទ ។ ឆ្នាំ ៩ យ៉ាង នើ ដូចម្ដេច ។ ម្នាល់ ទេសុខ្លីជាង កាលនឹងថ្វាយបង្គ័បាទាក់ក្ដុលស់ ជាង ត្រូវធ្វើ ត្តេកសង្គៈ ធ្វើងស្មាម្ខាង ១ ផ្គង់អញ្ជលី១ ច្របាច់បាទា ដោយបានដៃទាំងគូ ១ ដំតល់សេចក្ដីស្រឡាញ់ខុត ១ សេចក្ដីគោរព ១ ខើបថ្វាយបង្គ័ចពោះបាទាបាន ។ ម្នាល់ ១លា កិក្ខុខ្លីជាង កាលនឹងថ្វាយ បង្គ័បាទាក់ក្ដាល់ជាង ត្រូវជំតល់ធម៌ ៩ យ៉ាងនេះឯងខុតខាងក្នុង ខើប ថ្វាយបង្គ័ចពោះបាទា ។

ចប់ កមិនត្ថារវត្ត ដាត់រថ់ ១៤ ។

ទទ្ធាន គឺបញ្ចី**រឿ**ងនៃ**កប់**នត្តារវគ្គនោះដូច្នេះ

(៣១១) និយាយអំពីអានិសន៍ក្រោលកឋិន ១ ទោសរបស់

កិត្តុត្រូចស្មារតីដេកលេក ១ កិត្តកំពុងចូលទៅក្នុងចន្ទោះថ្មះមិន

គួរសំពះ ១ កិត្តកំពុងតាន់បបរមិនគួរសំពះ ១ កិត្តកំពុងតាន់

បង្អែមនឹងចំអាបមិនគួរសំពះ ១ កិត្តបួសមុខមិនគួរសំពះកិត្តុ

បួសក្រោយ ១ កិត្តកំពុងនៅបរិវាសមិនគួរសំពះ ១ បុគ្គល

ដែលគួរសំពះ ១កិត្តគំពុងនៅបរិវាសមិនគួរសំពះ ១ បុគ្គល

ដែលគួរសំពះ ១កិត្តគំពុងតែ ប្រាយបង្គំហ្ខាក់ក្លួញស់ជាង១ ។

ចថ ឧបាលិចញូក: តែច៉ុណ្ណេះ ។

វិនយម៌ដែល បរិវាភេ

វិនយប់ដែក បរិវារៈ

ទទ្ធានគិបញ្ញាំភ្លើងខែវគ្គទាំងនោះដូច្នេះ

(៣១៤) និយាយអំពីអនិស្សិតវគ្គ ១ កម្មនប្បដើប្បូស្សម្ពន_
វគ្គ ១ វោហាវគ្គ ១ ខង្លាវិកម្មវគ្គ ១ ហេខនាកណ្ឌវគ្គ ១
ធ្វត់ន្ត្រីវគ្គ ១ មុសាវាខវគ្គ១ កិត្តនោវខវគ្គ១ ឧត្វាហិកាវគ្គ ១
អធិករណ្យបសមវគ្គ ១ សង្ឃគេខវគ្គមានធម៌ ៤ យ៉ាង ១
ខុតិយសង្ឃគេខវគ្គមានធម៌ ៤ យ៉ាងដូបមុន ១ ភាវាសិក្សា
វគ្គ ១ កហ៊ិនគ្គាវគ្គ១ រួមទាំងអស់ត្រូវជា ១៤វគ្គ ដែល
ព្រះមានព្រះកាត ខ្រង់ប្រកាសខុតមកហើយដោយល្អ ។

សមុដ្ឋានំ

(៣០៣) អត្ថាបត្តិ អចិត្តកោ អាបដ្លីត សចិត្តកោ វដ្ឋាតិ អត្ថាបត្តិ សចិត្តកោ អាបផ្លិតិ អចិត្តកោ វុឌ្ឌាត អត្ថាបត្ត អចត្តកោ អាចជួត អខិត្តកោ វឌ្ឍន៍ អត្ថាបន្តិ អចិត្តកោ អាចជូន សចិត្តកោ វុឌ្ឃន៍ ។ អត្ថាបត្តិ កុសលច់ ត្តោ អាបច្ចូន កុសល-ចំត្លោ វ៉ះដាត់ អត្ថាបត្តិ កុសលច់ត្លោ អាចផ្ទុំតំ អក្-សល់ចំត្តោ វូដ្ឋាត៌ អគ្គបត្តិ គាសល់ចំត្តោ អាបជ្ឈិត អព្យភាគចំន្តោ វុឌ្ឍត៌ អត្ថាបត្តិ អកុសលច់ន្តោ សាចជូន ស់សហខុម៉ោ វុឌីខេ មេសិចឌី មេស់សហ-ច់ត្តោ អាបដ្លត់ អក**ុស**លច់ត្តោ រ៉ុដ្ឋាត់ អត្តាបត្ត អកុ-សល្ចន្តោ អាចដូត អត្យាភាតចិត្តោ ដ្ឋាតិ ។ អត្ថាបត្តិ អត្យាភាគចំនោ្ទ អាបដ្ឋតិ ភុសលចិន្តោ

សមុដ្ឋាន

(ភាទភា) អាបត្តដែលក់ក្នុមិនមានចិត្តគិត ហើយត្រូវ មានចិត្តគិត ហើយចេញ**ថាក**អាបត្តិ**នោះក៏មា**ន អាបត្តិដែលកិត្តមានចិត្តគិតហើយត្រូវ មិនមានចិត្តគិតរហ័យចេញ**ហក**អាបគ្គិនោះក៏មាន អាបគ្គិដែលភិក្ខុមិនមាន ចិត្តគិតហើយត្រូវ មិនមានចិត្តគិតហើយចេញ**ហក**អាបត្តិនោះក៏មាន អាប**ត្ត** ដែលកិក្ខុមានចិត្តគិតហើយត្រូវ មានចិត្តគិតហើយចេញថាកអាបត្តិនោះក មាន ។ អាបត្តដែលកិត្តមានកុសលចិត្តហើយត្រាវ មានកុសលចិត្តហើយ ចេញ**ថា**តអាបត្តនោះតំមាន អាបត្តដែលកិត្តមានកុសលចិត្តហើយត្រ**វ** មានអកុសលចិត្តហើយចេញចាកអាបត្តិនោះកំមាន អាបត្តិដែលភិក្ខុមាន កុសលចិត្តហើយត្រូវ មានអព្យាកតចិត្តហើយចេញ**ថាក**អាបត្តិនោះក៏មាន អាបត្តដែលកិ**ត្តមា**នអតុសលចិត្តហើយត្រវ មានកុសលចិត្តហើយចេញ **ហ**កអាបគ្គិនោះតំមាន អាបគ្គដែលកិត្តមានអកុសលចិត្តហើយត្រូវ អកុសលចិត្តហើយចេញថាកអាបត្តិនោះក៏មាន អាបត្តិដែលកិក្ខុមានអកុ_ សលចិត្តហើយត្រាំ មានអព្យាកតចិត្តហើយ ចេញថាកអាបត្តិនោះ ត៌មាន ។ អាបត្តដែលភិត្ត្**មា**នអព្យ**ក**ត្តចិត្តហើយត្រូវ មានកុសលចិត្ត

នៃយប់នពេ បរិវាពេ

វុឌ្ឈាន អត្ថាបន្តិអត្យាកានចិត្តោ អាបជួន អក្សសស ចិត្តោ វុឌ្ឍានិអត្ថាបន្តិអត្យាកានចិត្តោ អាបជួនិ អត្យា-ភានចិត្តោ វុឌ្ឍានិ ។

(៣០៤) ១៤៩ ទារាជិក កេត្តា សមុដ្ឋា ឧេលា សមុឌ្ឍន៍ ។ បឋមំ ទាក់ជំនាំ ឯកោះ សមុឌ្ឋា ដេជ សមុដ្ឋាត់ កាយ តោ ច ចំន្ត តោ ច សមុដ្ឋាត់ ឧ វា-ចេះតា ។ ខុតិយំ ទារជិត គិតិហិ សមុដ្ឋា ខេហិ ស-មុដ្ឋាទិ ។ ខុទិយ៍ ទារជិតាំ គឺហិ សមុដ្ឋាធេហិ ស-មុដ្ឋាតិ សំយា គាយ តោ ខ ខំត្ត តោ ខ សមុដ្ឋាតិ ន វាខ គេ សំយា វាខ គេ ខ ខំតួ គេ ខ សមុដ្ឋាត៌ ដ តាយ តេ សំយា កាយ តេ ខ **វេទ** តេ ខ ទំ ្ត ខ សមុឌ្ឍតិបត្តិយ៍ ស្សាជិត្តិ កាត់ហិ សមុឌ្ឋា-នេះហ៊ុ សមុដ្ឋានិ ។ គតិយ៍ ទាក់ជិគាំ គឺហ៊ុ សមុដ្ឋា -នេហ៍ សមុឌ្ជាត់ ស័យា កាយ **តេ ច**ត្តតា សមុខ្លាន ន វាខ តោ សំយា វាខ តោ ខ ខិត្តតោ ខ សមុដ្ឋាន៍ ន តាយ តោ សំយា តាយ តោ ខ វាច-

នៃយប់ដែល ប៉ូរវារៈ

ហើយចេញថាកកាបត្តនោះក៏មាន ភាបត្តដែលកិត្តមានអព្យាកគចិត្តហើយ ត្រៅ មានអកុសលចិត្តហើយចេញថាកអាបត្តិនោះក៏មាន អាបត្តដែលកិត្ត មា អេព្យាកគចិត្តហើយត្រៅ មានអព្យាកគចិត្តហើយចេញថាកអាបត្តិនោះ ក៏មាន ។

(៣១៤) បឋមហុរាជិតគាំន៍ ឡើនអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន។ បឋមហុរាជិត តាំង់ ឡើនអំពីសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំង់ ឡើងអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ ខុតិយហុរាជិត វាហ ។ ខុតិយហុរាជិតគាំង់ ឡើងអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ ខុតិយហុរាជិត តាំង់ ឡើនអំពីសមុដ្ឋាន៣ គឺតាំង់ ឡើងអំពីសាយនឹងប៉ិត្ត មិនហុនតាំង់ ឡើង អំពីវាហាត៌មាន តាំង់ ឡើនអំពីវាហានឹងប៉ិត្ត មិនហុនតាំង់ ឡើងអំពីសាយ តំមាន តាំង់ ឡើងអំពីសាយនឹងវាហានឹងប៉ិត្ត មិនហុនតាំង់ ឡើងអំពីសាយ សំខាន តាំង់ ឡើងអំពីសាយនឹងវាហានឹងប៉ិត្ត មិនហុនតាំង់ ឡើងអំពីសមុដ្ឋាន ៣ គឺតាំង់ ឡើងអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន។ គតិយហ្វាជិតតាំង់ ឡើងអំពីសមុដ្ឋាន ៣ គឺតាំង់ ឡើងអំពីសាយនឹងប៉ិត្ត មិនហុនតាំង់ ឡើងអំពីសាយក៏មាន តាំង់ ឡើងអំពីសាយនឹងវាហា

សមុដ្ឋាន់ គេរស សង្ឃាទ់សេសា

នោ ច ចំនួ នោ ច សមុដ្ឋានិ ។ ចនុន្ទំ ទារជិក ំ ភានិហិ សមុដ្ឋា ខេហ៌ សមុដ្ឋានិ ។ ចតុខ្ខំ ទារជិក ំ នីហិ
សមុដ្ឋា ខេហ៌ សមុដ្ឋានិ សំយា កាយ នោ ច ចំនួ នោ ច
សមុដ្ឋានិ ខ វាច នោ សំយា វាច នោ ច ចំនួ នោ ច
សមុដ្ឋានិ ខ ភាយ នោ សំយា ភាយ នោ ច វាច នោ ច
ចិន្ត នោ ច

ចត្តារោ បារាជិកា និង្ហិតា ។

(៣០៥) ឧបក្តមិត្យអស្ថិ មោបេន្តសារួសច្បានិសេសោ គត់ហ៍ សមុដ្ឋា នេហ៍ សមុដ្ឋានិ ។ ឧបក្តមិត្យា អសុចិ មោបេន្តសារួ សច្បានិសេសោ ឯកោន
សមុដ្ឋា នេន សមុដ្ឋានិ កាយ តោ ច ចិត្ត តោ ច សមុដ្ឋានិ ន វាច តោ ។ មានុក្កា មេន ស្ទឹ កាយសំសក្តំ
សមាបដ្ឋិន្តសារួ សច្បានិសេសា គាន់ហ៍ សមុដ្ឋា នេហ៍
សមុដ្ឋានិ ។ មានុក្កា មេន សច្ចឹ កាយសំសក្តំ
សមុដ្ឋានិ ។ មានុក្កា មេន សច្ចឹ កាយសំសក្តំ
សមុដ្ឋានិ ។ មានុក្កា មេន សច្ចឹ កាយសំសក្តំ សមាបដ្ជន្តសារួ សច្បានិសេសា ឯកោន សមុដ្ឋា នេន សមុដ្ឋានិ កាយ តេ ច ចិត្ត តោ ច សមុដ្ឋានិ ន វាច តោ ។

ស**មុដ្ឋាន សង្ឃៈ វិសេស** ១៣

នឹងចិត្តក៏មាន ។ ចតុត្តហ្វាជិតតាំង ទៀនអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ ចតុត្ត ហ្វាជិតតាំង ទៀនអំពីសមុដ្ឋាន ៣ គឺតាំង ទៀនអំពីកាយនឹងចិត្ត មិនហ៊ុន តាំង ទៀនអំពីវាយត៌មាន តាំង ទៀងអំពីវាយនឹងចិត្ត មិនហ៊ុនតាំង ទៀន អំពីកាយក៏មាន តាំង ទៀងអំពីវាយនឹងចិត្ត មិនហ៊ុនតាំង ទៀន អំពីកាយក៏មាន តាំង ទៀងអំពីកាយនឹងវាយនឹងបិត្តក៏មាន ។

ច្ច ់ បារាជិត ៤ ។

(៣១៥) អាបត្តិសង្ឃទិសេសរបស់កិត្តដែលឲ្យាយាមធ្វើអសុចិឲ្យ
ឃ្វាតចេញ តាំងទៀនអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិសង្ឃទិសេស
របស់កិត្តដែលឲ្យាយាមធ្វើអសុចិឲ្យឃ្វាតចេញ តាំងទៀនអំពីសមុដ្ឋាន ១
គឺតាំងឡើនអំពីកាយនឹងចិត្ត មិនបានតាំងទៀនអំពីវាចា ។ អាបត្តិ
សង្ឃទិសេសរបស់កិត្ត ដែលដល់ព្រមនូវកាយសំសគ្គ: មួយអន្ទើដោយ
មាតុគ្រាម តាំងឡើនអំពីសមុង្ហានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិសង្ឃទិសេសរបស់
កិត្តដែលដល់ព្រមនូវកាយសំសគ្គ: មួយអន្ទើដោយមាតុគ្រាម តាំងឡើន
អំពីសមុដ្ឋាន១គឺតាំងឡើនអំពីកាយនឹងចិត្ត មិនជានគាំងឡើនអំពីវាចា ។

នៃយប់ដីកេ បរិវាភេ

មាតុត្ថ ខុឌ្ឈូល វាទាហ៍ ជ្នាស់ស្គ្រស្នួ សង្ឃ្ម-សេសោ ភាពីហ៊ុំ មុខ្លាប់ សំសមុឡាតិ។ ហតុគ្គាមំ នុដ្ឋហ្វាល់ វាលាហ៍ ជុំកាសន្តសុ ្រស់ ស្វាន់សេស ន៍ហ៍ សមុដ្ឋា ខេស់ សមុដ្ឋាត់ សំយា កាយ តោ ខ ខិត្តតោ ខែសមុឌ្ជាភិន្សិច គេ សំណា វាខ គេ ខ ខំតុ គេ ខ សមុដ្ឋានិនភាយ តេ សំយា ភាយ តេច វាខេតេ ខ **ខំ**ត្ត តោ ខ សមុដ្ឋាទិ ។ **មាតុក្ដាមស**្រួ សន្ដិ គោ អត្ត-តាមទា ទេវិយាយ វណ្ឌ ភាសន្តស_្ សខ្លែងសេស តានិហ៌សមុជ្ជា ដេហ៍ សមុជ្ជា និ ។ មាតុត្តាមស្ប សន្និ-កោត្តភាមភាពៃ**ហេយ** ស្ណែ ភាសន្តស្ប សន់្បនិ សេសោ តំហ សមុដ្ឋាធេហ៍ សមុដ្ឋាត៌ ។បេ។ សញ្ជាត្តិ សមាបដ្តិន្តស្បូសន្ប៉ាធិសេសោ ភាគីហិសមុដ្ឋាធេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ សញ្ចាំត្តំ សមាបដ្ដីខ្ពស់ស្រស់គ្រិសេសោ ជញ្ជា សមុដ្ឋា នេញ សមុដ្ឋាតិ ស<mark>ិយា</mark> កាយ តោ ស-មុដ្ឋាភិនេស្ចតោ ឧចិត្តតោ សំយោ ស្ចតោ សមុដ្ឋាត៌ ន កាយ តោ ជ ខិត្តតោ សំ**ហា** កា**យ** គោ ខ **វា**ខ តោ ខ សមុដ្ឋានិធ្ខើត្រា សំយា កាយ តោ ខ ខិត្តតោ

វិនយប់ិងក បរិវារៈ

អាបត្តសង្ឃាទិសេសរបស់កិត្ត ដែលពោលល្បង៍មាតុត្រាម ដោយវាបា អា**ក្រក់** តាំងី ឲ្យើងអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិសង្ឃា**ំ**សេសរបស់កិត្តិ ដែល ពោលល្បង្ខែតុគ្រាម ដោយវាបាកក្រក់ តាំង ឡើងអំពីសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំង ទ្បើងអំពីកាយនឹងចិត្ត មិនបានតាំង ទ្បើងអំពីវាបាក់មាន តាំង ទ្បើង អពីវាថា នឹងចិត្ត មិនបានតាំង ឡើងអំពីកាយក៏មាន គាំង ឡើងអំពីកាយនឹង វាថា ៖ ងីចិត្តក៏មាន ។ អាបត្តសង្ឃាទិសេសរបស់កិត្ត ដែល ពោលសរសេរ ការប**ម្រើដោយ**កាម ដើម្បី**ខ្**នត្តង៍សំ**ណាក់**នៃមាតុគ្រាម តាំងីឡើងអពី សមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសរបស់កិត្ត ដែលពោលសរសេរ ការបម្រើដោយកាម ដើម្បីខ្លួនក្នុងសំណាក់នៃមាតុគ្រាម តាំង ឡើងអំពី សមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសរបស់កិត្ត ដែលប្រព្រឹត្តជឹកនាំ (បុរសស្ត្រីឲ្យជានគ្នាជាច្នុប្រពន្ធ) តាំង ទ្បើងអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសបេសភិត្ត ដែលប្រព្រឹត្តជីកនាំ តាំងឡើងអំពីសមុដ្ឋាន ៦ គឺតាំង៍ ទ្បើងអំពីកាយ មិនបានតាំង ទ្បើងអំពីវាថា នឹងចិត្តក៏មាន តាំង ឡើង អំពីវាថា មិនបានតាំង ទៀងអំពីកាយនឹងចិត្តក៏មាន តាំង ទៀងអំពីកាយ នឹងវាថា មិនបានតាំង ទៀងអំពីបត្តកមាន តាំង ទៀងអំពីកាយ នឹង ចិត្ត

សមុដ្ឋាន តែរស សង្ឃាទិសេសា

ខែ**ស**ម្<mark>ដ្</mark>ឋាទិធិក្សាខ្សាស្ត្រា ខេសាស្ត្រា ខេ សមុឌ្ឃតំនេកាយ តោ សំយា កាយ តោ ខវាខ តោ ខ ចិត្ត ខេសមុដ្ឋានិ។ សញ្ញាចិតាយ កេដ តែវារ-បេន្តស្ន សន្យាធិសេសោ គាត់់់ សមុដ្ឋាធេហ៍ ស-មុឌ្ជាត់។សញ្ជាចិតាយៈ គុជ់ ការបេន្សុស្សខ្មាធិ-សេសោ ខហិ សមុឌ្ឋាធេហិ សមុឌ្យាតិ ។ បេ ។ មហល្ភាំ វិញរំ តាមខេត្តសុ សឡាន់សេសោ គេត្លា សមុឌ្ហា នេហ៍ សមុឌ្ហាតិ ។ មហល្គាំ វិហារ តាវាបន្តអ្យុ សន័្យនិសេសោ ខហិ សមុឌ្ឋានេហិ សម្មាត៌ ។ មេ ។ ភិត្តាំ អម្មលកេន ចាជិកោន ជម្មេច អនុន្ធំសេន្តសុ សន្យានិសេសោ គេតំហ៍ ស-មុឌ្ហា សេហា សមុឌ្ហាត់ ។ ក់គ្នាំ អមូលគោន ទាវាជិ-គោន ជម្មេន អនុន្នំសេន្តសក្រ សន់្បាធិសេសោ គឺហិ សមុដ្ឋាធេហ៍ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។ ភិទ្ធុំ អញ្ជាក់-យសុុ អធិការណសុុ កញ្ចុំ ខេស់ លេសមត្តំ ខ្ទ-នាយ ទារាជិទោន ឧម្មេន អនុផ្ទុំ សេទ្សរ្ន សន័ព្ធិ-សេសោ ភាតិហ៊ សមុដ្ឋាធេហិ សមុដ្ឋាតិ

សមុឌ្ហាន សង្ឃាទិសេស ១៣

មិនហ៊ុនតាំង៍ ឡើងអំពីវាលក់មាន តាំង ឡើងអំពីវាលាខឹងបិត្ត មិនហ៊ុនតាំង ្ស្តើន៍អំពីកាយក៏មាន តាំង ទ្វើន៍អំពីកាយនឹងវៀ**ហ**នឹងចិត្តក៏មាន ។ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសរបស់កិត្តដែលឲ្យគេធ្វើកុជិ ដោយសូមគ្រឿងទបករណ៍អពី គេមកដោយ១៩ឯង តាំង ឡើងអតិសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តសង្ឃាទិ សេសបេសកក្ខុដែលឲ្យគេធ្វេក្កដំ ដោយសូមគ្រឿង ទបករណ៍អំពីគេមក ដោយខ្លួនឯង តាំង ឡើងអំពីសមុដ្ឋាន ៤ ។ បេ។ អាបត្តសង្ឃាទ សេស របស់កិត្តដែលឲ្យគេធ្វើហារធំ តាំង ឲ្យេងព័ពសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិ សន្បាទសេសបេសកិត្តដែលឲ្យគេធ្វើហារធំ តាំងឡើងពេសមុដ្ឋាន ៦ ។ បេ ។ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសរបស់ភត្ត ដែលចោទភក្ខុផង្សាដោយអាបត្តិ ឃុសជិ**កម**ិមានមូល តាំងី ទៀនីអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិសង្ឃា_ ទិសេសរបស់កក្ខុដែលចោទកក្ខុផងីគ្នា ដោយអាបត្តបារាជិតមិនមានមូល តាំង ទៀតអំពីសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសរបស់កិត្ត ដែល កាន់យកហេតុបន្តិចបន្តចរបស់អធិត្យណ៍ ដាច់ណែកដ**ៃមក**ជាគ្រឿងអាង ហើយចោទភិត្តផង៍គ្នាដោយអាបត្តិបារាជិក តាំងឡើងអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន។

វិនយប់ដីពេ បរិវារោ

ភិទ្ធុំ អញ្ជាភាគិ**យស**្ស អចិការណស្ស កញ្ចាំ ខេស់ លេសមត្ត ខ្ទានាយ ទាកជិកោន នម្មេន អនុខ្ញុំ សេន្តស្ប សន្យានិសេសោ តីហិ សមុឌ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ មេ ។ សង្ឃភេជភាសា្ជ ភិក្ខាលា យាវត្តិយំ សមនុតាសនាយ ឧទ្យដ៏និស្បីដូន្តស្ប សផ្ទាន់សេសេ ភាភិហិ សមុដ្ឋាធេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ ស់ខ្លាត់នៃកស់រី ម៉ូស់ លោ លាខេត្ត ម៉ា មាន់ មាន់ មាន់ មាន យ ឧញ្ជឌ៌ជិស្សិជ្ជិត្តស្ស សឡាធិសេសោ ឯកោឧ ស-មុដ្ឋា ខេន សមុដ្ឋាតិ កាយ តោ ខ វាខ តោ ខ ខិត្តតោ ច សមុជាតិ ។ គេនាល់ត្តកាល់ ភិក្ខុលំ យាវតតិយំ សមនុកាសនាយ ឧប្បដ្ឋិធិស្បដ្ឋខ្លាន់ សន្បាន់សេសោ ត្តិ សម្បាល សម្បាត ។ ភេឌនុវត្តកាន់ ភិក្ខុខំ យាវភេទិយំ សមនុកាសភាយ នេហ្វឌិនិស្ស្ដ្-ត្តាធំ សន់្បាធិសេសោ ៧គោធ សមុដ្ឋាធិ កាយ តោ ខ វាខ តោ ខ ខំឡុ តោ ខ សមុឌួក ំ ។

នៃយប់ឹងក បរិវារៈ

អាបត្តិសង្ឃទិសេសរបស់កត្ត ដែលកានយកហេតុបន្តិចបន្តួចរបស់អធិត្ត រណ៍ជាចំ**ណេ**កដ**ៃមក**ជាគ្រឿងអាង ហើយចោទក**ក្**ផងគ្នាដោយអាបត្តិ បារាជិក តាំងឡើនអំពីសមុដ្ឋាន**៣** ។ បេ ។ អាបត្តិសង្ឃាទិសេស របស់ភិក្ខុជាអ្នកទំលាយសង្ឃ ដែលសង្ឃសូត្រសមនុកាសន**កម្ម (ហា**ម ស្រុម) ជាគំរប ភា ដង ហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ តាំង ខ្យើងវិវិពីសមុដ្ឋាន**បុន្មា**ន ។ អាបត្តិសង្ឃាទិសេស រប**ស់កិត្តជាអ្**ក •ំណយសង្ឃ ដែលសង្ឃសូត្រសមនុកាសនកម្ម ជាគិរប ៣ ដង ហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះបេញ តាំងីឡើងអំពើសមុដ្ឋាន ១ គឺ តាំង ទៀសពីកាយទឹងវា**ហ**នឹងចិត្ត ។ អាបត្តសង្ឃាទិសេស វបស់ពួ**ក** ភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តតាមកិត្ត ជាអ្នក^{ទិ}លាយសង្ឃ ដែលសង្ឃសូត្រ សមនុកាសនកម្ម ជាគិរប ៣ ដង្គីហើយ នៅតែមិន្លិលលេងកម្មនោះ ចេញ តាំង ឡើនអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសរបស់ពួក ភត្តដែលប្រព្រឹត្តតាមកិត្ត ជាអ្នក^{ខ្}លាយសង្ឃ ដែលស**ង្ឃ**សូត្រ សមនុកាសនកម្ម ជាគិរប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះ ចេញ គាំន៍ ទ្បើនអំពីសមុដ្ឋាន១ គឺតាំង ទៀនអំពីកា**យ ៖ ង៍វា** ០ នឹងចិត្ត ។

សមុដ្ឋាន តេរស សង្ឃាទ់សេស សេត្តិយា

ខ្លុខសុ1 ភិត្ត្រា យាវត្តិយំ សមនុភាសភាយ ឧប្បឌិនិសដ្ឋន្តស្ប សង្ឃាន់សេសោ គេគឺហិ សមុដ្ឋា-ខេញ សមុដ្ឋាតិ ។ ឧុត្វខុស្ស ភិក្ខុ នោ យាវគត់យំ ស-មនុតាសភាយ ឧប្បដ្ឋិន្**ស្ប**្ដដ្ឋន្ត្<mark>សារ្ទ</mark> សន្យានិសេសោ ប់គោល សមុដ្ឋាធេល សមុដ្ឋាតិ កាយនោ ខ វាខ តោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ គុលខូសកស្បូ ភិក្ខុ នោ យាវត្តិយំ សមនុត្តសាយ ឧញ្ជដ្ឋិន្តិស្បូ សន្យានិសេសោ គាត់ហ៊ សមុដ្ឋាធេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ ក្សាស្វេសកស្បី ភ្នំដែល លាវនស្នាល់ សមនុស្ស-យ្ណាល ខ្សាំខ្លុំ ស្បាញ្ជីខ្លុំ ស្បាញ់ ស្លាំ ស្លា សមុដ្ឋា នេះ សមុដ្ឋាត៌ កាយ តោ ខវាខ តោ ខ ខិត្តតោ ខ សមុដ្ឋាត៌ ។

តេរស សង្ឃទិសេសា និង្ហិ៣ ។

(mop) ។ ខេ ។ អសន្ទំយំ ៦៩ថ្ងៃ នៃគោះ នៃទំពំ ក ខស្សា^{រំ} ក ខេឌ្យំ ក ការស្ស**្** នេះក្នុំ កាត់ហិ

សមដ្ឋាន សង្ឃទិសេស ១៣ នឹងសេក្ខិយៈ

អាបត្តសង្ឃទិសេស របស់កក្ខុដែលគេប្រដៅក្រ ដែលសង្ឃឹសូត្រសមនុ-ភាស៩**កម្ម (**ហាម (ជាម) ជាគំរប់**៣ ដ**ងហើយ នៅគែមិនលះបង់**ក**ម្ម **នោះ** ចេញ តាំងីឡើងអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសវបស់កិត្ត ដែលគេប្រដៅក្រដែលសង្ឃសូត្រសមនុកាសនតម្ម (ហាមប្រាម) ជាគរប ល ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់**កម្មនាះបេញ** តាំងីឡើងអំពីសមុដ្ឋាន **១** គឺតាំង ឡេងអំពីតាយនឹងវាបានឹងចិត្ត ។ អាបត្តសង្ឃាទិសេសរបស់កក្ ដែលទ្រស្តុត្រកូល ដែលសង្ឃសូត្រសមនុកាសនកម្ម (ហាមប្រាម) ជា នរប**់** ភា ដង ហើយ នៅតែមិនលះបង់**កម្ម នោ**ះចេញ តាំង ឡើងអំពីសមុដ្ឋាន ប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិសង្ឃាទិសេស របស់កក្ខុដែលទ្រុស្តត្រូកូលដែលសង្ឃឹ សូត្រសមនុកាសនកម្ម (ហាមប្រាម) ជាគរប លា ដង ហើយ នៅតែមិនលះ បង់កម្មនោះចេញ តាំង៍ទ្បេងអំពីសមុដ្ឋាន១ គឺតាំង៍ទ្បេង អំពីកាយនឹង វាហ្នឹង៍ប៉ុត្ត ។

ចថ សង្ឃាទិសេស ១៣ ។

(៣១៦) ។ បេ ។ ឆាបត្តិទុក្កដរបស់ភិក្ខុដែលអាស្រ័យសេចក្តីមិន អេីពេបន្ទោបដ៍ • ហ្គារៈភ្នំ បស្សាវៈភ្លឺ ស្តោះទឹកមាគ់ក្តីភ្នង់ទឹក តាំង់ ឡើងអំពី

វិនយមិដកេ បរិវាភេ

សមុដ្ឋា ខេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ អភាន បៃ បដិច្ច ខុន គោ ខ្សា វ បស្សា វ ខេន្ស វ ការេន្សប្រ ឧុត្តដំ ឯកោន សមុដ្ឋា ខេន សមុដ្ឋាតិ ការប តោ ច ចិត្ត តោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាច តោ ។

សេក្ខិយា និដ្ឋិតា ។

(៣០៧) ខេត្តកោ ភាពជិតា គេគីហិ សមុឌ្ឋាន-ហិ សមុឌ្យន្តិ ។ ខេត្តកោ ភាពជិតា គីហិ សមុឌ្ឋា-នេហិ សមុឌ្ហន្តិ សិយា គាយគោ ខ ខិត្តគោ ខ សមុឌ្ហន្តិ ន វាខ គោ សិយា វាខ គោ ខ ខិត្តគោ ខ សមុឌ្ហន្តិ ន វាខ គោ សិយា វាខ គោ ខ ខិត្តគោ ខ សមុឌ្យន្តិ ន គាយគោ សិយា គាយគោ ខ វាខ គោ ខ ខិត្តគោ ខ សមុឌ្យន្តិ ។

(៣០៤) នេះសស់ ស់ខ្លាន់សេសា គាត់ហិសមុឌ្ឋា-នេហិ សមុឌ្ឋហន្តិ ។ នេះស ស់ខ្ញាន់សេសា ទេហិ សមុឌ្ឋា នេហិសមុឌ្ឋហន្តិ សំយា គាយ តោ សមុឌ្ឋហន្តិ ន វាខ តោ ន ខិត្តតោ សំយា វាខ តោ សមុឌ្យ ស្និ

វិនយបិងក បរិវារៈ

សមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិឲុត្តជរបស់ភិត្តុ ដល់អាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោបង់ខ្ចាវៈក្តី បស្សវៈក្តី ស្តោះទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក តាំងីឡើងអំពី សមុដ្ឋាន ១ គឺតាំង់ឡើងអំពីកាយនឹងចិត្ត មិនបានតាំង់ឡើងអំពីវាហ ។

ចប់ សេត្តិយ: ។

(៣១៧) ភ្នាជ់តេខាំង ៤ តាំង ឡើងអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ ភ្នាជ ជិតខាំង ៤ តាំង ឡើងអំពីសមុដ្ឋាន៣ គឺតាំង ឡើងអំពីកាយទឹងចិត្ត មិន បានតាំង ឡើងអំពីវាហេត៌មាន តាំង ឡើងអំពីវាហេ ទឹងចិត្ត មិនបានតាំង ឡើង អំពីកាយក៏មាន តាំង ឡើងអំពីកាយទឹងវ៉ាហទឹងចិត្តក៏មាន ។

(៣១៤) សង្ឃាទិសេសទាំង ១៣ តាំង ឡើងអំពីសមុយ្ណ នប៉ុន្មាន ។ សង្ឃទិសេសទាំង ១៣ តាំង ទៀនអំពីសមុយ្យ ខ ៦ គឺតាំង ទៀនអំពីកាយ មិនហ្នាតាំង ឡើងអំពីវាយនឹងប៉ាក្កិចាន តាំង ទៀនអំពីវាយ មិខហ្នេតាំង

សមុដ្ឋានំ ទ្វេ អនិយា តំប និស្សគ្គិយា បាចិត្តិយា

ឧ ភាយ តោ ឧ ខិត្ត តោ សំយា ភាយ តោ ខ វ ខ តោ ខ សមុដ្ឋបន្តិ ឧ វ ខ តោ សំយា វ ខ តោ ខ ខិត្ត តោ ខ សមុដ្ឋបន្តិ ឧ វ ខ តោ សំយា វ ខ តោ ខ ខិត្ត តោ ខ សមុដ្ឋបន្តិ ឧ ភាយ តោ សំយា ភាយ តោ ខ វ ខ តោ ខ ខិត្ត តោ ខ សមុដ្ឋបន្តិ ។

(៣០៩) ខ្យុ អធិយតា គាត់ហំ សមុដ្ឋា ខេហ៌
សមុដ្ឋហន្តិ ។ ខ្យុ អធិយតា គីហំ សមុដ្ឋា ខេហ៌
សមុដ្ឋហន្តិ សំយា គាយតោ ១ ចិត្តតោ ១
សមុដ្ឋហន្តិ ឧ វាខតា សំយា វាខតោ ១ ចិត្តតោ ១
សមុដ្ឋហន្តិ ឧ ភាយតោ សំយា ភាយតោ ១
វាខតោ ១ ចិត្តតោ ១ សមុដ្ឋហន្តិ ។

(៣២០) តិស និស្សត្តិយា ភេចត្តិយា ភេតិហិសម្ពុជ្ជានេហិ សមុជ្ជហន្តិ ។ តិស និស្សត្តិយា ភាចិត្តិយា ទេហិ សមុជ្ជានេហិ សមុជ្ជហន្តិ សិយា
កាយគោ សមុជ្ជហន្តិ ន វាចគោ ន ចិត្តគោ
សិយា វាចគោ សមុជ្ជហន្តិ ន កាយគោ ន ចិត្តគោ
សិយា វាចគោ សមុជ្ជហន្តិ ន កាយគោ ន ចិត្តគោ

សថុដ្ឋាន អនិយត: 🗁 នឹងនិស្សគ្គិយបាបិត្តិយ: ៣០

ទៀតអំពីកាយនឹងបិត្តក៏មាន តាំង ឡើងអំពីកាយនឹងបិត្ត មិនហ៊ុនតាំង ឡើងអំពីបិត្តក៏មាន តាំង ឡើងអំពីកាយនឹងបិត្ត មិនហ៊ុនតាំង ឡើងអំពីវាហ ក៏មាន តាំង ឡើងអំពីវាហនឹងបិត្ត មិនបានតាំង ឡើងអំពីកាយក៏មាន តាំង ឡើងអំពីកាយនឹងវាហនឹងបិត្ត មិនបានតាំង ឡើងអំពីកាយក៏មាន តាំង

[ភាទ៧] អនិយត: ទាំង៤ តាំង ទ្បើងអំពីសមុដ្ឋានប៉ុញ្នេន។ អនិយត: ទាំង៤ តាំង ទ្បើងអំពីសមុដ្ឋាន ៣ គឺតាំង ទ្បើងអំពីកាយនឹងចិត្ត មិន បានតាំង ទ្បើងអំពីវាហត៌មាន តាំងទ្បឹងអំពីវាហនឹងចិត្ត មិនបានតាំង ទ្បើងអំពីកាយក៏មាន តាំង ទ្បើងអំពីវាហនឹងចិត្ត មិនបានតាំង

(១៤០) និស**ុ**គ្គិយ**ហ្**ចិត្តិយ:ពាំង៍ ៣០ តាំង ឡើងអំពីសមុដ្ឋាន ប៉ុន្មាន ។ និស**ុ**គ្គិយហ្ចិត្តិយ:ពាំង៍ ៣០ តាំង ឡើងអំពីសមុ**ដ្ឋាន៦** គឺតាំង ឡើងអំពីកាយ មិនហ្នុគាំង ឡើងអំពីវាហនឹងចិត្តក៏មាន តាំង ឡើងអំពី វាហ មិនហ្នុគាំង ឡើងអំពីកាយនឹងចិត្តក៏មាន តាំង ឡើងអំពីកាយនឹងវា**ហ**

វិនយេបិនិកេ បរិវាភេ

ឧ ចំត្ត តោ សំយា កាយ តោ ច ចំត្ត តោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ឧ វាច តោ សំយា វាច តោ ច ចំត្ត តោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ឧ កាយ តោ សំយា កាយ តោ ចវាច តោ ច ចំត្ត តោ ច សមុដ្ឋហន្តិ។

(៣២០) ខ្វេ ឧកុំន ទាច់ន្តួយា គេនីហ៍ សមុដ្ឋា ឧេហ៍
សមុដ្ឋហន្តិ ។ ខ្វេះខ្លុំន ទាច់ន្តួយា ទេហ៍ សមុដ្ឋា ឧេហ៍
សមុដ្ឋហន្តិ សំយា គោយ នោ សមុដ្ឋហន្តិ ឧ វាច នោ
ឧ ចំន្តុ នោ សំយា វាច នោ សមុដ្ឋហន្តិ ឧ ភាយ នោ
ឧ ចំន្តុ នោ សំយា ភាយ នោ ច វាច នោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ឧ ចំន្តុ នោ សំយា គាយ នោ ច វាច នោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ឧ ចំន្តុ នោ សំយា គាយ នោ ច ចំនត្ត នោ ច
សមុដ្ឋហន្តិ ឧ វាច នោ សំយា វាច នោ ច ចំនុត្ត នា ច
សមុដ្ឋហន្តិ ឧ ភាយ នោ សំយា គាយ នោ ច ចំនុត្ត នា ច
សមុដ្ឋហន្តិ ឧ ភាយ នោ សំយា គាយ នោ ច ចំនុត្ត នា ច
សមុដ្ឋហន្តិ ឧ ភាយ នោ សំយា គាយ នោ ច ចំនុត្ត នា ច

[៣២២] ខត្តារោ ថាជិខេសន័យា កាត់ហ សមុដ្ឋាខេហិ សមុដ្ឋហន្តិ ។ ខត្តារោ ថាជិខេសន័យា ខត្តហិ សមុដ្ឋាខេហិ សមុដ្ឋហន្តិ សិយា កាយតោ

វិនយប់ឧក បរិវារៈ

មិនបានតាំង ឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំង ឡើងអំពីកាយនឹងចិត្ត មិនបានតាំង ឡើងអំពីវាហក់មាន តាំង ឡើងអំពីវាហានឹងចិត្ត មិនបានតាំង ឡើងអំពី កាយក៏មាន តាំង ឡើងអំពីកាយនឹងវាហានឹងចិត្តក៏មាន ។

(៣៤៤) ហ្ដ់ ទេសន័យៈ ទាំង ៤ តាំង ទៀតអំពីសមុដ្ឋា នប៉ុញ្ទេ ។ ហ្ដុំ ទេសន័យៈ ទាំង ៤ តាំង ទៀតអំពីសមុដ្ឋាន ៤ គឺតាំង ទៀតអំពីកាយ សម្ម្រាន់បញ្ចូសត្ត សេកូយា ឧទានជាបា

សមុដ្ឋបន្តិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សំយា កាយតោ ចវាចតោ ច សមុដ្ឋបន្តិ ន ចិត្តតោ សំយា កាយ -តោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋបន្តិ ន វាចតោ សំយា កាយ តោ ចវាចតោ ចចិត្តតោ ច សមុដ្ឋបន្តិ ។

[៣៤៣] បញ្ជូសត្តតិ សេក្ខិយា ភាគីហិ សមុដ្ឋា នេ… ហិ សមុដ្ឋហន្តិ ។ បញ្ជូសត្តតិ សេក្ខិយា គីហិ សមុដ្ឋា-នេហិ សមុដ្ឋហន្តិ សិយា ភាយ តោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ន វាច តោ សិយា វាច តោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ន ភាយ តោ សិយា ភាយ តោ ច វាច តោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិតិ ។

សមុដ្ឋានំ និង្ហិតំ ។

១១មេ. អចិត្តកុសលោ ចេះ ។

សម្មាន សេកូយៈ ៧៤ និងឧទ្ធាន៣ប៉ា

មិនបានតាន ឲ្យើងអំពីវាលាខឹងបិត្តក៏មាន តាំង ឲ្យើងអំពីកាយខឹងវាលា មិន បានតាំង ឲ្យើងអំពីបិត្តក៏មាន តាំង ឲ្យើងអំពីកាយខឹងបិត្ត មិនបានតាំង ឲ្យើងអំពីវាលាក៏មាន តាំង ឲ្យើងអំពីកាយខឹងវាលាខឹងបិត្តក៏មាន ។

(៣៩៣) សេត្តិយ: ទាំង ៧៩ តាំង ឡើងអំពីសមុដ្ឋានប៉ុញ្ខេ ។ សេត្តិយ: ទាំង ៧៩ តាំង ឡើងអំពីសមុដ្ឋាន ៣ គឺតាំង ឡើងអំពីកាយទឹង ចិត្ត មិនបានតាំង ឡើងអំពីវាហាក៏មាន តាំង ឡើងអំពីវាហាទឹងចិត្ត មិនបាន តាំង ឡើងអំពីកាយក៏មាន តាំង ឡើងអំពីភាយទឹងវាហាទឹងចិត្តក៏មាន ។

ចប់ សមុដ្ឋាន តែប៉ុណ្ណេះ ។

ទុទ្ធឧតិបញ្ជីរឿងនៃសមុដ្ឋាននោះដូច្នេះ (១៤៤) និយាយអំពីអាបត្តិដែលកិត្តមិនមានចិត្តគិត ១ មាន កុសលចិត្ត ១ និយាយអំពីសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំងអស់ ១ អ្នក ទាំងទ្បាយបូរដឹងសមុដ្ឋានដោយបញ្ហាដំសមគួរដល់អាបត្តិចុះ។

ទុតិយគាបាលផ្គុំណាំកំ

(៣៤៥) គេនិ អាបន្តិយោ គាយ់កា គត់ វេបស់កា គតា ជា ខេត្តស្បាត្ត ភាពត្តិយោ ក់តេ សសក្សប្ប្ហា ។ ជ អាបត្តយោ កាយ់កា **ជ** វាបស់កា កាតា ជាខេត្តស្បាត់សេក្រ អាបត្តិយោ បញ្ចូ សំសត្តបច្ចូបរា ។ (៣៤៦) ងរំហៅមើ ខ្លួន មានឌីពោ គត់ យាវតត្**យ**កា កា គេគ្ អដ្ឋភ្ កត់ទំហំ សព្សន៍្យោ។ អុណុគ្គេ តំសេ្ជា អាចត្តិយា ន្ទេ **យាវតតយ**កា វាខោត្ត អដ្ឋាត្តា ឯកោន សព្សសង្គ័យោ **។**

ទុត៌យគាឋាលង្គណិត:

(៣៤៥) ស្បូម អាបត្តិដែលតាំង ឡើងអំពីតាយមានប៉ុ**ញ្**ន អាបត្តដែលតាំង ឡើង អំពីវា**ហ**មាន**ប៉ុ**ន្មាន អាបត្តប៉ុន្មានមាន ដល់ ទបសម្បន្ដដែលបិទជាំង ទោសទុក អាបត្តប៉ុន្មានដែលត្រូវ ព្រោះប^{ត្ត}យគឺការប៉ះពាល់នូវកាយ ។ ធ្វើយថា គាបគ្គដែល តាំង ខ្យើនអំពីកាយមាន ៦ អាបគ្គីដែលតាំង ខ្យើនអំពីវាហា មាន ៦ អាបត្តិ ៣ មានដល់ ^{ឧបសម}្បន្ដដែលបិទហុំង៍**ពេ**ស ុក អាបត្តិ ៩ ដែលត្រូវព្រោះបច្ច័យគឺការប៉ះពាល់នូវកាយ ។ (៣៤៦) អាបត្តដែលត្រូវក្នុងវេលាអរុណរះឡើង មានប៉ុន្មាន អាបត្តដែលត្រូវក្នុង ១ណៈដែលសង្ឃសូត្រសមនុកាសនកម្មចប ជាគំរប់ ១ ដង មានប៉ុន្មាន អាបត្តដែលត្រូវព្រោះបំពេញនូវវត្ គ្រប់ពាំង៍ ៤ មានប៉ុន្មាន ក្នុងសាសនា នេះ ការសង្គ្រោះពាំង៍ អស់ដោយ ខ្វេសប៉ុន្មាន ។ អាបត្តដែលត្រូវក្នុងវេលាអរុណ រះខ្សើងហន ៣ អាបគ្គដែលត្រូវក្**ង១ណ:ដែលសង្ឃឹ**ស្ត្រ សមនុកាសនកម្មចប់ជាគំរប់ ១០ ដង មាន ៤ អាបត្តិដែលត្រវ ព្រោះបំពេញនូវវត្ថុឲ្យគ្រប់ពាំង ៤ មានគេ១ ក្នុងសាស**នា**នេះ ការសង្គ្រោះទាំន៍អស់ដោយទទ្ទេសតែ ១ គឺនិទានុទ្ទេស

ទុតិយគាថាសង្គពព៌កំ វិនយម្ងួលទំបុក្ខាវិស្សដ្ឋនា

(ယ၉ရ) န္ၾကား မားမွာ ရဲတန យាជ ពុឌ្ធេន បញ្ជូនា វិនយកុតា ភេតវុត្ត ឧដ្ឋហ្ទាឧជា ភាគ។ វិជយស្បា ខ្លេំ គំលាច យាធំ ពុខ្វេន បញ្ជូត្តា វិនយកុកា ខ្វេត្ត ខេំ **ខ៩**ៈជំស្និត្សខេស ឯ (ភ) ៩៨) តាមន្លេប គាត់ អាបត្តិយោ កាត់ ជជ្ជភាពេរ្យពិលា គេត់ទំសេស ៩សុត្យ តាត់ទំសេស ឧ្តាដ់ ។ តាមខ្លា ខេត្តសេក្ អាបត្តយោ នុខមេរិប ខឌ្ឌមរណីជំពា រាយតុមោ ៩ហ៍ខំណុ នេះម៉ាសេស ឧក្ដេដំ ។

«តិយតាយាសង្គពរាំកៈ បុញ្ញាស្សៃជ្ជនាអំពីមូលនៃវិន័យជា**ដើ**ម

(៣៤៧) មូលរបស់វិន័យមានប៉ុន្មាន ដែលព្រះពុទ្ធ(៤៨ បញាត្តតមក គរុកាបត្តក្នុរិន័យមានប៉ុន្មាន ដែលព្រះអង្គ ញ ទ្រង់គ្រាស់ទុកមក អាបត្តដែលត្រូវត្រោះបិទប៉ាងទុដ្ឋហូបត្តិ មានប៉ុន្មាន ។ មូលរបស់វិន័យមាន ៤ ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់ បញ្ជាត្តទុកមក គរុកាបត្តក្នុងវិន័យមាន ៤ ដែលព្រះអង្គទ្រង់ ត្រាស់**ុក**មក ដែលត្រូវ**ព្រោះ**បទធាំងទុដ្ឋល្ងបត្តមាន២^(១) ។ ្រា៤៨) អាបត្តប៉ុន្មាន ដែលគ្រាក្នុងចន្លោះផ្ទះ អាបត្តប៉ុន្មាន ដែលត្រូវព្រោះធ្ងងទៅកាន់គ្រើយស្ទឹង ជាបច្ច័យ សាច់ប៉ុន្មាន ប្រការ ដែលភិក្ខុនាន់ត្រូវថ្មល្អច្ច័យ សាច់ប៉ុន្មានច្រការ ដែល ភិក្ខុនានត្រូវទុក្កដ ។ អាបត្ត ៤ ដែលត្រូវក្នុងចន្ទោះផ្ទះ អាបត្ត ៤ ដែលត្រូវព្រោះធ្វង់ទៅកាន់ត្រើយស្ទឹង ជាបច្ច័យ សាច មនុស្សតែម្យ៉ាងដែលខាន់ត្រូវអាបត្តិថុល្ខចំយ សាច់ ៤ ប្រការ ដែលភិក្ខុខាន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ ។

១ អង្គកជា អាបត្តិ ៤ នោះគឺអាបត្តិបារាជិក របស់ភិក្ខុន៍ដែលត្រូវព្រោះជួយបិទបាំងទោស ភិក្ខុន៍ផងគ្នា ១ អាបត្តិបាចិត្តិយៈរបស់ភិក្ខុដែលត្រូវព្រោះជួយបិទបាំងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនៃ ភិក្ខុជងគ្នា ១ ។

វិនយប់ដីកេ បរិវាភេ

(၁၈၅) ဆည္ နာငက္မွာ မည္ ភេទ វាខស់តា ខិវា ឧឧមានស្ប ភាគិ អាបត្តិយោ បដ្តស្ពាន្តសុ កិត្តកា ។ ន្ទេ វាខស់តា *វ*ត្តិ ន្ទេ វាខស់តា និវា ឧឧមានស្បៈ តំស្បោ អាចត្តិយោ ចត្តារោ ខ**ប≈ក្**មោ ។ (ოთი) ကန်း ဒေ<mark>សေဘကဗ်ာင်းလ</mark>ာ ភាគិសប្បជិកាឡា ភាគា គេខេត្ត អប្បដិកម្មា វុត្តា តុខ្លេញខិត្តខ្លេញ ។ បញ្ជូ ខេសភាតាមិ**និយោ** ន សេហ្ជដំតាញ ភាតា រា គេខ អព្យុជ្យៈ ស្ត្រា តុខ្លេញខិត្តខ្លួយ ។

វិនយប់ដក បរិវារៈ

 $\{m_{\alpha}^{b}\}$ អាបត្តិប៉ុន្មានដែលតាំង ឡើងអំពីវាmហើយ[តវ៉ាត ក្នុងកត្រី អាបត្តប៉ុន្មានដែលតាំង ទ្បើងអំពីវាថា ហើយត្រូវតែ ក្នុងវេលាថ្ងៃ អាបត្តប៉ុន្មានមានដល់ ឧបសម្បន្ដដែលឲ្យ អាបត្ត បុន្មានមានដល់ទបសម្បន្ដដែលទទួល 🤊 អាបត្ត 🖢 ប្រកប ដោយវាចាហើយត្រូវតែក្នុងពត្រី អាបត្តិ ៤ ដែលតាំង ត្បឹង អំពីវាចាហើយត្រវតែក្នុងវេលថ្ងៃ អាបត្តិ ញ មានដល់ ទប្ សម្បន្ដដែលឲ្យ អាបត្តិ៤ មានដល់ ទបសម្បន្ដដែល ខទួល ។ (៣៣០) អាបត្តប៉ុន្មានដែលដាទេសនាគាមិន អាបត្តប៉ុន្មាន ដែលជាសប្បជិតថ្ម^(១) ក្នុងសាសភាខេះ មានអាបត្តប៉ុន្មាន ដែលព្រះពុទ្ធជាអាទិទ្ធវង្សទ្រង់ត្រាស់ថាជាអប្បជិតម្ន^(២) ក្នុង សាសនា នេះ ។ អាបត្តដែលជា ទេសនា តាមិនីមាន ៤ អាបត្តិ ដែលជាសប្បជិតម្មមាន៦ ភាបត្តិ១ ដែលព្រះពុទ្ធជាភាពិច្ច វង្សុទ្រង៍ គ្រាស់ថាជាអប្បជិត្យ ក្នុងសាសនា នេះ ។

១ អដ្ឋកេខា ថា សប្បតិកម្ម ប្រែថា អាបត្តិដែលកែបាន បានដល់អាបត្តិ ៦ កង តាំងពី សង្ឃាទិសេស រហូតដល់ទុញ្ញាស់ត ។ ៤ អប្បតិ៍កម្ម ប្រែថា អាបត្តិកែលែងបាន បានដល់ បារាដឹក ៤ ឬទាំង ៨ ។

ទុតិយធាជាសង្គណ៍កំ គរុកាទិបុក្ខាស្បៃវត្តនា

(៣៣០) ច្រែលនាំម្នា មេខ្ល ខ្លែ តាយវាខេស់តាន ខ ក់ វិសាល ខេញ្ញាសា ^(១) កាត់ ញត្ថិតុ គ្នេស សម្ម័ត្រ។ វិនយកុកា ធ្វេ វុត្តា តាយា៦ខស់តាន់ ខ រាគោ វិកាលេ ឧញ្ញាសេវា រាកា ញុត្តិខតុ គ្លេន សម្មត់ ។ (၁၁၁၆) တေဂဒီကာ ကာဏ်ကာ ကရိ គេត់ សំវាសគាក្ទ លោ ^(៤) កត់នេញ វត្តិ ខេ្ត្រ បញ្ជា ខ្លួល ភាគ ។ ទេ១៤៣ តាល់កា ខ្វេ ខ្ទេសវាសភាក្ខិយោ^(៣) ខ្ញុំជ្ញា គ្រូច្នេះនា បញ្ជា ន្ត្រីលា នុវេ ។

១ ម. ធ្លារសោ ។ ៤-៣ 🤋. សំវាសកូមិយោ ។

ពុធិយធាជាសង្គណ៍កៈ បុក្ខាស្បៃដូត្នាអំពីគរុកបេត្តិជាដើម
[ញាញ គា អាបត្តិប៉ុន្មាន ដែលគ្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស ទ្រន់
គ្រាស់ថាជាគរុកាបត្តិក្នុងវិន័យ សិក្ខាបទប៉ុន្មាន ដែលគាំង
ស្បើងអំពីកាយនឹងក់ថា សេស្រូវប៉ុន្មានដែលគួរនាន់បានក្នុង
វេលាវិកាល ការសន្មតិដោយញាត្តិចគុត្តកម្មក់ចាមានប៉ុន្មាន ។
អាបត្តិ ៤ យ៉ាងដែលព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស ទ្រង់គ្រាស់ថាជាគរុ
កាបត្តិក្នុងវិន័យ សិក្ខាបទទាំងអស់សុទ្ធតែតាំង ឡើងអំពីកាយ
នឹងក់ថា សេស្រ្តវៃត១គឺថ្នាំ ឈ្មោះលោ ណៈសោច់កេះ (១)ដែល
គូរូធាន់បានក្នុងវេលាវិកាល ការសន្មតិដោយញាត្តិចគុត្តកម្មវាហាន់តែ១ ។

(៣៣៤)អាបត្តិបារាជិក ដែលតាំង ខៀនអំពីកាយមានប៉ុន្មាន
ភូមិនៃសំវាសមានប៉ុន្មាន វាត្រីដាប់មានដល់កិត្តប៉ុន្មាន
ពួកព្រះអង្គបញ្ញាត្តខាតត្រឹមពីរធ្នាប់ មានប៉ុន្មានសិក្ខាប៖ ។
អាបត្តិបាជិកដែលតាំង ខៀងអំពីកាយមាន ៤ ភូមិនៃសំវាស
មាន ៤ វាត្រីដាប់មានដល់កិត្ត ៤ ពួក (កិត្តិកំពុង នៅ
បរិវាស ១ ប្រព្រឹត្តមានត្ត ១) ព្រះអង្គ (ទន់បញ្ហាត្តខាត្រឹម
ពីរញ្ញប់ មាន៤ សិក្ខាប៖

អង្គកាយា ឃាំ ត្រូវមើលនយល់ក្ខណៈក្នុងសៀវភោទី ញ ក្នុងរោលដូក្ខទ្ធកៈទំព័រ ៤៥៦ ។
 ៤ព្រះអង្គ ទ្រង់បញ្ហាត្តមិនឲ្យកិក្ខុន័យកម្រាមដែលាងអង្គជាត់ឲ្យហួលជាង៤ ឃ្នាំងម្រាមដៃឡើងទៅ អនញ្ហាត់ព្រឹមតែ ៤ ឃ្នាំងដែ១ទ្រង់បញ្ហាត្តមិនឲ្យក្រលក់ដែហ្វូលជាង ៤ ឆ្នាប់ឡើងទៅ ១ ។

វិនយប់ដែកេ បរិវាភេ

ကြသက) ကားရွားမိုး ကိုရွာမ គេគីហ៍ ស ខ្យែ កិដ្ឋិត កា តេត្ត បឋមាបត្ថិកាា ញ្**ត្ថិយា ក**ះណា ក់គំ។ ខ្ទេ អត្តាន់ វ**ធ៌**ត្វាន ធ្វីហិ សង្កោ ភិដ្ឋិតិ ខ្<mark>វេត្ត បឋមាប</mark>ត្តិកា ញ់ ន្ទ័**ល** មរិហា ខំពុ រ (៣៣៤) ទាណាត់ទាគេ ភាត់ អាចត្តិយោ វាយា មារាជិតា គាគ និកាស**ញ** គេគ ត្រ្តា សញ្ជាត្តេ វា ភាគិ ។ ទាណាត់ទានេ តំស្សេ អាបត្តិយោ វាខា ទារាជិតា គម្រោ ជុំភាសជា ឥ **យោ វុ**ត្តា សញ្ជាំត្លែន វា ត យោ ។

វិនយប់ដែក បរិវារៈ

(៣៣៣) កិត្តនី វាយខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន សង្ឃបែក គ្នាដោយអាការប៉ុន្មាន អាបត្តដែលត្រូវជាដំបូងក្នុងវិន័យនេះ មានប៉ុន្មាន ការធ្វើញត្តិមានប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុនី វាយខ្នង់ង ត្រវិតាបត្ត ៤ សង្ឃបែកគ្នាដោយអាតារ ៤ តាបត្តដែលត្រវ ជាជំបូងត្នេរីន៍យនេះមាន ៤ ការធ្វើញត្តិមាន ៤ ។ (៣៣៤) ក្នុង**់ពុណា**គំបុរតមានអាបត្តប៉ុន្មាន អា**បត្ត**់ពុរាជិត ដែលតាំង ឲ្យើងអំពីវេ**ហ** មានប៉ុន្មាន អាបត្តិដែលកិត្តនិយាយ ល្បង្គមាតុគ្រាមដោយពាត្យអាត្រក់មានប៉ុន្មាន អាបត្តប៉ុន្មាន ដែលកិត្តត្រូវព្រោះការដឹកនាំបុរសនឹង ស្តី ឲ្យបានគ្នាជាប្តី ប្រពន្ធ។ ក្នុង ហុណាត់ ហុតមានអាបត្ត ថា អាបត្តហុវាជិតដែល ភាំង ទ្បើងអំពីវា**ហ**មាន ៣ អាបត្តដែលក**ក្**និយាយល**្ប**ងមាតុ_ គ្រាមដោយពាត្យក្រក្កត់មាន ១០ ភាបត្ត ១០ ត្រូវ(ព្រោះការ ដឹកនាំបុរសនឹង(ស្ដីឲ្យបានគ្នាដាព្ដីប្រ**ព**ន្ន) ។

ទុតិយតាបាសង្គណ៍ធំ តិបគ្គណទិបុប្ផាសៃស្ត្រភា

ភាគិ បុគ្គលា ជ ឧបសម្បាធេត្តគ្នា (നന്) កត្តក**្**ខេញ្ត **ស**ខ្ព័យ យស់តេកា កត់ ត្រា កត្ត់ ឯកវេចិកា ។ នយោ <mark>បុក្ខលា ជ ឧ</mark>ជមាម្បីជននិយិ តែយោ កញ្ជ^(២) សន្ត័យា នាស់នគា នយោវុឡា តំណូន្ ខាតាវាចិតា ។ (mmb) អន់ត្នានានេ ភាគ អាបត្តយោ យន្ត គេ៩៩៩និនិយា ឆ្នំស្តីសា ្រ្គាំ អាចគ្នាបោរា កាត់ ជុំត្ប្បច្ចុំហ ។ អន់ន្នានានេ តិស្បា អាមត្តិយោ **ខ**ឧម្មេស្សា ខេត្តខ្ពស់និសា ជូន្នស្ស តស្បា អាចត្តបោ ជយ^{្ជ} **ខ**ន្ទឹសពីជំ**លា** ឯ

^{9—}l∞ ឱ. ម. កម្មាន់ ។

។ គឺយធាដាសង្គណិតៈ ឬក្លាវិស្សដ្ឋនាអំពីបុគ្គលកព្លកជាដើម

(ភាលា៥) បុគ្គលដែលមិនត្រវ**ឲ្យ**ទបសម**្**ទាមានប៉ុន្មានពួក ការសង្គ្រោះកម្មមានប៉ុន្មាន បុគ្គលដែលព្រះអង្គទ្រង់គ្រាស់ ឋា ត្រូវ**ទ្យុ**វិនាសមានប៉ុន្មាន ដនប៉ុន្មានពួកដែលត្រូវសូត្រ កម្មកាលតែម្តង៍ បាន ។ បុគ្គលដែលមិនត្រូវឲ្យទបសម្បទា មាន ៣ ពួក ការសង្គ្រោះកម្មមាន ៣ បុគ្គលដែលព្រះអង្គ ទ្រន់ត្រាស់ថាត្រូវ**ទ្**វនាសមាន ៣ ពួក ដន៣ ពួក ដែល ត្រូវសូត្រកម្មវាល់តែម្តង៍បាន ។ (ញញ**់) ក្នុងអទិន្នាទានមា**នអាបត្តប៉ុន្មាន អាបត្តព្រោះ មេថុនជាបច្ច័យមានប៉ុន្មាន អាបត្តប៉ុន្មានមានដល់ភិក្ខុដែល កាត់ អាបត្តប៉ុន្មានដែលកិត្តត្រូវព្រោះលោលជាបច្ច័យ ។ **គ**ង អទិន្នាទានមានអាបត្តិ 🕫 អាបត្តព្រោះមេថុនជាបច្ច័យមាន ៤ អាបត្តិ ៣ មានដល់កិត្តដែលកាត់ អាបត្តិ ៤ ដែលភិក្សា ម្រោះ លេលជាបច្ច័យ ។

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

(១០៧) ភិគ្គា នោវឧកវត្តស៊ី ទាច់ត្តែយេជ ឧក្កដា កាតេត្ត នៅកា វុត្តា ក្នុង **ភ្**ព្រះ ខេ ។ ក់ខ្លាប្រមានមនុស្ ទាខិត្តិយេជេ ឧុក្គ្មា ភាតា បត្តកេត្ត នេះកា វុត្តា ធ្វី 🚊 😇 វេក្សេខ 😇 ។ (៣៣៨) ភភិឌ្ឌលាំ អយ្សាខា ទាជី ខេសជ័យ កក់ កុញ្ជូន្តាមភេពព្រោជ ទា**ខំ**ត្តិយេជ ឧុក្ក**ដា ក**ត់ ។ ក់ក្នុងឧញ្ អក្សាតា អដូ ទាជ់ ខេសជ័យ េគាតា កុញ្ញា ន្នាមកា ខេ ព្រោ ខ ទាប់ត្តិយេខ ឧុក្សា កតា ។

វិនយប់ដក បរវារៈ

(១១៧) ក្នុងកិត្តនោវទតវគ្គ មានអាបត្តិទុក្ខដលាយ ដោយអាបត្តបាច់ត្តិយៈដែរឬទេ នាក:ក្នុងបឋមសត្តាបទនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាស់ថា មានប៉ុន្មាន អាបត្តដែលត្រូវ ព្រោះប៉ុវែមានដល់ភិក្ខុប៉ុន្មានពួក ។ ក្នុងភិក្ខុនោវាទកវគ្គក មានអាបត្តិទុក្ខដលាយដោយអាបត្តិជាចិត្តិយ:ដែរ ក្នុងិបឋម_ សត្តាបទនេះមាននវត: ៤ ដែលព្រះអង្គីទ្រង់ត្រាស់ទុកមក ហើយ អាបត្តិដែលត្រូវព្រោះបីវិវេមានដល់កិត្ត្តិពីវញ្ជក ។ (១៣៤) អាបត្តិបាដ់ទេសន័យៈបេសកិក្ខុនីព្រះអង្គិទ្រង់គ្រាស ថាមានប៉ុន្មាន អាបត្តត្តដលា**យ ជោយ**អាបត្តបាច់ត្តួយ:ក្រោះ សូមស្រូវស្រស់យកមកនាន់មានដែរឬទេ ។ អាបត្តិជាដំ_ ទេសន័យ:របស់កក្ខុនីព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ឋាមាន ៤ អាបត្តិ ទុក្ខដលាយដោយអាបត្តិធាចិត្តិយៈ ព្រោះសូមស្រូវស្រសយក មភ្គ... មភ្គ.**ភ្**មាន់ដែរ ៗ

ទតិយគាថាសង្គណ៍ក បាច់តួយបុប្ផាវិស្សដួនា

(៣៣៤) កច្ចនួស្ប កត់ អាមត់យោ

វិតស្ប កំប កត់តូកា

ដំសំនួស្ប កត់ អាមត្តយោ

និមនួស្ប កត់ អាមត្តយោ

កិច្ចសប្រ កត់តូកា (๑) ។

កច្ចសប្ប កត់តូកា (๑)

វិតស្ប ក្ប កត់តូកា (๑)

វិតស្ប កំប កត្តកា (๑)

និសំនួស្ប ចតស្បេ អាមត្តយោ

ដំបន្សប្រ ចតស្បេ អាមត្តយោ

ដំបន្សប្រ ចតស្បេ អាមត្តយោ

ដំបន្សប្រ ចតស្បេ អាមត្តយោ

ដំបន្សប្រ ចតស្បា អាមត្តយោ

ដំបន្សប្រ ចតស្បា អាមត្តយោ

ដំបន្សប្រ ចតស្បា កំពាំ ។

(១៤០) គាត់ ទាច់ត្តិយាន់ សញ្ជាន់ នានាវត្តកាន់
អបុព្ទំ អច់មេ អាបដ្យើយ ស្រាត់ នានាវត្តកាន់
បញ្ចូលចិត្តិយាន់ សញ្ជាន់ នានាវត្តកាន់
អបុព្ទំ អច់មេ អាបដ្យើយ ្រង់ការត

១ ឱ. កិត្តិកា ។ ๒–៣ ត្តិកា ។

ទុតិយធាបាសង្គល៉ាកៈ បុក្ខាវិស្សង្គនាអំពីអាបត្តិបាចិត្តិយៈ

(៣៣៩) អាបត្តប៉ុន្មានមានដល់កិត្តដែលដើរ អាបត្តប៉ុន្មាន

មានដល់ភិក្ខុដែលឈរ អាបត្តិប៉ុន្មានមានដល់ភិក្ខុដែលអង្គុយ

អាបត្តប៉ុញ្ជានមានដល់កក្ខុដែលដេក ។ អាបត្ត ៤ មាន

ដល់កត្តដែលដើរ ឯកក្នុដែលឈរក៍មានអាបត្តប៉ុណ្ណេះដែរ

អាបត្តិ ៤ មានដល់កត្តដែលអង្គ័យ ឯកក្តុដែលដេកកមាន

អាប**ត្តិប៉ុណ្ណេះ**ដែរ ៗ

(៣៤០) ភិក្ខុត្រវមាបត្តិច្នាចិត្តិយៈព៌ងអស់ប៉ុន្មាន ដែលមាន

វគ ផ្សេងៗគ្នាត្តង ១ ណ : មួយមិនមុនមិនក្រោយ ។ ភិក្ខុគ្រវ

អាបត្តិ**ចាប់ត្តិយៈ**ពាំងីអស់ ៥ ដែលមានវត្តផ្សេងៗគ្នា ក្នុង

១៣:មួយ មិនមុន មិនគ្រោយ ។

វិនយប់និកេ បរិវាភេ

(១៤០) នាទី ទាខ័ត្តិយាខ សញ្ជាធិ ខានាវត្តកាធិ

អត់ខ្ញុំ ម**ត្សនុ** មាត់ធ្លើ**ណាំ** វាយខោ ឯ

ឧវ ទាខិត្តហាធិ សញ្ជាធិ នានាវត្តកាធិ

អពុត្ធំ អ**ខ**រិទ អាខជ្ជេយ្យ រាគាតោ ។

(១៤៤) គត់ខាច់ត្តិសាធិសញ្ជូន នានាវត្តាធិ

កាត់វាសាយ នេសេយ្យវុត្តា អាធិច្ចពន្ទុនា ។

ឧណ ឧស**ខ្ទុំលាច មណិច** ឧសស្ត្តិកាច

រាយរាលា នេកោលាង្ស មន្ត្នំមចិយ ឯ

វិនយប់ដែក បរិវារៈ

(៣៤១) កិត្តត្រាវអាបត្តប្រ**ចិត្តយៈ**ខាំងអស់ប៉ុន្មាន ដែលមាន

វត្តផ្សេង ៗ ត្នា ក្នុង ១ ណៈមួយ មិនមុន មិនក្រោយ ។ កិក្ខុ

ត្រូវអាបត្តបាច់ត្តយៈទាំងអស់ ៩ ដែលមានវត្តផ្សេងៗគ្នា ក្នុង

១៣:មួយ មិនមុន មិនក្រោយ ។

(៣៤៤) ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស ទ្រង់គ្រាស់ខុតមកថា ភិក្ខុ

្រុះអ្នកក្នុច្ចត្តិយៈទាំងអស់ប៉ុន្មាន ដែលមានវត្តផ្សេងៗគ្នា

ហើយគួរសំដែងដោយវា**ហ**ប៉ុន្មានដងបាន ។ ព្រះពុទ្ធជា

អាចិច្ចវង្សទ្រង់គ្រាស់ទុកមកថា កិត្តគ្រវអាបគ្គិបាចិត្តិយៈទាំង

អស់ ៤ ដែលមានវត្តផ្សេង ១គ្នា ហើយគូរសំដែន៍**ដោយ**

វាល់តែស្នើហ្នេ ។

ទុតិយគាយសង្គណ៍កំ ជាចិត្តិយបុប្ផាស្សៃដូតា

(១៤៣) គេតំ ទាខិត្តិយាធិ សញ្ចាធិ នានាវត្តកាធិ

គេត្ឋាយ នេសេយ្យ វុត្តា អាធិច្ចពន្ធនា ។

ខា ខាចិត្តិយាធិ សញ្ជាធិ ជាជាវត្តកាធិ

រាយម្រាកាល នេ មេណា ដូម្មី មន្ទ្រី មន្ទ្រី ខេ

(១៤៤) គេត ទាច់ត្តិយាធំ សញាធំ នានាវត្តកាធំ

គាញ់ គាំត្រឡា នេសេយ្យវុត្តា អាធិច្ចពន្ធនា។

មញ្ច ទាចិត្តិ**យា**ធិ សញ្ជាធិ នានាវត្តកាធិ

វត្ត កាំ ត្តេត្ត ខេសេយ្យ វុត្តា អាធិច្ចពន្ធភា ។

ទុតិយជាបាសង្គណិតៈ បុក្ខាស្សៃដូតាអំពីអាបត្តិបាចិត្តិយៈ

(៣៤៣) ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិង្ស ខ្ទង់គ្រាស់ទុកថា ភិក្ខុ ត្រវអាបត្តបាចិត្តិយៈពាំងអស់ប៉ុន្មាន ដែលមានវគ្គផ្សេងៗ គ្នា

ហើយគូ_{រ្}សំដែងដោយវា**ហប៉ុ**ញ្ទដង់ ហ៊ុន ។ ព្រះពុទ្ធជាអា_

ទិច្ចវិង្ស**្រន់**ត្រាស់ទុកមកថា ភិ**ក្**ត្រវិអាបត្តិបា**ចិត្តិ**យ:**ព**ំងី_

អស់ ៩ ដែលមានវត្តផ្សេងៗគ្នា ហើយគ្លូវសំដែង

វាហាតែម្ដេញខ ។

(៣៤៤) ព្រះពុទ្ធជាគាទិច្ចវង្ស ទ្រង់គ្រាស់ទុកមកថា ភិក្ខុ

ត្រូវភាបត្តិបាច់ត្តិយៈព៌ងអស់ប៉ុន្មានដែលមានវត្តផ្សេង ។ គ្នា

ហើយគួរប្រាប់អ៊ី ទើបសំដែនបាន ។ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិន្ស

ទ្រង់ត្រាស់ទុកមកថា ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈទាំងអស់៥

ដែលមានវត្តផ្សេងៗគ្នាហើយគួរប្រាប់វត្ត ខើបុសំដែងបាន ។

វិនយប់និពេ បរិវារា

(៣៤៥) កាត់ ទា**ខំ**ត្តិ**ឃា**ន់ សញ្ជន់ នានាវត្តកាន់ ត់ញ ត់ត្រៃត្យ ខេសេ**យ្យ**ក់ស្ពា អន**ិទ្**ពន្ធនា។ នៅ ខាច់ត្តួយាធិសាធាធិនានាវត្តកាធិ វត្ត ក់ត្តេត្តា ខេសេយ្យ វុត្តា អាធិច្ចពន្ទនា ។ យាវតត៌យកេ កត់ អាបត្តិយោ (d Jm) មន្ត ហេសារជាជំពិលា សឧឌ្ឌមា ្រ្គ មានខ្លីលោ កាត់ កោជនប្បច្**យា** ។ យាវតត្**យ**េក តិសេក្ត អាប**ត្តិយោ ន**េក់ សារ ប្ប**ុទ្ធ យា** សឧទ្តស្ប គិសេក្ អេចត្តិយោ **ខញ្ច កោជនខ្<mark>បួច្ច ហា</mark> ។**

នៃយប់ដក បរិសៈ

(៣៤៥) ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិង្ស (ខុង់ត្រាស់ខុតមកថា ភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តបាចត្តិយៈទាំងអស់ប៉ុន្នាន ដែល**មា**នវត្តផេង្សៗគ្នា ហើយគូរប្រាប់អ៊ីទើបសំដែនបាន ។ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិន្ស (៩៩ គ្រាស់ ខុតមកថា ភិក្ខុត្រវិអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទាំងមស់ ៩ ដែលមានវត្តថ្**ង្រ ៗគ្នាហើយគូ**រ្យាបវត្ថុខេបស់ដែ**ន**ភាន ៗ (៣៤៦) អាបត្តប៉ុន្មានយ៉ាងដែលត្រូវក្នេខណៈដែលសង្ឃ សុត្រសមនុកាសនកម្មចប់ជាគរប់៣ ដង អាចគ្នប់នាន ដែល ត្រូវព្រោះពោលជាបច្ច័យ អាបត្តប៉ុន្មា នដែល**ត្រូវ**ព្រោះទំពា ស៊ី (សាច) អាបត្តិប៉ុន្មានដែលត្រូវក្រោះកោជនជាបច្ច័យ ។ អាបត្តិ ៣ ដែលត្រូវត្**ង១**ណៈដែលសង្ឃសូត្រសមនុកាសន_ កម្មប្រជាតិរប់ ៣ ដង៍ អាបត្តិ ៦ ដែលត្រូវព្រោះពោល ជាបច្ច័យ ។ អាបត្តិ ៣ ដែលត្រូវ (ភាច) សបត្តិ៩ ដែលត្រូវព្រោះកោជនជាបច្ច័យ ។

ទុតិយគាជាសង្គណ៍កំ យាវតតិយាទិបុប្ផាវិស្សង្គនា

(១៤៧) សញ្ចា យោវគ្គិយា កាត់ ឋានាធិ កព្នួ កាត់ឧញ្ចេះ អាចត្ត ក្នុង អន្តរយោជ ខេ ។ សញ្ យាវេត្តយកា មញ្ចូ ឋានានិ កច្នួ ឧណិចិយ្ណេះ មានន័ បញ្ជូំ អធិការណេ**ន ច**។ (៣៤៨) គាត់នៃ វិនិ**ឌ្ឍ យោ** យោគិ ភាគីជំ វ្បសមេជ **ខ** កាត់ជ ញៅ មយបត្តិ គេត្ហ ឃុំ នេញ សេក្តេត ។ បញ្ជន្នំ វិនិទួយោ យោតិ **បញ្ច**្ញុំ វូបសមេន ច

មញ្ជ្ជៈញៅ អភាមត្តិ

តិហ ឋា នេហ សោកត ។

ទុតិយគាថាសង្គណិកៈ បុប្ផាស្សៃដូខាអំពីយាវតតិយាបត្តិជាដើម

(១៤៧) យាវតតិយកាបត្តិទាំងអស់ វមែងដល់ខ្លុវស្ថានប៉ុន្មាន
មួយទៀត អាបត្តិមានដល់បុគ្គលប៉ុន្មានពួក អធិករណ៍មាន
ដល់បុគ្គលប៉ុន្មានពួក ។ យាវតតិយកាបត្តិទាំងអស់ វមែង
ដល់ខ្លុវស្ថាន ៥ អាបត្តិមានដល់បុគ្គល ៥ ពួក អធិករណ៍
មានដល់បុគ្គល ៥ ពួក ។

(៣៤៨) ការវិនិច្ច័យមានដល់បុគ្គលប៉ុន្មានពួក ការម្នាប់
អធិករណ៍មានដល់បុគ្គលប៉ុន្មានពួក អនាបត្តិមានដល់បុគ្គល
ប៉ុន្មានពួក បុគ្គលវុងរឿងដោយស្ថានប៉ុន្មានយាន៍ ។ ការ
វិនិច្ច័យមានដល់បុគ្គល ៩ ពួក ការម្យាប់អធិករណ៍មានដល់
បុគ្គល ៩ ពួក អនាបត្តិមានដល់បុគ្គល ៩ ពួក បុគ្គលវុងរឿន៍
ដោយស្ថាន ៣ យាង៍ ។

វិនយពិងកេ បរិវាភេ

(၁) (၁) ကော် ကောယ်ကော ရွှိ កាត់ កាយ់កា ខ្ំា ជំនុំ ជ្រុស្ស ភាគ អាបត្ត កាត់ ខិណ្ឌិទាតឲ្យឲ្យ ។ ន្ទេ តា**យ់**តា រត្តិ ខ្លេ តា**យ៌កា** ឧិវា ខ្ញុំខ្ពស់ វាមា មានន័ ស្**កា ខំ**ណ្ឌូខាត់ប្ប**្រូយ ។** (៣៥០) គាតាធិស់សេ សម្បូស្ប៊ូ បក្រស់ សន្ធាយ ខេសយេ^(១) ខុត្តត្តា ភាគ ត្រា ភេទ **ស**គិរិធ,ខើយ _(គ) ឯ អដ្ឋាធិសាស សម្បស្ ្ ខ្ពស់ សន្ធាយ ខេស្យ ឧក្ខិត្តកា ៩យោ វុត្តា ខេត្តាជ្<mark>មីស សមា</mark>វត្តា ។

១ ឱ្ ទេសេយុ ។ ៤ ឱ្ ម សម្បុះត្តែ ។

នៃយប់គិត បរិវារៈ

(៣៤៤) អាបត្តដែលតាំង ឡើងអំពីកាយ ហើយត្រូវតែក្នុង កត្រឹមានប៉ុន្មាន អាបត្តដែលតាំង ឡើងអំពីកាយ ហើយត្រូវ តែក្នុងវេលាថ្ងៃមានប៉ុន្មាន អាបត្តប៉ុន្មានដែលត្រូវព្រោះគយ គន់ អាបគ្គិប៉ីឡានដែលត្រូវព្រោះបណ្ឌា បាតជាបច្ច័យ ។ អាបត្តិ ដែលតាំង ឡើងអំពីកាយ ហើយត្រូវតែក្នុងវេលាវាត្រីមាន 🎍 អាបត្តិ ដែលតាំងទ្បើងអំពីកាយ ហើយត្រូវតែក្នុងវេលាថ្ងៃ មាន ៤ អាបត្តិតែ ១ ដែលត្រូវព្រោះគយគន់ (មើលអង្គ័ជាត មាតុគ្រាមដោយគម្រេក) អាបត្តិតែ ១ ដែលត្រូវគ្រោះ បណ្ឌូ ទាត់ជាបច្ច័យ (១) ។ (៣៥០) កក្ខុឃើញអានិសង្សីប៉ុន្មាន ទើបសំដែងធម៌ដល់អ្នក ដទៃដោយសន្នា ទត្តភកក្ខុ (ភិត្តដែលសង្ឃលើកវិត្ត) ព្រះ មានព្រះកាគត្រាស់ថាមានប៉ុន្មាន ការប្រព្រឹត្តវគ្គដោយ ប្រពៃមានប៉ុន្មាន ។ កក្លុឃើញអានិសង្ស ៤ យ៉ាង ទើបសំ ដែន័ឌមិ ដល់អ្នកដទៃដោយសន្ធា ទត្តត្តកក្តុព្រះមានព្រះ កាត្រង់ត្រាស់ថាមាន ៣ ពួក ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ

មាន៤៣ ។

អង្គកថា ថា អាបត្តិតែ ១ ដែលត្រូវព្រោះបីណ្ឌបាតដាប់ភ្ជុំយតោះគឺ ភិក្ខុស់ឡឹងមើលមុខ ស្ត្រីដែលប្រគេនចង្ហាន់ត្រូវទុក្កដ ។ ដោយហោចទៅសូម្បីតែសំឡឹងមើលមុខសាមសោរដែលក់— ពុងប្រគេនបបរ ឬម្ហូបក្រៀមក់ទ្រូវទុក្កដដែរ ។ ប៉ុន្តែក្នុងកុរុន្តិ៍លោកកែក្នុងបទថា អាបត្តិតែ ១ ដែលត្រូវព្រោះបិណ្ឌបាតដាប់ភ្ជ័យនោះ គឺភិក្ខុដាន់បីណ្ឌបាតដែលភិក្ខុនីបាត់ចែងត្រូវបាចិត្តិយៈ។ (ពាក្យក្នុងកុរុន្តិ៍នេះ ត្រូវគ្នានឹងបរិបាចនសិក្ខាប់ទ ក្នុងមហាវិភង្គ) ។

ទុតិយតាយិសង្គណិក់ មុសាវាទាទិបុក្ខាស្បៃដូតា

កាតិឋា ខេ **មុសាវា**នោ (ගජ ೧) ក្នុង ខ្លួន ខេត្ត ក់តំ ទា**ជ** នេសធំ**យា** កាត់ជំ ខេសេញយ ខ ។ បញ្ជាពេធ មុសាវានោ ឧទ្ធភ ឧរធន្ន វិទ្ធិន ឌ្វានស ទាដ់នៃសជ័យ ខេត្ត ខេសេនាយ ខេ ។ (೧೮೬) ಹಕ್ಕೀಟು ಕಳಾ೪ಚಾ កាត់ ខមោស៩ស្ព័ កាត់ ឧទ្រយ្យង្គាធិ កាត់ ត់ត្យាវត្តា ។ អដ្ឋន្តិ៍កោ មុសវានោ អដ្ឋ ខាទោស៩ស្ពាធិ អដ្ឋ ខ្លុំ នេយ្យស្តាធិ អឌី ឌ្នំណា្ឌិយ ឯ

ទុតិយគាហិសង្គណ៍កៈ ឬក្តាវិស្សដួនាអំពីមុសាវាទជាដើម

(៣៩១) មុសាវាទដល់ខូវស្ពានប៉ុន្មាន ព្រះមានព្រះភាគ(ទង់ គ្រាស់ថា អាបត្តិប៉ុន្មានដែលមានកំណត់ថ្ងៃ អាបត្តិបាដិទេស-នយ:មានប៉ុន្មាន មួយ ទៀត បុគ្គលប៉ុន្មានពួកដែលគួរសំដែង ពេស។ មុសវា ៖ដល់នូវស្ថាន ៩ <mark>យាង៍</mark> ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ទេង់គ្រាស់ថា អាបត្តដែលមានតំណត់ថ្ងៃ (នោះ) **មា**ន ១៤ អាបត្តបាជ ខេសន័យ: មាន ១៤ (ដោយរួមទាំងកិត្ត កិត្ត្ទី) បុគ្គល ៤ ពួកដែលគួរសំដែង ទោស ។ [៣៩៤] មុសាវាទ**ប្រក**បដោយអន្តប៉ុន្មាន «ព្រេសថមាន អង្គប៉ុន្មាន អង្គរបស់ភក្ខុដែលគួរដល់ នូវទូតកម្មមានប៉ុន្មាន ការប្រព្រឹត្តិតិត្តិយវត្តមានប៉ុន្មាន ។ មុសាវាទប្រកបដោយ អង្គី ៨ ៖ជោសថប្រកបដោយអង្គី ៨ អង្គរបស់កក្ខុដែលគា្ល ដល់នូវទូតកម្មាន៤ ការប្រព្រឹត្តត្ថិយវត្តមាន៤ ប្រការ ។

នៃយប់ដីពេ បរិវាភេ

(៣៥៣) គាត់វាខិតា ខ្ពស់មន្ត្រា កត់ជំ បច្ចាត្ត កាត់ដំ អាសជំ នាត**់** ភិក្ខុ លេវខេ គេ គេ គេ ។ អដ្ឋ**វាចំ**កា ឧ្សម្បូធា អឌីឌ៊ី ជ**ជំ**ឌីស្ស អដូច អស់ ឆេតព្វំ ក់ឡុំ នោវាឧតោ អដ្ឋហិ ។ (១៤៤) គេឌីជំ ខេដ្ឋ យោគ ကော်တိုင်း ရေကျွငှားလံ យឧប្រាំង មេខាជនឹ សព្វេស ឯកវត្តា ។ ឋភាសា ្រដ្ឋ យោត ဗေးရုပ္ဆံ့ ရက္**ငွ**ယ် ខេត្តព្រៃវ អភាបត្តិ ស ត្រេស ឯកវត្តា ។

នៃយប៌ឯក បរិវារៈ

(១៩៣) ទបសម្បូន (របស់ភិក្ខុន៍) ប្រកបដោយកម្ម_ វាញប៉ុន្មាន ភិក្ខុនីត្រូវក្រោកទទួលចំពោះភិក្ខុនីប៉ុន្មានពួក ត្រូវ ឲ្យអាសន:ដល់ភិក្ខុន៍ប៉ុន្មានពួក ភិក្ខុប្រកបដោយអ**ង្គប៉ុ**ន្មាន ទើបគួរប្រដៅកិត្តនីបាន ។ ឧបសម្បទា (របស់កិត្តនី) ប្រឹកប ដោយតម្មវាថា ៨ ភិត្តនីត្រូវក្រោតទទួលចំពោះភិត្តនី ៨ ពួក ត្រវិទ្យាអាសនៈដល់កក្ខុនី ៤ ពួក កិត្តប្រកបដោយអង្គ ៤ ទើប គូរូប្រដៅក់ត្តន៍បាន ។ (១៩៤) គេដ្ឋត្ (វត្ដាហេតុឲ្យជាប**ហកក្**កាវ:) មាន ដល់បុគ្គលប៉ុន្មានពួក អាបត្ត**ថ្**លច្**យ**មានដល់បុគ្គលប៉ុន្មាន ពួក អនាបត្តិមានដល់បុគ្គលប៉ុន្មានពួក អាបត្តិនឹងអនាបត្តិ ទាំនីអស់ (នេះ) មានវត្តតែមួយ ខេថ្ក ។ គេជ្ឈវត្ថុមានដល់ បុគ្គល ១ ពួក អាបត្តថ្មលួយមានដល់បុគ្គល ៤ ពួក អនា_ បត្តមានដល់បុគ្គល ៤ ពួក អាបត្តនឹងអនាបត្តិពាំងអស់ (នេះ) មាន**វត្តត ១** ៗ

ទុតិយគាបាសង្គណ៍ក់ អាឃាតវត្ថុអាទិបុប្ផាស្បៃផ្លូនា

(៣៥៥) គាត់ អាឃាត់វត្តជំ តែតំហំ ស សៀ្រ ភិ**ជ្**តិ កា គេត្ បឋមាបត្តិកា ញត្តិយា ការណា កាត់ ។ ជវ អាមានវត្តជំ នេះហិ សង្ឃេ ភិជ្ជតិ ឧឋគ្គ បឋមាបត្តិកា ញត្ត្ឋិយា ការណា នេះ ។ (៣៥៦) គេតំ បុគ្គលោ ភាគិវា ខេត្តព្វា អញ្ជល់សាទ់ចេន ច កត់នៃ ខុក្កដ យោត កាត ខ្លាំពោល ។ ឧស បុគ្គលា នាគិវាខេត្តព្វា អញ្ចូលរំសាម៉ាចេន ច ឧសឆ្នំ ឧុគ្គដំ យោត ឧស ខ្លុំវាណា ។

ទុតិយគាថាសង្គណិកៈ បុប្ផាវិស្សដូនាអំពីអាយាតវត្ថុជាដើម

(១៩៩) អាយាតវត្ត (វត្តជាហេតុឲ្យកើតចិត្តគុំគូន) មាន ប៉ុន្មាន សង្ឃបែកគ្នាដោយកិក្ខុប៉ុន្មានរូប ក្នុងវិន័យនេះ ប**ឋ**_ មាបត្តិកាបត្តិមានប៉ុន្មាន កិច្ចដែលធ្វើដោយញុត្តិមានប៉ុន្មាន ។ អាឃាតវត្ថុមាន ៩ យាង សង្ឃបែកគ្នាដោយកក្ខុ ៩ រូប ក្នុង វិន័យនេះ បឋមាបត្តកាបត្តិមាន ៩ យ៉ាង កិច្ចដែលធ្វើដោយ ញត្តិមាន៩យ៉ាង ។ (៣៥៦) បុគ្គលដែលមិនគួរអភិវាទ នឹងបុគ្គលដែលមិ<u>ន</u>គួរ ធ្វេរញ្ជូលកម្មនិងសាមបកម្មទានបន្ទានពួក អាបត្តពុក្ខដមាន ដល់បុគ្គលប៉ុន្មានពួក ការទុកអតិរេកចីវរបានប៉ុន្មានថ្ងៃ ។ បុគ្គលដែលមិនគួរអភិវាទ នឹងបុគ្គលដែលមិនគួរធ្វើអញ្ចូលតម្ម និង៍សា**មបកម្មា**ន ១០ ពុក **អា**បត្តក្ដមានដល់បុគ្ល ១០

ពុត ការខុតអត់ក្រេចវិវៈបានត្រឹម ១០ ថ្ងៃ ។

វិនយប់ដីកេ បរិភិរភ

(៣៥៧) កាត់ជំ វស្ស វុគ្គាជំ នានាត្នំ ៩៩ ខ្លុវ កាត់ជំ សន្**តេ** ភាគ**ភ្** កត់ខែ ញុវេខ ឆាត់ ។ មញ្ជ្ជំ វស្សំ វុត្តានំ ខាន់សំ មុខ ខ្មុំ សត្ថ សុន្តេ ភាតព្ សោឡសឆ្នំ ន នាតព្វំ ។ (ಉರದ) ಹಾಹುಕು ಚಿತ್ರಾಸಹ អាចត្តី ជាឧយ៍ត្វាន កាត់ គ្លើយោវសិត្សខ មុខ្មេញ ទារាំងសំគោ ។ ឧសសទ វត្ថិសេទ អាបត្តី ជាឧយ៍ត្វាន ឧស វត្តិយោ វស់តា្ន មុខ្មេស់ ស្នេស្ស ១

វិនយ**ប់ដក ប**រិវារៈ

(១៥៧) ក្នុងសាសនានេះ បុគ្គលគ្រ**់ឲ្យ**ចារដល់បុគ្គល ប៉ុន្មានពួកដែលនៅចាំវេស្សរួចហើយ កាលប៉ើមានអ្នកទទួល ដឹសមគូរហើយបុគ្គលត្រវឲ្យចីវរដល់បុគ្គលប៉ុន្មានពួក មិនត្រូវ ឲ្យដល់បុគ្គលប៉ុន្មានពួក ។ ក្នុងសាស**នា**នេះ បុគ្គលត្រូវឲ្យ ច់រៃ**ដល់**បុគ្គល ៥ ពួក^(១)ដែលនៅចាំវិស្សារួច ហើយ កាលបើ មានបុគ្គលអ្នកទទួលដ៏សមគួរ បុគ្គលត្រូវឲ្យបឹវរដល់បុគ្គល ៧ ពួក មិនត្រូវឲ្យដល់បុគ្គល ១៦ ពួក ទេ ។ (១៩៨) កិត្តបិទហុំងអាបត្តិអស់មួយយោកត្រី ត្រូវជាប៉ុន្មាន រយៈអាបត្តិ ហើយចូលបរិវាសនៅប៉ុន្មានវាត្រី ទើបរួច (៣ក អាបត្តិ) បាន ។ ភិក្ខុបិទ ប៉ុន្តអាបត្តិអស់មួយយោកគ្រឹ ត្រូវ ជាមួយពាន់ (២) អាបត្ត ហើយចូលចរវាស់នៅ ១០ កត្រ ទើបរួច (ភាគអាបត្តនោះ) ជាន ។

អង្ឋកាយា យា លេហធម្មិកទាំង ៥ ។ ៤ ភាគ្រីទី ១ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិមួយរយៈ ហើយក៏បិទយាំង
 ពុកអស់ ១០ ភាគ្រី លុះដល់ថ្ងៃទី១១ ទើបត្រូវអាបត្តិមួយរយៈ១ លើកទៀត ហើយក៏បិទយាំង
 ពុកអស់១០ភាគ្រី ទើបត្រូវអាបត្តិមួយរយ១លើកទៀត ត្រូវនឹងបិទយាំងយា៉ងនេះដារាបដល់ ១០ លើករួមភាគ្រីទាំងអស់ មួយរយភាគ្រី រួមអាបត្តិជា ១ ភាន់ ។

«តិយគាហិសង្គណ៍កំ កម្មទោសាទីបុក្ខាសៃស្ត្រូងា

callon រួចណាង់ហ្នំ

ឧធិបាញ រួចណាង់ហ្នំ

ឧធិបាញ រួចណាង់ហ្នំ

អាមើយត្តជំនាច់នេះ

ឧធិបាញ រួចការង់ហ្នំ

អាមើយត្តជំនាមសា រ៉ុនី!

ឧធិបាញ រួចការង់ហ្នំ

អាមើយត្តជំនាមសា រ៉ុនី!

ឧធិបាញ រួចការង់ហ្នំ

ឧធិបាញ រួចការងំហើយ រួចការងំហើយ រួចបាន រួចការងំហើយ រួចបាន រួចការងំហើយ រួចបាន រ

ស ព្វេ ដម្មីកា គេ ។ បត្តសព្វ គម្មិកា គេ ។

តុខ្លេញជំនួនជួយ

ឧឧសិក្ រួម ក្រុម និង

សព្វេ ជម្មិកា កាតា

១—> ೩ ម. សព្វេ ។

ទុតិយតាម៉ាសង្គណ៍កៈ បុក្ខាស្សៃផ្លួនាអំពីទោសរបស់កម្មជាធើម

(៣៩៤) គោសរបស់កម្មមានប៉ុន្មានដែលព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ច_

វង្ស ទ្រង់ត្រាស់ក្នុងវិនយវត្ថុ ក្នុងខគរបម្បា កម្មទាំងអស់

(នោះ) ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ឬអ្វី ។ ទោសបេសកម្ម

(មានអប លោកនេកម្មជាដើម) មាន ១៤ ដែលព្រះពុទ្ធជាអា_

ទិក្ខុវិស្ស ទ្រង់គ្រាស់ក្នុងវិនយវត្ត ក្នុងនគរចម្បា កម្មទាំងអស់

(នោះ) ឈ្មោះថា មិនប្រកបដោយធម៌មែនហើយ ។

(ភា៦) សម្បត្តិបេសកម្ម មានប៉ុន្មាន ដែលព្រះពុទ្ធជាអា_

ខិច្ចវ**ង្ស ខ្**ង់គ្រាស់ក្នុងវិនយវត្ត ក្នុងនគរចម្បា កម្មទាំងអស់

(នោះ) ឈ្មោះថា ប្រកបដោយធម៌ឬអ្វី។ សម្បត្តិរបស់កម្ម

មាន ៤ ដែលព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិង្ស ទ្រង់គ្រាស់ក្នុងវិនយវត្ថុ

ក្នុងនគរបម្បា កម្មទាំងអស់ (នោះ) ឈ្មោះថា ប្រកបដោយ

ធម៌មែនរហ័យ ។

វិនយប់ដីពេ បរិវារោ

(៣៦៧ គាត់ គាម្ពាធ់វុត្តាធំ តុខ្លេ**ន ខេត្**ពខ្លួនា ខម្យាយ់ វិលយក្តេស្ពឺ ជម្មាំកា អជម្មាំកា កាត់ ។ **ខ** កម្មាធិ វត្តាធិ តុ ទ្វេល**និច្ចព**ន្ទួល ឧឧបស្ត រួចណុងមីជ្ជី ប្រភេទ ខេទ្ទិកា វុត្តា បញ្ អជម្មិកា វុត្តា ស់ខើសត្វដែល ឯ (៣៦៤) គាត់ គាម្មាធិ វុត្តាធិ **ពុ**ធ្វេសាធិ**ច្**ពត្ត្ ឧឧបស្ត រួចការសំឡុំ ជម្នំកា អជម្នំកា គាត់ ។ ខេត្តា គេមាធិ ត្រូចិ តុខ្លួលខិច្ចខ្លួ ឧត្សាយុ រួចណាង ភ្នំ

វិនយប់ដី៣ បូរិវារៈ

[៣៦១] កម្មានប៉ុន្មាន ដែលប្រះពុទ្ធជាអាទិប្តវង្ស [ទនី ត្រាស់ក្នុងវិនយវត្ថុ ក្នុងនគរបម្បា (កម្មនោះ) ប្រុកបដោយធម៌ ហនប៉ុន្មាន មិនប្រកបដោយជម៌មានប៉ុន្មាន ។ កម្មាន ៦ ដែលព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស ទ្រង់ត្រាស់ក្នុងវិនយវត្ថុ ក្នុងនគរ ចម្បា បណ្តាកម្មទាំង៦ នេះ ព្រះពុទ្ធជាភាទិច្ចាំង្ស ទ្រង់ ត្រាស់ថា ប្រកបដោយធម៌មានតែ ១ ពួក មិនប្រកបដោយ ជាមិមាន ៤ ។ (១៩) កម្មានប៉ុន្មាន ដែលព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស (ទង់ ត្រាស់ក្នុងវិនយវត្ថុ ក្នុងនគរបម្បា (កម្មនោះ) ប្រកបដោយធម៌ មានប៉ុន្មានមិនប្រកបដោយធម៌មានប៉ុន្មាន ។ កម្ ៤ ដែល ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស ទ្រង់គ្រាស់ក្នុងវិនយវត្ថុ ក្នុងនគរបម្បា ទុតិយតាបាលង្កលាំក់ អាបត្តិកូន្វាទិបុក្ខាស្សៃដូនា

ស្ត្រាត្ត ជម្ម៉ាកា ភាតា

ត យោ អឌុម្និកា ត្រា

តុខ្លេញជិច្ចពន្ទ្

(mbm) យ ខេស់ត^(a) អន្ទន់នៃន តាខិនា_

អបត្តិក្ខាធ្វាធិ វិវេកាឧស្ស៊ីនា

កាតេត្តសម្មត់ វិទា សម មេហ៍

ជុញ្ញាទី ន ព្រលា វិតផ្តុំ តោវិន ។

មានទីយើងព្រះ ព្រះទេសនៃ

វា គេត្ សម្តាំ វិល សម មេលា

ឋនន្តេ អត្តា**ម៌ វិភ**ន្តែកោវិធ ។

(៣៦៤) គត់ អាទាយ់កា វុត្តា

ត់ខើយក្ខេង

វិនយំ ខឌិជានន្តស្ប

វិសយាដ់ សុណោម គេ

ទុតិយគាជាសង្គណ៌ពៈ ឬក្លាវិស្សផ្លួនាអំពីពងនៃអាបត្តិជាដើម

បណ្តាក់ម្មទាំង ៤ នេះ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស ខ្ទង់គ្រាស់ថា ប្រកបដោយធម៌មាន់គេ១ពួក មិនប្រកបដោយធម៌មាន ៣ ។

(៣៦៣) ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បាននូវព្រះនិព្វាន ប្រកប
ដោយតាទិតុណ ទ្រង់ឃើញនូវវិវេតធម៌ បានសំដែងនូវ
កង់នៃអាបត្តិ ទាំងឡាយណា បណ្តាកង់នៃអាបត្តិទាំងនុំ៖
កង់នៃអាបត្តិប៉ុញ្ជាន ដែលមិនទ្រាប់ដោយសមបៈទាំងឡាយ
បពិត្រលោកអ្នកឈ្វាស់វៃក្នុងវិកង្គ ខ្ញុំសូមសួរនូវកង់នៃអាបត្តិ
នោះ សូមលោកធ្វើយមក ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បាន
នូវព្រះនិញ្ជាន ប្រកបដោយតាទិតុណ ទ្រង់ឃើញនូវវិវេតធម៌
បានសំដែងនូវកង់នៃអាបត្តិណា បណ្តាកង់នៃអាបត្តិទាំងនុំ៖
មានតែកង់អាបត្តិ ១ គឺបារាជិក ដែលមិនទ្វោប់ដោយសមបៈ
ទាំងឡាយទេ បពិត្រលោកអ្នកឈ្វាស់វៃក្នុងវិកង្គំ
ទ្វាប់នូវ
កង់នៃអាបត្តិទុះចំពោះលោក ។

(៣៦៤) ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិង្ស ទ្រង់ត្រាស់ថា បុគ្គលប៉ុន្មានពួត ដែលទៅកើតក្នុងអយុយ ខ្ញុំនឹងថាំស្ដា ប៉ នូវវិស័យរបស់អ្នក ដែលជាអ្នកជ្រាបច្បាស់នូវវិន័យ ។

វិន្យាប់ដីកេ បរិវាភេ

ទេធ្យេញសេតា វុគ្គា តុខ្វេញខិត្តខ្មែ អាទាយ់តា នេយ់តា តាប្បដ្ឋា សន័្យគេធតា វិនយំ បដ្ឋានន្ត្រា វិសយាធិ សុណោយ៌ មេ ។ (១៦៥) គត់ ស១ឃិតា វុត្តា តុ ឌ្នេស ឌ**ទុត**្ត វិនយំ ឧត្តមារិ វិសយាធិ សុ ណោម គេ ។ អដ្ឋារស ៣១ឃុំកា វុត្តា តុខ្លេញខេត្ត វិនយំ បទិសានន្តស្ប វិសយាធិ សុណោយ មេ ។

វិនយប់ដក បរិវារៈ

ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិន្សិ៍ ទ្រន់ត្រាស់ថា បុគ្គល ១៤៤ ពួក (១) ដែល
បំបែកសង្ឃ តែងទៅកើតក្នុងអបាយ ទៅកើតក្នុងនរក ឋិត
នៅអស់ ១ កប្ប ចូរលោកស្ដាប់វិស័យរបស់ខ្ញុំ ដែលជាអ្នក
ដឹងច្បាស់នូវវិន័យចុះ ។
(៣៦៥) ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិង្សិ៍ ទ្រង់ត្រាស់ថា បុគ្គលប៉ុន្មាន
ពួកដែលមិនកើតក្នុងអបាយ ខ្ញុំនឹង ចាំស្ដាប់នូវវិស័យរបស់អ្នក

ដែលជាអ្នកជ្រាបច្បាស់នូវវិន័យ ។ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិង្ស (ទន់ គ្រាស់ថា បុគ្គល១៤ ពួកដែលមិនទៅកើតក្នុងអ**ព្**យ ចូវអ្នក ស្ដាប់នូវវិស័យរបស់ខ្ញុំ ដែលជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវវិន័យចុះ ។

១ អង្គិកហិ ហិ បុគ្គល ១៤៤ ពួកនោះ គឺយកបុគ្គល ៤ ពួកទៅគុណនឹងភេទករ—
វត្ថុ ១៤ យ៉ាង ត្រូវជា ១៤៤ ពួក ១ ទី ១ គឺភិក្ខុសំដែងនូវអធម៌ហិជាធម៌មាន ៤ យ៉ាងទៀត
គឺបុគ្គលយល់ឃើញក្នុងអធម៌នោះហិជាអធម៌មែន យល់ឃើញក្នុងការបំបែកហិជាអធម៌ដែរ ១
យល់ឃើញក្នុងអធម៌នោះហិជាអធម៌មែន តែយល់ឃើញ ក្នុងការបំបែកហិជាធម៌ទៅវិញ ១
យល់ឃើញក្នុងអធម៌នោះហិជាអធម៌មែន តែសង្ស័យក្នុងការបំបែក១ យល់ឃើញក្នុងអធម៌នោះ
ហិជាធម៌ទៅវិញ តែយល់ឃើញក្នុងការបំបែកហិដ្ឋាអធម៌នោះ យល់ឃើញក្នុងអធម៌នោះ
ជាអធម៌មែន ១ សង្ស័យក្នុងការបំបែក ១ សង្ស័យក្នុងអធម៌នោះ យល់ឃើញក្នុងការបំបែកហិ
ជាអធម៌មែន ១ សង្ស័យក្នុងការបំបែក ១ ក នេះជាបុគ្គលពួកទី ១ ឯបុគ្គលពួកទិ⊯រហូត
ដល់១៤៤នោះ កំមានសេចក្តីប្រហែលៗគ្នាដែរ (សេចក្តីពិស្លារមានក្នុងសង្សូវភេទកូនូកៈ) ។

ុតិយតាបាសង្គណ៍កំ អង្គកាទិបុក្ខាវិសុជ្ជ្រូនា

(១៦៦) ភាគ អដ្ឋកា វត្តា ត់ខើយេខ្ពំមនិយ វិនយំ ខេឌិជានន្តេស្ប វិសយាធិសុ ណោម នេះ ។ អដ្ឋារសដ្ឋកា វុត្តា ရုံ နေ့တန်ာင္ခ်ာလည္တ វិនយំ ខឌិជាឧត្តសាក្ វិសយាន៍ សុណោហ៍ មេ ។ ကျစ်၏) အားအား အများပဲ ရှောင်း តុខ្លេញនិ**ច្**ពស្គ្ វិនយំ ខេឌិជាឧន្ត្សា វិសយានិ សុណោម នេ សេខ្យុស កេញ្ចំវុត្តធំ តុខ្លេញខេត្ត វិនយំ ខេឌ្ឌិជាឧន្ត្តស្បូ វិសយាធិ សុណោម៉ា មេ ។

<្តិយតាយាសង្គណិតៈ ឬភ្ជាសៃជ្រួនាអំពីធម៌ទាំង a ជាដើម

[ញ៦៦] ធម៌ទាំង៨ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស ទ្រង់សំដែងប៉ុញ្សន

លើក ខ្ញុំនឹងថាំស្តាប់នូវវិស័យបេសអ្នក ដែលជាអ្នកជ្រាប

ច្បាស់នូវនៃយ ។ ធម៌ទាំង ៤ ក្រះពុទ្ធជាគាទិច្ចវង្ស ទ្រន់

សំដែងមាន ១៨ លើក ចូរអ្នកស្ដាប់នូវវិស័យបេស**១** ដែលជា

អ្នកជំងីច្បាស់នូវវិន័យចុះ ។

[ញ៦៧] ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចឥែ្ទ្រស់ត្រាស់ថា កម្មទេនប៉ុន្មាន

យ៉ង៍ ខ្ញុំនឹង៍ ចាំ ស្តាប់នូវវិស័យរបស់អ្នក ដែលជាអ្នកជ្រាប

ច្បាស់នូវវិន័យ ។ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិង្ស ទ្រង់គ្រាស់ថា កម្មមាន

ออ เต็ม ซูเนกกาบรูปโพ้เบเบพ่า ในเกมนุกนี้มี

ច្បាស់នូវវិន័យចុះ ។

នៃយប់ជកេ បរិវាភេ

(ကောင်း) ကန်း ကရာ(ဘောနက ရှိ၍ តុឌ្នេញខិត្តខ្លួញ វិដល់ បេឌ្ឍនគ្នូស្បូ វិសយាធិ សុ ណោម គេ ។ នា្នស កម្មនោសា វុត្ ត់ខ្លើយ**ខ្**ជុំ១ទី១ វិនយំ បដ្ឋានឆ្នូស្ប៊ វិសយាធិ សុ ណោ ហិ មេ ។ (ឃុខុស) យន្ត យតិមាននិស្តិយេ ខែ ត់ខេងខេត្តទេស វិនលំ ខឌិជាខន្តអារុ វិសយាធិ សុ ណោម គេ ។ ខេត្តសេញ កម្មសម្បត្តិយោវត្តា តុខ្លេញនិត្តខ្លួញ វិនណ្ ឧទ្ធន្សាទី វិសយានិសុ ណោហ៍ មេ ។

នៃយប់ដក បរិវារៈ

(១៦៤) ១១:ពុទ្ធជាអាទិច្ចវិង្ស ទ្រង់គ្រាស់ថា ទោសបេស កម្មមានប៉ុន្មានយ៉ាង ខ្ញុំនឹង០១ំស្គាប់នូវវិស័យបេស់អ្នក ដែល ជាអ្នកជ្រាបច្បាស់ខ្លូវវិន័យ ។ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិង្ស ទ្រង់ ត្រាស់ថា គេសរបស់កម្មមាន ១៤ យ៉ាង៍ ចូវអ្នកស្ដាប់នូវ វិស័យបេស់ខ្ញុំ ដែលជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវវិន័យចុះ ។ (៣៦៩) ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិង្ស ទ្រង់គ្រាស់ថា សម្បត្តិបេស កម្មមានប៉ុន្មានយាង ៗនឹងថាំស្ដាប់នូវវិស័យបេស់អ្នក ដែល ជាអ្នកជ្រាបច្បាស់ខ្លុវនៃយ ។ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស ទ្រន់ ត្រាស់ថា សម្បត្តិរបស់កម្មមាន ៤ យ៉ាង ចូរអ្នកស្ដាប់នូវវិស័យ លេសខ្ញុំ ដែលជាអ្នកដឹងច្បាស់ខ្លុវវិន័យចុះ ។

ទុតិយគាបាសង្គណ៍ក់ កម្មបុក្ខាសៃ្សដូតា

(៣៧០) ភាគ កាម្លាធ់ វុត្តធំ តុខ្លួនានិទូពន្ទួនា វិនយំ បដ្ឋានន្ត្តស្ប វិសយាធិ សុ ណោម គេ ។ ន គម្មាធិ វុគ្គាធិ តុឌ្គេលនិទ្ធម្នួស វិនយំ បឌិជាឧន្តស្ប វិសយាធិ សុណោហ៍ មេ ។ (៣៧០) គាត់ កាម្មាធ់ វុត្តាធំ សុខ្លេសខ្លួសខ្លួស វិនយំ បឌិជាឧន្ត្តស្បូ វិសយាធិ សុណោម នេ ។

> តុខ្លេញនិច្ចពន្ទនា វិនយំ បដ់ជានន្តសុក្ វិសយានិ សុណោស៍ ទេ ។

ខេត្តា កេញ្ច វុត្តាធ៌

ទុតិយគាថាសង្គណ៍កៈ បុប្ផាស្សៃដូនាអំពីកម្ម

| ៣៧០] ព្រះពុទ្ធជាអា**ខិច្ចវង្ស ខ្**ងែត្រាស់ថា **កម្មមា**ន ប៉ុន្មានយ៉ាង ខ្ញុំនឹងចាំស្ដាប់នូវវិស័យរបស់អ្នក ដែលជាអ្នក ជ្រាបច្បាស់នូវវិន័យ ។ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិង្ស ទ្រង់គ្រាស់ថា កម្មមាន ៦ យ៉ាង ចូរអ្នកស្ដាប់នូវវិស័យរបស់ខ្ញុំ ដែលជាអ្នក ជំងីច្បាស់នូវវិន័យចុះ ។ (៣៧១) ព្រះពុទ្ធជាអាទិប្តវិង្សី ទ្រង់គ្រាស់ថា កម្មមាន ប៉ុន្មានយាង ខ្ញុំនឹង ចាំស្តាប់នូវវិស័យរបស់អ្នក ដែលជាអ្នក ជ្រាបច្បាស់ខ្មុវៀន័យ ។ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចន្សែ ទ្រង់គ្រាស់ថា

កម្មមាន ៤ យ៉ាង ចូរអ្នកស្ដាប់នូវវិស័យរបស់ខ្ញុំ ដែលឯាអ្នកដឹង ច្បាស់នូវវិន័យចុះ ។

វិនយប់ដីកេ បរិវាភេ

(១៧៤) ភភ ខាល់ជិតា វុត្ត តុខ្លេញនិទូពន្ទួញ រុំខណ្ឌ ឧត្តម្ភា វិសយាធិ សុ ណោម គេ ។ អដ្ឋ ទារាជិតា វុត្តា តុឌ្គេលនិទ្ធិតន្ត្ វិនយំ ខេឌ្ឌជាឧន្តស្ប វិសយាន សុណោហ៍ មេ ។ (๓๗๓) កាត់ សេខ័ព្រ សេស វុត្ត តុខ្លេញនិទូពន្ទា វិនយ ខេឌ្ឌខេត្តសុដ្ វិសយាធិ សុណោម គេ ។ តេវេស សន្បាធិសេសា វុត្តា កុខ្ចេញនិទ្ធាន្ទនា រូចណុ ឧត្តមាខិតមារី វិសយាធ៌ សុណោហ៍ មេ ។

វិនយប់ឹង៣ បរិវារៈ

(៣៧៤) ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្បីង ្រ្ទង់គ្រាស់ថា មា្រជិត្តបត្តិ មានប៉ុន្មាន ខ្ញុំនឹង ចាំស្តាប់នូវវិស័យរបស់អ្នក ដែលជាអ្នក ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវន្ស ខ្មែរគ្រាស់ថា ពុរាជិកាបត្តិមាន ៤ ចូរអ្នកស្លាប់នូវវិស័យរបស់ខ្ញុំ ដែលជា អ្នកដឹងច្បាស់នូវវិន័យចុះ ។ (៣៧៣) ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស ទ្រង់គ្រាស់ថា សង្ឃាទិ-សេសាបត្តិ មានប៉ុន្មាន ១នឹង៣ស្តាប់នូវវិស័យបេសអ្នក ដែលជាអ្នកជ្រាបច្បាស់នូវវិន័យ ។ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិង្ស ទ្រង់ ត្រាស់ថា សង្ឃាទ់សេសាបគ្គ មាន ៤៣ ចូរអ្នកស្ដាប់នូវ វិស័យរបស់១ ដែលជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវវិន័យចុះ ។

ទុតិយគាជាសង្គណិកំ អន័យតាទិបុប្ផាស្សៃងួនា

lm៧៤) ភាគិ អធិយតា វុត្តា មានើយក្ខេមទីយ វិលយំ បដ្ឋាននួស្ប វិសយាធិ សុ េណាម គេ ។ ខ្ទេ អ**និយ**តា វត្តា តុខ្វេញនិច្ចពន្ទុយ វិនយំ បឌិជាននួស្បូ វិសយាធិ សុណោហិ មេ ។ (៣៧៥) គាត់ និស្សាក្តិយា វ៉ុត្តា តុខ្លេញខេត្ត វិជ្ជ ខេត្តជាជន្ត្រារុ វិសយានិ សុ ណោម នេ ទ្រេត្តាឡើស ឯស្បត្តិយា វត្តា តុខ្លេញខិច្ចខ្លេញ វិនយំ បឌិជាឧន្តស្បូ វិសយានិ សុ ណោហិ មេ ។

ទុតិយគាថាសង្គ្លាណិតៈ បុប្ផាស្សៃដូនាអំពីអនិយតៈជាដើម

(ញ**៧**៤) ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវ**ង្ស (**ខង់ត្រាស់ថា អនិយត:មាន

បុន្នាន ១ និង ចាំ ស្តាប់ ខ្លុំវិស័យរបស់អ្នក ដែលជាអ្នកជ្រាប

ច្បាស់ខ្លូវវិន័យ ។ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស ទ្រង់គ្រាស់ថា អនិ_

យត:មាន ២ ចូវអ្នកស្លាប់ខ្លុំវិស័យរបស់ខ្ញុំ ដែលជាអ្នកដឹង

ច្បាស់ទូវវិន័យចុះ ។

(៣៧៥) ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិនិត្ត ទ្រង់គ្រាស់ថា និសុត្តិយៈ

ជ្រាបច្បាស់នូវវិន័យ ។ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិង្ស (ទង់គ្រាស់ថា

នស្សគ្គួយ:មាន ៤៤ ចូរអ្នកស្ដាប់នូវវិស័យរបស់ខ្ញុំ ដែលជាអ្នក

ដឹងច្បាស់ខ្លុវវិន័យចុះ ។

វិនយប់ដីពេ បរិវារោ

(ភាស) គេត ទាខិត្តហេ វូត្តា ពុខ្លេ**នទំ**ពុខន្ទ វិនយំ បឌ៌ជាឧត្តស្ប វិសយាន៍ សុណោម នេះ ។ អឌ្ឍស់តិសត់ ទាខិត្តិយា វុត្តា តុខ្លេញនិច្ចន្ទ វិនយំ បឌិជាឧន្តស្បូ វិសយាធិ សុណោហិ មេ ។ (ាត់ត់) ក់តំ ទាជ់ នេសធំយា វុត្ត តុខ្វេញនិច្ចន្ទ វិនយ់ ខេឌ្ឍនន្ត្តស្ប វិសយាធិ សុ ណោម គេ ។ ឌ្វាឧស ទាដ់ខេសជ័**យា** វត្តា ត់ខ្លើយក្ខំឧទ័យ វិនយៃ ខែឌ្ឍាននូស្ប៊ី វិសយានិ សុណោហិ មេ ។

នៃយ**ប់ដក ប**រិការៈ

(៣៧៦) ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ឋាន្យ (ទ្រង់គ្រាស់ថា បាចិត្តិយាបគ្គិ មានប៉ុន្មានយាង ខ្ញុំនឹងចាំស្តាប់ខ្លាំស័យបេស់អ្នក ដែលជា អ្នកជ្រាបច្បាស់នូវវិន័យ ។ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិង្ស ទ្រង់គ្រាស់ថា ធ្លាច់ត្តិយាបត្តិមាន ១៨៨ ចូរអ្នកស្ដាប់នូវវិស័យបេស**់១** ដែល ជាអ្នកដឹងច្បាស់ទូវវិន័យចុះ ។ [១៧៧] ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស ទ្រង់គ្រាស់ថា ធ្ងាជិទេស_ នីយាបត្តមានប៉ុន្មាន ១៩៦៣ ស្ដាប់ខ្លៀវិស័យរបស់អ្នក ដែល ជាអ្នកជ្រាបច្បាស់នូវវិន័យ ។ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវង្ស ៤៩

របស់ខ្ញុំ ដែលជាអ្នកដឹងច្បាស់នូវវិន័យចុះ ។

ទុតិយតាថាសង្គណ៍កំ សេក្ខិយបុក្ខាវិស្សដ្ឋិនា

(೧೯೫೮) ಕಾಹ ಚುಹ್ಘೆಯು ಸಿಕ್ಟ

តុឌ្គេខាធិច្ចខេ្ម

វិធយ ខេត្តជាឧត្តស្ប

វិសយាធិ សុ េណាម នេះ ។

មេញសត្ត សេក្ខ្ហា វត្ត

តុខ្លេញនិទ្ធនិយ

វិនយំ ខេត្តជានន្តក្បុ

វិសយាធិ សុណោឆាំ មេ។

ឈារ សុពុទ្ធិតំ តយា

តា។ សុវិស**្ព**្ជិត ម**ហ**ា

ជីស្សូមជ្រឹង្ខេណ ឯ

ជន្ គិញ្ចុំ អសុន្គន៍ ។

ទុតិយជាថាសង្គណ៍កំ និង្និត ។

ទុតិយជាបាសង្គណិតៈ បញ្ជាវិស្សង្ហិនាអំពីសេក្ខិយៈ

(៣៧៤) ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិន្ស ទ្រន់ត្រាស់ថា សេត្តិយៈ
មានប៉ុន្មាន ខ្ញុំនឹងហិស្តាប់នូវវិស័យរបស់អ្នកដែលជាអ្នកជ្រាប
ច្បាស់នូវវិន័យ ។ ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចវិន្ស ទ្រន់ត្រាស់ថា
សេត្តិយៈមាន ៣៥ ចូរអ្នកស្តាប់នូវវិស័យរបស់ខ្ញុំដែលជាអ្នក
ដឹងច្បាស់នូវវិន័យចុះ ។ ពាក្យដែលអ្នកសួរមកដោយប្រពៃ
ត្រឹមណា ខ្ញុំកំបានវិស្សដ្ឋនាដោយប្រពៃត្រឹមនោះហើយ ពាក្យ
បន្តិចបន្តួចដែលមិនមែនជាខ្សែបន្ទាត់ មិនមានក្នុងពាក្យបុព្ហា
វិស្សដ្ឋនានេះទ្បើយ ។

ចថ ទុតិយតាហិសង្គណិក: ។

សេទមេបត្តាប់ា

(៣៧៤) អស់វាសោ ភិក្ខាល^(០) ភិក្ខាល៍ **ខ**

សម្ភោត រាគ ត្វេ នហ ន លក្នុន

អរុជិប្បៃទេ មយ្ជឌឹ

បញ្ហា មេសា គុសលេហ៍ ចិន្តិតា ។

(១៨០) អវិស្សជ្ជិត^(២) អវេកស្តិយ ខេញវត្តា មហេសិនា

រុស្សឌីឌីហា តរ្ដេញខីហា មឃុខនឹ

បញ្ហា មេសា គុសលេហ៍ ចំន្និតា ។

(១៨០) ឧស បុគ្គលេ ជវនាមិ ឯកាឧស វិវជ្ជិយ

វន្ទំ វឌ្គស្ស អាចន្តិ

បញ្ហា មេសា ភាស្រសេហ ចិន្ត្តិតា ។

១ **ន. ម. ភ**ក្ខុហិ ១ ។)_១ ន. អវិស្សដ្ឋិយំ ។ ម. អវិស្សដ្ឋិ<mark>កំ អវេភង្គិក់ ។</mark>

សេទមេបត់តាហ

(១៧៧៧) ពួកភក្តុត្តី ពួកភក្តុនីក្តី មិនមានសំពស (១) សម្ភោគ

ពួកមួយ គឺពួកភក្តុ ឬពួកភក្តុនី មិនបានក្នុងបុគ្គលនោះទេ (២)

ការនៅរួមមិនត្រវិអាបត្តិ (៣) ប្រស្នានេះ ពួកលោកអ្នក

ឈ្វាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។

(៣៨០) ព្រះមានព្រភាគជាមហាឥសី (ខ្ទង់សែងរក

នូវប្រយោជន៍ដំប្រសើរ) ខ្ទង់ត្រាស់ថា របស់ ៥ យ៉ាង៍ មិន

ត្រវិមាបត្តិ (៤) ប្រស្នានេះ ពួកលោកអ្នកឈ្វាស់វៃ បានគិត

មកហើយ ។

(៣៨០) បើងមិនបានពោលបំពោះអន្តិយប្រសួលទាំង ១០

(៣៨១) យើងមិនបានពោលបំពោះអវទ្ធិយបុគ្គលទាំង ១០ ពួកទេ ទាំងអកពុបុគ្គល ១១ មានបណ្ឌកដាដើម កំលើក លែងដែរ តែកិត្តសំពះកិត្តបាស់ ត្រូវអាបត្តិ ប្រសានេះ ពួកលោកអ្នកឈ្វាស់រ៉ៃ បានគិតមកហើយ ។

ពួកភិក្ខុត្តី ភិក្ខុនីក្តិដែលត្រូវបារាជិក ឬមិនមែនជាបកតត្ត ឈ្មោះជាមិនមានសំរាសគឺធ្វើ ឧបោសចំជាដើមជាមួយនឹងសង្ឃមិនបានទេ ។ ៤ ការបម្រើមានផ្ទុតទឹកជាដើមពួកមាតុគ្រាមធ្វើ ដល់ភិក្ខុមិនបាន លើកតែមាតាបង្កើត ឯភិក្ខុនីក៏ខ្លួចគ្នាដែរ ។ ៣ សេចក្តីនេះចំពោះភិក្ខុនី ដែលនៅជាមួយនឹងកូនប្រុសរបស់ខ្លួន ក្នុងទីប្រកទីបាំងជាមួយគ្នាបាន ។ ៤ មានក្នុងគរុភណ្ឌ –
 វិនិក្ខ័យក្នុងសេនានកូន្ធកៈចុល្ប៍គ្ន ។ ៥ គឺភិក្ខុជាយបង្គំភិក្ខុអាក្រាត ។

សេទមោចនធាថា ស៊ីក្លាយ អសាធារណាទិបញ្ហា

(១៨៤) ខេង្គិស្តា ខេត្ត សុរុម្ ឧសន័្យក៏នោជឧបឧបក្សសន៍នោ សមាជវាសកាភូមិយា ឋិតោ គេ៩ខុសិត្តាយ អភាពរណោសិយា បញ្ហា មេសា កុសលេហ៍ ចំណ្តា ។ (សាជភា) ជាបេត ជាធ្នាំ ចរិព្យុជ្ធមា ដោ តុសល់ អត្ថសញ្នំ ជជាតិឧម តោ ឧ ធិត្តា ។ ំ បុគ្គល់ គាត់ម វឌ**ន្ត ពុ**ទ្ធា

មញ្ញា មេសា គុសលេហ៍ ខិឆ្និតា ។

(១៨៤) ខ្ពុក្ខាគេ ជ វនាមិ ម ជោខាត់ វ៉ាជួំយ

សេទមោចនគាយ ប្រសាសួរអំពីភិក្ខុមិនសាធារណៈដោយសិក្ខាជាដើម (១៨៤) កិត្តមិនមែនជាកិត្ត្ដែលសង្ឃលើតវត្ត ទាំងមិន មែនជាក់ក្ខុដែលនៅបរិវាស មិនមែនជាអ្នកទំលាយសង្ឃទាំង មិនមែនជាអ្នកចូលពួកតិវិយ (ភិក្ខុនោះ) ឋិតនៅក្នុងភូមិ នៃសមានសំវាសតៈ (កូមរបស់កក្តុមានសំវាសស្មើត្ត) តែ ភក្ខុ នោះមិនសាធារណ:ដោយសក្ខា^(១)ដូចម្ដេច **ប្**រស្នានេះ ពុកលោកអ្នកឈ្នាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។ (៣៨៣) មានបុគ្គលដែលចូលទៅសាតសួរធម៌ជាតុសល ប្រកបដោយប្រយោជន៍ បុគ្គលនោះនឹងថារស់នៅក៏មិនមែន នឹងថា ស្វាប់កំមិនមែន ខឹងថានិព្វានក៏មិនមែន ។ ព្រះពុទ្ធ •ំនឡាយក្រាស់ហៅបុគ្គល**នោះ**ថា ដូចម្ដេចទៅវិញ ^(៤) ប្រស្នានេះពួកលេកអ្នកឈ្វាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។ [៣៨៤] យើងមិនបានពោលចំពោះអវយវ:តាំងពីដង៍កាំបិត ទ្យើន ទៅខេ ទាំនីអវយវៈតាំងពីផ្គិតចុះមកក្រោម ក៏លើកលែង

o អដ្ឋក្លា សំដោយកភិក្ខុដែលគ្នាប់ធ្វើជាៗនេព្រះកេសជាដើម ឯកិត្តិបែបនេះព្រះអង្គទ្រង់ បញ្ហាតូមិនឲ្យរក្សាហិបិតកោរទុកទេ ។ ៤ បុគ្គលមានសភាពយាងនេះគឺសំដោយកពុទ្ធនិមិត្ត ។

វិនយប់ិងពេ បរិវាភេ

នេត្ត ខេត្ត គឺ ត្បី **ខំ ឈ**

កេខ ទេវាជីកោ សំយា

បញ្ហា មេសា កុសលេហ៍ ចំនួតា ។

(៣៨៥) ភិគ្គ សញ្ញាខិតាយ គុដ់ គេរភត

អនេសិតវត្តិ ខមាណាតិក្តាន

សារង្គ អព្ទះយុងខ អនាបន្ទ

បញ្ហា មេសា តុស លេហ៍ ចំន្តិតា ។

(៣៨៦) ភិក្ខុ សញ្ញា**ខិតាយ** ភ**ុឌី** ភាពនិ

នេស់តាក្តា បមាណ៌តាំ

អសុរដ្ឋ សុព្ធរដ្ឋ អុព្ធ ភ្ជុំ

បញ្ហា មេសា ភុសលេហ៍ ចំនួតា ។

វិនយប់ិងក បរិវារៈ

ដែរ គែរហេតុដូចម្ដេចបានដាក់**ក្**ត្រៅអាបត្តិបារាជិត ព្រោះ មេថុនធម្ម^(១)ដាបច្ច័យ ប្រសា្ទនេះ ពួកលោកអ្នកឈ្នាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។

(១៨៤) ភិក្ខុធ្វើកុដ ដោយការសូមគ្រឿន៍ឧបករណ៍គេមក
ដោយខ្លួនឯន៍ ឥតមានពួកភិក្ខុសំដែនទីឲ្យ ធ្វើឲ្យកន្ទន៍ហួស
ប្រមាណ មានហេតុទាស់ មិនមានទីឧបហរៈ តែភិក្ខុនោះមិន
ត្រាអាបត្តិ (២) ប្រសានេះ ពួកលោកអ្នកឈ្វាស់វៃ បានគិត
មកហើយ ។

(៣៨៦) ភិក្ខុ ធ្វើកុដិ ដោយការសូមគ្រឿន៍ ឧបករណ៍គេមក
ដោយខ្លួនឯន៍ ដែលមានពួកភិក្ខុសំដែនទីឲ្យ ប្រកបដោយប្រ_
មាណ មិនមានហេតុទាស់ មានទី ឧបហរ: តែភិក្ខុ នោះត្រូវអា_
បត្តិ (៣)
ប្រស្នានេះ ពួកលោកអ្នក ឈ្វាស់វៃ បានគិតមកហើយ ៗ

អង្ឋកជា ថា សាកសពដែលគ្មានក្បាល មានតែភ្នែកនឹងមាត់ជុះត្រង់ទ្រង់ ហើយភិក្ខុទៅ
 សោពមេដុនធម្មនឹងទារមាត់ត្រូវបារាជិក ។ ៤ គ្រោះកុដិនោះភិក្ខុធ្វើប្រកដោយស្មៅ បានជាមិន
 ត្រូវអាបត្តិ ។ ៣ សំដោយកកុដិដែលភិក្ខុធ្វើដោយដីសុទ្ធ (កុដិការសិក្ខាបទទី ៦) ។

សេទមោចនភាថា ជាក្រាបដូតាទិបញ្ហា

(៣៨៧) ឧ ភាយ់គាំ គិញ៉ូបយោគមាប ឧ ខាខិវាខាយ បេ ភ ណេយ អាបដួយ គ្រុក នេះជួវគំ បញ្ហា មេសា គុស លេខាំ ខិឆ្គិត ។

(៣៨៨) ឧ ភាយិគាំ វា**ខ**សិគាញ គិញ្ចិ មនសាខិ សញ្ញោ ឧ ការយោ ទ្រខំ សោ នាសិតោ កិច្ចិ សុខាសិតា ភវ ខេញ្ញា មេសា កុសលេហិ ចិច្ចិតា ។

សេទមោចនគាជា ប្រស្នាសួរអំពីការត្រាំគរុកាបត្តិជាដើម

(က**င်္က) နဂ္**ကရ**ို** နာဆက္ဆကြပ္ပြဲရွိပြဲ၊ တေနာမ္မီယ ပြာ_ កប ដោយកាយ ទាំងមិនបាន **ពោលនឹ**ងអ្នកដ ទៃ ដោយវាចា តែទបសម្បន្ននោះត្រូវគរុកបត្ត ជាវគ្គជាច់លកកិត្តនីកាវ: ប្រសាខេះពួកលោកអ្នកឈ្វាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។ ្រាជ់៤) បុគ្គលមានចិត្តស្លប់ម្នាប់ មិនបានធ្វើជាបបន្តិច ប្សាយុក្ស ប្រាស្ត្រ ប្រឹក្សា បុគ្គលនោះ សង្ឃគ្រា ឲ្យវិនាសចេញ ចុះធ្វើដូចម្ដេច ទើបឈ្មោះថា ឲ្យវិនាស ចេញដោយស្រល^(២) ប្រស្នានេះ ពួកលោកអ្នក**ឈា**សវៃ ទានគ**តមក ហើ**យ ។ (យឌុក) ម្តីមាល់គន្ធិត្តសន្ត្រម្នាស់វិហាត់វិក គឺក ទៀត កាលនឹងបញ្ចេញវា**ថា តម**នធានពោលចំពោះអ្**ក**ដ ខែ ឡើយ តែកិត្ត (នោះ) ត្រឡប់ត្រៅអាបត្តប្រកបដោយវា**ហ** (^(m)

មិនត្រូវអាបត្តិប្រកបដោយកាយ ប្រស្នានេះពួកលោកអ្នក ឈ្វាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។

វិនយប់ឱក បរិវាភេ

(៧५०) ម្នាស់ ខេង ១៩៤៧ មេឃុំ ខា

សង្ឃជិសេស ខេត្ត ភប**យ**∫

អាជឌ្ជើ**យ**រាស្ស ស្រាស់

បញ្ហា មេសា គុសលេហ៍ ចិន្ត្តា ។

(ಖಇರ) ನಚ್ಚು ಗಫಚಾಲ ನದಳಾದಿಗಳು

ន្ត្រំ មាន្ត្រា ប្តីរ មេដឹក្ត្រួយ្យា

សំយា អាចត្តិយោ នានា

មញ្ញា មេសា គុសលេស ចិន្ត្តិតា ។

វិនយូបិងក បុរិវារៈ

(១៩០) សិក្ខាបទទាំងទ្បាយដែលគ្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ទ្រង់

ពណ៌នាទុកថា សន្បាទិសេស ៤ សិក្ខាបទ ភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិ

ទាំងអស់នោះ ដោយប្រយោគតែមួយ ^(១) ប្រសានេះពួក

លោកអ្នកឈ្វាស់វៃ មានគិតមកហើយ វ

(១៧១) ភិក្ខុន័ពីររូបបានទបសម្បទាក្សិទីជាមួយគ្នា ភិក្

ទទួលចារអំពីដែនភក្ខិទាំងពីររូប ត្រូវអាបត្តផ្សេង១ គ្នា 🖼

ប្រសានេះពួកលោកអ្នកឈ្វាស់វៃ បានគតមកហើយ ។

អង្គិតថា ថា ភិក្ខុនីមួយរូបចេញពីស្រុករបស់ខ្លួនក្នុងបច្ចូសសម័យ គ្រាន់តែដល់ទៅត្រើយស្ងឹង អរុណត់រៈឡើង ភិក្ខុនីនោះត្រូវអាបត្តី ៤ គឺ ១ ត្រូវព្រោះនៅប្រាស់បាក់វាត្រី ៤ ត្រូវព្រោះ នៅកាន់ចន្លោះស្រក ៣ ត្រូវព្រោះធ្ងងស្ទឹង ៤ ត្រូវព្រោះនៅប្រាស់បាក់គណៈ ទាំង ៤ នេះត្រូវ ដោយប្រយោគតែ ១ ។ ៤ ភិក្ខុទទួលចារអំពីដៃកិត្តន៍ដែលបាន់ឧសម្បទាតែខាងសំណាក់ ភិក្ខុនីត្រូវបាចិត្តិយៈទទួលចារអំពីដៃកិត្តន៍ដែលបានខបសម្បទាតែខាងសំណាក់ ភិក្ខុនីត្រូវបាចិត្តិយៈទទួលចារអំពីដៃកិត្តន៍ដែលបានខបសម្បទាតែខាងសំណាក់ភិក្ខុនី ត្រូវទុក្ខដ ។

សេទមោចនធាថា តរុវាក្នុកាវហរាទិបញ្ញា

(ខុឌុខ) ឧ៩ លេខា មាន្ទ្រាលា មានបន្តំ (a)

ឃុំ សេខ ស្សាធិតា ស្រាធិតា

បញ្ហា មេសា កុសលេខា ខ័ន្តតា ។

(១៩១) ៩៩ ឧ មេខឌ េ ម្ហា

ភិទ្ធុខ ពេល់ខ្លា សំយា

ភិឌ្**តស្ទី** សហ ខេត្ត

<u> គេជុខឧត្តិ គឺ គិ ឈ</u>

កាខ់ ទារដៅ សំយា

បញ្ហា មេសា គុសលេស ខិឆ្និតា ។

១ ឱ. ម. អ្យាហ្វ ។

សេទមោបនតាហិ ប្រស្នាសួរអំពីការលួបគរុវណ្ណដាំដើម

(៣៩៤) ដន គឺកិត្ត ៤ រូប បបួលគ្នាលួចគុះកណ្ណ ឯកិត្ត ១ រូបមិនត្រូវអាបត្តិធារាជិក ខេ (១) រូបត្រូវអាបត្តិធារាជិក កិត្ត ១ រូបមិនត្រូវអាបត្តិធារាជិកខេ (១) ប្រសួរនេះពួកលោកអ្នកឈ្នាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។ (ភា៩៣) ស្រីនៅខាងីក្នុង កិត្តនៅខាងក្រៅ ក្នុងីផ្ទុះ នោះឥតប្រហោងសោះ ដូចម្ដេចបានជាកិត្តត្រូវអាបត្តិចារា ជិក (២) ព្រោះសេខមេថុនធម្មជាបច្ច័យ ប្រសានេះពួកលោក អ្នកឈ្នាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។

១ ជន ៤ នាក់ គឺអាបារ្យ១ រូប កូនសិស្សិក រូបប្រាជ្ញានឹងលួបយកគរភណ្ឌប់នួន៦មាសក ចំណែកអាហារប្រង្គាប់ក្លួនសិស្សទាំង ៣ រូបថា អ្នកទាំងអស់គ្នាចុរយក ១ ខាសក ២ ម្នាក់ ២ ចំណែកខាងខ្ញុំឯងយក ៣ មាសក ឯក្លួនសិស្សុទី ១ និយាយថា លោកអាបារ្យួចូរយក៣មាសក ចុះ លោកឯណោះយក ១ មាសក លោកឯណោះទៀតយក ១ មាសក ឯខ្លួនខ្ញុំកំយក១ មាសក ដែរ ក្នុនសិស្សទី ៤ ទី ៣ ក៏និយាយដូចក្នុនសិស្សទ័១ ក្នុនសិស្សទាំង ៣ រូបត្រអោបត្តិបារាជិក ទាំងអស់គ្នា លោកបារ្យគ្រូវតែត្រឹមអាបត្តិថ្មីល្អប៉ូយ ។ ក្លួនសំស្សទាំង ៣ រូប បានជាត្រូវ អាបត្តិបារាជិក ក្រោះបង្គាប់ឲ្យគេយកដល់ ៩ មាសក តែក្នុងអាណត្តិកបយោគ ១ ឯអាបារ្យ ដែលជាអ្នកបង្គាប់ឲ្យសិស្សយកមួយ ។ មាសកម្នាក់នោះ ត្រូវអាបត្តិប៉ុល្មប្ច័យ ជាអាណគ្គិ— កបយោគ ដែលយកចំពោះខ្លួន ๓ មាសកនោះ ក៏ត្រូវអាបត្តិដុល្បច្ច័យដែរ តែជាសាហត្ថិក— បយោគ ។ ឯសាហត្ថិកបយោគនឹងអាណត្តិកបយោគនេះ វាបបញ្ចូលគ្នាមិនបានទេ ង្វីបីជាវាក្ខិ លួចដោយសាហត្ថិកបយោគ ៣ មាសក លួចដោយអាណត្តិកបយោគ ៣ មាសក ត្រូវជា m មាសកពីរដង ភិក្ខុនោះត្រូវទោសតែត្រឹមអាបត្តិថ្មល្អក្វ័យ គ្រោះក្នុងបយោគមួយ ១ មិនគ្រប់ ចំនួន ៥ មាសក ។ បើហ្គួចដោយសាហត្ថិកៈ ១ មាសក លួចដោយអាណត្តិកៈ ៥មាសក ទើប ត្រវអាបត្តិបារាជ័ក ព្រោះក្នុងអាណត្តិកបយោគ 🕫 នោះគ្របច់នួន ៥ មាសក ។ ឯលួចដោយ សាហត្ថិកបយោគ ១ មាសកនោះត្រាតែត្រឹមអាបត្តិទុក្កដ ។ 🔊 បានជាត្រវិបារាជិក ព្រោះផ្ទះ ក្នុងទីនេះលោកសំដោយកសំពត់ទេ ព្រោះជាភិក្ខុអាចប្រព្រឹត្តធ្វើមេដុនធម្មទាំងសំពត់បាន ។

វិនយប់ដីពេ បរិភាភ

ကြရဂါ ေလးေရာင္း ကေတာ့ ႀကီးေနာက္ခ် សាទ ឧបោត្យជ ធំក្ខាខេ**យ**្យ មរ៉ូស្ស្រី សត្តាបោ សតិ បច្ចុំយេ បរិតុញ្ជូនូស្សី អាបត្ត បញ្ហា មេសា គុសលេ**ហ៍** ចំន្តិតា ។ (៧៤៤) ខ្ទុសាំខ្មែលខ មានខ្ សុខ្លាភាព ភាពភ្នំឃុំ មាត់ជូចទា⁽⁰⁾ វាយខោ ខេណ្ឌ មេសា តុស លេស ខំ**ឆ្នំ**តា ។ (ភា៩៦) ភិក្ខុ ស៊យា វិសនិយា សមាគតា គាម្មុំ ការឃៀ សមត្តសញ្ជានា ភិក្ខុ សំណា ខ្យួនសយោជានេ មិតោ အရိတ္တဲ့ ဆွဲင္သေါက္ပါ နမ္မ်ားခြဲကာပ បញ្ហា មេសា គុសលេហ៍ ចំឆ្នំតា ។

១ អាចផ្លេយ្យាតិបិ កត្តចិ បោត្ត**ពេ ទិស្ស**តិ ។

នៃយប់ដែក បរិវារៈ

(៣៩៤) ឧបសម្បន្ន ខទួលប្រេង ខិតឃ្មុំ ខិតអំពៅ ខឹង
ខឹតដោះពារ ហើយខុតដាតដោយខ្លួនឯង ខុតជាមិនទាន់កន្ងង

៧ ថ្ងៃនៅឡើយ កាលបើមានបញ្ជ័យហើយធាន់ត្រូវអាបត្ត (๑)

ប្រសានេះពួកលោកអ្នកឈ្លាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។

(៣៩៤) កិត្តត្រូវអាបត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ នឹងសុទ្ធកញ្ជា

បិត្តិយៈក្នុង១ណៈជាមួយគ្នា (២) ប្រសានេះពួកលោកអ្នកឈ្លាស
វៃ បានគិតមកហើយ ។

(៣៩៦) ក់ក្លួ ៤០ រូបមកប្រជុំគ្នា មានសេបក្តីសំគាល់ថា

[ពម ព្រៀន៍គ្នា ហើយធ្វើសង្ឃឹកម្មទៅ មានក់ក្លួ ១ រូបឋិតនៅ

ក្នុងទីគ្នាយមានប្រមាណ ១៤ យោជន៍ក៏មាន ចុះហេតុដូចម្ដេច

បុរនដាសង្ឃឹកម្មនោះកម្រើក (m) ព្រោះបច្ច័យគឺកម្មនោះជាពួក

ប្រសានេះ ពួកលេកអ្នកឈ្លាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។

១ ភិក្ខុនីបើញនដ៏ម៉ឺហើយសូមភេសដ្ឋៈមានប្រេងជាដើមយកមកទាន់ ត្រូវអាបត្តិបានិទេសន័យៈ បើសូមបានមកមិនទាន់បានទាន់នៅឡើយហើយភេតកំបាយជាតិក្ខុទៅ ឯភេសដ្ឋៈនោះទុកជាមិន ទាន់កន្លងហួស ៧ ថៃ បើភីក្ខុនោះយកមកទាន់កំនៅតែត្រូវអាបត្តិបាជិទេសន័យៈដែរ ។ ៤ ភិក្ខុ បង្អោនបីវិជាសង្ឈល់កំពីរ គឺបីវរ ១ ដើម្បីខ្លួនត្រូវនិស្សត្ថិយបាចិត្តិយ បីវរ ១ ទៀតដើម្បីបុគ្គល ជំទៃវិញ ត្រូវបាចិត្តិយៈ ។ ៣ អដ្ឋិកថា ថា កម្មនេះបានជាកម្រើក ព្រោះភិក្ខុដែលនៅចំនាយ ១៤ យោជន៍នោះ ឋិតនៅក្នុងតាមសីមាជាមួយគ្នា ។

សេទមោចនធាជា ធរុកាបគ្គិសទិបញ្ញា

(៣៩៩) បឧវ៉ត្តិហារមត្តេជ វាទា**យ** ភ**ណ៌តេជ ខ** សញ្ជាំ កក្កាធំ សព្យធំកម្មាធំ ទេតុសដ្ឋី អាចន្តិយោ អាចផ្លើយ្យ វាភាតោ បញ្ហា មេសា កុសលេវហ៍ **ខំ**ឆ្នំតា ។ (ಎಳಡ) ಹಾಗಳು ಚಕ್ಷಬೂಳು ಚಕ್ಷ ឧទុណ**ំ ស**ឡាដ់ ទេក្តោ សញ្ជូន តាន និស្បត្តិយាន យោន្តិ បញ្ហា មេសា គុសលេវហ៍ ចិន្ត្តិតា ។ (ဘောက်ရ) ၁ လေးစွာ ကွေးရှို့ ၁ ၁ ပေး ကန္ဘောက္တ ឧ ខេហ៌ភិទ្ធុគ៌ ជំនោ អ**វេច**

> ឧបសម្បាន ចសុះ អេក្បា បញ្ហា មេសា គុសលេហ៍ ចិន្ត្និតា ។

ស្នេសន្ទមនាំ ខ នមាំ អន្

សេទមោបនគាយ់ ប្រស្នាសួរអំពីចរុកាបត្តិជាងើម

(៣៩៧) កិត្តត្រូវគរុកាបត្តិទាំងអស់ ៦៤ ជាអាបត្តិដែលខ្លួន
កែបាន ក្នុងខណ:ជាមួយគ្នា ដោយគ្រាន់តែឈានដំហានទៅ
នឹងតោលដោយវាហ^(១) ប្រស្នានេះ ពួកលោកអ្នកឈ្នាស់វៃ
បានគិតមកហើយ ។
(៣៩៨) កិត្តស្វេកស្បង់ គ្រងសង្ឃាដ់មានជាន់ពីរ តែ
ចីវិរទាំងអស់នោះជានិស្សគ្គិយៈ: ប្រស្នានេះ ពួកលោកអ្នក
ឈ្នាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។
(៣៩៩) ញាត្តិ (របស់បុគ្គលនោះ) ក៏មិនមាន ទាំងកម្មវាហាសាតក៏មិនមាន សូម្បីព្រះជំនុស្រីក៏មិនបានគ្រាស់ហៅ

វេលសោតក៏មិនមាន សូម្បីព្រះជំនស្រីក៏មិនបានគ្រាស់ ហៅ ថា ឯហិកិត្តិទេ ម្យ៉ាន៍ ទៀត សរណាគមន៍ របស់បុគ្គលនោះ ក៏មិនមាន (ចុះហេតុអ្វីបានជា) «បសម្បទា របស់បុគ្គលនោះ មិនតម្រើក^(៣) (គឺបាន «បសម្បទា ពេញបរិបូណ៌) ប្រស្នា នេះ ពួកលោកអ្នកឈ្នាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។

១ អង្ឋកាល ថា សំដោយកេរ៉ាក្ខុដែលទទួលពាក្យបណ្ដារបស់បុរសទៅប្រាប់ដំណឹងដល់ពួក ស្ត្រីចំនួន ៦៤ នាក់ ដើម្បីឲ្យបានជាប្រពន្ធរបស់បុរសនោះ បានជាត្រូវគេក្រាបត្តិដល់ ៦៤ តាម ចំនួនស្រីទាំងនោះ។ ៤ ស់ដោយកេខបស់មួទា របស់នាងមហាប់ជាប់តំ ដែលគ្រាន់តែទទួលគរុធមិ ៤ ប្រការ មិនបាច់ពាំងញត្តិ នឹងសូត្រកម្ម—វាបា កំបានឡើងជាវិក្ខុន៍ការៈ (ហៅបាំអង្ហិតរុធមួញដឹត្តហណៈឧបសម្បទា) ។

វិនយប់ដែល បរិវារោ

- (៤០០) ៩គ្គី ហ ខេ ច មាគាំ បុរិស្សា ប៉ូតាំ ហ ខេ មាគាំ ប៉ូតាំ ហ ខ្លាំ ឧ គោលឧន្ដាំ ៩សេ បញ្ញា មេសា គាស លេសិ ចិន្ដិតា ។
- (៤០៤) អចោនយ៍ត្យូ អសារយ៍ត្យូ

 អសម្មុំ^{ទុំ}ភូនស្បូ គេប្រឡា គម្មំ

 គារ គោ ខ ស ឡោ អនាបត្តិ គោ សំយា

 បញ្ញា មេសា គុស លេសិ ខិឆ្និតា ។

វិនយប់ដឹក បរិវារៈ

(៤០០) បុគ្គលល្អន៍ សម្ងាប់ស្ត្រីមិនមែនជាមាតា សម្លាប់បុរស មិនមែនជាបិតា សម្លាប់បុគ្គលមិនមែនជាព្រះអរិយ: បុគ្គល នោះត្រូវអនន្តរិយកម្ម ព្រោះការសម្លាប់នោះ^(១) ប្រស្នានេះ ពួកលេកអ្នកឈ្នាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។

(៤០១) បុគ្គលសម្ងាប់ស្ត្រីដែលជាមាភាពិត សម្ងាប់បុរស ដែលជាបិតាពិត លុះសម្ងាប់មាតាបិតាហើយក៏មិនត្រូវអនន្ត_ វិយកម្ម ព្រោះកាសេម្វាប់នោះ (២) ប្រសា្ទនេះ ពួកលោកអ្នក ឈាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។

(៤០៤) ភិក្ខុមិនបាន បោទ មិនបានរំលឹក ហើយធ្វើកម្ម ដល់បុគ្គលដែលមាននៅក្នុងទឹកប៉ាំងមុខ កម្មដែលភិក្ខុធ្វើនោះ ឈ្មោះថា ធ្វើប្រពៃហើយ ទាំងការកសង្ឃក៏មិនត្រូវអាបត្តិ^(៣) ប្រស្នានេះពួកលោកអ្នកឈ្នាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។

អង្ឋកថាថា បុគ្គលនោះគឺជាមានានឹងបិនាពិត គ្រាន់តែមានាក្លាយភេទជាបិនា បិនាក្លាយ
 កេទជាមានវិញ សម្លាប់បុគ្គលមិនមែនជាគ្រះអរិយៈនោះ គឺសម្លាប់មានានឹងបិនា ។ ៤ សំដៅ
 យកកូនជាមនុស្ស មាននឹងបិនាជាសត្វតិរិញ្ញាន បើសម្លាប់មានានឹងបិនាជាសត្វតិរិញ្ញានយាង
 នេះ មិនត្រូវអនុត្តវិយកម្មទេ ។ ៣ សំដោយក ទូតែន ឧបសម្បទា ដែលព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាត
 ឲ្យនាងអន្ត្យកាសីគណិកាព្រោះនាងនោះចង់មកបួសក្នុងសំណាក់ គ្រះអង្គ តែមកមិនរួចព្រោះពួក
 បុរសព៌ស្កាត់ពាក់កណ្ដាលផ្លូវ បានជាគ្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាត់ឲ្យឧបសម្បទាដោយទូតបាន ។

សេទមោបនធាជា សម្មទីអូតស្យូ កម្មករណាទិបញ្ញា

(bom) ចោនយ៍ត្វា សាវយ៍ត្វា

ភាតីខ្លួងសារី ២ពេលា ២ត័

ឧស្សំ មន្ត្ត មន្ទ្

ការកោ ខស់ឡើ សមត្ថិកា សំយា

បញ្ហា មេសា គុសលេហ៍ ចិន្ត្តិតា ។

(៤០៤) ដូចិទីស្មី មានន្ទំ ដូចិទីស្មី ងយានន្ទំ

ជាខេត្តស្បា អាចត្តិ ជាខេត្តស្បា អានា**ច**ត្តិ

មត្ថា មេសា គុសលេវហ៍ ខំឆ្នាំ**តា ។**

(೬೦೬) ಕಾಣ್ಣೆ ಜಯಾಮ ಜನಮ

មុស ខ លេញ ភាស តោ

មុស ភណៈខ្លោ កុះគាំ

សច្ចុញ្ លេហុ ភាស់ គោ

បញ្ហា មេសា គុសលេស ចំនួត ។

សេទមោចនគាបា ប្រស្នាសួរអំពីការធ្វើកម្មដល់បុគ្គលដែលនៅចំពោះមុខជាដើម

(៤០៣) កិត្តបានបោទ បានរំលឹត ហើយធ្វើកម្មដល់បុគ្គល
ដែលមាននៅក្នុងទីចំពោះមុខ ឯកម្មដែលកិត្តនោះធ្វើហើយ
ឈ្មោះថា មិនបានធ្វើទៅវិញ ទាំងការកសង្ឃឹកត្រូវអាបត្តិ (១)
ប្រស្នានេះ ពួកលោកអ្នកឈ្មាសវៃ បានគិតមកហើយ ។
(៤០៤) កិត្តកាត់ ត្រូវអាបត្តិក៏មាន (២) កិត្តកាត់ មិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន (៧) កិត្តកាត់ ច្រវអាបត្តិក៏មាន (៧) កិត្តកាត់ មិនត្រូវអាបត្តិក៏មាន (៧) កិត្តបានប្រជុំ ត្រូវអាបត្តិក៏មាន (៧) កិត្តបានប្រជុំ ច្រវអាបត្តិក៏មាន (៧) កិត្តបានប្រជុំ ប្រសានេះ ពួកលោកអ្នកឈ្មាសវៃ បានគិតមកហើយ ។

(៤០៤) កិត្តពោលពាក្យព័ត ត្រូវគរុកាបត្តិក៏មាន(៦) ពោលពាក្យកុលក
ពាក្យកុលក ត្រូវសហុកាបត្តិក៏មាន^(៧) ពោលពាក្យកុលក
ត្រូវគរុកាបត្តិក៏មាន^(៧) ពោលពាក្យព័ត ត្រូវសហុកាបត្តិ ក៏មាន^(៧) ប្រសា្ទនេះ ពួកលោកអ្នកឈ្វាស់វៃ បានគិត មកហើយ ។

អង្ឋិកថា ថាសំដោយកភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ដល់អភព្វបុគ្គលខានបណ្ឌកដាដើម ។
 ភាគវត្ថខានដើមឈើជាដើម ។ ៣ ភាគក្រចក ឬភាគសក់ ។ ៤ ប៉ិទី ប៉ាំងអាបត្តិទុក ។ ៥ ប៉ិទី ប៉ាំងទីលំនៅមានផ្ទះជាដើម ។ ៦ ភិក្ខុកោលពាក្យចំពោះទារមគ្គជាដើមរបស់ស្រី ។
 ពា ពោលសម្បជានម្មសាវាទ ។ ៤ ពោលប្រាប់ឧត្តវិមនុស្សធម្ម ។ ៤ ប្រាប់ឧត្តវិមនុស្សធម្ម ដែលមានក្នុងសត្តានពិត ដល់អនុប្បីសម្បន្ន ។

វិនយបិងពេ បរិវាភេ

- (៤០៦) អភិឌិត ដោយយ ត្ត កាប្បកាត់បំ សន្តំ បុរក្ញាន្សប្ អបត្តិ បញ្ជា មេសា កុសលេហ៍ ចិន្តិតា ។
- (៤០៧) អត្តភ្ល័នេ សុរិយេ ភិក្ខុ មំសានិ ទានតិ
 ន នុម្មត្តកោ ន ច ចន ទិត្តចិត្តោ
 ន ចស្ប សោ វេនន ខ្លោ ភវេយ្យ
 ន ចស្ប យោគ៌ អាចត្តិ
 សោ ច ន ម្នោ សុក នេន នេសិ តោ
 ចញ្ញា មេសា គុស លេ ហិ ចិន្តិតា ។

វិនយប់ដក បរិវារៈ

(៤០៦) ចីវភេត្តបានអធិដ្ឋាន បានដែលក់ដោយគ្រឿង ដែលកំ បានធ្វើពិន្ទុកប្បៈ ត្រឹមត្រូវហើយ តែកិត្តនោះប្រើ ប្រាស់ត្រូវមាបត្តិ^(១)ប្រសានេះ ពួកលោកអ្នក**ឈា**សវៃ បាន គិតមកហើយ ។

(៤០៧) កាលបើព្រះអាទិត្យអស្តន្តតហើយ ភិក្ខុនាន់សាប់
ភិក្ខុនោះ មិនមែនជាភិក្ខុធ្គត ទាំងមិនមែនជាភិក្ខុមានចិត្តរវើ
វវាយ ទាំងមិនមែនជាភិក្ខុមានវេទនាគ្របសន្តត់ តែភិក្ខុនោះ
មិនត្រវអាបត្តិ (២) ទាំងធម៌នោះសោត ក៏ព្រះសុគតទ្រង់បាន
សំដែងហើយ ប្រស្នានេះពួកលោកអ្នកឈ្នាស់វៃ បានគិត
មកហើយ ។

(៤០៨) កិត្តនោះមិនមានគម្រេក មិនមាន ៤៤៤/បិត្ត ពានមិនបានគិតដើម្បីសម្លាប់អ្នកដទៃ កាលកិត្តនោះឲ្យស្ងាក វមែនដោច់ហាកកិត្តការ: (៣) កិត្តអ្នកខទួលស្ងាក ត្រូវ ថ្មល្ម័យ (៤) ប្រសានេះ ពួកលោកអ្នកឈ្មាស់វៃ បានគិត មកហើយ ។

អង្ឋកថា ថា ចីវរដែលជានិស្សទ្ឋិយ ភិក្ខុមិនលះបង់ជាវិនយកម្មសិនហើយប្រើប្រាស់ ។
 ស់ដោយករោមដ្ឋកភិក្ខុ គឺភិក្ខុជាអ្នកទំពាអៀង ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យទំពាអៀងបាន ព្រោះភិក្ខុនោះគ្នាប់យោនយកកំណើតជាគោ (មានក្នុងខុខ្ខកវត្ថិកូន្ងកៈទី ៥ ចុល្បវគ្គ) ។
 សំដោយកភិក្ខុអ្នកប់បែកសង្ឃ កាលភិក្ខុនោះចែកស្វាកឲ្យពួកភិក្ខុដែលចូលដៃនឹងខ្លួន ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ។ ៤ ឯភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុអ្នកបំបែកសង្ឃនោះ គ្រូវដុល្បច្ច័យ ។

សេទមោចនគាជា អារញ្ញកាទិចញ្ញា

បញ្ញា មេសា គុស លេស ចិត្តិតា ។

បញ្ជា អក្សា ឧក្ខេត្តស្ប អភាពតិ

ន បស្ប អញ្ជេស អត្តិ និញ្

ន បស្ប អញ្ជេស អត្តិ និញ្ជា

ន ស្បា អក្សា ឧក្ខេត្តស្ប អភាពតិ

ន ស្បា អក្សា ឧក្ខេត្តស្ប អភាពតិ

ចញ្ញា មេសា គុស លេស ចិត្តិតា ។

(៤០០) តា**ឃំ**កាន់ ឧ វាបស់កាន់

សញ្ជូន នានាវត្តកាន់

អបុព្វំ អប់រំម^{ំ(០)} អាបដ្ដេយ្យ ឯកាតោ

បញ្ជា មេសា កុសពេល**ំ ចំ**ខ្លិតា ។

(៤០០) វាខសិតានិន ភាយិតានិ
សញ្ជានិ នានាវត្តានិ
អបុត្វិ អចរិម៌^(៤) អាចផ្លេ**ប្**រៀកតោ
បញ្ញា មេសា កុសសេលិ**ខំ**និតា ។

o_b អបរិមន្លំបី កត្ថថិ បោត្តកេសុ ទិស្សតិ ។

សេទមោចនតាថា ប្រស្នាស្លារអំពីសេតាសនៈ នៅក្នុងព្រៃជាផើម

(៤០៩) ទីនោះមិនមែនជាសេនាសនៈ នៅក្នុងព្រៃ ដែលគេ
សន្នតថាប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀសទេ ទាំងសង្ឃត៌មិនបាន

ឲ្យសម្មតិ ទាំងកិត្តៈនាះ ក៏មិនបានក្រាលកឋិន (បើកិត្ត
នោះ) ទុកចីវៈក្នុងទីនោះ ហើយទៅកាន់ទីមានប្រមាណកន្ទះ
យោជន៍ លុះអរុណរះ ឲ្យើង កិត្តនោះក៏មិនត្រូវអាបត្តិ ឲ្យើយ(១)

ប្រស្នានេះ ពួកលោកអ្នកឈ្នាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។

(៤១០) កិត្តត្រូវអាបត្តិទាំងពួង មានវត្តផ្សេងៗគ្នា ប្រកប
ដោយកាយ មិនប្រកបដោយវេចា ក្នុង១ណៈជាមួយគ្នា មិន
មុនមិនក្រោយ^(២) ប្រស្នានេះ ពួកលោកអ្នកឈ្នាស់វៃ បាន
គិតមកហើយ ។

(៤១១) ក់ក្តុត្រៅអាបត្តិទាំងពួង មានវត្តផ្សេងៗ គ្នា ប្រកប ដោយវាថា មិនប្រកបដោយកាយ ក្នុង១ណ:ជាមួយគ្នា មិន មុនមិនក្រោយ^(៣) ប្រសា្ទនេះ ពួកលោកអ្នកឈាស់វៃ បាន គិតមកហើយ។

អង្គក់បា ថាបានជាមិនត្រូវអាបត្ត ព្រោះភិក្ខុនោះទៅនៅអាស្រ័យក្រោមម្ចប់ឈើរបស់ត្រកូល
 ទមានមែកធំហើយវែងចំនួន ១ យោជន៍ ឬ៤យោជន៍ ទោះបីភិក្ខុនោះទុកដាក់បីវរក្រោមម្ចប់ឈើ នោះហើយដើរទៅចមាយកន្លះយោជន៍ ហើយអរុណរៈឡើងក៏មិនត្រូវអាបត្តិ ង្បិតមិនផុតពីម្ហប់ នៅឡើយ ។ ៤ សំដោយកភិក្ខុដែលបាប់លក់ ឬម្រាមដៃជាដើម របស់ស្ត្រីច្រើននាក់ ក្នុងវេលាជាមួយគ្នា ។ ៣ គឺភិក្ខុពោលពាក្យអាក្រក់ចំពោះទារមគ្គជាដើមរបស់ស្ត្រីច្រើននាក់ ក្នុងវេលាជាមួយគ្នា ។

នៃយប់ដកេ បរិវាភេ

- (៤០៤) គិស្សិត្តិយោ មេ៩ជំ គំ ជ សេប។

 នយោ បុរិសេ នយោ ច អន្ទិយៈបណ្ឌកោ

 ន ទាច់បេ មេ៩ជំ ព្យាញូនស្ទឹ

 នេះជំ សិយា មេ៩ឧឧម្មព្ទ យោ

 បញ្ញា មេសា កុសលេហ៍ ចិឆ្តិតា ។
- (៤០៣) មាន បើ បើ បោ បេ នោ ប សង្ឃស្បី បរិណៈនំ គោឧស្បី ខេហៈនៃ អាចនិ អភាពនិ ប ញាត់គោ បញា មេសា គាស់លេហ**ិ ប៉**ូរ៉ូតា ។
- (៤០៤) គុន្ធោ អាជ្ជគោ មេហាត់ គុន្ធោ មេហាត់ គមល់យោ អេ៩ គោ ឆាម សោ ឧម្មោ យេឧ គុន្ធោ បស់សំយោ ឧញ្ញា មេសា គុស លេសា ចំផ្តុំ តា ។

វីនយចំនក បរិវារៈ

(៤១៤) «បសម្បន្ន មិនសេពមេថុន៖ ដែស្រី ៣ ពួកនោះ ៖ ជំ បុរស ៣ ពួក មួយ ទៀត មិនសេពមេថុននឹងអនវិយជន គំ «កតោព្យញ្ជានក ៣ ពួក នឹងបណ្ណក ៣ ពួក មួយ ទៀតមិន បានប្រព្រឹត្តមេថុនក្នុងព្យញ្ជន: គឺដោយអំណាចនៃអនុសោម បារាជិតសោះ ឡើយ តែ «បសម្បន្ននោះ ត្រូវ ធេជ្ឈវត្ត ព្រោះ មេថុនធម្មជាបច្ច័យ (១) ប្រសានេះ ពួកៈលាកអ្នកឈ្មាសវៃ បានគិតមកហើយ ។

(៤១៣) ក់តុសូមបីវះនឹងមាតា តែមិនមែនជាបីវៈ ដែលមាតា បង្អោនទៅដើម្បីសង្ឃ ក់តុនោះត្រូវអាបត្តិ ព្រោះហេតុក្^(៤) មួយទៅត ក់តុមិនត្រូវអាបត្តិ ព្រោះសូមបីវៈនឹងពួកញាត់ ប្រុស្នាៈនេះពួកៈលេកអ្នកឈ្វាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។ (៤១៤) បុគ្គលក្រោងទឹងហើយត្រឡប់ទៅជាក្រេកអាវិញ^(៣) បុគ្គលក្រោងទឹងលើយគូរូនឹងត់ះដៀល ^(៤) បុគ្គលក្រោងទឹង ហើយគូរូនឹងត់ះដៀល ^(៤) បុគ្គលក្រោងទឹង ហើយគូរូនឹងត់ះដៀល ^(៤) បុគ្គលក្រោងទឹង ហើយគូរូនឹងក់ះដៀល ^(៤) បុគ្គលក្រោងទឹង ហើយគូរូនឹងក់ះដៀល ^(៤) បុគ្គលក្រោងទឹង ហើយគូរូនឹងការស័រ ដោយធម៌ណា ដម់នោះតើឈ្មោះដូច ម្ដេច ប្រុស្មានេះ ពួកលេកអ្នកឈ្វាស់វៃ បានគិតមកហើយ

១ អង្ឋកថា ថា សំដោយកអង្ឋវត្ថុកបារាជិករបស់អឺក្ខុនី ។ ៤ សំដោយកអឺក្ខុស្វមសំពត់ស្សិក_សាជកអំពីមានាក្នុងបំផ្លិសម័យ គឺសម័យខាងខ្នងរដ្ឋវេ រាប់តាំងអំពី ១ រោចទែកត្ថិក រហូតផល់១៥ កើតខែដេល្ឋ ។ ៣ បានដល់ពួកគិរ្តិយ៍ដែលកំពុងបំពេញវត្ត កាលបើឮគេសរសើរ គុណពួកគិរ្តិយ៍ ទុកជាទំងហើយក់ត្រឡប់ទៅជាច្រេកអរវិញ ។ ៤ កាលបើគេសរសើរគុណ ព្រះរតនគ្រ័យ បើបុគ្គលណាទំង បុគ្គលនោះឈ្មោះថា គួរនឹងគិះដៀល ។

សេទមោចនគាថា តុដ្ឋាភាគកាទិបញ្ហា

(៤០៥) តុដ្ឋោ អាពពកោ ចេកត់

តុឌ្ឋោ យោត ករហ៍យោ

អ៩ កោ លាម សេ ជម្នោ

យេជ ត្រដ្ឋា គរបាយោ

បញ្ហា មេសា គុស លេហ៍ ចំនួតា ។

(၆၈၃) လည္သိုင္ဆိုလေလ ရက္ဒီကို

ទាខិត្តិយំ ទាដ់នេសជ័យ

ឧុក្គដ អាចដ្ឋេ**យ**្យ ឯក តោ

បញ្ហា មេសា កុសលេហ៍ ចំន្តិតា ។

(៤០៧) នកោ បរិប្រណាំងនៅសព្វ នុកិន្នំ

រាយ់ឧដ្ឋារលោ រាយខេត្តលោ វាយ អគីឯស

សេទមោបនតាថា ប្រស្នាសួរអំពីបុគ្គលត្រេកអរហើយត្រេកអរថែមទៀតជាដើម

(៤១៤) បុគ្គលដែលត្រេតអរ ហើយតំនេតអរថែមទៀត បុគ្គលដែលត្រេតអរហើយ តែគួរនឹងគិះដៀល បុគ្គលដែល ត្រេតអរហើយ តែគួរនឹងគិះដៀល ដោយធម៌ណា ធម៌នោះ តើឈ្មោះដូចម្ដេច ប្រសានេះ ពួកលេកអ្នកឈ្មាសវៃ បាន គិតមកហើយ ។

(៤๑៦) ឧបសម្បន្ន ត្រូវតាបត្តិសង្ឃាទិសេស (៣យដោយ តាបត្ត) ថ្មល្អច្ច័យៈ ធាចិត្តិយៈ ធាដិខេសន័យៈនឹងខុត្តដក្នុង ១ណៈជាមួយគ្នា^(១) ប្រសានេះ ពួកលោកអ្នកឈ្វាស់ដៃ ធាន គិតមកហើយ ។

(៤១៧) កុលបុត្រ ៤ រូបមានឆ្នាំ ៤០ គ្រប់គ្រាន់ ហើយ ឯ កុលបុត្រទាំង ៤ រូប នោះ សំងីមាន «បដ្បាយ៍ជាមួយគ្នោ អា_ យារា ជាមួយគ្នា កម្មាហ ជាមួយគ្នា គេកុលបុត្រមួយរូបជា

១ អង្គីកហិ ហិ ភិក្ខុនីមានគម្រេកទទួលប៉ណ្ឌបាតអំពីដៃបុរៈបដែលមានគម្រេកដែរ យកមក លាយគ្នានឹងសាចមនុស្ស, ខ្ទឹម, បណីតកោជន នឹងសាច់ជាអកប្បិយៈដំលេស ហើយយកមក ធាន់ ត្រូវអាចត្តិទាំងនោះ គឺត្រូវថ្មល្អច័្មយ ព្រោះធាន់សាច់មនុស្ស ត្រូវបាច់ត្តិយៈ ព្រោះធាន់ ខ្ទឹម ត្រូវបាជិទេសន័យៈ ព្រោះធាន់បណីកោជនមានទឹកដោះរាដោជើម ត្រូវទុក្កដ ព្រោះធាន់ សាច់ជាអាកប្បិយៈដំលេស បានជាត្រូវអាចគ្គីទាំងនោះជាមួយគ្នា ព្រោះយករបស់ទាំងអស់នេះ មកលាយកូលគ្នាហើយនាន់ ។

ริยมข้อเท ขริกเก

ព្រះ និត្តមាន្ត្រ ភ្យំ មេខិត្ត ។

(៤០៨) អគ្គប្បគ្គន៍ ឧប^(ឧ) រជ**ជាយ** រត្តំ
នេះ និវត្តោ យេន ការមំ វជេយ្យ
ឧ ខស្ស យោគិ អាចគ្គិ

សោ ខ ឧម្មោ សុកគេន ឧសិតោ

ខញ្ញា មេសា កាសលេហ៍ ចំន្តិតា។

អាជជីឌ ខរុយ ខ បាស់យុ ឧត្តម្ភិយោ ខេត ចរ្មីឌ្ ស្លាស់

១ ឱ. ម. នា ។

វិនយប់ិងក បរិវារៈ

«បសម្បន្ន គំបាន ឡើងជាក់ត្តូ មួយរូប ទៀត ជាអនុប-សម្បន្ន^(១) គំនៅជាសាម ណេរ ប្រស្មានេះ ពួក លោកអ្នក ឈ្វាស់ បានគិតមក ហើយ ។ (៤១៤) សំពត់ដែលក់ត្តុមិនបាន ធ្វើពីខ្ពុកប្ប ពាំងមិនបាន ដែលកំដោយ គ្រឿងដែលក ក់តូស្វៀកពាក់សំពត់ នោះ ហើយ ដើរ ទៅ ដោយ គួរភាម ប្រាជ្ញា ក់តូ នោះ មិនត្រូវ អាបត្តិ^(២) ពាំង ធម៌ នោះ សោកក៏ព្រះសុគត (១ដ៍សំដែង ហើយ ប្រស្មានេះ ពួក លោកអ្នកឈ្វាស់ បានគិតមក ហើយ ។

(៤១៩) ឧបសម្បន្ន១ មិនជានឲ្យ ឧបសម្បន្ន១ មិនជាន ឧទួល ព្រោះហេតុនោះ ការខទួលមិនមានទេ តែឧបសម្បន្ន នោះ ត្រូវគុរុកបេត្ត^(៣) មិនមែនជាលហុកាបត្តិ កាលដែល

[«]អង្គក់ហិ ហិ សាមឈោរមានឫទ្ធី ហោះទៅឯអាកាស ឬមុនជ្រែកទៅអង្គួយក្នុងផែនដីសូម្បី ប៉ុនចុងចំរៀកសក់កំមិនឡើងឧបសម្បទាជាភិក្ខុឡើយ ម្យ៉ាងទៀតចំណែកខាងសង្ឃបើបិតនៅឯអាកាសកំកម្មនោះកម្រើកដែរ ។ » ភិក្ខុដែលបោរដណ្ដើមយកចីវេ ខុកជាស្លៀកពាក់សំពត់ យ៉ាងនោះកំមិនត្រូវអាបត្តិ ។ ៣ ភិក្ខុជាអ្នកបញ្ជូនកំមិនឲ្យ ភិក្ខុន៍ដែលត្រូវគេបញ្ជូនកំមិន បានទទួលអំពីដែរកិច្ចន៍ដែលជាអ្នកបញ្ជូននោះ តែភិក្ខុន៍ជាអ្នកបញ្ជូនត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសក្នុង ពេលដែលភិក្ខុន៍ផ្រែវគេបញ្ជូនថាទទួលចំណ្ឌបាតអំពីដៃបុរសដែលមានសេចក្ដីត្រែកអា ៣មពិត នោះគឺត្រូវក្នុងពេលដែលភិក្ខុន៍ត្រូវគេបញ្ជូនបរិកោតរួចជាស្រេច ។ មានពិស្ហារក្នុងភិក្ខុនីវិភង្គ បច្ចេកភាគទី ៥ ត្រង់សង្ឃទិសេសក្ដិបស់កំបទទី ៦ ទំព័រ ៦៤ អដ្ឋកប៉ាក់មានដូចគ្នា ។

សេទមោចនគាហិ អភានាប្បដិត្តហាទិបញ្ញា

ត**ញ្ចុ**រកោកៗក្រុយា

បញ្ហា មេសា កុសលេហ៍ ខិត្តិតា ។

(៤೬០) ខ ខេឌ្ឌ ខត្សិឌ្ឌម័យមួ

ជឌ្ឌ លោ នេខ ខរ្មីឌ្

អាចជួត លៃហុកា ន កុកា

តិញ្ចុំ នេះ គេស្ត្រ និង នេះ គេ

ខណៈ មេសា គុសលេខ ខិន្តិតា។

(៤៤១) អាចជូត កក្ក សាវសេស

ភាខេត់ អភាឧថ្លៃ បដ់ច្ន

ខ ភិក្ខុធិ នោ ខ ៩ សេយ្យវជ្ជំ

បញ្ហា មេសា គុសលេវហ៍ ចំនួតា ។

សេទមោបនគាជា និងិ៣ ។

សេទមោបិនជាជា ប្រស្នាសួរអំពីការមិនបានឲ្យ នឹងមិនបានទទួលជាដើម ៩៨គ្រវអាបត្តនោះ ក៏ត្រូវត្រោះការបរិភោគ ជាបច្ច័យ ប្រស្វា នេះពួកលោកអ្នកឈ្នាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។ (៤၉၀) សាភាគារិន ៦ គុនជាឧធ្ស សាភាគារិន គុនជាឧ ទទួល ក្រោះហេតុនោះ កាវទទួលមិនមានទេ តែ**ទ**បសម្បន្ន នោះ ត្រូវលហុតាបត្តិ មិនមែនជាគរុកាបត្តិទេ កាលដែល ត្រូវអាបត្តិនោះ ក៏ត្រូវព្រោះការបរិភោគ ជាបច្ច័យ ប្រស្នា នេះពួកលោកអ្នកឈ្នាស់វៃ បានគិតមកហើយ ។ [៤៤១] •បសម្បន្នមិនមែនជាក់ក្នុនី ត្រូវគរុកាបត្តិ ជាសាវ_ សេសបត្តិ ហើយបិទហ៊ុន៍ខុត ព្រោះអាស្រ័យសេចក្ដីមិន អេក្រ^(២) តែមនត្រាំទោស ប្រសានេះពួកលោកអ្នក**ឈា**ស វៃ បានគិតមកហើយ ។

ចប់ លេខមោចនគាហំ ។

[«] ត្រង់គាហិទី ៤ នេះ គឺវិត្តន៍នោះងដែល បានជាត្រូវលហុកាបត្តិ ព្រោះវត្តនោះជាទឹក នឹងឈើសួន ឯកិច្ចដែលត្រូវអាបត្តិនោះ មានផៃអ៊ីចគ្នានឹងគាហិទី ១ ។ ៤ សំដៅយកឧក្តិត្តក— វាត្តិ គឺវិត្តដែលសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះវិត្តនោះមិនត្រូវមានវិនយកម្មជាមួយនឹងសង្ឃភេទ ព្រោះ ហេតុនោះបានជាត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេស ហើយបិទបាំងទុកមិនត្រូវទោសព្រោះបិទបាំង ។

វិនយប់និពេ បរិវារោ

តស**្ត្រា** នំ (៤៤៤) អស់វាសោ អាំស្បូន្និ ಜರ ದ ಕರಿಷ್ಠಿಕ್ಟಲ್ಲ ខ្មែត ជម្មាំ ខ្មែត្ ត់ សេញ្ញ្រ ខេត្ត ខេត្ត ប៉ុក្សា ឧ តាឃ៌់តំ សុខាស់តំ (២) មលល់បណ្ដេ សំគ្នា ខ ខ្មា ខ ខេត្តពេ ជនា វគ្គ នេលញ និស្បត្តិ ភគ្គ ខ ឧធ្យេស នៃក្រឡា ខ ឧ ខ ញុត្ត ន **មានា ប្**នា មានេ អទោឧយ៍ត្វា ទោឧយ៍ត្វា

១ ឱ. ម. ឧឮក្តេំ ។ ៤ នេវាបសំកំ។

វិនយប់គិក បរិវារៈ

ទុទ្ធ នគឺបញ្ជីរឿងនៃសេ**ទ**មោ**ប**នគាថានោះដូច្នេះ (៤៤៤) និយាយអំពីមិនមានសំវាស ១ គរុកណូ ៩ ដែល ក់ក្លុះមិនបាន១ អវន្ទិយបុគ្គល១០ពួក១ក់ក្ដុដែលសង្ឃ មនជានលើកវត្ត១ បុគ្គលដែលចូលទៅសាកសរូវធម៌១ អវ_ យវៈត្រឹមដង៍កាំបត់ ទៅលើ១ កក្តុធ្វើកុដ្ឋដោយការសូមគ្រឿង ទបករណ៍គេមកដោយខ្លួនឯងមាន ៤ ប្រសា ១ ភិក្ខុខប្រព្រឹត្ត ប្រយោគមិនប្រកបដោយកាយត្រូវគរុកាបគ្គិ ១ គិត្តមិនធ្វើ ជាព្រម្មក្រព្យុធ្យាធា ដ្រាល់សង្ឃីទ្រុំ ទៀវិសាស ដោយល្អ ១ កក្ខុមិនចរថា ១ សិក្ខាដែលព្រះអង្គ ទ្រង់សំដែង ១ កិក្ខុខីពីវ រូបបាន បេសម្បាជាមួយគ្នា ១ ជនគិកិត្ត ៤ រូប បបួលគាទៅ ល្ងខតុវកណ្ឌ ១ ស្រីនៅក្នុង កក្ខុនៅក្រៅ១ កក្ខុខារួល ប្រេងដាដើម ១ កិត្តត្រវមាបត្តិនិស្សិត្តិយៈនឹងធ្វាបិត្តិយៈក្នុង am:ជាមួយ ១ ភិក្ខុ ၆០ រូប មកប្រជុំគ្នា ១ ភិក្ខុ ត្រៀកក្រាបត្តិ ដោយគ្រាន់តែឈានជំហាន ១ ភិក្ខុស្វៀកស្សង់ជាដើម ១ ទបសម្បីខាមិនមានញត្តិជាដើម ១ បុគ្គលសម្វាបមាតាបិតាតែ មិនត្រូវអនុន្ត្រិយកម្ម ១ ភិក្ខុមិនបាន ២១ ១ ភិក្ខុបាន ១១

សេទមោបសាយា ឧទ្ធាសាយា

និល្ច សិល្ខ មេន ខេត្ត សិល្ខ មេន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មេសិកា ខ មេនិ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត

ទ**ន.** កាយ៉ាកវាចសីកា ។ ៤ សង្ឃទិសេស ច ។ ម. សង្ឃទិសេសា ច ។ ៣ ឱ. ម. ន ទេ៣បដ្តិ ។

សេទមោចសតាថា ឧទ្ធានតាថា

ភិក្ខុកាត់ ១ ភិក្ខុ ពោលពាត្យពិត ១ ចំវែរដែលភិក្ខុបានអធិដ្ឋាន ហើយ ១ ភិក្ខុនាន់សាច់ក្នុងវេលាព្រះអាទិត្យអស្ពង្គ័ត ១ ភិក្ខុ មិនមានចិត្តត្រេកអរ ១ ទីសេខាសនៈដែលមិនបានគាំង៍នៅក្នុង ត្រៃ ១ ភិក្ខុត្រវិមាបត្តិមិនប្រកបដោយកាយ ប្រកបតែដោយ វេយ១ ស្រីលាពួក១ ក់ត្សូមហ៍រនឹងមេភា១ បុគ្គលក្រោធ9ឹង ហើយត្រឲ្យប់ជាគ្រេកអរ ១ បុគ្គលគ្រេកអរហើយក៏ត្រែកអរ ថែមទៀត ១ **១**បសម្បន្នត្រូវអាបត្តិសង្ឃទិសេសជាដើម ១ កុលបុត្រ ៤ រួប ១ សំពត់ដែលកិត្តមិនបានធ្វើពិន្ទុកប្បជា ដ្តេត $oldsymbol{\delta}$ សមារិនិតិការែត្នខ្លួន $oldsymbol{\delta}$ $oldsymbol{\delta}$ $oldsymbol{\delta}$ $oldsymbol{\delta}$ $oldsymbol{\delta}$ ហុខឲ្យ១ **೪**បសម្បន្តត្រូវគរុកាបត្តិ ១ ចប់សេខមោបិនិកា គាថា ប្រស្នាដែល លោកអ្នកទ្រុដ្យ បានសំដែង**ឲ្យ**ហ្វាស លាស់ហើយ ។

(៤៤៣) ខេត្តារិកម្មាធិអមលោកឧកម្ម័ ញត្តិ កម្មេច បញ្ជាកាលប្របំរដ្ឋន្តិ វគ្គតោវ ញត្តិ តេ
កម្មេច បញ្ជាកាលប់រំបដ្ឋន្តិ វគ្គតោវ ញត្តិតេ វា
កម្មេច បញ្ជាកាលប់រំបដ្ឋន្តិ វគ្គតោវ ញត្តិតេ វា
អនុសាស្រាតា វា សីម តោ វា បរិស តោ វា ។

(៤៤៤) ភេជវត្តភា ភេទ្ធាធិវិបជ្ជិត្ត។សម្មភា ភា-ហេឃ្លាំ ឃុំ អេសត់ស ឃុំ ស្រេះ នុំ ស្រេះ អគត់យក់ ឯ ត្តតំនាំ មនុក្ស មនុក មនុក្ស មនុក មនុក្ស មនុ អឌតីយត់ ឯឧត្យាកា យប្រកួល យុធិ៍ អណីព្យាកាយ យលេខ ខ្មែត អនតម្លាត់ ។ មនុខ្មែក ការប្រមាំ អង់ខាំ-សស្ទាល់យស់តាកាម្មុំ ការាស់ស្រ្តាំប្ផុំ អស្មាកាម្មុំ ។ ឧស្បីឧ**ជ្ជាស្រុ**ម្នាស្សាស្សា ឧស្មីខ្ពោះ មេខេត្ត វត្តវិបឆ្នំ អនម្មតាម្នំ ។ តដ្ឋជ័យតាម្នារបាស្បី ជ័យស្បូ -យត្ថិយលេខ ខេត្តពិទ្ធិ មឌតិយត្តិ ឯ ចូលមាយសិ-ស្រាស្រី ត្ណិចពួលមន្តិ មេខេត្ត នៃប្រចុំ មេខតិម្នេតិ

(८೬៣) កម្ម ៤ យ៉ាន៍ គឺអបលោកនកម្ម ឲ្យត្តិកម្ម ១ ញត្តិ-ខុតិយកម្ម ១ ញត្តិបតុត្តម្ម ១ ។ កម្មទាំង ៤ នេះ តែងវិបត្តិព្រោះអាការ ប៉ុន្មាន ។ កម្មទាំង ៤ នេះ តែងវិបត្តិព្រោះអាការ ៤ គឺវត្ត ១ ញត្តិ ១ អនុស្សាវន: ១ សីមា ១ បរិស្សា ១ ។

(៤៤៤) កម្មវិបត្តិព្រោះវត្តដូចម្ដេច ។ កម្មដែលសង្ឃគ្រវធ្វើ ចំពោះមុខ បែរជាធ្វើកំពុំង៍មុខទៅញៃ កម្មនេះហត់ជាវត្តវិបត្តិ ជាអធម្ម-កម្ម ។ កម្មដែលសង្ឃគ្រវធ្វេដោយការសាកស្ប បែរជាធ្វេដោយការមិន សាតសូរវិញ កម្មនេះចាគ់ជាវត្តវិបត្តិ ជាអធម្មកម្ម ។ កម្មដែលសង្ឃឹ ត្រូវធ្វើតាមពាក្សហ្គេញ បែរជាធ្វើមិនតាមពាក្សហ្គេញវិញ កម្មនេះ**ថា**ត់ ជាវត្វបត្តិ ជាអធម្មតម្ម ។ សង្ឃឹឲ្យអមូឡុវិន័យដល់កក្ខុគួរដល់សត់-វិន័យ កម្មនេះ០ាគ់ជាវត្តវិបត្តិ ជាអធម្មកម្ម ។ សង្ឃធ្វើតស្សធ្វាបិយ-សិតាកម្ម ដល់កិត្តគួរដល់អមុទ្យវិន័យ កម្មនេះហត់ជាវត្តវិបត្តិ ជាអធម្ម-កម្ម ។ សង្ឃ ធ្វើតជូនយកម្មដល់កិត្តគួរដល់តស្សប្រាប់យសិតាតម្ម កម្មនេះ ញត់ជាវត្ថិបត្តិ ជាអធម្ម**កម្ម ។ សង្ឃព្រឹនិយស្បកម្ម ដល់ភក្**គួរូដល់ តជ្ញន៍យកម្ម កម្ម ខេះ ហត់ជាវត្តវិបត្ត ជាអធម្មកម្ម ។ សង្ឃធ្វើបញ្ជាជន៍យ-កម្ម ដល់ភិក្ខុគួរដល់និយស្សកម្ម កម្មនេះថាគឺជាវគ្គវិបត្ត ជាអធ**ម្មក**ម្ម ។

បញ្ជូ វគ្គា វគ្គវិបត្តិ ញត្តិវិបត្តិ

រុខខោ មតិច រូតជីទី រ អត្តប្រហាណ តប្រខ្មុ រួមរួតចុំ អត់មិយត្ំ រ ចោសក្ដេ វិសេមាត មាប់ខ្មុំ រួមរួតចុំ អត់មិយត្តំ រ អយាយលេ វិសមាត មាប់ខ្មុំ រួមរួតចុំ អត់មិយត្តំ រ អាយាលេ វិស្សក្ដុំ មេខេត្ត រួមរួតចុំ អត់មួយត្តំ រ អាយាលេ វិស្សក្ដុំ មេខេត្ត រួមរួតចុំ អត់មិយត្តំ រ អាយាលេ វិស្សក្ដុំ មេខេត្ត រួមរួតចុំ អត់មួយត្តំ រ អាយាលេ ភិស្សក្ដុំ មេខេត្ត រួមរួតចុំ អត់មួយត្តំ រ អាយាលេ ភិស្សក្ដុំ មេខេត្ត រួមរួតចុំ អត់មួយត្តំ រ អាយាលេ ភិស្សក្ដុំ មេខេត្ត រួមរួតចំ អត់មួយត្តំ រ អាយាលេ ភិស្សក្ដុំ មេខេត្ត រួមរួតចំ អត់មួយតំ រ អាយាលេ ប្រាស់ ខេត្ត រួមរួចចំ អត់មួយតំ រ អាយាលេ ប្រាស់ វិស្សក់ ខេត្ត រួមរួចចំ អត់មួយតំ រ អាយាលេ ប្រាស់ វិស្សក់ អាយាល់ វិស្សក់ អាយាល់ អាយាល់ វិស្សក់ អាយាលេ វិស្សក់ វិស្សក់ អាយាលេ វិស្សក់ វិស្សក់ អាយាលេ វិស្សក់ វិស្សក់ វិស្សក់ វិស្សក់ អាយាលេ វិស្សក់ វិស្សកំ វិស្សក់ វិស្សក់ វិស្សក់ វិស្សកំ វិស្សក់ វិស្សកំ វិស្សក់ វិស្សក់ វិស្សក់ វិស្សកំ វិស្សក់ វិស្សកំ វិស្សកំ វិស្សកំ វិស្សក់ វិស្សកំ វិស្សកំ វិស្សកំ វិស្សកំ វិស្សកំ វិស្សកំ វិស្សក់ វិស្សកំ វិស្សកំ

(៤៣៥) គេម៉េ ញត្តិតោ គម្មាធិវិបជ្ជុំ ។ បញ្ជូញ ។ បញ្ជូញ អាមសិ គារបេ ញត្តិតោ គម្មាធិវិបជ្ជុំ វគ្គំ ឧ បរមសិទិ សេឡំ ឧបរមសិទិ បុគ្គលំ ឧ បរមសិទិ ញត្តិ ឧ បរមសិទិប្បាវ ញត្តិ ប បេទិ ។ ៩ មេហិ បញ្ជូញ គារ បេហិ ញត្តិតោ គម្មាធិវិបជ្ជុំ ។

បញ្ជាធ្នូ ត្រូវបត្តិ នឹងញត្តិវិបត្តិ

សង្ឃធ្វើបជំសារណ៍យកម្ម ដល់កិត្តរដល់បញ្ជាជន័យកឬ កម្មនេះថាត ជាវត្តវិបត្ត ជាអធម្មតម្ម ។ សង្ឃធ្វើទក្ខេបន័យកម្ម ដល់កក្ខុគួរដល់ បដិសារណ៍យកម្ម កម្មនេះចាគ់ជាវត្ថិបត្ត ជាអធម្មកម្ម ។ សង្ឃឲ្យ បរាស់ ដល់ភិក្ខុគួរដល់ទាក្ខុបនិយកម្ម កម្មនេះ ហត់ជាវត្តវិបត្តិ ជាអធម្ម កម្ម សង្សាធាក្រក្នុងរដល់បរវាស មកជាកក្នុងមូលាបត្ត កម្មនេះ៣ត ជាវគ្គវិបត្ត ជាអធម្មកម្ម ។ សង្ឃឹឲ្យមានត្តដល់កិត្តគួរដល់មូល យប្បជិ កស្សន: កម្មនេះបាត់ជាវត្ថិបត្ត ជាអធម្មកម្ម ។ សង្ឃឲ្យអក្កាន ដល់កិត្ត គ្បូដល់មានត្ត កម្មនេះថាគជាវគ្គវិបត្ត ជាអធម្មកម្ម ។ សង្ឃីញ៉ាំង៍កក្កគួរ ដល់អញ្ជាន ឲ្យៗ ឧបសម្បទា កម្ម នេះ ហាត់ជាវត្ថិបត្ត ជាអធម្មកម្ម 🤊 សង្ឃឹ ធ្វើទេបោសថ ក្នុងថ្ងៃនមែនជាថ្ងៃខេត្តសថ កម្មនេះ៣គជាវគ្គវិបត្តិ ជា អធម្មតម្ម ។ សង្ឃធ្វើបវារណា ក្នុងថ្ងៃមិនមែនជាថ្ងៃបវារណា កម្មនេះ **ហ**ត់ជាវត្តវិបត្តិ ជាអធម្មតម្ម ។ តម្ម វិបត្តិព្រោះវត្ត្*យ*ាង៍នេះឯង ។

(៤៤៥) កម្មទាំងទ្បាយ វិបត្តិគ្រោះញត្តិដូចម្ដេច ។ កម្មទាំង ទ្បាយ វិបត្តិគ្រោះញត្តិ ដោយអាការ ៥ គឺក៏ភូមិនសូត្រចេញឈ្មោះវត្ត គឺ បសម្បទបេត្ត: ១ មិនចេញឈ្មោះសង្ឃ ១ មិនចេញឈ្មោះបុគ្គល គឺ បដ្យាយ៍ ១ មិនតាំងិញត្តិ ១ ឬតាំងិញត្តិ ខាងក្រោយកម្មវាថា ១ ។ កម្មពាំងីឡាយ វិបត្តិគ្រោះញត្តិ ដោយអាការ ៥ ខេះឯង ។

វិនយុប្បជិព្រ បុរិវារោ

(៤៤៦) ភេទ អនុស្សាវនេតា ភេញនិ វិបដ្ឋន្តិ ។ បញ្ជូលភាពបាំ អនុស្សាវនេតា ភេញនិ វិបដ្តន្តិ វិក្ ឧបរមសតិ សឡំនេបរមសតិបុក្កលំនបរមសតិ សាវនំ ហាបេតិ អភាលេ វា សាវតិ ។ នៃមេហិ បញ្ចុ-ហាកាបេហិ អនុស្សាវនេតា ភេញនិ វិបដ្តន្តិ ។

(៤៤៧) គេ៩ សីម តោ គេមាន ខែជួន ។ ឯគាាឧសហាគាល់ សីម តោ គេមាន ខែជួន អត់ទុខ្គត់
សីម សម្មន្តិ អត់មហត់ សីម សម្មន្តិ ទណ្ឌនិមិត្ត់
សីម សម្មន្តិ ជាយាន់មិត្តំ សីម សម្មន្តិ អន្ទិត្តំ
សីម សម្មន្តិ ជាយាន់មិត្តំ សីម សម្មន្តិ អន្មិត្តំ
សីម សម្មន្តិ ជាយាន់មិត្តំ សីម សម្មន្តិ អន្មិត្តំ
លោ សីម សម្មន្តិ សហសម ហិតា សីម សម្មន្តិ ជាគស្បាហ សីម សម្មន្តិ សមាយ សីម សម្ព័ន្តិ សីមាយ
សីម អន្បួន សីមាយ សីម សម្ព័ន្តិ សីមាយ
សីម អន្បួន សីមាយ សីម សម្ព័ន្តិ សីមាយ
សីម អន្បួន សីមាយ

(៤៤៨) ៩៩ ឧរុសខេ មគិរខ្សួន ឧសុមិយៈ បា លោយពេញ ឧរុសខេ មគិរខ្សួន ឧសុមិយៈ បោ

នៃយប់ដឹក បរិវារៈ

(៤៤៦) កម្មទាំងឡាយ វិបត្តិព្រោះអនុស្សាវនៈដូចម្ដេច ។ កម្ម ទាំងឡាយ វិបត្តិព្រោះអនុស្សាវនៈ ដោយអាការ ៥ និសុត្រមិនចេញ ឈ្មោះវត្ត ១ មិនចេញឈ្មោះសង្ឃ ១ មិនចេញឈ្មោះបុគ្គល ១ ធ្វើ អនុស្សាវនវិធីឲ្យខូច ១ សូត្រក្នុងតាលមិនគួរ ១ ។ កម្មទាំងឡាយ វិបត្តិ ព្រោះអនុស្សាវនៈ ដោយអាការ ៥ នេះឯង ។

(៤៤៧) កម្មទាំនទ្បាយ បៃក្តិព្រោះសីមាដូចម្ដេច ។ កម្មទាំន

ឲ្យាយ បៃត្តិព្រោះសីមា ដោយអាការ ១១ គឺសន្មតសីមាគូចពេក ១
សន្មតសីមាធំពេក ១ សន្មតសីមាមាននិមត្តមិនឥគ្នា ១ សន្មតសីមាយក
ស្រមោលជានិមត្ត ១ សន្មតសីមាមនមានអ្វីជានិមត្ត ១ ឈរទាន់ក្រៅ
សីមាសន្មតសីមា ១ សន្មតសីមាក្នុងស្វឹង ១ សន្មតសីមាក្នុងសមុទ្រ ១
សន្មតសីមាក្នុងជាតស្រះ ១ ខំណយសីមាដោយសីមា ១ គ្របសីមា
ដោយសីមា ១ ។ កម្មទាំងទ្បាយ វិបត្តិព្រោះសីមាដោយអាការ ១១
នេះឯង ។

(៤៤៨) កម្មទាំងឡាយ បៃត្តិព្រោះបរិសឲ្យដូចម្ដេច ។ កម្មទាំង ទ្វាយ បៃត្តិព្រោះបរិសឲ្យ ដោយអាការ ១៤ គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយ

បញ្ជូ គ្នោ បរិសវិបត្តិ

តម្លេ យោវន៍កា កិក្ខា កម្មេញត្តា គេ អភាគតា ហោធូ ខំត្រោសខ្លំ ខត្តវត្តភាពណ គម្មេ យាវត៍កា ភិក្ខុ កម្មប្បត្តា គេ អាតតា ហោ ឆ្នំ នឡារហានំ នក្ដោ អនា-ហដោ ហោត សម្ម**ុំ**ភ្និតា **បដ់ក្តោសន្តិ ច**តុវត្តភាពណ កម្មេ យាវតិកា កិក្ខុ កម្មេៗត្តា គេ អភា យោ ថ្ន ន្ទារយាន នៈ គ្នោ អស ដោ យោត **សម្ម័**ត្តតា ប_ ដំណោសន្តិ បញ្ជាក្តុការណេ ការម្ម ។បេ។ ឧសវត្តការ-ណេ កម្មេ ១ ខេ ។ វីសនិវត្តការណេ កម្មេ យាវនិកា កិត្ត កម្មព្រុត្ត គេ អភាគតា ហោន្តិ **ភ**ូក្សាលំ នេះ គ្នោ អភាមាដោ យោត សម្ម័ិត្តា បដ់ក្តោសន្តិ វស់និវត្តភាពលា ភាម្មេ យាវន៍កា កិត្ត ភម្មេៗត្តា នេ សម្មទិក្ខា បដ្ឋាភាសន្តិ សែនិវត្តកាណេ កម្មេ យាវត៌កា ភិក្ខុ កម្មា្ត្រា គេ អាតតា យោត្តិ

បញ្ជាត្ត បរិសវិបត្តិ

ក់ក្ខូទាំងឡាយមានចំនួនប៉ុន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម ក់ក្ខុទាំងនោះ កមិនបានមក ទាំងតន្ទៈរបស់កត្តៈដល់គួរដល់តន្ទៈកមិនបាន**នាមក** ពួកកត្ត ដែលមាននៅក្នុងទី០ ពោះមុខ កយាត់ហាម ១ កម្មដែលសង្ស៊ីធ្វេះដោយ ក់ក្នុខាំងឡាយមានចំនួនប៉ុន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម ក់ក្នុខាំងនោះ បានមកហើយតែចន្លៈរបស់កក្ខាដែលគួរដល់ចន្ទៈមិនបាន**នាំមក ទាំ**ឪពួកកិត្ត្ ដែលនៅក្នុងទី០ ពោះមុខក ឃាត់ហាម ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយបតុវត្ត កក្ខាងទ្បាយមានចំនួនប៉ុន្មានរូបដែលគរួដល់កុម្ម កិត្តទាំង នោះក៏បានមក ហើយ ទាំងធន្ទ:របស់កក្ខុដែលគួរដល់ធន្ទ:កំពុ ៩នាមក ហើយដែរ តែពួក ភិក្ខុដែលនៅក្នុង ទី២៖ ពាះមុខក ឃាត់ ហាម១កម្មដែលសង្ឃគ្រើដោយបញ្ចូវគ្គ ។ បេ ។ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយទសវគ្គ ។ បេ ។ កម្មដែលសង្ឃធ្វើ ដោយវិសតវគ្គ ពួកកិត្តមានចំនួនប៉ុន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខុទាំងនោះ មនទ្ធាន**ម**ក ទាំងីធន្ទ:របស់ភក្ខុដែលគូរដល់**ធ**ន្ទ:**កំ**មិនទ្ធាន**ទាំមក**ទាំងីគួក កិត្តដែលនៅក្នុងទីចំពោះមុខក៏ឃាត់ហាម១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយសែតិ វគ្គ ភិក្ខុទាំងទ្បាយមានចំនួនប៉ុន្មានប្រដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខុទាំងនោះកំបាន មកហើយដែរ តែចន្ទ:របស់កិត្តដែលគូរដល់ចន្ទ:មិនបាននាំមក ទាំងពួកកិត្ត ដែល នៅក្នុងទីចំពោះមុខក៏ឃាត់ហាម ១ កម្មដែលសង្សីធ្វេដោយវិសតិវគ្គ ភក្ខុទាំងី ទ្វាយមានចំនួនប៉ុន្មានរបដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខុទាំងី នោះក៏មានមក

នៃយប់ដីកេ បរិវាភេ

នេះ ស្ត្រាល់ នេះ ស្តេ អាយ ដោ ហោត់ សម្មុំ គ្នែតា បដ់ក្តោសន្តិ ។ ៩ មេហ៍ ធ្ងាឧស ហា កា បេហ៍ ប់រិស គោ កម្មានិ វិបដ្ឋន្តិ ។

[៤៩៧] ឧសម្ដេក្សាលោ ការគិ ឧទីខាល មួយិ ឧម-នត្តា កម្មហ្វត្តា អ់ សេសា បភានត្តា ឆ្ហាស្រា យងរុ ស ឡោ កម្ម ការេត សោ នៅ កម្មព្រុត្តា នប់ (೧) នេះស្លារយោ អចិច គេមា្ញរយោ ១ ១៣វគ្គស ស គេមេ្ម បញ្ចក្ខុ បភេទត្ត កម្មា្ត្រ អ'សេស បក្ខេត្ ជន្ទារយា យស្ស សុខេ៍ព កម្ម ការេត សេ នៅ យុត្តិ ខេត្ត ខ្លុះ ខេត្ត ឧសវត្តការណេ ការម្ម ឧស កិត្តា បកាតត្តា កាម្មប្បីត្វា អៅសេសា បកេតត្តា នេះ ្លាប្រា យសុ ្សា សេញា កម្មឹ តារោធ សោ នៅ តម្មហ្វត្តា ឧមិ នេះ ស្ពារយោ អមិច តាមា្តលោ ។ ស្រែនាំស្តែល ភាព មេ រ៉ូសន ភិទ្ធា បតា-ឧទី ឧភិពីមា អុម្រេម ឧឧឧខី ឧទ័រលេ ៣មា ស់ នៅ នាញ់ ការេត សេ នៅ កាញ់ប្បីត្រោ ជបិ **ន**ស្លារយោ អ**ច់ខ** កម្សារយោ ។

១ ឌ. ម. នាបិ ។

វិនយូបិងក បរិវារៈ

ទាំងតន្ទៈរបស់ភិក្ខុដែលគួរដល់តន្ទៈកំបាននាំមកហើយដែរ តែពួកភិក្ខុដែល នៅក្នុងទីចំពោះមុខកំឃាត់ហាម ១ ។ កម្មាំងឡាយ វិបត្តិព្រោះបរិសទ្យ ដោយអាការ ១៤ នេះឯង ។

(៤៤៩) កម្ម សង្ឃគ្នេះដោយបតុវគ្គ បានដល់កក្ខ ៤ រូប ជាបកតត្ត ដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខុជាបកតត្តដ៏សេសជាអ្នកគួរដល់ធន្ទះដែរ បើសង្ឃឹធ្វើ កម្មដល់កត្តណា កត្តនោះជាអ្នកមិនគួរដល់កម្ម ទាំងមិនគួរដល់ធន្ទ: ទេ តែ ថាជាអ្នកត្បូដល់កម្ម (ដែលសង្ឃធ្វេនោះ) ។ កម្មដែលសង្ឃធ្វេងេយ បញ្ជាគ្ន បានដល់ភិត្ត 🤄 រូប ជាបកតត្តដែលគួរដល់កម្ម ភិក្ខុជាបកតត្តដឹ សេសជាអ្នកគួរដល់ធន្ទ: បើសង្ឃធ្វើកម្មដល់កិក្ខុណា កិក្ខុនោះជាអ្នកមិន គួរដល់កម្មទាំន៍ជាអ្នកមិនគួរដល់ខន្ទះ តែថាជាអ្នកគួរដល់កម្ម (ដែលសង្ឃ ធ្វើនោះ) ។ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយ សេវគ្គ បានដល់កិក្ខ ១០ រូប ជាបក-តត្តដែលគរដល់កម្ម កក្ខុជាបកតត្តដំសេសជាអ្នកគរួដល់ ខន្ទ: បើសង្ឃឹធ្វើ កម្មជល់កិត្ត ណាក់ក្លួរ នោះជាអ្នកមិនគូរដល់កម្មជាអ្នកមិនគូរដល់ធន្ទះតែថាជា អ្នកគួរដល់កម្ម (ដែលសង្ឃធ្វេីនោះ) ។ កម្មដែលសង្ឃធ្វេីដោយសែតវិគ្គ បានដល់កក្តុ ၆០ រូបជាបកតត្ត ដែលគួរដល់កម្ម កក្តុជាបកតត្តដ៏សេសគួរ ដល់ធន្លៈ បើសង្ឃធ្វើកម្មដល់ភិក្ខុណា ភិក្ខុនោះជាអ្នកមិនគួរដល់កម្ម ៣ នឹ ជាអ្នកមិនគួរដល់ខន្ទ: នៃថាជាអ្នកគួរដល់កម្ម (ដែលសង្ឃនើនោះ) ។

បញ្ជូ វគ្គា ចត្តារិ កម្មានិ វគ្គបៃត្តិ

(៤៣០) ខេត្តា កែមា្ធ អប លោកឧកម្មំ ញត្តិតម្លំ ញត្តិខុតិយកម្មំ ញត្តិខេត្តកម្មំ ។ ៩មាន ខេត្តា
តម្លាំ តិ កត់យកម្មំ ញត្តិខេត្តកម្មំ ។ ៩មាន ខេត្តា
តម្លាំ និ កត់យការប្រាំ បៃជួជ្ជំ ។ ៩មាន ខេត្តា
កម្មាំ ខេត្តប្រាការប្រាំ បៃជួជ្ជំ អត្តតា វា ញត្តិតោ
វា អនុស្សាវន តោវា សឺម តោវា បរិស តោវា ។

បញ្ចុំគ្គេ កម្ម៤យ៉ាង នឹងវត្ថុវិបត្តិ

(៤៣០) កម្មេ យ៉ាង គឺ អបលេកនកម្ម ១ ញត្តិកម្ម ១ ញត្តិខុតិយកម្ម ១ ញត្តិបតុត្តម្ម ១ ។ កម្មាំង ៤ នោះ តែងវិបត្តិព្រោះអាការ ប៉ុន្មាន ។ កម្មាំង ៤ នេះ តែងវិបត្តិព្រោះអាការ ៤ គឺ វត្ត ១ ញត្តិ ១ អនុស្សាវន: ១ សីមា ១ បរៃស**់**ស្ ១ ។

(៤៣១) កម្មាំនទ្បាយបៃត្តព្រោះវត្តដូចម្ដេច ។ (កម្មាំនទ្បាយ វិបត្តិព្រោះវត្តនោះ) គឺសង្ឃញ៉ាំងបណូកឲ្យខទួល (បសម្បទា កម្មនេះ៣គ ជាវត្តវិបត្តិ ជាអធម្មតម្ម។ សន្ឃញ៉ាងបុគ្គលជារថយ្យស់វាស ឲ្យខទួល ឧបសម្បា**កម្**នេះបាន់ជាវត្តវិបត្ត ជាអធម្មកម្ម។ សង្ឃញាំងបុគ្គល់ដែល ចូលពួកគឺរយ៍ឲ្យខទួល (បសម្បារា កម្មនេះ ហត់ជាវគ្គវិបត្តិ ជាអធម្មកម្ម ។ សង្ឃញាំងសត្វតិរញ្ញនឲ្យទទួល ៤ សម្បាន កម្មនេះ ៣ គជាវត្តវិបត្តិ ជា អធម្មកម្ម ។ សង្ឃញ៉ាំន៍មានុឃាតតបុគ្គល (អ្នកសមាបមាគា)ឲ្យខទួល ឧបសមា្រា កម្មនេះបាត់ជាវត្តវិបត្តជាអធម្ម**ក**ម្ម ។ សង្ឃញ៉ាងបតុយាតក-បុគ្គល (អ្នកសម្លាប់បំតា) ឲ្យទទួល បសម្បទា កម្ម នេះ ហត់ជាវគ្គវិបត្ត ជាអធម្មកម្ម ។ សង្ឃញ៉ាំន៍អរហន្តឃាត់កបុគ្គល (អ្នកសម្លាប់ព្រះអ_ រហន្ត) ឲ្យខ**ុលឧ**បស**ម្បទ កម្**នេះ**ហ**គ់ជា*ត្តៃ*បៃត្តិ ជាអធ**ម្**កឬ ។ សង្ឃ ញុំានកក្ខុនីខុសក: (អ្នកប្រទូស្តុកក្ខុនី) ឲ្យទទួល ១០សម្បូនា កម្មានលេខ ជាវគ្គវិបត្ត ជាអធម្មកម្ម ។ សង្ឃញ៉ាងសង្ឃគេខកបុគ្គល (អ្នកបំបែកសង្ឃ)

វិនយប់ិងពេ បរិវាភេ

មាន រួចជីខ្មី ឯ សាសាខេត្ត រួមរួចក្តុំ មេខតិយៈគឺ ឯ សមាខាសាលិចម្កូ សាសាខានេះ រួមរួចក្តុំ មេខតិយៈគឺ ឯ សមាខាសាលិចម្កូ សាសាខេត្ត រួមរួចក្តុំ មេខតិយៈគឺ ឯ សមាខាសាលិចម្កូ សាសាខេត្ត រួមរួចក្តុំ មេខតិយៈគឺ ឯ សមាខាស្ត្រប្រើ សាសាខេត្ត រួមរួចក្តុំ មេខតិយៈគឺ ឯ សមាខាស្ត្រប្រើ សាសាខេត្ត រួមរួចក្តុំ មេខតិយៈគឺ ឯ សមាខាស់ក្រិខេស្ត សាសាខេត្ត រួមរួចក្តុំ មេខតិយៈគឺ ឯ ស្រុស្ត្រប្រើ សាសាខេត្ត រួមរួចក្តុំ មេខតិយៈគឺ ឯ ស្រុស្ត្រប្រាខ្មុំ សាសាខេត្ត រួមរួចក្តុំ មេខតិយៈគឺ ឯ ស្រុស្ត្រប្រាខ្មុំ សាសាខេត្ត រួមរួចក្តុំ មេខតិយៈគឺ ឯ ស្រុស្ត្រិ

(៤៣៤) កេ៩ ញត្តិតោ កម្មោធិវិបជ្ជុំ ។ បញ្ហាការេហ៍ ញត្តិតោ កម្មោធិវិបជ្ជុំ វគ្គំ ឧ បរមសតិ សន់ ្នំ ឧ បរមសតិ បញ្ជា វ ញត្តិ បរបេតិ ។ ៩មេហ៍
ញុំ ឧ បរមសតិ បញ្ជា វ ញុំ ប្បជ្ជុំ ។ ៩មេហ៍
បញ្ជាការេហ៍ ញូត្តិតោ កម្មាធិវិបជ្ជុំ ។

(៤៣៣) គេ៩ អនុស្សាវន តោ គេញៈនិ វិបដ្ដន្ដិ ។ បញ្ជូលកាលេខ អនុស្សាវន តោ គេញៈនិ វិបដ្ដន្ដិ វត្តុំ ឧ ប្រទេសគិ សង់្នាំ ឧ ប្បទេសគិ បុគ្គលំ ឧ ប្បទេសគិ សាវនំ បាប់បទិ អគាលេ វា សាវេតិ ។ ៩ មេហិ បញ្ជូលកាលេខិ អគ្គលេខ គេញៈនិ វិបដ្ដន្ដិ ។

នៃយប់ិង។ បរិវារៈ

ឲ្យរទួលឧបសម្បទា កម្មនេះថាត់ជាវត្តវិបត្តិ ជាអធម្មកម្ម ។ សន្បញ្ញាំន លោហិតុប្បាទកបុគ្គល (អ្នកធ្វើទោះលោហិតទ្រះពុទ្ធឲ្យពុរពន់ទ្បើន់)ឲ្យ ខទួលឧបសម្បទា កម្មនេះថាត់ជាវត្តវិបត្តិ ជាអធម្មកម្ម ។ សន្បីញ៉ាំន៍ ឧកគោព្យញ្ជានកបុគ្គលឲ្យខទួលឧបសម្បទា កម្មនេះ ចាត់ជាវត្តវិបត្តិ ជា អធម្មកម្ម ។ សង្ឃីញ៉ាំបុគ្គលមានឆ្នាំថយពី ៤០ ឲ្យទទួលឧបសម្បទា កម្មនេះចាត់ជាវត្តវិបត្តិ ជាអធម្មកម្ម ។ កម្មទាំងទ្បាយវិបត្តិ ព្រោះវត្តិ យាងនេះឯង ។

(៤៣៤) កម្មវិបត្តិព្រោះញត្តិដូចម្ដេច ។ កម្មដែលវិបត្តិព្រោះ ញត្តិ ដោយអាការ៩ គិកិត្តិសូក្រុមិនចេញឈ្មោះវិត្ត ១ មិនចេញឈ្មោះ សង្ឃ១ មិនចេញឈ្មោះបុគ្គល ១ មិនតាំងញត្តិ ១ ឬតាំងិញត្តិក្រោយ (កម្មវាហ) ១ ។ កម្មវិបត្តិព្រោះញត្តិដោយអាការ ៩ នេះឯង ។

(៤៣៣) កម្មវិបត្តិព្រោះអនុស្សាវនៈដូចម្ដេច ។ កម្មវិបត្តិព្រោះ
អនុស្សាវនៈដោយអាកាវ ៩ គឺកិត្តសូត្រមិនចេញឈ្មោះវត្ត ១ មិនចេញ
ឈ្មោះសង្ឃ ១ មិនចេញឈ្មោះបុគ្គល ១ ធ្វើអនុស្សាវនវិធីឲ្យទូច ១
ឬសូត្រក្នុងកាលមិនគួរ ១ កម្មទាំងឡាយវិបត្តិព្រោះអនុស្សាវនៈ ដោយ
អាកាវ ៩ នេះឯង ។

បញ្ជូ វគ្គា សីមាវិបត្តិ បរិសវិបត្តិ

(៤៣៤) គេ៩ សីម តោ គម្មានិ ថៃ ជួនិ ។ ៧គាឧសហាគាប់ សីម តោ គម្មានិ ថៃ ជួនិ អតិទុន្គគំ
សីមំ សម្មន្តិ អតិមហតិ សីមំ សម្មន្តិ ទណ្ឌនិមិត្តិ
សីមំ សម្មន្តិ នាយានិមិត្តិ សីមំ សម្មន្តិ អនិមិត្តិ
សីមំ សម្មន្តិ នាយានិមិត្តិ សីមំ សម្មន្តិ អនិមិត្តិ
សីមំ សម្មន្តិ ពហ៌សីមេ ប៉ិ តោ សីមំ សម្មន្តិ និង
និយា សីមំ សម្មន្តិ សមា្រ សីមំ សម្មន្តិ ជាតស្បប
សីមំ សម្មន្តិ សីមាយ សីមំ សម្ពីន្តិ សីមាយ សីមំ
អញ្ជាត្តាទំ ។ ៩មេហ៌ ៧គោ ឧសហាគាប់ហំ សីម តោ
គម្មានិ ថៃ ជួនិ្ត្រ ។

(៤៣៥) គេជំ បរិស តោ គេ គ្នាជំ វិបជ្ជិជ្ជិ ។ ធ្វា-ឧសហាគារេហ៍ បរិស តោ គេ គ្នាជំ វិបជ្ជិជ្ជិ ។ ចតុវត្តគា-រណេ គេ ម្នេ យាវត៍កា គិត្ត គម្មប្បត្តា តេ អនាតតា ហោជ្ជិ នេះ ក្តាហាជំ នេះ ក្តា អនាហយា ហោធិ សម្មុទី-កូតា បដ់ ក្តោស អ៊ូ ចតុវត្តគារេណ គម្មេ យាវត៌កា គិត្តា គម្មប្បត្តា តេ អាគតា ហោជ្ជិ នេះ ហ្គាល់ នេះ ក្តោ អនាហយា ហោតិ សម្មុទិក្ខតា បដ់ ក្តោសជ្ជិ ចតុវត្ត-គារេណ គម្នេ យាវត៍កា គិត្តា គម្មប្បីគ្នា នេះ អាគតា

បញ្ចវត្ត សមាបៃត្តិនឹងបរិសវិបត្តិ

(៤៣៤) កម្មវិបត្តិព្រោះសីមាដូចម្ដេច ។ កម្មវិបត្តិព្រោះសីមា
ដោយអាការ ១១ គឺសន្មកសីមាគូចពេក ១ សន្មកសីមាធំពេក ១ សន្មក
សីមាមាននិមិត្តមិនតគ្នា ១ សន្មកសីមាយកស្រមោលជានិមិត្ត ១ សន្មក
សីមាមិនមានអ៊ីជានិមិត្ត ១ ឈរទាន់ក្រៅសីមាសន្មកសីមា ១ សន្មកសីមា
ក្នុងស្ងឹង ១ សន្មកសីមាក្នុងសមុទ្រ ១ សន្មកសីមាក្នុងជាតស្រះ ១ ខំហាយ
សីមាដោយសីមា ១ គ្របសីមាដោយសីមា ១ ។ កម្មទាំងខ្យាយវិបត្តិ
ព្រោះសីមាដោយអាការ ១១ នេះឯង ។

(៤៣៥) កម្មទាំង ឡាយ វិបត្ត ព្រោះបរិស ឲ្យដូច ទេ ២ កម្មទាំង

ឡាយ វិបត្ត ព្រោះបរិស ឲ្យដោយ ភាគា ១៤ គឺ កម្មដែល សង្ឃ ធ្វើ ដោយ ចតុ វគ្គ កិត្ត ទាំង ឲ្យាយ មាន ចំនួន ប៉ុន្មាន រូបដែល គួរដល់ កម្ម កិត្ត ទាំង នោះ មិន

បានមក ទាំង ធន្ទៈ របស់ កិត្ត ដែល គួរដល់ ធន្ទៈ កិមិន បាន នាំមក ពួក កិត្ត ដែល
នៅក្នុង ទីបំពោះ មុខ ក៏ឃាត់ ហាម ១ កម្មដែល សង្ឃ ធ្វើ ដោយ ចតុវគ្គ
កិត្ត មាន ចំនួន ប៉ុន្មាន រូបដែល គួរដល់ កម្ម កិត្ត ទាំង នោះ បានមក ហើយ តែ

ធន្ទៈ របស់ កិត្ត ដែល គួរដល់ ធន្ទៈ មិន បាន នាំមក ទាំង ពួក កិត្ត ដែល នៅក្នុង ទីបំពោះ មុខ កិច្ច ដែល សង្ឃ ធ្វើ ដែល នៅក្នុង ទីបំពោះ មុខ កិច្ច ដែល គួរដល់ កម្ម កិត្ត ទាំង នោះ បាន មក ហើយ តែ

ប៉ុន្មាន ប្រដែល គួរដល់ កម្ម កិត្ត ទាំង នោះ បាន មក ហើយ ទាំង ធន្ទៈ របស់ ភិក្ខុ មាន ប៉ុន្មាន ប៉ុន្ម ប៉ុន្មាន ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុង ប៉ុន្ម ប៉ុង ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ង ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុង ប៉ុស ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុង ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុស្ម ប៉ុស ប៉ុង ប៉ុន្ម ប៉ុង ប៉ុន្ម ប៉ុន្ម ប៉ុស ប៉ុន្ម ប៉ុស ប៉ុស ប៉ង ប៉ុស ប៉ុស ប៉ុស ប៉ូន ប៉ុង ប៉ុន្ម ប៉ុស ប៉ុន្ម ប្រសាធិ ប្រាស ប៉ុន្ម ប្រសាធិ ប្រាស ប៉េ

វិនយប់ដីកេ បរិវារា

យោៈ ន្តំ នេះ ស្គារយា ន នេះ នេះ នេះ សម**ុ**ទិត្ត-តា ខដ្ឋា**ស**ន្តិ បញ្ជាក្តុការណេ កម្មេ ។ មេ ។ ខសវត្តភាណេ ភម្មេខ បេខវិសតិវត្តភាណេ ភម្មេ យាវត៌កា ភិក្ខុ កម្មប្បត្តា តេ អភាគតា យោជ្គិ **ន**ទ្ធារយាន ខ**្**តែ អនាមាដោ យោត សម្មទិត្តតា បដ្ឋយោសដ្ឋសតិវត្តការណេ កម្មេ យាវត៌កា កិទ្ធា កាដ្ឋាត្តា គេ អាគតា យោធ្នំ **ឆ**ូក្បាល ខណ្ឌ វត្តភរណេ កម្មេ យាវត៌កា ភិក្ខុ កម្មព្រុត្តា នេ អាគតា យោធ្នំ នេះ ឆ្នារយាធំ ឧញ្គោ អាសដោ យោត សម្ម័ន្ត្រា មជៈក្រោសឆ្និ។ ៩មេហ៍ ធ្វាឧសហាការេហ៍ បរិស តោ កាម្មាធិ វិបជ្ជន្តិ ។

(៤៣៦) អប លោកឧកម្មំ ភាគិ មានាធិ ក**ក្**តិ ញត្តិភាម្នំ កាតិ មានាធិ កក្តិ ញត្តិខុតិយកម្មំ កាតិ មានាធិ ក**ក្**តិ ញត្តិបតុត្តកម្ម៉ ភាគិ មានាធិ កក្តិ ។

វិនយប៌ឧក បរិវារៈ

ដែលគួរដល់ខន្ទ: ក៏បាននាំ**មកហើយ គែ**ល្អកកិត្តដែលនៅក្នុង**ទីបំ**ពោះមុខ តំហាត់ហាម ១ តម្មដែលសង្**្បា**ធ់ដោយបញ្ជាគ្នា ។ បេ ។ តម្មដែលសង្ឃ ធ្វើដោយទសវគ្គ ។ បេ ។ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយសៃតវគ្គ កក្ខុមានចំនួន បុន្មានរូបដែលគរួដល់កម្ម កិត្ត្**ទាំង** នោះមិនបានមក ទាំងធន្លះរបស់កិត្តដែល គ្យុដល់នន្ទ:តមន់ទាន់ទាំមកពួកកត្តដែល នៅក្នុងទី០ ពោះមុខកំណត់ហាម ១ កម្មដែលសង្ឃឹធ្វើដោយសែតវគ្គ ភិក្ខុមានបំនួនប៉ុនា្មនរូបដែលគួរដល់កម្ ភិត្តទាំងនោះកំបានមកហើយ តែនន្ទ:របស់ភិត្តដែលគួរដល់នន្ទ:ក៏មិនបាន នាំមក ពួកកក្ដដែល នៅក្នុងទីចំពោះមុខ ក៏ឃាត់ហាម ១ កម្មដែលសង្ឃ ធ្វើដោយវិសតវិគ្គ កក្តុមានចំនួនប៉ុន្មានរូបដែលគួរដល់កម្ម កិត្តទាំងនោះ បានមកហើយ ទាំងធន្ទៈរបស់ភិក្ខុដែលគ្បូរដល់ធន្ទៈកំបាននាំមកហើយ តែ ពួកកក្ដុដែលនៅក្នុង «បំពោះមុខ កឃាត់ហាម ១ ។ កម្មព៌ងឡាយ បៃត្តិ ព្រោះបរិសទ្យដោយអាការ ១៤ នេះឯង ។

(៤៣៦) អប លោកនេកម្មដល់នូវឋាន:ប៉ុន្មាន ញុត្តិកម្មដល់នូវឋាន: ប៉ុន្មាន ញុត្តិខុតិយកម្មដល់នូវឋាន:ប៉ុន្មាន ញុត្តិបតុត្តកម្មដល់នូវឋាន:ប៉ុន្មាន។

បញ្ជូ វគ្គា អបលោកនកម្មាទីនិ

អប លោក ខេកា ម្នាំ បញ្ជា ឋា ខា ខិ ក ច្ចតិ ញ ត្តិក ម្នាំ ខៅ ឋា ខា ខិ ក ច្ចតិ ញ ត្តិខុតិយៈ គេ ម្នាំ សត្ត ឋា ខា ខិ ក ច្ចតិ ញ ត្តិ ចកុត្តក ម្នាំ សត្ត ឋា ខា ខិ ក ច្ចតិ ។

ពណ៌ សុខាឌ្ឌ មនិង ឯ ឧដិន្ទ ឯ នុមារហុ ចូមបិរហុ មហើយតិ ខែសិច្ច ឧដិន្ទ ឯ នុមារហុ ចូមបិរហុ មហើយតិ ខែសិច្ច ឧដិន្ទ ឯ នុមារហុ ចូមបិរហុ មហិយចិ ឧដិន្ទ ឯ នុមារហុ ចូមបិរហុ ឧដិន្ទ ឯ នុមារហុ ចូមបិរហុ ឧដិន្ទ ឯ នុមារហុ ឧដិន ឯ និមារ ឧធិន ឯ ឧធិន ឯ

(៤៣៤) ញត្តិកម្ម៉េ ភេសមាធិ ៩៩ សេយនិ គេចួតិ ។ និសារណ៍ ធិសាស្រល់ ឧទោសថ់ បក់រណ៍ សម្មតិ នាធំ បឌិត្តហំ បញ្ចុំក្ញុំ គ្រួជំ កម្មហេក្សា ឈេញា នៅមំ ។ ញត្តិ— កម្ម៉េ ដាមាធិ នៅ សាយធិ គចួតិ ។

ស្រាស់) ញត្តិខុតិយកាម្មំ កាតមានិ សត្ត ឋាយានិ កម្មត់ ។ ដុំសារណ៍ និស្សារណ៍ សម្មត់ នាន់ ជូនួរណ៍ នេសន់ កម្មហក្សាណ ញាវ សត្តមំ ។ ញត្តិខុតិយកាម្មំ ដែសនិ សត្ត ឋាយានិ កម្មត់ ។

(៤៤០) ញត្តិខេត្តកម្ម ភានមាន សត្ត ឋាជានិ ភេទ្តិ ។ ជុំសារណ៍ និស្សារណ៍ សម្មតិ នាន់ និត្តហ

បញ្ចវត្ត កម្មភាំងឡាយមានអបលោកនកម្មជាងើម

អប េល នកម្មដល់ ខ្លះឋានៈ ៥ ញត្តិកម្មដល់ ខ្លះឋានៈ ៩ ញត្តិទុតិយកម្ម ដល់ ខ្លះឋានៈ ៧ ញត្តិចតុត្តកម្មដល់ ខ្លះឋានៈ ៧ ។

(៤៣៨) អបលោកនកម្មដល់នូវឋាន: ៤ ដូចម្ដេច ។ ឋាន: ៤ គឺ ឱសារ**ណា** ១ និស**្សារ**ណា ១ កណ្ដុកម្ម ១ ព្រហ្មខណ្ឌ ១ ដាគំរប់៤ និងកម្មលក្ខណៈ ។ អបលោកនកម្មដល់នូវឋាន: ៤ នេះឯង ។

(៤៣៤) ញត្តិតម្មដល់នូវឋាន: ៩ ដូចម្ដេច ។ ឋាន: ៩ គឺ ទសាពណា ១ និស្សារណា ១ ១ ជោសថ ១ បក់រណា ១ សម្មតិ គឺសន្មត
ខ្លួនដាអ្នកសួរ ធ្វើយ ឬសន្មតបុគ្គល សន្មតវត្ត ១ ការឲ្យជាត្រនឹងបីវដោ
ដើម ១ ការទទួលតាបត្តិ ១ ការបង្តិតថ្ងៃបក់រណាទៅខាងមុខ ១ ដាគំរប់៩
នឹងតម្មលត្តណៈ ។ ញត្តិតម្មដល់នូវឋានៈទាំង ៩ នេះឯង ។

(៤៣៩) ញត្តិទុតិយកម្មដល់នូវឋាន: ៧ ដូចម្ដេច ។ ឋាន: ៧ គឺ នុសារណា ១ និស្សារណា ១ សម្មតិ ១ ការឲ្យប្រគ្រន់ដ៏ចីវរជាដើម ១ ការដោះកឋិន ១ ការសំដែង គឺសូត្រសំដែងទីដីសង់កុជិវិហារជាដើម ១ ជាគំរប់៧នឹងកម្មលក្ខណៈ ។ ញត្តិទុតិយកម្មដល់នូវឋាន:ទាំង៧ នេះឯង ។

(८८०) ញត្តិបតុត្តកម្មដល់នូវឋាន: ៧ដូចម្ដេច ។ ឋាន:៧គឺខុសា-ណា ១ និស្សារណា ១ សម្មត់ ១ ការឲ្យប្រុត្រនិង្គីបីវជោដើម ១ នគ្គបា:

វិនយូចិំងកេ ប្រាំវិរភ

សមដ្ឋសន្ត សន្ត សន្ត ។ ១ និទ្ធិ ។ ១ និទ្ធិ ។ ១ និទ្ធិ ។

ចេញ យៈ ជីព្យើខើប ខត្ត ដៈ ខំរលោ អត្ត យៈ យៈ ដំបាល ឯ ឧទ្ធំរ ដៈ ដំបាល ៣សា មាច្រើ យៈ ជុំ យៈ បេខ្ទំ មេប រុម្មខ្ទុំ ខ្លុំ ឧយៈ ឧទ្ធំរ យៈ ជីព្យើមិរ អុច្រេស មេចិត្ត ខេម្សាយៈ ប្រយុធ្វាយៈ មេចិត្ត បាន ប្រសួធ្វាយ់ យៈ ចេំ ជា ខេម្សាយៈ មេចិត្ត យៈ បេខ្ទំ មេ ចេំ ជ្រាយៈ ជា យៈ ជិត្ត ខេម្សាយៈ មេចិត្ត យៈ បេខ្ទំ មេ ជា ប្រសួធ្វាយ់ យៈ ចេំ ជា ប្រសួធ្វាយ់ យៈ ចេំ ជា ប្រសួធ្វាយ់ ប្រសួធ្វាយ់ ប្រសួធ្វាយ់ ប្រសួធ្វាយ់ ប្រសួធ្វាយ់ ប្រសួធ្វាយ់ ប្រសួធ្វាយ់ ប្រសួធ្វាយ់ ប្រស្មាញ ប្រសួធ្វាយ់ ប្រសួធ្វាយ ប្រសួធ្វាយ ប្រសួធ ប្រសួធ ប្រសួធ្វាយ ប្រសួធ្វាយ ប្រសួធ ប្រស្នាយៈ ប្រសួធ ប្រសិធ្ធ ប្រសួធ ប្រសួធ ប្រសួធ ប្រសួធ ប្រសួធ ប្រសួធ ប្រសួធ ប្រសួធ ប្រសិធ្វាយ ប្រសួធ ប្រសួធ ប្រសួធ ប្រស្នាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រស្នាយ ប្រសិធ្ធ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្ធ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្ធ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្ធ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិធ្វាយ ប្រសិ

កម្មណ្តៃ និដ្ឋិតោ បឋមោ ។

(៤៤៤) ខ្វេអត្ថាសេ បដិច្ច តសាកានេះ សាកាន់ សិក្ខាបន់ បញ្ញត្តិសដ្ឋស្ដុត្តាយ សន្បូដាសុតាយ ។ ឥមេ ខ្វេ អត្ថាសេ បដិច្ច តសាកានេះ សាកាន់ សិក្ខាបន់ បញ្ញត្តិ ។ ខ្វេអត្ថាសេ បដិច្ច តសាកាន់

នៃយប់ឧក បរិវារៈ

គឺការសង្គីត់សង្គិនដោយ៣ញាមកដាក់ក្នុងមូលបត្តិ ១សមនុកាសឧកម្ម១ណ៍
តំរប់ ៧ នឹងកម្មលក្ខណៈ ។ ញត្តិចតុត្តកម្មដល់នូវឋានៈទាំង ៧ នេះឯង ។

(៤៤១) កម្មដែលសង្ឃីធ្វើដោយចតុវគ្គ បានដល់កត្ត ៤ រូបជាបក្ខត្ត ដែលគួរដល់កម្ម កិត្តជាបកតត្តដ៏សេសគួរដល់ធន្ទៈ បើសង្ឃីធ្វើកម្ម ដល់កិត្តណា កិត្តៈនាះជាអ្នកមិនគួរដល់កម្ម ៣ និជាអ្នកមិនគួរដល់ចន្ទៈ តែ ជាអ្នកគួរដល់កម្ម (ដែលសង្ឃីធ្វើនោះ) ។ កម្មដែលសង្ឃីធ្វើដោយបញ្ចុំ ដោយសែសង្ឃីធ្វើដោយខុសវគ្គ ។ បេ ។ កម្មដែលសង្ឃីធ្វើដោយខុសវគ្គ ។ បេ ។ កម្មដែលសង្ឃីធ្វើ ដោយបញ្ចុំ ដោយវិសតិវគ្គ បានដល់កិត្ត ៤០ រូបជាបកតត្ត ដែលគួរដល់កម្ម កិត្តុ ជាបកតត្តដ៏សេសជាអ្នកគួរដល់ធន្ទៈ បើសង្ឃីធ្វើកម្មដល់កិត្តណា កិត្តនោះ ជាអ្នកមិនគួរដល់កម្ម ៣ និជាអ្នកមិនគួរដល់ធន្ទៈ តែថាជាអ្នកគួរដល់កម្ម (ដែលសង្ឃធ្វើនាំដែលសង្ឃាធ្វើ ដែលការដល់កម្ម ពាំងជាអ្នកមិនគួរដល់ធន្ទៈ តែថាជាអ្នកគួរដល់កម្ម (ដែលសង្ឃធ្វើនោះ) ។

ចប់ កម្មវត្តដាបឋម ។

(៤៤៤) ព្រះតថាគត ទ្រង់បញ្ញាត្តសិក្ខាបទដល់ពួកសាវ័ត ព្រោះអា[ស័យអំណាបប្រយោជន៍ ៤ ប្រការ គឺបញ្ញាត្តដើម្បីសេចក្តីស្អដល់សង្ឃ ១
ដើម្បីសេចក្តីសប្បាយដល់សង្ឃ ១ ។ ព្រះគថាគត ទ្រង់បញ្ជាត្តសិក្ខាបទ
ដល់ពួកសាវ័ក ព្រោះអាស្រ័យអំណាបប្រយោជន៍ ៤ ប្រការនេះឯង ។
ព្រះគថាគត ទ្រង់បញ្ញាត្តសិក្ខាបទដល់ពួកសាវ័ក ព្រោះអាស្រ័យអំណាប

បញ្ជូវគ្នា ទ្វេអត្ថវសេ បង់ចូលិក្ខាបទំបញ្ហាត្តំ

សារកាន់សិក្ខាប់ ខេញត្ត ឧម្ល័ធ បុក្ខលាន់ និក្ក-ហយៈ មេសលានំភិទ្ធ្ជន់ ដាសុវិហារាយ ។ ឥមេ ខ្វេ អត្តស្រេ បដ្ច តថាតតេជ សាក្រាជំ សិក្ខាបជំ បញ្ជូត ។ ខ្មេត្តស្រេ បដ្ចុ ត្រាក់ តេន សាក្រាន់ សិក្ខាបន បញ្ជូន និដ្ឋជម្មិកាន់ អាសារនំ សំរាយ សម្បាលយ៍កាន់ អាសវានំ បដិឃាតាយ ។ ៩មេ ខ្វេ អន្តាសេ បដ្ច នឥាក់តេន សាវកាន់ សិក្ខាបន់ មញ្ជន្ន ។ ខ្លេ អគ្គាស្រ បដិច្ច គថាគតេជ សាវការ ំ ស់គ្នាមខំ មញ្ជន្តំ ឧ៍ដ្ឋឧទ្ធិកាន់ វេវានំ ស់វែវយ សម្ប-ក**ហ**ិតាខ្មុំ ពេញ ខេត្ត មន្ត្រីស្រាស្ត្រ ។ ស្ត្រី មន្ត្រី មន្ត បដ្ចុ តឥត តែជ សាវតាជំ សិក្ខាបជំ បញ្ជូត ។ ន្ទេ អត្តវសេ ប**ដ់ច្** តថាក់តេន សាវកាន់ សិក្ខាបន បញ្ញត្តំ ឧិដ្ឋឧម៌្មកាន់ រជ្ជាន់ ស់វេលយ សម្បីកយ៌កាន់ វជ្ឈនំ បន្ឃាតាយ ។ ៩ ទេ ខ្វេ អត្វសេ បន**ិច្** ត្តា_ ត នេះ សាវកាន់ សិក្ខាបន់ បញ្ជូន ។ ខ្វេ អត្ត!-សេ ខដ្ទ ត់ទាក់គេន សាកាន់ សិកាខន់ ខត្តាត្ត

បញ្ចុះគ្នេ ទ្រង់បញ្ហាត្តសិក្ខាបទព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការ

ប្រយោជន៍ ៤ ប្រការ គឺបញាតួដើម្បីសង្គិតសង្គិនពួកបុគ្គលដែលមិនមាន អៀន**ភា**ស ១ ខ្ទឹងដើម្បីនៅសហ្បាយដល់ពួកកិក្ខុអ្នកមានសីលជាទី ស្រឡាញ់១។ ព្រះតថាគត ទ្រង់បញ្ជាត្តសិក្ខាបទដល់ពួកសាវឹក ព្រោះ អាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការនេះឯង ។ ព្រះតថាគត ទ្រង់បញ្ជាត្ត សិក្ខាបទដល់ពួកសាវិក ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការ ត់ បញ្ជាតុដើម្បីរារាំងអាសវៈទាំងឡាយក្នុងបច្ចុប្បន្ ១ ដើម្បីឃាត់ហាម អាសវៈ ទាំងឡាយក្នុងបរលោក ១ ។ ព្រះតថាគត ្រង់បញ្ជាប់ខ ដល់ពួកសាវិក ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការនេះឯន៍ ។ ព្រះ តថាគត ទ្រង់បញ្ជាត្តសិក្ខាបទដល់ពួកសៅត ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រ យោជន៍ ៤ ប្រការ គឺបញ្ជាត្តដើម្បីក្រព័ន្ធខ្លះទៀវក្នុងបច្ចុប្បន្ន 🤊 ដើម្បីយាត់ ហាម**នូវពេ វក្**ងថែរលោក ១ ។ ព្រះតថាគិត ទ្រង់បញ្ជាត្តសត្តាប្រជល់ពួក សាវឹកព្រោះអាស្រ័យអំ $oldsymbol{m}$ ចប្រយោជន៍ ေ ပြက $oldsymbol{n}$ នេះជំងី ។ ព្រះគថាគត ្រទបញ្ជាត្តសិក្ខាបទដល់ពួកសាវិក ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍៤ ប្រការ គឺ បញ្ជាតួ ដើម្បីរារាន៍ ខោសក្នុងបច្ចុប្បន្ន ្ ដើម្បីឃាត់ហាម ទោស ក្នុងបរលោក១ ។ ព្រះតថាគត ទ្រង់បញ្ជាត្តសិក្ខាបទដល់ពួកសាវិក ព្រោះ អាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការនេះឯន៍ ។ ព្រះតថាគត ្រង់បញ្ជាត សិក្ខាបទដល់ពួកសាវិក ព្រោះអាស្រ័យអណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រភាវ

វិនយប់ិនពេ បរិវារោ

ឧិដ្ឌ១ម្និតាជំគយាជំសំវេលយសម្បាល់កោជំគយាជំ បដិឃាតាយ ។៩មេ ខ្ទេ អត្តាសេ បដិច្ច តថាក់គេន សាវកាន់ សិក្ខាបន់ បញ្ជូន ។ ខ្លេ អនុវសេ បនិច្ ត្រាត់ នេះ ស្រាត្រ ស្រ្តី ខេត្ត ស្រ្តី ស្រ្ អតុសលានំ ឧឡានំសំវាល សម្បាល់កោន់ អតុ-សហាន ឧញ្ជ បេឌិឃាតាយ។ ៩មេ ខ្ទេ អគ្គ។សេ បដ្ចុ នេះ នាគេ សោវភាន សិក្ខាប់ខំ បញ្ជូន ។ នេះ អត្វសេ បនិច្ច នស់ន នេះ សាវភាន់ សិក្ខាបន់ បញ្ជាត់ កំពុល អនុគាម្បាយ ខាព់ញាន់ **ប**ត្ត្ជាប**្ជ**នា-យ។ ៩ មេ ខ្មេងខ្លាំងេរ ខដុំ ខ្លួន ខេងខេង សាវការៈ សំគ្នាបន់ បញ្ជូន ។ ខ្នេងត្រសេ បដ្ថិត្រស់គេនេះ សាវតាន់ សិក្ខាបន់ ខេញត្តំ អព្យស្នាន់ ខេសានាយ បស្ចាន់តិយោត្រា**វយ** ។ ៩ ទេ ខេ្គ អត្ថាសេ បនិច្ច ន៩១៩ នេះ ស្រាស់ សំគ្នាប់ខែ បញ្គុំ។ ខ្នេមគ្_ វេស ខដិ**ខ្** ៩៩)៩ នេះ សាវការ សិក្ខា្ទនំ ខេញ្ត

វិនយប់ឹងក បរិវារៈ

តិបញ្ជាត្តដើម្បីរាព៌ងនូវតិយក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ដើម្បីឃាត់ហាមនូវតិយ **ក្**ង បរ លេក ១ ។ ព្រះគថាគគ ទ្រង់បញ្ជូនសិត្តាបទដល់ពួកសាវឹក ព្រោះ អាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការនេះឯង ។ ព្រះគថាគត ទ្រង់បញ្ជាត្ត សត្តាបទដល់ពួកសាវិក ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការ គឺ បញ្ជាត្តដើម្បីរាព៌ន៍អកុសលធម៌ក្នុងបច្ចុប្បន្ន 🤊 ដើម្បីឃាត់ហាមអកុសលធម៌ ក្នុងបរ លោក ១ ។ ព្រះគថាគត ខ្ទង់បញ្ជាត្តសិក្ខាបខដល់ពួកសាវិក ព្រោះ អាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការនេះឯង ។ ព្រះតថាគត្រង់ បញ្ជាតុសត្តាបទ ដល់ពួកសាវិក ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការ គឺដើម្បីអនុគ្រោះដល់ពួកគ្រហស្ត ដើម្បីផ្តាប់ផ្តិលប**ក្**ពួករបស់ បុគ្គលមានសេចក្ដីជ្រាថ្នាជ័យមក ១ ។ ព្រះគថាគត ្រង់បញ្ជាត្តសត្តាបៈ ដល់ពួកសាវិក ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការនេះឯង ។ ព្រះតថាគត្រង់បញ្ជាត្តសិក្ខាបទដល់ពួកសាវិក ព្រោះអាស្រ័យអំណាច ប្រយោជន៍ & ប្រការ គឺបញ្ហាតួដើម្បីសេចក្ដីដែះថ្នាដល់ពួកជន ដែលមិន ទាន់ដ្រះថ្ងា 🤋 ដើម្បីញ៉ាំងដន់ដែលដ្រះថ្ងាស្រាប់ហើយ ឲ្**រ**ងែតែតែដែះ ថ្ងាឡើង ១ ។ ព្រះតថាគត ទ្រង់បញ្ជាត្តសិក្ខាបទដល់ពួកសាវិត្ ព្រោះ អាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការនេះឯង៍ ។ ព្រះគថាគត ្រង់បញ្ហាគ្ សិក្ខាបទដល់ពួកសាវិក ប្រធា៖អាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការ

បញ្ជា ទេ អត្ថសែ បតិច្ច បាតិមោក្ខំ បញ្ហាត់

សន្ទម្មើតិយា នៃយានុត្តហាយ ។ ៩ មេ ទ្វេ អត្តស្រ បនិទ្ធ តឥតនេន សាវកាន់ សិក្ខាបនំ បញ្ជូននិ ។

អត្ថសៃវត្តោ និដ្ឋិតោ ទុតិយោ ។

ញាទ្ឋីជំនួការអត្តិ ឧញ្ញាទ្ធ ញាទ្ធិ ឧដ្ឋខេត្ត ឧញ្ញាទ្ធិ ។

ឧញ្ញាទ្ធិ អត្តហោមចេរ គ្និ ឧញ្ញាទ្ធិ ឧដ្ឋខេត្ត ឧញ្ញាទ្ធិ ។

ឧញ្ញាទ្ធិ អត្តហោមចេរ គ្និ ឧញ្ញាទ្ធិ ឧដ្ឋខេត្ត ឧញ្ញាទ្ធិ ឧក្សាហា ឧញ្ញាទ្ធិ ឧស្សាហា ឧស្សាហា ឧញ្ញាទ្ធិ ឧស្សាហា ឧស្សាហ

បញ្ជូវគ្នោ និង្ហិពោ ឥតិយោ ។

មេខ្សាញ ស្តេច ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត នេះ មនុខ្សាញ និ សគ្គសារិនយោ ខេត្ត នេះ សង្គារិនយោ ខេត្ត នេះ អង្គខ្សាញិ បញ្ចវគ្គ ទ្រង់បញ្ហូត្តបាតិមោក្ខព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ 🖢 ប្រការ

គបញ្ជាត្តដើម្បីញ៉ាំងព្រះសទ្ធម្មឱ្យបិតថេរ ១ ដើម្បីអនុគ្រោះដល់ព្រះ វិនយៈ១ ។ ព្រះគថាគត្រង់បញ្ជាត្តសិក្ខាបទដល់ពួកសាវ៉ក ព្រោះ តាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការនេះឯង ។

ចប់ អត្ថសេវត្ត ដាត់រប់ 🖢 ។

(៤៤៣) ព្រះតថាគត ខ្រង់បញ្ញាត្តបាត់ មេាត្តដល់ពីក្នុសាវិក ព្រោះ
អាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការ ។ បេ ។ ព្រះតថាគត ខ្រង់បញ្ញាត្ត
បាត់ មេត្តខ្មែស បញ្ជាត្តខ្មុំការបញ្ជាប់បាត់ មេាត្ត បញ្ជាត្តបវារណា បញ្ជាត្ត
ខ្មុំការបញ្ជាប់បវារណា បញ្ជាត្តតជ្ញន៍យកម្ម បញ្ជាត្តខំយស្បិតម្ម បញ្ជាត្ត
បញ្ជាជន័យកម្ម បញ្ជាត្តបដិសារណ៍យកម្ម បញ្ជាត្តខត្តបន័យកម្ម បញ្ជាត្តការ
ឲ្យបរិកាស បញ្ជាត្តបដិសារណ៍យកម្ម បញ្ជាត្តខត្តបន័យកម្ម បញ្ជាត្តការ
បត្តិ បញ្ជាត្តការឲ្យមានត្ត បញ្ជាត្តអញ្ជូន បញ្ជាត្តខុសារណ៍យកម្ម បញ្ជាត្តិខ្មុំការបញ្ជាក់ក្នុងមូលា
ខុស្សារណេយកម្ម បញ្ជាត្តឧបសម្បទា បញ្ជាត្តអបលោកនកម្ម បញ្ជាត្តិញាត្តិក
មម្ម បញ្ជាត្តញាត្តខុតិយកម្ម បញ្ជាត្តបតុត្តកម្ម ។

បប់បញ្ជាត្តិពិត្ត ជាពីលើក ។

(៤៤៤) កាលសិត្តាប?ដែលអ្នកណាមួយ មិនទាន់បានបញ្ជាត់ខុត ព្រះតថាគត់ទ្រង់បញ្ជាត់សិត្តាប?ខ្យើង សិក្ខាប៖ដែលព្រះអង្គបញ្ជាត់ហើយ ទ្រង់បញ្ជាត់ថែមទៀត ទ្រង់បញ្ជាត់សម្មទាវ៉ែនយ បញ្ជាត់សគ៌វិន័យ បញ្ជាត់

វិនយប់ដកេ បរិវាភេ

ឧយោ មញ្ជាត្តា មឌិញ្ជាត្តការលំ មញ្ជាត្តិ យេក្យ្យាសិ-កា បញ្ញុ ត្រុស្ស ទេចយស់កា បញ្ញុ ត្ហាវត្ថា-រកោ បញ្ជា សន់ស្រដ្ឋតាយ សន់ស្រាស់ ។ ត់មេ ខ្លេ អត្ថាសេ មជិច្ច នឥាននេះ សាវភាជំនិសា-វត្តារ កោ បញ្ជាត្ត ។ ខ្ទុ អត្តាសេ បដ្ចុ តថាកា តេន សាវតានំ និណវត្ថាក្រោ បញ្ជាត្នា ឧមន័ន្ធ បុគ្គលានំ ជំនួយាយ ខេ**សលាន់** គិត្តាន់ ដាសុវិយាវាយ ។ ៩មេ នេ អនុវសេ ឧត្ត នឧាឧនេ មារុយច្ច នួហារ៉ុខ្មា-ក្រោ បញ្ជាត្នា ។ ខ្វេ អត្តស្រ បជិច្ច តថាក់តេជ សាវតាន់ តំណវត្ថារកោ បញ្ជាត្តា ជំឌួជម្មិតាន់ អា-សវាជំ ស់វេលយ សម្បាល ៃកោធ៌ អាសវាជំ បដ្ឃា-ស**ណ** ៤ មុខេ ខេំ មនិស្រ ឧក្ខំ ឧស្សម ខេត សាវតាន់ តំណាវតាក្រា បត្តាត្តា ។ ខ្លេ អត្តាសេ បដ្ច នថាននេះ សាវគាន់ នំណាវត្ថាក្រោ បញ្ហាត្

នៃយប់ដែក បរិវារៈ

អម្ចុស្ត្រីន័យ បញ្ចត្តបដ្ឋញាតុករណៈ បញ្ចត្តយេក្យស្រុក បញ្ចត្តតស្ស-ច្នាប់យសិកា បញ្ញត្តតំណវត្តារកៈ (ព្រោះអាស្រ័យ។ណាចប្រយោជន៍ ២ គឺដើម្បីសេច**ក្តុ**ល្អដល់សង្ឃ 🤊 ដើម្បីសេចក្តុសប្បាយដល់ សង្ឃ ១ ។ ព្រះតថាគត្រង់បញ្ជាត្តណវត្តារក: ដល់ពួកសាវឹកព្រោះអា-ស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការនេះឯង ។ ព្រះតថាគត្រង់បញ្ជាត្តគឺ-ណវត្ថារកៈដល់ពួកសាវិក ព្រោះកាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ 🖢 ប្រការ គឺ បញ្ជាត្តដើម្បីសង្គិតសង្គិនពុក្សក្ស ដែលមិនមាន**ភា**ស ១ ដើម្បីនៅ សប្បាយដល់ពួកក់ក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់១ ។ ព្រះតថាគត(ទ្ធឹ បញ្ហាគ្គត់ណវគ្គារគៈដល់ពួកសាវ័ត ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការនេះឯនៗព្រះតថាគត្រង់បញ្ហាត្តតំណវត្ថាកោះដល់ពួកសាវិក ព្រោះ អាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការ គឺបញ្ហាគួ ដើម្បីរារាំង៍អាសវៈ **ទាំង** ទ្យាយក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ដើម្បីឃាត់ហាមអាសវៈពាំងឡាយក្នុងបរលោក១។ ព្រះតថាគត្រង់បញ្ជាត្តតវត្តារក: ដល់ពួកសាវិក ព្រោះអាស្រ័យអំណាប ប្រយោជន៍ ៤ ប្រការនេះឯង ។ ព្រះគថាគតឲ្រង់បញ្ហាត្តតិណវត្ថារក: ដល់ពួកសាវិត ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការ គឺបញ្ហាតួ ដើម្បី

បញ្ជូរគ្នា ទ្វេ អត្ថវិសេ បដិក្ខុ គឺណវិត្ថារកោ បញ្ហវត្ថា

ខ្ទុំខេញ្ញុំតាន់ បាននំ សាំងល សម្បាល់កាន់ បាន បដ្ឋាភាយ។ ៩មេ ខ្នេងស្គម បដ្ឋិ ស្មាស់សេច សាវកាន់ តំលាវតាក្រា បញ្ជាត្នា ។ ធ្វេ អត្តស្រ បដ្ចិត្តស្នាស្នេ សាវកាធំ តំណវត្ថាក្រា មញ្ញាត្តា ឧិឌ្**ឌម្គុំ**កាន់ រដ្ឋាន់ ស់រាយ សេម្បាល់កោន់ រដ្ឋាន់ ប្រសាស្ស ។ ៩ មេ ខេំ អង្គុរ ទេ ព្ធធំ ខំ ងខ្សង នេះ សាវភានំ នំណវត្ថាក្រោ បញ្ជាត្នា ។ ខ្វេ អន្តវសេ ប់ដំបូ នជាឧ នេះ សាវគារ គំណៅតាក្រោ បញ្ជា ឧ៍ដួឌម្គិតានំ ភយានំ សំ1nយ សេឡាn**យ៌**កាន់ ភ**យា**-នំ <mark>បឌ៌ឃាតាយ ។ ៩ មេ ខ្</mark>ងេ អ† **សេ បឌិច្ ត**់សាក់ គេជ សាវកាន់ ទំណវត្តារកោ បញ្ជាត្នា ។ ធ្វេ អត្តវសេ បដ្ច នថាន នេះ សាវកាន់ និណវត្ថាក្រោ បញ្ហាត្តា ធ្នើជាត្វិការ មកុសលាន ជា<mark>មាន់ ស់វាបាយ សម</mark>ប្រ-**ឃុំ**កាន់ អកុសហនំ ខម្នាន់ ខនិឃាតាយ ។ ៩មេ ន្ទេ អត្តាសេ បដិ**ច្** គ្នាគគ្រេស សាវតាន់ តំណាវត្តា-កោ បញ្ជាត្ថា ។ ខ្វេ អត្តាសេ បដ្ចំ ត្រស់កាតេន សា-វតានទំណវត្ថាគ្រោ បញ្ហាគ្នា ចំពឹង អនុគម**្យយ**

បញ្ចវគ្គ ទ្រង់បញ្ហត្តឥណវត្ថារកៈ ក្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ⊭ ប្រការ

ភាភិស្សារក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ដើម្បីឃាត់ហាមពៀរក្នុងបរ**លោ**ក ១ ព្រះ តថាគត្រន់បញ្ជូតគណវត្តាកេដល់ពួកសាវត់ ព្រោះអាស្រ័យអំណាច ញ ប្រយោជន៍៤ប្រការនេះឯង។ ព្រះតថាគត្យង់បញ្ជាត្តណវត្តារកៈដល់ពួក សាវិត ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការ គឺបញ្ញាតួដើម្បីព្រំង ពេសក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ដើម្បីឃាត់ហរមទោសក្នុងបរលោក ១។ ព្រះតថាគត ្រែង់បញ្ជាត្ត ណាវគ្គារត:ដល់ពួកសាវិត ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការនេះជំងី ។ ព្រះតឋាគត្រន៍បញ្ជាត្តិណវត្តារកៈដល់ពួកសាវិក ញ ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការ គឺបញ្ជាតួដើម្បីរារាំងក័យក្នុង បច្ចុប្បន្ន ១ ដើម្បីឃាត់ ហាមក័យក្នុងបរលោក ១ ។ ព្រះគថាគត ្រង់បញ្ជាត្ត ញ តំណវត្តារ**កៈ**ដល់ពួកសារក៏ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោដន៍ ៤ប្រការនេះ ឯង ។ ព្រះគថាគត**្រ**ង់បញ្ជាត្តិ**ណ**វត្តារក:ដល់ពួកសាវត៍ ព្រោះអាស្រ័យ អំណាចប្រយោជន៍៤ប្រការ គំបញ្ជាតួដើម្បីរារាំងអតុសលធម៌**ក្**ងបច្ចុប្បន្នឲ្ ដើម្បីឃាត់ហាមអកុសលធម៌ក្នុងបរលោក១ ។ ព្រះតថាគត្រន់បញ្ចក្តុតិ_ ណវគ្គារតៈដល់ពួកសាវត ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍៤ប្រការនេះ ឯង ។ ព្រះគថាគត្រង់បញ្ជាត្តណាវត្តារកៈដល់ពុក្ខសាវក ព្រោះអាស្រ័យ អំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការ គឺបញ្ជាតួដើម្បីអនុគ្រោះដល់ពួកគ្រហស្ត ១

នៃយប់និពេ បរិវារោ

តាប់ប្រាជំបក្ខាបច្ចេះនាយ ។ ៩ មេ ធ្វេ អត្តាសេ បដិច្ច តថាក់តេន សាវតាខំ តំណាវត្ថាក្រោ បញ្ញាត្តោ ។ ធ្វេ អត្តាសេ បដិច្ច តថាក់តេន សាវតាខំ តំណាវត្ថាក់តោ បញ្ញាត្តោ អប្បសញ្ជនំ បសាខាយ បសញ្ជាខំ កំយែៗ-កាវាយ ។ ៩ មេ ធ្វេ អត្តាសេ បដិច្ច តថាក់តេន សា-វភាខំ តំណាវត្ថាក្រោ បញ្ញាត្តោ ។ ធ្វេ អត្តាសេ បដិច្ច តថាក់តេន សាវតាខំ តំណាវត្ថាក្រោ បញ្ញាត្តោ សធ្វម្ម-ដូចិយា ខែយានក្តីហាយ ។ ៩ មេ ធ្វេ អត្តាសេ បដិច្ច តថាក់តេន សាវតាខំ តំណាវត្ថាក្រោ បញ្ញាត្តោ សច្ចម្ម-

បញ្ហត្តវគ្គោ និង្ហិ៍ពោ បតុត្ថោ ។

(៤៤៤) នៅ សង្តីហា វត្តសង្តីហោ វិបត្តិសង្តីហោ អាបត្តិសង្តីហោ ធំនានសង្តីហោ បុគ្គលសង្តីហោ ១ន្-សង្តីហោ សមុដ្ឋានសង្តីហោ អធិគារណេសង្តីហោ ស₋ ម៩សង្តីហោ ។

វិនយេថិដក បរិវារៈ

ដើម្បីជាច់ផ្តួលនូវបក្ខពួកនៃបុគ្គលមានសេចក្តីប្រាស់ដំណមក ១ ។ ព្រះ តថាគត្រន់បញ្ហាត្តតំណវត្តាកេ: ដល់ពួកសាវិក ព្រោះអាស្រ័យអំ**ណាច** ប្រយោជន៍៤ ប្រការនេះឯង ។ព្រះគឋាគត(១៨បញ្ជាត្តិណវត្ថារក:ដល់ពួក **សាវ**ក៏ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការគឺបញ្ហាគួដើម្បីសេចក្ដី ដេះថ្នាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ដែះថ្នា ១ ដើម្បីញ៉ាំងពួកជនដែលដែះថ្នា ស្រាប់ហើយឲ្យរឹងវិតតែជ្រះថ្ងាឡើង១ ។ ព្រះតថាគត្រង់បញ្ហាតុតំណ វត្តារក:ដល់ពួកសាវ័ក ព្រោះអាស្រ័យអណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការនេះ ឯង ។ ព្រះតថាគត្រង់បញ្ជត្តតំណវគ្គាកេ:ដល់ពួកសាវឹក ក្រោះអាស្រ័យ អំណាចប្រយោជន៍ ៤ ប្រការ នឹបញ្ហាត្តដើម្បីញ៉ាំងព្រះសន្ធម្មឲ្យឋិតថេរ ១ ដើម្បីអនុគ្រោះដល់ព្រះវិន័យ 🥫 🤊 ព្រះតថាគត្រង់បញ្ជាត្តណវត្តារក: ដល់ពួកសាវិក ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ៤ប្រការនេះឯង ។

ចប់ បញ្ចុត្តគ្គេ ជាគំរប់ ៤ ។

(៤៤៩) សង្គ្ហបៈតាំងឡាយ ៩ គឺវត្តសង្គ្ហៈ ១ វិបត្តិសង្គ្ហបៈ១ តាបត្តិសង្គ្ហៈ១ និទានសង្គ្ហៈ១ បុគ្គលសង្គ្ហៈ១ ១ទួសង្គ្ហៈ១ ស_ មុដ្ឋានសង្គ្ហៈ១ អពិតវេណសង្គ្ហៈ១ សមថសង្គ្ហៈ ១ ។ បញ្ជូ វគ្គា វគ្គុំ អាហេបាបេតព្វំ វគ្គអាទិកំ ដាំនិតព្វឹ

(៤៤៦) អត្ថិការណេ សមុខ្យុន្ទេ សទេ ខុកោ អន្តជាជំនួន (១) មានជំនួន និងជំនាំ រ៉ុន្ត (២) មាលេខាបេ-នេញំ នុក់ជ្មៀវគ្គំ អាពេចាបេត្យា នុក់ជ្មៀ បដ់ញ្ញា សោ-តេញ ខុកិន្ម្យ បដ្តិ សុត្យ ខុ កោប់វត្តព្យ អមាក់ ៩-មស្មីអត្តពេលវូបសម នេ^(m) ឧកោប តុដ្ឋា ករិស្សបា-ត៌ស េះ អេហំសុ ឧភោបិតុជា្លា ស់ាំសុក្សាគំ ស ឡែជ តំ អធិការណ៍ ប**ដ់ថ្នៃតំ**្វ ស **ខេ** អល់ខួស្ស្រា ហោត់ ចរិសា ខ្យាញ់កោយ វុបសមេនត្វ ។ ស េ ៣-លុស្សគ្នា យោត់មេរិសា នៃយពពេ មរិយេសិតញោ ។ ននារសសគ្គមា ឧយា ឧយាន៍ ឧយា ឧម្ពាធ ឧយា តំ អចិការណ^{ាំ} វុបសម**តំ** គ្ប៉ា តំ អ**ចិ**ការណាំ វុបសមេនត្

[៤៤៧]វត្តំ^(៤) ជាចិត្តាំ គោត្តិជាចិត្តិ សម័ ជា-ចិត្តិ អបត្តិ ជាចិត្តា ។ មេ៩៨៩ ម្នេតិ វត្តិញេវ^(៥) គោត្តា ។ ភាពជិតាធ្វំ នាមព្យោវ អាបត្តិច។ អធិន្មា -នាខឌ្ឌិវត្តិញ្វៅ គោត្តិញ ។ ភាពជិតាធ្វិ នាមព្យោវ

១៦. ម. អត្តហ្គួត្តកា។ ៤៦. ម. វត្ថុ ។ ๓ ម. ្លូបសមេថិ ៤៦.ម.វត្ថុ។ ៥៦.ម. វត្ថុ បៅ ។

បញ្ចុះត្ត ត្រូវឲ្យប្រាប់រឿងរ៉ាំវ ត្រូវដឹងវត្តជាដើម

(៤៤៦) កាល ប៉ុអធិត្តរណ៍កើតឲ្យើងហើយ បើកិត្ត្ ពាំងពីររួប ដែលជាសុត្រវិនិត្តគ្នាមកដល់ សង្ឃត្រវិទ្យាលាកទាំងពីអរូប (នោះ) ប្រាប់ រឿងរ៉ាវ លុះឲ្យលោកទាំងពីររូបប្រាប់រឿងរ៉ាវលើយ សង្ឃគ្រវសាប ពាក្យ ឬ ជារបស់ភិក្ខុ ទាំងពីរ (នោះ) លុះស្លាប់ពាក្យប្លេជារបស់ពួកភិក្ខុ ទាំង ពីអរូប (នោះ) ហើយ សង្ឃត្រៅប្រាប់ លោកទាំងពីអរូប (នោះ) ថា កាល បើអធិករ ណ៍ នេះយើងបានរម្នាប់រួចហើយ លោកទាំងពីររូបនឹងគ្រេកអរ (ឬ ទេ) ប៉េកត្តទាំងពីររូបពោលថា យើងទាំងពីររូបនឹងទទួលគ្រេកអរ សង្ឃគ្រវទទួលអធិតរណ៍នោះចុះ ។ បើបរសទ្យជាពួកក្រាសដោយ អលជ្ញី សង្ឃត្រូវរម្វាប់អធិត្យណ៍នោះ ដោយទញ្ជាហិកា គឺត្រូវអប្រលាត ហើយសឹមសន្ធត ឬសន្មតដោយខុតិយកម្មាហ ។ ប៉ើបរិសទ្យជាពួកក្រាស ដោយលង់ សង្ឃត្រូវស្វែងក្រខែយធា ។ អធិការណ៍នោះតែងរម្វាប់ ដោយធម៌ណា ដោយវិន័យណា ដោយពាក្យប្រៀនប្រដៅ របស់ព្រះ សាស្តាណា សង្ឃត្រាវម្វាប់អធិត្យណ៍នោះ តាមទំនង់នោះចុះ ។

(៤៤៧) កិត្តត្រូវស្គាល់វិត្ត ត្រូវស្គាល់គោត្រ ត្រូវស្គាល់នាម ត្រូវ
ស្គាល់អាបត្តិ ។ ត្រង់ពាក្យថា មេថុខធម្ម បានដល់វិត្តផង គោត្រផង ។
ត្រង់ពាក្យថា បារាជិត បានដល់នាមផង អាបត្តផង ។ ត្រង់ពាក្យថាអទិន្នាទាន បានដល់វិត្តផង គោត្រផង ។ ត្រង់ពាក្យថា បារាជិត បានដល់នាម

វិនយប់ជំពា បរិវាភេ

អាចត្តិច ។ មដុស្សីក្ដែលោត វត្តញ្វៅ កោត្តញ្ហូ ។ ទារាជិកាន្តិ ខាមព្យៅ អាចត្តិច ។ **ខុ**ត្តមៃខុ**ស្បូ**ជម្នោ**ត់** វត្តហ្វេរ កេឡូញ ។ ទារជិតដ្តិសាម ញ្ជេរ អា**ប**ត្តិ **ច ។** សុត្តាសៃដ្ឋីតំ វត្ថុញ្វេះ តោត្តព្វ ។ សង្ឃាធិសេសេត៌ ភាមញ្ជេះ អាចត្តិខ ។ កាយសំស ក្តេតិ វត្តញ្ជេះ តោត្ញ ។ សង្ឃជិសេសោត៌ នាមញ្ជៅ អាបត្តិ ច ។ ៩៩៧វស្សនាន ដើយ្សៃ មោឌិយ៍ ឯ **ស**ឡិង**ទេក្រោ**ង យាតឈាំ, មាពឌី ខ ឯងឌី យាតក់នេះ មេន យៅ, មោង យាំ រ សផ្សាធិសេសោតិនាមញ្ជេអបត្តិ ១។ សញ្ចាត្តិ វត្តញ្ជា កេត្តញ្ជា សង្ឃជំសេសេត ភាមញ្ជេ អា_ បត្ថ ។ អញ្ជាប់កាយ កុជ ការបន់ខ្លុំ វត្តញ្ជាវ តោត្តញ្ ។ សង្ឃជំសេសោភ ជាមញ្ជេះ អាប**ត្តិច។** ឧសហិយុស្ស ស្រារ យោងឧដ្ដី ដើម្បាំ ដោយស្នាំ **សេស្ស។ ភេទី** ជំសេសោត៌នាមញ្ជេមា**ប**ត្តិ**ច ។** ភិក្ខុំ អម្វលកោជ ទារាជាទោះ ខា ឡេខ អងុខ្ទុំសខន្តិ វត្តត្សាវ កោត្តតា្វ ។

វិនយប់និកេ បរិវារៈ

ផង អាបត្តិផង ។ ត្រង់ពាក្យថា មនុស្សិគ្គហៈ បានដល់វគ្គផង គោត្រផង។ ត្រង់ញាក្យថា បារាជិក បានដល់នាមផង អាបត្តផង ។ ត្រង់ញាក្យថា 🕻 គ្នាំ🗕 មនុស្សធម្ម បានដល់វត្ថុផង គោត្រផង ។ ត្រង់ពាក្យថា បារាជិក បាន ដល់ទាមផង អាបត្តផង ។ ត្រង់ពាក្យថា សុក្កសៃដ្ឋិ បានដល់វត្តផង គោត្រផង ។ ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស បានដល់នាមផង អាបត្តផង ។ ត្រង់ពាក្យថា កាយសំសគ្គ: បានដល់វគ្គផង គេត្រផង ។ ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស បានដល់នាមផង អាបត្តផង។ ត្រង់ពាក្យថា ទុដ្ឋលូវចេះ បានដល់វត្តផង៍ គោត្រផង៍ ។ ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស បានដល់**នា**ម ផង៍ អាបត្តផង៍ ។ ត្រង់ពាក្យថា អត្តកាម: បានដល់វត្ថុផង៍ គោត្រផង៍ ។ ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស បានដល់នាមផង អាបត្តផង ។ ត្រង់ពាក្យថា សញ្ចរិត្ត: បានដល់វិត្តផង គោត្រផង ។ ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស បានដល់នាម៨៨ អាបត្តិ៨៨ ។ ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុធ្វើកុដ ដោយការសូម គ្រឿងទបករណ៍គេមកដោយខ្លួនឯង បានដល់វត្តផង គោត្រផង ។ ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស បានដល់នាមផង អាបត្តិផង ។ ត្រង់ពាក្យ ថា ភក្ខៀគេ ឆ្កើតដំធំ មានដល់វគ្គង គោត្រផង ។ គ្រង់ពាក្យថា សង្ឃា-ខិសេស បានដល់**នា**មផង អាបត្តផង ។ គ្រង់ពា**ក្យ**ថា កក្ចុបោទកក្តុ ផ**ង្សា**ដោយអាបត្តិបារា**ជិកមិនមា**នមូល បានដល់វិត្តិផនិ គោគ្រផង៍ ។

បញ្ គ្នោ នាមញ្ជេះ អាបត្តិ បាគឺអាទីនិ

សឡាខ្មែរ សេន ១៨ លើ ម**ន**័ ខេ ង្សំ មយិ-ភាគិយស្បា អចិតារណសុ1 កញ្ចេច ខេស់ លេសមត្ត ន្ទានាយទារជីគោជ ជម្មេជ អងុខ្នំសង្គំ វត្តព្យាវ តោត្តញ្ ។ សន់ ព្រះសេសេត នាមញ្ជេះ អាចត្តិច ។ សង្ឃភេទភស្សុភិត្តនោ យាវត្តិយំ សមនុកាសភា-យ ឧប្បដិធិសាជ្រួនឆ្នាំវត្តញាវ កោត្តញា ។ សង្ឃាធិសេ-សោធិ នាមញ្ជោះ អាបត្តិ ប ។ គេឧកាលុវត្តកាលំ ភិក្ខុ-ជំ យាវតតិយំ សមនុគាសនាយ ឧប្បដ្ឋិតិស្បូដ្ឋិតភ្នំ វត្តព្យុវ គោត្តញ្ចុ ។ សន្លាន់ស្រេសោត៌ នាមញ្ជេរ អាចត្តិ ខេ ១ឧត្តខេស្ស ភិក្ខុ នោ យាវគត៌យំ សមខុតាសភាយ នេហ្សដ៏និស្សដ្ឋនន្តិវគ្គុញ្វេ គោត្តញូ១សង្ឃនិសេសោ-តំ ខាម ញៅ អាចត្តិ ខ ។ គាល់ធ្ងស់គាស់ ្រ្ទ ខា យាវតាតិយ៍សមនុកាសនាយ ឧប្បដ្ឋិស្សិត្តិវត្តារាវ តោត្តាហ្វ សន្យាធិសេសេតិ ១មញ្ជេ អាចត្តិ**ច**

បញ្ចុះថ្កៃ នាមផង អាបត្តិផង ជាងើម

ត្រង់ពាក្យថា សង្សាទិសេស បានដល់នាមផង អាបគ្គិផង ។ គ្រង់ពាក្យថា កក្កុតា ស្រ័យ នូវ គ្រឿង តាង បន្តិចបន្តួច នៃអធិករណ៍ ជា ចំណែកដ ខែឲ្យជា លេសហើយ ចោទកក្ខុផងគ្នា ដោយអាបគ្គិបារាជិក បានដល់វគ្គផង គោត្រ ផង ។ ត្រង់ពា**ក្យ**ថា សង្សាទិសេស បានដល់នាមផង អាបត្តផង ។ ត្រង់ ពាក្យ កិត្តបឋែកសង្ឃ សង្ឃបានសូត្រសមនុកាសនវិធីជាគំរប ៣ ដង ហើយនៅតែមិនលះបន់ (ទិដ្ឋិអាក្រក់នោះ) ចេញ បានដល់វត្តផង គោត្រ ផង ។ ត្រង់**ពាក្យ**ថា សង្ឃទិសេស បានដល់**នា**មផង អាបត្តផង ។ ត្រង់ពាក្យថា ពួកកិត្តជាអ្នកប្រព្រឹត្តតាមកិត្តអ្នកបំបែកសង្ឃ សង្ឃជានសុត្រ សមនុកាសនវិធីជាគំរប់ ៣ ដងលើយ នៅតែមិនលះបង់ (ខិដ្ឋិអាក្រក់ នោះ) ចេញ បានដល់វត្តផង គោត្រផង ។ ត្រង់ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស បានដល់នាម៨ន៍ អាបត្តិផង៍ ។ ត្រង់**ពាក្យ**ថា ភិក្ខុដែលគេប្រដៅបាន ដោយក្រ សង្ឃបានសូត្រសមនុកាសនវិធីជាគំរប់ ៣ ដងហើយ នៅតែ មិនលះបង់ (ទិដ្ឋិ**ភាក្រក់**នោះ ចេញ បានដល់វគ្គផង គោត្រផង ។ ត្រង់ ពាក្យថា សង្ឃាទិសេស បានដល់នាមផង អាបត្តផង ។ គ្រង់ពាក្យថា សង្ឃបានសូត្រសមនុកាសនវិធីជាគំរប ៣ ដង កក្នុអ្នកទ្រសុត្រកូល ហើយនៅតែមិនលះបង់ (ទិដ្ឋិអាត្រក់នោះ) ចេញ បានដល់វត្ថុផង គោត្រ ។ ត្រង់**ពាក្យ**ថា សង្ឃាទិសេស បានដល់នាមផង អាបត្តិផង

នៃយប់ដីពេ បរិវារោ

។ ខេ ។ អយឧរ្យុំ ឧឌ្ឌិ នឧ ភេ នទ្វា ំ ។ ឧភា ភ្នំ ។ ខេ ។ អយឧរ្យុំ ។ ភ្នំ ញេះ។ កោត្តិ ។ ឧភា ភ្នំ យមញ្ជៅ អាចត្តិ ចាតិ ។

នវៃសង្គហវិគ្គោ និង្គីតោ បញ្ចូមោ ។

ញ់ខ្លួំ តស៊ី សំខ្លួំ សូ តេ ស្ត្រី ស្

១ ឱ. អ**ប**លោក៩**ញា**គ្គី ច ។

វិទយប់ដក បរិវារ

។ បេ ។ ត្រង់ពាក្យថា ភិក្ខុស ស្រ័យ សេចក្តីមិន អើ លើ បន្ទោបង់ខេញ្ញ ក្រើ បស្សាវៈក្តី ស្តោះទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក បានដល់វត្ថុផង គោត្រផង ។ ត្រង់ ពាក្សថា ទុក្ខដ បានដល់នាមផង អាបត្តិផង ។

ចប នសេង្ហហង្គែ ជាតំរប់ ៥ ។

ទុក្ខខ គឺបញ្ហាំរឿង ខែបញ្ជាំគ្គ នោះដូច្នេះ
(៤៤៨) (និយាយពីកម្ម ៤ យានី) គឺ អបលោកខកម្ម ១
ញត្តិកម្ម ១ ញត្តិទុតិយកម្ម ១ ញត្តិចតុត្តកម្ម ១ (នឹងវិបត្តិ ៥
យានី) គឺវិត្តវិបត្តិ ១ ញត្តិវិបត្តិ ១ អនុស្សារិខវិបត្តិ ១ សីមាវិ.
បត្តិ ១ បរសវិបត្តិ ១ (ឯវត្តវិបត្តិនោះ) គឺសង្សត្រវិធ្វើកម្មក្នុង
ទីចំពោះមុ១ បែរជាធ្វើក្នុងទីកំណុំងមុ១វិញ សង្ឃគូរូសាកស្ប
បែរជាមិនសាកស្បវិញ សង្ឃគូរធ្វើកម្មតាមប្ដេជ្ញ បែរជាធ្វើ
មិនតាមពាក្យប្ដេជាវិញ សង្ឃធ្វីកម្មជល់កិត្តដែលគួរដល់សត់្តិ
វិន័យ (ជាដើមញត្តិវិបត្តិនោះ) គឺស្បត្តិញាត្តិមិនចេញ
ឈ្មោះវត្ត ១ មិនចេញឈ្មោះសង្ឃ ១ មិនចេញឈ្មោះបុគ្គល១
មិនតាំងញាត្តិ ១ ឬតាំងញាត្តិក្រោយកម្មវិចារ ១ (អនុស្សាវិន-

បញ្ជូរត្តា ឧទ្ទានតាថា

វត្តសន់្ប្តីព្តួលញ្ ស្សារ ខ ម្នាល់ (១) មស្ន់ឃ_(p) ឧសយ៍ **ខ** ទណ្ឌព្**យាធិ**មិត្តកា តហិននឹសមុខ្គេ ច ជាតស្សា ខ ភិន្ត្ មជ្ឈស្នះត ភូមាយ **ខ**ឌុឌ្សីញុំវត្តិកា ឧស វីសត់វិត្តា ច អនាមាដា ខ អាមាដា តម្ប**្**ត្ត **ន**ភ្ជាហា ភេទ្ទារយា ខ បុគ្គលា អប ហេតានំ បញ្ជ្ជាន់ ញត្តិ ខ ១៩ ឋា ភិកា ញត្តូខុត្ថ សត្តដ្ឋាន ខេត្ត សត្ត ឃុំនិតា សដ្ឋ ដាសុ ^(m) ឧុម្មន៍ជំ

១ ឧ. ម. សា នៃ អកាលេខ ចេ**។** ២ ឧ. ម. អ**គិខ្ទុកា ។ ៣ ឧ. ម.** ជាលេច្រ។

បញ្ចុះត្តែ ឧទ្ធានធាបា

វិបត្តិនោះ) គឺសូត្រមិនចេញឈ្មោះវត្ថុ ១ មិនចេញឈ្មោះ សង្ឃ ១ មិនចេញឈ្មោះបុគ្គល ១ ធ្វើអនុស្សាវនវិធីឲ្យភូច ១ សុត្រក្នុងកាលមិនគួរ ១ (សីមាវិបត្តនោះ) គឺសីមាគូចពេក ១ សីមាធំពេក ១ សីមាមាននិមត្តមនត្តា ១ យកស្រមោល ជានិមត្ត ១ សីមាមិនមានអ្វីជានិមត្ត ១ ឈេរវាងក្រៅសីមា សន្ទត សន្ទតសីមាក្នុងស្ទឹង ១ សន្មតសីមាក្នុងសមុទ្រ ១ ស<u>ន្</u>តសីមាត្ស៍ជាតុស្រះ ១ ខំលេយសីមា ដោយសីមា ១ **គ្រ**បស់មាដោយសីមា ១ (បរិសវិបត្តិនោះ) គឺតម្មដែលសង្ឃ ធ្វេះជាយចតុវគ្គត្ត បញ្ជវគ្គត្ត ទសវគ្គត្ត វិសតវគ្គត្ត កិក្ខុទាន ទ្យាយជាអ្នកគួរដល់**កម្មមិ**នជា**នមក ទាំងមិ**នជាននាំតន្ទៈមក១ ភិក្ខុទាំង ឡាយជាអ្នកគួរដល់កម្មបានមក ហើយ ទាំង គន្លះប្រស់ ក់ក្ដុដែលគួរដល់ធន្ទ:កំបាននាំមកហើយ តែថាជាបុគ្គលដែល គ្លរដល់កម្ម ១ អបលោកនកម្មដល់នូវឋាន: ៤ ញត្តកម្មដល់នូវ ឋាន: ៤ ញត្តិទុតិយកម្មដល់នូវឋាន: ៧ ញត្តិចតុត្តកម្មដល់នូវ ឋាន: ៧ ទ្រង់បញ្ជាត្តដើម្បីសេចក្តីល្អដល់សង្សា ដើម្បីសេចក្តី សប្បាយដល់សង៌្យ ដើម្បីសង្គិតសង្គិនបុគ្គលដែលឥតឡាស

វិនយូបិងពេ បុរិវារោ

មេសលា ខាខំ អាសវា វេរវជ្ជ ភយៈ ញេវ អគុសលញ្ គឺហិនំ (👓) ទាប់ឡា អប្បសញ្ញានំ បសញ្ហាដ្ឋបូល វិនយានុក្ខពារ ខេត ខាន់មោះត្តខ្លេសេខ ច ទាន់ មោក្ញ្ញា ឋយភា ម**វា**រណេញ មមន់ ត់ខ្លួន យាន់យស្បញ្ ខញ្ជជញ្ជ**ិ**ភពលាំ (៤) ឧក្ដេចនួចរំបស់ តំហ សាខៈ ស័យខ្មុ (w) នុសារណ៍ និស្សារណ៍ ត់ នៅ និត្តា នៅ អប លោក ជំ ញុត្តិ ខ (៤)

១ ឱ. ម. អកុសលំ គីហ៊ីនញ្ហ ។ ៤ ឱ. ម. បញ្ជាជនីយប្បជិសារណ៍ ។ ៣ ឱ. ប. មូលមានត្តអញ្ជាន់ ។ ៤ អបលោកនញ្ញាត្តិ ច ។

វិនយប់ិងក បរិវារៈ

ដើម្បីនៅសប្បាយ ដល់ពួកកិត្តអ្នកមានសីលជាទីស្រឡាញ ដើម្បីករាំង៍នូវអាសវធម៌ ដើម្បីឃាត់ហាមនូវអាសវធម៌ ដើម្បី ກກໍສເញ គ្រេស ក័យ អកុសលធម៌ ដើម្បីអនុគ្រេះដល់ ពួកគ្រហស្ត ដើម្បីផ្តាចផ្តួលនូវបក្ខពួកនៃបុគ្គល ដែល**មា**ន សេចក្តីប្រាថ្នាលាមក ដើម្បីសេចក្តីដែះថ្នានៃពួកជនដែលមិន ទាន់ដ្រះថ្វា ដើ**ម្យី**ធ្វើជនដែលដ្រះថ្វាស្រាប់ហើយឱ្យរឹងវិតនៃ ដែះថា ទៀត ដើម្បីធ្វើព្រះសន្ធម្**ឲ្យប់**តថេ ដើម្បីអនុគ្រោះ ដល់ព្រះវិន័យ ទ្រង់បញ្ហាត្តី ជាតិ មោត្ត គ្រឹស ការ បញ្ឈប់ធាត**មោត្ត** បវារណា ការបញ្ឈប់នូ**វ**បវារ**ណា** គដ្ឋនិយ-កម្ម និយស្យកម្ម បញ្ជាជន័យកម្ម បដ្ឋសារណ៍យកម្ម ១ភ្នេក បន្ទាក់ធ្មើ មារឲ្យសុំរបុស តំហេលស្វីក្នុមវិទ ខ្មុមវិសាស ភិត្តមកដាក់ក្នុងមូលបត្ត ការឲ្យមានត្ត អញនកម្មឱ្សារណា -កម្ម និស្សារណាកម្ម ទបសម្បទាក់ម្ម អបលោកនកម្ម ញត្តិកម្ម

បញ្ជ វគ្គា ឧទ្ធានគាយ

បរិវារោ និង្ហីពោ ។

១ ឱ. ម. វត្ថុ ។ 🖢 នាមអាបត្តិកា ។

បញ្ចុំគ្លែ ឧទ្ធានតាប៉ា

ញត្តិទុតិយកម្ម ញត្តិចតុត្តកម្ម កាលសិទ្ធាបទដែលអ្នកណា
មួយមិនទាន់បញ្ជាត្តទុក ព្រះអង្គិទ្រង់បញ្ញាត្តទ្បើន សិទ្ធាបទ
ដែលព្រះអង្គិបញ្ញាត្តហើយ ទ្រង់បញ្ញាត្តថែមទៀត ទ្រង់
បញ្ជាត្តសម្មុភាវិន័យ សត់វិន័យ អមូទ្បវិន័យ៖ បដិញ្ហាត្
ករណ: យេក្យស្រិកា តស្សិច្ចាប់យសិកា តំណវត្តារក:
សង្គិហៈ ៤ យ៉ាង គឺវត្តសង្គិហៈ វិបត្តិសង្គិហៈ អាបត្តិសង្គិហៈ
និទានសង្គិហៈ បុគ្គលសង្គិហៈ ១ន្ធសង្គិហៈ សមុដ្ឋានសង្គិហៈ
អធិតរណសង្គិហៈ សមឋសង្គិហៈ (ម៉្យាងទៀត) កិត្តត្រវិ
ស្គាល់នាម ១ ត្រវិស្គាល់អាបត្តិ ១ ។
ច្ចាំ បរិវារៈតែប៉ុណ្ណេះ ។

បរិយោសាតគាឋា

(၉၉५**)** ရဲဃဲ**င**္ၾကားမွဳယ် ប្**ច**តា វ តហ តហ និជខា គេ គណៈ ស សុតពេ វិចក្តាណោ ឥម៌ វិត្តារ**ស**្ត្រើបំ សជ្ឈាមក្ដេន មជ្ឈិមេ ខិត្តយ៍ត្យា លិខា មេសិ សិស្សគាន់ សុខាវហុំ ។ តរប្រទី ណ ម៉ឺ សព្វត្ សលក្ណេះ អន្ត អន្តេជ សន្តម្លេ ឌគុំ ឌ គេី ឌ ជ ជ ខ នេះ សាសនំ ខាំង៤សំ ជម្ពីធំប់វ សាការោ ។ សុំស្រុំ អស់ខេស្តេ កុ តោ ជម្មាំនិច្ចយំ ។

បរិយោសានគាប៉ា

(८८४) មហាអ្នកប្រាជ្ញមាននាមថា ទីប: ជាអ្នកទ្រមែសុភ: គីព្រះត្រៃប់ដក មានប្រាជ្ញាជាគ្រឿងពិហ្វាណា បានសាកសួរ ផ្សូវនេ**ភាហា**រាជ្ញានដើម ក្នុងបាលបទេសនោះ១ ហើយគិត ឲ្យលារិកសេចក្តីពិស្តារនឹងសង្គេបនេះ ដែលជាហេតុនាំមកឲ្យ បានសេចក្តីស្រល់ងាយ ដល់ពួកសិស្សានុសិស្សិរុកក្នុងមជ្ឈិម បទេសតាមផ្លូវស្វាធ្យាយ ។ វគ្គណាដែលបានពោលថាបរិវារៈ ដូច្នេះ វត្ថុទាំងអស់នោះប្រកបដោយលក្ខណៈ កាលបេត្រះ សន្ធម្មដែលព្រះពុទ្ធ បញ្ជូតនូវអគ្គដ៏សមគួរ តាមអគ្គហើយ ្រង់បញ្ជាត្តន្ទាធម៌ដ៏សមគួរ តាមធម៌ហើយ តែង៍យោមរោម អមសាសនា ដូចសាគរដែលព័ទ្ធជុំវិញដម្លើប។ កាលបើកុល-បុត្រមិនចេះបរិវារ:ហើយ នឹង៍ ចេះវិនិច្ចយធ**ម៌**អាថិដូចម្ដេចកេត។ បរិយោសានគាថា បញ្ចូបមា

វិបត្តវត្ត បញ្ជូត អនុហ្គាញ់ ម៉ូត្តលោ ប់កា នោះ នោះ នេះ លោ ភាពណ្ណ ត្តិវដ្ឋ តោ យស្បូ ជាយត់ វិមត់ ចរាំព្រះ និដ្ឋិតិ ចក្តាវត្ត មហាសេនេ មិតមដ្ឋៅ គេសា រាំ សេចកោះ ណ្ណោ ខណ្ឌេ តារក**េណ យ**ដា រុត្តញ្ញា រុត្តស្នួមរិសាយ តណមជ្ឈាវ ១ាយគោ រារុំ សខ្មីតិខ្មែរ ប្រាប់ សេវាក់ទីទ

បរិយោសានតាហា សេចក្តីឧបមា ៥ យ៉ាង

សេចក្តសង្ស័យអំពីវិបត្តក វត្តក បញ្ជាតិក អនុប្បាធិត្ត បុគ្គលក្ក ឯកគោបពាត្**ក ខ្**កាតាបពាត្ក លោកដែ:ក្ រុគ្គលក្ក ឯកគោបពាត្ត លោកដែ:ក្ **បណ្**តិវដ្ដ:ត្តី កើតទ្បើដល់កុលបុត្រណា កុលបុត្រនោះ៖ ឹង កាត់សេចក្តីសង្ស័យបានដោយបរិវារ: ស្តេចចក្រតែង៍ល្អង៍ រឿងក្នុងកណ្ដាលទីប្រជុំមហាសេនា កេសររាជសីហ៍ល្អវុង រឿងក្នុងកណ្ដាលហ្វូងម្រឹត ព្រះអាទិត្យមានស្មើក្តីច្បាស់ (ល្អ រុងរឿងលើអាកាស) ព្រះចន្ទល្អងរឿងក្នុងកណ្ដាលពពួក ជ្ញាយ ព្រហ្ម ជានាយក តែងល្អរុងរឿងក្នុងកណ្ដាលពួក នៃព្រហ្ម ជាបរិស**ឲ្យ** យ៉ាង**ណា**មិញ ព្រះសទ្ធម្មខឹងព្រះវិន័យ **កំ**ល្អុងរឿង ដោយបរិវារ:យ៉ាងនោះដែរ ។

ริเตรีเรียล์

रें। इ का छो	मोर्ड कारण	អង្គេ	រដ្ដលេ ខាយ់
វិស្សផ្ជិសំ	វិស ដ្ជិស្សំ	9	, L
ឯកគរិក់	ឯកុត្តវិកំ	ବ ବ	· •
n	v	9 년	11
លគ្គិនោចនយាចតិ	លដ្ដី នោ ច យាចតិ	93	ಡ
ឯ កត រិ កំ	ឯកុគ្គវិកំ	13 al	•
ធំណ នោ—	ធំលានោ	lm od	o ಚ
ជា រិវាសិកស្ ្រ	បារិវាសិកស្ស	m _o	ક
ឯកុគ្គរិកេ	ឯកុត្តវិកំ	mm	9
U	u	m ដ	บ
សមនាធតស្ស	សមគ្នាគតស្យ	mЪ	೦ ಡ
u	ti.	ომ	17
<u> </u>	ព្រហ្មបារី	m ಚ	ti
ឯកុគ្គវិកេ	ឯកុត្តវិកំ	m &	9
ុ ផ្ទុល្ធា ុ ង្គ្លលំ	ទុ န္ရိက္ခ ទុန္ရိက္ခ်	54	9 ಡ
អនាគតិ	អនាធត្តា	ថាថា	ଚ ମୌ
បេសពា ២	មេសុព្ធា ២	o o Jo	IJ
បគ្គលាទយោ	ជ់ជីហាខពោ	9 o M	9
បញ្ហា ពា	បញ្ចុក ២	୨୭ ଟ [୍]	9 ಡ
អធិករណំ	អធិករណ៍	0 L)m	ന
អាបត្តិ	អាបត្តឹ	១៤៧	ଚ ୦
ភ ពិយ	គត័យំ	9 t) b	ର 🐧
កិច្ចាធំករណ	កិច្ចាធិករណ៍	9 년 년	ពា

វិវុធាវិវុធបត្ត

d. a			0
វិរុទ្ធមាហេ	मोर्ड कारण	អង្គេ	វដ្តលេ ខាយ់
អាបត្តិយោ	មាពខ្មីកា	೦ ಚ ಚ	ବଧ
អាបត្តាធិករណ៍	អាចត្តាធិករណ៍ ។	೦೭ ಡ	m
អមិ្ស្សិរុខកោ	អមិ្សិទ្ធិនេយា	9 દ જ	9 년
វុត្តេ	រត្តេន	0) of 100	z.
បន្តនា	មត្តា	०४८	ය
ទ្វេចកាសែ	ទេ ចត្តាវីស	000	ი ჯ
គនពុនិ	គន្លព្វនិ	ما ه ها	จติ
អាបត្តិតិ	អាបត្តីតិ	l∞	<u>)</u> m
គល	តស្ប	υ	94
ទេសន័យ	ទេស ន័យ់	mo द	ಡ
បារាជិព	បារាជំ កំ	१०० व्य	ଚ 🗇
បាច់ត្តិយ	ជាចិត្តិ យំ	० व्य व्य	9 ಚ
កំនេ	កិន្តេ	le le m	•)
ទុក្ ជាបតិ	ទុក្កដាបត្តិ	11	ه له
និស្សយប្បច្ចយេ	និស្សយប្បចូយេ	m m m	m
ជំជំរប់រប	បុព្វករណ៍	≥ m L	ର ଚ
ត្ត ក្	វត្ត-	p w ಇ	m
លិវរេ រ	ចីវ រេ	ات له که	9 દ
និរោធេ ន	ទិរោធេន	ल ५ ल	η
សមពោបំ	សម្មុធោបិ	m 2 m	व्य०

รีรตรีรอบค

	• \~	••	
रेर्ड कारण	मौर्डु क्रांच	អ!ង៏	វដ្ដុលេខាយំ
ឧបសង	ខបៈបង្ក <u></u>	Jo 3 L	93
យជាធម្មេ🗕	យបាធម្មេ	lo 3 3	هر
បញ្ចង្គាន <u>ឹ</u>	ប ញ្ចង្គានិ	ኰሪወ	9
im()	វត្តា ^(១)	in (1) o	le
am nម្មំ	ឱ កាសក ម្មុំ)m & L	ઠ
កល្បា	កល្បា—	<i>j</i> m & &	هر
សមនាគត្តស្យូ	សមគ្នាគតស្ប	mom	ଚ ଚ
ឧព្វាហិតាស្ត្រោ	ឧព្វាហិកាវិគ្គោ	m) o d	ඉ ශ්
វិនយ៍	នៃយ៉ា	տևտ	୭ m
អាំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំ	អវិនិធាយ	աբա	ពិ
អាបច្ចតិ	អាបដ្ជីតំ	ობი	ઠ
តតិយ	គគិយ <u>ំ</u>	m 3 lo	9 m
ជារាជិ ក	ជារាធិកំ	17	၈
សមនុកាសនា	សមនុភាសនា-	ოგგ	ಡ
អាបតិយោ	អាបត្តិយោ	ധവൃഷ	ش(
ចំ ណ្ឌិបាតប្បច្ចយា	រំ ណ្ឌបាតប្បច្ចុយា	mdl	싢
តាទិនា-	តាទិនា	ധഴും	ij
វិទយប់ិំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំំ	វិនយបិនកេ	hole	ଚ
អាបដ្ជិត្តស្ស	អាបដ្ជិន្តស្ស	L 0 3	_દ ર્સ
អនុហ្សេនៃគោ	អនុស្សានៃពោ	L ೧ ಡ	ઠ
ា លេសចំ	ឧបោលថំ	しのか	Ŷ o
[Lmd]	(L)m t)	ti	9 m

សន្ទឹកប្រាប់ពាក្យខុស-គ្រវ

mng 🤋 ស	ពាក្ស[ត្ ^រ	ទំ ភ ទំ ភ	ប ូ ត្ត
អាចត្តីព៌មាន	អាបត្តិ	ഉ ന	ස්
ប់ប៉ ល	អំំប៊ឺល	ବ ର୍ଟ	ଚ o
្វេខ្មា	វិន័យ	mm	æ
ឯកគុរិក:	ឯកុត្តវិកៈ	Jo (7	9
mn-	ជាជឺ—	10 L	᠘
ឯកត្តវីកៈ	ឯកុត្តវិក) _m ci	ଚ
មិននមែន	មិនមែន	៣៧	ଡ o
អាបតិ	អាបត្តិ	L દ	o
សទ្ធិវិហាវិក	សទ្វីវិហារិព	ો જ	છ છ
តោខា ក្រៅ	នៅ ខាងក្រៅ	ස් රාත	ե
ជាតិអោខ	ជាតិ មោក្	द त	占
អាបត្ត	អាបត្តិ	11	દ્ય
របស់ជាតិដទៃ	របស់ជនដទៃ	გ	9 년
របស់ជាតិ	របស់ជំន	ti	9 ঠ
ជាតិដទៃ	ជិនដីថៃ	<i>ზ)</i> _ლ	m
u	ช	27	L
និស្ស័យ <i>ទ</i>	និស្ស័យទេ	કે જ	œĺ,
(%)	(2%)	ហិ m	ૡ
គោខាល់	គោ១យ៉ិត	ជា៤	9 o
ធ្នក:	ធក្កៈ	d o	೦ ಚ

សន្ទឹតប្រាប់**ពាក្យ១ស-**គ្រុវ

	•		
ពាក្យខុស	ពាក្យគ្រាវ	o d G M t	ប ុ ភាត
នា ះ	នោះ	લ દ	ඉ ස්
សតកៈ	សត្តក:	ଣ ମି	9
[at្ជ	ប្រាភ្នា	ස් ස්	Jm
ក្នុងង	ក្នុង	ษ	ኔ
[aឆ្នា	ជ្រាស្ថា	IJ	ଚ ଚ
គ្រេច	សម្រេច	ti	9 년
ច្រ អូ. ប	ប្រាអូសទ	લ&	બ બ
ឯកុតវិក:	ឯកុត្តវិក:	દર્ય ગ	9
របស	របស់	d)w	იგ
ជាតិដទៃ	ជនដទៃ	& 5	և
ช	n	ย	᠘
υ	17	17	ଚତ
11	n	u	၈
ឯកុតវិតៈ	ឯកុត្តវិកៈ	તે ત	จ
រាប់អានប៉ា	រាប់បា	લ લ	ಚ
សុច្តិ	សប្ត	90 le	m
ទ រិ ៣	ទេវិតា	u	<u></u>
ล ธ_	3 8	o) ം ന	១ជា
กิ	ที่	प्र ल ल	_લ ્
សមុខា	សម្មភា–	a m e	L

សន្ទឹកប្រាប់ពាក្យខុស_ត្រូវ

	•	U	
ពាក្ស ខុស	ពាក្សគ្រវ _ប	ិ ស្វ ទ ស្វ	ប ន្ ាត
នាំ	<i>ត្</i> វ	૭ હ દ	٥m
អ៊ីពា	តិ ពា េ	9 ઇ દ	ъ
បុគល	បុគ្គ ល	บ	9 5
បារាជព	ជា ភធិំព	o દ કે	୭୩
អាជ៌វិបតិ	អាជីវវិបត្តិ	ଡଣି ଧ	c.d
យាំងរះបា	យាំងនេះបា	୨ମି ଘ	m
អក្សេច	អ្នកបោទ	ଉପଣ	ھ(
បតិបត្តិ	ប្រតិបតិ	v	և
វិទ្ធ័យ	វិន័យ	೦ ವ ಓ	27
រមាណ្	រមិរណ្	ย	<u></u>
ងាយ	ដោយ	ବ ଌ ବ	ଚ ମା
ตณ์	ពន្យល់	J∞ e W	17
(o &)	(୭୯୩)	lm 0 B	9 m
์ดี	អំពី	J æl æl	ದ
មិលន	មិនបាន	क ज ज	ଚ ଚ
ដល	ដែល)∞ w o	ઢ
11	υ	ം(m ഫ്	ი გ
បព្វករណៈ	ជុំពួករណ៍៖	v	บ
សាល់	ស្គាល់	}⊳ દે ∞(0 ಡ
ព្រះអង	ព្រះ អង្គ)∞ ೧ ವ	9 o

សន្ទឹកប្រាប់ពាក្យទុស_គ្រូវ

	r C	2/	
ពាត្យខុស	<i>ពាក្សត្រវ</i>	ទ <i>ិតវ</i>	ជ ុខា ត
ឌរិព១	មរិណ ^ខ (៦))ා ෆී ස්	೦ ಚ
អង្ហឹកប៉ា	១អង្ហឹកប៉ា	11	ଚଣି
សទូជា	សុទ្ធជា	บ	ท
សីម ន រិកកី	សីមន្ត្តវិកក្តី	™u 4	೦ ದ
ល់ណាក់	សំណាក់	Ħ	ŋ
ប្តេជា	ប្តេជ្ញា)= d m	m
សាក្លា	សាពក្លា)ං ය් ද්	၈ և
ដើល	ដែល	11	93
បកប	រែបជ	ന ക യ	և
អត្តា ភា ន	អត្តាភាន ^(១)	lo & L	성
ដល់	ដែល	m o o	ъ
វៃភិក្ខុ	រដ្ឋិ	11	ૡ
ที่ทษ	ពីកម្ម	m o o	ବ ମି
ដលគេ	ដែ លគេ	m 9 9	દ્ય
គ <u>សាពសូរ</u>	គេសាក ត្សូរ	ოთგ	9 ಚ
ឧព្វាហិកាពម្ម	ឧព្វាហិកាកម្ម ^{(១})	ന ക	9 o
ដាយ	ដោយ	ક જ્ઞા ભ	ъ
អគ្គីប៉ា	អង្គឹកប៉ា	ოოგ	ବ ମୁ
កែទួយខ	កែខ្នែញ់ ន	տև ե	ଚନ
ហ្ម ុំ	ហ្គេញ	11	9 ಚ

សន្ទឹកប្រាប់ពាក្យខុស-ត្រវ

	<u> </u>	U	
ពាក្យខុស	ពាក្យគ្រវ	<i>ទំព័រ</i>	ប នា ភ
អពី	អំពី	ო გ 	ಡ
ផេង្ស	ផ្សេង	w q p	m
(mb)	(m30)	೮೮ ಇ ಇ	d
ជាដេម	ជាដើម	400	95
បន្លោះស្រព	ចន្ទោះស្រុក	LoL	ବ ଚ
ភិក្ខុនីត្រូវបាចិត្តិយៈ	ភ ិ ក្ខុត្រូវបាចិត្តិយៈ	υ	9 M
ហេដ្ឋ	លោកអាបារ្យ	Lod	စမ
រោត	កេទ	L 0 3	೦ ಚ
មកហើយ	មពហើយ ។	ત્વ ભ ત	93
ប្រក្សាជន	ប ណិ តកោ ជិន	لد ه ش	ଚ ମି
សង្ឈូវេរ <i>ទ</i>	សង្ឃទេ	40 <i>4</i>	ი გ
ញុំបុគ្គល	ញាំងបុគ្គល	le bols	ኔ
(rwq)	(Lmd)	น ๒๓	L.
ร ีลริต	ร ื่อรัต	Lmo	9 ಚ

សន្ទិកខត្តល្បទទេតកា

១ន្ទ**ក**ប្បា

		លេខទំព័រ
បុប្ផាវិស្សង្គនា	អំពី១បេសម្បទាខន្ធកៈដាំដើម	. 9
	អំពីប៊ីវាសញាត្តៈជាងើម	. m
	មុំពីសេនាសនក្ខុន្ទុកៈជាដើម	. દ
	ឧទ្ធានជាហ	. ติ
	ឯកុត្តវិត:	
ឯកកៈ (ពួកម្លូប	ប។ ត្រូវស្គាល់ធម៌ដែលធ្វើឲ្យត្រូវអាបត្តិដាដើម)	. ત્યં
	ឧទ្ធានតាហិ	୭ ଚ
ទុកៈ(ពួក ពីរៗ))អាបត្តិដែលប្រពបនឹងគ្រឿងបរិក្ខារជាដើម	໑ຓ
	អាបត្តិបារាជិក ភាំ ងពីរចំណែកជាដើម	o ಚ
	ការហាមឃាត់មានពីរយ៉ាំងជាធើម	୦ ଣୀ
	ការមិនអើពើមានពីរយ៉ាងដាធើម	૭ જ
	បុគ្គលពីរពួកជាដើម) _m 0
	ង ទូក៩គាហិ	™ w
តិកៈ (ពួកបីៗ)	វត្ថុជា គ្រឿងបោទមាន កាយ៉ាងជាងើម) _o (1)
•	្តា ការប៊ិទ្ធលឹងមាន ៣ យ៉ាង ជា ដើម)0 cd
	ការធ្វើកម្មមានឥដ្ឋិនីយកម្មជាដើម	m o
	ការធ្វើពម្មមានឧញ្ហូបន័យពម្មជាងើម	ന ന
	កិច្ចមានការឲ្យឧបសម្បទាជាដើម	m ಚ
	្ត្រី មានជុំព្រំនៃមានឡាស ជាដើ ម	៣៧
	។ មូលនៃកុសល ៣ ជាដើម	m &

しどし

សន្ទឹកខេត្តល្បទាប់មាន់កា

ឯក្នុត្តក:

	លេខទំព័រ
ឧទ្ទាជ ជាបំ	L o
ចតុក្កៈ (ពួកបួន ២) ការត្រុវនឹងការចេញចាកអាបត្តិដាងើម	<u></u> և տ
បរិវាស ៤ ជាធើម	៤ ጠ
សេចក្តីផ្សេង ញ្ហាដោយវត្ថុជាងើម	لدها
ការត្រូវអាបត្តិតែក្នុងកាលមិនត្រូវក្នុងវិកាលដាដើម	દ્વક
ការមិនលុះអគតិទាំង ៤ ជា ដើម ំ	ፈ ጠ
ឧទ្ទា ជ ពាហិ	4 4
បញ្ចា: (ក្ចុកប្រាំំៗ) អាបត្តិមាន ៩ យាងជារដឹម	ដពា
សំពត់បំសុក្ខល ៩ យ៉ាងជាងើម	દ્ય જ
អង្គ ៥ រលស់រួទ្ធ្លាធារ	30
អង្គ ៩ របស់ភិក្ខុមិនត្រូវនោយោយឥតនិស្ស័យនឹងធ្ងូវនៅជោយ	
ឥតនិស្ស័យ	៦ ៧
អង្គ៩របស់វិក្ខុនីដែលឥតនិស័្យយនឹងមិនត្រូវនៅដោយឥតនិស័្យ	រា 2 ។
អានិលង្ឃ ៥ ប្រការនឹងទោស ៥ ប្រការ	ជា១
អានិសង្ឃ ៩ ប្រការ របស់វិវិព្វុអ្នកទ្រទ្រង់វិន័យ	ឲាក
ឧទ្ធាសាលា	៧ដ
ធក្ល:(ពួកច្រាំមួយ ២) អង្គ ៦ របស់ឧបដ្យាយ៍	ମ ମ
នុទ្ធា ៩ ភាហិ	ಡ
សត្តកៈ (ពួកប្រាំព័រ ៦) អង្គ ថា របស់ភិក្ខុជាវិទ័យធរ	ತ ೧೧
អស្សទ្ធម្ម ថា នឹងព្រះសទ្ធម្ម ថា	લય
អង្គីពៈ (ពួកប្រាំបឺ ៗ) អានិសង្ស ៤ ប្រការជាដើម	લ ૦

សន្តិតខេត្តល្បទមានគា

لع کی مل

ឯកុត្តវត:

	លេខទំព័រ
នវេកៈ (ពួកប្រាំបួនៗ) អាឃាតក្តេទាំង ៩ ជាធើម	s m
ទសក: (ពួកដីប ២) វត្តជាទីកើតគំនុំទាំង១០ជាដើម	क् <i>र</i> ।।
หลุ ๑๐ เบณ์เล็พสา	<u> </u>
· ·	
អង្គ ១០ ជាដើមរបស់វាក្ខុដែលសង្ឃគួរសន្មតដោយឧញ្វហិកាកម្ម	લ્પ લ્પ
ឧទ្ធានជាហ្មាន	909
ឯកាទសកៈ (ពួកដល់មួយ១) បុគ្គល ១១ ជាដើម	១០៣
ឧទ្ទា៩ជាថា	១០៩
បុ ក្ រិស្សដ្ដទាអ័ព « ជោសថតម្មជា ដើម	
កម្មមានឧបោសថកម្មជាដើម	०० ती
ការសន្មតិភិក្ខុឲ្យជាអ្នកប្រដោកក្នុនីជាងើម	୭୦ ଫ୍
ថករ ណ ៈសំដែនអំព័រ ណាចប្រយោជន៍	
មហាវគ្គ អំណាចនៃប្រយោជន៍ ១០ យ៉ាង	୦ ୦ ଚ
ឧទ្ធានគាយ៉ា	ବନ୍ତୀ
គាថា សង្គ ណ៌ តៈ	
បញ្ញាព្យាករណ៍	୭ ୭ ୪
ការទ្រង់ព្យាករណ៍អាបត្តិមានអាបត្តិជាយាវេតពិយកាជាដើម	o)m #
ការទ្រង់ព្យាករណ៍បុគ្គល ១១ រូបដាដើម	ndo
ការទ្រង់ព្យាករណ៍សំក្ខាបទ ២២០	9 pa qe
ការទ្រង់ព្យាករណ៍សិក្ខាបទដែលជាអសាធាណេះ	๑๓๑
សេច ក្នុខប មា នៃបារាជិក ៩ ជាដើម	⁹ mm

៤៥៦ សន្ទឹកខេត្តបន្ទាប់មាត់កា

ភាថាសង្គ**ណិត**:

	លេទទំព័រ
អាបត្តិមានអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាដើម	จกน่
អាបត្តិបាធិ៍ទេសនឹយៈ ជាតារយ្ណៈ	๑๓ ๗
សេត្តិយសិត្តាបទ	୭୩ଟ
អធិ ត វណៈភេទ	
ការបានខ្លូវការសើរើ ១០ យ៉ាងដាងើម	9 L M
អធិប្រាណៈមានពិប្លាធិបារណៈជាងើម	०५६
អាបត្តិនឹងអនាបត្តិនៃវិវាទាធិករណៈ	૦ દ ત
ការត្រូវអាបត្តិព្រោះអធ៌ករណៈ ដាចភ្ន័យ	०८४
ការត្រូវអាបត្តិព្រោះបច្ច័យនៃអធិករណៈ	9 td 0
សេចក្តីអធិប្បាយនៃអធិករណៈមានវិវាទាធិករណៈជាដើម	9 दद
សេចក្តីអធិប្បាយនៃអធិករណៈមានអាចក្តាធិករណៈដាំដើម	୭ ଝ ଘ
សំងែងអំពីពាក្យថា សតិវិន័យមានក្នុងទីណាងូច្នេះជាដើម ·	೦ ಭ &
សំដែងអំពីហេតុនៃសមថៈទាំង ថា ជាដើម	9 5 9
សំដែងអំពីអត្តផ្សេង ៦ នៃសមថៈទាំង ៧ ជាជើម	95년
អនុវាទាធិករណ: . ·	ତ ଧମ
កិច្ចាធិការណៈ	9 2 et
តា ថា សង្គ្ លា ត: ជាជំណម ត	
បុក្ខាវិស្សដ្ឋិតាអំពីអល់ដ្ឋីបុគ្គលជាងើម	୭ଣ୍ଡିଲ
បុក្ខាវិស្សដ្ជិនាអំពីអ្នកបោទត្រូវតាមធម៌ ដា ងើម	୭ ମଧ୍ୟ

សន្ទឹកខន្ត័លទ្រាប់មាតិកា

હહુણ

រ**ាទសាក**ណ្ឌ

	លេខទំព័
ការសាកសួរ របស់អំក្នុជាវិន័យធរ	୭ଘଟ
សេចក្តីប្រតិបត្តិ របស់ភិក្ខុជាវិន័យធរ	೧ ದ ೧
សេចក្តីប្រតិបត្តិរបស់អ្នកបែក៖ នឹងអ្នកជាប់បោទជាដើម	odm
ការផុតខ្លួនឯងរបស់អ្នកជាប់បោទ	ೂ ಡ ಚ
ឧទ្ទាន៣ាហិ	ଡସ୍
ប៊ូឲ្យសង្គាម	
សេចក្តីប្រតិបត្តិ របស់ភិក្ខុជាវិន័យធរ	ଚ ଦ୍ୟ ଚ
សេចក្តីប្រតិបត្តិ ដើម្បីប្រយោជន៍មិនឲ្យក្តៅក្រហាយចិត្តជាដើម	०५५
ភិក្ខុដែលបណ្ឌិតគម្បីរាប់រក	ଚଟ୍ଣି
មហាសង្គាម	
ពាក្យជា ព្រុះស្គាល់ទិទានដាដើម)m o o
ពាក្យជា ត្រូវស្គាល់កម្មដែលគួរធ្វើនឹងមិនគួរធ្វើជាដើម	po w
ការសំដែង នូវធម៌បា មិនមែនធម៌ជាដើម	bod
ពិត្តជាវិន័យធរមិនត្រូវលំអៀងដោយទោសាគតិ	mon
កិត្តជាវិន័យធរមិនត្រូវលំអៀងដោយភយាគគិ	po od
សេចក្តីមិនលំអៀងដោយធន្លាគតិ	०००
ការមិនលំអៀងដោយរាយាធតិជាដើម	നരേഷ
ទីដែលគួរដ្រះហ្វាជាដើម	bo ನ ಚ
សំដែងអំពីពាក្យជា មិនត្រូវពោលនូវហេតុដែលមិនទាន់មកដល់ជាដើម.	les o cil
សេចក្តីប្រតិបត្តិ របស់ភិក្ខុជាវិន័យធរ) १०००
ការចែកពាក្យមានពាក្យថា អ្នកបានឃើញផ្ទុំចម្ដេចដាំដើម	m m d
ភាក្យជា លោកបានឃើញក្នុងទីណានឹងឧទ្ធានតាថា	<u>भ</u> णव्य

៤៥៨ សន្ធិតាចផ្តួលស្រាប់មាតិកា

สปรเสด

	លេខទំព័រ
កម្មមានការធ្វើនិមិត្តជាដើម)
ធមិខ៩ប្រការមានមាតិកា ៨ ជាធើម	lo m o
បក្ខ័យមានអនន្តប្បក្ខ័យដា ងើម	խ mm
កិច្ចមានបុព្វករណៈដាងើមមានបយោគ ជា ងើមចមដាងើម	bom d
កិច្ចមានបុព្វករណៈជាងើម លោកសង្គ្រោះដោយធម៌ ថា យាង	թավ
ការក្រាលកឋិនរបស់បុគ្គល ៣ ពួក	po w of
ការចែកពាក្យមានពាក្យថា ភិក្ខុងប្បីស្គាល់កឋិនជាដើម	mLo
វិធីក្រាលកឋិន	Ne L m
បញ្ញាព្យាករណ៍អំពីបល់ពោធក្នុងមាតិកាទាំង ៨	७५५
ការដោះកឋិន នឹងឧទ្ធានជាយ៉ា	ಶಾಭಾ
ទ ុ ធ្នាល់បញ្ជាក់:	
សំងែងអំពីពាក្យបា ភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទាជាដើម)o ಟ ಟ
អង្គ ៩ របស់ភិក្ខុដែលសង្ឃត្រូវិធ្វើកម្ម	le t d
ឧទ្ធា៩ជាប៉ា	ነወያ ዕ
ធមិ ៩ ប្រការ របស់អឺក្ខុដែលចូលទៅកាន់សង្គ្រាម	m g at
អង្គ ៥ របស់ភិក្ខុដែលនិយាយក្នុងកណ្ដាលដំនុំសង្ឃ	pp ያ ជ
ទទ្ធានភាហិ នឹងអង្គ ៩ មានមិនស្គាល់អាបត្តិជាជើម	ोक दे व्य
អង្គ ៩ មាននិយាយសង្កិតលង្កិនពេជាដើម	/ଦ ପ୍ରେମ
អង្គុ ៥ មានស្គាល់កម្មជាដើម	្រាជាយ
អង្គ ៥ មានលំអៀងដោយធន្ទាគតិជាជើម	\ 20 t
••) o 0] 년

ទេជាលិបញ្ជាក់:

	លេខទំព័រ
កាក្រោប់សេចក្តីយល់ឃើញដែលប្រកបដោយធម៌នឹងមិនប្រកបដោយធម៌	ක ශී රේ
ការទទួលប្រធេនប្រកបដោយធម៌ ៥ ហាំងនឹងអនតិរិត្តកោជន ៥ ហាំង	
បនិញ្ញាតករណៈដែលមិនប្រកបដោយធម៌មាន ៥ យ៉ាង	padm
ពីក្ទុមិនទូរសាពក្លាវិន័យជាមួយនឹងកិច្ច) කස් ස්
សុខ្ទិមាន ៥ យ៉ាង)ම ශ් වී
អ្វជំពីរយេតខ្រឹរឲ្យលហេឃឧត្ត ៩ លោ្ហ្គង់ជំពីទីទី ទី ។ ។ ។ ។ ។ ។	pe යු දැ
ភិព្តុអ្នកបោទត្រូវធ្វើទុកក្នុងបិត្តផ្លូវធម៌ ៥ យ៉ាំងក្នុងខ្លួន	poem
ភិក្ខុត្រូវកាន់យាអត្ថាទាន់ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥	७ ९ द
ភិក្ខុដែលមានឧបការៈច្រើនដល់ពួកភិក្ខុដែលកើតអធិករណ៍	किंद्र
អង្គ ៩ របស់ពិក្ខុដែលមិនគួរសាកសួរនឹងគួរសាកសួរ	നാറ
រវិក្ខុអ្នកកាន់អារញ្ញាកុតុត្តមាន ៩ ពួកជាដើម	mo ๘
មុសាវាទមាន ៩ យ៉ាងជាដើម	៣០៧
សង្ឃមិនត្រូវឲ្យការសាកសួរដល់អិច្ចុប្រកបដោយអង្គ ៥	m o &
ពៀរមាន ៥ យ៉ាង ការិយារៀរមាន ៩ យ៉ាង	กจจ
ឧទ្ទានតា ។ ភិក្ខុនីសង្ឃត្រូវធ្វើកម្មដល់ភិក្ខុ	៣១៣
សង្ឃត្រូវធ្វើកម្មគឺសំភិក្ខុនីង៉ែលប្រកបដោយអង្គ ៥	យ១ដ
ភិក្ខុមិនគ្រូវឃាត់ឧវាទឧល់់កិក្ខុនីទាំងឡាយ	กจติ
ភិក្ខុមិនត្រូវសាកញ្ញាដាមួយនឹង់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥	നൗം
aទ្ទានគាហិ សង្ឃមិនត្រូវសន្មត់ដោយឧញ្ចាហិកាកម្ម	രച്ച
ភិក្ខុព្រកបដោយអង្គ ៩ ័សង្ឃមិនត្រូវសន្មតដោយឧទ្ធាហិកាកម្ម	നയ്ന
សង្ឃគប្បីសន្មតដោយឧព្វាហិកាកម្មក់មាន មិនគប្បីសន្មតក់មាន	ಗ್ರಹಿಚ
កាវៈខែវិក្ខុជាពាលនឹងជាបណ្ឌិត	നംവ
ភិក្ខុអាចរម្នាប់អធិករណ៍បានក៏មាន មិនអាចក៏មាន	ന ന ം

សន្ទិកខេត្តលៃទ្រាប់មានកា

• ជាលិបញ្ជូក:

		លេ ១ ខំព័រ
ការប្រែះធានៃសង្ឃនឹង	ការបែកគ្នាយនៃសង្ឃ	๓๓๗
ឧទ្ទានជាថា នឹងកំពុប់ថៃ	ថកសង្ឃតែងទៅកើតក្នុងអបាយ	m m &
ភិក្ខុអ្នកបំបែកសង្ឈូតែ៖	មៅកើតក្នុងអលយ ទៅកើតក្នុងនរក	mka
ា ភ្ជាន់តាយ៉ា		ოსძ
ការដោះស្រាយវិន័យមិ	ន្តព្រែកពេះជាជាធត្តសាន ។ ពេហ្គង ។ ។ ។ ។ ។ ។	೧೧೭೦
អង្គ ៥ របស់ភិក្ខុមានវ	វិត្តជាភត្តុទ្ទេសកៈជាដើម	៣៥៣
អានិសង្សនៃការក្រាល	nឋិននឹង់ទោសរបស់ភិក្ខុភ្លេចស្មារតី	៣៥៥
បុគ្គល ៥ ពួកដទៃទៀ	តដែលមិនគួរសំពះ	៣៥៧
ឧទ្ធាសាយា		យឥ្
	សមុដ្ឋា ន	
សង្ឃាទិសេស ១៣ .		աչա
សង្ឃាទិសេស១៣ នឹង	រសេក្ខិយៈ	ობმ
អនិយត: ៤ នឹងនិស្ស	គ្គីយជាចិត្តិយៈ ៣០	ოგა
ហេជ្ញិយៈ ៧៥ ខ្ទុងនទូ	ា៩គោហិ	៣៧១
	ខុតិយគាថាសង្គីណិតៈ	
បុក្ខាវិស្សដ្ឋនា រ	អំពី មូលនៃវិន័យជាដើម	നർിന
1	តុរុកាបត្តិជាងើម	៣៧៥
1	បុគ្គល ៣ ពួកជា ដើម	យជាជា
1	អាបត្តិបាចិត្តិយៈ	ապգ

សន្ទឹកខេដ្ឋលទ្រាប់មាតិកា

ં **ઢે** ૦

ទុតិយគាថាសង្គ**ណិតៈ**

	លេខទំព័រ
បុក្ខាសៃ្សដ្ឋនា អំពី យាវតតិយាបត្តិជាងើម	നർന
មុសាវាទជាជើម	m ತ ಕ
អាឃាតវត្ថុជាដើម	നേഷിവി
ទោសរបស់កម្មជាជើម	೧೧ ಡೆ ಡಿ
កងនៃអាបត្តិជាដើម	നർം
ធម្ <mark>វិហ</mark> ាំង ៩ ជាដើម	നേൿന
ng	m& ಚ
អនិយុតៈជាដើម	ധേഷ്ട്രീ
សេក្ខិយៈ	યા જ જ
សេទ មោប ខ តា ហ៍	
ប្រស្នាស្ងួរ អំពី វាច្ចុំដែលមិនសាធារណៈជោយសិក្ខាជាដើម	
ការត្រូវធរុកាបត្តិដាធើម	Lom
ការល្អបាតរុកណ្ឌជាដើម	Lod
តុរុកាបត្តិជាំដើម	៤០៧
ការធ្វើកម្មដល់បុគ្គលដែលនៅចំពោះមុខជាដើម	٢٥٩
សេខាសនៈនៅក្នុង{ព្រជាជើម	400
បុគ្គលត្រេកអរហើយគ្រេកអរថែមទៀតជាជើម	
ការមិនបានឲ្យនឹងមិ ន បានទទួលជាជើម	L o દ
ឧក្សាហិ	. โดติ

69**6**

សន្ទឹកខេត្តលទ្រាប់មាត់កា

បញ្ជវគ្គ

វត្តវិបត្តិ នឹងញត្តិវិបត្តិ	r pag
កម្មទាំងឡាយមានអបណេតនកម្មជាដើម	দሠሠ የመል
នទ្ទានជាាជា	Lmd

ស្យៅកៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Namuno-Kai Kyoshi Nakajima · Shun Sakai 1-31-1 Ikegami, Ohta-ku, Tokyo Japan

この本は次の方によって復刻されました。

南無の会 中島教之・阪井 舜 〒146 東京都大田区池上1-31-1 ☎03-3754-6194 ព្រះត្រៃបិដក ភាពមី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃមី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 13 (of 110 volumes total) "VINAYA PITAKA"

Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh Reproduced with the kind cooperation of the TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE First edition December 8, 1994 Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第13巻ヴィナヤピタカ(律部)

発 行:プノンペン仏教研究所

復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

発 行:1994年12月8日

印刷・製本/弘前相互印刷株式会社

製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

